

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE

A

REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ȘTEFAN PASCU și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE

A

REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL”

I A Ș I

A. MOLDOVA
VOLYMVL XXI

(1632—1633)

VOLUM ÎNTOCMIT

DE

C. CIHODARU, I. CAPROȘU și L. ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

București, 1971

P R E F A Ț Ă

Volumul al XXI-lea al seriei Moldova din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde 445 documente interne din anii 1632—1633. După forma și limba în care s-au păstrat actele din acest volum, 295 sînt originale (148 slave și 147 românești), 70—copii (24 slave și 46 românești), 13 — traduceri (12 românești și una germană), 63 — rezumate (41 românești și 22 germane), 3—mențiuni românești, iar unul este transumpt românesc. Dintre acestea, trei acte sînt scrise pe pergament.

Documentele provin din următoarele fonduri: Arhivele Statului București (154), Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (156), Arhivele Statului Iași (31), Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ din Iași (25), Arhivele Statului Suceava (22), Arhivele Statului Roman (2), Biblioteca Centrală de Stat (12), Muzeul județean Suceava (1), Muzeul orașenesc Sibiu (1), Muzeul de Științe Naturale Dorohoi (1), Arhiva M-rii Văratec (4), colecții particulare (3). 32 de acte provin din publicații.

La baza prezentului volum au stat textele documentelor transcrise anterior de colectivul vechii colecții, *Documente privind istoria României*, A., Moldova (Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Ciurea, Dumitru Constantinescu, Mihai Costăchescu, Nicolae Grigoraș și Petre P. Panaitescu). Toate aceste texte au fost însă retranscrise și

recolationate după documentele din arhive, în conformitate cu noile norme de transcriere. Pe lângă cele 32 de documente excerptate din publicații, au fost înglobate în prezentul volum, în urma unor noi investigații în depozitele arhivistice, încă 88 de documente, la transcrierea cărora au colaborat și C. Balan și S. Caracaș.

La întocmirea indicelui au mai lucrat V. Ciobanu și St. Mărieș.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Antonovici, Bogdana.	= Antonovici, Ioan, <i>Istoria comunei Bogdana</i> , Birlad 1906.
Antonovici, Doc. birlădene.	= Antonovici, Ioan, <i>Documente birlădene adunate de preotul ...</i> , vol. III, IV, Birlad — Huși, 1915, 1924.
Bălan, Doc. bucovinene.	= Bălan, Teodor, <i>Documente bucovinene</i> , vol. I—II, Cernăuți, 1933—1934.
Bălan, Noul doc. cîmpulungene.	= Bălan, Teodor, <i>Nouii documente cîmpulungene</i> , Cernăuți, 1929.
Băleanu-Stoide, Doc. Neaniul	= Băleanu, A. și Stoide, C.A., <i>Documente moldovenești privilegiate la familia de boieri Neaniul</i> , Iași, 1938.
Berechet, Doc. sec. XVI-XVII.	= Berechet, Șt. Gr., <i>Documente de drept public și privat. Sec. XVI-XVII</i> , în <i>Întregiri, Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc</i> , Iași, 1938, p. 169-212.
Bianu, Doc. rom.	= Bianu, I., <i>Documente românești reproduse după original și fotografii</i> , București, 1907.
Boga, Doc. basarabene.	= Boga, L.T., <i>Documente basarabene</i> , vol. VII, Chișinău, 1929.
Boga, Doc. din sec. XVII.	= Boga, L.T., <i>Documente din secolul al XVII-lea. 1601—1651</i> , în „Arhivele Basarabiei“, I (1929), p. 72—98.
Bogdan, Cetatea Albă.	= Bogdan, I., <i>Inscripțiile de la Cetatea Albă și stăpînirea Moldovei asupra ei</i> , în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice“, seria a II-a, tomul XXX (1907—1908), p. 311—360.
Bulat, Din doc. m-rii Văratec.	= Bulat, T.G., <i>Din documentele mănăstirii Văratec</i> , în „Arhivele Basarabiei“, anul V (1933), nr. 4, p. 360—375; anul VII (1935), nr. 1, p. 89—98.
Bulat, Doc. m-rii Văratec.	= Bulat, T.G., <i>Documentele mănăstirii Văratec</i> , Chișinău, 1939.

ul, *M-rea Doamnei-Botoșani*. = Bulat, T.G., *Cteva știri despre mănăstirea Doamne de ltnă Botoșani*, în „Arhivele Basarabiei”, II (1930), p. 228—238.

atalogul documentelor moldo- = Direcția generală a Arhivelor Statului, *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului*, vol. II, 1621—1652, București, 1959.

reua, *Organizarea administrativă* = Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV—XVIII)*, în „Anuarul Institutului de istorie și arheologie”, Iași, tom. II (1965), p. 143—235.

rescu, *Uricariul*. = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V, Iași, 1862; XV—XVIII, Iași, 1889—1892; XX—XXIII, Iași, 1892—1893; XXV, Iași, 1895.

stantinescu, *Documente*. = Constantinescu, D., *Documente moldovenești inedite din secolele XV—XVII*, în „Anuarul Institutului de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”, Iași, VII, (1970), p. 335-352.

stea, *Solca*. = Costea, Preotul Erast, *Ctiloria voevodului Ștefan Tomșa al II-lea, de la Solca (1613—1785—1938)*, Cernăuți, 1939.

țulescu, *Hrisoave Neamț și* = Crețulescu, Arhimandrit Narcis, *Hrisoavele, suretele și documentele mănăstirii Neamț și mănăstirii Secul*, în „Arhiva, organul Societății științifice și literare din Iași”, XXIV (1913), p. 53.

ul. = Dan, Dimitrie, *Mănăstirea și comuna Putna*, București, 1905.

n, *M-rea și com. Putna*. = Erbiceanu, C., *Istoria Mitropoliei Moldovei și a Sucevei*, București, 1888.

biceanu, *Mitropolia Moldovei*. = Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iași. Documente slavo-române (1400—1653)*, fasc. I, Iași, 1928.

ibănescu, *Arhiva*. = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, vol. II, 1, Iași, 1909.

ibănescu, *Ispisoace*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade, Manuscris*, vol. III, VI, VIII, XIV, XVI, XX, XXV, XI, 1933 (nenumărat), LXIII (1904—1935).

ibănescu, *Ms. Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II—III, Iași, 1907; V—VI, Iași, 1908—1909; VIII—IX, Iași, 1914; XII, Iași, 1924; XIV—XVI, Iași, 1925—1926; XXI, Iași, 1929.

bănescu, *Surele*. = Ghibănescu, Gh., *Teodor Codrescu*, Iași, II (1915—1916), IV—V (1935—1936).

bănescu, *Teodor Codrescu*. = Gorovei, Artur, *Monografia orașului Botoșani, Botoșani*, 1926.

ovei, *Botoșani*. = Gorovei, Artur, *Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni*, 1938.

Grigoraș, *Clerul moldovenesc*. = Grigoraș, N., *Situația clerului moldovenesc în prima jumătate a sec. al XVII—lea și reforma domnitorului Miron Barnovschi și mitropolitului Anastasie Crimca*, în „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, An. XXXIII, nr. 1—2, ianuarie-februarie, 1957, p. 71—79.

Hăjdeu, *Archiva istorică*. = Hăjdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, I, 1, 2, București, 1865.

Hăjdeu, *Magnum Etymologicum*. = Hăjdeu, B.P., *Magnum Etymologicum Romaniae. Dicționarul limbii istorice și populare a Românilor*, tomul III, București, 1893.

Hostiuc, *M-rea Ițcani*. = Hostiuc, Erast, *Istoria fostei mănăstiri de maici din Ițcani*, Cernăuți, 1928 (publicat și în „Candela”, XXXIX (1928), p. 174—214).

Iorga, *Anciens documents, I*. = Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris — București, 1930.

Iorga, *Lucruri nouă*. = Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în „Revista istorică”, VI (1920), p. 69—95.

Iorga, *St. și doc*. = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V—VI, București, 1903—1904; XI, București, 1906; XVI, București, 1909; XIX, București, 1910; XXII, București, 1913.

Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.* = Iorga N., *Un mănunchi de vechi documente românești*, în „Convorbiri literare”, An. XXXIV (1900), p. 617-623.

<Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*. = <Istrate, N. (?)>. *Trăsuri din istoria Moldovei sau testamentul prințului Miron I*, în „Foaie pentru minte, inimă și literatură”, X (1847), nr. 49, p. 394-397; nr. 50, p. 401-403; nr. 51, p. 409-413.

Karadja, *Documente*. = Karadja, Constantin și Marcela, *Documentele moșilor cantacuzinești din Bucovina*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, vol. X (1931), p. 5—77.

Melchisedek, *Chronica Hușilor*. = Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu asemenea numire și Appendice la cronica Hușilor*, București, 1869.

Mihail, *Doc. și zapise Constanti-nopol*. = Mihail, Paul, *Documente și zapise moldovenești de la Constantinopol (1607—1806)*, Iași, 1948.

„Miron Costin” = „Miron Costin”, I (1913).

Popovici, *Index Zolkiewiensis*. = Popovici, G., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela”, III (1884) și IV (1885).

Rosetti, *Arhiva senatorilor*. = Rosetti, Radu, *Arhiva senatorilor*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXXII (1909—1910), p. 41—350.

Rosetti, *Cronica Bohotinului*. = Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului (actele Bohotinului)*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXVIII (1905—1906), p. 157—325.

- Sava, *Doc. Lăpuşnei.* = Sava, A., *Documente privitoare la trgul și ținutul Lăpuşnei*, Bucureşti, 1937.
- Sava, *Doc. Orheiului.* = Sava, A., *Documente privitoare la trgul și ținutul Orheiului*, Bucureşti, 1944.
- Solomon-Stoide, *Doc. tecucene.* = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol. II, Bîrlad, 1939.
- Stănescu, *Viața religioasă la români* = Stănescu, Dumitru, *Viața religioasă la români și influența ei asupra vieții publice*, Bucureşti, 1906.
- Velichi, *Doc. Constantinopol.* = Velichi, Constantin N., *Documente moldovenești (1607—1679) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de ...*, în „„Buletinul Institutului român din Sofia”, Bucureşti, anul I nr. 1 (1941), p. 211—258 și nr. 2 (1942), p. 493—555.
- Wickenhauser, *Bochotin.* = Wickenhauser, F.A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernăuz und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.
- Wickenhauser, *Solka.* = Wickenhauser, F. A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1632 (7140) ianuarie 1. Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.
2. — 1632 (7140) ianuarie 8. Ciorce, fiica lui Drăgoi, vinde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.
3. — < 1632—1633 > ianuarie 11. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Moldovei satele Bosancea și Uidești.
4. — 1632 (7140) ianuarie 16. Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vlcești.
5. — 1632 (7140) februarie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.
6. — 1632 (7140) februarie 7. Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feținghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.
7. — 1632 (7140) februarie 7, Troțuș. Mavric grecul și fiicele sale vînd lui Gligorcea fost jîtnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.
8. — 1632 (7140) februarie 12. Neniul vornic cumpără de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Fîrțăști.
9. — 1632 (7140) februarie 20. Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Teofan Sechil un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.
10. — 1632 (7140) martie 1, Iași. Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își impart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliștea, Măndăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, vilele de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.
11. — < Înainte de 1632 > martie 7, Iași. Toader Grama fost cămăraș dăruiește un țigan cu femeia și copiii săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.

12. — 1632 (7140) martie 8, Suceava. Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării de la mănăstirea Sf. Ilie să dea în schimbul satului Războieni, ținutul Neamț, bani și vite.
13. — 1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei. Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșie din Țara Muntenească, lui Neniul vornic drept un cal bun și un vig le caragiu.
14. — 1632 (7140) aprilie 3, Birlad. Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbiera cina sa din Cernătești.
15. — < Cca. 1632 > aprilie 5. Andronic din Vitănești vinde mănăstirii Bise-ricani un pământ în frunte din satul Feținghești.
16. — 1632 (7140) aprilie 8. Mărturie privind invoiala lui Ionașco Jora vornic u Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Milcinești.
17. — 1632 (7140) aprilie 13. Alexandru Iliș voievod scutește poslușnicii mănăs-rii Aron vodă de angării.
18. — 1632 (7140) aprilie 13. Păcurar, fiul lui Hîrca, vinde lui Ion Fetion partea a de ocină și a surorii sale din satul Bordușești.
19. — 1632 (7140) aprilie 15. Boldescul și alți oameni din Scorțești și Clipicești iruiesc mănăstirii Bisericieni un loc de biserică la Babe.
20. — < Cca. 1632 aprilie 17 >. Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ină din Iurghiceni la Bandur pircălab.
21. — < Cca. 1632 aprilie 17 >. Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină lui Costin lui Bandur pircălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.
22. — 1632 (7140) aprilie 17, Iași. Gavril și fratele său Gligorie vind partea de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pircălab.
23. — 1632 (1740) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește uread-cilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor țirgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, i de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai episcopiei.
24. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod scrie dregătorului tuzului și pîrgarilor de Huși și aprozilor să nu învăluiască cu țirgul satele Episcopiei de și.
25. — 1631 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele Români și Donceștii, jumătate din Zme-și un sfert din Strimba.
26. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Io-co Prăjescul din Stolniceni o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la ghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel.
27. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește urea-cilor, șoltuzilor și pîrgarilor din țirgul Piatra să nu tragă cu țirgul satele Averești, Giurovul icorești, din ținutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.
28. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă l numit Peșterea (Orheiul Vechi).
29. — 1632 (7140) aprilie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. I).
30. — 1632 (7140) aprilie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții lări.
31. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs- Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

32. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Urtei.
33. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Pră-jescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava. (Cu fotocopie în anexă, pl. III).
34. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gavri-laș Mătiaș vornic ocini cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.
35. — 1632 (7140) aprilie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.
36. — 1632 (7140) aprilie 25. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toader Jora pircălab jumătate din satul Burlănești.
37. — 1632 (7140) aprilie 25. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ciudin vis tiernicel ș.a. satul Cirpăcuți, din ținutul Soroca.
38. — 1632 (7140) aprilie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-tirii Bisericieni a treia parte din satul Feținghești, ce se numește Răzimești, ținutul Putna, cu vad de moară și cu vii, dăruită de Istratie logofăt.
39. — 1632 (7140) aprilie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile de pe apa Bistriței.
40. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-tirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul țirgului Roman și dăruit mănăstirii de Petru voievod.
41. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni robii săi țigani.
42. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Marii boieri mărturisesc că nepoții și stră-nepoții lui Dimitrie și ai Vasilicăi au vindut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de finaț și gîrlă de pește.
43. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. măr-turisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vindut ocina lor din satul Văcă-rești, lângă Siret, lui Cazacu cămăraș.
44. — 1632 (7140) aprilie 29, Iași. Șchiauca și Marta, nepoatele lui Sion, vind a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.
45. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul satele Săbăoani și Berindești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul țir-gului Roman.
46. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-tirii Secul satele Rusciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleșteu, dăruite de răposatul Dămian și jupuneasa lui, Nastasia.
47. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăs-tirii Secul satul Vinători, ținutul Neamț, din sus de Țirgu Neamț, cu mori în apa Neamțului și cu povere.
48. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.
49. 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni din ocolul Țirgului Neamț dăruite de Ieremia voievod.
50. — 1632 (7140) aprilie 30. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul un loc din hotarul Țirgului Frumos.
51. — 1632 (7140) aprilie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul niște robi țigani.

52. — 1632 (7140) m a i 1, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco din Zmeiani ș.a. părți dintr-o moară și dintr-un heleșteu, pe Smila, după judecata avută cu Albul ș.a.

53. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Andrei și fratele său, Vasile, fiii lui Mihul ș.a. vind lui Dumitrașcu stolnicul un răzor din satul Fișinghești, cu loc de vie și pomet și o seliște.

54. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Turcul și frații săi vind lui Dumitrașcu, fiul lui Lupul fost spătar, un răzor din satul Fișinghești, cu vatră de sat.

55. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Giurgiu, Mihăilă și Lupul vind lui Dumitrașcu stolnicul trei răzoare din satul Fișinghești, ținutul Putna.

56. — 1632 (7140) m a i 3. Lupul fost mare vornic de Țara de Jos vinde lui Dumitrașcu stolnicul trei vie în satul Fișinghești, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din același sat.

57. — 1632 (7140) m a i 4, I a ș i. Alexandru Iliș voievod scrie pircălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor din târgul Roman să lase în pace satul Tămășeni al mănăstirii Galata. (Cu o copie în anexă, pl. IV)

58. — 1632 (7140) m a i 4, I a ș i. Gheanghea mare logofăt și Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul și fiul ei Ionașco, din târgul Iași, au vindut lui Petrea Baltag fost pircălab de Orhei și jupînesei sale Anghelina o falce și un firtai de vie la Popou.

59. — 1632 (7140) m a i 5. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Galata de Jos lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, ținutul Iași și Verejeni, în ținutul Soroca, dăruite de Miron Barnovschi voievod.

60. — 1632 (7140) m a i 5, I a ș i. Alexandru Iliș voievod hotărăște ca satul Stroști, din ținutul Hîrlău, al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, celelalte urînd să le dea ca și alte sate, deoarece țara este sărăcită.

61. — 1632 (7140) m a i 5. Andronic și Mihai, vornici de Birlad, și Neagoe șoltuzul și 12 pîrgari mărturisesc că Dumitrașcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe ocini din satele Fișinghești, Hălmăgeni, Glodeni, Cîrna și Băicani.

62. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește slujbașilor din ținutul Neamț să nu mai ia solărit și ciubote din satele Brașăuți și Vascăuți ale mănăstirii Bistrița.

63. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe Athanasie episcopul Sucevei să și apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

64. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii nou înființată din Tătărăși iazul Strîmtura, din ținutul Hîrlău, dăruit de Moise Movilă voievod, care este domnesc, ascultător de ocolul târgului Hîrlău.

65. — 1632 (7140) m a i 8, P i s c a n i. Petrea pieptănarul dăruiește Angheniei, fiica Stavăr pircălab, partea lui de ocină din Hănăseni și din siliștea Știubeiu.

66. — < C c a. 1632 m a i 9 >. Alexandru Iliș voievod acordă scutiri satului Ițcani.

67. — 1632 (7140) m a i 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii lui Ștefan cel Mare de lângă Suceava un loc de moară pe pîrîul Dragomirești, mai jos de Rușcior, în ținutul Suceava.

68. — 1632 (7140) m a i 11, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistriței hotarele vechii braniști dăruite de Ștefan cel Mare, cu două poteni sub Ceahlău și un loc de ocină la Pingărați.

69. — 1632 (7140) m a i 11, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan fost vornic părți de ocini cumpărate din satele Văsiești și Bahna, ținutul Troțuș.

70. — 1632 (7140) m a i 11. Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul“ la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

71. — 1632 (7140) m a i 12, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezor de la târgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Ursești, pe Cracău.

72. — 1632 (7140) m a i 12. Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pămînturi.

73. — 1632 (7140) m a i 14. Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Voroneț vind satul Milcinești, din ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

74. — 1632 (7140) m a i 15, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cușitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

75. — 1632 (7140) m a i 17, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

76. — < C c a. 1632 > m a i 18, I a ș i. Vasile, Alexandra și Zamfira, fiii lui Toader Balțatul, vind părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strîmba lui Dumitrașcu vornicul.

77. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

78. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliș voievod întărește lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă și un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anușcăi.

79. — 1632 (7140) m a i 20. Petra din Burdușești răscumpără de la Bălțeanul o ocină din Burdușești.

80. — 1632 (7140) m a i 22, I a ș i. Tofan și Neculai Sechil mărturisesc că au vindut lui Lupu Prăjescul satul Cobeceni, ținutul Hîrlău, pentru 5 iepe și 100 de galbeni. (Cu o copie în anexă, pl. V).

81. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod scrie pircălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericieni de încălcările păstorilor moldoveni sau secui.

82. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Fruntești pentru ocinile pe care le stăpînesc împreună.

83. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericieni a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jîtnicer.

84. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericieni o parte din satul Orbic, din ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pîrîul Obric și cu o moară în apa Bistriței, niște vie la Bacău și schitul lui Ciolpan monah.

85. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericieni jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

86. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericieni satul Troița, pe pîrîul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău și satul Popcești, pe pîrîul Cracău, din ocolul Tîrgului Neamț.

87. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericieni braniștea sa.

88. — 1632 (7140) m a i 25. Alexandru Iliș voievod către mănăstirea Bisericieni, pentru Bicaz.

89. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Schitul lui Iosif locul de braniște dăruit de Ștefan voievod și întărit de Petru voievod.

90. — 1632 (7140) m a i 25. Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor țigani de la moarte de către Caracaș mare armaș.

91. — 1632 (7142) m a i 26, I a ș i. Mărturia marilor boieri pentru vnzarea unor ocini din Petia Mare, ținutul Suceava, și din Șușmănești, ținutul Dorohoi, lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

92. — 1632 (7140) m a i 26. Arhip fost cămăraș vinde ocina sa din Mănești, pe Tazlău, lui Marco din Brătla.

93. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomcești și Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameș.

94. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costin postelnic părți de ocini din satele Tomcești și Popi, din ținutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameș și de la fiul său Ion.

95. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan jtnicer mai mulți robi țigani. (Cu fotocopie în anexă pl. VII).

96. — 1632 (7140) m a i 29, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Sterpeni, din ținutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stăniliești, pentru dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că a dat 130 de ughi în trebuința țării.

97. — 1632 (7140) m a i 30, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petia Mare, ținutul Suceava și în Șușmănești, ținutul Dorohoi.

98. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașcu din Zmeeni părți de ocini din satele Zmeeni și Groteni, cu vad de moară în Smila.

99. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotiești, în urma judecării pe care a avut-o cu Maria Cornoae.

100. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic ocini în satele Scobențeni, ținutul Cîrligătura, Ciunălești, Vărzărești pe Bicovăț și Văcărești pe Nirnova, toate în ținutul Iași.

101. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Văleșeni, ținutul Cîrligătura, satul Roșcani numit Docinții-Scobențeni și părți din Onești.

102. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Hlăpești, ținutul Lăpușna, o bucată de loc de lîngă Hlăpești, în hotarul Cățelenilor și mai multe părți din satele Țibănești, ținutul Vaslui, și Cotelevul, ținutul Hotin.

103. — 1632 (7140) i u n i e, I a ș i. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic și Mărica Tărcioari, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vie, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

104. — 1632 (7140) i u n i e 1, I a ș i. Alexandru Iliș voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din circiumi.

105. — 1632 (7140) i u n i e 1, I a ș i. Alexa și femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodești lui Patrichie.

106. — 1632 (7140) i u n i e 1. Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ținutul Tutova, Todosicai, fiica Costăchioaiei.

107. — 1632 (7140) i u n i e 2. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Dumitrașco fost medelnicer să stăpînească jumătate din cutul Văleni al satului Șcheia.

108. — 1632 (7140) i u n i e 3, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

109. — 1632 (7140) i u n i e 4, I a ș i. Alexandru Iliș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stîlpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

110. — 1632 (7140) i u n i e 4, H ă l e ș t e i a n i. Mărturie pentru un schimb de vie de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petria din Neamț. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

111. — 1632 (7140) i u n i e 5. Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Vîrtop nepotului ei, preotul Vasile. (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

112. — 1632 (7140) i u n i e 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte circiumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

113. — 1632 (7140) i u n i e 8. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Biltigani și Balosinești.

114. — 1632 (7140) i u n i e 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

115. — 1632 (7140) i u n i e 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Coruiu comis părți de ocini din satele Făurei, Obîrșie, ținutul Tecuci, Buecani și Ruseni.

116. — 1632 (7140) i u n i e 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Grama o bucată de loc din hotarul Tîrgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

117. — 1632 (7140) i u n i e 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneț.

118. — 1632 (7140) i u n i e 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod judecă o pricină pentru eliștea Crînjani, între Siret și Birlad, ținutul Tecuci.

119. — 1632 (7140) i u n i e 10. Alexandru Iliș voievod întărește Irinei o jumătate din satul Starosilți.

120. — < 1632 > i u n i e 12, I a ș i. Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

121. — 1632 (7140) i u n i e 12. Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zalog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va înapoia niște vite preotului Andonie. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

122. — 1632 (7140) i u n i e 15, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tîrgul Piatra să dea uricul mănăstirii Pingărați, pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

123. — 1632 (7140) i u n i e 15, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilăești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, poiana Pingărați și braniștea mănăstirii.

124. — 1632 (7140) i u n i e 16, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlci de vie la Cotnari și toată poiana care mai înainte a fost ascultătoare de curtea domnească din tîrgul Piatra.

125. — 1632 (7140) i u n i e 20. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Parasichiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Proclnicii cu seliștea Cozmești, în urma unei judecări cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

126. — 1632 (7140) i u n i e 20, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mizești, ținutul Iași.

127. — 1632 (7140) iunie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Vizantia niște danii în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.
128. — 1632 (7140) iunie 22, < Iași >, Alexandru Iliș voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birărești a lui Văsii și să o dea lui Ștefan Ion și Vasile, pentru că Văsii a rămas de lege.
129. — 1632 (7140) iunie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Pingărați niște curături cumpărate în satul Dărmănești.
130. — 1632 (7140) iunie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri, Pingărați toată poiana Pingărați, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.
131. — 1632 (7140) iunie 24. Medelean și fiii săi vind lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.
132. — 1632 (7140) iunie 28, Bîrlad. Ion Carapotona șoltuz, cu 12 pîrgari și bătrînii tirgului Bîrlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic și cu nepoții ei au vindut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băxănești și Mastatici, pe Bîrlad, lui Pîntea și fratelui său Boul.
133. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pămînt din satul Dănești.
134. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie, nepotul lui Nicoră hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.
135. — < După 1632 iulie 2 >. Mărturia unor boieri pentru vînzarea de către Gheorghe, nepotul lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic vornic de gloată.
136. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal, a lui Petru voievod, să-și ia zeciuiala din satul Șvițe.
137. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o moară și o povarnă pe pîrîul Buhainți.
138. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.
139. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nechita diac din Virtop partea de jos din poiana Muncii. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).
140. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Salomiei, soția lui Voruntar Prăjescu fost comis, și fiilor ei jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, ținutul Roman, moștenită de la cumnatul ei, Arpentie fost postelnic.
141. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre satul Rumîni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.
142. — 1632 (7140) iulie 4. Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vindut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.
143. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Salomiei, și Foșca, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.
144. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Români.

145. — 1632 (7140) iulie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret
146. — 1632 (7140) iulie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de birul steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.
147. — 1632 (7140) iulie 8. Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vînători despre hotarul mănăstirii și tirgului Neamț.
148. — 1632 (7140) iulie 8. Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.
149. — < C e a. 1632 > iulie 9, Iași. Stratul Bolea și Lupul cupar vind lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăcani, ținutul Roman.
150. — 1632 (7140) iulie 9, Lungani. Ionașco Minjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales partea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.
151. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Costantin Stircea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.
152. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Maței Roșca din Bîrlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Jeravăț.
153. — 1632 (7140) iulie 12, Iași. Vasile Roșca vornic de gloată vinde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hirleu, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 730 galbeni și 13 polo-boace cu miere.
154. — 1632 (7140) iulie 13. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Rusu vornic de gloată a patra parte din satul Voloșani, pe Btc.
155. — < 1632 > iulie 15. Lupul, fiul lui Mihăilă, vinde lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Feținghești, ținutul Putna.
156. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Isac Stircea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).
157. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Mihail și femeii sale, Grozava, o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.
158. — 1632 (7140) iulie 15, Bîrlad. Vasile Buțucul ș.a. vind partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravăț, lui Costantin Ciure.
159. — 1632 (7140) iulie 20, Iași. Fotul Șăfrancă din Cotnari vinde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.
160. — 1632 (7140) iulie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuiala de pe un loc al său din hotarul Tirgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
161. — < 1632 > iulie 22, Culișăuți. Costantin Stircea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.
162. — 1632 (7140) iulie 24. Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește că a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț, și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).
163. — 1632 (7140) iulie 29, Pietriș. Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Minjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.
164. — 1632 (7140) august 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Vornic de gloată a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Succava, cumpărată de la Vasile Udrea.

165. — 1632 (7140) august 5, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru vile de la Bacău. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
166. — 1632 (7140) august 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Simion Pilipovski pircălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcăuți, Văscăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, Inșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Birnova, Șendreni și Negrești.
167. — 1632 (7140) august 6, Mogoșești. Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisesc că popa Gligore din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pământuri și curături din satul Vereșani de la fiii lui Cirstian.
168. — 1632 (7140) august 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obârșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerul.
169. — 1632 (7140) august 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de târgul Orhei.
170. — 1632 (7140) august 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupu și Ionășcuță Prăjescul, [fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.
171. — 1632 (7140) august 10. Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vind popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.
172. — 1632 (7140) august 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lângă mănăstire și satul Vinători, ținutul Neamț, ce a fost ascultător de ocoul Tîrgului Neamț.
173. — 1632 (7140) august 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește popii Dumitru din Soci o parte de ocină din Dragomirești, ținutul Neamț, cumpărată de la fiii lui Andronic fost vâtav în acest sat.
174. — 1632 (7140) august 14, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.
175. — < 1632 > august 15. Giurge Girbovină și fiul lui, Sima, vind lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Fiținghești.
176. — 1632 (7140) august 15, A d j u d. Mirza și femeia sa Irina vind un vad de moară și șase pământuri din satul Hălmăgești lui Dabija pircălab.
177. — < Cca. 1632 august 15, A d j u d >. Tanasie și Bota, staroști de Putna, și Iane șoltuzul cu 12 pîrgari din târgul Adjud mărturisesc că Mirzea și femeia lui, Irina, au vindut un vad de moară și șase pământuri din satul Hălmăgești lui Dabija fost pircălab.
178. — 1632 (7140) august 17, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Părașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale: a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Muncei și părți de ocini din satul Sofrăcești, pe Pîrlul Negru. Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
179. — < 1632 > august 20. Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vind ocina lor din satul Dracsini lui Eftimie și soției sale Tudosia.
180. — 1632 (7140) august 20, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stîlpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani înălțate de satul Dărmănești.
181. — 1632 (7140) august 26, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Avram ăptocici diac satul Colișăuți.

182. — < Înainte de 1632 august 28 >. Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Birlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vindut un vad de moară la Vitănești, pe gîrla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Birlad.

183. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nacul fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la gîrla de jos a Putnei.

184. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fintinelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghită și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Scăcătura, Albotești și Bășești, toate în ținutul Bacău.

185. — 1632 (7140) august 29, Iași. Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog pentru 40 de zloți partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

186. — 1632 (7140) august 30. Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pingărați pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

187. — 1632 (7140) august 31, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloată satul Văscăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvîrșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

188. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141), Iași. Tudor pircălab de Hotin vinde lui Gavrița vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi, și părți din satul Budina.

189. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Ștefan și rudele sale vind ocina lor din satul Săcuiani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

190. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Zapis de împărțire și vînzare a unor ocini din satul Piticeni.

191. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliș voievod scrie lui Cirjeu fost stolnic și lui Burdugan fost vâtaf să aleagă și să stîlpească hotatul satului Tălăbești de al satului Tocești.

192. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mori în satul Găgești, pe gîrla Putnei, sub Măgură.

193. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

194. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

195. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

196. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Cazacu cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

197. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Todosiia, jupîneasa lui Ionașco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cirligi, ținutul Neamț, lui Iordache vistier. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

198. — 1632 (7141) septembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vie la Bacău, la locul numit Strimturile, dăruite de Marica, cneaghina lui Orăș fost hatman.

199. — 1632 (7141) septembrie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

200. — 1632 (7141) septembrie 5. Ion Mircea, fiul Soficăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tâmașul de jos lui Gheorghe Hornețu.
201. — 1632 (7141) septembrie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Simion Purece să-și apere niște finețe de la Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXI).
202. — < 1632 > septembrie 8, Birlad. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Apostol fost postelnic să-și ia zeciuiala din satul Vorniceni.
203. — 1632 (7141) septembrie 8. Alexandru Iliș voievod întărește lui Cîrstea uricarii un vad de moară în apa Birladului, între Tecuci și Cămilești, și o bucată de loc pentru a-și face sat, ambele în hotarul țigului Tecuci.
204. — 1632 (7141) septembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXII).
205. — < Înainte de 1632 septembrie 12 >. Simion și sora sa, Grozava, vind partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.
206. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger o parte de ocină din Dănești, cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.
207. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod dă clerului un așezămint și îl scutește de dări.
208. — 1632 (7141) septembrie < 12 >. Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișani, Pincești, Beșicași, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pircălab de Hotin pentru o datorie.
209. — 1632 (7141) septembrie 12. Alexandru Iliș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhur și părți din Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răsteu și Tâlmaci.
210. — 1632 (7141) septembrie 14, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătatea din satul Oncani, ținutul Hirău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.
211. — 1632 (7141) septembrie 16. Alexandru Iliș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Paholei și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.
212. — (7141) < înainte de septembrie 19 >. Mărturia unor boieri privind vânzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.
213. — 1632 (7141) septembrie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiu fost vistiernic.
214. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod serie camărilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar, un meserciu și un hoștinar ai episcopiei de Huși.
215. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din viile lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.
216. — 1632 (7141) septembrie 20. Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fiii iei le-au zălogit părți din satele Blișcenăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.
217. — 1632 (7141) septembrie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul țigului Birlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIII).

218. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie >. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, și cumnatului său, Tudorache, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul țigului Birlad, pentru că au dat o sută de ughi în treaba țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.
219. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș. a. să hotărnicască părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluț Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.
220. — 1632 (7141) septembrie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cîrstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.
221. — 1632 (7141) septembrie 22. Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Băliștești, dă ocina sa din acest sat lui Mereuță pircălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.
222. — < 1632 septembrie 23 — 1633 aprilie >. Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeți și cu lazuri mănăstirii Secul.
223. — 1632 (7141) septembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericesti.
224. — 1632 (7141) octombrie 6. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărăuți, ținutul Hotin.
225. — 1632 (7141) octombrie 8. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Stircea satul Răcinții, ținutul Hotin.
226. — 1632 (7141) octombrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Borleanul uricar și ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul satului Șendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Șelișeu al lui Lupul cupar.
227. — 1632 (7141) octombrie 15. Mariica Ilnătoaie vinde o parte de ocină din satul Șendreni lui Ghiorghe staroste de negustori din Iași. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIV).
228. — 1632 (7141) octombrie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pinte și fratelui său Boul părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băxănești și Mastatici, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.
229. — 1632 (7141) octombrie 16. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți pe care le zălogiseră la Costantin Stircea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.
230. — 1632 (7141) octombrie 20. Iurașco vinde ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei Dumitrache pentru 40 de taleri.
231. — 1632 (7141) octombrie 20, Ruși. Iurașco vinde jupinsei Păscălina și fiului ei Dumitrache o ocină din Rușii Goii.
232. — 1632 (7141) noiembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a circumililor sale.
233. — 1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești. Mărturie pentru vânzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret, în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.
234. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.
235. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.
236. — < 1632 > noiembrie 3, Iași. Marii boieri mărturisesc că Teofan Sechil și nepotul său, Neculai au vîndut lui Lupul Prăjescu fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jijia, în ținutul Hirău.

237. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpânească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

238. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași vîile sale de la Cotnari.

239. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Panaiot stăpînirea asupra satului Trohănești, din ținutul Tecuci. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXV).

240. — 1632 (7141) noiembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Scumpia, Stolniceni și Șetrăreni, din ținutul Iași, dăruite mănăstirii de Enache postelnic.

241. — 1632 (7141) noiembrie 6. Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova (Polonia), foști locuitori din Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

242. — 1632 (7141) noiembrie 7. Andrei ureadnic de Bîrlad ș.a. mărturisesc că Focșa din Bălișești a vîndut partea sa din acest sat lui Ifrim și femeii sale, Ilinca.

243. — 1632 (7141) noiembrie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

244. — 1632 (7141) noiembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Iincăi, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

245. — 1632 (7141) noiembrie 20. Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neguțător din Bîrlad.

246. — 1632 (7141) noiembrie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Alexa vistiernicel din Pîncești a șasea parte din acest sat dată lui de Cîrstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărăneasă”.

247. — 1632 (7141) noiembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de finaț și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni, prețuiți 160 ughi.

248. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește clemele de taxe vamale.

249. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său, Sima.

250. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Mărturia marilor boieri pentru vînzarea de către Ionașco Hrincovicu și Franțian Hrincovicu a unor părți din satele Tămășeni Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.

251. — 1632 (7141) decembrie 2, Iași. Mărturia marilor boieri asupra vînzării de către Pîntea fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume: jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de pîuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului.

252. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a vîndut mit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de pîuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pîntea fost șetrar.

253. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și Vasilie Tecman ocinile cumpărate în satele Ivănăăști și Poșori, din ținutul Vaslui. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVI).

254. — 1632 (7141) decembrie 6. Alexandru Iliș voievod întărește lui Albotă și fraților săi două părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș și Plopoia.

255. — 1632 (7141) decembrie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupînesei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret, în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

256. — 1632 (7141) decembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

257. — 1632 (7141) decembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește cneagîinei Păscălina și fiului ei, Dumitrachi, părți de ocină cumpărate în satele: Doljești și Rușii Goli, ținutul Roman, și Crucea de Jos, ținutul Putna. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVII).

258. — 1632 (7141) decembrie 14, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cîrstea uricar și lui Căzacul cămăraș satul Ruși, din ținutul Hîrlău, ascultător de ocolul tirgului Botoșani, cu locuri de heleștee și mori în Sitna.

259. — 1632 (7141) decembrie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

260. — 1632 (7141) decembrie 15. Alexandru Iliș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă, la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpărat de la Ionașcu ș.a.

261. — 1632 (7141) decembrie 17. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte din satul Sirbi.

262. — 1632 (7141) decembrie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfînta Vineri din Iași și satul Pîntișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile”. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVIII).

263. — 1632 (7141) decembrie 25, Bîrlad. Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mihăilă, ginerele Cimbalei și femeia sa, Oprina, vînd lui Apostol ocina lor din satul Dracsini.

264. — < 1632 > decembrie 30, Iași. Maftei Roșca din Bîrlad mărturisește că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dresă de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Bîrlad, a lui Scherlet.

265. — 1632 (7141) decembrie 31, Iași. Marii boieri mărturisesc că Mafteiu Roșca din Bîrlad a recunoscut că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dresă de la Moise Movilă pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.

266. — 1633 (7141) ianuarie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

267. — 1633 (7141) ianuarie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii de la Bacău, pe dealul Strîmtura, în urma judecării pe care călugării au avut-o cu Magda, femeia lui Lupul.

268. — 1633 (7141) ianuarie 12. Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periași, pe Siret.

269. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina tirgului Iași seliștea Fetionești, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștei Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghie Jora pîrcălab.

270. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați braniștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericani.

271. — 1633 (7141) ianuarie 15. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

272. — < Cca. 1633 ianuarie 16 >. Nechita vătav mărturisește că Nicoară a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

273. — 1633 (7141) ianuarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

274. — 1633 (7141) ianuarie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Evlogie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 le ughi, o iapă și trei vaci.

275. — 1633 (7141) ianuarie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrlul Ciric, în hotarul tirgului Iași.

276. — 1633 (7141) ianuarie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

277. — 1633 (7141) ianuarie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirilor Bisericiani și Pingărați un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orășeni din tirgul Piatra.

278. — 1633 (7141) ianuarie 27, Iași. Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

279. — 1633 (7141) ianuarie 27, Bîrlad. Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină în satul Cernătești, de către părinții lor, lui Pravăț ș.a.

280. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Jora pîrcălab, în urma judecății cu Drăgan Mălăiu și femeia lui, jumătate din satul Plișcăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălăiu.

281. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic al doilea părți de ocini cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

282. — 1633 (7141) ianuarie 31, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Răguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești, pentru că i-a plătit capul.

283. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

284. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Petre vornic de gloată mărturisește că Ștefan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dîndu-i acestuia ocina sa din satul Conjești.

285. — 1633 (7141) februarie 2. Nistor Focșia vinde lui Buhuș vistiernic partea de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de pîine.

286. — 1633 (7141) februarie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco pîrcălab de Hotin niște robi țigani.

287. — 1633 (7141) februarie 6, Iași. Marii boieri mărturisesc că Fădușco și-a s-au pîrit cu călugării de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor fost ucii de tilhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.

288. — 1633 (7141) februarie 6, Vereșani. Mai mulți oameni din Vereșani au mărturie că Gavril a vîndut partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru Iliș. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIX).

289. — 1633 (7141) februarie 13, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Gavriș fost mare vornic să cerceteze dacă vecinii lui Ghianghea mare logofăt din satul Par-cova au încălcat hotarul satului Cupcici al lui Dumitru Buhuș logofăt și dacă Gheorghe Jora fost pîrcălab a încălcat hotarul satului Costești tot al lui Dumitru Buhuș logofăt.

290. — 1633 (7141) februarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește ju-pinesei lui Beldiman logofăt satul Negoești, pe Orbic, două fălci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care a avut-o cu mănăstirea Sucevița.

291. — 1633 (7141) februarie 18. Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

292. — < 1633 > februarie 20, Iași. Ghianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șendriceni al lui Onciul Iurașcovici.

293. — 1633 (7141) februarie 22. Alexandru Iliș voievod scutește de toate dă-rile satului Ulmii, din ținutul Hirău, al mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași.

294. — 1633 (7141) februarie 23. Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciul Pribeagul a treia parte din satul Stănigeni.

295. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați hotarul unei poieni, în urma judecății pe care a avut-o cu satul Dărmănești.

296. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

297. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași niște vie cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

298. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincoveci și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Suceava, Iugani și Tămă-șeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor Toader Bucotco doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

299. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Marii boieri adevăresc că Dumitrașco Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

300. — < Cca. 1633 martie 3 >. Egumenul și soborul de la mănăstirea Bisericiani se învoiesc cu Ionașco Boldescul cupar să-i dea pentru dresese satului Vinători mai multe vite.

301. — < Cca. 1633 martie 3 >. Ionașco Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmit cu călugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vinători.

302. — < Cca. 1633 martie 3 >. Ionașco Boldescul fost cupar se învoiește cu că-lugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vinători, iar ei să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

303. — < Cca. 1633 martie 3 >. Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hărlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericiani s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresese pe care el le avea pe satul Vinători. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXX).

304. — 1633 (7141) martie 3, Bisericiani. Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmit călugării de la mănăstirea Bisericiani cu Boldescul pentru dresese acestuia pe satul Vinători.

305. — 1633 (7141) martie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tirzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

306. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Stolniceni cu cătunele Stroceni, Vlășineasa și Scumpia și satul Șetrăreni, ținutul Iași, dăruite de Enachi postelnic.

307. — 1633 (7141) martie 6. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamțeni și Mateuți, din ținutul Oroca, dăruite de Enachi postelnic.

308. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tuluțești și Ghidușeni, ținutul Cărlui.

309. — 1633 (7141) martie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: o ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu și a cincea parte din satul Mocșie, „ce se numește acum Vășcăuții“, din ținutul Orhei.

310. — 1633 (7141) martie 8, Miclăușeni. Gligorie Goia și alții adeveresc că Ana cu sora sa, Palaghia, fiicele Maricăi și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, fînețe și pomete.

311. — 1633 (7141) martie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Leoști, pe Sărata, ținutul Fălciu și o bucată loc din jos de Loești, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

312. — 1633 (7141) martie 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza fost tman.

313. — 1633 (7141) martie 11, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nașcul loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guța, fiul lui Tăbuci.

314. — 1633 (7141) martie 14. Irimie Noaptes din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

315. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor să meargă din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satului Borlești pentru că ține strape apa Tazlăului Mare.

316. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și seliștea Linești, ambele în ținutul Vaslui, pentru care a plătit lui Gefer bașa datoria fostului proprietar, Nicoară.

317. — < Înainte de 1633 martie 22 >. Eremia, fiul lui Onciul, mărturisește că a vîndut lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

318. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Iorhe fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cîrligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

319. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cîrchiusea Brăileanul satul Rușii, din ocolul tirgului Botoșani, pentru dreapta și credincioasa slujbă „în alte țări străine“ și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării“.

320. — 1633 (7141) martie 25. Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericanii mărturisește că Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști și rudele lui au vîndut schitului Sf. Ioan de Aur a noua parte de ocină și jumătate din vadul morii, dinspre Măgură, de lângă schit.

321. — 1633 (7141) martie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

322. — 1633 (7141) martie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nicaș din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

323. — < După 1633 > martie 30, Tecuci. Mareș din Nănești vinde ocina din Tomcești lui Costin postelnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXI).

324. — 1633 (7141) aprilie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dușan Botoșanul o parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hirău, cumpărată de la Rugină din Șilișău.

325. — 1633 (7141) aprilie 27. Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sitarul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drepte domnești.

326. — 1633 (7141) aprilie 28., Mănăstirea Voroneț. Tarasie și Partenie, egumeni, împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașcu Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimb seliștii Mușinți din ținutul Suceava.

327. — 1633 (7141) aprilie 29, Iași. Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

328. — 1633 (7141) mai 9, Bîrlad. Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Târbuțeni.

329. — 1633 (7141) mai 13, Iași. Lupul fost vornic ș.a. mărturisește cum Condrea vameș a vîndut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilaş vornic.

330. — 1633 (7141) mai 18, Iași. Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vînd lui Ștefan din Iași și femeii sale, Marica, un loc de casă din Iași, lângă pivnița Banvicăi.

331. — 1633 (7141) mai 21. Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendești, ținutul Vaslui.

332. — < 1633 > mai 25, Cristești. Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericanii pentru niște documente și niște vite.

333. — 1633 (7141) iunie < înainte de 22, Constantinopol >. Testamentul lui Miron Barnovschi voievod.

334. — 1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani. Ilic Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni lui Tanasă.

335. — < 1633 iunie 25 — iulie >, Tarigrad. Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.

336. — < Cca. 1633 iulie 5, Bîrlad >. Tule Tetul șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisește că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii lui Scîrlet și, lui Tudorachi.

337. — 1633 (7141) iulie 5, Bîrlad. Tule șoltuzul cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisește că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scîrlet și lui Aiupul.

338. — 1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni. Ilinca, fiica lui Oniul, vinde Tiței partea ei de zestre din satul Dănceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.

339. — 1633 (7141) iulie 29. Gheorghe și Petrea, staroști de Troțuș, ș.a. mărturisește că ocina din Chirșom, pentru care s-au plîrît înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresese arătate, celui dintîi.

340. — 1633 (7141) august 9, Iași. Pană stolnic scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Neamț să lase în pace un loc de fînaț al mănăstirii Secu. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXII).

341. — < 1633 august, după 9 — 1634 martie >. Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vînderei.

342. — 1633 (7141) < august după 9, — august 31 >, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIII).

343. — 1633 (7141) august < 12; 20—29 >. Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.

344. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

345. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod scutirea de dări a circiumilor Mitropoliei Sucevei.

346. — 1633 (7141) a u g u s t 25, < I a ș i >. Moise Movilă voievod dăruiește mănăstirii Secul un loc de fînaț și de arătură, lîngă hotarul mănăstirii Neamț, fost ascultător de tirgul Neamț.

347. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește închinarea mănăstirii Galata cu satele Belcești, Plopi și Călugăreni către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

348. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Vorovești, din ocolul tirgului Iași, cu toate gloabele și deșugubinele, în afară de birul împărătesc, iar oamenii din sat să fie poslușnici ai mănăstirii.

349. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Adormirea din mijlocul tirgului Iași satul Toporăuți, din ținutul Cernăuți, scutindu-l totodată de dări.

350. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirilor Adormirea din Iași și Birnova o pivniță de la chervăsăria din Iași, „unde a fost casa lui Ureche vornicul“ scutind totodată pe omul de la pivniță, Necula, de toate dările și angăriile.

351. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului,oltuzului și pirgarilor de Huși să lase în pace satele Episcopiei de Huși, să nu le învăluiască cu tirgul.

352. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului,oltuzului și pirgarilor de Huși să nu învăluiască cu tirgul satele Episcopiei de Huși.

353. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie cămănarilor le la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar și un meserciu ai Episcopiei de Huși.

354. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru nai mulți meșteri ai Episcopiei de Huși.

355. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei și Episcopiei de Roman un loc pentru mori în braniște, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, înd vin la scaunul domniei, la Iași. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIV).

356. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

357. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește episcopului e Roman, Dionisie, seliștea Căuești, pe Prut.

358. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Episcopiei e Roman o prisacă și un loc de fînaț, în hotarul satului Gidinți.

359. — (7141) a u g u s t 28, I a ș i. Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor omnești să lase în pace satele Episcopiei de Huși din ținutul Fălciu.

360. — 1633 (7141) < a u g u s t > 28, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei hotarele finețelor sale de la Poiana Vlădicăi.

361. — < 1633 > a u g u s t 28. Orheianul și soția sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinehău parte de ocină din satul Mogoșești.

362. — 1633 (7141) a u g u s t 29, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește lui Gavrilaş ateiăș vornic jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, cumpărată de la Condre vameș.

363. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornicul Cimpulung să aperse drepturile mănăstirii Sucevița asupra muntelui Gemeleu.

364. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod dăruiește satul Dolina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

365. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco stelnic al doilea seliștea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul tirgului Birlad. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXV).

366. — 1633 (7141) a u g u s t 30. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Fintna, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fost vornic.

367. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleşăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

368. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Adam, fiul Palaghie, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

369. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

370. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Mărturie pentru o săpătură a lui Pîlpovschi.

371. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Ghiorghie Gherghina pitar.

372. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stîrceni, ținutul Soroca.

373. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Birlad, ținutul Tutova.

374. — < 1633 septembrie 1 — 1634 ianuarie 11 > 7142. Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoan, ținutul Roman.

375. — 1633 (7142) septembrie, I a ș i. Moise Movilă voievod imputernicește pe Isac Stîrcea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popeni și vecinii de acolo.

376. — 1633 (7142) septembrie 1, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliștea Dădești, pe Sirca, ținutul Roman.

377. — 1633 (7142) septembrie 2, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mai mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru fînaț.

378. — 1633 (7142) septembrie 2, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Odochia.

379. — 1633 (7142) septembrie 3, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poiene la Ceahlău și un loc de stîlnă la Pingărați.

380. — 1633 (7142) septembrie 3, I a ș i. Moise Movilă întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teișori, din ocolul tirgului Botoșani, scutindu-l de dări.

381. — 1633 (7142) septembrie 4, I a ș i. Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

382. — 1633 (7142) septembrie 4, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bîlăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlci și patruzeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pingărați care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.

383. — 1633 (7142) septembrie 5, I a ș i. Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vătav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

384. — 1633 (7142) septembrie 6, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei venituri din circiumi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

385. — 1633 (7142) septembrie 6, I a ș i. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Movelești în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

386. — 1633 (7142) septembrie 8. Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

387. — 1633 (7142) septembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod întărește cneghinei Ilinca satul Șendreni, ținutul Covurului, cumpărat de la Curt Celebi capucheaia.
388. — 1632 (7142) septembrie 8, Zărnești. Nuor și soția sa Piatra se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.
389. — 1633 (7142) septembrie 9, Iași. Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din trgul Iași vechile scutiri de dări și munci.
390. — 1633 (7142) septembrie 10. Moise Movilă voievod întărește jupinesei Zanfira din Iași mai multe părți din satul Rușii Zavului.
391. — 1633 (7142) septembrie 10. Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți țirgoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vîndut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.
392. — 1633 (7142) septembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericanii două vaduri de moară pe gîrta cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.
393. — 1633 (7142) septembrie 12. Moise Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rediul din ținutul Troțuș.
394. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.
395. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată din satul Ungurași, pe Moldova.
396. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rămas pe cel din urmă.
397. — 1633 (7142) septembrie 15. Zaharia, fiul lui Mojil vătavul din Ruși dăruiește mănăstirii Pingărați un loc de prisacă.
398. — < După 1633 septembrie 15 >. Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca mănăstirii Pingărați.
399. — 1633 (7142) septembrie 16, Iași. Moise Movilă voievod scrie pircălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.
400. — 163 < 3 > (714 < 2 >) septembrie 21, Bacău. Dociul paharnic, Boldescul pircălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învăli locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.
401. — < 1633 septembrie > 21 — < 1634 martie > 21 (7142), Iași. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor din Piatra și vătămăului din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii de peste Bistrița.
402. — 1633 (7141) septembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din mijlocul trgului Iași viile cu crame de la Cotnari dăruite de Enache postelnicul.
403. — 1633 (7142) septembrie 25. Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Oțești.
404. — < Înainte de 1633 > octombrie 6, Vîrtop. Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său Nechita pentru a o comînda.

405. — 1633 (7142) octombrie 20, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.
406. — 1633 (7142) octombrie 20, Piatra. Partenie egumenul și lot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmit cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.
407. — 1633 (7142) octombrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămrzan diac și soției sale Solomia a cincea parte din satul Horgoști.
408. — < 1633 > noiembrie 1, Cordăreni. Nicoară Moțoc mare vâtaf de Dorohoi adeverește că a prins un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni și că popa Mătiaș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atît, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.
409. — 1633 (7142) noiembrie 4. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Mălăeștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.
410. — 1633 (7142) noiembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.
411. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Coblîia, din ținutul Soroca, pe care l-a avut ca danie Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.
412. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod imputernicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și Tasinău.
413. — 1633 (7142) noiembrie 17, Iași. Moise Movilă voievod dă un așezămînt de convețuire a clerului mănăstiresc.
414. — 1633 (7142) noiembrie 23, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Căracaș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.
415. — 1633 (7142) noiembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocină din satul Tălhărești, pe Ursoac, pe care i le-a dăruit mătușa sa, Nastasia Pința.
416. — 1633 (7142) noiembrie 25. Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierțe și Ionașco.
417. — 1633 (7142) noiembrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fâlcii de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vîndut soțul ei, Apostol fost mare pitar.
418. — 1633 (7142) noiembrie 30, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.
419. — 1633 (7142) decembrie, Iași. Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor strălîni care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cîrstea vistiernic.
420. — 1633 (7142) decembrie 2. Moise Movilă voievod întărește lui Strătulat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîrtul Dolina, ținutul Hîrlău, cu loc de heleșteu.
421. — 1633 (7142) decembrie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Deleu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

422. — 1633 (7142) decembrie 3. Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

423. — 1633 (7142) decembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenie, de pe apa Putnei.

424. — 1633 (7142) decembrie 5, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători, din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Blrnova.

425. — 1633 (7142) decembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod înputernicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datoraji.

426. — 1633 (7142) decembrie 10, Iași. Moise Movilă poruncește vătămănuului și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

427. — 1633 (7142) decembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

428. — 1633 (7142) decembrie 16, Iași. Ionașco, fiul lui Marin Buzea, vinde partea sa de ocină din Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVIII).

429. — 1633 (7141) decembrie 18, Iași. Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

430. — 1633 (7142) decembrie 18. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diac din Birzești și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Birzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

431. — 1633 (7142) decembrie 20, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istratie părți de ocini din satul Cîncești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

432. — 1633 (7142) decembrie 21, Iași. Moise Movilă voievod poruncește dregătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra, precum și vătămănuului din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii < Văleni >, de peste Bistrița.

433. — < 1633 > decembrie 27, Buciaci. Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturisește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dînd acesteia și două urice, unul de la Costantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

434. — 1633 (7142) decembrie 27, Buciaci. Mariia, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIX).

435. — 1633 (7142) decembrie 27, Iași. Mai mulți boieri dau mărturie că Eremia și nepoata lui, Dumitra, vind lui Lupul Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

436. — 1633 (7142) decembrie 28, Iași. Moise Movilă voievod întărește slujgilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova. (Cu fotocopie în anexă, pl. XL).

437. — < 1633 > decembrie 31, Iași. Ionașco Avram ș.a. adeveresc că Nechita și rudele lui au vindut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

438. — 1633 (7142) decembrie 31, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate din satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

I. — 1632 (7140) ianuarie 10. Ivana, jupîneasa lui Ion comis, mărturisește că a dăruit o jumătate din satul Cărhănești, ținutul Fălciu, Dinii lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vindut-o lui Istratie Golăeș.

II. — 1632 (7141) septembrie, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușeanu, satul Săpoteni.

ADDENDA

A — < 1632 > aprilie 28, Iași. Mărturie privind vînzarea unei ocini din Băloșești de către Ursul păhărniceș și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

B. — < După 1632 aprilie 29-1633 aprilie 22 > Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger o vie la Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.

C — 1632 (7140) noiembrie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gligorie pușcar din Iași.

D. — 1633 (7141) martie 10, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lingă tirgul Vaslui niște țigani.

E. — < 1633, după octombrie 7 — noiembrie >, Ștefănești. Furdui fost pircălab dă partea sa de ocină din Tocești, ținutul Tecuci, lui Adam iuzbașa de călărași, pentru o datorie.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 1er janvier 1632 (7140). Istrate et sa femme, Floarea, vendent leur part d'hoirie d'Ivănești.
2. — 8 janvier 1632 (7140). Giorce, fille de Drăgoi, vend un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) d'Oleșești à Pavel, second logothète.
3. — 11 janvier < 1632—1633 >. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à la Métropole de la Moldavie le droit de propriété sur les villages de Bosancea et d'Uidești.
4. — 16 janvier 1632 (7140). Les fils et les neveux de Nădăbaico, ancien *vornic*, vendent au monastère de Bisericani deux emplacements de moulins du village de Vilcești.
5. — 6 février 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș exempte d'impôts tous les prêtres.
6. — février 1632 (7140). Bălaș et Vasilie, les fils de Lucaci, témoignent qu'ils ont vendu une hoirie du village de Feținghești au monastère de Bisericani et qu'ils ont reçu la somme entière.
7. — 7 février 1632 (7140), Trotuș. Mavric, le Grec, et ses filles vendent à Gligorcea, ancien *jitnicer*, une part d'hoirie du village de Dărmănești.
8. — 12 février 1632 (7140). Le *vornic* Neniul achète de Pîrvul et de son neveu Costantin, la moitié du village de Fîrțăști.
9. — 20 février 1632 (7140). La religieuse Varvara témoigne qu'elle a emprunté de Tofan Sechil un fût de miel pour lequel elle a mis en gage sa part d'hoirie de Durnești.
10. — 1er mars 1632 (7140), Iassy. Ionașco, Gheorghe et Grăpina, les fils de Simion Florea, et leur nièce, Safta, divisent leurs hoiries des villages de Ruptura, district de Neamț, de Seliștea, Mândăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni et Zăvădeni, district de Hotin, d'Onutu, district de Cernăuți, de Crecești et Ruseni, district de Vaslui, les vignes de Cotnari et un moulin de Pogojeni.
11. — 7 mars < avant 1632 >, Iassy. Toader Grama, ancien *cămăraș*, fait don d'un tzigane avec sa femme et ses enfants à Iane, *postelnic*, et au monastère bâti par lui

12. — 8 mars 1632 (7140), Suceava. Le *postelnic* Lupul Prăjescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère Sf. Ilie de leur donner en échange du village de Râzboiani, district de Neamţ, de l'argent et des bestiaux.
13. — 29 mars 1632 (7140), La forteresse de Suceava. Le *diac* Bratul vend deux tziganes, qu'il avait à sa propriété de Valachie, au *varnic* Naniul, contre un bon cheval et un *vig de curagiu* (rouleau de drap d'une certaine étendue).
14. — 3 avril 1632 (7140), Birlad. Angheliuţa, fille de Dolca, vend à Zbierea son hoirie de Cornăteşti.
15. — 5 avril < environ 1632 >. Andronic de Vităneşti vend au monastère de Bisericani un *pământ* (lot de terrain cultivable d'une certaine étendue) du village de FeŃingheşti.
16. — 8 avril 1632 (7140). Témoignage concernant l'accord entre le *varnic* Ionaşco Jora avec le prieur Partene et autres religieux du monastère de Voroneţ pour le village de Milcineşti.
17. — 13 avril 1632 (7140). Le voievode Alexandru Iiaş exempte de contributions les *posluşnici* (serviteurs) du monastère d'Aron Vodă.
18. — 13 avril 1632 (7140). Păcurar, fils de Hărca, vend à Ion Fetion sa part d'hoirie et celle de sa sœur du village de Borduşeşti.
19. — 15 avril 1632 (7140). Boldescu et autres habitants de Scorţeşti et de Clipi-ceşti font don au monastère de Bisericani d'un terrain pour la construction d'une église, à Babe.
20. — 12 avril < environ 1632 >. Andronic et Irimia mettent en gage leur part d'hoirie d'Iurghiceni au *pircălab* Bandur.
21. — 17 avril < environ 1632 >. Les villageois d'Iurghiceni donnent la part d'hoirie de Costin au *pircălab* Bandur parce que celui-ci lui a payé la dime.
22. — 17 avril 1632 (7140), Iassy. Gavril et son frère Gligorie vendent leur part d'hoirie du village d'Iurghiceni au *pircălab* Iachim Bandur.
23. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins et à tous les habitants du bourg de Huşi d'exempter de corvées et de prestations un nombre d'ouvriers de l'évêché de Huşi.
24. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş écrit aux *dre-gători* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins de Huşi de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huşi d'accomplir les mêmes obligations que les habitants de leur bourg.
25. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş autorise Ionaşco de Zmeeni et ses frères de défendre les villages de Români et de Donceşti, la moitié du village de Zmeeni et un quart de Strimba.
26. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme à Ionaşco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur une part d'hoirie de Băloşeşti, district de Suceava, achetée à Anghelina, l'épouse du *pitărel* Pătraşco Capşea.
27. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), aux bourgmestres et aux échevins de Piatra de ne pas imposer aux villages d'Avereşti, de Giurovul et de Nicoreşti, du district de Neamţ, appartenant au monastère Aron Vodă de Iassy, les mêmes obligations qu'aux habitants de leur bourg.
28. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme à Dănilă le droit de propriété sur la part de terre dénommée Peşterea (Orheiul Vechi).

29. — 20 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş ordonne à ses employés d'exempter d'impôts les *posluşnici* (serviteurs) de l'évêché de Roman (Photocopie en annexe, pl. I).

30. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş exempte d'impôts tous les prêtres.

31. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur la moitié du village de Paşcani, district de Suceava (Photocopie en annexe, pl. II).

32. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une hoirie du village de Găureni, achetée à Toma, fils d'Urita.

33. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme à Ionaşco Prăjescul le droit de propriété sur une maison et sur la partie d'en bas du village de Hăsnăşeni, district du Suceava (Photocopie en annexe, pl. III).

34. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme au *varnic* Gavrilaş Matiaş le droit de propriété sur des hoiries achetées dans les villages de Jucica, district de Cernăuţi, et d'Ojov.

35. — 25 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş exempte les prêtres et les diacres de Iassy de toutes les contributions et les corvées.

36. — 25 avril 1632 (7140). Le voievode Alexandru Iiaş confirme au *pircălab* Toader Jora le droit de propriété sur la moitié du village de Burlăneşti.

37. — 25 avril 1632 (7140). Le voievode Alexandru Iiaş confirme au *vister-nicel* Ciudin le droit de propriété sur le village de Cîrpicăuţi, district de Soroca.

38. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur un tiers du village de FeŃingheşti, dénommé aussi Răzineşti, district de Putna, avec un emplacement de moulin et avec des vignes, offert par le logothète Istratie.

39. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş autorise les moines du monastère de Neamţ de défendre leur domaine — la montagne de Neamţ — ainsi que les clairières de rives de la Bistriţa.

40. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme au monastère Agapia le droit de propriété sur le village de Childeşti, sur la Moldova, ancien village princier, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman, et offert au monastère par le voievode Petru.

41. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme à Ionaşco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur ses esclaves tziganes.

42. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Les grands boyards témoignent que les neveux et les arrière-neveux de Dimitrie et de Vasilica ont vendu au *vistiernic* Gheorghe Roşca une hoirie du village de Hlăpeşti, sur le Prut, district de Lăpuşna, avec l'emplacement de moulin et avec le pré et un étang.

43. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le *varnic de poartă* Dumitru Stavăr et d'autres témoignent que Tudora, fille de l'ancien *staroste* Gavril, et ses parents ont vendu leur hoirie du village de Văcăreşti, près de Siret, au *cămăraş* Cazacu.

44. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Şchiauca et Marta, nièces de Sion, vendent la sixième partie du village de Coşeşti, sur la Racova, à Ionaşco Coşescu.

45. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voievode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Săbăoani et de Berindeşti, district de Roman, anciens villages princiers, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman.

46. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Ruşciori et de Jideşti, district de Neamţ, avec des emplacements de moulins et des étangs, offerts par le défunt Dămian et sa femme Nastasia.

47. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamţ, en haut de Tîrgul Neamţ, avec des moulins sur la rivière de Neamţ et avec des *povarne* (installations pour préparer l'alcool).

48. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul les limites de son domaine vers le monastère d'Agapia, d'après un document du voïévode Ieremia Movilă.

49. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques clairières de l'ocol (circonscription) de Tîrgul Neamţ, données par le voïévode Ieremia.

50. — 30 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur un terrain entre les limites de Tîrgul Frumos.

51. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques esclaves tziganes.

52. — 1er mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşco de Zmeiani et à d'autres le droit de propriété sur un moulin et un étang sur la Smila, à la suite du procès avec Albul et d'autres.

53. — < Environ le 3 mai 1632 >. Andrei et son frère Vasile, les fils de Mihul, et autres vendent à Dumitraşcu, *stolnic*, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fişingheşti, avec un terrain propre à la culture de la vigne, un verger et un emplacement d'un village abandonné.

54. — < Environ le 3 mai 1632 >. Turcul et ses frères vendent à Dumitraşcu, fils de l'ancien *spătar* Lupu, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fişingheşti.

55. — < Environ le 3 mai 1632 >. Giurgiu, Mihăilă et Lupul vendent au *stolnic* Dumitraşcu trois *răzoare* (terrains de culture d'une étendue déterminée) du village de Fişingheşti, district de Putna.

56. — 3 mai 1632 (7140). L'ancien grand *voinic* de Ţara de Jos (partie méridionale de la Moldavie) Lupul vend au *stolnic* Dumitraşcu trois vignes du village de Fişingheşti, confisquées à Oprea, habitant du même village, pour un crime.

57. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne aux *pircălabi*, aux bourgmestres et aux échevins de Roman de cesser la poursuite contre le village de Tămăşeni appartenant au monastère de Galata, pour toute contribution (Photocopie en annexe, pl. IV).

58. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le grand logothète Ghianghea et le grand *voinic* Cujbă témoignent que Maria, femme du tailleur Gligorcea, et son fils Ionaşco, du bourg de Iassy, ont vendu à Petrea Baltag, ancien *pircălab* d'Orhei, et à son épouse Anghelina, une *falce* (= 14 322 m²) et un quart de vigne à Copou (Iassy).

59. — 5 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Galata de Jos du *hatman* Balica le droit de propriété sur les villages de Coiceni, sur le Prut, district de Iassy, et de Verejeni, district de Soroca, offerts par le voïévode Miron Barnovschi.

60. — 5 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş décide que le village de Stroeşti, district de Hirău, appartenant au monastère de Saint-Sabbas, sera exempté de certains impôts; les autres obligations devront être respectées comme par les autres villages, étant donné la pauvreté du pays.

61. — 5 mai 1632 (7140). Andronic et Mihai, *voinic* de Birlad, et Neagoe, le bourgmestre, avec 12 échevins témoignent que le *voinic* Dumitraşcu Gheuca a acheté plusieurs hoiries des villages de Crăieşti, Hălmăgeni, Cîrna, Glodeni et Băicani.

62. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à ses employés du district de Neamţ d'exempter de quelques contributions les villages de Braşăuţi et de Văscăuţi, du monastère de Bistriţa.

63. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le métropolit de Suceava de défendre les limites de son rucher de Bacău.

64. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère récemment bâti à Tatarăşi le droit de propriété sur l'étang de Strimtura, du district de Hirău, offert par le voïévode Moise Movilă.

65. — 8 mai 1632 (7140), Piscani. Petrea, le peignier, fait don à Anghelina, fille du *pircălab* Stavăr, de sa part d'hoirie de Hănăseni et de l'emplacement du village abandonné de Ştiubeiu.

66. — < Environ le 9 mai 1632 >. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions le village d'Iţcani.

67. — 9 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Iaţcu, près de Suceava, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Dragomireşti, en aval de Ruşcior, dans le district de Suceava.

68. — 11 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistriţa les limites de son ancienne *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère), offerte par le voïévode Etienne le Grand, avec deux clairières aux pieds du Ceahlău et un terrain de bergerie à Pingăraşi.

69. — 11 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Bejan, ancien *ceaşnic*, le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées des villages de Văsieşti et de Bahna, district de Troţuş.

70. — 11 mai 1632 (7140). Toader Petriman et d'autres se portent garants pour Ion et son père, Iftodie Ţiburca; au cas où ceux-ci n'iront pas à Iassy afin de se défendre du servage, les garants deviendront *vecini* (serfs) à leur place.

71. — 12 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Suceviţa le droit de propriété sur le tiers d'un étang près du bourg de Dorohoi, obtenu du monastère de Hangul contre le village d'Urşeşti, sur le Cracău.

72. — 12 mai 1632 (7140). Lupul Zbircea, le cousin de Sima, le Grec, fait don de sa maison au monastère de Secul, avec toutes ses annexes, cinq *pogoane* (un pogon = 5011,79 m²) de vigne et cinq *păminturi* (terrains cultivables d'une étendue déterminée).

73. — 14 mai 1632 (7140). Le prieur Partenie avec tous les moines du monastère de Voroneţ vendent le village de Milcineşti, district de Cîrligătura, au *voinic* Ionaşco Jora.

74. — 15 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Vasile Purcel le droit de propriété sur une hoirie du village de Codăeşti, sur le ruisseau Cuşitna, district de Vaslui, à la suite d'un procès.

75. — 17 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi.

76. — < Environ 1632 > 18 mai, Iassy. Vasile, Alexandra et Zamfira, enfants de Toader Balţatul, vendent leurs parts d'hoirie des villages de Cristeşti, Glodeni, Hălmăgeni et Strîmba au *voinic* Dumitraşcu.

77. — 19 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Putna ses immunités relatives aux *vecini* (serfs).

78. — 19 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *vistier* Rusul de Dolejini le droit de propriété sur un emplacement de rucher et sur un terrain pour bâtir une maison à Polocini, offerts par Maria, fille d'Anuşca.

79. — 20 mai 1632 (7140). Petra de Burduşeşti rachète de Bălteanul une hoirie à Burduşeşti.

80. — 22 mai 1632 (7140), Iassy. Teofan et Neculai Sechil témoignent qu'ils ont rendu à Lupu Prăjescul le village de Cobeceni, district de Hirău, contre cinq juments et 100 ducats (Photocopie en annexe, pl. V).

81. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş écrit aux *ptrecălabi* du district de Neamţ de défendre les limites du domaine environnant le monastère de Bisericani contre les empiètements des bergers moldaves ou szeklers.

82. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş ordonne à l'*uşar* Vasile d'examiner les différends entre Patrichi avec ses *răzeşi* (copropriétaires) et Vasilie de Trunţeşti à propos des hoiries qu'ils possèdent en commun.

83. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le quart du village de Hăsnăşeni, district de Cîrligătura, qu'il a reçu de Vasilie, ancien *jitnicer*.

84. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur une partie du village d'Orbic, district de Neamţ, avec un étang et des moulins sur le ruisseau d'Orbic et un moulin sur la Bistriţa, quelques vignes à Bacău et l'ermitage du moine Ciolpan.

85. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur la moitié du village de Şendreşti, sur la Bistriţa, district de Bacău, avec un emplacement de moulin et un emplacement de rucher.

86. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Troiţa, sur le Cracău, district de Neamţ, avec des moulins sur le Cracău, et sur le village de Popeşti, sur le même ruisseau, de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamţ.

87. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur sa *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère).

88. — 25 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş s'adresse au monastère de Bisericani dans la question du Bicaz.

89. — 25 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur la portion de sa *branişte*, faite don par le voïevode Stefan et confirmée par le voïevode Petru.

90. — 25 mai 1632 (7140). Témoignage sur le rachat des esclaves tziganes condamnés à mort, par le grand *armaş* Caracaş.

91. — 26 mai 1632 (7140), Iassy. Témoignage des grands boyards pour la vente de quelques hoiries de Petiia Mare, district de Suceava, et de Şuşmăneşti, district de Dorohoi, au grand *stolnic* Dumitraşco Şoldan (Photocopie en annexe, pl. VI).

92. — 26 mai 1632 (7140). Arhip, ancien *cămăraş*, vend son hoirie de Măneşti, sur le Tazlău, à Marco de Brătîla.

93. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Témoignage des grands boyards pour l'achat de quelques hoiries des villages de Tomceşti et de Popi, de l'embouchure du Gerul, par le *postelnic* Costin à l'ancien grand douanier.

94. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Costin le droit de propriété sur les parts d'hoiries des villages de Tomceşti et de Popi, district de Tecuci, achetées à Conde, ancien grand douanier, et à son fils Ion.

95. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Bejan, ancien *jitnicer*, plusieurs esclaves tziganes (Photocopie en annexe, pl. VII).

96. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş, confirme au *viestiernic* Gheorghe Roşca, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Sterpeni, district de Fălciu, qui avait été dépendante de l'*ocol* (circonscription) de Stănilieşti, en récompense pour ses services et pour les 130 ducats qu'il a donné aux besoins du pays.

97. — 30 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au grand *stolnic* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur des hoiries achetées à Petiia Mare, district de Suceava, et à Şuşmăneşti, district de Dorohoi.

98. — 30 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşcu de Zmeeni le droit de propriété sur des parts d'hoiries des villages de Zmeeni et de Groteni, avec emplacement de moulin à Smila.

99. — 30 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Vasilie, fils de Sava, le droit de propriété sur la part d'hoirie de Nicoară de Băloteşti, à la suite du procès qu'il a eu avec Maria Cornoaie.

100. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *viestiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur des hoiries des villages de Scobinţeni, district de Cîrligătura, de Ciunăleşti et Vărzăreşti sur le Bicovăţ et de Vărzăreşti sur la Nirhova, tous dans le district de Iassy.

101. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *viestiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căleşeni, district de Cîrligătura, sur le village de Roşcani, dénommé Docinţii Scobinţeni, et sur des portions d'Oneşti.

102. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *viestiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur la moitié du village de Hlăpeşti, district de Lăpuşna, sur un lot de terre près de Hlăpeşti, dans les limites du domaine de Căţeleni, et sur plusieurs portions des villages de Țibăneşti, district de Vaslui, et de Cotelevul, district de Hotin.

103. — Juin 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş juge le procès entre Lupul, ancien grand *vornic*, et Mărica Tăricioară, bâtarde de Buzul, ancien *pitâr*, à cause de deux vignes; Mărica Tăricioară perd le procès.

104. — 1er juin 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş fait don à la Métropole de Suceava de la rente des cabarets.

105. — 1er juin 1632 (7140), Iassy. Alexa et sa femme vendent leur part d'hoirie de Bodeşti à Patrachie.

106. — 1er juin 1632 (7140). Les fils de Pribiciu, ancien logothète, vendent leur hoirie du village de Saca, district de Tutova, à Todosica, fille de Costăchioaia.

107. — 2 juin 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş autorise Dumitraşco, ancien *medelnicer*, de s'emparer de la moitié du *cut* (mameau) de Văleni, du village de Şcheia.

108. — 3 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş ordonne à l'*aprod* Vasile Hociungu d'enquêter la querelle entre l'*aprod* Lupu de Răteşti et le diacre Larion, pour un emplacement de moulin.

109. — 4 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïevode Alexandru Iliaş écrit au *şetrar* Chicoş et à d'autres de choisir et de marquer un terrain du village de Ceucani, acheté par la femme du boyard Necoară, ancien *hatman*.

110. — 4 juin 1632 (7140), Hăleşteiani. Témoignage pour un échange de vignes de Cotnari entre Lupul Prăjescul et Petria de Neamţ (Photocopie en annexe pl. VIII).
111. — 5 juin 1632 (7140). Grozava, femme d'Avram, vend le quart du village de Vrtop à son neveu, le prêtre Vasile (Photocopie en annexe, pl. IX).
112. — 7 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à la Métropole de Suceava les contributions de sept cabarets et exempté d'impôts deux *hoştinari*, deux bouchers et deux pelletiers.
113. — 8 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne au *comis* Chicoş de choisir les parts d'hoirie d'Ionaşco et de Bejan des villages de Bicani, Bilţigani et Balosineşti.
114. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş fait poursuivre et ramener un tzigane fuyard du *vornic* Neniul (Photocopie en annexe, pl. X).
115. — 9 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *comis* Coruiu le droit de propriété sur des parts d'hoirie des villages de Făureni et d'Obîrşie, district de Tecuci, et des villages de Buecani et de Ruseni.
116. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *stolnic* Grama le droit de propriété sur un lot de terre de Tîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XI).
117. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *vornic* de *gloată* Ionaşco Jora et à sa femme le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Milcineşti, district de Cîrligătura, acheté au monastère de Voroneţ.
118. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş juge un procès pour l'emplacement du village abandonné de Crinţani, entre le Siret et le Birlad, district de Tecuci.
119. — 10 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Irina le droit de propriété sur une moitié du village de Starosilţi.
120. — 12 juin < 1632 >, Iassy. Orăş, fils d'Ionaşcu Bole, neveu du *paharnic* Stratul, vend sa part d'hoirie de Roşiaci, au *stolnic* Grama, contre un cheval et 10 ducats.
121. — 12 juin 1632 (7140). Zăpalce, Ținţar, Nechita et d'autres témoignent que Ștefan a mis en gage sa part d'hoirie de Peletuci, jusqu'au moment où il restituera des bestiaux au prêtre Andonic (Photocopie en annexe, pl. XII).
122. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne au *ptreclab* du district de Neamţ d'obliger le bourgmestre de Piatra de remettre au monastère de Pingărați le document qu'il a trouvé et pour lequel il a reçu un cheval.
123. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bilăești et d'Ivănești, sur le Cracău, district de Neamţ, avec deux moulins sur le Cracău et un autre dans le village de Dărmănești, sur la clairière de Pingărați et sur la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) du monastère.
124. — 16 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bilăești et d'Ivănești, district de Neamţ, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmănești, sur un emplacement de rucher dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière de Bohotin, sur trois *fâlci* (une falce = 14 322 m²) de vigne à Cotnari et sur toute la clairière de Pingărați, qui avait dépendu auparavant de la cour princière du bourg de Piatra.
125. — 20 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère Sainte-Parascève de Iassy, bâti par Nestor Ureche, ancien *vornic*, le droit de propriété sur un lot de terre du village de Procelnici avec l'emplacement du village abandonné de Cizmești, comme suite d'un procès avec Gheorghe et Zavul, neveux de Saula.

126. — 20 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *logothète* Eustratie le droit de propriété sur le village de Teșeuți, district de Suceava, et sur la moitié du village de Misești, district de Iassy.

127. — 21 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Vizantia quelques donations à Vitănești, sur les deux rives de la Putna, et à Vołoscani.

128. — 22 juin 1632 (7140), < Iassy >. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne aux *ptreclabi* du district de Bacău de prendre la part d'hoirie de Văsii à Birăești et de la donner à Ștefan, Ion et Vasile, parce que Văsii a perdu le procès.

129. — 23 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur des lots défrichés, achetés dans le village de Dărmănești.

130. — 24 juin (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur toute la clairière de Pingărați, ancienne possession princière, sous la dépendance de *l'ocol* (circonscription) du bourg de Piatra.

131. — 24 juin 1632 (7140). Medelen et ses fils vendent à Gligorie et à sa fille Trușca une part d'hoirie avec deux étangs, Lăpușna et Lăpușnița.

132. — 28 juin 1632 (7140), Birlad. Le bourgmestre Ion Carapotona avec 12 échevins et les vieillards du bourg de Birlad témoignent que Mariica, fille du *vistiernic* Ifrim, avec ses neveux ont vendu les villages de Bujoreni, Pipărcani, Băxănești et Mastatici, sur le Birlad, à Pîntea et à son frère, Boul.

133. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme aux religieuses du monastère au-delà de Bistrița une portion de terrain du village de Dănești.

134. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne à Neacula Gheorma de se présenter au rachat d'une hoirie du village Galbeni de Gheorghie, le neveu du *hatman* Nicoară, par Ursul, *vornic*, et ses parents.

135. — < Après le 2 juillet 1632 >. Témoignage de quelques boyards pour la vente des parties du village de Galbeni par Gheorghe, le neveu du *hatman* Nicoriță, au *vornic* de *gloată* Ursul Vatic.

136. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş autorise les moines du monastère de Galata din Deal, bâti par le voïévode Petru, de prélever la dime du village de Șivița.

137. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au Saxon Fealtin de Cotnari le droit de propriété sur un moulin et sur une *povarnă* (installation pour préparer l'alcool) sur le ruisseau de Buhainți.

138. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne au *ptreclab* du district de Tutova de défendre l'hoirie du *comișel* Iftimie, du village de Dracsini, contre Neculai Bălțatu.

139. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *diac* Nechita de Vrtop le droit de propriété sur la partie d'en bas de la clairière de Muncei (Photocopie en annexe, pl. XIII).

140. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Salomia, femme de Voruntar Prăjescu, ancien *comis*, et à ses fils, le droit de propriété sur la moitié du village de Voruntărești, sur le Siret, district de Roman, héritée de son beau-frère Arpentie, ancien *postelnic*.

141. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș juge un litige survenu entre le village de Rumâni et Simion Gheucă, grand *medelnicer*, pour un lot de terre de la partie d'en haut de ce village; Simion Gheucă perd le procès.

142. — 4 juillet 1632 (7140). Lazăr Moțoc, le *diac* Bernard de Cozmești et autres témoignent que Toader, fils de Tudoran, et autres ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur hoirie de Săoani.

143. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș juge le litige survenu entre Ionașco, fils de Salomia, et Focșea, fils de Ionașco de Ruginoasa, pour deux huttes de Ruginoasa; Ionașco perd le procès.

144. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Simion Gheuca, grand *medelnicer*, témoigne qu'il s'est réconcilié avec Ionașco, Ursul et autres, à la suite du jugement princier, reconnaissant à ceux-ci le droit de propriété sur un clairière du village de Români.

145. — 6 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Lupu Prăjescul, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur le quart du village de Dănceni, district de Roman, et sur la neuvième part de Săoani, sur le Siret.

146. — 8 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandre Iliș exempte de toutes les contributions les prêtres de la Moldavie, excepté l'impôt pour le drapeau (que le sultan de Constantinople envoyait aux princes de Moldavie); seuls les prêtres des églises princières en sont exceptés.

147. — 8 juillet 1632 (7140). Le second logothète Pătrașco Bașotă témoigne qu'il a délimité le terrain du monastère de Secul et du village de Vinători, du côté du monastère et du bourg de Neamț.

148. — 8 juillet 1632 (7140). Ursul Vartic, ancien *bornic*, avec sa femme et sa fille font don au monastère de Dobromira de la rente du village de Galbeni, de deux vignes, d'un emplacement de jardin potager, etc.

149. — 9 juillet < environ 1632 >, Iassy. Stratul Bolea et le *capar* Lupul vendent à Dumitrașco Buhuș la moitié de l'emplacement du village abandonné de Răvăcani, district de Roman.

150. — 9 juillet 1632 (7140), Lungani. L'*uricar* Ionașco Mînjea et le *sulger* Toader témoignent qu'ils ont choisi la part d'hoirie du village de Lungani achetée par Dima le pelletier, à Lazor et à son frère Toader.

151. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș ordonne à Costantin Stircea de fixer les limites du village de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

152. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Maftei Roșca de Birlad et à ses neveux le droit de propriété sur le village de Bălănești, sur le Jeravăț.

153. — 12 juillet 1632 (7140), Iassy. Le *vornic de gloată* Vasile Roșca vend la moitié du village d'Oncani, district de Hirău, au *vistiernic* Gheorghe Roșca, pour 130 ducats et 13 tonneaux de miel.

154. — 13 juillet 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *vornic de gloată* Ionașco Rusul le droit de propriété sur le quart du village de Volosăni, sur le Bic.

155. — 15 juillet < 1632 >. Lupul, fils de Mihăilă, vend au *stolnic* Dumitrașcu une vigne du village de Feșinghești, district de Putna.

156. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Isac Stircea le droit de propriété sur la moitié du village d'Onutul de Sus, district de Cernăuți, avec un emplacement de moulin (Photocopie en annexe, pl. XIV).

157. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Mihail et à sa femme, Grozava, le droit de propriété sur une hoirie dans le village de Țutcani, district de Neamț, achetée à Ciurca, fille de Toader Boghean.

158. — 15 juillet 1632 (7140), Birlad. Vasile Buțucul et autres vendent la part d'hoirie de Molofei, du village de Risipeni, sur le Jeravăț, à Costantin Ciure.

159. — 20 juillet 1632 (7140), Iassy. Fotul Șăfrancă de Cotnari vend à Apostol, *postelnic*, une vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni.

160. — 21 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confère au troisième logothète Dumitru Buhuș le droit de prélever la dime de sa propriété de Tîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XV).

161. — 22 juillet < 1632 >, Culișăuți. Costantin Stircea écrit au grand logothète Ghianghea à propos de la délimitation du village de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

162. — 24 juillet 1632 (7140). Le logothète Pătrașco Bașotă témoigne qu'il a réparti avec d'autres personnes le village de Războieni, district de Neamț, et les *vecini* (serfs) de ce village-là, au *postelnic* Lupul Prăjescul et à son frère, Ionașco Prăjescul (Photocopie en annexe, pl. XVI).

163. — 29 juillet 1632 (7140), Pietriș. Le *postelnic* Lupul Prăjescul et l'*uricar* Ionașco Mînjea témoignent qu'ils ont délimité les parts d'hoirie du village de Pietriș, achetées par le *stolnic* Grama.

164. — 4 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *vornic de gloată* Costantin le droit de propriété sur la sixième part du village d'Ecușeni, district de Suceava, acheté à Vasile Udrea.

165. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș ordonne au prieur du monastère de Bistrița de se présenter à la cour princière avec le prieur du monastère de Tazlău, pour un litige concernant les vignes de Bacău (Photocopie en annexe, pl. XVII).

166. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Simion Pilipovschi, ancien *ptreclab*, et à ses parents le partage des villages de Mihălcăuți, Văscăuți, Zubriceni et Bliscinăuți, aux pieds de la Terebna, Inșinețul, sur le Dniester, Diacăuți, qui s'appelle aussi Briceni, Vișneva sur le Dniester, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Birnova, Șendreni et Negrești.

167. — 6 août 1632 (7140), Mogoșești. Pavel, ancien évêque de Huși, et autres témoignent que le prêtre Gligorie de Cozmești a acheté un terrain pour bâtir deux maisons, 24 *pămînturi* (lots de terrain cultivable d'une certaine étendue) et des terrains déboisés du village de Vereșeni, aux fils de Clrstian.

168. — 8 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand *pitar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur le cinquième du quart du village de Dolhești, situé aux sources de la Crasna, acheté à Păcurar, fils du *sulgerel* Cozma.

169. — 9 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Dănilă de Varnița et au prêtre Eftimie le droit de propriété sur le lieu-dit Peștera, en bas du bourg d'Orhei.

170. — 10 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme le partage du village de Războieni, district de Neamț, entre Lupu et Ionășcuță Prăjescul, les fils de Nîcoară Prăjescul, ancien grand *vistiernic*.

171. — 10 août 1632 (7140). Cioilă de Tâmaș avec sa femme et ses enfants vendent au prêtre Gheorghe de Bacău leur hoirie de Tâmaș.

172. — 12 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le terrain avoisinant et sur le village de Vinători, district de Neamț, qui avait été dépendant de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamț.

173. — 21 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au prêtre Dumitru de Soci le droit de propriété sur une part d'hoirie de Dărmănești, district de Neamț, achetée aux fils d'Andronic, ancien *vâtaf* de ce village.

174. — 14 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Savin Prăjescul, ancien *hatman*, le droit de propriété sur deux *fâlci* (une *falce* = 14 322 m²) de vignes à Cotnari, sur la colline de Păcurar, achetées au moine Anastasie.

175. — 15 août < 1632 >. Giurge Girbovină et son fils Sima vendent au *stolnic* Dumitrașco une vigne du village de Fișinghești.

176. — 15 août 1632 (7140), Adjud. Mirza et sa femme Irina vendent un emplacement de moulin et six *pământuri* (lots de terrain cultivables d'une certaine étendue) du village de Hălmăgești au *ptreclab* Dabija.

177. — < Environ le 15 août 1632 (7140), Adjud >. Tanasie et Bota, *staroști* de Putna, et le bourgmestre Iane avec 12 échevins du bourg d'Adjud témoignent que Mirza et sa femme Irina ont vendu un emplacement de moulin de Hălmăgești à Dabija, ancien *ptreclab*.

178. — 17 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au gothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur ses achats: le sixième des villages de Bodești et de Dăncești, sur le Cracău, district de Neamț, une part de la clairière de Muncei et des parts d'hoirie du village de Sofrăcești, sur le Pîrlul Negru (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

179. — 20 août < 1632 >. Ionașco Avram, Ursul Vartic, anciens *vornici*, et autres témoignent que Neculai et Dochia, les enfants d'Ursul Bălțatu, vendent leur hoirie du village de Drăcșini à Eftimie et à sa femme Tudosia.

180. — 20 août 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à Savin, ancien *hatman*, d'examiner et de délimiter les terrains de la montagne du monastère de Bisericani, empiétés par le village de Dărmănești.

181. — 26 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *hatman* Avram Căpotici le droit de propriété sur le village de Colișăuți.

182. — < Avant le 28 août 1632 >. Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et autres personnes de Birlad témoignent que Toma Savei de Străoani et ses parents ont vendu un emplacement de moulin à Vitănești, sur le ruisseau Putna, au pied de Măgura, à Nacu, et à Iane de Birlad.

183. — 28 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Iancu, fils du marchand Iane de Birlad, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Putna.

184. — 28 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitrașco Solomon le droit de propriété sur le village de Flintnelele, avec un emplacement de moulin sur la Bistrița, acheté à Gheorghiișă et à ses frères, et les parties des villages de Năsoești, Dumirești, Secătura, Albotești et Bășești, tous du district de Bacău.

185. — 29 août 1632 (7140), Iassy. Les grands boyards confirment que l'*aprod* Silcea a mis en gage pour 40 zlots sa part d'hoirie d'Ungurași, district de Neamț, à Dumitrașco Șoldan, grand *spătar*.

186. — 30 août 1632 (7140). Savin Prăjescul, ancien *hatman*, témoigne qu'il a délimité un lot de terre du monastère de Pingărași, objet du litige avec le village de Dărmănești.

187. — 31 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *ptreclab* Gorgan le droit de propriété sur le village de Văscăuți, à la suite d'un procès sur un crime commis dans ce village durant le règne du voïévode Ștefan Tomșa.

188. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141), Iassy. Le *ptreclab* Tudorl de Hotin vend au *vornic* Gavrilaş les villages de Cotela et Păltinișul, district de Dorohoi, et des parts du village de Budina.

189. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Ștefan et ses parents vendent leur hoirie du village de Săcuiani à Gliga de Căciulați et à sa femme Marica.

190. — < 1er septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Document de partage et vente de quelques hoiries du village de Piticeni.

191. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş écrit à Cîrjeu, ancien *stolnic*, et à Burdugan, ancien *vâtaf*, de fixer et de délimiter le territoire du village de Tălăbești de celui de Tocești.

192. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur deux moulins dans le village de Găgești, sur la Putna, aux pieds de la Măgura.

193. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Lupul, ancien grand *vornic*, le droit de propriété sur une part du village de Macicăuți.

194. — < 1er septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Apostol, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur la Tutova, à Polișeni.

195. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne aux agents du fisc de ne pas mêler à l'occasion de la fixation des impôts les corporations des artisans avec les marchands.

196. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *cămăraș* Cazacu le droit de propriété sur le sixième de Grozești, qui s'appelle Mărcești, et la partie d'en bas, du côté de Golumboac, sur le Siret, qu'il a acheté à Tudora, sœur de Gavril, ancien *staroste*.

197. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Todosia, femme de Ionașco Peicul, ancien *sulger*, vend la moitié du village de Cîrligi, district de Neamț, au *visțier* Iordache (Photocopie en annexe, pl. XIX).

198. — 4 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes à Bacău, au lieu-dit Strîmturile, faites don par Marica, femme d'Orăș, ancien *hatman*.

199. — 5 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux fils de Ștefan Blendea le droit de propriété sur le tiers du village de Bădești, district de Suceava, à la suite du procès avec Nechita de Leutești (Photocopie en annexe, pl. XX).

200. — 5 septembre 1632 (7141). Ion Mircea, fils de Sofica de Drăgoteni, vend son hoirie de Tămașul de Jos à Gheorghe Horneșu.

201. — 6 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise Simion Purece de défendre ses pâturages de Roman (Photocopie en annexe, pl. XXI).

202. — 8 septembre < 1632 >, Birlad. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise Apostol, ancien *postelnic*, de prélever sa dime du village de Vorniceni.

203. — 8 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'*uricar* Cîrstea le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le Birlad, entre Tecuci et Cămilești, et sur un lot de terre, pour fonder un village; tous les deux ont fait partie du territoire du bourg de Tecuci.

204. — 10 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Toma, grand *sulger*, le droit de propriété sur plusieurs parts d'hoirie achetées dans le village de Drislive, district de Dorohoi (Photocopie en annexe, pl. XXII).

205. — < Avant le 12 septembre 1632 >. Simion et sa sœur Grozava vendent leur hoirie de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, à Miron, ancien *clucer*.

206. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, achetée par son beau-père Miron, ancien *clucer*, à Simeon et sa sœur Grozava.

207. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș accorde un privilège au clergé de Moldavie et l'exempte du paiement des impôts.

208. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *postelnic* Apostol Jora le droit de propriété sur les villages de Vișani, Pincești, Beșicați, Hlibănoae et Nourești, district de Hotin, reçus de Velișcu Hăbășescu, ancien *pircălab* de Hotin, en paiement d'une dette.

209. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à leurs propriétaires le droit de propriété sur les villages de Cupcici et de Brătășeni, sur le Ciuhur, et les parties de Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răstau et Tâlmaci.

210. — 14 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur la moitié du village d'Oncani, district de Hirlău, achetée avec 130 ducats et 13 fûts de miel.

211. — 16 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à un de ses employés de poursuivre à travers le pays les *vecini* (serfs) Paholci et Nistor et de leur prendre les bestiaux pour les donner à Ion Potlog, ancien *vornic*, qui a payé leurs impôts.

212. — < Avant le 19 septembre > 1632 (7141). Le témoignage de quelques boyards concernant la vente des villages de Nedebouți et de Vlădiceni par l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiu au *spătar* Dumitrașco Șoldan.

213. — 19 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur les villages de Nedebouți et de Vlădiceni, district de Hotin, achetées à l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiu.

214. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș écrit aux *cămânari* (agents qui lèvent l'impôt payable en cire) de ne pas chicaner un cabaret et trois artisans de l'évêché de Huși.

215. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les religieux du monastère de Bistrița de prendre la dîme des produits de leurs vignes de Valea Călugărului, près de Bacău.

216. — 20 septembre 1632 (7141). Le prieur Galaftion et toute l'assemblée des religieux du monastère de St.-Sabbas témoignent qu'Olena, épouse de Drăgan Mălai, et ses fils ont mis en gage des parties des villages de Bliscenăuți et de Zubriceni, district de Hotin, contre la somme de 100 ducats.

217. — 21 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Birlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévode se trouvait en difficulté auprès de la Porte (Photocopie en annexe, pl. XXIII).

218. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 >. Le voïévode Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni, à son épouse Maria et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Birlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévode se trouvait en difficulté auprès de la Porte.

219. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à Alexa de Popești et aux autres de délimiter les parts d'hoirie du village de Rădeni pour faire rentrer dans leurs droits le *vornic* Ionașco et le prêtre Gligorie de Iassy.

220. — 22 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Dumitrașcu Gheuca le droit de propriété sur une part d'hoirie de Costești, district de Tutova, reçue de Toader et de Cristea comme dédommagement pour un cheval perdu.

221. — 22 septembre 1632 (7141). Vasile, fils d'Ignat et d'Agahia de Băliștești, donne son hoirie de ce village au *pircălab* Mereuță, à titre de rachat pour le vol d'un cheval.

222. — < 23 septembre 1632 — avril 1633 >. Catrina, la sœur du métropolitain Varlaam, fait don au monastère de Secul d'un rucher avec des arbres fruitiers et avec des terrains déboisés.

223. — 26 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș interdit aux autorités laïques de se mêler dans les affaires du clergé.

224. — 6 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș fait don au *vornic* Neaniul du village de Șărăuți, district de Hotin.

225. — 8 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Costantin Stîrcea le droit de propriété sur le village de Răciniți, district de Hotin.

226. — 10 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à l'*uricar* Borleanul et à l'*ureadnic* (bailli) de Dorohoi de faire une enquête afin d'établir s'il y a eu déplacement des limites du village de Șendriceni, propriété de l'ancien *staroste* Onciul, en faveur du village de Selișeu, propriété du *cupar* Lupul.

227. — 15 octobre 1632 (7141). Mariica Ilnătoae vend une part d'hoirie du village de Șendreni à Gheorghie, *staroste* des marchands de Iassy (Photocopie en annexe, pl. XXIV).

228. — 16 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Plntea et à son frère Boul, le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans les villages de Bujoreni, de Pipercani, de Băxănești et de Mastatici, achetées à Mărica, fille du *vistiernic* Ifrim, et à ses neveux.

229. — 16 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco et à sa femme Tofana, le droit de propriété sur la moitié des villages de Voloșcov et de Hădărăuți, qu'ils ont mis en gage à Costantin Stîrcea et à son neveu Gheorghe Coropceanul.

230. — 20 octobre 1632 (7141). Iurașco vend son hoirie du village de Ruși à Păscălina et à son fils Dumitrache, pour la somme de 40 thalers.

231. — 20 octobre 1632 (7141), Ruși. Iurașco vend à Păscălina et à son fils Dumitrache une hoirie du village de Ruși Goei.

232. — 1er novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș exempte d'impôts les cabarets de la Métropole de Suceava.

233. — 1er novembre 1632 (7141), Bogdănești. Témoignage confirmant la vente d'une partie du village de Doljești, sur le Siret, district de Roman, par Anghelina à sa tante Păscălina et au fils de celle-ci Dumitrache.

234. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au troisième logothète Dumitru Buhuș toutes ses propriétés.

235. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Neniul un *sălaş* (famille) d'esclaves tziganes, don de Moise Movilă voïévode.

236. — 3 novembre < 1632 >, Iassy. Les grands boyards témoignent que Tofan Sechil et son neveu Neculai ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur partie de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hirlău.

237. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les moines du monastère Aron Vodă de posséder leur village de Mierăești, district de Tecuci, puisqu'ils le tiennent en don du *postelnic* Enache.

238. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur ses vignes de Cotnari.
239. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Panaiot le droit de propriété sur le village de Trohăneşti, district de Tecuci (Photocopie en annexe, pl. XXV).
240. — 4 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Scumpia, de Stolniceni et de Şetrăreni, district de Iassy, faits don au monastère par le *postelnic* Enache.
241. — 6 novembre 1632 (7141). Tinco le Vieux, Topcean et d'autres de Hruşova, anciens habitants de Moldavie, témoignent que Gheorghe, fils d'Ionco, a des droits de propriété dans le village d'Ontul de Sus.
242. — 7 novembre 1632 (7141). Le bailli (*ureadnic*) de Birlad, Andrei, et d'autres témoignent que Focşa de Băliţeşti a vendu sa part de ce village à Ifrim et à sa femme Ilinca.
243. — 8 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hirlău, achetée au prix de 150 ducats et 10 juments.
244. — 10 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ilinca, fille de Sofronie, le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Boian, district de Cernăuţi.
245. — 20 novembre 1632 (7141). Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et d'autres habitants de Birlad témoignent que Dochia, fille du *pitar* Ursu, et ses fils ont vendu leur part d'hoirie, située dans le village de Dracsini, à Apostol, marchand de Birlad.
246. — 25 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *viştiernicel* Alexa de Pinceşti le droit de propriété sur un sixième de ce village, reçu en don de Cristea, fils de Vartic, parce qu'il avait payé la *darea ţărânească* (impôt payé par les paysans).
247. — 26 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş fait don au troisième logothète Dumitru Buhuş d'un emplacement de rucher et de pré et d'un terrain propre à l'emplacement d'un moulin et d'un moulin à foulon sur la Jijia, comme récompense pour avoir offert au prince quatre bons chevaux, valant 160 ducats.
248. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte le clergé du paiement des taxes de douane.
249. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au marchand Chiriac le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Voroveşti, district de Cirligătura, reçue en don de son oncle Sima.
250. — 1er décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent qu'Ivaşco Hrincoşci et Franţian Hrincoşci ont vendu certaines parties des villages de Tămăşeni et d'Iugani, district de Suceava, à Dumitraşco Fulger et à sa sœur Mariţa.
251. — 2 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que l'ancien *şetrar* Pintea a vendu certaines parties du village de Codăeşti, district de Vaslui, au grand *pitar* Ionaşco Cehan, et notamment la moitié d'en bas du village, avec ses moulins et son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăţ, et un cinquième de la partie d'en haut du village.
252. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand *pitar* Ionaşco Cehan le droit de propriété sur une moitié du village de Codăeşti, district de Vaslui, notamment la moitié d'en bas, antérieurement appelée Şchei, avec ses moulins et

son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăţ, et le cinquième de la partie d'en haut du village, achetés à l'ancien *şetrar* Pintea.

253. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşco et à Vasile Tecman le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages d'Ivăneşti et de Popşori, district de Vaslui (Photocopie en annexe, pl. XXVI).

254. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Albotă et à ses frères le droit de propriété sur deux parts du village de Vlăsineşti, gagnées à la suite de leur procès avec Bilavăş et Plopoaia.

255. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitraşco Fulger et à sa femme Marica, le droit de propriété sur une moitié du village de Răchiteni, sur le Siret, district de Suceava, achetée à Andronic et à d'autres.

256. — 10 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *diac* Costantin le droit de propriété sur ses parts d'hoirie des villages de Şperleşti, de Verişeşti Sellştea et Poiana lui Coman.

257. — 12 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Păscălina et à son fils Dumitrachi, le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Doljeşti et de Ruşii Goei, district de Roman, et de Crucea de Jos, district de Putna (Photocopie en annexe, pl. XXVII).

258. — 14 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş fait don à l'*uricar* Cirstea et au *cămărăş* Cazacul le village de Ruşi, district de Hirlău, dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoşani, avec les terrains pour l'emplacement des étangs et des moulins sur la Sitna.

259. — 15 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *spătar* Racoviţă Cehan le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Vilneşti, district de Vaslui, qu'il a achetées à Palaghia et à ses fils, Costantin et Ionaşco.

260. — 15 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *viştiernic* Franţ le droit de propriété sur un emplacement de rucher avec une plantation de vigne et d'arbres fruitiers à Geonăia, dans le village de Jigoreni, acheté à Ionaşco.

261. — 17 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Berzunţ le droit de propriété sur un quart du village de Sirbi.

262. — 18 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş juge le litige entre le monastère Sainte-Parascève de Iassy et le village de Pintişeni, obligeant les habitants de celui-ci d'effectuer toutes les corvées exigées par le monastère (Photocopie en annexe, pl. XXVIII).

263. — 25 décembre 1632 (7141), Birlad. Le bourgmestre Ion Carapotona et les 12 échevins de Birlad témoignent que Mihăilă, beau-fils de Cimbala, et sa femme Oprina, ont vendu à Apostol leur part d'hoirie du village de Dracsini.

264. — 30 décembre < 1632 >, Iassy. Maftai Roşca de Birlad reconnaît que ni lui, ni son fils Gligorie ne possèdent des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, district de Birlad, appartenant à Scherlet.

265. — 31 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Maftai Roşca de Birlad a reconnu que ni lui, ni son fils Gligorie n'ont des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, appartenant à Scherlet.

266. — 4 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte d'impôts les *poslušnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

267. — 9 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes de Bacău, placées sur la colline de Strimtura, et acquises à la suite d'un procès avec Magda, femme de Lupul.
268. — 12 janvier 1633 (7141). Le *ptrcălab* Dima et d'autres témoignent que Necula et sa femme Maria ont acheté plusieurs hoiries dans le village de Periași, sur le Siret.
269. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Fe-tionești, sur la Jijia, district de Iassy, reçu du *ptrcălab* Gheorghge Jora en échange de l'emplacement du village abandonné de Selicicani, sur le Bașeu, district de Dorohoi.
270. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingărași le droit de propriété sur sa *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé), à la suite de sa conciliation avec le monastère de Bisericani.
271. — 15 janvier 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş juge un litige entre le *paharnic* Stratul Bolea et sa famille et le prêtre Simion et sa famille, pour le partage du village de Mogoșești, sur la Vilna, district de Vaslui, en attribuant un quart aux premiers et trois quarts aux seconds.
272. — < Environ le 16 janvier 1633 >. Le *vătav* Nechita témoigne que Nicoară a vendu son hoirie du village de Ciohorăni à Ignat et au *vistiernicel* Ganea.
273. — 16 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur une partie du village de Ciohorăni, rachetée à Sava Ganea et à Țințar.
274. — 18 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'évêque Evloghie de Rădăuți le droit de propriété sur une moitié du village de Lăcina, district de Dorohoi, achetée au prix de 100 ducats, une jument et trois vaches.
275. — 22 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur un étang du ruisseau de Ciric, sur le territoire du bourg de Iassy.
276. — 23 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Iftimie les hoiries achetées dans le village de Drașini, sur le Studeneț.
277. — 24 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux monastères de Bisericani et de Pingărași un terrain dans la montagne, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești et avec quelques bourgeois de Piatra.
278. — 27 janvier 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que le *vistiernic* Gheorghge Roșca a acheté des hoiries dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.
279. — 27 janvier 1633 (7141), Bîrlad. Témoignage du bourgmestre Ion et des 12 échevins de Bîrlad sur la confirmation donnée par Zaharia et Dumitru, les fils du prêtre Luca, à propos de la vente d'une moitié d'hoirie du village de Cernătești.
280. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. A la suite d'un procès du *ptrcălab* Gheorghge Jora avec Drăgan Mălai et sa femme, le voïévode Alexandru Iliaş confirme au premier le droit de propriété sur une moitié du village de Blișcenăuți et sur un quart du village de Zubriceni, district de Hotin, achetés au monastère Saint-Sabbas de Iassy, à qui Drăgan Mălai les avait mises en gage.
281. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second *vistiernic* Gheorghge Roșca le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

282. — 31 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Drăguș le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Mărișești, reçu en don de Lupul fils de Nasta, dont il avait racheté la vie.
283. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand *ptar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.
284. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le *vornic de gloată* Petre témoigne que Bejan a été condamné à mort pour vol de chevaux; il a été racheté par Petrea Mătcu en échange de son hoirie du village de Conțești.
285. — 2 février 1633 (7141). Nistor Focșa vend au *vistiernic* Buhuș sa part d'hoirie du village d'Iurghiceni, contre de l'argent et des céréales.
286. — 5 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *ptrcălab* de Hotin, Malcoci, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.
287. — 6 février 1633 (7141), Iassy. Les boyards témoignent que le Russe Fădușco et d'autres ont intenté un procès aux moines du monastère de Probota en dédommagement pour la mort de plusieurs de leurs compagnons, tués par des voleurs pendant qu'ils travaillaient à l'étang du monastère.
288. — 6 février 1633 (7141), Vereșani. Plusieurs habitants du village de Vereșani témoignent que Gavril a vendu la part de terrain, héritée par sa mère dans ce village, au *diac* Alexandru (Photocopie en annexe, pl. XXIX).
289. — 13 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş d'enquêter si les *vecini* (serfs) du grand logothète Ghianghea, qui habitent le village de Parcova, ont violé les limites du village de Cupcici, appartenant au logothète Buhuș, et si l'ancien *ptrcălab* Gheorghge Jora a violé les limites du village de Costești, propriété du même logothète Dumitru Buhuș.
290. — 16 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'épouse du logothète Beldiman le droit de propriété sur le village de Negoești, sur l'Orbic sur deux *fâlei* (c'est-à-dire 28 644 m²) de vignes à Cotnari et sur une maison de Suceava, comme suite de l'accord conclu avec le monastère de Sucevița.
291. — 18 février 1633 (7141). Testament de Dumitrașcu Mihul, par lequel il institue sa femme Antemia héritière de tous ses biens.
292. — 20 février < 1633 >, Iassy. Le grand logothète Ghianghea écrit à l'ancien *uricar* Borăleanul d'enquêter si le *cupar* Lupul a violé les limites du village de Șendriceni, propriété d'Onciul Iurașcovic.
293. — 22 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de toute contribution le village d'Ulmi, district de Hirău, appartenant au monastère Sainte-Parascève de Iassy.
294. — 23 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Manciuł Pribeagul le droit de propriété sur un tiers du village de Stănișeni.
295. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingărași le droit de propriété sur une clairière, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești.
296. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingărași trois terrains déboisés du village de Straja.
297. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur des vignes avec des pressoirs à Cotnari, don du *postelnic* Enache.
298. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ștefan et à Ionașco Hrincoșci le droit de propriété sur les villages de Răchiteni, sur le Siret, dis-

trict de Suceava, d'Iugani et de Tămășeni laissés en viager par leur père Toader Bucotco à la princesse Marica, épouse d'Ion voïévode.

299. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Dumitrașco Mihul était tombé d'accord avec sa femme Antimia, pour que le dernier en vie hérite toute la fortune de l'autre.

300. — < Environ le 3 mars 1633 >. Le prieur et les moines du monastère de Bisericani s'engagent envers le *cupar* Ionașco Boldescul de lui livrer du gros bétail en échange des titres de propriété du village de Vinători.

301. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère de Bisericani pour leur céder les titres de propriété obtenus de Radu voïévode pour le village de Vinători.

302. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul conclut avec les religieux du monastère de Bisericani de remettre à ces derniers tous les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători, contre 40 brebis, deux chevaux et d'autre gros bétail.

303. — < Environ le 3 mars 1633 >. Les prieurs du monastère de Bistrița, de Neamț, de Secul, d'Agapia, de Tazlău et de Hărlicești témoignent que le monastère de Bisericani est convenu avec Boldescul, de lui céder du bétail contre les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători (Photocopie en annexe, pl. XXX).

304. — 3 mars 1633 (7141), Bisericani. Le prieur Epifanie du monastère de Bistrița et l'hiéromonaque Nil du monastère de Pingărați témoignent que les moines du monastère de Bisericani sont tombés d'accord avec Boldescul, pour les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători.

305. — 4 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand *șetrar* Bolea les hoiries achetées dans les villages de Tirzii, Dănceni, Bălănești et Lazorești, district de Tecuci.

306. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Stolniceni, avec les hameaux de Stroiceni, de Vlășineasa et de Scumpia, et sur le village de Șetrăreni, district de Iassy, don du *postelnic* Enache.

307. — 6 mars 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Broscăuți, de Căcăceni, de Larionești, Mășceani, Gamțeni et Meteuiți, district de Soroca, don du *postelnic* Enachi.

308. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Tulucești et de Ghidușeni, district de Covurlui.

309. — 8 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur une hoirie achetée dans le village de Bogdănești, sur le Prut, district de Fălciu, et sur le cinquième du village de Mocșie, qui s'appelle à présent Vășcăuți, district d'Orhei.

310. — 8 mars 1633 (7141), Miclăușeni. Gligore Goia et d'autres témoignent qu'Ana et sa sœur Palaghia, filles de Mărica, et Aftimia ont vendu au *postelnic* Lupul Prădescul leurs parties du village de Drubești, avec l'emplacement d'un moulin sur le Siret, des âturages et des vergers.

311. — 9 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea les titres de possession sur ses propriétés achetées: le village de Leoști, sur la Sărata, district de Fălciu, et un lot de terre en bas de Leoști, avec l'emplacement d'un rucher, d'un verger et d'un moulin à farine.

312. — 9 mars 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur le village de Frătești, acheté aux neveux de Huhulea et de l'ancien *hatman* Sturza.

313. — 11 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Nașcul le droit de propriété sur un emplacement de rucher sur le territoire du village de Dumbrăvița, acheté à Guță, fils de Tăbuci.

314. — 14 mars 1633 (7141). Irimie Noapteș de Hănsășeni vend à Ionașco Prădescul un terrain pour bâtir une maison, acheté au *pitâr* Manea pour 30 ducats.

315. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne aux agents princiers du district de Bacău de cesser la poursuite contre le village de Borlești pour toute contribution, parce que ses habitants défendent la frontière dans la région de Tazlău Mare.

316. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ghianghea le droit de propriété sur une moitié du village de Negrești et sur l'emplacement du village abandonné de Linești, district de Vaslui, parce qu'il avait payé à Gefer *bașa* les dettes contractées par l'ancien propriétaire de ces terres, Nicoară.

317. — < Avant le 22 mars 1633 >. Eremia, fils d'Onciul, reconnaît qu'il a vendu au *diac* Iorgachi sa part d'hoirie du village d'Arpășești.

318. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à l'ancien *vornic* Iordache le droit de propriété sur les parts d'hoirie dans le village d'Arpășești, district de Cîrligătura, achetées à Eremia, fils d'Onciul, et à Anghelina, fille de Mica.

319. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș fait don à Cris-tea Chiusea Brăileanul du village de Ruși, de l'ocol (circonscription) du bourg de Botoșani, pour les services rendus au prince en pays étrangers et pour 250 thalers d'argent donnés «pour les besoins du pays».

320. — 25 mars 1633 (7141). Le hiéromonaque Parteni, du monastère de Bisericani, témoigne que Simbotin, fils de Tofan de Scorțăști, et ses beaux-frères ont vendu à l'ermitage Saint-Jean Chrysostome le neuvième d'une hoirie et la moitié d'un emplacement de moulin du côté de Măgura, près de l'ermitage.

321. — 28 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur cinq *fălci* (une *falce* 14 322 m²) de vignes à Copou, engagées par le douanier Manolachi.

322. — 30 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au marchand Nica de Focșani le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Mircești.

323. — 30 mars < après le, 1633 >, Tecuci. Mareș de Nănești vend son hoirie de Tomești au *postelnic* Costin (Photocopie en annexe, pl. XXXI).

324. — 22 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dumitru Botoșanul le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Băiceni, district de Hirălău, achetée au *diac* Rugină de Șilișeu.

325. — 27 avril 1633 (7141). Le voïévode Miron Barnovschi fait don à Costantin Sitarul des anciens villages princiers de Giurcani et de Rîșcani, sur l'Elan, district de Fălciu.

326. — 28 avril 1633 (7141), monastère de Voroneț. Les prieurs Tarasie et Partenie, avec l'assemblée des moines du monastère de Voroneț, cèdent au *vornic* Ionașco Jora l'emplacement du village abandonné de Milcinești, district de Cîrligătura, contre l'emplacement du village abandonné de Mușinți, district de Suceava.

327. — 29 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Miron Barnovschi exempte d'impôts les *poslušnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

328. — 9 mai 1633 (7141), Birlad. Teodosie, fils de Vasilie Micul, vend à ses neveux son hoirie du village de Târbuteni.
329. — 15 mai 1633 (7141), Iassy. L'ancien *varnic* Lupul et d'autres témoignent que le douanier Condrea a vendu la moitié du village de Vasileu, district de Cernăuți, au *varnic* Gavrilas.
330. — 18 mai 1633 (7141), Iassy. Le prieur Lazor et l'assemblée des moines du monastère d'Agapia vendent à Ștefan de Iassy et à sa femme Marica, un terrain pour bâtir une maison à Iassy, près de la cave de Banvica.
331. — 21 mai 1633 (7141). Cristea, fils du *varnic* Drăguș, vend au *diac* Pătrașcu un emplacement de rucher dans le village de Berendești, district de Vaslui.
332. — 25 mai < 1633 >, Cristești. Ion Boldescul écrit au prieur Partenie de Bisericani au sujet de certains documents et d'une question de bétail.
333. — < Avant le 22 > juin 1633 (7141), < Constantinople >. Testament du voïévode Miron Barnovschi.
334. — 23 juin 1633 (7141), Birgăoani. Ilie Pleșca de Birgăoani vend 14 *pământuri* (lots de terrain d'une certaine étendue) du village de Certieni à Tanasă.
335. — < 25 juin 1633 — juillet 1633 >, Constantinople. Le voïévode Moïse Movilă ordonne la réouverture du litige entre le *jilnicer* Cehan et le *vistiernic* Roșca à propos du village de Sterpeni.
336. — < Environ le 5 juillet 1633, Birlad >. Le bourgmestre Tule Te-tul avec 12 échevins de Birlad et d'autres témoignent qu'Irina, femme de Ghinea, a vendu des parts d'hoirie des villages de Pițigani, de Mastatici et de Valea Iepii à Scărlet et à Tudorache.
337. — 5 juillet 1633 (7141), < Birlad >. Le bourgmestre Tule et les 12 échevins de Birlad témoignent que Mărica et sa sœur ont vendu une part d'hoirie du village de Văleni à Scărlet et à Aipul.
338. — 8 juillet 1633 (7141), Șătrăreni. Ilinca, fille d'Oniul, vend à Țița sa part d'hoirie du village de Dănceni, que son père avait achetée à Pilat.
339. — 29 juillet 1633 (7141). Les *starosti* de Trotuș, Gheorghe et Petrea, et d'autres témoignent que l'hoirie du village de Chirișomu, objet de contestation entre Verdeș d'un côté, Unguraș et les siens de l'autre, revient de droit, d'après les documents présentés, au premier.
340. — 19 août 1633 (7141), Iassy. Le *stolnic* Pană écrit aux *ptrecălabi*, aux bourgmestres et aux échevins de Neamț de ne plus élever des prétentions à propos d'un pâturage du monastère de Secul (Photocopie en annexe, pl. XXXII).
341. — < Après le 9 août 1633 — mars 1634 >. Todosca, fille de Mărica, fait don au *varnic* Cehan des parts d'hoirie situées dans les villages de Botoi et de Vinderei.
342. — < Après le 9 août — 31 août > 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au *varnic* de *gloată* Dumitru Leca du village de Piscani, sur le Prut, situé dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière et possédant un moulin (Photocopie en annexe, pl. XXXIII).
343. — < 12; 20 — 29 > août 1633 (7141). Le voïévode Moïse Movilă autorise le *rodan* de défendre ses droits sur l'emplacement du village abandonné de Prelipca, district de Dorohoi.
344. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi et exempte d'impôts les *vecini* (serfs) qui y habitent.
345. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts les cabarets appartenant à la Métropole de Suceava.

346. — 25 août 1633 (7141), < Iassy >. Le voïévode Moïse Movilă fait don au monastère de Secul d'un terrain cultivable et des pâturages situés à la limite des possessions du monastère de Neamț.

347. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme la subordination du monastère de Galata avec les villages de Belcești, de Plopi et de Călugăreni à l'église de la Patriarchie de Jérusalem. Il exempte de contributions les habitants des ces villages.

348. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Solca le droit de propriété sur le village de Vorovești, de l'ocol (circonscription) du bourg de Iassy. Il concède à ce monastère le revenu des amendes appliquées aux habitants dudit village excepté le tribut dû au sultan. Ces habitants deviennent des *poslušnici* (serviteurs) du monastère.

349. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de l'Assomption, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur le village de Toporăuți, district de Cernăuți, exempté de toute contribution.

350. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux monastères de l'Assomption de Iassy et de Birnova une cave attenante à la *chervăsărie* (c'est-à-dire l'auberge, la douane et le marché) de Iassy, «où a été la maison du *varnic* Ureche». Il exempte, en même temps, de toute contribution et corvée Necula, l'administrateur de cette cave.

351. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Huși de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși et de ne pas les contraindre à payer les mêmes impôts que les habitants du bourg.

352. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Huși de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huși les contributions et les corvées dues par les citadins.

353. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit aux *cămănari* (agents qui lèvent un impôt payable en cire) de Huși de cesser la poursuite contre un cabaretier et deux artisans de l'évêché de Huși.

354. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts et de corvées plusieurs artisans de l'évêché de Huși.

355. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava et à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un emplacement de moulin dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière, sur la Jijia, afin de pourvoir aux besoins de leurs représentants, lorsqu'ils viendront dans la capitale du pays (Photocopie en annexe, pl. XXXIV).

356. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts les *poslušnici* (servitudes) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

357. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dionisie, l'évêque de Roman, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căuești, sur le Prut.

358. — 26 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un rucher et sur un pré situés sur le territoire du village de Gîdinți.

359. — 28 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à ses employés de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși, du district de Fălciu.

360. — 28 < août > 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava les limites de ses prés, situés dans le village de Poiana Vlădicăi.

361. — 20 août < 1633 >. Orheianul et sa femme Odochia vendent à Isac de Sinehău une part d'hoirie dans le village de Mogoșești.

362. — 29 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vornic* Gavrilaş Matiaş le droit de propriété sur une moitié du village de Vasileu, district de Cernăuți, achetée au douanier Condre.
363. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit à Vestir, *vornic* de Cimpulung, de défendre les droits de propriété du monastère de Sucevița sur la montagne Gemeleu.
364. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don à un boyard le village de Docolina; il exempté en même temps ce village de contributions avec condition l'héberger les messagers étrangers.
365. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au second *postelnic* Pătrașco de l'emplacement du village abandonné de Popeni, antérieurement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Birlad (Photocopie en annexe, pl. XXXVI).
366. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Fintina, sur le Gerul, district de Tecuci, la suite d'un litige avec l'ancien *vornic* Stavăr.
367. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le prêtre Aftanasie vend à Evloghie, évêque de Răduți, la moitié du village de Meleşeuți. Avec l'argent reçu il achète des ruchers pour le monastère de Solca.
368. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Le fils de Pelaghia, dam, et d'autres vendent leurs parties du village de Bogdănești, district de Roman, au *crălab* Bechea.
369. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Toader et d'autres vendent leur part d'hoirie du hameau de Durducești à Dumitrașco Vîrnav.
370. — 1er septembre 1633 — 31 août > (7142). Témoignage pour un terrain béché de Pilipovschi.
371. — < 1er septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dumitrașco, fils du grand logothète Ghianghea, le droit de propriété sur un esclave tzigane, avec sa femme et ses enfants, achetés à Pavel, fils du *pitar* George Gherghina.
372. — < 1er septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour des parties du village de Stîrceni, district de Soroca.
373. — < 1er septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour le village de Dolhești, sur le Birlad, district de Tutova.
374. — < 1er septembre 1633 — 11 janvier 1634 > (7142). Ion Ciolpan ad au *clucer* Lupul Prăjescul trois terrains pour bâtir des maisons dans le village de Săoani, district de Roman.
375. — Septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au sac Stîrcea et à sa femme le droit de propriété sur le village de Popeni avec les *vecini* (serfs).
376. — 1er septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Dolhești, sur la Sirca, district de Roman.
377. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistrița la petite douane de Bacău et une clairière à foins.
378. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Isac de Sinehău le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Mogoșești, achetée à Orheianul et à sa femme Odochia.
379. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur son ancienne *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé), avec deux clairières à Ceahlău et un emplacement de bergerie à Pingărați.

380. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Teșori, dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoșani et l'exempte de contributions.

381. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempté de toutes contributions les villages de la Métropole de Suceava.

382. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur les villages de Bilăcești et d'Ivănăști, district de Neamț, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmănești, sur un rucher dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière de Bohotin, sur trois fălci (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Cotnar et sur toute la clairière de Pingărați, dépendante jadis de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Piatra.

383. — 5 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à l'*aprod* Andronic et au *vătav de țigani* Gogoi de chercher les tziganes désertés du monastère de Sucevița.

384. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit sur certains bénéfiques des cabarets (Photocopie en annexe, pl. XXXV).

385. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea du village princier de Moghilova, qui s'appelle aussi Peștera, fondé par les princes de la famille Movilă, dans le district d'Orhei, là où se trouvait le Vieux Orhei.

386. — 8 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă donne au monastère Pantelimon, dans le district de Botoșani, un document relatif à ses *vecini* (serfs).

387. — 8 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *cneaghina* (c'est le titre qu'on donne à l'épouse d'un boyard) Ilinca le droit de propriété sur le village de Șendreni, district de Covurlui, acheté au *capuchehaia* (représentant du prince à la Porte) Curt Celebi.

388. — 8 septembre 1633 (7142), Zărnești. Nuor et sa femme Piatra se déclarent eux et leur hoirie de Zărnești, dépendants du *paharnic* Pană.

389. — 9 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux prêtres et aux diacres du bourg de Iassy les anciennes exemptions de contributions et de corvées.

390. — 10 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *jupț-neasa* (titre donné à l'épouse d'un boyard) Zamfira de Iassy le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Rușii Zavului.

391. — 10 septembre 1633 (7142). Le bourgmestre Cănița Blaj avec les 12 échevins et d'autres bourgeois du Bacău témoignent que Simion Văisi, avec son fils Ionașco de Mușetești et d'autres ont vendu au *vornic* Neniul leur hoirie de Hălășeni.

392. — 12 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur deux emplacements de moulin sur le grand lit de la rivière de Putna, achetés aux descendants du *vornic* Nădăbaico.

393. — 12 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur le village de Rediul, district de Iassy.

394. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don aux frères Pătrașco Ciogolea, troisième logothète, et Miron Ciogolea des villages: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii et des parts d'hoirie du village de Pătrușeni, district de Iassy, villages qui appartenaient auparavant au hetman Balica.

395. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Larion le droit de propriété sur une part d'hoirie achetée dans le village d'Ungurași, sur la Moldova.

396. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le monastère de Golia et le *hnsar* Ionașco Hădărău pour le droit de propriété du village de Dușești. Arrêt au détriment du second.

397. — 15 septembre 1633 (7142). Zaharia, fils du *vataș* Mojil de Ruși, fait don au monastère de Pingărași d'un emplacement de rucher.

398. — < Après le 15 septembre 1633 >. Témoignage du capitaine Serghie relativement à l'affaire du moine Zosin, qui s'occupait d'un rucher du monastère de Pingărași.

399. — 16 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit aux *ptreclabi* du district de Neamț d'interdire à Damaschin de Brănești de construire une maison et des moulins à Bodești et de lui fixer un terme pour se présenter au jugement du prince.

400. — 21 septembre 1633 (7142), Bacău. Le *paharnic* Dociul, *ptreclab* Boldescul et d'autres déclarent qu'après l'ordre du voïévode Moïse Movilă, ils ne porteront plus atteinte aux limites d'un terrain appelé Călugăra de Tofan et une colline couverte de vignes du monastère de Bistrița.

401. — 21 < septembre 1633 > — 21 < mars 1634 > (7142). Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins du bourg de Piatra et au *vătămăn* (maire du village) de Vinători de cesser la poursuite contre les *postușnici* (serviteurs) du monastère de Bistrița.

402. — 25 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint-Sabbas, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur les vignes et les pressoirs reçus en don du *postelnic* Enache.

403. — 25 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ștefan Prăgan et à sa femme Ioana, le droit de propriété sur une partie du village d'Oțești.

404. — 6 octobre < avant 1633 >, Virtop. Tudora, fille de Drăghici, fait don de ses parts d'hoirie des villages de Virtop et de Leutești à son neveu Nechita à condition de supporter les dépenses à l'occasion de ses funérailles.

405. — 20 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Dumeni, sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi, acheté par le hetman Isac Balica, cousin du prince.

406. — 20 octobre 1633 (7142), Piatra. Le prieur Partenie et l'assemblée des moines du monastère de Bistrița témoignent qu'ils sont tombés d'accord avec les moines du monastère de Secul en ce qui concerne le droit de propriété sur certains étangs.

407. — 29 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Dumitru Cămîrzan et à sa femme Solomia, le droit de propriété sur un cinquième du village de Horgești.

408. — 1er novembre < 1633 >, Cordăreni. Le grand *vătah* de Dorohoi Ioană Moțoc atteste la capture et la condamnation d'un voleur, appelé Ostahie; le prêtre Ștefan a racheté ce dernier contre un cheval; le prix étant insuffisant, on y a ajouté une jument appartenant à Prostu.

409. — 4 novembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea de deux villages voisins, de Mălești et de Terlești, sur le Prut, district de Dorohoi, ancienne propriété du hetman Isac Balica.

410. — 6 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Tecuci de cesser les poursuites contre le village de Miștea, propriété du monastère Aron Vodă.

411. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Cobilia, district de Soroca; le prince avait hérité de ce village de son grand-père le *vistiernic* Ion et celui-ci l'avait reçu en don du voïévode Petru.

412. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise les moines du monastère de Bistrița de défendre la *slatina* (source d'eau salée) et les limites de leurs propriétés de Calu et de Tasiău.

413. — 17 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă établit des règles pour la vie monacale.

414. — 23 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'*armaș* Căracaș le droit de propriété sur certains esclaves tziganes, rachetés à la peine capitale pour homicide et déprédation.

415. — 25 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans le village de Tălărești, sur l'Ursoae, reçues en don de sa tante Nastasia Pința.

416. — 25 novembre 1633 (7142). L'ancien hetman Savin Prăjescul, l'ancien hetman Iurașco Bașotă et d'autres boyards témoignent que le grand *vornic* de Țara de Sus (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă a acheté des parts du village de Ciohoreni, district de Suceava, à Gavril Ferie et à Ionașco.

417. — 29 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Tofana et à son fils le droit de propriété sur six *fâlci* (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni, vendues à celle-ci par son mari, l'ancien grand *pitar* Apostol.

418. — 30 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de Țara de Sus (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Ciohoreni, district de Suceava.

419. — Décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de toutes contributions et corvées pour trois années les étrangers qui viendront s'établir dans la *seliște* (emplacement d'un village abandonné) de Tămășeni, district de Roman, propriété du *vistiernic* Cîrstea.

420. — 2 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Stratulat Borileanul le droit de propriété sur une partie du territoire du village de Pitulungeni, sur le ruisseau de Dolina, district de Hirlău, avec un emplacement d'étang.

421. — 3 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Deleu le droit de propriété sur un maison dans le village de Spătărești et sur deux moitiés de *jirebie* (terrain de culture d'une étendue déterminée) à Antălești.

422. — 3 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ghelafi Dubău le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village d'Antălești, achetées à Ionașco, à Grigore et à d'autres.

423. — 4 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Putna de ne pas lever la dime des produits du monastère de Putna.

424. — 5 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, à la suite d'un litige avec le monastère de Birnova.

425. — 8 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise le *ptrcălab* Gabăr de se saisir des propriétés de plusieurs débiteurs jusqu'au moment où ceux-ci lui acquitteront leurs dettes.

426. — 10 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *vătămă*n (maire du village) et aux habitants du village de Vinători, district de Neamț, d'obéir au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXVII).

427. — 12 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'exemption d'impôts accordée aux *poslušnici* (serviteurs) et aux *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

428. — 16 décembre 1633 (7142), Iassy. Ionașco, fils de Marin Buzea, vend sa part d'hoirie du village de Băloșeni, sur la Jijia, district de Iassy, à Toader Ștefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul (Photocopie en annexe, pl. XXXVIII).

429. — 18 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de contributions le clergé.

430. — 18 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le *diac* Nicoară de Birzești et le *spătar* Costandin pour le droit de propriété sur des quarts des villages de Birzești, de Bănești et de Liudești. Arrêt en faveur du second.

431. — 20 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco et Istratie le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Cincești, qu'ils ont achetées à Irimia Necșul, fils du *stolnic* Giurgea Necșul, et à ses neveux.

432. — 21 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Piatra, ainsi qu'au *vătămă*n (maire du village) de Vinători de cesser les poursuites contre les *poslušnici* (serviteurs) du monastère < de Văleni >, au-delà de la Bistrița.

433. — 27 décembre < 1633 >, Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, reconnaît avoir fait don au monastère de Bisericani du village de Vinători, district de Neamț, l'*ocol* (circonscription) du bourg de Piatra, avec ses moulins sur la rivière de la Bistrița; elle a encore remis à ce monastère deux documents, émanant l'un du voïévode Costantin et l'autre du voïévode Gașpar.

434. — 27 décembre 1633 (7142), Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, confirme avoir fait don du village de Vinători au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXIX).

435. — 27 décembre 1633 (7142), Iassy. Plusieurs boyards témoignent de la vente des trois quarts d'une hoirie de Săoani, au prix de 60 thalers, intervenue entre Eremia et sa nièce Dumitra, vendeurs, et le *clucer* Lupul Prăjescul, acheteur.

436. — 28 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à ses serviteurs Nistor, Efrim, Ionașco et à leur sœur Maria, le droit de propriété sur certaines parts d'hoirie du village d'Ivânești, sur la Racova (Photocopie en annexe, pl. XL).

437. — 31 décembre < 1633 >, Iassy. Ionașco Avram et d'autres témoignent que Nechita et les membres de sa famille vendent une part d'hoirie du village de Săoani, sur le Siret, au *clucer* Lupul Prăjescul.

438. — 31 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur plusieurs parts achetées dans le village de Petia Mare, district de Suceava.

I. — 10 janvier 1632 (7140). Ivana, l'épouse du *comis* Ion, reconnaît avoir fait don d'une moitié du village de Cărhănești, district de Fălciu, à Dina, fille de Bălan, et d'avoir vendu l'autre moitié du village à Istratie Golăeș.

II. — Septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de *Țara de Jos* (partie méridionale de la Moldavie) Pavel Albotă et à son frère Ion, neveux du prince Alexandru Lăpușeanu, le droit de propriété sur le village de Săpoteni.

ADDENDA

A. — 28 avril <1632>, Iassy. Témoignage concernant la vente d'une hoirie du village de Băloșești par le *păhărnice* Ursul et par Ștefan à l'ancien *postelnic* Apostol.

B. — <Après le 29 avril 1632 — 22 avril 1633>. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une vigne à Cotnari, faite don par la religieuse Grăpina.

C. — 15 novembre 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au marchand Pascal de Iassy le droit de propriété sur un rucher avec des jardins et sur une clairière du village de Lungani, achetées à Gligorie, *pușcar* de Iassy.

D. — 10 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère St.-Georges, près du bourg de Vaslui, le droit de propriété sur des esclaves *tziganes*.

E. — 1633 <après octobre 7 — novembre>, Ștefănești. L'ancien *ptrcălab* Furdui cède sa part d'hoirie du village de Tocești, district de Tecuci, à l'*iuzbășa* Adam, pour une dette.

DOCUMENTE

1632

1

1632 (7140) ianuarie 1.

Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.

7140 <1632> ghenarie 1.

Un zăpis de la Istrati și di la femeia sa Floare, fata lui Coste, nepoată Țogăi, scrii că au vîndut ocina și moșia lor din Ivănești, din giuătăti di sat parte di sus, din a patra parte [parte], din tot locul, cu tot venitul lor

Art. St. Buc., Schitul Golgota, III/8 (nr. 6).
Rezumat din 1817.

2

1632 (7140) ianuarie 8.

Ciorce, fiica lui Drăgoi, vînde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.

1 zăpis din let 7140 <1632> ghenarie 8 zile, di la Ciorce, fata lui Drăgoi, nipoată Varvarii, din Olișăști, scriindu și mărturistîndu cum ia, di nime nevoită,

3

nici asuprită, ce di a ii <bunăvoie>¹ au vindut un răzor în frunte, din partea Vărvarii, partea din gios, cu tot vinitul, la cinpu și în vadu di moară. Aciia o au vindut dumnealui Pavăl vel² logofăt drept 12 taleri bătuș.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 3.

Rezumat.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 278 (rezumat dintr-o condică din 1767).

3

<1632—1633> ianuarie 11.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele Bosanci și Uidești.

† 7142¹ <1634> ghenar 11.

Ispisocu de la Alexandru vodă de stăpînire Mitropoliei pe Bosanci și Uidești.

Bibl. Acad., MXCVII/29.

Rez. într-un perilipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

EDIȚII: Erbiceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 21 (rezumat cu data de zi: 17).
Datat după domnia lui Alexandru Iliăș.

4

1632 (7140) ianuarie 16.

Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vilcești.

† Adecă noi, feciorii lui Nădăbaico ce au fost vornic, Eremiia și Dumitrașco și Todosiia și feciorii și frații noșt[t]ri toți mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi am avut doao vaduri de mori împărțite de alți frați la Putna, în gîrla de gios, la sat la Vilcești; deci noi, de bunăvoie a noastră,

¹ Omis în rezumat.

² Greșit, în loc de „al doilea”.

³ Cifra unităților este greșită.

ne-am sculat și ne-am tocmiț cu părintele Partenie și cu alți părinți de la svînta mănăstire de la Beserecani și le-am vindut acéle doao vaduri, dereptă o sută și doaozeci de taleri, bani buni. Și ne-au scris părinții la pomeanic și le-au făcut cite trei sute de leturghii; pentr-acea mai virtos ne-am bucurat și noi și ne-au dat banii toți, o sută și doaozeci de taleri plata deplin și bani și oi și le-am făcut și zapis domnesc, să hie pomană și părinților noșt[t]ri; iară locul la cîmpu nu l-am vindut, ce-l vom vende și locul, că acéste vaduri, cîndu ne-am împărți<t>¹ ocinele cu alți frați ai noșt[t]ri, s-au venit noao. Așia mărturisim noi cătră acești părinți.

Iară de să vor scula cineva di în frații noșt[t]ri sau nepoți pentru acéste vaduri cu piră spre acești părinți, noi ne vom pîri cu di[i]nșii; deci de ne vor rămînea, noi le vom da lor loc pentru loc, aiurea, di într-alte moșii a noastre.

Așia mărturisim noi cu acestu zapis al nostru ca să știe și să creadză.

Și au fost Ionașco Paos și Procopie diacul și Nenița di în Bălotestii cîndu au făcut această tocmală și Partenie de Tazlău și Tohil și Pepelea Cireș și Dosoftei și Mitrofan.

† БрѸма НѸДѸВАНКѸ ИСКАА <т. р.>.

ДѸМИТРАШКО НѸДѸВАНКѸ ИСКАА <т. р.>.

† БѸ ЛѸТѸ ЖѸРМ ГЕНАРѸ СѸ ДѸНИ.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/9.
Orig., hîrtie (32,3 × 20,2 cm.).

5

1632 (7140) februarie 6, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.

Iuon Alexandru Illasch Wojwoda befreiet gesamte Geistlichkeit von allen Landesabgaben.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 6<ten> Februar.

Ion Alexandru Iliăș voievod scutește întregul cler de toate dările către domnie.

Dat în Iași, 7140 <1632> februarie 6.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 25.

Rezumat

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (rez. german și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7.

Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feținghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.

† Eu Băloș și Vasilie, feciorii lui Lococi de Feținghești, mărturisim cu această scrisore a noastră cum am vîndut o ocină la sat la Feținghești sventei mănăstiri Beserecanilor, dreptu o sută și treidzăci și optu de lei. Deci eu, Băloș, n-am fost la împă<r>¹țarea banilor; deci m-am rugat părintelui Partenie să-mi dea și mie, să nu hie de cătră mine cu inputăciune și cu blăstăm. Deci me-au făcut carte la sveataa mănăstire, deci me-au dat 16 oi mari și întru mîna frăține-meu lui Vasilie 10 lei, ce-au fost ramași nedați, i-au dat prentu ce au veni[ni]t cu carte de la Corcodel să să dea acei 10 lei și iaste și scrisoarea lui Corcodel de față. Deci să să știe că s-au plătit acea ocină de tot. Deci cine va mai veni dé acmu innainte să nu mai aibă treabă cu sveataa mănăstire, ce cu noi să-și întrebe, hie cine va hi din frații noștri.

Și cîndu le-am făcut această mărturie au fostu popa Ionașco din Găgești și Hilip ot tam i Toder ot tam i Marin tij i Lazar calugăr ot Bistriță și Pepelea ot Tirgoveți i Lupul i Iacov ot Feținghești.

Așea știm, mărturisim cu ale noastre suflete și spre mai mare credință ne-am pus și ale nostre peceți cătră acestu zapis de mărturie.

Бъ лкто хърм мксца февсарѣ з дни.

† Și am scris eu popa Ionașco от село Гъгеци, от волост Пятниских.

† Și așjdere lui Vasilie i-au datū u<n>¹ cal bun, armîsar, în dar, pentru ce au făcut tocma<la>¹ și l-am biciuluit dzéce galbeni buni.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/10.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,8 cm.), trei peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7, Trotuș.

Mavric grecul și fiucele sale vînd lui Gligorcea fost jitnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.

† Чи сео ми, аз <Ma>¹vric grecul și cu fetele mé<le, an>¹ume Smăragda și Cuconița. . .¹roița și Tudosea și Măgd<ălin>¹a, mărturisim cu cestū zapis al <nostr>¹u cum noi de bunăvoia noast<ră, d>¹e nime siliți, nici asupriți, am vî<nd>¹ut direaptă ocină și cumpără<tură>¹ ce-am avut din sat din Dărmănești de la Erodiia și de la Drăgilă.² Acea parte toate o am vîndut giupînului Gligorcei ce-au fostū jitnicér și giupînesei Rocsanda³ dumisale, dreptū patru-dzeci și cinci de galbeni de aur și dreptū doo vaci cu viței și o iapă⁴, ca să fie dumisale direaptă ocină și moșie din vatra satului și din cimpu și dintr-apă cu loc de moară și din pădure și din curături și cu tot venitul.

Și în tocmala noastră au fost: Bejan păharnicul și Ghiorghiți sín Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Gligorașco <Be>¹jan și Ionașco din Siliști și Ursu<l>¹ di<n> . . .¹ ana. . .¹eli. . . <Gligo>¹rașcu Mog<ildea>¹ și Vasilache și alt <fiu>¹ al lui Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Nistor șoltuzul cu 12 pîrgari și [și] Ștefan chihaiia și Mihaiăș grecul și Miha vameș din tîrg din Totruș și alți mulți oameni buni.

Și i-am dat și diréseli ci-am avut pre acea ocină de la Simion Moghila vieievoda. Și ca să aibă a-ș faci și ispișoaci domnești.

Pre mai mari credințe ne-am pus pecețile ș-am iscălit.

Ии да еѣ не санишаѣт.

Ѥ тръгъ Тотруш, хърм февсарѣ з.

Eu Ștefan Bejan am fost și eu într-aiasta tocmală <ci>¹ndū s-au tocmit <m. p.>.

† Из Гиорги искал <m. p.>.

† Василие мартироу м. p.

Из <Ион>¹ашко житничер искал <m. p.>.

† Глигорашко Могълдаѣ искал <m. p.>.

† Из Цефан Бежан искал <m. p.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, XXIII/3.

Orig., hîrtie (31,2 × 19,6 cm.), deteriorat, patru peceți aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² Răzuit și scris cu altă cerneală „Savulū“.

³ „Rocsanda“, adăugat pe margine de altă mînă și cu altă cerneală.

⁴ „și o iapă“, scris cu altă cerneală peste loc răzuit.

1632 (7140) februarie 12.

Neniul vornic cumpără de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Fîrțăști.

Un zapis de la Nenul vornic ce-i de cumpăratură de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, feciorul lui Costantin Calapodu, pe jumătate de sat. Leat 7140 <1632> februarie 12.

Arh. St. Buc., M-rea Doljestei, VI/1 (nr. 3).

Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele satului Fîrțăști.

1632 (7140) februarie 20.

Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Tofan Sechi un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.

† Adecă eu, Vărvara călugărița, f<a>¹ta i lui Gi... <din>¹ Durnești, asămi pre mene mărturisescu cu cest zapis a<l meu>¹ cum am luat un poloboc de miere de la Tofan Séchi<l>...¹ am pus zălog partea mea de ocină en Durnești și m...¹ m<o>¹șie și cumpăratură, cu tot venitul și den vatra at<u>¹lui și de în cîmpu și de în pădure și cu loc de prisacă și cu pomeț dzua ne iaste la Miadzăpărésăni, ca să aibu a-i da un poloboc de miere, ar de nu va hi polobocul cel de miere la dzi, să fie ocina pieetor.

Și această tocmală¹ s-au făcut în casa lui Pătrașco de Zbierăști, denaintea lui Pătrașco și denaintea lui Ștefan de Mogoșești și denaintea lui Pântiuiu de Hărlicești și <de>¹naintea lui Maxin de Mogoșești și denaintea M...¹

¹ Rupt în orig.

lui de Zbierăști și denaintea lui Ionașco sină M...¹oae și denaintea popei Gligăi de în Zbierăști.

De aceasta mărturisăscu cu cest zapis a meu ca să <se>¹ știe.

Въ акто хрѣм мистѣца фекрѣте к дннѣ.

Bibl. Acad., DCCIII/3.

Orig., hirtie (30,8 × 19,3 cm.), trei peceti aplicate.

1632 (7140) martie 1, Iași.

Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își împart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliște, Mândăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, viile de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.

† Ionașco Jor<ea și Gheorghie Jorea>¹ și soru noastră [noastră], G[g]răpina și Safta, nepota noastră, fata Nasta<siei surori>¹i nostré, adecă scriemu și mărtorosimu cu ceastă scrisoare a noastră com noi, de bu<nă voia>¹ noastră, n-amu tocmitu și n-amu împărțitu co ocinele nostre, de p<e>² părinții noștri, Simion Jorea și maica noastră, Anna Joroae, ca să să știe.

Deci s-au vinitu în partea loi Ionașco Jorea giomăta[a]tea de Roptoră, în ținotol Namțoloi și a patra parté de Seliște, în ținotolu Hotinolo[i] și giomăta[a]tea de a patra parté de Mândăcăuți de acoloa și a patra parté de Unotu, în ținotolu Cernăuțiloru și doa falci de vii ce au ținotu Gheorghiiță și Gavril, Domnedzeu-l erté.

Iar loi Gheorghie Jorea s-au vinitu giomăta[a]te de Costești și mai viné în ținotolu Hotinolo[i] și giomăta[a]tea de a patra parté de Mândăcăuți de acoloa și a patra parte de Unotu, în ținotolu Cernăuțiloru și a patra parté de Crecești și giomăta[a]te de Ruseni, în ținotolu Vasloiului.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Iar sororii nostré, Grăpineii, s-au vinitu giomăta[a]te de satu de Zubri-
ceni, în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]té de Părceleni de acoloa și a patra
partea de Zăvădeni și o falcă și un fărtaii de e v și ie în Cotnaru.

Iar nepotei nostré, Saftai, fetéi Nastasie, sororii nostré, s-au vinitu
giomăta[a]te de satu de Porceleni, în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]té de
Zăvădeni de acolo și a patra parté de Zăvedeni, iarăș de acoloa și doa falci
de vie la Cotnar. Însă [insă] cea moară dinu giosu de Pojogeni să hie în
doa, co Grăpina, co Safta. Și dinutr-a<1>²te hăleștie să lé hie după părți.

Deci noi[i] toți frații, după părți n-amu tocmitu și [și] n-amu împărțitu
de bunăvoia nostră, noi[i] n-amu făcotu acestea zapise să ne hie împărțit și
néclătit. Iar niște zapise, ce amu fost făcoți domnești, de împărțitu, să nu să
creadză, ce să facemu alte zapise domnești pré scris<0>²area aiasta, ca să să
știe.

Пис с Мс, въ лѣто хрѣм месеца мартѣ 7 днѣ.

Иванашко Жорѣ дворник <m. p.>.

Гевргѣ Жорѣ искал славѣр <m. p.>.

Bibl. Acad., IV/161.

Orig., hirtie (31,4 × 19,8 cm.).

Pe verso, același document cu mici deosebiri de formă.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 198–199 (orig.).

11

Înainte de 1632 > martie 7, Iași.

*Toader Grama fost cămăraș dăruiește un țigan cu femeia și copiii
săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.*

† Adecă eu, Toader Grama biv cămăraș, scriu și mărturisăscu cu cestu
apis al meu cum de bunăvoe mea, de nime silit, nice asuprit, ce de a me
unăvoe, am dat și am dăruit un țigan de moșie a părinților mei, anume
ostantin Sițaco cu femeie și cu ficiori lor³. Acestu țigan l-am dăruit dumisali
i Eane postelnicul și mănăstirii care o au făcut dumelui, să fii de la noi

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

³ „Costantin... lor“, scris pe loc ce fusese lăsat liber.

pomană sfintii mănăstiri în veci de veci. Și nime dintru oamenii noștri sau
din ruda noastră ca să n-aibă a se mai amesteca pe daniea noastră. Iar
dumnelui Eane postelnicul să aibă a-ș face și diresé domnești pe acesta danii
a noastră.

Aceasta scriem și mărturisim și pentru credința am și iscălit, să să știi.

С Мс, мартѣ 7 днѣ.

Из Тоадер Грама бив кѣмѣраш искал <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/54.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.).

Datat după Iane postelnic, care în doc. din 1632 noiembrie 3 (vezi nr. 237) este
arătat ca mort.

12

1632 (7140) martie 8, Suceava.

*Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării
de la mănăstirea Sf. Ilie să le dea în schimbul satului Războieni,
ținutul Neamț, bani și vite.*

† Lupul Prăjescul postelnic mărturisescu cu aiastă scrisoare a mea
cumu ne-a<m>¹u tocmit de bunăvoia nostră să² părintele egumenul de
Sinti<1>³ie, cu Nicolai și cu părintele Ghelasie și Ionichie și Nastasie și Ghi-
dion și Spiridon și cu tot săborul de la slinta³ mănăstiré caré mai sus scrie,
prent-un satu, anume Războianii, ce-i în ținutul Neamțului, pre Valea Albă,
care satu au fostu mai de-a-ainte vréme a moșiloru noștri.

După acea, timūplatu-s-au părinților nostri eșire în Țara Leșească cu
Costantin vodă. Luat-au Ștefan vodă Tomșea acel satu ce mai sul⁴ scrie
și l-au dat acestor părinți de la Sintilie și le-au făcut și dirése.

Printr-acea, noi amu socotit, una, să nu mai avemu gilceavă cu nuși⁵,
altă, să fie și pentru sufletul părinților noștri și al nostru și amu tocmit

¹ Loc rupt în orig.

² Slavonește, pentru „cu“.

³ Greșit, în loc de „sfinta“.

⁴ Greșit, în loc de „sus“.

⁵ „nuși“, formă veche pentru „dînșii“.

11

să le dămu trei sute de taleri, bani proști și opt iape și un armăsar și patru boi învățați și doi tineri tretini. Bani le-amu dat toți acūmu, acēle 300 de taleri și cei 4 boi învățați, iar iepele și cei 2 boi tineri amu tocmit să le dau la Ispas și să ne dea și ei atunci dirésele ce vor avea pre acel sat, ce mai sus scrie.

Pre mai mare credință, eu însumi amu scris și mi-amu pus și pecétea.

Πνε σ Γεσχαε, κτλ λκτο κζρμ μαρτϋε η¹.

Și-n[n] aiastă tocmală a noastră s-au prilejit preutul popa Ștefa<n>² și popa Iochimu și Gligorie Cărăscul și Irimia Iulăș și Ghiorghie bărbiiarul și șe-au pus toți pecețile.

Из Лѣтѣи Прѣжескѣи <m. p.>.

Попъ Іѡакимъ <m. p.>.

† Popa Ștefan <m.p.>.

Irimia Iulăș <m.p.>.

Gligorie Cărăscul <m.p.>.

Gheorghie bărbiiar <m.p.>.

Gangur <m.p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XIV/7. Orig., hîrtie (31,7 × 20,1 cm.), o pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 20 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 6—7 (orig.).

13

1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei.

Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșie din Țara Munte-nească, lui Neniul vornic, drept un cal bun și un vig de caragiu.

† Στο ας, Bratul diac, scriu și mărturisescu cu acestu zapis al miu cum să să știe că m-am tocmitu de bunăvoi cu dumnealui cu Neniul vornicul, de i-am vîndutu doi țigani, anume Sinca cu țiganca lui și Simion cu muma or, însă feciorie Stoicăi țiganului, cari țigani mi-u fostu mie de moșie den

¹ Sub dată se vede ceva șters: „In Suceava“?

² Omis în orig.

Țara Muntenească. I-am vîndutu, să se știe, dreptu [dreptu] u<n>¹ cal bun și u<n>¹ vig de caragiu ².

Și în tocmala noastră au fostu Țica post<elnicele> și Dumitru Poturul de în Hușiu și Vasilie portar den Suceavă și Dima biv vornic și Dumitrașco Codă de acolea și Voico de acolea.

Și mi-u făcut plată diplin, cit scrie mai sus, denaintea acestor boiari. Deci, eu i-am făcut zapis dumisale pre acești țigani, ce scrie mai sus, ca să-i fie drepti țigani dumisale. Deci, să aibă a-și face și derési domnește pre acest zapis al miu.

Pre mai mare credință, însumi cu mina mea am scris și mi-em pus și pecétea mea și a martorilor, ca să se știe.

Πνε σ градъ Геукекское, μαρτϋε κθ κτλ λκτο κζρμ.

Și eu Iremia Murguleț încă m-am prilejit la cesta tocmală. **Гам искал.**

Из Брѣцѣи искал <m. p.>.

† ³ μαρτυροϋ <m. p.>.

Цика пост<елничел> <m. p.>.

Из Тракия Полентѣи <m. p.>.

Bibl. Acad., LXXII/31.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,6 cm.), trei peceți aplicate.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 199—200 (orig.).

14

1632 (7140) aprilie 3, Bîrlad.

Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbierea ocina sa din Cernătești.

† Eu Angheluța, fata Dolcăi ot Podoleni, scriu de a mea bunăvoe precum am vîndut a noastră ocină di Sărnitești ⁴, giuntate de bătrîn, dumisali lui Zberii, dreptu șapte galbeni, bani gata, am vîndut di<n>¹ tot locul, co tot vinitul, ce să fie drepti ocină și moșie, în veci.

¹ Omis în orig.

² „dreptu... de caragiu”, scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

³ Iscălitură grecească indescifrabilă.

⁴ În loc de „Cernătești”.

13

Și s-au scris acestu zăpis în tirgu Birlad, dianainte a 12 pîrgari și Cozma ot A<n>^drieșeni și Mălaiu ot Vasluiu și Criciun ot Girlești și danainte a mulți oameni buni.

Și eu popa Trif am scris zăpisul ca să știe.

Въ лето \times зрѣмъ апрѣлѣ гѣ.

Angheluța.

Andrei.

Mălaiu.

Из Кръчѣн искал <m. p.>.

Из Трифъ Триѣ <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/5.

Orig., hîrtie (21,2 × 15,5 cm.), trei amprente.

15

<Cea. 1632> aprilie 5.

Andronic din Vitănești vinde mănăstirii Bisericiani un pămînt în frunte din satul Fiținghești.

† Eu, Andronic de Vitănești și cu făméia mea, Măriia, fata lui Ilie și cu fiul meu, Sava, mărturisim noi cu cest zăpis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiț, nici îndemnați, am vîndut un pămînt² în frunte și espre tot svintei mănăstiri Beserecanilor la sat la Fiținghești prin den gios e moara mănăstirei, drept doi boi biciuluiț drept dzéce galbeni.

Și în tocmala noastră au fost: Oprea pircălabul și popa Ion de Focșeni popa Simion de acolea și Boldescul din Cruce și Precopie cumnatu-său și unea den Grozești³ și Popelea izbașea și Lupul călărașul și Istodie și Mihă-ă de Clipicești și Ghiorghie de acolo și Murgină de Cucuiaț și Pavăl⁴ și azor de Grozești.

¹ Omis în orig.

² Corectat ulterior din „răzor“.

³ „și Dunea den Grozești“, scris deasupra.

⁴ „Pavăl“, scris deasupra.

Și pre mai mare mărturie ne-am pus pecețile, să să știe.
Aprilie 5.

Oprea iscah <m.p.>.

† Eu...¹ să să știe și să facem zăpis domnescū.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/38.

Orig., hîrtie (28,5 × 21 cm.), șase amprente.

Datat după doc. din 7 febr. 1632 prin care se vînd alte ocini din satul Fiținghești mănăstirii Bisericiani (vezi nr. 6).

16

1632 (7140) aprilie 8.

Mărturie privind invoiala lui Ionașco Jora vornic cu Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Milcinești.

Свѣдѣнїе ермонахъ Тарасїе Угъмен и Ѳеодоръ старїи и Миѡана вистѣрник, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au fost tocmit Partenie igumenul și Theodorū proegumen și Tarasie proegumen și Nicolae proegumen și Mihail visternic cu dumnealui Ionașco Jora dvornicul, o ocină, anume Milcineștii, dreptu 30 de matce și doi cai și trei iape și doi boi și doao vaci; și iapele să fie cu mindzi și vacile cu viței și o sută și cindzăci de taleri, bani proști.

Dintru aciaia tocmală am luat de la dumnealui giupînul Jora eu, egumenul Tarasie, și Theodorū proegumenul și Mihail visternic 30 de matce și 2 cai și 61 de taleri, bani proști, ca să să știe. Și au rămas dumnealui giupînul Jora să mai dea 2 boi și 3 iape și doao vaci și 90 de taleri, bani proști. De aceasta mărturisim.

✗ Котнар, лето \times зрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/39.

Orig., hîrtie (33 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

¹ Partea de sus a documentului, tăiată.

1632 (7140) aprilie 13.

Alexandru Iliș voievod scutește poslușnicii mănăstirii Aron vodă de angării.

1 carte de la Alexandru Iliș vodă, 7140 <1632> aprilie 13, pentru poslușnicii mănăstirii¹, să le fie în pace de angării.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 15 v.
Rezumat.

1632 (7140) aprilie 13.

Păcurar, fiul lui Hîrca, vinde lui Ion Fetion partea sa de ocină și a surorii sale din satul Bordușești.

† **ЕТО аз, Пѣкурар, сынъ Хѣрка, съдвори сео запис добромъ волн и нѣкимъ непонижани бѣдетъ за добромъ волн моѣ² lui Ion Fetion partea mea și a surori-mea din sat din Bordușești, din țarină și din siliște și din loc stârp și dintr-a apă și din tot vinitul ce să va <a>³lêge den partea Mijlocé-
nilor derep<t>⁴ 4 ughi, bane gata.**

Denaintea a mulți oameni buni și bătrini an[n]ume, Sturdzea tij, Vasili Gheocii tij, Dumitru Cărăușul tij, Platun ot tam, caré iaste partea [par] Măgdălinei și a Drăgălinei, să să știe, cum și mai sus scriem.

Și mai pre mare credință și mărturie pusu-ne-am și pecețile, **ДА СѦ ЗНАЕТ⁵.**

Въ лѣто *зрѣмъ априлѣ гѣ дѣнь.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXIII/1.
Orig., hîrtie (16 × 19,6 cm.), partea de jos lipsă.

¹ Se referă la mănăstirea Aron Vodă.

² Adică eu, Păcurar, fiul lui Hîrca, a făcut acest zapis de bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit, să fie de bună voia mea.

³ Rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

⁵ Această frază e scrisă de altă mînă.

1632 (7140) aprilie 15.

Boldescul și alți oameni din Scorțești și Clipicești dăruiesc mănăstirii Bisericiani un loc de biserică la Babe.

Babele și viile schitului din Măgura Putnii, metoh mănăstirii Sovejii. Eu Boldescul am închinat moșie întii.

Această scrisoare ce-au făcut Obrejie ot Scorțăști și popa Isaie ot tam și Stoica ot tam și Chirvasie ot tam, Oprea sin Zaharie, sin Stoian ot tam, Chirvasie sin Simion Bulduru ot tam și Popa, nepot Armancăi, ducică lui Toader Dănață ot tam. S-au îndurat acești oameni de-au dăruit locul de biserică la Babe, de bunăvoie lor, de nime nevoiți și de nime siliți și au dat din Ruptură în sus piră într-un măru în hatul unui pămîntu, pînă în gîrlă cu vad de moară, în zilele lui Alexandru vodă, sin Iliș vodă.

Și au dat dintre oameni buni din Clipicești, dintre Nechita, dintre Dumitru ot tam și dintre Pavel ot tam și dintre Păcurar ot tam și Vasile ot tam și Ionașcu ot tam și Nițul ot tam, părintelui Partenie de la sfînta mănăstire de la Bisericiani și tuturor părinților acelu loc de acolea, ca să să știe ca să-ș facă luiș acolo schit, ca să hie moșie mănăstioară și lor pomană, întru veci. Și părintele Partenie să n-aibă putere să închine postrigul lui sau pomană și dare noastră, postrigul său.

De aceasta scriem.

Am scris eu, Dumitru, 7140 <1632> aprilie 15.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.
Copie.

<Cca. 1632 aprilie 17>.

Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ocină din Iurghiceni la Bandur pîrcălab.

† Adecă eu, Andronic și Irimii, f<r>late-său², mărturisim cu cestu zapis al nostru cum ne-am pusu partea noastră de ocină din sat din Iurghi-

¹ Omis în orig.

² „său“, corectat în „miu“ de altă mînă.

céni, la Banduru pircălabulu, dreptu un bou bunu și dreptu doi taleri și cincii potronici, zălog, dinnaintea lui Băsărabu și a lui Miron și dinnaintea Onciului și dinnaintea lui Obréjje și dinnaintea Petrei.

În casa Petrei s-au scris.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/57.

Orig., hîrtie (14,7 × 20,2 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pircălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

21

<Cca. 1632 aprilie 17>.

Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină a lui Costin lui Bandur pircălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.

† Adecă noi săténii din¹ Iurghicénii, cum am mărsu noi toți de am dat partea lui Costin de ocină din sat din Iurghiceni. Și o am dat printru dajde lui Banduru pircălabului. Deci s-a pri<n>¹s Banduru să plăte<as>¹că dajdea lui Costin pri<n>¹tru căce i-am dat toți săténii ocina, anume: eu Băsărabu și Miron și Onciul și Obréjje și Andronic și Vasilie Văsiian și alți săténii¹ toți.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/56.

Orig., hîrtie (13,7 × 19,7 cm.), trei peceti aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pircălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

22

1632 (7140) aprilie 17, Iași.

Gavril și fratele său Gligorie vind partea lor de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pircălab.

† Eu Gavril și frate-mieu Gligorie, feciorii Palaghii, nepoții lui Miron, înșine pre noi mărturisim cu cest zapis al meu cum² am vindut a noastră

¹ Omis în orig.

² Corectat peste „anume“.

Direaptă ocină și moșie, ce să va alege partea noastră din partea altor fraț, din sat din Iurghiceni, dintr-a partea¹ de sat. Și o am dat drept doadzeci de zloți dumisale, lui Iachim pircălabul, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie giuptinéseii lui și cuconilor săi.

Și-n tocmala noastră au fost Ștefan ce au fost păharnic și Vasilie Roșca vornicul de poartă și <N>²echita den Spinoasa și Băsărabu din Iurghiceni și Machidon din Cudrești.

Și pre mai mare credință ne-am <pus>³ și peceteile în acest zapis.

† X Mc, къ лкто xрм априлѣ зѣ.

Из Васианѣ Рошка ворник искал <m. p.>.

.....⁴

† Adecă...de portă⁵.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/40.

Orig., hîrtie (29,2 × 19 cm.).

23

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor tîrgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, cai de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai Episcopiei.

† Ив Плевандръ Илиашъ воевода, кожю милостію, господаръ Земли Плевдескон. Пишем господство ми срѣдником и шолотъвом и пѣргаримъ въ трѣгъ Хъши и въ сѣмъ збогимъ нашимъ трѣговчаномъ въ тамъ. Ико зврите със листъ господства ми, виже да имаете вставите село в мирно сими мистре свѣтѣи Епископѣ: единомъ кожокар и единъ месерчнѣ и единъ кръчмар и единъ кроитор и ѿ крълар и два влак,⁶ за жолад и за подвоаде и за кони за влак и за виногради господарскѣхъ да сѣ не работает и за привези и за въсѣхъ ангерѣихъ манъ подробнихъ колици сѣтъ на иншихъ трѣговчанихъ.

¹ Așa în text.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

⁴ Indescifrabil.

⁵ Cuvinte rămase de la o primă redacție a actului începută de la celălalt capăt al hîrtiei, care apoi a fost ruptă.

⁶ Greșit, în loc de влакн.

Въ ничесоже да не вло<ва>ти нх, тѣкнѣ да заплатити вини нх дабнимъ ксако бѣдетъ написани въ<т> вистѣръ господства ми и да имаетъ прислхатїи и послажитїи что бѣдетъ трѣбове и послажанїе свѣтѣи Епископѣ. И ни никто ѡтъ вѣс бѣаше на нх да се не привлѣчнтѣ, ниже влокатїи прѣдъ симъ листомъ господства ми. Инакъ не считинте.

✠ Ис, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣ нї.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Плевѣандръ воєвода <м. р.>.

† Дѣмитрашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Huși și tuturor săracilor noștri tîrgoveți de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai sfintei Episcopii: un cojocar și un măcelar și un circiumar și un croitor și 1 curălar și doi olari, de jold și de podvoade și de cai de olac și de vii domnești să nu ne lucreze și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte cite sînt pe alți tîrgoveți.

Întru nimic să nu-i învăluți, numai să-și plătească ei dabilele cît vor fi scriși de la visteria domniei mele și să aibă a asculta și a sluji ce va fi trebile și poslușania sfintei Episcopii. Iar altul nimeni dintre voi mai mult să nu-i trageți, nici să-i învăluți înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543, f. 33.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

24

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși și aprozilor să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

† Иъ Плевѣандръ Иліашъ воєвода, божію милостїю, господарьъ Земли Молдавскон. Scriem domnia mea la sluga noastră, la dregătoriul de Huși și la șoltuz și pîrgari de acolo și la aprodzi carei veți scoate tîrgul să sêcere

ptinea domniei mele și la comișei carei vor face fin domniei mele acolo la tîrg. Deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace satele sventei mănăstiri a Episcopiei, întru nemică să nu le învăluți satele Episcopiei la nevoile tîrgului, ce tîrgul să-ș ridice nevoile cum vor putea, iar satele sventei mănăstiri a Episcopiei să hie foarte în pace.

Aciasta vă scriem și într-altu chip să nu faceți.

✠ Ис, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣ нї.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Плевѣандръ воєводъ <м. р.>.

† Дѣмитрашко <писалъ>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/31.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete inelară, aplicată, cu legenda: <† Іъ

Плевѣандръ Іліашъ воєвода.

Această legendă se păstrează pe toate pecetele mici ale actelor emanate de la Alexandru Iliiaș voievod și nu o vom mai repeta.

25

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod împuternicește pe Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele Români și Donceștii, jumătate din Zmeeni și un sfert din Strîmba.

† Иъ Плевѣандръ Иліашъ воєвода, божію милостїю, господарьъ Земли Молдавскон. Dat-am cartea domniei mele slugei noastre, lui Ionașco de Zmieni și fraților săi¹, spre-acea ca să hie tare și puternic cu cartea domniei mele a-ș ținea și a-ș apăra a lor drêpte moșii ce au ei, satul Români și cu vad de mo[o]ară și giământate de sat de Zmieni, iar cu vad de mo[o]ară în Smila și în Bogdana și satul Donceștii, ce simtu pre apa Covurluiului și a patra parte de sat de Strîmba, să ție pre hotară bătrini, pre unde s-au ținut de vac, să nu lase pre nime a cosi, nici a ara, iar cine va cosi fără de voia lor² sau va ara, va hi de glo[o]abă porții domniei mele.

¹ „și fraților săi“, adăugat deasupra rindului.

² „fără de voia lor“, scris deasupra rindului.

21

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de față înaintea domniei mele. Și nime să nu cutêdze a ținea sau a opri preste cartea domniei mele.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм априлѣ иѣ.

† Господинъ казал.

† Глангѣ вел логофетъ зчи и сѧ искаахъ <м. р.>.

† Кириакъ <писалъ>.

Arch. St. Iași, DXII/14.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 55–56 (orig.).

26

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel.

† И ѡ Ілѣѡандрѣ Іліѣшѣ воѡвода, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскѡи. Оуже прѣидоше прѣд нами и прѣд вѣсѣмы нашими волѣри сѧга господства ми, Іѡнашко Прѣжеска въ Столничани и сказовали прѣд нами единъ записъ за мѣртвѣи въ многѣ люди добри, на нихъ Тоадеръ Шолданъ и Зсѣнко бивъ ворникъ Хѣрлѣвскѡи и Пѣтрашко Чоголкѣ въ Кладѣци и Константинъ въ Тамъ и Юрашко тижѣ и Шерѣшѣцѣ въ Хѣрлѣвскѡи и Хѣрлѣвскѡи и Индоніѣ въ Тамъ и Касилѣ въ Чиспѣци и Боршѣ въ Добрулѣци и самъ Силіѡнъ Капшѣ, сынъ Пѣтрашко Капшѣ и въ шкрѣснѣи мѣуѣшѣ, написавѣци и свидѣтелествѣци въ томъ записѣ како прѣидетъ прѣд нами¹ Ингелина, жена Пѣтрашко Капшѣи питѣрѣл, дочка Тоадерѡвъ въ Бѣлошѣци, некѣмъ непонождена, а не прислѡвана, нѣ за ѡнъ доброю волѣю и продадъ своѡ права штинѡи и дѣднинѡи что имала частъ ѡнъ въ село Бѣлошѣци, въ волѡстѣ Сѣчѡвскѡи, изъ вѣсѣхъ страннѣхъ ѡнкоже изверетъ сѧ ѡнъ въ дѣдъ ѡнъ ѡ вѣтѣ² кѣпѣжно и въ вѣтра сѣловъ и въ вода и въ лѣсѣ и въ полымъ и сѣ раскопаніѣ и въ вѣс мѣсто, ѡкоже више пише.

¹ Greșit, pentru *имѣи*.

² Omis în orig.

Тамъ продади сѧга господства ми Іѡнашко Прѣжеска, за пѣтъ десѣтъ талѣри вѣтѣ, ѡко да вѣдетъ ѡмѡ штинѡи и дѣднинѡи за кѣпѣжно сѣ вѣсѣмъ дѣходѡмъ ѡнъ.

Тѣмъ радѣ, господство ми, видѣвши толѡка свидѣтелества и въ добровѡлнѣ токмежно и испѣнное заплачѣ въ прѣдъ нами, дали ѡмѡи и потвѣрдихомъ ѡмѡи и въ господства ми тоѡ више писана чѣстъ въ Бѣлѣшѣци, ѡко да вѣдетъ ѡмѡи штинѡи за кѣпѣжно, непошѣена никѡиже на вѣки вѣчнинѡи. И ѡнъ да сѧ не замѣшетъ прѣдъ симъ листѡмъ нашѣмъ.

✠ Ис, лѣто хрѣм априлѣ иѣ.

† Самъ господинъ велѣл.

† Глангѣ вел логофетъ зчи и сѧ искаахъ <м. р.>.

† Петрѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni și a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la mulți oameni buni, anume Toader Șoldan și Zupco fost vornic de Hirău și Pătrașco Ciogolea din Vlădești și Costantin de acolo și Iurașco de asemenea și Mierăuță din Hăsnășeni și Hărăscul și Andonie de acolo și Vasile din Ciupești și Borșea din Dobrulești și însuși Simion Capșea, fiul lui Pătrașco Capșea și megieși din jur, scriind și mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel, fiica lui Toader din Băloșești, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia ei și a vindut dreapta sa ocină și dedină ce a avut partea ei în satul Băloșești, din ținutul Sucevei, din toate părțile cit i se va alege de la bunicul ei și de cumpărătură și din vatra satului și din apă și din pădure și din cîmp și cu săpătură și din tot locul, cum scrie mai sus. Aceea a vindut-o slugii domniei mele Ionașco Prăjescul, drept cincizeci taleri bătuți, ca să-i fie lui ocină și dedină de cumpărătură cu tot venitul.

Pentru aceea, domnia mea, văzînd atîta mărturie și tocmeală de bunăvoie și plată deplină dinaintea lor, am dat și am întărit și de la domnia mea acea mai sus scrisă parte din Băloșești ca să-i fie lui ocină de cumpărătură, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Petrea <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/25.

Orig., hîrtie (39 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iiaș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor și pirgarilor din târgul Piatra să nu tragă cu târgul satele Averești, Giurovul și Nicorești, din ținutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.

† Иъ ПЛЕХАНДРЪ ИЛІАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ПИШЕМ ГОСПОДСТВО МИ СЛЪГАМ НАШИМ, СРѢДНИЦИМ ВЪ ТЪРГЪ КАМЕН И ШОТЪЗОМ И ПРЪГРОМ ВЪ ТАМ. ДАЕМО ЕМЪ ЗНАТІЕ ЕРЕ НАМ ЖАЛОВАЛ СЪ МОЛЕБНИЦИ НАШИ, КАЛЪГЕРИ ВЪ СВѢТАА МОНАСТІР ПОКОНИНАГО ЯРОН ВОЕВОДА ВЪ ЦАРИНСЪ ИСКЪИ, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ СВѢТАГО И СЛАВНАГО И КЪСИ ХВАЛНАГО АРХІЕРАРХА И ЧЮДОТВОРЦА НИКОЛАЕ, НА ВАС, РЕКЪЩЕ, ПРѢД ГОСПОДСТВОМЪ МИ, АЖЕ ИМАЕТ ТРИ СЕЛОВЕ, СЪ КОЛОСТЪ НИМЕЦСКОН, ИМЕНЕМЪ ЯВЕРЕЦИ И ЦЪРКОВА И НИКОРЕЩІИ, ЕЖЕ ДАЛ И ПОМИЛОВАЛ СВѢТАА МОНАСТІР И НИИХЪ СВѢТОПОЧИКИИХЪ ГОСПОДАРИХЪ ПРѢЖДЕ НАСЪ БИВШІЕ, ВЪ ПЛЕХАНДА ВОЕВОДА СТАРАГО И ВЪ ПЕТРА ВОЕВОДА И ВЪ ЯРОН ВОЕВОДА И ВЪ ТОЛИКАА КРѢМА СВЕ ХОДѢТЪ СЪ КОЛОСТЪ НИМЕЦКОМЪ А НЫНѢ ВЪ ПОТѢГНУТЕ ТѢХЪ СЕЛОВЕ КАКО ДА ПРИСЛЪХУЕТЪ КЪ ШКОЛА ТЪРГЪ КАМЕН И КАЛОСТЕ ИХЪ БЕЗЪ ИСПРАКЪ.

Того дѣло, іако сзрнѣте сес листъ господстве ми, виже да иманте встаните тѣхъ селове сѣло с мирно, ни едно дѣло да не иманте съ ни, тѣкмо да бѣдетъ за потрѣс и за посласненіе свѣтѣки монастир. Такожде и слъги калъгаром да не смѣните каловаті тѣхъ селове за десѣтинъ за капѣст или за семѣ за коноб или за хорох или за иное подробное иже ест на ни, ни селове за школа.

И аще ми прѣдетъ жалоб, ко что виднѣте да не сстрашант сѣ. Так да знанте, инак не счините.

Оу Іис, лѣто хзрм, апрнаіе ѿѿ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОДА <м. р.>.

† Крестъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicilor din târgul Piatra și șoltuzilor și pirgarilor de acolo. Vă dăm știre că ni s-au jeluț asupra voastră rugătorii noștri, călugării de la sfinta mănăstire a răposatului Aron

voievod din țarina Iașilor, unde este hramul sfintului și slăvitului și întru tot lăudatului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, spunind, înaintea domniei mele, că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, pe care le-au dat și miluit sfintei mănăstiri și alți sfint răposați domni, foști mai înainte de noi, de la Alexandru voievod cel Bătrîn și de la Petru voievod și de la Aron voievod și de atita vreme tot umblă cu ținutul Neamț, iar acum voi trageți acele sate ca să asculte de ocolul târgului Piatra și le învăluți fără ispravă.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa acele sate foarte în pace, nicio treabă să nu aveți cu ele, să fie numai pentru treaba și ascultarea sfintei mănăstiri. De asemenea și slugile clucerilor să nu îndrăzniți să învăluți acele sate pentru desetină de varză sau de sămînță de cînepă sau de mazăre sau de altele mai mărunte, care sînt asupra altor sate de ocol.

Iar dacă va mai veni plingere, de ce veți vedea să nu vă îngroziți. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 19.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/53.

Orig., hirtie (30,5 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 2v.

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Dănilă locul numit Peșterea (Orheiul Vechi).

† Иъ ПЛЕХАНДРЪ ИЛІАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. АДЕКА ДОНІА МІА М-АМ МИЛОСТИВИТЪ И АМ НОИТЪ И АМ МИЛУИТЪ ПРЕ СЛУГА ДОНІИ МЕЛЕ, ПРЕ ДАНИЛА, КУ УН ЛОКЪ АНУМЕ ПЕШТЕРЕА, ЦЕ ІАСТЕ ДІН ГІОС ДЕ

tirg de Orheiul, ce să cheamă Orheiul cel Vechiu, cu tot locul cît ascultă de Peștere, pre unde au fost de vac, să aibă a ținea cu tot venitul. Nime să nu se amestece la acel loc fără de sluga domnii mele, ce scrie mai sus, Dănilă, pentru căci-i iaste direaptă ocină și da[a]re și miluire de la Miron Bărnovschi vovoda.

Deci ca să-i fie lui și de la domnia mia da[a]re și întăritură cu tot venitul. Iar de va părea cuiva cu strimbul, pentru acel loc, să vie de față la domnia mia și să-ș aducă și dirésele. Pentru acéia, nime întru nemică să nu cutédze a să amesteca la acel loc peste cartea domnii mele. **ИНАК НЕ БЪДЕТ.**

† Оу Ис, въ лѣто хрѣм апрѣлѣ ѿ.

† Гам господинъ велѣ.

Ив Плевандръ воевода <м. р.>.

† Гала <писал>.

Arh. St. Iași, CCLXI/3.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

29

1632 (7140) aprilie 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește slugilor sale să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman.

† Ив Плевандръ Илѣаш воевода, божю милостію, господаръ Земли Ішладаскон. Пишем господство ми слѣгам нашим, вистѣрником и прочіем слѣгам нашим, елице кют ходите съ слѣжбах господства ми по трѣг Роман. Ко зрите със лист господства ми а ви лишите сѣло с мирно испнено пошницн сѣтѣн Епископѣ Романскѣх, тако было обичаю от них прѣдних годоводарѣх, нѣ испнено тое да бѣдет сѣтѣн Епископѣ за оумѣтан и ман болени да не владите их. И кто мет их валосте, тот за велѣнка каранѣ бѣдет от сподства ми.

ТАК ДА ЗНАЕТЕ, ИНАК НЕ БЪДЕТ.

† Ис, хрѣм апрѣлѣ к.

† Гам господинъ велѣ.

Ив Плевандръ воевода <м. р.>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, vistiernicilor și altor slugi ale noastre, cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin tirgul Roman. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace de înscrisuri pe poslușnicii sfintei Episcopii a Romanului, cum a fost obiceiul de la alți domni de mai înainte, iar acele înscrisuri să fie sfintei Episcopii pentru tămîie și mai mult să nu-i învăluți. Iar cine îi va învălui acela va fi de mare ocară de la domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu fie.

La Iași, 7140 <1632> aprilie 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

Bibl. Acad., LXI/44.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

30

1632 (7140) aprilie 21, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoți de dări.

Ioan Alexander Wojwod Freyheiten für die Geistlichkeit.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 21ten Aprill.

Ioan Alexandru voievod, privilegii pentru cler.

Dat în Iași, 7140 <1632> aprilie 21.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 100.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (text german și trad.).

27

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava.

† Иѡ ПЛЕХАНДРОС ИЛИАШ КВЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАЛИ И ПОТВЕРЪДЛИИ ЕСМИ НАШИИ МОЛБѢ, СВѢТКІИ МОНАСТИРИ ХАНГУЛА, ГДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ БЪВЪЕДИНІА ПРѢСВѢТКІИ ЧИСТІИ И ПРѢБЛАГОСЛОВЕННІИ ВЛАДЫЧИЦЕ НАШЕА БОГОРОДИЦЕ И ПРИСНОДѢВКІИ, МАРИИ, НѢ ПРАВОЮ ШТИНИИ И ДААНІЕ И МИЛОВАНІЕ ШТИ НѢ ПРИКЛАІА ЧТО ИМАЮТ ЗА ДААНІЕ И МИЛОВАНІЕ ШТИ ШИРОН БАРНОВСКІИ КОЕВОДА, ПОЛОВИНА ЗА СЕЛО ШТИ ПЪШКАНИ, ВИШНѢА ЧАСТ, ЧТО НА СІРѢТ, С ВОЛОСТ СЪЧАВСКУМА, СЪ МАНИИ НА РѢЦѢ¹ СІРѢТСКОН, ЧТО ТОА ПОЛ СЕЛО ШТИ ПЪШКАНИ ЕСТ СВѢТКІИ МОНАСТИРИ ПРАВА КЪПЕЖНО ШТИ БАРНОВСКІИ КВЕВОДА², ШТИ КЪЗАН ПОСТЕЛНИК.

ТѢМ РАДІ, КАКО ДА ЕСТ ИМ И ШТИ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВОЮ ШТИНИИ И ДААНІЕ И МИЛОВАНІЕ И ШРИК, НЕПОРЪШЕННО МѢ, СЪ КЪСЕМ ДОХОДОМ. И НИ ДА СѢ НЕ ОУМНШАЕТ.

Иже с Іис, въ лѣто зрѣм априли кѣ.

† Господинъ казал.

Иѡ ПЛЕХАНДРОС КОЕВОДА <м. р.>.

† Борлѣнѣа <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstirii Hangul, unde este hramul Intrarea în biserică a preasfintei, curatei și preabinecuvintatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, dreapta lor ocină și danie și miluire din privilegiile lor ce au de danie și miluire de la Miron Barnovschi voievod, jumătate de sat din Pășcani, partea din sus, care este pe Siret, în ținutul Suceava, cu mori la riul Siretului, care acea jumătate de sat din Pășcani este sfintei mănăstiri dreaptă cumpăratură de la Barnovschi voievod,² de la Căzan postelnic.

¹ Omis în orig.

² Satul a fost cumpărat de Miron Barnovschi voievod de la Căzan postelnic și donat mănăstirii Hangul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și miluire și uric, neclintit, ei, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Borleanul <а scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/55.

Orig., hirtie (31,4 × 19,8 cm), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, Teodor Codrescu, V, p. 83—84 (orig. slav cu trad.).

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Uritei.

† Иѡ ПЛЕХАНДРОС ИЛИАШ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОУЖЕ ПРІДОШѢ ПРѢД Н[И]АМИ И ПРѢД ВЪСМИ НАШИМИ МОЛДАВСКІИМИ БОЛѢРИ, ВАКИКІИ И МАЛИХ, ТОМА, СЫНЪ ШРИТИ, ВИСК БЕНИИ, ПРѢШНИК БЪСКАН БЕНИИ, ЗА ЕГО ДОБРАА КОЛѢ, НЕКИМ НЕПОНЪЖДЕН, А НИ ПРИСЕЛОВАН <и>¹ ПРОДАЛ Е[Е]ГО ПРАВА ШТИНИИ И ДѢДНИИИ И ПЛЕМЕНИЩИИ ЕГО, ВАСИЛІЕ БЪШЕН И СЕСТРИИ ЕГО, ХАРИТОНИИ И КИАСІЕИ И ХИЛОТІЕ, СЫНОВЕ ШЕФАН БЪШЕН, ЧЕТВЪРТАА ЧАСТ СЕЛО ГЪШРѢНИИ. ТАА ПРОДАЛ БОЛѢРИИИ НАШЕМА ДЪШЛА ПРЪЖЕСКА БИВ ПОСТЕЛНИК ЗА ТРИДЕСѢТ ТАЛЕРИ ЛИЧНИИХ, ЗА ЧТО ТИХ ВИШЕ ПИСАННІИ ПЛЕМЕНИЩИ ТОМЕНИ И ШНИ ВЪСТАЛ СѢ ШЕОБНОЮ ЗА ТОМА И ПРОДАЛ ЕДИНАА ЧАСТ ЗА ШТИНИИ ЧТО ИМАЛ ТОМА ШТИ ДРЪЛЕЩИ.

ИНО ГОСПОДСТВО МИ, ТАКОЖЕ ШВИДѢХОМ ЗА НѢ ДОБРАА КОЛѢ ТОКМЕЖ И ИСПЪННОЮ ЗАПААТЪ, А МИ ШТИ НАС ЕЩЕЖЕ ДАДОХОМ И ПОТВЕРЪДНОМ НА БОЛѢРИИИ НАШЕМА ВИШЕ ПИСАННОМА, ДЪШЛА ПРЪЖЕСКА БИВ ПОСТЕЛНИК, КАКО ДА ЕСТ ЕМА И ШТИ ГОСПОДСТВА МИ ТАА ЧЕТВЪРТАА ЧАСТ ШТИ СЕЛО ГЪШРѢНИИ ПРАВА ШТИНИИ И ВИКЪПЛЕННІЕ И ШРИК И ПОТВЕРЪДНІЕ СЪ КЪСЕМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕННО НИКОЛИЖЕ НА ВѢКИ. И НИ ДА СѢ НЕ ОУМНШАЕТ.

Оу Іис, въ лѣто хзрѣм априли кѣ.

Саам господинъ казал.

Гангѣ вел логофѣт шчи и искаах <м. р.>.

Крѣстѣ <писал>.

¹ Omis în orig.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Toma, fiul Uritei, nepotul lui Benea, strănepotul lui Văscan Benea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra <și>¹ a vîndut dreapta lui ocină și dedină și a verilor lui, Vasile Bunea și a surorilor lui, Haritona și Chilsie și Hilotie, fiii lui Ștefan Bunea, a patra parte din satul Găureni. Aceea a vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru treizeci taleri numărați, pentru că acei mai sus scriși veri ai lui Toma și ei s-au sculat, deosebit de Toma și au vîndut o parte de ocină pe care a avut-o Toma în satul Drulești.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie și plată deplină, și noi de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris Lupul Prăjescul fost postelnic, ca să-i fie lui și de la domnia mea aceea a patra parte din satul Găureni dreaptă ocină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>.

Cristea <a scris>.

Arh. St. Roman, Doc. răslețe, pachet I/1.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

O copie slavă cu trad., de Gheorghie Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 24 v. — 25.

33

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava.

† Нѡ ПЛЕХАНДРѢ ИЛІАШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛДАВСКОН. ОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАЛИ И ПОТВРЪДИЛИ ЕСМИ СЛЪСѢ НАШЕМИ ІѡНАШКО ПРЪЖЕСКА НА НѢ ПРАВА ШТИНИС И ВИКСПЛЕНІЕ, ЕДНА ДОМ И СЪ ЧАСТ НИЖНАА

¹ Omis în orig.

30

ШТ СЛО ХЪСНІШКНИ ШТ КОЛОСТ ОУЧЛЕСКОН, СЪ ВЕС ПРИХОД, ШТ ИСПИСОК ЗА ПОТВРЪЖДАНІЕ ЧТО НАМА ШТ ШОУСИ МОГИЛА КОЕКОДА.

ТѢМ РАДѢ ДА ЕСТ ЕМЪ И ШТ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВА ШТИНИС И ВИКСПЛЕНІЕ И ПОТВРЪЖДАНІЕ И УРИК, СЪ ВЪСѢМ ДОХОДОМ, НЕПОРОШЕНО НИКОЛИЖЕ НА ВѢКѢ. И НИ ДА СЪ НЕ ЗАНИШАЕТ ПРѢД СИМ ЛИСТОМ НАШИМ.

Ъ МѢ, ВЪ ЛѢТО ХРЪМ АПРИЛѢ КД.

САМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢА.

ГІАНГЪ ВЕА ЛОГОФѢТЪ СѢИ И ИСКЛАХЪ <m. p.>.

ПЪТРАШКО <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Ionașco Prăjescul dreapta lui ocină și cumpăratură, o casă și cu partea din jos din satul Hăsnășeni, din ținutul Suceava, cu tot venitul, din ispisoc de întărire ce a avut de la Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpăratură și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/54.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

O trad. din 1792, de Gavril Coslovski căpitan, la Arh. St. Buc., A. N., CCVII/3.

34

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Gavriilaș Mățiaș vornic ocină cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.

† Нѡ ПЛЕХАНДРѢ ИЛІАШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛДАВСКОН. ОЖЕ ПРІИДОШѢ, ПРѢД ГОСПОДСТВА МИ И ПРѢД ВЪСѢМИ НАШЕМИ МЛДАВСКИХЪ МИ КОЛѢРИ, ВЕЛИКИМИ И МАЛИМИ, СЛЪГА НАШЕ ЛІСНА ПРЪЖЕСКА, СЫНЪ НИ-

коаръ Прѣжеска вистѣрник, по его доброю волю, неким непонужден, а не приселован и продад своего пракою штинис и дѣднинс, село на имѣ Жвчка, что с волост Чернѣцскомс. Тоа продад нашемс вѣрномс волѣринс Гаврилаш Мѣтѣаш дворник за една сто шти пинѣси добрин. И вѣстал сѣ наше волѣрин, више писла, Гаврилаш дворник и заплатна исплаѣна тих више писаних пинѣси, рѣ шти, пинѣси добрихѣ въ рѣки Двпа Прѣжеска, шт прѣд нами и шт прѣд волѣри господства ми.

И шт том, туже прѣиде, прѣд нами, Пѣтрашко и братѣ его....¹, сыни Мѣран, вишци Подолѣни, пакнже по их доброю волю, неким непонуждени, а не приселовани и продади сконх пракою штинис и дѣднинс, что бѣдет част им, шт село Ожов. Тоа продади више писанномс, волѣринс господства ми, Гаврилаш Мѣтѣаш дворник, за мѣд злотѣ битих. И вѣстал сѣ Гаврилаш дворник и заплатна тих више речени пинѣси, четире десѣт и четире злоти битих.

Тѣм радѣ, тое село Жвчка, с волост Чернѣцскомс, и тоа част за штинис шт село Ожов како да ест емс и шт господства ми правѣи штинис и кѣпезни и шрик и потвержденѣ, сѣ вѣсем доходом. И ни да сѣ не смншлет.

Пис с Ис, въ лѣто хрѣм апрѣлѣ кд.

† Господинѣ казал.

† Гангѣ вел логофѣт шчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Борѣниса <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Lupul Prăjescul, fiul lui Nicoară Prăjescul vistier, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și dedină, satul anume Jucica, care este în ținutul Cernăuți. Aceea a vindut-o credinciosului nostru boier Gavrilaš Mătiaș vornic, pentru o sută de ughi, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Gavrilaš vornic, și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 100 ughi, bani buni, în miinile lui Lupul Prăjescul, dinaintea noastră și dinaintea boierilor domniei mele.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Pătrașco și frații lui...¹, fiii Mierlei, nepoții lui Podoleanu, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vindut dreapta lor ocină și dedină, care va fi partea lor, din satul Ojov. Aceea au vindut-o mai sus scrisului, boierului domniei mele, Gavrilaš Mătiaș vornic, pentru 44 zloți bătuți. Și s-a sculat Gavrilaš vornic și a plătit acei sus ziși bani, patruzeci și patru zloți bătuți.

¹ Loc alb în orig.

Pentru aceea, acel sat Jucica, în ținutul Cernăuți, și acea parte de ocină din satul Ojov ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Seris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Borleanul <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/34.

Orig., hirtie (31,5 × 19,7 cm.), pecete timbrată, cu legenda: † Іу Ілѣѣандрѣ

Іліаш воєвод, вождю мнлостію, господарѣ Земан Молдавскої.

Această legendă se păstrează pe toate peceteile mijlocii ale actelor emanate de la Alexandru Iliiaș voievod și nu vom mai repeta.

Cu o foto, ibidem, Fotografii XXXII/55.

EDIȚII: Teodor Codrescu, V, nr. 6, p. 83—84 (orig. slav cu trad.); Velichi, Doc.

Constantinopol, p. 537—538 (orig. slav cu trad.).

1632 (7140) aprilie 25, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.

Исѣсъ Христос Ника¹

Іу Ілѣѣандрѣ Іліаш воєвода, вождю мнлостію, господарѣ Земан Молдавскри. Оже господство ми благопроизволихом нашим благим произволеніем, шт вѣсего ерѣдца нашего и вождѣи помощіж, сътворити сѣбѣ памѣт, шкоже и прочіи господарѣе еже прѣжде нас господствовашѣ и въ за дшше родителем нашим и вѣсем православному шпокоивним господарем молдавским и радѣ здравѣи господства мы и господди господства ми и Бого данним прѣвѣзлюбленным сыновом и за спасеніе дшшам нашим и дади и полилокали и потвердани емс молбником нашим, вѣсем ерѣвм и дѣаконном бывающим с вѣсех црѣквах шт Іскаго трѣга и прѣбивают въ того трѣга, до колѣ господство ми бѣдем живи, а шни да имают шт господства ми словодство <да>² не робити нам ни жадною работс, а ни градское, ниже манское, а ни трѣгвское, а ни митрополитовс, а ни подводи тѣгнсти, а ни жадних ангрѣи, а ни конѣ их да сѣ не вѣзмѣт за влак, ниже коли их за инших людѣ за дабнаах, и ни за десѣтинс за печел

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

или за винно. Такожде и въ домахъ ихъ безъ хотѣнія ихъ никтоже да не имаетъ гласовати, ниже болѣрин, ниже ксртѣн, ниже слѣжител, ниже ни никтоже еѣдъ что за языкъ еѣдетъ; а ни въ митрополитскихъ подводахъ ходати и ниже дан да не дадѣтъ господствѣ ми, ниже митрополитѣ, ниже десѣтинѣ за пчели и за винно, ниже инно ничтоже въ дробѣншихъ ангарѣи, понеже господство ми простихомъ ихъ, якоже простианъ ихъ въси господарѣе прѣжде насъ бншѣи, въ вѣсѣхъ выше писанныхъ дани и ангарѣи занеже сѣтъ они въ врашѣи до црѣквѣхъ гдѣ еѣтъ прѣстолъ господствѣа земли нашей, Младавскон и слѣжатъ въ црѣквѣхъ божѣи, дѣча и ношѣи и смолѣютъ милостиваго Бога въ православныхъ господарѣе, въ прѣставленныхъ и въ живыхъ и господствѣащѣи земляхъ сѣе и въси православнаго христѣанство и они не имаютъ дрѣгого стѣжанѣе или хитростъ или ксѣпство, нѣтъ тѣкмо питаютъ сѣ ¹«въ свѣтъ» да црѣков.

Тво радѣ, подобаетъ яко да имаетъ «снн» помилванѣе и безиранѣе и помощь милостивенъ въ вѣсѣхъ господарѣе, якоже имали и нарѣдѣнѣе въ вѣсѣхъ господарѣе, что ихъ изгѣбали въ снхъ размирницѣи и въ злоби что пострадали въ лѣхомъ, еже въ вѣсѣхъ тынъ тѣкмо имали нарѣдѣнѣе въ снми близнѣншихъ господарѣхъ. Бже ради, господство ми смилостивихомъ сѣ, или пачеже спасѣнѣа нашего радѣ, и стѣворихомъ или сѣ наше истиннѣи аист.

Тѣже, и они длѣжни сѣтъ Бога молити въ црѣквѣхъ божѣихъ вечерѣи и стро и полѣднѣа, по шенчаю црѣковномѣ, въ вѣсѣкомъ христѣанномъ и въ господствѣ ми и господжѣи господствѣ ми и въ Богодарованныхъ намъ сынове и о коихъ господствѣ ми и въ мирѣ въси земли нашей.

И по нашимъ животѣ, кто бѣдетъ господарѣ нашѣи земли, Младавскон, аще бѣдетъ въ дѣтѣи нашихъ или въ инного рода, его милости пакѣи да стѣрѣдитъ симъ благомольцемъ наше милванѣе, котора имютъ они въ дрѣвнихъ дѣнѣи въ вѣсѣхъ господарѣе. И ниже покѣсѣтъ сѣ наша стѣроенѣе разорити и въ дрѣвнѣго ихъ милванѣе бншѣе и нынѣ същѣе, таковы да еѣдетъ въ Бога непорощенъ и да имаетъ дати стѣвѣтъ на страшномъ съднѣи христовеѣи. Ищелѣже они, шѣци, не брѣгѣтъ сѣ правилѣ свѣтлѣи црѣквѣи и не шѣтерѣзѣтъ христѣанномъ божѣи црѣквѣи, на каждомъ врѣменѣ стѣавѣ, да еѣдетъ на нихъ клѣтѣе сѣа, амин.

Бже выше писанное въсѣе подерѣдихомъ и подписахомъ власною рѣкою господствѣ ми и повелѣхомъ нашимѣи вѣрнѣи и почтенномѣ болѣринѣ, панѣи Ивашко Гѣнѣе великомѣи архѣфѣтѣ, запечатлѣти истинномъ печатомъ нашимъ.

Исѣ оу Исѣохъ, въ лѣто хѣрмъ апрѣилѣи кѣ.

† Самъ господнѣи велѣа.

Ивъ Плѣѣандрѣе воевода <т. р. >.

.....² <писалъ>.

¹ Loc rupt in orig.

² Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

Isus Hristos Nica¹.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire, ca și ceilalți domni care au domnit înaintea noastră și întru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptcredincioșilor răposați domni moldoveni și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii dăruți de Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor noastre, am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor care viețuiesc și am întărit bisericile din Țirgul Iași și trăiesc în acest Țirg, pînă cînd domnia mea la toate bisericile din Țirgul Iași și trăiesc în acest Țirg, pînă cînd domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie <сă>² nu ne lucreze nici o muncă, nici la cetate, nici la moară, nici la Țirg, nici mitropolitului, nici podvoade să nu care, nici alte angării, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alți oameni, pentru dabile, nici pentru desetină de stupi sau de vin. De asemenea și în casele lor fără voia lor să nu găzduiască pe nimeni, nici boier, nici curtean, nici slujitor, nici pe altceineva, de orice neam ar fi; nici să nu umble în podvoadele Mitropoliei și nici dare să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici desetină de stupi și de vin, nici altceva nimic din angăriile mai mărunte, fiindcă domnia mea i-am iertat precum i-au iertat toți domnii foști înaintea noastră, de toate mai sus scrisele dări și angării, pentru că ei sînt în orașul și la bisericile unde este scaunul domniei țării noastre, Moldova și slujesc în bisericile lui Dumnezeu zi și noapte și roagă pe milostivul Dumnezeu pentru drept credincioșii domni, pentru cei răposați și pentru cei vii, care domnesc în țara aceasta și pentru întreaga creștinătate dreptcredincioasă și ei nu au altă agonisită sau meșteșug sau negoț, ci se hrănesc numai <din>³ sfînta biserică.

De aceea, se cuvine să aibă ei miluire și purtare de grijă și ajutor milostiv de la toți domnii, după cum au avut și drese de la toți domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmerițe și în răutățile ce le-au îndurat de la leși, iar din toate acelea mai au drese numai de la domnii aceștia mai apropiati. Pentru care lucru, domnia mea m-am milostivit, și mai ales pentru mîntuirea noastră, și le-am făcut această adevărată carte a noastră.

De aceea, și ei sînt datori să roage pe Dumnezeu, în bisericile lui Dumnezeu, seara și dimineața și la amiază, după obiceiul bisericesc, pentru toți creștinii și pentru domnia mea și doamna domniei mele și pentru fiii dăruți nouă de Dumnezeu și pentru oștenii domniei mele și pentru pacea a toată țara noastră.

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

³ Loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dacă va fi dintre copiii noștri sau din alt neam, milostivirea sa iarăși să întărească acestor rugători miluirea noastră pe care o au din zilele de demult, de la toți domnii. Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor ce a fost din vechi și este și acum, unul ca acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos. Iar dacă ei, părinții, nu se vor îngriji de pravila sfintelor biserici și nu vor deschide creștinilor bisericile lui Dumnezeu, după rânduială tuturor vremurilor, să fie asupra lor blestemul acesta, amin.

Toate acestea mai sus scrise le-am întărit și le-am iscălit cu propria mână a domniei mele și am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt, să pecetluiască cu pecetea noastră adevărată.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/51.

Orig., hîrtie (36,6 × 27,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

EDIȚII: Teodor Codrescu, IV, nr. 2, p. 19–21 (orig. slav cu trad.).

36

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Toader Jora pîrcălab jumătate din satul Burlănești.

7140 <1632> aprilie 25.

Carte de la Alexandru Iliș v<oie>vod, întăritură lui Todir Jora pîrcălab pe jumătate de sat de Burlănești, în ținut Hotinului, ce au luat-o cu

¹ Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

schimbul¹ de la Lupul Talpă comis pentru jumătate de sat de Hliviță², în ținut Cernauțului.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, Ms. *Surete*, VI, p. 546, nr. 500. (transcriere după rezumat dintr-un perilipsis de „scrisori pentru moșile din ținutul Hotinului ce au arătat d-lui banul Arghirie Cuza cu frații și neamurile sale“).

37

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ciudin visternicel ș.a. satul Ciripcăuți, din ținutul Soroca.

Suret di pi un ispisoc sîrbăsc de la domnul Alexandru Iliș voievod din anii 7140 <1632> aprilie 25, tîlmăcit de polcovnic Pavel Direbeț³, om al sfintii mitropolii, prin cari s-au văzut scriind, că au venit, înainte domnii sale și a tot sfatul, Ciudin visternicel și cu frații lui, Coiliciu și Burdugan și cu mulți oameni buni, marturi și ostași de frunte și s-au jăluit precum că dresăle ci li-au avut ei de la Iancul vodă pe giurăte dintr-o parte de satu de Ciripcăucii⁴, în ținutul Sorocii, li s-au prădat în vreme cînd Calga sultan cu Cantemir pașa și cu mulțime de tătără au trecut în Țara Leșască.

Cari ace parte de ocină au fost cumpăratură tatălui lor, lui Caraghioz, de la Ionașco, fratele lui Moschiciu biv pîrcălab, drept 250 zloți tătărăști, cu cari bani acel Ionașcu ș-au răscumpărat un ficior al său din Țara Turcească. Iar după aceia, ace parte de ocină o au fost luat cu silă Chirița postelnic, în zilele lui Costandin vodă. Și apoi Ciudin visternicelu și cu frații lui mai sus numiți au umblat și iar au răscumpărat ace giurăte de parte de ocină de la giupiniasa lui Chirița postelnic și de la nepoții lui, Costandin și Petrachi, și au dat un calu bun și o iapă i un bou și 20 oi.

¹ Greșit, pentru „schimbul“.

² Greșit, pentru „Hlivița“.

³ În loc de „Debriț“ sau „Debrici“.

⁴ Greșit, pentru „Ciripcăuți“.

37

Și domnii-sa, incredințindu-se după mărturisire atîta oameni buni, întărești lui Ciudin vistiernicel și fraților lui, ca să le fii driaptă ocină, în veci.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 373, p. 181—182.
Rezumat din 1808.

1632 (7140) aprilie 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericii a treia parte din satul Feșinghești, ce se numește Răzimești, ținutul Putna, cu vad de moară și cu vii, dăruită de Istratie logofăt.

† Ив Плевандръ Илѣашъ воевода, божію милоостію, господарь Земли Милдавскон. Оже господство ми дан и подтвердани есмы наша свѣтла молъ, монастыр иже именуетъ съ Бесереканнѣи, идеже ест храмъ Благовещеніе Богородице нѣ права штиннѣ и кѣпезино, вът исписокъ за вѣкшпаніе, что ималъ вът Моуши Могилаа воевода, третая часть вът село Фецингѣици, что съ нынѣ називаетъ Ръснѣици, съ волостъ Истною, что ест на грѣло Истною и съ брѣдъ за млиннѣ и съ виноградѣи, часть нижняя, еже дрѣжалъ Карамизъ, что было кѣпша Истратіе логифетъ вът Двращко и вът сестра его, Цонца, сынове Карамизъ, вѣнци Цврунѣи Лѣскѣа и тѣже вът Бѣлош и вът сестра его, Иродіа и вът Мѣрѣи и вът братъ нѣ, Костантинъ и вът Бласіе и вът Двмитрашко и вът Хърта, сынове Нисторъ и сынове Двсочъ, вѣнци Карамизъ и Пѣтрѣшканъ и вът сестра его, Маріа, сынове Мѣрѣи, дѣци Карамизъ и тѣже вът Симсѣна и вът Дамаскинна и вът Марта, дѣци Зрѣса, тѣже вѣнци Карамизъ и вът Двмитрѣ, вѣнкъ Зрѣса и вът Глигорѣ и вът Бремѣица вът Костѣки, сынове Цврунѣи и вът Илѣнна, дѣци Рѣжа, вѣсе вѣнци и прѣкшѣици Цврунѣи Лѣскѣа, за два сто талери сребренинѣхъ. И потомъ, Истратіе логифетъ ми дан и помилуеалъ тоа вѣнше писаннаа свѣтла монастыръ съ тоа штиннѣ.

Тѣмъ радѣи, како да ест и вът господство ми свѣтѣи монастыръ Бесереканнѣи тѣа третая часть вът село Фецингѣици, что съ нынѣ именуетъ Ръснѣици, съ брѣдъ за млиннѣ и съ виноградѣи, права штиннѣ и милоканіе и зрѣк и подтвержденіе, вът вѣскѣи доходоли, непорѣшенномъ николиже на вѣки. Тѣкмо да бѣдетъ длѣжни штинѣи млинѣи вът тоа прѣдъ реченнаа свѣтла монастыръ да помѣнитъ на него въ

штинѣи млинѣи и да имаетъ сътворити емѣи памѣтъ вът годъ до годъ, како съ вѣдѣетъ по штинѣи свѣтѣи монастыр.

Того ради, кто вът плеиници его вѣсхощетъ разоритѣи сѣи наши подтвержденіе и его добро милоканіе, да расхитѣтъ его гнѣвъ божіи и да бѣдетъ непрощенъ вът вѣскѣи свѣтѣи иже Богъ згодишѣ.

Протожи и ин да съ не ѣмншаатъ.

Оу Мѣ, лѣто хърмъ апрѣлѣи кѣи.

† Самъ господинъ велѣа.

Ив Плевандръ воевода <т. р.>.

† Крѣтъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se numește Beserecanii, unde este hramul Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Moisi Moghila voievod, a treia parte din satul Feșinghești, care acum se numește Răzimeștii, în ținutul Putna, care este pe girla Putnei și cu vad de mori și cu vii, partea de jos, pe care a stăpinit-o Caramiz, ce a cumpărat Istratie logofăt de la Durașco și de la sora lui, Țonța fiii lui Caramiz, nepoții lui Giurgea Liescul și de asemenea de la Băloș și de la sora lui, Irodia și de la Măriia și de la fratele lor, Costantin și de la Vlasie și de la Dumitrașco și de la Hărta, fiii lui Nistor și fiii lui Lucoci nepoții lui Caramiz și Pătrășcan și de la sora lui, Maria, fiii Măriei, fiica lui Caramiz și de asemenea de la Simziana și de la Damaschina și de la Marta, fiica lui Ursul, tot nepoții lui Caramiz și de la Dumitru, nepotul lui Ursul și de la Gligorcea și de la Eremia și de la Costachi, fiii lui Giurgea și de la Ileana, fiica Rujei, toți nepoții și strănepoții lui Giurgea Liescul, pentru două sute taleri de argint. Iar după aceea, Istratie logofăt a dat și a miluit acea mai sus scrisă sfintă mănăstire cu acea ocină.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acea a treia parte din satul Feșinghești, care acum se numește Răzimeștii, cu vad de mori și cu vii, dreaptă ocină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Numai să fie datori și părinții monahi de la acea înainte zisă sfintă mănăstire să-l pomenească pe el la dumnezeescul jertfelnic și să aibă a-i face pomeneire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, care din rudele lui ar voi să strice această întărire a noastră și bună miluire a lui, să-l sfărîme minia lui Dumnezeu și să fie neiertat de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu.

Pentru aceea și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/11.

Orig., hirtie (30 × 21,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1820 mai 10, de Ion Stamate pitar.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, V, p. 222—224 (trad. editorului).

39

1632 (7140) aprilie 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile de pe apa Bistriței.

† Иво ПЛЕХАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. Дат-ам cartea domniei mele rugătorului nostru egumenului și a tot săborul de la sveataa mănăstire de la Neamțu spre-acea ca să hie tari și puternici cu cartea domniei mele a ținea și apăra hotarul svintei mănăstiri, ce <se>¹ chiiamă muntele Neamțului și poenile pre apa Bistreței, și pre de ceia parte de Bistrița și pre dincoace, citu-i hotarul svintei mănăstiri pe de cătră Săcul și pe de cătră Rîșca, să n-aibă nime nici o treabă cu acele hotare, nici să vinédze fiiare în munte, nici pește pre apă, nici să cosască fin în poeni, fără de știrea egumenului și a săborului.

Iar pre cine vor afla vinînd sau cosînd sau cu oile înblind pren munte, rugătorii noștri călugării să hie volnici a-i prinde și a-i certa și a-i scoate den hotarul svintei mănăstiri, cum a fost obiceiul de veac. Și să aibă a le lua oi din turme care le vor găsi înblind pre hotarul svintei mănăstiri, pen-

¹ Omis în orig.

tru căci au arătat și dirése înaintea domniei mele, ce-au avut pre acele hotare de la alți domni ce au fost mai denainte vréme.

Iar pîrcălabi să nu aibă a-i invălu pentru ce vor certa sau vor lua oi pre cine vor găsi înblind pre locul lor, ce să hie în paci, numai să aibă egumenul și călugări treabă cu locul svintei mănăstiri ce mai sus scriem. Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei mele. ИНАК НЕ СЧИТАТИ.

У Ме, въ лѣто жэрм априлѣ кн.

† Сам господинъ велѣл.

Иво ПЛЕХАНДРОС ВОЕВОДА <m. p.>.

Кирѣак <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXI/17.

Orig., hirtie (30,5 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 571, f. 10.

EDIȚII: Crețulescu, *Hrisoave Neamț și Secu*, p. 56—57 (orig.).

40

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul țîrgului Roman și dăruit mănăstirii de Petru voievod.

† Иво ПЛЕХАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. СЪЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДИ И ПОТВЕРДЪДИИ ЕСМИ МОЛБЕНИЦИ НАШИМ, ВЪСМЕННОМ И ВЪСЕМЪ СЪБОРЪ УТ СВѢТАА МОНАСТІРЪ ЗОВЕМОУ АГАПИА, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМЪ СВѢТАГО АРХАНГЕЛА МИХАИЛА И ГАВРИИЛА И ПРОЧІИ ВЕСПЪТНИХЪ СНА, ЕДИНО СЕЛО НА ИМѢ КИДЕЦІИ, НА МОЛДОВѢ, ЧТО ТОТЪ СЕЛО БИЛО ПРАКЪ НАШЪ ГОСПОДАРСКО, ПРИСЛАШНО КЪ УКОЛЪ ТРЪГЪ РОМАНСКОМЪ, КОТОРИИ СЕЛО ДАДЪ И МИЛОВАЛЪ СВѢТОМЪ МОНАСТІРЪ УТ САМАГО ПОКОИНИАГО ПЕТРА ВОЕВОДА, СЪ ВЕЛИКОМЪ КЛѢТВАМИ.

Ино молбеници наши класгери ешеже имали и тѣжебо съ Маноле стар бие прѣкълаб радѣ сего село, понеже биа далъ Сремѣа воєвода Манолек бие прѣкълаб.

Ино прѣменскише нѣколкоа вѣкмѣ до дѣни радѣаа воєводѣ, дондеже прѣидошкѣ къси ермонахи ут свѣтаа монастирѣ Агапіа и принеслиа свои зорк и исписок ут

сѣтопочишаго Петра воевода, за данїе и милостїе. Ино съдани сѣ уни тогда
све зостали молбеници наши калѣгерн на М<ан>оле пѣркѣлѣса, како да ест
от прѣд реченное село пакиже свѣтѣи монастыр Яганїа.

Тѣм радї, како да ест и шт господства ни свѣтѣи монастыр тот село,
и имѣ Видащїи, на Молдоукѣ, права штиннїи и зрик и потвѣржденїе, съ кѣсѣм
и худом, непоколѣнимъ николиже на вѣки. И ни да сѣ не смншае.

Ѫ Ис, лѣто хѣрм апрїаїе кѣ.

† Сам господинъ казал.

Иш Плевѣандрѣ воевода <м. р.>.

† Кретѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
oldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egume-
ului și întregului sobor de la sfinta mănăstire numită Agapia, unde este
amul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup,
a sat, anume Childeștii, pe Moldova, care sat a fost al nostru drept dom-
sc, ascultător de ocolul tîrgului Roman, care sat a fost dat și miluit sfintei
mănăstiri de însuși răposatul Petru voievod, cu mare blestem.

Deci rugătorii noștri călugări încă au avut piră cu Manole bătrînul
st pircălab pentru acest sat, pentru că l-a dat Eremia voievod lui Manole
st pircălab.

Deci a trecut oarecare vreme pînă în zilele lui Radul voievod, pînă
nd au venit toți ieromonahii de la sfinta mănăstire Agapia și au adus uric
ispisocol lor de danie și miluire de la sfintrăposatul Petru voievod. Deci
u judecat ei atunci și tot au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole
călab, ca să fie acel înainte spus sat iarăși al sfintei mănăstiri
apia.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat,
ume Childeștii, pe Moldova, dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul,
elintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 29.

† însuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cirstea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/10.

Orig., hirtie (30,3 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1835 martie 28, de Chiriac ieromonahul.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

*Alexandru Iliaş voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolni-
ceni robii săi țigani.*

† Иш Плевѣандрѣ Илїаш воевода, вожїю милостїю, господарѣ Земан М<ла-
двскою. Ѫже господства мы данн и потвѣрдилн есны сѣсши господства мы
Илїашко Прѣжескѣ шт Столничкнн, его правнѣ холопн цигани что он имал[н]
шт привнлїе и шт зрик за дѣднннн и за кѣпежно и потвѣржденїе шт Плевѣандрѣ
воеводн и шт Петра воеводн и шт Ермїїа Могнаа воевода и шт Радѣа воеводн
и шт нншн прѣдннѣ и старнѣ господарѣ, на имѣ на Цимѣрѣ циган съ жина его
и съ дѣти нѣ Питика и Дѣмитрѣ и Василїе и Николаю и Цана и Ягѣїа и Гонка
и такожде Илїашко циган, сынѣ Цимѣрн, съ жина его, Яннїїа и дѣти нѣ, Гаврил
и ... и ¹ и Ханѣа циган съ жина си, Тофана, дѣца Цимѣрн, съ дѣти нѣ,
Гаврил и Григорїе и Калѣа циган съ жина его и съ дѣти нѣ, Ишн и Шефѣн и
Роман и Роѣанда и тижѣ Ѫдокїа, сестра Калѣн, съ дѣти еи, Мекїчѣ и Назарїа
и Ѫнака циган съ жина его, Мѣрїїа и съ дѣти нѣ Фѣкшѣ и Гаврил и Григорїе
и Дѣнѣа и Катрина и Пѣнтѣ циган, брат Ѫнака, съ жина и съ дѣти нѣ,
Мака и Григорїе циган съ жина его, Тѣдосїа и дѣти нѣ, Настасїа и Ягѣїа
и Гѣнка и Мѣрїїка и ... ¹ и Толдѣр Хачко циган съ жина его, Настасїа и дѣти
нѣ¹.

Ино, тѣм радї, видѣше господство мы его правнѣ привнлїе и потвѣржденїе
шт толиц господарѣ внше писани, господство мы ищеже дѣдшом и потвѣр-
днѣшом, сим листом нашнм, сѣсшѣ нашнмѣ внше писаннмѣ, Илїашко Прѣжескѣ,
яко да ест емѣ и шт господства мы данїе и потвѣржденїе на вѣсн снѣ своего
правнѣ цїхѣани. Ини да сѣ не смншае николиже на вѣки.

Пис ѣ Ис, въ лѣто хѣрм мѣсеца апрїаїе кѣ.

† Сам господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логофѣт ѣчн и нскѣах <м. р.>.

<†Бо>²<лѣнѣа>² <писал>.

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni, dreptii lui robi țigani, pe care i-a avut din privilegii și din uric de moștenire și de cumpăratură și întărire de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de la Eremia Moghila voievod și de la Radul voievod și de la alți de mai înainte și bătrini domni, anume, pe Țimurea țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Pitica și Dumitru și Vasilie și Nicolai și Țana și Agahia și Goica și de asemenea Ionașco țigan, fiul lui Țimurea, cu femeia lui, Anesii, și copiii lor, Gavril și...¹ și Hanțul țigan cu femeia lui, Tofana, fiica lui Țimurea, cu copiii lor, Gavril și Grigorie și Calfa țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Ion și Ștefan și Roman și Roxanda și iarăși Odochia, sora lui Calfa, cu copiii ei, Mechicea și Nazaria și Onaca țigan cu femeia lui, Maria și cu copiii lor, Focșa și Gavril și Grigorie și Dănuțul și Catrina și Pinteia țigan, fratele lui Onaca, cu femeia și cu copiii lor, Maca și Grigorie țigan cu femeia lui, Tudosiia și copiii lor, Nastasiia și Agafiia și Guica și Măriica și...¹, Toader Hacico țigan cu femeia lui, Nastasiia și copiii lor...¹.

Deci, pentru aceea, văzînd domnia mea dreptele lui privilegii și întăriri de la atîția domni mai sus scriși, domnia mea încă am dat și am întărit, cu această carte a noastră, slugii noastre mai sus scrise, Ionașco Prăjescul, ca să-i fie și de la domnia mea danie și întărire pentru toți acești ai săi drepti țigani. Altul să nu se amestece niciodată în veci.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> luna aprilie 29.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghinaghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Bo>²r<leanul> ²<a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/53.

Orig., hirtie (30,3 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

O trad la Bibl. Acad., MCLXXI/4.

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Marii boieri mărturisesc că nepoții și strănepoții lui Dimitrie și ai Vasilcâi au vîndut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de finaț și gîrlă de pește.

† Се оубо мы, Глангъ великѣи логофет и Аспла великѣи дворник Долгѣи Земан и Есжеъ великѣи дворник Горнѣи Земан и Юрашко Башотъ гетман и прѣкълаб Свчавскон и Аспла бившен великѣи дворник и Шолдан вел столник и Пѣтрашко Башотъ логофет и Асмитрѣ Бсхѣш третѣи логофет и Тома бив постелник и Ыврдаки вистѣрник и Аспла Прѣжеска бив постелник и Жора дворник глотнѣи и Рѣтълпан дворник и Асмитрашко Гѣска дворник и Мирѣшцъ дворник и Тѣнасѣе дворник и Ывнѣшкѣцъ Рѣска дворник глотнѣи и мнози волѣри и воини прѣднѣи въ двор господинѣ наш милост. Пишем и сѣдѣтелствѣнам съ сим листом нашим како прѣидошѣ, прѣд нами, Бнака, дѣща Гѣворгѣе, вѣска Гавриа и Сори и Ынтимѣю и пакиже прѣвоколѣнцо их, Инскѣа, съ брат его, Стратѣа и сестра его, Жинанка и Ыница и Бѣлаа и Циганка, сынове Гавриа, вѣсци Гиворгѣе и Ынтимѣеви и Сори и тиже прѣвоколѣнцо их, Фрѣсна, дочка Сори, вѣска Гиворгѣе и Гаврилови и Ынтимѣеви [и Сори] и тиже прѣво их колѣнци Пѣраска прѣстѣса, дочка Ынтимѣю, вѣска Гиворгеви и Гаврилови и Сори и пакиже плѣменици их, Пакѣа и Рѣска и Барварн и Шефѣнѣе, сынове Асмитрѣ Бсѣъ и пакиже Гѣворгѣе, сынѣ Тодосѣи и Гангорѣе, сынѣ Ынгелини и Фрѣса, сынѣ Марѣици, къси вѣсци и прѣкѣнѣци Асмитровѣи и Касилаки, по их доброе волѣ, неким непонѣдени, а ни присланоани и продали их прака штинѣи и дѣднѣи, въ их правѣи привѣлѣих, четвѣртаа част въ село Хлѣпѣци, на рѣцѣ Прѣтѣ, что ѣ колост Лѣпѣшинон, съ мѣсто за мѣли и съ грѣлом ривнон и съ сѣножатми и съ вес приход. Тот продавал брат нашѣи, Гиворгѣе Рошка вистѣрник, радѣ пет десѣт талѣр сѣвѣрнѣих.

Ино ми, видѣвши их доброе волѣ токмеж и испѣлно заплаѣс, въ прѣд нами, а ми сътворѣхомъ въ нас брат наш вѣш писанномъ, Гиворгѣе Рошка вистѣрник, сѣи рѣкописанѣ на тоа четвѣртаа част въ село Хлѣпѣци, а ни без половинон село что ест Хѣвѣнаковн, яко да сътворит соби и нарѣднѣе въ господинѣ наш милости.

И на н вѣра велѣна, приложихом нашн печатѹ и рѣкаѹ подписанїе, да сѣ знает.

Ис с. Ис, въ лѣто хрѣм апрѣлѣ кѣ.

† Писах аз, Фочк срикар.

Из Гангк вел лугофет м. р.

Лѣна вел ворник <м. р.>.

Из Іовнашко Кѣжеж вел дворник м. р.

Из Лѣна вие вел дворник и прѣкълаб Хотинскїи <м. р.>.

Пѣтрашко Башотѣ лугофет <м. р.>.

Дѣмитрѣ Бѣхѣш лугофет <м. р.>.

Ионашко Рѣтом<пан>¹ дворник <м. р.>.

Иовнашко Рѣса писал <м. р.>.

Из Тѣнасе дворник искал <м. р.>.

Из Дѣмитрошко Гѣска дворник <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Șoldan mare stolnic și Pătrașco Bașotă logofăt și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Toma fost postelnic și Iordachi vistiernic și Lupul Prăjescul fost postelnic și Jora vornic de gloată și Rătămpan vornic și Dumitrașco Gheuca vornic și Mirăuță vornic și Tănase vornic și Ionășcuță Rusul vornic de gloată și mulți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii noastre domnul. Scriem și mărturisim cu această carte a noastră cum au venit, inaintea noastră, Bilca, fiica lui Ghiorghie, nepoata lui Gavril și a Sorei și a Antimiei și iarăși vărul lor, Piscul, cu fratele lui, Stratul și sora lui, Jiianca, și Anuța și Bălaia și Țiganca, fiii lui Gavril, nepoții lui Gheorghie și ai Antimiei și ai Sorei și de asemenea vara lor, Frăsina, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Antimiei [și a Sorei] și de asemenea vara lor, Părasca preoteasa, fiica Antimiei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Sorei și iarăși rudele lor, Pavel și Rusul și Varvara și Ștefănia, fiii lui Dumitru Buză și iarăși Ghiorghie, fiul Todosiei și Gligorie, fiul Anghelinei și Ursul, fiul Mariuței, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru și a Vasilcăi, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta or ocină și dedină, din dreptele lor privilegii, a patra parte din satul Hlăpești, de riul Prut, ce este în ținutul Lăpușnei, cu loc de mori și cu giră cu pește și cu finețe și cu tot venitul. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, pentru cincizeci taleri de argint.

¹ Loc rupt in orig.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, dinaintea noastră, noi am făcut de la noi fratelui nostru mai sus scris, Ghiorghie Roșca vistiernic, această scrisoare pentru acea a patra parte din satul Hlăpești, însă fără jumătate de sat ce este a lui Hăbiac, ca să-și facă și drese de la milostivirea <sa>¹ domnul nostru.

Și pentru mai mare credință, am pus peceteile noastre și am iscălit, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29.

† Am scris eu, Focea uricar.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic m.p.

Eu Lupul fost mare vornic și pircălab de Hotin <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Ionașco Rătom<pan>² vornic <m.p.>.

Ionașco Rusul am scris <m.p.>.

Eu Tănase vornic am iscălit m.p.

Eu Dumitrașco Gheuca vornic <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/12.

Orig., hirtie (31,7 × 20,2 cm.), șase peceti aplicate.

Pe foaia a doua, inceputul aceluiași document.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

43

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. mărturisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vîndut ocina lor din satul Văcărești, lângă Siret, lui Căzacu cămăraș.

Ге сев ми, Рѣтѣпан, Дѣмитрѣ Ставѣр дворник глотїи и Нѣнол вие дворник и Снаке Кара армаш и Кѣрсте срикарюл и Квстантинѣ Бобен дѣакс и Кириакс дѣакс и Пнвстол дѣакс, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Tudora, fata lui Gavril ce au fostă

¹ Omis in orig.

² Loc rupt in orig.

staroste și nepoții ei, Varticu și sora lui, Gaftona, ficiorii lui Burnar diiacu și a Medelenii, așijdere fata lui Gavril ce-au fost staroste, toți nepoții și strănepoții giupinesăi Dăncioae și a Cirstei lui Burlă, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nici asupriți și au vîndut a lor draptă ocenă și moșie, din drese ce au avut strămoșii lor și din ispisocū de piră ce au avut moașa lor, giupinea Dencioae și Cirste Burlă de la Aronū vodă, o apăratură în hotarul satului Văcăreștilor, de cătră Siretiu, cu locuri de prisăci și cu finațe și cu pădure și cu tot venitul, cît să va alege parte lor, ce iaste în ținutul Putnii. Aceia au vîndut-o priiatenului nostru Căzacului cămărașului drept doi boi și doi vaci. Și ne-au plătit deplin. Și au dat întru minile dumisale și ispisocul cel de piră ce au avut de la Aronū vodă.

Deci noi încă am făcut această mărturie a noastră, să hie de credințe dumisale Căzacului cămărașului pînă își va face și dresă domnești.

Și pentru credința ne-am pus pecețile și am iscălit, ca să să știe.

Пис с Ис, лѣто хрѣм април кѹ.

Дѣмитрѣ дворникъ.

Кветандин днакс искал.

Ненюл дворникъ.

Снаке Кара армаш.

Пшестол днакс искал.

<Кретк>¹ Фрикар искал.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 26.
Copie.

44

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Șchiauca și Marta, nepoatele lui Sion, vînd a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.

† Се себо ми, Шкѣавка и сестра еи, Марта, дѣци Глигор, кнѣци Сион, иншем и свѣдителишем съ сим нашим запис како ми, по нашем добром волѣ, неким непонсждени, а ни прислаовани и продали ели нашем правдѣ штиннѣ и

¹ Omis in copie.

дѣднни и кнѣспленіе, вѣсѣ част шѣцѣ наш, Глигор, шестаа част шт вес село Кошеци, на Раковѣ. Таа продали ели сец нашем Ывнашко Кошескѣ, за три десѣт и пет злоци сребрѣнѣх, шт полѣ и шт лѣс и шт царинѣ и шт вес приход, тоа продали ели шт прѣд Ивнашко Яврам кнѣ дворник и Гаври Мирка дворник и Кикош шетрар и Болдович дѣпак и Селевестрѣ шт Гѣнеци и аз Фочѣ Фрикар.

Тѣм радѣ, како да ест ели права штиннѣ и дѣдннѣ тоа шестаа част шт село Кошеци, ни и чадом их. И да сътворит соби и нарѣденіе господарѣскѣх.

И нан колше вѣро, ми вѣснѣх том еше писани поставихом наш печатѣ и рѣко подписаніе, да са знает.

Пис с Ис, вѣ лѣто хрѣм априлѣ кѹ, вѣ дом Еасилѣ стрелар.

Гаври Мирка <т. р.>.

Ивн Фочѣ Фрикар сам пис.

Яз Болдович <т. р.>.

Ивнашко шетрар <т. р.>.

† Adecă noi, Șchiaoca și sora ei, Marta, fiicele lui Gligor, nepoatele lui Sion, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru precum noi, de bunăvoia noastră, nesilite de nimeni, nici asuprite am vîndut a noastră dreaptă ocină și dedină și cumpăratură, toată partea tatălui nostru Gligor, a șasea parte din tot satul Coșești, pe Racova. Aceea am vîndut-o unchiului nostru Ionașco Coșescul, pentru treizeci și cinci zloți de argint, din cîmp și din pădure și din țarină și din tot venitul. Aceea am vîndut-o dinaintea lui Ionașco Avram fost vornic și Gavril Mirca vornic și Chicoș șetrar și Boldovici diac și Selevestru din Gănești și Focea uricar.

Pentru aceea, să-i fie dreaptă ocină și dedină cea a șasea parte din satul Coșești lui și copiilor lui. Și să-și facă și drese domnești.

Și pentru mai mare credință, noi toți aici mai sus scriși am pus pecețile noastre și semnăturile, să se știe.

Scriș la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29, în casa lui Vasilie strelar. Gavril Mirca <т.р.>.

Ion Focea uricar însuși a scris.

Eu Boldovici <т. р.>.

Ionașco șetrar <т.р.>.

Bibl. Acad., MDLXXV/6.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), o pecete aplicată.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Secul satele Săbăoani și Berindeești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul Țirgului Roman.

† Иъ Плевѣандръ Нанѣшъ коевода, божію милостію, господаръ Земли Младавскон. Бже господство ми дан и поновнан и потвърднан еси мольбником нашими, калѣгеромъ въ свѣтаа манастирѣ Сѣкъла, идеже ест храмъ чистнаго и славноаго пророка и прѣдвѣдича крестителѣ Христова, Іуанна и чистнаго его свѣтконовеніе, на нѣкихъ селове сгарски, именемъ Себоіаніи и Бериндеици, что с колост Романскомъ, что тѣхъ прѣд реченихъ селове вела нашихъ правн господарскихъ и присавшнихъ къ школѣ трѣг Романскон, въ нарѣденіе и исписоки что имали въ Ереміа коевода и въ Радѣа коевода и въ Моѣси коевода, за милостивіе и за укрепленіе.

Нъ свѣачи и господство ми свѣтконовеніхъ сѣ и дадохом и помилувахом тако да ест и въ господства ми свѣткон манастирѣ више писанна тѣхъ двѣ селове, права штиннѣ и дѣдниннѣ и шрикъ и потвържденіе, съ вѣсѣмъ доходоу. И ни да сѣ не смншаютъ.

Оу Мѣ, лѣтѣ хрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

† Самъ господинъ каза.

Иъ Плевѣандръ коевода <м. р.>.

† Крестъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor oștri, călugărilor de la sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și a înstitiei lui tăieri, niște sate ungurești, anume Seboianii și Berindeeștii, ce sînt în ținutul Romanului, care acele înainte spuse sate au fost ale noastre repte domnești și ascultătoare de ocolul Țirgului Roman, din drese și ispi-pace de miluire și întărire ce au avut de la Eremiia voievod și de la Radul voievod și de la Moisi voievod.

Deci și domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit ca să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrisă acele două sate, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Însuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/20.

Orig., hîrtie (31,1 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804 iunie 30, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Secul satele Rușciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleștee, dăruite de răposatul Dămian și jurîneasa lui, Nastasia.

† Иъ Плевѣандръ Нанѣшъ коевода, божію милостію, господаръ Земли Младавскон. Бже господство ми благопроизволеніхъ, нашимъ благимъ произволеніемъ, въ вѣсѣа нашаа дѣшеа и въ Бога помощіа, господство ми дадохом и потвърдихом мольбником нашими, егъменѣ и вѣсѣмѣ съборѣ въ свѣтаа манастирѣ Сѣкъла, идеже ест храмъ чистнаго и славноаго пророка прѣдвѣдича и крестителѣ господинѣ, Іуанна и чистнаго свѣтконовеніе, нхъ правн штинни и дѣднини, въ нхъ правн и питомнн нарѣденіе, что они имали въ ннихъ прѣдвѣднихъ господарнхъ и въ самаго господства ми, селове на имѣ Рѣшчорн и Жидѣици, что с колост Немецкомъ, съ мѣсто за млинн и за ставн, что тѣхъ више писаннихъ селове дакашѣ нхъ покойникъ Дѣмїанъ и кнѣгинѣ его, Настасїа, къ задѣше нхъ и родителѣи нхъ.

Тѣмъ радѣ, да ест имъ и въ господства ми права штинни и дѣднини, съ вѣсѣмъ доходоу, непорѣшенно пиколнже на вѣки. И ни да сѣ не смншаютъ.

Ѿ Мѣ, лѣтѣ хрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

† Самъ господинъ каза.

† Иъ Плевѣандръ коевода <м. р.>.

† Крестъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfinta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc, înainte mergător și botezător al domnului, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocini și dedine, din dreptele și propriile lor drese, ce au avut ei de la alți domni de înainte și de la însăși domnia mea, satele anume Rușciorii și Jideștii, ce sînt în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care acele mai sus scrise sate le-au dat răposatul Dămian și cneaghina lui, Nastasia, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepte ocini și dedine, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/14.

Orig., hirtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1843 iulie 4, de Hrisanth ieromonah, o copie slavă și o traducere recentă.

47

632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vinători, ținutul Neamț, din sus de Tîrgu Neamț, cu mori în apă Neamțului și cu povarne.

† Іо Ілїандръ Ілїашъ воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскон. Оуже господство ми благопронзволихъ нашимъ благимъ пронзволенїемъ и дохоомъ и потвердихоомъ молебникомъ нашимъ, ерменемъ и вѣсемъ съборъ въ свѣтѣдѣ

монастиръ називаемїа Сѣкъла, идеже ест храмъ чистнаго и славнонаго пророка и прѣдвѣднїа крѣстїтелѣ Христова, Іовннаа и чистнаго его сѣкноковнїе, нхъ правкою штиннѣ и дѣднннѣ въ нхъ права[ва]го зрїк, что имѣли за даанїе и помнїлованїе въ поковнннѣ Сїмїона воевода и исписоаче за потвержденїе въ ннїхъ господарихъ прѣжде насъ внѣшнїхъ, село на имѣ Бѣнѣторїи, 8 волостъ Нїмецкоимъ, на толиже рѣцѣ, по выше Трѣга Нїмецкаго и съ мїни къ водѣ Нїмецкаго и съ поварне и съ вѣскїими хотарамїи его.

Тѣмъ радѣ, како да ест и въ господства ми выше писаннїи свѣтѣи монастиръ права штиннѣ и дѣднннѣ, съ вѣсемъ дохоомъ. И ни да съ не змнїшїютъ.

8 Ію, къ лѣто «89» апрїлїе 1.

† Самъ господннѣ велѣ.

Иъ Ілїандръ воевода <m. p.>.

† Крестъ Дамїїанъ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire ce se cheamă Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor uric ce l-au avut de danie și miluire de la răposatul Simeon voievod și ispisoaice de întărire de la alți domni ce au fost înainte de noi, satul anume Vinătorii, în ținutul Neamțului, pe același riu, mai sus de Tîrgul Neamț și cu mori în apa Neamțului și cu povarne și cu toate hotarele lui.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea mai sus scrisei mănăstirii dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/11.

Orig., hirtie (31,4 × 20,4 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1804 iunie 26, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.

† Ив Ялѣандрѣ Илѣаш воєвода, божією милостією, господарь Земли Младавскон. Дали есми сєс лист господства ми молебником нашим, егѣменѣ и вѣсенѣ съборѣ вт сѣктаа манастир зовемаа Сѣкѣла, идеже ест храм чистнаго и славнога пророка прѣдытича, крѣстителѣ господинѣ, Иванны, на томъ вни да сѣт моцни и силни не сил листомъ господства ми дрѣжати и вѣборонитѣ вєн хотар сѣктѣи манастир Сѣкѣла вт кѣ агѣпѣиани, како повѣдаєт намъ врикъ что имають вт Сремїа воєвода и како дали нишихъ господари и како дрѣжали до нѣнѣ и вт планинѣ и вт потоци и вт полѣни и вт вѣсѣхъ стороны, съ вєс приход. И вт сѣлѣ на прѣд да имаєт дрѣжатѣ и ни да сѣ не змишаєт.

Оу Мє, лѣто хзрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

† Самъ господинѣ казаал.

Ив Ялѣандрѣ воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfânta mănăstire numită Secul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al domnului, Ioan, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere tot hotarul sfintei mănăstiri Secul dinspre agapieni, cum li se arată în uricul ce au de la Eremia voievod și cum le-au dat alți domni și cum au stăpînit pînă acum, și din munte și din pîraie și din poieni și din toate părțile, cu tot venitul. Și de acum înainte să stăpînească și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înșuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXX/27.
Orig., hirtie (30,8 × 20 cm.), pecete aplicată.
Cu două trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni din ocolul Tîrgului Neamț, dăruite de Ieremia voievod.

† Ив Ялѣандрѣ Илѣаш воєвода, божією милостією, господарь Земли Младавскон. Дали есми сєс лист господства ми молебником нашим калѣгеромъ вт сѣктаа манастир Сѣкѣла, на то вни да сѣт моцни и силни не сил листомъ господства ми дрѣжатѣ и вѣборонитѣ нѣкнѣхъ полѣни сѣктѣи манастир, что били за вколъ Трѣгъ Нѣмецскон и ест намъ права дѣданїє и милоканїє вт Сремїа воєвода.

Ино да ест намъ и вт господства ми прака втнинѣ и потвѣржденїє, непорѣшанъ николиже на вѣки, понеже имають листъ за встаетъ вт Радѣла воєвода, како тѣгалъ сѣ лицомъ съ мѣщчаннѣмъ вт Трѣгъ Нѣмецѣ и востаєтъ на нѣхъ. Протожъ и ни никто да сѣ не змишаєт.

Х Мє, кѣ лѣто хзрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

† Самъ господинѣ велѣл.

Ив Ялѣандрѣ воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Săcul, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere niște poieni ale sfintei mănăstiri, ce au fost de ocolul Tîrgului Neamț și le sint dreaptă danie și miluire de la Eremia voievod.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și întărire, neclintit niciodată în veci, pentru că au carte de rămas de la Radul voievod, cum s-au pîrit de față cu tîrgoveții din Tîrgu Neamț și i-au rămas. Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/6.
Orig., hirtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc din hotarul Tîrgului Frumos.

7140 <1632> aprilie 30.

Ispisoc sîrbesc de la domnu Alecsandru Iliేశ voievod pentru moşia Guge¹, cu copie lui².

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXVI/48 (nr. 23).
Menţiune.

1632 (7140) aprilie 30, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte robi ȱigani.

† Ив ПЛЕХАНДРОС ИЛИАШ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОХОМ И ПОТВЕРЪДНОМ МОЛЕБНИКОМ НАШИМ, СЛЕННОМ И ВЪСЕМЪ СЪБОРОМЪ УТЪ СВЪТЛА МОНАСТІР РЕКОМНИ ГЪКЪСА, ИДЕЖЕ ЕСТЪ ХРАМЪ СВЪКНОВЕННІЕ ЧИСТНИИ ГЛАВИ СВЪТАГО И СЛАВНАГО ПРОРОКА И ПРЪДНИЧА И КРЪСНИТЕЛЪ ГОСПОДИНЪ, ИВАННА, ИХЪ ПРАВИ ХОЛОПИ ЦИГАНИ, НА ИМЪ: СТОНКА И СЫНЪ ЕГО АДСА СЪ ЖЕНА ЕГО И СЪ ДЪТИ ИХЪ И НЕКУСА СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И СТАНИШОР СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И СТАН РОБУ СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И ДУМИТРОС СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И ПРЪХИЛА СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И РАДСА СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И ПОКАК СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ И ПЕТРЪК СЪ ЖЕНА И СЪ ДЪТИ.

¹ Dintr-un rezumat de la Arh. St. Buc. (Ms. nr. 628, f. 560 v.) rezultă că „Guge“ numea un loc din hotarul Tîrgului Frumos aflat în stăpînire a m-rii Secul (cf., de exemplu, ăririle domneşti din 1631 ianuarie 4 – Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/19 – şi 1634 mai – ibidem, II/21 –).

² „cu copia lui“, adăugat ulterior de altă mînă.

Того радѣ, да ест имъ прави холопи цигани и зрнк и потверъженнѣ, не-
вершман имъ, николиже. И ни да сѣ не смншае.

✕ Ис, акто хрѣмъ апрнаѣ ѣ.

† Самъ господинъ казаа.

Ив ПЛЕХАНДРОС КОЕВОДА <т. р.>.

† Крстѣ ДАМИАН <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenu-
lui şi la tot soborul de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul
Tăierea cinstitului cap al sfîntului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător
şi botezător al Domnului, Ioan, dreptii lor robi ȱigani, anume: Stoica şi fiul
lui, Radul şi cu femeia lui şi cu copiii lor şi Necula cu femeia şi cu copiii şi
Stanişor cu femeia şi cu copiii şi Stan Robul cu femeia şi cu copiii şi Dumitru
cu femeia şi cu copiii şi Prăhila cu femeia şi cu copiii şi Radul cu femeia şi
cu copiii şi Novac cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii.

Pentru aceea, să le fie drepti robi ȱigani şi uric şi întărire, neclintit, lor,
niciodată. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуşi domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXII/10.
Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete timbrată.

1632 (7140) mai 1, Iaşi.

*Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Ionaşco de Zmeiani ş.a. părţi
dintr-o moară şi dintr-un heleşteu, pe apa Smilei, după judecata
avută cu Albul ş.a.*

† Io Alexandru Iliaş voievoda, b<o>jieiu milost<i>eiu, g<os>podar Zemli
Moldavscoi. Adecă au pirît de faţă, innaintea domniei meale, slugile noastre,
Ionaşco de Zmeiani şi Ursul şi Dumitraşco, feciorul lui Buciumaş şi alte semen-
ţii a lor, pre Albul şi pre Drăgan şi pre Efrim şi pre Toader şi pre alţi răzeaşi

a lor, zicînd înaintea domniei mele cum le-au astupat o moară de în apa Smilei, ce au ei giurăta de apă cu Rumânii, iară giurăta de apă au ei cu Zmeianii i cu dinșii și lor li să vine a patra parte și acmu ei le-au astupat moara, înși vor să ție și ei giurăta și nu li să vine.

Pentru care lucru, au arătat înaintea domniei mele slugile noastre, Ursul <și>¹ Ionașco și alte semenții a lor ispișoace de pîră de la Eremia voevoda și de la fiul său, Costantin voevoda și de la Barnovschi voevoda, cum i-au rămas ca să aibă a ține ei trei părți de în moară și de în heleșteu; cînd se va vîna peștele să fie cu știrea tuturor și să-l înpartă frătește, <să>¹ ia ei trei pești și ceilalți unul, iară cine va vîna într-ascunsu să fie dator porței 12 boi. Pentru acela lucru, nici Albul cu semențiile sale n-au putut pîră¹ într-alt chip, ci au spus adevărat că n-au treabă, ci au treabă numai cu a patra parte de în tot venitul și cit au pîrit fără de ispravă și au arătat înaintea domniei mele altă pîră.

Deci Ionașco și Ursu și alte semenții a lor s-au îndereptat de înaintea domniei mele, iară Albul cu semențiile <sale>¹ au rămas de înaintea domniei mele și de toată leagea țării ca să ție a patra parte cum mai sus scriem. Derept acea să nu să mai pîrască aiasta pîră nici dințoară în veaci. Inac ne budet.

U Ias, leat 7140 <1632> mai 1.

Saam gospodină vealeal.

<Cîrstea Damiian>².

După Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 56—57.

Original.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186, nr. 19. (rezumat cu data „mai 30“)

53

<Cca. 1632 mai 3>.

Andrei și fratele său, Vasile, fiii lui Mihul, ș.a. vînd lui Dumitrașcu stolnicul un răzor din satul Fiținghești, cu loc de vie și pomet, și o seliște.

Altă zapis a lui Andreiu și a frate-său Vasili, feciori Mihului și Gurguianu și Cozma și Drăgălina soru-sa și Năstasie zet Dumitru, precum de a lor voe au vîndut un răzor în frunte din sat din Feșinghești, despre gîrlă, lui

¹ Întregit de editor.

² Întregit după Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186.

Dumitrașcu stolnicul, drept 25 de lei, cu locu de vie, cu pomăt și cu săliște și cu tot venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, ca să-i fie moșie în veci.

Fără văletu.

Popa Huianu iscal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 5).

Rezumat din condica mănăstirii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

54

<Cca. 1632 mai 3>.

Turcul și frații săi vînd lui Dumitrașcu, fiul lui Lupul fecst spătar un răzor din satul Fiținghești, cu vatră de sat.

Altă zapis al Turcului din Fiținghești și Hlut și Vilcea i Neculai și Toader, feciorii Turcului, precum au vîndut un răzoru de moșie în frunte din Fiținghești, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, cu vatră de satu.

Acestu răzor l-au vîndut lui Dumitrașcu, feciorul Lupului ce au fostu spătaru, dreptu optu zloți, ca să-i fie moșie în veci.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 6).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

55

<Cca. 1632 mai 3>.

Giurgiu, Mihăilă și Lupul vînd lui Dumitrașcu stolnic trei răzoare din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a lui Giurgiu și a lui Mihăilă și Lupul cum au vîndut 3 răzoare în frunte, cu totu venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, lui Dumitrașcu stolnicul, la satu la Feșinghești, la ținutul Putnii.

Eromonah Paisie.

Eromonah Efrim.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 3).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

1632 (7140) mai 3.

Lupul fost mare vornic de Țara de Jos vinde lui Dumitrașcu stolnic trei vii în satul Fișinghești, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din același sat.

Un zapis a Lupului biv vel dvornicu Dolnii Zemli precum au vîndutu lui Dumitrașcu stolnic, feciorul Lupului ce-au fostu spatar din Nicorești, trei vii în Putna, în satu în Fișinghești, care vii le-au fostu luat pentru o moarte de omu de la Oprea, feciorul lui Stroe din Fișinghești. Și i-au vîndut stolnicul Dumitrașcu drept doi cai buni, ca să-i fie moșie în veci.

7140 <1632> mai 3.

Lupul biv vel vornicu i pîrcălabu Hotinschii.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 1).
Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

1632 (7140) mai 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Roman să lase în pace satul Tămășeni al mănăstirii Galata.

† Ив ПЛЕХАНДРЪ ИЛІШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. ПИШЕМ ГОСПОДСТВО МИ СЛЪГАМ НАШИМ ПРЪКЪЛАКИМ УТ ТРЪГ РОМАН ШОЛТЪЗОМ И ПРЪГАРИМ УТ ТАМ. Деacă veș vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveș a lăsa foarte în pace satul Tămășenii, ce iaste a svintei mănăstiri a Gălatei, de podvoade, de cai de olac și de toate angheriile cite simt ore alți mișei a domnii méle; și gloabe ce să vor face ca să aibă a giudeca rușătorii noștri călugării de la svinta mănăstire, să le fie de bocănci și de înbră-

căminte; iar cu tîrgul sau cu ținutul intru nemică să nu-i învăluiș, nici să-i trageți, numai să-ș plătească dabila lor cît vor hi scriș din vistiariul domnii méle; și dobitocul lor încă să nu-l luaș printr-alte sate, ce să fie în paci cum scriem mai sus.

ГНИ ПИШЕМ И БОЛШЕ НИКТО ДА СЪ НЕ ВЛОДЕТ НА НИХ ПРЪД СММ ЛИСТОМ ГОСПОДСТВА МИ.

Оу Мс, АКТО ХЪРМ МАН Д.

† ГАМ ГОСПОДНИЪ РЕЧЕ.

Ив ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОДА <м. р.>.

† ГАКА <ПИСАЛ>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/9.
Orig., hirtie (31,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) mai 4, Iași.

Gheanghea mare logofăt și Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul și fiul ei, Ionașco, din tîrgul Iași, au vîndut lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei și jupînesei sale, Anghelina, o falce și un firtai de vie la Copou.

† ЕТО ДЪ, ГЪИГЪ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И КЪЖЕЪ ВЕЛ ДВОРНИК ГОРНИИ З<с>¹МАН scriem cum au venitu innaintea noastră Mărie, femeia Gligorcei cruitorul, ci-au fostu și feciorul său, cu Ionașco de tîrg de Iaș, din Ulița Strînbă. Deci s-au tocmit dinnaintea noastră și au vîndut o falce și un firtai de vie din delul Copoului Petrei lui Băltag ci-au fostu pîrcălab la Orheiu și giupînesei dumisale, Anghilinei și feciorilor săi, dreptu cincidzeci de zloți bătuti, ca să le hie lor direaptă moșie și cumpăratură.

Dreptu acéia, noi vădzînd că fac tocmeală de bunăv<о>le lor, de niméne asupriți, nici înpresurați, noi încă le-am făcut acestu zapis să hie de mărturie dumisali Petrei și giupînei dumisali, Anghilinei și feciorilor săi, ca să-ș facă pre aceasta mărturie și alté diresé de la mărie sa, de la vodă. Aceasta scriem, ca să să știe.

¹ Omis în orig.

Și mai pre mare credință, noi am iscălit într-acestu zapis.

Ѹ Иш, лѣто хрѣм мѧи д̄.

Из Гангѣ вел логофѣт <т. р.>.

Из Кѡжеѣ вел дворник <т. р.>.

Arch. St. Buc., M-rea Sf. S_в va-Iași, XXXVI/10.

Orig., hirtie (31,7 × 20,6 cm.), două peceți aplicate.

59

1632 (7140) mai 5.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Galata de Jos a lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, ținutul Iași, și Verejeni, în ținutul Soroca, datorite de Miron Barnovschi voievod.

Лѣто хрѣм мѧи ̄ дѣни.

† Иш Плевѣандрѡ Илнѧш воєвода, вождю мнлостію, господарѣ Земли Модавскон. Ѹже благословенъ всѣ прѣблагн Богъ нже всѣе благостини нже избрани мѣ из чрева матери моея и дарова ми църство и воєводство земли и за прѣвѣсходѣщии богатство своея мнлости, присно сео благодарити Бога подобаетъ яко штверзи намъ дверѡ мнлости своея и свѣт развѧи. И видѣх и познахъ яко никаа слава стонт на земли непреложенаа и смърти непрнчасна, нѣ яко цвѣтъ свѣдаст, яко сѣи мнмогрѣдет и расдрѡшатъ сѧ всѧкъ чьловѣк.

Тѣмже, благословеніе Ѹтца и съ поспѣшеніемъ Сьна и съ дѣиствомъ свѣтлого и животворѣщаго Дѡха, произволюхъ господство ми нашимъ глаглимъ произволеніемъ, чьсти и свѣтлимъ срьдцѧмъ, штъ всѣея наше дѡша и штъ Бога помощіа и съ благословеніемъ нашимъ четеръ свѣтителѣ молдавскихъ, киръ Иѡанасѣ архієпископъ и митрополитъ Сѡчавскіихъ и киръ Диѡнисеє єпископъ Рѡманскон и киръ Сьвлогеє єпископъ Рѡдовскихъ и киръ Митрофанъ єпископъ Хѡшски и съ свѣтломъ и шстроеніе почитенимъ болѣрамъ нашимъ молдавски, великимъ и малимъ, дадохомъ и потвердихомъ нашъ свѣтла молба, манастиръ нже именѡетъ сѧ Ниже Галата Баликови, нхъ правни штинни и дѣднини и на даиіе и мнлѡваніе штъ исписѡаче за даиіе и мнлѡваніе что нмѡа и штъ Мнронъ Барновски Могнла воєводъ и штъ исписѡаче за потвержденіе штъ Мѡнси Могнла воєвода, селѡе на имѣ: Кончѣни на Ирѣтѣ, съ болѣтамъ рѡмннн, что ѡ колѡстъ Искон и село Береженіе, что ѡ ко-

лѡстъ Горочински, что тѣ дѣѣ селѡе бнло правн штинни и дѣднини Исѡко Балики хѣтманъ нѧи прѣжде врѣмѣ. И по смърти єго, вѣсталъ сѧ Барновски воєвода и кѣтѣа сѣѣ штинни и дѣднини племеннѡ своемѡ, Баликовъ хѣтманъ. Бѣ то мѡжѣ шн бнло кѣтѣа нхъ тѣхъ више писани дѣѣ селѡе и даа и мнлѡвалъ съ нѣ єго свѣтла мѡнастиръ что шн сѣзнда, за что Балика хѣтманъ, на тоа врѣмѣ, не нмѡа дрѡгнн сѣроднїє єлизнѣнншн и сѣродникъ, безъ Барновски воєводъ. Тѡкмо да нмѡетъ Бога молити ради дѡша єго и родителѣмъ єго и да нмѡнтъ сѣтворити сѣмѡ памѣтъ штъ годъ до годъ, како сѧ подобаетъ по обнчѣю свѣтн мѡнастирамъ.

Тѡго ради, тѣхъ дѣѣ селѡе, на имѣ Кончѣни на Ирѣтѣ, сѣєа колѡта рѡмннн, что ѡ колѡстъ Искон, и село Береженн, что ѡ колѡстъ Горочинн, како да єст и штъ господства ми тои прѣдъ рѡченн свѣтн мѡнастиръ Ниже Галата Баликови, правн штинни и дѣднини и зрнн и потвержденн, съ вѣсѣмъ дохѡдомъ, непорѡшн-номн нколиже на вѣки. И нѧ ннкто да не ѡмншаютъ.

<Deasupra, însemnarea copistului>: Mănăstirii Frumoasii, pe Coiceni deste Prut.

Anul 7140 <1632> mai 5 zile.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată binecuvîntat fie întru tot preabunul Dumnezeu care dă toate bunățile și care m-a ales pe mine din pîntecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția și voievodatul țării și pentru prea marea bogăție a milei sale, deci întotdeauna se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă porțile milostivirii sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neschimbată și nepărtașă morții, ci ca floarea se ofilește, trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu făptuirea Sfîntului și de viață făcătorului Duh, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu inima curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu sfatul și întocmirea cinstiților boieri ai noștri moldoveni, mari și mici, am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se cheamă Galata de Jos a lui Balica, dreptele ei ocini și dedine, danii și miluiri din ispisoaace de danie și de miluire pe care le-a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoaace de întărire de la Moisi Moghila voievod, satele anume: Coiceni pe Prut, cu bălți de pește, care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Soroca, care acele două sate au fost drepte ocini și dedine lui Isac Balica hatman mai înainte vreme. Iar după moartea lui, s-a sculat Barnovschi voievod și a luat toate ocinile

și dedinele vărului său, Balica hatman. Întru aceea el a luat și acele ma-
sus-scrise două sate și a dat și a miluit cu ele sfînta mănăstire pe care el
a zidit-o, pentru că Balica hatman pe acea vreme nu a avut alte rudeni
mai de aproape și rudă în afară de Barnovschi voievod. Numai să aibă a
ruga pe Dumnezeu pentru sufletul lui și al părinților lui și să aibă a face
acestui pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintelor mănă-
stiri.

Pentru aceea, acele două sate, anume Coiceni pe Prut, cu bălți de pește,
care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Soroca, să
fie și de la domnia mea acelei mai înainte spuse sfînte mănăstiri, Galata
de Jos a lui Balica, drepte ocini și dedine și uric și întărire, cu tot venitul,
neclintite niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestec.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 282 r. — v.
Copie.

60

1632 (7140) mai 5, Iași.

*Alexandru Iliș voievod hotărăște ca satul Stroești, din ținutul Hirău,
al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, cealalte
urmînd să le dea ca și alte sate, deoarece țara este sărăcită.*

† *Ив ПЛЕХАНДРЪ ИЛИШЪ КОЕВОДА, БОЖЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МОЛДАВЕ-*
СКОМ. Scriem domnia mea și dau știre pentru rîndul satului svintei monastiri
Sventii Savei, ce iaste în mijlocul tîrgului Iașilor, anume Stroeștii, ce simtu în
ținutul Hirăului, cum au fost ertat de alți domni bătrini, carii au fost mainte
de noi, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de zloți
și de toate dările și angheriile cite au fost pre altă țară, cum au arătat rugă-
torii noștri călugării și urice cu mare blăstăm.

Deci domnia mea și cu tot svatul domniei mele, cu arhiepiscopii și
cu boiarii noștri moldovenesți, am socotit și într-alt chip n-am putut să ertăm
acel sat, ce mai sus scriem, cum au fost ertat și mai deainte; pentru care lucru,
deaca ne-au adus milostivul Dumnădzău la scaunul domniei mele, venit-au
boiari de țară și curténi și toată țara și cu mare jalobă s-au jăluit într-acela

chip, dzicîndu cum pentru schimbarea domnilor, ce să schimbă așea des,
țara au sărăcit și s-au pustiitu mai de tot, cît n-au putere să plătească hăra-
țul împărăției, ce au poftit cu toții ca să dea și satele mănăstirilor agiutoriu
cu țara ca să ridicăm nevoile și greutățile ce ne vin de la împărăție.

Deci domnia mea și cu tot svatul domniei mele socotit-am și n-am
vrut să frîngem voia țării, nici să stricăm de tot darea și miluirea celor domni
bătrini, vâdzînd acele dirése cu mare blăstăm, ce am lăsat ca să dea acest
sat, ce mai sus scriem, agiutoriu cu țara numai gorștină de oi și de mascuri
și deseatină de stupi, zloți și taleri. Și să dea dajde acest sat într-un anu
șease galbini, însă dentr-acești bani trei galbeni la svintul măcenic Gheor-
ghie, iară trei galbeni să dea la svintul marele măcenic Dimitrie; iară altă
mînunțisuri nemică să nu dea cu țara, nici iliș, nici sulgiu, nici untu, nici
camănă, nici la cislă să nu hie cu țara, nici caii de olac să nu să ia, nici boi
de podvoade, nici la lucru să nu lucrédze, ce de toate angheriile să hie în
bună paci, numai să dea cu țara cît mai sus scriem, iară altă nemică să
nu dea. ИНАК ДА НЕ БЪДЕТ.

✠ *Ис, лѣто хрѣм мнѣ.*

Самъ господинъ велѣа.

Ив ПЛЕХАНДРЪ КОЕВОДА <m.p.>.

† *Ивнашко <писал>.*

Arh. St. Iași, CCCXXIII/38.

Orig., hirtie (42,3 × 27,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

61

1632 (7140) mai 5.

*Andronic și Mihai, vornici de Bîrlad, și Neagoe șoltuzul cu 12 pîrgari
mărturisesc că Dumitrașcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe
ocini din satele Crăești, Hălmăgeni, Glodeni, Cîrna și Băicani.*

Copie.

O mărturie de la Andronic și Mihai, vornici de tîrgu de Bîrlad și a
Negoi șoltuzul cu 12 pîrgari, precum au venit înainte lor Oprina, fata Stancăi,

și de a ei voe au vîndut a ei draptă moșie din Crăești, din Hălmățeni¹ și din Glodeni dumisalie lui Dumitrașcu vornicul Gheuca drept 15 lei.

Așijdire și Vasile sin Bizighie și-au vîndut parte lui de ocină din sat din Chirna tot vornicului Dumitrașcu Gheuca drept 12 zloți.

Așijdiri și Ștefanie, iar cu sora ei, Agahie, fetile lui Simeon Bizighie, și-au vîndut parte lor din sat din Chirna, iarși vornicului Dumitrașcu drept 24 de zloți.

Așijdiri și Gheorghie cu fimeia sa...² și-au vîndut parte lor de ocină din satu din Băicani iarși vornicului Dumitrașcu Gheuca drept zăci zloți.

Și pentru credința au pus pecețile, să să știi.

7140 <1632> mai 5.

Andronic i Mihai vornic de Birlad.

Arh. St. Iași, CCCXII/26.

Copie.

Un rezumat dezvoltat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 67 v.

62

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește slujbașilor domnești din ținutul Neamț să nu mai ia solărit și ciubote din satele Brășăuți și Vascăuți ale mănăstirii Bistrița.

† Ив ПЛЕЃАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШИВАДСКОИ. СРИЕМ ДОМНІА МЕ ЛА СЛУГИЛЕ ДОМНІА МЕЛІ КАРИИ СТРИНГЕТИ СОЛĂРИИ ІН ҢИНОТУЛ НЕАМҢУЛУИ. ДĂМУ-ВĂ ШТИРЕ КĂ ДОМНІА МЕЛІ С-АУ ЈЕЛУИТ РУГĂТОРИИ ДОМНІА МЕЛІ, ЕГУМЕНУЛ ШІ ТОТ СĂБОРУЛ ДЕ ЛА СВІНТА МĂНĂСТИРЕ ДЕ ЛА БІСТРИҢĂ, ПРЕ ВОИ, ДЗИЦИНДЎ КĂ АУ АКОЛО НИШТЕ САТЕ, АНУМЕ БРАШĂУТИ ШІ ВĂСЦĂУТИ, ІАР ДЕ РĂУЛ ВОСТРУ МАИ С-АУ ПУСТИИТ ДЕ ТОТ, КУМ ШІ АКУМ ЛЕ СЕРЕТ СОЛĂРИИ ШІ ЕИ ДЕ ВАК Н-АУ ДАТ ШІ ЛЕ ЛУАҢИ ЦІУБОТЕ ШІ ЛЕ ФАЦЕТИ МУЛТĂ НЕВОЕ, КУМ НУ ІАСТЕ ІНВĂҢĂТУРА ДОМНІА МЕЛІ.

¹ În rezumatul de la Arh. St. Buc. : „Hălmățeni“.

² Loc alb în text.

Deréptu acéia, deaca veți vedea cartea domniei méli, iar voi să-i lăsați foarte în pace de solării, pentru căci ei cumpără sare de la ocnă și nici ciubote să nu le luați.

Mai multă jalobă să nu vie la domniia me, că de va mai veni jalobă, bine, să știți că de mare certare veți hi de la domniia me. Într-alc<t>¹ chip nu va hi.

✠ Ис, въ лѣто хрѣмъ мѣи зѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Ив ПЛЕЃАНДРОС ВОЕВОДА <т. р.>.

† Комишеска <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/13.

Orig., hirtie (31,9 × 20,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

63

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliș voievod imputernicește pe Athanasie mitropolitul Sucevei să-și apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

† Ив ПЛЕЃАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШИВАДСКОИ. ДААН ЕСЛИ СЕС ЛИСТ ГОСПОДСТВА МИ ШТИСІ И МОЛБЕНИКЪ НАШЕМС КІР ПОНАСІЕ АРХІЕПИСКОПЪ И МИТРОПОЛИТЪ СЪЧАЕСКІИ, НА ТО СЕКТЪИНѢ СИ ДА ЕСТ МОЦЕН И СИЛЕН СЪ СІМ ЛИСТ ГОСПОДСТВА МИ ЗАКОРОНИТИ ХОТАР ПАСИЦИ СЕКТЪИНѢ СИ, ЧТО ЕСТ ОУ БАКОВЕ, ЗА ВІНОГРАДІ БАКОВЕСКИХЪ.

И НИКТО ІАКО ДА НЕ СМѢЕТ ХОДИТИ ТАМ ТОВАР ПАСИТИ НАИ ДРѢВО НАИ ПРСТѢХ РОБАТИ НАИ НИШИХЪ РАКОВТѢ ДѢЛАТИ ВЪ ТОЕ ЛѢСАХЪ.

ІЩЕ КТО ШЕРКІЩЕТ ДРѢВО РОБАТИ ІАИ СЪ ТОВАР ХОДИТИ, ДА КЪЗНИМАЕТ ШТ НИГО КЪСѢХЪ ЧТО БѢДЕТ ІМАТИ, ТЪКМО ШТАВЕНТ ЕГО НАГ СЪ ТѢЛО. И НИКТО ДА НЕ СМѢЕТ ДРѢЖАТИ ІАИ ШПРАТИ ПРѢД СЕМ ЛИСТ ГОСПОДСТВА МИ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣмъ мѣи зѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Ив ПЛЕЃАНДРОС ВОЕВОДА <т. р.>.

† Анастаси <писал>.

¹ Omis în orig.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, spre aceea ca sfinția sa să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să apere hotarul prisăcii sfinției sale, care este la Bacău, dincolo de viile băcăuanilor.

Și nimeni să nu îndrăznească a merge acolo să pască vitele sau să taie lemne sau nuiele sau să facă alt lucru în acea pădure.

Iar cine se va afla tăind lemne sau umblind cu vitele, să se ia de la el tot ce va fi avînd, numai să-l lase gol. Și nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Anastasi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/8.

Orig., hirtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete căzută.

Cu o trad. din 1796 mai 31, de Andrei Tălmăciu căpitan.

64

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii nou zidită din Tătărași iazul Strimtura din ținutul Hirlău, dăruit de Moise Movilă voievod, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tirgului Hirlău.

† Иъ Ялѣксандръ Иліашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дадохом и потвердихом свѣтаго монастыр новосъзданнаго въ Тѣтъраши, идеже ест храмъ свѣтаго и славнога велико мѣченика Христова, Иованна Новаго, нхъ права вѣнчаніи и дааніи и милованіи, въ исписокъ за дааніи и за милованіи что имамъ, съ великою кляткою, въ Моисей Могилъ воєвода, единъ ставъ вѣтхо что съ советъ Стрѣмтура, что ѿ волостъ Хрѣловсконис, что тотъ ставъ вѣло правко господарско, присашино къ вколъ трѣгъ Хрѣловсконис и втпѣстошино съ тотъ ставъ въ давнии вѣкма, таже да имаетъ они сътворити имъ ставъ.

Того ради, да ест и въ господство ми свѣтаго монастыр прѣд реченнаго ставъ, права вѣнчаніи и дааніи и зрик и потвержденіи, съ вѣсѣмъ приходомъ, вѣпорѣшино, ни николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не смншаютъ.

✠ Ис, въ акто хрѣмъ мли ѿ.

† Сдамъ господинъ велѣа.

Иъ Ялѣксандръ воєвода <m.p.>.

† Крстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri nou zidită din Tătărași, unde este hramul Sfintului și slăvitului mare mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou, dreapta ei ocină și danie și miluire din ispisoc de danie și de miluire ce a avut, cu mare blestem, de la Moisi Moghilă voievod, un iaz vechi ce se numește Strimtura, care este în ținutul Hirlău, care iaz a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tirgului Hirlău și s-a pustiit acel iaz de multă vreme; și să aibă ei a-și face iaz.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte zise acel iaz, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit, ei, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicorița, V/2.

Orig., hirtie (30 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

65

1632 (7140) mai 8, Piscani.

Petrea cheptănarul dăruiește Angheniei, fata lui Stavăr pircălab, partea lui de ocină din Hănăseni și din siliștea Știubeiu.

† Это азъ, Petrea cheptănariul din Hănăseni, scriu și mărturisăscu cu zapisul meu, de nime nevoit, nici împresurat, ce dé a [a] mea bunăvoie, [a] am dat partea mea de ocină, giu<мă>tate den un brătrin, partea Petrei cheptănariul, den sat den Hănăseni și din silește de la Știubeiu, aciastă parte eu o am dat Angheniei, fetei lui Stavăr pircălab ci-au fost vornic de portă.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) mai 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii lui Iațcu de lângă Suceava un loc de moară pe pîriul Dragomirești, mai jos de Rușcior, în ținutul Suceava.

Noi Alexandru Iliăș voievod, din mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovii. Facem știre precum domnia mea s-a milostivit din inimă curată și luminată, din sufletul nostru și cu ajutorul lui D<umne>zeu și cu binecuvîntarea celor patru părinți ai Moldovii, anume sf<inția> sa Aftanasie arhiepiscopul și mitropolitul Sucevii, sf<inția> sa Dionisie episcop de Roman, sf<inția> sa <Evloghie>¹ episcopul de Rădăuți, sf<inția> sa Mitrofan episcop de Huși, așijderea cu învoirea sfatului nostru și a tuturor cinstiților boieri ai noștri, mari și mici și am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de sf<inta> mănăstire de Iațcov de lângă tîrgul Sucevii, unde este hramul Adormirii Maicei Domnului, ocina lor și dania ce o are mănăstirea după uricele lui Ieremia Moghila și ispisoacele de întăritură de la fiul acestuia, Constantin Moghila, de la Ștefan Tomșa v<oie>v<od> pentru un loc de moară pe pîriul Dragomirești, mai jos de Rușcior, ținutul Sucevii, care loc a fost domnesc, ascultător de tîrgul Sucevii, dar zidind doamna Safta pe locul acela o moară pentru sf<inta> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od> acela o moară pentru sf<inta> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od>, atunci Atanasie² Crimca, fiind mitropolit, în țaria lui a dărimat-o împotriva legii țării și a obiceiului.

De aceea, am dat domnia mea acel loc de moară sf<intei> mănăstiri și l-am întărit văzînd dreptele întocmiri ale înaintașilor noștri, a domnilor amintiți mai sus. De aceea, am dat și am întărit de la domnia noastră acel loc sf<intei> mănăstiri ca o dreaptă ocină și moșie și să-și facă rugătorii noș-

¹ Loc gol în textul editat.

² Greșit, pentru „Anastasia“.

Aceasta ocină i-am dat eu ei, cum și mai sus scrie, dinnaintea beséreciei și dinnaintea a tu<tu>ror poporului, la dzuoă de Văznesenie, ce să cheamă rumânește Ispasul și den innaintea preutului Chirila den sat din Piscani și altor megiași din prinpregiur și bătrini și a tinire i o am dat dreptu sufletul meu, ca să-i hi ei ocină și moșie neschimbată și coconilor ei, nici dănăoară în véci, cu tot venitul.

Dreptu acea, nime de ai mie feciori sau de a mea sămenție, cine să va alége mai aproape, pre urma mea, după a mea morte, nime să nu se améstece, să strice sau să întorcă sau să pirască printr-această dare și ocină ce me-am dat, să-mi hie mie pomană nefirșită, cum o am scris și mai sus.

Iar care fecior sau semenție de a méle sau ce deci va ținea și va strica această dare și pamente, ce me-am dat aceștii féte, Angheniei, să hie el proclét și tréclét de Domnul Dumnedzău, ce au făcut ceriul și pămîntul și 318 oteți ce simtu în [vă] Nichii și să fie blăstămat de 12 apostoli și 4 vangheleschi, ce le simt sămanate lor cuventele preste totă lumea și să hie afurisiț, să hie soț Iudie, celuia ce-au vîndut pre Hristos și să-i fie piriș svetii Neculai la înfricatul giudeț, celuia ce ne va strica darea și pomana și comîndarea mea de a [a]m dat ș-a[a]m scris eu aicea.

Și me-am pus și pecétea mea și alți megiași și preutul și poporéni cătră ciastă carte și zapis.

Иѣфанъ Гьѣтѣл писалъ, въ лѣто хьрѣмъ маи ѣ.

Писъ с Пискани.

Bibl. Acad., LXXVII/148.

Orig., hirtie (27,1 × 20 cm.), șase peceți aplicate.

O copie din 1808, la Arh. St. Iași, DCCXCIV/91.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 202—203 (orig.).

<Cea. 1632 mai 9>.

Alexandru Iliăș voievod acordă scutiri satului Ițcani.

Altă carte² de la Alexandru vodă Iliăș pentru satul Ețcanii, să fie în pace de potvozi, de cai de olac și de alte dări. Așijdirea să li lasă doi camini mari și mici și un hoștină, să fie în pace.

După Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 136—137.

Rezumat dintr-un perilipsis din 1730 august 13.

ALTE EDIȚII: Hostiuc, *M-rea Ițcani*, p. 30 (același regist.)

Datat după doc. din 1632 mai 9 (vezi nr. 67).

¹ Omis în orig.

² Pe lângă cea din 1632 mai 9.

ri, călugării mai sus zisei sf<intei> mănăstiri, o moară, ca să le fie cu toate veniturile, nerușiit în veci. Și altul să nu se amestece.

Domnul singur a poruncit.

Iași, anul 7140 <1632> mai 9.

Noi Alexandru Iliăș v<oie>v<od>.

Cîrstea Damian.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 100–101.

Traducere din Arh. St. Cernăuți, *Liber granicialium*, IV, 194–196, după o copie germană.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 398 (regist); Hostiuc, *M-rea Ișani*, p. 19–20 (traducere prescurtată după aceeași copie germană).

68

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița hotarele vechii braniști dăruite de Ștefan cel Mare, cu două poieni sub Ceahlău și un loc de stîină la Pingărați.

† Иъ Ялѣксандръ Ілѣашъ воєвода, божию мно҃стїю, господарь Земан Мол-
вскон. Далн есми се е лист господства ми молевници наши кляд҃ери въ свѣта
настир Бистрици, идеже ест храм Оуспенїе прѣчистїа вогородице, на штерѣж-
їе старое бранищѣ, по зрѣк Старого Стефана воєвода, что еѣ починает въ
гока Сѣрата, черес Бистрица, на Доамна и до Ягѣрчїа Сѣкѣла въ Гозчан¹,
Белнкою Гыр, на полѣницѣ въ Хитишана, на Пентенѣла и сѣвѣкъсплѣнт еѣ въ
злѣвскою монастир бранища, до Рѣкитиш и до пискѣла Балнцн долѣ, между
рѣкъ <и>² Бистрици и двѣ полѣнѣ между Чахлѣс, черес Бистрици, на Жоркоаа,
пискѣ Балнцн³ кѣла и под Чахлѣс ѣ Книждо, до Сѣпришани, до самое³ Мефтодїе,
встїа Пѣнгѣрѣчорѣ до шѣрѣшїе и место за стѣнѣс ѣ Пѣнгѣраци.

И никто тамо да не имает шѣци паситїи или рнѣс локитїи или рокатїи дрѣво
ѣско или прѣтїе или хмѣла дерѣц⁴ или шрѣчи или бѣдѣс що без нѣ знанїе. Я аще

¹ Greșit, pentru КоЗанче.

² Omis în orig.

³ Corupt, desigur, din сама Мефтодїа.

⁴ Greșit, în loc de дорѣчнѣ (a culege).

кого шни знаюдет тамѣс прѣд реченно мѣсто, а шни да ест моцнїи и шнанїи,
снм листом господства ми свѣктї что шни есдет иматїи при сѣкѣ.

Протоже, никто да не <с>¹мѣют им дрѣжатїи или шпиратїи прѣд снм
листом господства ми.

Оу Ис, въ лѣкто хѣр ми аї.

† Сам господинѣ велѣ.

Иъ Ялѣксандръ воєвода <т. р.>.

† Савѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugării
de la sfinta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei nă-
cătoare de Dumnezeu, pentru întărirea braniștei vechi, după uricul de la Ște-
fan voievod cel Bătrîn, care se începe de la pîrul Sărata, peste Bistrița, la
Doamna și la Angărciia Săcul de la Cozance, cu Muntele Mare, la poienița
de la Hitioană, pe Pentenul și se împreună cu braniștea mănăstirii Tazlău,
la Răchitiș și la piscul Balicăi la vale, între Tarcău <și>¹ Bistrița și două
poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoaiia, la piscul Baicului și sub
Ceahlău, la Chiajd, la Oprișani, pînă la groapa lui Meftodie, la gura Pingăra-
ciorului, la obîrșie și locul de stîină la Pingărați.

Și nimeni să nu aibă a paște acolo oi sau să prindă pește sau să taie
lemne în pădure sau nuiele sau să culeagă hamei sau alune sau orice fără
știrea lor. Și pe cine vor afla acolo la locul înainte spus, ei să fie tari și puter-
nici cu această carte a domniei mele să ia orice vor fi avînd la ei.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i rețină sau să-i oprească
înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 11.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <т. р.>.

† Sava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/24, 25.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan fost ceașnic părți de ocini cumpărate din satele Văsiești și Bahna, ținutul Troțuș.

† Иъ Александръ Ілишъ кневода, божію милостію, господарь Земан Молдавскон. Сѹже прѹдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри молдавскнх, великїи и малн, Костантин, сынъ Антимїа, и сестра его, Мѣрїа и Бартн, брат Антимїа, неким непонѣжен, а ни приселован и продал своа права штиннѣ и дѣдннѣ, еанко сѣ изверет част нх, за дѣдннѣ и за выкѣплєнїе шт село Бѣсїеци, шт полк и шт вода и шт лѣса и шт вѣтрою село и шт кєс приход. Таа продал болѣринѣ нашємѣ, Бежан бѣвшїи чашиник, радї чєтири на десєте шгорєскнх жолтїи, пинѣшн готовы.

И такожде прѣд нами Ивнашко, сынъ Яришн, неким непонѣжен, а ни приселован и продал своа права штиннѣ и выкѣплєнїе шт село Бѣсїеци, что шн собн кѣпнл шт Настасїа, дочка Янѣшка Лѣпое. Та продал тнже болѣрино нашємѣ више писаннѣ, Бежан бѣвшїи кѣмѣраш, сѣ вѣсѣм доходом, радї трн десєт и шєст золотых бѣтн², пинѣшн готовы.

И тнже, такожде прѣд нами, неким непонѣжен, а ни приселован, Мнхалчѣ Бач и продал своа права штиннѣ и дѣдннѣ, част Пѣтрашко Бач шт село Бахна, шт волост Тотрѣшскон, сѣ вѣсѣм доходом, радї пет на десєте шгн жолтых.³ Таа продал болѣринѣ нашємѣ више писанномѣ Бежан бѣвшїи чашиник. И вѣстал сѣ болѣринѣ нашємѣ вѣше писанномѣ, Бежан бѣвшїи кѣмѣраш, платнл за пѣно, сѣ пинѣшн готовы вѣсѣ части вѣше писаннѣх.

Таже господство мн, видѣхом добро токнєж и пѣннн платнло, такожде мѣ доходом и штерѣднхом вѣсѣ части вѣше писаннѣ да бѣдет и шт нас права штиннѣ и выкѣплєнїе, сѣ вѣсѣм доходом и шрк и потвѣрѣженїе. ни ннкто да сѣ не шншдет прѣд снм лнстом нашнм.

Х Ис, лѣто шрїи мнн дї.

† Господнл казал.

† Гангѣ вел логофєт шчн и сѣ искаах <т. р.>.

† Горєкн <писал>.

¹ Loc rupt in orig.

² Greșit, în loc de вѣтнх.

³ Prețul scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Costantin, fiul Antimiei, și sora lui, Maria, și Vartic, fratele Antimiei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, cît se va alege partea lor de moștenire și de cumpărătură din satul Văsiești, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Aceea au vindut-o boierului nostru, Bejan fost ceașnic, pentru patru-sprezece galbeni ungurești, bani gata.

Și de asemenea, a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Arion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și cumpărătură din satul Văsiești, ce el și-a cumpărat de la Nastasiia, fiica Anușcăi Lupoae. Aceea a vindut-o de asemenea boierului nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, cu tot venitul, pentru treizeci și șase zloți bătuți, bani gata.

Și de asemenea a venit înaintea noastră, nesilit de nimeni, nici asuprit, Mihalcea Baci și a vindut dreapta sa ocină și dedină, partea lui Pătrașco Baci din satul Bahna, din ținutul Totruș, cu tot venitul, pentru cincisprezece ughi galbeni¹. Aceea a vindut-o boierului nostru mai sus scris, Bejan fost ceașnic. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, și a plătit deplin, cu bani gata, toată partea mai sus scrisilor.

Deci domnia mea, văzînd tocmeală bună și plata deplină, de asemenea și noi am dat și am întărit toate părțile mai sus scrise să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul și uric și întărire. Iar altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 11.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Gorovei <a scris>.

Arh. St. Iași, XCV/7-8.

Orig., hîrtie (29 × 18,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1845.

1632 (7140) mai 11.

Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul“ la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

† Adecă eu, Toder Petriman și eu, Ion Grosul, și eu, Iftemi Haidău, dat-am zapisul nostru la cinstită mina dumnisale giupînului, precum n-am apucată chizeș pentru Ion sin Iftodie Țiburcăi pe care-i paști dumnului vicini

¹ Prețul scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

den Drăgășani, cum dă astăzi, mai 11 dni, pîn-in doai săptămîni să să afe el împreună cu tată-seu Iftode la Eș, să ste la divan cu dumnolui giupînul, să i să aleagă de este vicin, de nu este; ară de n-ar vini la dzua însămnată și ară da dos, să fim noi vicini în locul lui.

Și pentru credința n-am pus și degiteli.

Leat 7140 <1632> mai 11.

Eu Toader Petriman chiziaș.

Eu Ion Grosul chiziaș.

Eu Iftemi Haidău chiziaș.

Și eu, Vasile dascal, am scris zapisul.

Bibl. Acad., CDXXVIII/83.

Orig. hîrtie (20 × 17 cm.) trei amprente.

71

1632 (7140) mai 12, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezer de la tîrgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Ursești, pe Cracău.

† Иво Ялѣксандръ Илѣашъ воєвода, божією миѣлостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже прѣдошкѣ, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими молдавскыми волѣты, великихъ и малихъ, штицы и молебницы господства ми, кѣр Бенедиктѣ епископѣ Павелъ егѣменъ шти свѣтла монастырѣ Сѣчевица и тѣже ермоуахъ егѣменъ Исана и ес соборъ шти свѣтла монастырѣ Хангѣла, за нѣ добра волѣ, некимъ непонѣженны, не приселованы <и>¹ измѣнѣлихъ права штинни и дѣднни и далъ киръ Бенедиктѣ епископѣ и Павелъ егѣменъ и шти все соборъ шти свѣтла монастырѣ Сѣчевица егѣменъ саѣа и вѣсьменъ соборѣ шти свѣтла монастырѣ Хангѣла една селнице за село, на иѣ Урсещи, что на Краков, подли Краковани; а онѣ далъ имъ, измѣнѣ за змѣнѣ, третѣа часть шти единѣ езеро что шти тѣргѣ Дорогонсконѣ и далъ еднимъ егѣменъ нарѣденіе что ималъ на тѣхъ штинни.

¹ Omis în copie.

Ино господства ми, шкоже свидѣхомъ за нѣ добра волѣ измѣненіе та пак¹, и шти насъ ещеже дадохомъ и потвердихомъ. Тѣмъ ради, томъ третѣа часть шти езеро что шти тѣргѣ Дорогонсконѣ да естъ и шти господства ми свѣтѣи монастырѣ Сѣчевица права штинни и измѣненіе и шрикъ и потвержденіе, съ вѣсьми доходомъ, ипорѣшонно нѣ колиже на вѣки. И ни да сѣ не змѣнаст.

У Исохъ, въ лѣто хѣрмъ мианъ вѣ.

Самъ господинъ казалъ.

† Гиангѣ велъ логофѣтъ шчи и искаахъ.

† Кръстѣ Даммианъ.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părinții și rugătorii domniei mele, chir Venedictu episcop și Pavel egumen de la sfînta mănăstire Sucevița și de asemenea ieromonahul egumen Isaia și tot soborul de la sfînta mănăstire Hangul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și>² au schimbat dreapta lor ocină și dedină și a dat chir Venedictu episcop și Pavel egumen și tot soborul de la sfînta mănăstire Sucevița egumenului Isaia și întregului sobor de la sfînta mănăstire Hangul o seliște de sat, anume Urseștii, ce este pe Cracău, sub Crăcăoani; iar ei le-au dat lor, schimb pentru schimb, a treia parte dintr-un iezer ce este la tîrgul Dorohoiului și le-au dat și alte drese pe care le-au avut ei pe acele ocini.

Deci domnia mea, dacă am văzut schimb de bunăvoia lor, iarăși și de la noi încă am dat și am întărit. Pentru aceea, acea a treia parte de iezer ce este la tîrgul Dorohoiului să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Sucevița dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 12.

Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cristea Dammiian.

Arh. St. Buc., D. S. Moldova, nr. 69.

Copie.

¹ та, încercuit cu o linie de copist și scris deasupra пак.

² Omis în copie.

1632 (7140) mai 12.

Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pământuri.

Suret de pe unŭ zapis a Lupului Zbircea ce-au fost vărŭ premare cu Sima grecul, pentru o daniie ce-au dat sfintii mănăstiri Seculŭ, cinci pământuri cu cinci pogoane vie, cu pometŭ, cu tot ce este înprejurul danii.

† Adecă eu, Lupul Zbircea, vărŭ premare cu Sima, acumŭ la ciasulŭ celŭ mai de pre urmă al vieții mele, de nimene silit fiind, ce de a me bunăvoințe amŭ dat casa me cu totul, dinpreună cu cinci pogone de vie și cu pometulŭ, cu totulŭ ce este înprejurul, daniie și dăruire sfintei mănăstiri Secului, unde se cinstești și se prăznuești hramulŭ Tăierea sfintului capŭ alŭ lui Ioan prediteci. Și iarăș amŭ mai dat cinci pământuri pre care este casa înpreună cu viile cele mai susŭ zise totŭ sfintei mănăstiri Secul. Iară părinții de la sfinta mănăstire se aibă a mă sluji după morte mea ca pre un creștinŭ, cu toate cele ce se cade creștinești.

Iară după moarte mea, ori cine s-arŭ întimpla, dinŭ neamulŭ mieu sau dintr-alte neamuri, ori cini ar fi, ca se nu îndrezească nici într-unŭ fel a strica sau a strămuta această daniie ce o amŭ dăruitŭ sfintii mănăstiri. Iară de arŭ îndrăzni cin<e>¹va a se arăta ca se strice sau se strămute această dăruire, să fie afurisit de domnulŭ Hristos și de preacurata maică și de toți sfinții lui Dumnezeu și piriși a ave la înfricoșata judecată pre sfintulŭ Ioan Botezătorul.

Și pământurile mergŭ totŭ pre lingă a preasfinții sale părintelui mitropolitului Varlaamŭ, din apa Putnii pină în hotarulŭ Milcovului.

Din velet 7140 <1632> meseța mai 12.

Sofronie arhimandrit și stareț sfintei mănăstiri Neamțului și Secul. Eu Lupul și cu soție me, Anastasie.

Și eu Sima și cu totŭ neamulŭ ne-am pus degetele ca să se creaze.

Și am fost și eu Pepele Cireș izbaș la această cind s-au făcut.

Și eu Condre.

Și eu popa Popircioc amŭ scris această diiată precum am auzit din gura lor.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/16.
Traducere din sec. al XVIII-lea.

¹ Omis în text.

1632 (7140) mai 14.

Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Voroneț vind satul Milcinești, ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

† Изволеніем Оца и съ поспѣшнѣм Сына и съ дѣйствием Свѣтотоу Духа. Се оубо аз, рабъ вѣдникъ моимъ Исусъ Христосъ, смѣрение ермонахъ Парвеніе Ігѣмен и Тарасіе Ігѣмен и Оведоръ проегѣмен и Пифаніе проегѣмен и Николае проегѣмен и Харитон проегѣмен и вѣсемъ съборъ отъ свѣтотоу монастыр зовема¹ Voronețul scriem și mărturisim cum noi de bunăvoia noastră, de nimene asupriți, am vindut un sat în ținutul Cîrligăturii, ce să chiamă Milcineștii, dereptu 200 de galbeni, bani buni, dumisale vornicul Ionașco Jora și ai dumisale giupineasă Simina și feciorilor dumisale, cum de acmu înainte nime dintru egumeni sau dintru călugări să nu aibă nicio trea<bă>². Iară carile dintru egumeni sau dintru călugări va vrea să strice a noastră tocmală, acela ca să fie trecleat și procleat de domnul Dumnedzău și de preacistaa Bogomateră și de 4 euglisti și de 318 otți și de marele mucenic sveati Gheorghie.

Și pre mai mare mărturii am pus pecetia svintei mănăstiri. За сѣа пишемъ Милана вистѣрникъ писалъ въ лѣто хрѣмъ мѣи АѢ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/41.
Orig., hirtie (33 × 19,5 cm.), pecetea mănăstirii Voroneț.

1632 (7140) mai 15, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cușitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

Нонъ Александръ Іаѣшъ воевода, божію милостию, гвеподаръ Земли Молдовескои. Оубо прѣдоше, прѣдъ нами и прѣдъ вѣсими нашими Молдавескіими волгари, великихъ и малихъ, сѣсга наши, Елснѣе Ісрчол, сынъ Говрил Ісрчол, виск Ісрчол виск постелникъ, и съ племенници его и тегадъ за лице, прѣдъ нами, на поп

¹ † Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu lucrarea Sfintului Duh. Adică eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, smeritul ieromonah Parthenie egumen și Tarasie egumen și Theodor proegumen și Pifanie proegumen și Nicolae proegumen și Hariton proegumen și întregul sobor de la sfinta mănăstire numită...

² Omis în orig.

³ În copie, greșit, în loc de Ив.

Гангорѣ въ Глодѣни и на шѣрен его, Лазор въ там и на вѣси племенници нхъ, ради единнѣ <е>скаѣтс за мѣсто въ село Кодѣщи, что на долина Квцитни, в воло<с>т Баснаескоис, еже было вѣзѣл им при дѣни Моуси Могила коевода, жаловашо сѣ и плакашю сѣ нам съ великую жалобѣ и сказовѣл прѣд нами един зрик стар, от Стараго <Стефана>¹ коевода, за сто и три десѣт и четир лѣти. И сѣ дрѣжал та штиннѣ до нынѣ, при дѣни Моуси Могила коевода, ѣкоже писают им въ тот зрик стар въ знаменіе.

И егда былъ при дѣни Моуси Могила коевода, а поп Гангорѣ въ Глодѣни и шѣрен его Лазор въ там и съ вѣси племенници нхъ, они прѣидошѣ въ диван его мнлостію съ милогнх² хитрости и вѣзѣл един хотарник. Ино не вѣспитал за люді добри и стари школни межѣши и не съмотрнт тот зрик стари въ знаменіе, нѣ пакнже и он, на послѣд им, съ Хитростіа, без правдѣи и без исправ, ѣкоже един человекъ без змно и сътвори велика присилоканіе и вѣзѣл штиннѣ и дал въ част попѣ Гангорѣ и шѣренѣ его, Лазор, и вѣси племенници нхъ. И егда бикше нынѣ, при дѣни господства ми, они изновѣ прѣидошѣ прѣд диванѣ господства ми и тѣгли сѣ лицам.

Ино господство ми и съ вѣсего нашего съвѣта болѣри наших молдавскнхъ, великими и съ малыми, посмотрихом съдом нхъ по правдою и по законнѣ земскон и вѣспитахом на поп Гангорѣ и на шѣрен его, Лазор, и на вѣси племенници нхъ, въ кнм шбразом, въ толких лѣти, въ тнхъ старнхъ господарим, не вѣспитали сѣ съ нами или съ штци нхъ или съ дѣдѣше нхъ, дѣдѣве и прѣдѣдѣве нхъ, нѣ тѣкно въ нынѣ идѣт съ хитростіа и съ многими лѣжними словесн, ѣкоже не подобати сѣ. Таже дадѣхом <с>ла>сн наши Баснаѣеи Псрчел и племенници егѣ да держнт вѣсѣ та штиннѣ въ Кодѣщи, на долина Квцитни, по гдѣ им въ зрик повндает въ знаменіе. Таже зостал поп Гангорѣ и шѣрен его, Лазор, и вѣси племенници нхъ въ прѣд нами и въ вѣс закон земскон, а Баснаѣе Псрчел и съ племенници нхъ справнли сѣ и поставил собн ферѣ прѣд нами. И потом, господство ми штметалихом и тнхъ стагли, что поставил то<с>т хотарник въ Моуси Могила коевода, како да держнт по гдѣ дрѣжал нам прѣжде вѣкмѣ.

И да ест им въ господства ми права штиннѣ и дѣдѣннѣ и зрик и потвѣржденіе, съ вѣсѣм доходом, непоршнннм им, никѣлиже на вѣки. И да <не>³ мант ман тѣгати сѣ, а ни дѣбнват закон⁴ тѣжебо николиже на вѣки вѣчннннн И ни да сѣ не змншат.

Ѫ ѡс, въ лѣто хрѣм ман ѣ.
Слава господнѣ велѣ.
Генгѣ вел шгофѣт зчи.
Крѣстѣ Дамѣан.

¹ Loc alb in text.
² In copie greşit, in loc de многнхъ.
³ Omis in copie.
⁴ In copie, greşit, in loc de За сѣм.

Noi¹ Alexandru Iliiaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic şi cu rudele lui şi a pirit de faţă, înaintea noastră, pe popa Gligorie din Glodeni şi pe cumnatul lui, Lazor de acolo şi pe toate rudele lor pentru o bucată de loc din satul Codăeşti, ce este pe valea Cuţitnei, în ţinutul Vaslui, care le-a fost luată lor în zilele lui Moisi Moghila voievod, jeluindu-se şi plîngindu-se nouă cu mare plîngere şi arătînd, înaintea noastră, un uric vechi de la <Ştefan>² voievod cel Bătrîn, de o sută şi treizeci şi patru de ani. Şi au tot stăpînit această ocină pînă acum, în zilele lui Moisi Moghila voievod, cum le scrie în acel uric vechi în semne.

Şi cînd a fost în zilele lui Moisi Moghila voievod, popa Gligorie din Glodeni şi cumnatul lui, Lazor de acolo şi cu toate rudele lor, ei au venit în divanul milostivirii sale cu multe înşelăciuni şi au luat un hotarnic. Deci nu au întrebat de oameni buni şi bătrîni, megieşi de pîmprejur şi nu au cercetat acel uric vechi în semne, ci şi el iarăşi, pe urma lor, cu înşelăciune, fără dreptate şi fără ispravă, ca un om fără minte, a făcut mare asuprire şi a luat ocina şi a dat-o în partea popei Gligorie şi a cumnatului lui, Lazor, şi tuturor rudelor lor. Şi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei din nou au venit înaintea divanului domniei mele şi s-au pirit de faţă.

Deci domnia mea şi cu întregul nostru sfat al boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, i-am cercetat cu judecată după dreptate şi după legea ţării şi am întrebat pe popa Gligorie şi pe cumnatul lui, Lazor şi pe toate rudele lor, în ce chip, de atîţia ani, de la acei bătrîni domni, nu s-au întrebat cu ei sau cu părinţii lor sau cu bunicii lor, bunicii şi străbunicii lor, ci numai acum umblă cu înşelăciune şi cu multe cuvinte mincinoase, cum nu se cuvine Astfel, am dat slugii noastre Vasile Purcel şi rudelor lui să stăpînească toată această ocină din Codăeşti, pe valea Cuţitnei, pe unde le spune în uric în semne. Astfel a rămas popa Gligorie şi cumnatul lui, Lazor, şi toate rudele lor dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar Vasilie Purcel şi cu rudele lui s-au îndreptat şi şi-au pus ferie înaintea noastră. Iar după aceea, domnia mea am lepădat şi acei stîlpi, pe care i-a pus acel hotarnic de la Moise Moghila voievod, ca să stăpînească pe unde a stăpînit şi mai înainte vreme.

Şi să le fie de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci. Şi să<nu>³ aibă a se mai piri

¹ In copie, greşit, in loc de „Io“.
² Loc alb in text.
³ Omis in copie.

și nici să nu dobîndească pentru această piră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 15.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghia mare logofăt a învățat.

Cristea Damian.

Bibl. Acad., DIV/1-2.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

75

1632 (7140) mai 17, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

Ioan Alexander Wojwod bestättiget den Besitz des zur Suczawaer Mitropolie gehörigen Dorfes Bojana¹ Wladika und ertheilet Freyheiten.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 17ten May.

Ioan Alexandru voievod întărește Mitropoliei Sucevei stăpînirea satului Poiana Vlădicăi, cu scutiri.

Dat în Iași, 7140 <1632> mai 17.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 46.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

76

<Cea. 1632> mai 18, Iași.

Vasile, Alexandra și Zamfira, fiii lui Toader Bălțatul, vînd părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strînba lui Dumitrașcu vornicul.

† Eu Vasile și surorile méli, Alecsandra și Samfira, feciorii lui Dooader² Bălțatului, scriem și mărturisim înșine pre noi cu cest zapis al nostru

¹ Greșit, pentru „Pojana“.

² Greșit, pentru „Toader.“

am am vîndut dreaptă ocină și moșie de nime nevoiți, nice înpresurați, lui Dumitrașco vornicului, din sat din Cristești și din Glodeni și din Hălmăgeni, ce s-au vînit partea noastră cu tot vînitul și din Strînba ce să va alége hotarul acelor sate și ne-u plătit deplin.

Și spre¹ mai mare credință ne-am pus iscăli¹turile și pecețile, să să știe.

<Пис>¹ s Мс, ММ Нї.

Vasilei.

Zamfira <m.p.>.

Alecsandra.

Басили писал.

Bibl. Acad., CCVII/128.

Orig., hîrtie (30,6 × 19,5 cm.).

Datat după doc. din 1632 mai 5, prin care Dumitrașco Gheuca vornic cumpără alte părți de ocini din Glodeni și Hălmăgeni de la Oprina, vara vînzătorilor din acest document (vezi nr. 61).

77

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

Ispisoc domnesc de la Alexandru Iliș voievoda iarăș pentru vecini și pentru judecăți și gloabe², din anii *✗ЗРМ* — 7140 <1632> mai 19 — 19.

După Dan, *M-rea și com. Putna*, p. 219.

Rezumat din „catastih de toate scrisorile sf. m-ri Putna“ de Vartolomei Măzăreanu arhimandrit, Vecinii, nr. 2.

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1628 februarie 12 de la Miron Barnovschi voievod.

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă şi un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anuşcăi.

Лѣтъ хрѣм, маю ѿ.

Іу Ілѣѣандру воєвода. Оже принде пред нами и пред нашими воєри сьса га наше, Рьсаа кнєтер <т>¹ Доложини и пренєсаи єдин записє за мѣртѣрєи вт Марєи, дочкєи Інѣшка вт Полочинєи, сѣтворєн о пред попо Тѣнасе Горєи и пред попа Іонашкєс нє пред Бачєл вт Коєтєщи и пред Глигорєи, брат Дємитрєс вт Євричинєи и вт пред ними людєи добри, сицѣ писєса¹ іацє и свєдѣтєлєскоєщи како то више рєчєна Марєи, дочкєа Інѣшка вт Полєичинєи и по євоа добра воєлє, никим непонѣждєна, а ни приєликовани, дала и подарєвала вт євоа права дєднєнєс, вт єнєло Полочинєи, мєста за писани² <г>¹дє он собо лєвєнт и мєсто за дома <на к>¹атрє сєло. Таа ѡна дала и подарєвала томєс <кы>¹шє вѣписаниєм Рє-сєловєи вєстєрє вт Доложинєи и икнєм єго радєи дѣшє єго и за дѣшє радєтнєлє єго и за погрєжанїє и помєнєлєна сьни нѣх, Понтєлєи, до сємєртнєи єго и да бѣдєт и за дѣшє сьнєс єн.

Іно ми, кєдєвєшє тото записє за мѣртѣрєи вт тєх писании сєцїицицѣ и лѣдєи добровєих, вєрєвахом и вт нас нїшє дєл да и подєвєрдєна втнєнєс, даннє и подєвєрдєждинєнє сѣ вєсєм дохо<до>¹м. И <ин>¹да <сѣ>¹нє змєшєлєт.

Гєнє кєл лєгофєт.

Рьсєл кнєтєр.

Anul 7140 <1632> mai 19.

Io Alexandru voievod. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Rusul vistier din Dolejini şi a adus un zăpis de mărturie de la Marie, fiica Anuşcăi din Poloceni, făcut dinaintea popii Tănase Gorie şi înaintea popii Ionaşcu şi dinaintea lui Baciul din Costeşti şi înaintea lui Gligori, fratele lui Dumitru din Suricini şi dinaintea altor oameni buni, astfel scriind şi mărturisind că această mai sus spusă Maria, fiica Anuşcăi din Polocini, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, a dat şi a dăruit

¹ Omis în orig.

² Greşit, în loc de пасиєс.

din dreapta ei dedină, din satul Polocine, un loc de prisacă, ori unde îi va place lui şi loc de casă <în>¹ vatra satului. Aceea a dat-o ea şi a dăruit-o aceluia mai sus scris Rusul vistier din Dolejini ² şi nepoatei lui pentru sufletul ei şi pentru sufletul părinţilor ei şi pentru grijania şi pomenirea fiului ei, Pontelei, la moartea lui şi să fie şi pomenire a fiului ei.

Deci noi, văzînd zăpis de mărturie de la acei scrişi preoţi şi oameni buni, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit ocina, danie şi întărire, cu tot venitul. Şi <altul>¹ să nu <se>¹ amestece.

Ghenghe mare logofăt.

Rusul vistier.

Arh. St. Buc., Ms nr. 629, f. 283—283 v.

Copie.

79

1632 (7140) mai 20.

Petra din Burduşeşti răscumpără de la Bălţeanul o ocină din Burduşeşti.

† Єѣ єво записє сє аѡ фѣкот <Рє>³тра от Burduşeşti.....
³ тѣ партє 1 бѣтрїн а<л> с³ѡѡ
³
 din ocină şi din silişte i țarină şi vad de moară i loc.....³
 i din tot ce va avea moşie, pentru căci au fost vindută dreptu 25 taleri mari. Iară Petra, fata lui Anghel, au dat aceşti bani, 25 taleri, în minule Bălţeanului şi 6 capre cu edzi şi 2 părechi de cercei drept doi lei şi 2 spilci drept 25 potronici şi 2 rochi der<ept>³ 2 ughi şi 2 cămeşi drept 2 lei şi 1 păreche de cizme drept 9 potronici fără de cheltuielile ce au dat, cinci taleri zloji.
 Mai mare mărtorie, Dragomir ot tam şi Stoia i Mălin, zet Băltianolui i Je.....³ Bălţean³ i Muntianul i.....³ n³ тоатѣ.....³
³ tem, тоѣи мѣртєрисим şi³
 i o au răscumpărat Pietra³ le cїte spune

¹ Omis în copie.

² Aşa în copie; mai sus: Dolejini.

³ Loc rupt în orig.

în zapis și <nic>¹i frate, nici soră, nici văr
.....¹ ciți au avut din rudele ei

МАН КЪ ДЕНЪ ВЪ ЛЕТО ХЪРМ.²

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXI/2.

Orig., hirtie (25,5 × 18,8 cm.), rupt, lipsă o parte.

Cu o copie, ibidem, XXXIII/27, din 1786 dec. 3, de Costache diac de divan.

80

1632 (7140) mai 22, Iași.

Tofan și Neculai Séchil mărturisesc că au vîndut lui Lupul Prăjescul satul Cobecenii, din ținutul Hirlău, pentru 5 iepe și 100 de galbeni.

† Adecă eu, Tofan Séchil și Niculaiu Séchil, înșine pre noi mărtorisim cu cesto zapis al nostro cum noi ne-am tocmit cu dumiiului, cu Lupul Prăjăscul, să-i vendem satul Cobecénii, ce iaste partea noastră, ce iaste în ținutul Hirlăului. Și am tocmit să ne dea o sotă de galbeni bani boni și cinci iape. Dece doizăci de galbeni ne-au dat și ne-au rămas cu optodzăci de galbeni și cinci iape.

Deci ne-am tocmit cu dumiiului să mérgim după Simpietriu într-o săptămînă la casa dumisale și să adocim și drésăle, iar dumiiului să ne dea și ciia bani ce mai sos scrie și iapele.

Și aiasta tocmală s-au făcot denaintea dumisale lui Patrașco Bașotă logofătoli și denaintea Stratului șatrariului și denaintea lui Racoviță spătar.

De aiasta mărturisim cu cesto zapis al nostru că să știe.

Și pentru mai mari credință ne-a<m>³ pos și iscălitura.

Ис с Ис, лкто хърм ман кѣ.

Încă am mai loat 60 ughi, să știe.

Datu-ne-au banii toți și [și] iapele⁴.

Пѣтрашко Башотъ лугофет <m. p.>.

Из Истратѣ Болк вел шетрар <m. p.>.

Тофан Сѣкил искал <m. p.>.

Из Никлаю Сѣкил искал <m. p.>.

Racoviță Cehan spătar <m.p.>.

Bibl. Acad., CDXXII/98.

Orig., hirtie (31 × 19,9 cm.), patru peceti aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² Въ лето хърм, adăugat cu altă cerneală.

³ Omis în orig.

⁴ „Încă.... iapele“, adăugat ulterior de altă mină, cu altă cerneală.

81

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericiani de încalcările păstorilor moldoveni sau secui.

† Ив Флѣгандрѣ Наниш ковода, ложѣю милостѣю, господарѣ Зѣман Младѣвскон. Пишем господство ми сѣбѣм нашим, пѣркѣлаком Немецким. Дăму-вă știre că domniei méle s-au jeluit rugătorii noștri, egumenul și tot săborul de la svintaa mănăstire de la Beserecani, într-acesta chip dzicîndu înaintea domniei méle, cum înblă oi de țară și alte dobitoace de calcă hotarul și ocina sventei mănăstiri și strică finéțele și săcui de în Țara Ungurească și alți oameni streini de într-aceia țari, de calcă hotarul țării domniei méle și-ș țin bucatele pre locul sventei mănăstiri, fără știrea săborului, cum nu să cade și cum nu iaste învățatura domniei méle.

Pentru acea, deaca veți vedea cartea domniei méle, iar voi să aveți a socoti acesta lucru și cine vă vor da știre, egumenul și tot săborul de întru svinta mănăstire ce mai sus scriem, că înblă de calcă hotarul sventei mănăstiri cu dobitoacele lor sau cu alte lucruri, sau înblă vinîndu fieri, ori oameni de țara domniei méle, ori de Țara Ungurească, acelora să aveți a le da certare după deala lor și a-i goni de pre locul sventei mănăstiri.

De aceasta mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. Так да знант, инак не счините.

И Ис, лкто хърм ман кѣ.

† Сѣм господинъ вѣкѣл.

Ив Флѣгандрѣ ковода <m. p.>.

† Крѣтѣ <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XII/38.

Orig., hirtie (32,6 × 20,1 cm.), pecete aplicată.

87

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Fruntești pentru ocinile pe care le stăpînesc împreună.

† Ив Ялѣандръ Илиаш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Пишемъ сѣбѣ нашъ Василіе ушар. Дѣму-ѣ штире că s-au jeluit Patrichi vist<iernicel> cu razașii săi pe Vasilie den Fruntești dzicindu că au ocină împreună cu dînsul în cîteva locuri. Deci el s-au sculat de-au vindut o ocină den Buțcăténi, cît au chibzuit că iaste partea loru den totu satulu¹.

Deci s-au mai pîrit în zilele lui Moisei vodă și l-au rămas Patrichi cu [cu] răzașii săi pe Vasilie de Fruntești și i-au fost dat zi să iasă den sat, să să ducă în vînzare. Iar <el>² pină acmu n-au mai eșit.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea domnii méle, iar tu să socotești cu oameni buni, de va hi cu<m>³ au dzis Pat<ri>²chi cu răzașii săi, iar tu să zici acelui Vasilie să iasă den sat, să meargă la vînzare. Iar cui va părea strimbu să vie de față innaintea porței domnii méle.

† У Мс, лѣто хр̄м̄ ман кѣ.

† Господинъ велѣа.

† Гангѣ вел логофетъ счи <т. р.>.

† Кожочѣ <писал>.

Bibl. Acad., III/202.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 203 (orig.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cirligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jitnicer.

† Ив Ялѣандръ Илиаш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣдшошѣ, прѣд ннами и прѣд вѣсими нашими молдавски-

¹ „loru“ și „satulu“, corectate.

² Loc rupt in orig.

³ Omis in orig.

ми волѣри, веланкх и маланх, молбеници наши, егъмениш и вѣсемш събор въ сѣктаа монастыр Бесерекани, идеже ест храмъ сѣктое Благовещанинѣа сѣктѣи владичице нашей Богородице и приснодѣвѣи Маріа, съ единъ записъ въ слѣга нашей Василіе вѣк житничар, сынъ Банша, сътворенъ въ прѣдъ нашими вѣрникими волѣрими почитниими, Гангѣ вел логофетъ и Лѣпша вѣк вел дворникъ и Галени вѣк хетманъ и Пѣтрашко Кашотъ вторѣе логофетъ, сице писаше и сѣдѣтелствѣице въ тотъ записъ его, како ѡнъ за его добраа волѣ, некимъ непонсжденъ, а ни прислоканъ, далъ и помиловаа сѣктаа монастыр Бесерекани съ четвъртаа частъ въ село Хъснѣшѣни, что ѡ волостъ Крѣангѣтѣри, елико изверна сѣ частъ его и сестрици его, Дрѣгъци и Трофани, и въ кѣпнежно и въ дѣднинно и съ мѣсто за пасикъ, къ за дѣше его и родителемъ его и да сътворитъ имъ памѣтъ. И сестрици его, Дрѣгъци и Трофани, далъ имъ дрѣгаа частъ за ѡтниншъ въ дрѣгою мѣсто.

Ино господство ми, такоже свидѣхомъ тотъ записъ за мартѣрѣи въ прѣдъ тѣхъ волѣри господства ми, вѣровахомъ и въ насъ ещѣже дали и потвърдани есми како да естъ имъ и въ насъ, ѡтнина и дааніе и милостивіе, съ вѣскамъ доходомъ. И ни да сѣ не змишае.

У Мс, въ лѣто хр̄м̄ ман кѣ.

† Саамъ господинъ казалъ.

Ив Ялѣандръ воєвода <т. р.>.

† Крѣтѣ Даміанъ <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Bisericiani, unde este hram sfînta Bunavestire a sfîntei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zapis de la sluga noastră Vasilie fost jitnicer, fiul lui Banul, făcut dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, Gheanghea mare logofăt și Lupul fost mare vornic și Savin fost hatman și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, astfel scriind și mărturisind în acel zapis al lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra, a dat și a miluit sfînta mănăstire Bisericianii cu a patra parte din satul Hăsnășeni, ce este în ținutul Cirligăturii, cît se va alege partea lui și a surorilor lui, Drăguța și Trofana, și de cumpărătură și de moștenire și cu loc de prisacă, întru pomenirea lui și a părinților lui și să le facă pomenire. Iar surorilor lui, Drăguța și Trofana, le-a dat altă parte de ocină din alt loc.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis de mărturie făcut dinaintea acelor boieri ai domniei mele, am crezut și de la noi încă am dat și am întă-

rit că să le fie și de la noi ocină și danie și miluire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXXXVIII/258.

Orig., hîrtie (30,6 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

84

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani o parte din satul Orbic, ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pîriul Orbic și cu o moară în apa Bistriței, niște vii la Bacău și schitul lui Ciolpan monah,

† Иъ Илѣандръ Илиашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми додохом и потвърдихом молебником нашим, егъменом и вѣсемъ съборъ шт свѣтла монастыри глаголемаа Бесерекани, идеже ест храмъ честнаго Благовѣщеніе прѣсвѣтѣн Богородице, нхъ правою штиннѣ, и дѣднинѣ шт село Оубенк, что ѡ волостъ Немецскон, что еѡ изберетъ частъ имъ за штиннѣ, съ ставъ и съ маени на потоцѣ Оубенкѣ и съ една маенъ ѡ вода Шинстрицѣ и съ нѣкое виноградъ ѡ Бакѣкѣ и съ скитѣѡ Чолпанъ монахъ, что таа штиннѣ и дѣдниннѣ естъ даніе свѣтѣн монастыръ више писана, Бесереканнимъ, штъ Дамитра, <кнѣгинѣ покѡннаго Чолпанъ монахъ и штъ дочка еѡ, Крестина, кнѣгинѣ Самѡила пѣхъ<ѣрничел>, къ за дѣше его и родителемъ его, штъ исписоаче и привнаѣе что шни имали штъ нинѣ господарнѣ прѣжде насъ више.

Тѣмъ радѣ, како да естъ имъ и штъ господства ми прака штиннѣ и дѣдниннѣ и шрикъ и потвържденіе, съ вѣсѣмъ доходомъ. И ни да сѡ не змишаѣтъ.

Хъ Исѣ, лѣто хърѣмъ миѡ кѣ.

† Сѡамъ господинѣ рече.

Иъ Илѣандръ воевода <т. р.>.

† Крестѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este templul cinstitei Buneinvestiri a preasfîntei născătoare de Dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină din satul Orbic, care este în ținutul Neamț, ce se va alege partea lor de ocină, cu iaz și cu mori pe pîriul Orbic și cu o moară în apa Bistriței și cu niște vii la Bacău și cu schitul monahului Ciolpan, care ocină și dedină este danie sfîntei mănăstiri mai sus scrise, Beserecani, de la Dumitra, cneaghina răposatului Ciolpan monah și de la fiica ei, Cîrstina, cneaghina lui Samoil păh<ărnichel>, întru pomenirea ei și a părinților ei, din ispi-soace și privilegii ce a avut de la alți domni foști mai înainte de noi.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/16.

Orig., hîrtie (30,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

O trad. la Bibl. Acad., XXXII/19.

85

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

† Иъ Илѣандръ Илиашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми додохом и потвърдихом молебником нашим, егъменом и вѣсемъ съборъ шт свѣтла монастыри Бесерекани, идеже ест храмъ Благовѣщеніе Богородице, нхъ правою штиннѣ и кѣпекинно, штъ исписокъ за кнѣзпленіе что имали штъ Мирѡнъ Барнинскѣнъ Могила воевода, половина село Шендрѣщи,

на Бистрицѣ, и съ врсѣ за мѣсто с Бистрици и съ мѣсто за пасик, что с волост Бакоевѣ, что они сами крѣпани въ Кандакѣа, кнѣгинѣ Гонъ бивъ дворникъ и въ сынове ии, за сто и петдѣсѣтъ сги жолтихъ, что бивъ виксѣленѣ и Говенъ бивъ дворникъ въ Микотицѣ и въ сестра его, Бѣска, сынове Хрѣста Бѣрбою дворникъ, въ нарѣженѣ за виксѣленѣ что имѣа въцѣ ихъ, Хрѣстъ дворникъ, въ Брачъ комне и въ Нестратѣ дѣлак, како да естъ имъ и въ господствѣ ми правою вътннѣ и срикъ и потверженѣ, съ вѣсѣмъ доходоу, непорѣшнѣно, ми, николиже на вѣки. И ни да сѣ не снншаѣт.

Ѫ Ис, лѣто хрѣмъ миѣ кѣ.

† Самъ господинъ рече.

Ивъ Плевѣандрѣсъ воевода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod, jumătate din satul Șendrești, ce este în ținutul Bacău, pe Bistrița, și cu vad de moară la Bistrița și cu loc de prisacă, ce ei și-au cumpărat-o de la Candachia, cheaghina lui Goe fost vornic, și de la fiii ei, pentru o sută și cincizeci ughi galbeni, care i-a fost cumpărătură și lui Goe fost vornic de la Micotici și de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboiu vornic, din dresela de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Ursu vornic, de la Bran comis și de la stratie diac, ca să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <м. р.>.

† Црстеа Дамнианъ <а scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași. Fond Spiridonie, I/4. Orig., hirtie (30,7 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată. Cu o trad. din 1839 aprilie 24. EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 7–8 (orig. slav cu trad.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița, pe pîriul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău, și satul Popcești, pe pîriul Cracău, din ocolul tîrgului Neamț.

† Ивъ Плевѣандрѣсъ Намашъ воевода, воевоу миѣстѣю, господарѣ Земли Младескон. Оуже господство ми дадохом и потрѣдихомъ молбеникомъ нашимъ, егѣменомъ и вѣсемъ съборѣ въ свѣтаа манастири нарицаемаго Бесереканинъ, идеже естъ храмъ свѣтѣе Благовѣщенѣе владычице нашии Богородице и приснодѣвѣкинъ Марѣа, и хъ правѣи вътннѣи и дѣдннѣи, вътннѣи исписоаче за дааннѣе и за мнлованѣе что они имѣаи вътннѣи прѣдннѣи господарѣхъ, едно село, на имѣ Троица, что на потоцѣ Краковѣ, с волостъ Инмецескон, и съ мѣсто за мѣстѣи на тоа потокъ Краковѣ и такожде и на дрѣгое село, на имѣ Попчеши, что естъ пакнже на Краковѣ, за околъ Иѣмцѣс.

Тѣмъ радѣ, како да естъ и въ господствѣ ми свѣтѣи манастир Бесереканинъ, тѣхъ двѣ селахъ, Троица, съ врсѣ за мѣстѣи с Краковѣ и Попчеши, права дааннѣе и потверженѣ, съ вѣсѣмъ доходоу. И ни да сѣ не снншаѣт.

Исѣ с Ис, лѣто хрѣмъ миѣ кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Ивъ Плевѣандрѣсъ воевода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire care se numește Beserecanii, unde este hramul sfânta Bunavestire a stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, dreptele lor ocini și dedine, din ispisoaice de danie și de miluire ce ei au avut de la alți domni de mai înainte, un sat, anume Troița, care este pe pîriul Cracău, în ținutul Neamț, și cu loc de moară pe același pîriu Cracău și de asemenea și alt sat, anume Popcești, care iarăși este pe Cracău, de ocolul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acele două sate, Troița, cu vad de moară în Cracău, și Popcești, dreaptă danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, IV/32,33.

Orig., hirtie (30,2 × 19,1 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1843 aug. 20, de Hrisanth ieromonah.

87

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Bisericiani braniștea sa.

† Нш Плевндръ Илиаш коевода, божію милостію, господаръ Земан Молдавскон. Сѣже придошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими молдавски-ми болѣри, великих и малих, молебникѣ нашемѣ, егѣменѣ и вѣсемѣ съборѣ вт свѣтлаа монастыри Бесерекани, идеже ест храмъ Свѣтосъ Благовѣщаніи свѣтѣи Богородице и преносѣвѣи Маріи, съ единъ записъ за свѣдѣтелство вт молеб-никѣ господства ми, куръ Иоанасіе архієпископъ и митрополитъ Сѣчавскіи и вт нашии вѣрними болѣри, вт Гѣнгѣ велъ лугофет и вт Лѣпѣла вие велъ двор-ник и вт Лѣпѣла велъ дворникъ Долиѣнъ Земан и вт Пѣтрашко Башотъ вторіи лугофет и вт Гевргіе Башотъ вие вистѣрник и вт Юрашко Башотъ и вт Дѣмитрѣ Бѣхѣш третіи лугофет и вт Пѣтрашко Бѣла велъ спѣтар и вт Апостолъ Катарѣуѣла велъ чашник и вт Тѣстѣла вие лугофет и вт Пѣтрашко вие житничар и вт Лѣпѣла Прѣжесѣла вие постелник и вт Тома велъ сѣжар и вт Юраки вие вистѣрник и вт Лепѣдат и вт Нѣнюк дворникии глотніи вившіи и вт ниниѣ болѣри земскон, великих и малих, сице писавше въ тотъ записъ, како они змиришѣ сѣ и потокнишѣ сѣ вт прѣд вѣсьми нами, радї хотаръ за бранище, въ плани-нах, еже имѣшѣ тѣжебо междо нами.

И они за нѣ добраа волѣ потокниши сѣ како что би имѣли держати кааѣгери вт Бесерекани, съ единъ зрикъ въ знаменіе что они имае вт Пле-

¹ Omis în orig.

Вандра коеводн. Что сѣ починает хотаръ бранищеи на вт рѣки Бистрици и вт потоцѣ еже ест вѣше главн полѣни црѣкѣи Іулифѣи, а вт толѣ въ просто мѣстѣ по нѣкѣи источники иже течет вт горъ Бѣла и черезъ кѣлиѣ Бѣловѣ, на источникъ Халѣмѣ, иже зовет сѣ Хорѣвѣрѣ и горѣ источникъ, нѣкое пѣти и горъ попѣти до кѣлиѣ Гимен, таже кѣлиѣ Гимен вѣше до Ногѣ Згрѣс и вт тѣ-дѣ до нѣкиѣхъ крѣници, вѣше кѣлиѣ Ногѣ Згрѣскою, до свѣтїю потоцѣ Чрѣлиѣм, на рѣцѣ Биказ и рѣцѣ горн, до свѣтїю Жндана и Жнданѣ вѣше, до свѣт Бис-трии и таже Биказѣла вѣше, по на вѣрѣшїе Яцѣи и Яца вѣск и вт толѣ до Длѣгою Халѣмѣ и черезъ Халѣм до шпчина Тороголѣжѣлашн, по шпчина Тороголѣжѣ даже до потока, а вт толѣ право до вѣрѣхъ горам, ѣ главъ Халѣмѣ, а вт толѣ право долѣ до вѣрѣшїа Поточоловни горам, а вт толѣ долѣ право рѣбра По-точиловѣ до ногѣ Крѣмѣтѣра и долѣ тою ногѣ, по долѣ вт Крѣкала, до рѣцѣ Бистрици, на Брѣдъ Зѣла, а вт толѣ, вт Брѣдъ Зѣла по тои потокъ иже течет и Брѣдъ Зѣла и вѣше по тои потокъ право вѣше до Глемаа Кѣланкаа, а вт толѣ вѣше до горѣ Мѣнчоловѣ, таже шпчина право до Столицъ Грохотиш, таже вт тѣдѣ долѣ до Бистрицѣ и вѣше на Бистрицѣ до полѣна црѣкѣвѣ Ивѣ, вѣше главн, иже ест весъ хотаръ сѣвѣрѣшен и сѣ вѣскѣми полѣнѣми.

И тако потокниши сѣ, вт прѣд нами, за нѣкиѣхъ зриче что имае свѣ-тлаа монастыр Бесерекании, за дааніе и милованіе вт Сремїа коевода и вт Гимѣион коевода и вт Радѣла коевода и да не имае тегаги сѣ Бесерекании съ Пѣнгѣраци за тѣжебо николиже за сїа тѣжебо, нѣ да имае дрѣжати Бесере-кании по гдѣ повндают тѣхъ знаменіе, въ тѣхъ зриче, како потокниши сѣ.

И пакыже аще вѣрѣщѣет сѣ до пѣнгѣрѣчѣни нѣкиѣхъ нарѣденїе на тотъ хо-таръ, да не вѣрѣвати сѣ, нѣ да бѣдет лѣжикъ и да зрѣвати сѣ, понеже вѣрѣ-тлаа сѣ едно дѣло велми зло зчинен вт Пѣнгѣраци единъ зрикъ неправедн, что вѣлии писанъ попъ Павелъ вт Концеци, вт волостъ Ювѣдѣсцѣомѣ, како онъ самъ, съ свѣт его, свѣдѣтелствѣвалъ.

И кто вѣскѣсати въ нѣкаа врѣмѣ нѣкою тѣжебо за сїа, тѣхъ да бѣдет за глобъ портѣ и коли.

Ино господство ми, іако свѣдѣхомъ тѣтъ записъ вт толикиѣхъ болѣри, вѣ-рѣвахомъ и вт насъ ешеже дали и потвѣрдннъ вѣсми имъ. Тѣмъ радї, тоа бранище да ест и вт господства ми свѣтѣи монастыр Бесереканиимъ по гдѣ повнкают¹ нѣхъ нарѣденїе въ знаменїе, право штиннѣ и дѣдннѣ и зрикъ и потвѣрѣденїе, съ вѣсемъ доходѣомъ, непорѣшенно, имъ, николиже, на вѣки и да не имае маи тега-ти сѣ за сїа тѣжебо николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не змишае.

Оу Ісѣ, въ лѣто хрѣмъ маи кѣ.

† Самъ господннѣ велѣл.

Нш Плевндръ коевода <т. р.>.

† Крѣстѣ Дамїианъ <писалъ>.

¹ Greșit, în loc de повндают.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfintei Bunevestiri a sfintei născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zăpis de mărturie de la rugătorul domniei mele, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și de la credincioșii noștri boieri, de la Gheanghea mare logofăt și de la Lupul fost mare vornic și de la Lupul mare vornic de Țara de Jos și de la Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și de la Gheorghie Bașotă fost vistiernic și de la Iurașco Bașotă și de la Dumitru Buhuș al treilea logofăt și de la Pătrașco Boul mare spătar și de la Apostol Catargiu mare ceașnic și de la Tăutul fost logofăt și de la Pătrașco fost jtnicer și de la Lupul Prăjescul fost postelnic și de la Toma mare sulger și de la Iordachi fost vistiernic și de la Lepădat și de la Neaniul foști vornici de gloate și de la alți boieri de țară, mari și mici, astfel scriind în acel zăpis, că s-au împăcat ei și s-au tocmit dinaintea lor, a tuturor, pentru hotarul de braniște, în munți, pentru care avuseseră pîră între ei.

Și ei de bunăvoia lor s-au tocmit ca să aibă a stăpîni călugării de la Bese<re>cani, cu un uric în semne pe care îl au ei de la Alexandru voievod. Și se începe hotarul braniștei lor de la riul Bistrița și de la pîriul care este mai sus de capul poienii bisericii lui Iosif, iar de acolo pe loc drept la niște izvoare care curg din muntele Boul și peste culmea Boului, pe izvorul Hălmului care se numește Horșturi și în sus pe izvor, la un drum și pe drum la deal, pînă la culmea Simei și pe culmea Simei în sus pînă la Piciorul Ungurului și de acolo la niște fintîni, mai sus de culmea Piciorului Ungurului, pînă la gura Piriului Negru, la riul Bicaz și riul în sus, pînă la gura Jidanului și pe Jidan în sus, pînă la gura Bistrei și de asemenea Bicazul în sus, pe la obîrșia Aței și toată Ața și de acolo pînă la Hălmul Lung și peste Hălm la obcina Torogleajului, pe obcina Torogleajului pînă la pîriu, iar de acolo drept la virful muntelui, în capul Hălmului, iar de acolo drept la vale pînă la obîrșia Potociului în sus, iar de acolo drept la vale pe coasta Potociului, pînă la piciorul Curmătura și la vale pe acest picior, mai la vale de Strimba, pînă la riul Bistrița, la Vadul Rău, iar de acolo de la Vadul Rău, pe acel pîriu care curge în Vadul Rău și mai sus pe acel pîriu, drept în sus pînă la Glimeia Mare, iar de acolo în sus, pînă la muntele Muncelului, apoi pe obcină drept la Scaunul Grohotișului și de acolo la vale, pînă la Bistrița și în sus pe Bistrița la poiana bisericii lui Iov, mai sus de capăt, care este tot hotarul încheiat și cu toate poienile.

Și așa s-au învoit, dinaintea lor, pentru niște urice de danie și miluire pe care le-a avut sfînta mănăstire Besericanii de la Eremia voievod și de la

¹ Omis în orig.

voievod și de la Radul voievod și să nu se mai pîrască Besericanii cu gîrății niciodată pentru această pîră, ci să stăpînească Besericanii pe unde arată acele semne, în acele urice, precum s-au învoit.

Și iarăși, dacă se vor găsi la pingărăceni vreunele drese pentru acel hotar, nu se creadă, ci să fie mincinoase și să se rupă, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de Pingărați, un uric neadevărat, pe care l-a scris popa Pavel în Conțești, de la ținutul Agiudului, după cum el însuși, cu gura lui, a mărturisit.

Iar cine va ridica în vreo vreme vreo pîră pentru aceasta, aceia să fie de gloabă porții 50 de boi.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zăpis de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă le-am dat și le-am întărit. De aceea, acea braniște să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Besericanii, pe unde le arată dreselile în semne, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, XIII/32.

Orig., hîrtie (40,2 × 28 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

88

1632 (7140) mai 25.

Alexandru Iliiaș voievod către mănăstirea Bisericanii, pentru Bicaz

1632 <7140> mai 25.

Alexandru Iliiaș voievod către m-rea Bisericanii, pentru Bicaz.

După *Catalogul doc. mold.*, II, p. 169 (nr. 779).

Regest.

Documentul slav cu traducerea care existau la Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii.

XIII/31, lipsesc acum.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Schitul lui Iosif locul de braniște dăruit de Ștefan voievod și întărit de Petru voievod.

† Ив Плевандръ Илѣашъ коевода, божѣю милоствѣю, господарь Земли Младавскон. Оже господство ми дадохом и потерьдихом молебницимъ нашимъ каагеромъ въ свѣтаа монастыри нарицаемаго Скитъ Іосифови, гдѣже естъ храмъ Благовѣщаніе прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣбелогословенїи владычицѣи паша Бого-родица и приснодѣвѣи Марїа, нѣ правоу штиннѣ и дѣдннѣ, въ испригнаѣе за дданїе и милованїе что имали въ Стефана коеводѣ и въ испригнаѣе за потерь-жденїе въ Петра коеводѣ, мѣсто за бранище тои свѣтѣи монастыр, иже починаетъ съ хотаръ въ рѣка Бистрицѣю, въ свѣтїю потока Анаодїа и горѣ тою потокомъ до вершїю и тижѣ вѣше горѣ на кѣаме до нѣкою полѣнѣ и въ толѣ тижѣ вѣше кѣамѣ до горѣ, иже свѣ зоветъ Симонъ и тижѣ вѣше по краю горѣ Симонъ въ къ западъ, до единъ горъ, еже зоветъ свѣ Палочъ и въ толѣ долѣ до потока Пангарацїи и долѣ до потока даже до рѣка Бистрицѣи и тижѣ долѣ Бистрица до свѣтїа потока Анаодїа, еже тамъ съвѣкъсплѣетъ свѣ вѣс хотаръ свѣтѣи монастыр вѣше писаннѣи, Скитъ Іосифови.

Тѣмъ радї, тотъ вѣше писаномъ хотаръ, еже естъ въ знаменїе, како да естъ и въ господства ми тои свѣтѣи монастыръ правоу штиннѣ и дданїе и зрикъ и потерьжденїе, съ вѣскѣмъ доходомъ, непоршеномъ николиже на вѣки. И ни да съ не зманшлетъ.

✠ Ис, лѣто хрїмъ мѣнъ кѣ.

† Свѣмъ господинѣ вѣлѣа.

Ив Плевандръ коевода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire care se numește Schitul lui Iosif, unde este hramul Bunavestirea preasfintei și curatei și preabinecuvintatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu de danie și miluire ce au avut de la Ștefan voievod și din privilegiu de întărire de la Petru voievod, locul de braniște al acelei sfinte mănă-

stirii, care hotar incepe de la riul Bistrița, de la gura piriului Anatodie și în sus pe acel pîriu pînă la obîrșie și iarăși în sus pe culme, pînă la o poiană și de acolo iarăși pe culme în sus pînă la muntele ce se cheamă Simon și iarăși în sus pe marginea muntelui Simon, dinspre apus pînă la un munte care se numește Pietricica și de acolo în jos pînă la pîriul Pingăraților și în jos la pîriu pînă la riul Bistrița și iarăși pe Bistrița în jos pînă la gura piriului Anatodie, care se împreună acolo tot hotarul sfintei mănăstiri mai sus scrise, Schitul lui Iosif.

Pentru aceea, acel mai sus scris hotar, care este în semne, să fie și de la domnia mea acelei sfinte mănăstiri dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/16 bis.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1809 noiembrie 30, de Pavel Debrici clucer.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor țigani de la moarte de către Caracaș mare armaș.

† Се оубо мѣ, Мѣръшцѣи и Гѣнасѣи и Дѣмитрашкои Костантинъ, зѣтъ Небожатконъ Горганъ дворянїи глотнїи и Дѣмитръ зрїкаръ и Нѣнюа вѣн дворянїи и Крстѣ зрїкаръ и нннїхъ коннїи прѣднїи въ дворъ господинѣ его милоствѣ. Пишемъ и даемъ знанїе съ силѣи записомъ нашимъ како прїнде прѣдъ вѣснми нами Дѣмитрашко циганъ, сынѣ Тѣркѣа и Хѣрѣанъ циганъ, сынѣ Каменнїцѣи, и падали въ прѣдъ нами съ прѣдъ господство си Каракашъ вѣа армашъ молѣшо свѣ уни [въ прѣдъ нами, съ вѣсн ватаги и цѣсн циганскїхъ, именемъ: Мафѣю ватагъ и Иванъ цѣде и Симїонъ и Нїсторъ и Гангорїе и Гошъ и Гогою и ни Гангорїе и нннїхъ вѣсн, радї една повннѣ имъ, еже уни били разбоннїи и зѣманъ и разбѣвали нѣкїхъ людїи и поимали на

ниҳ за лице и уни слави не могати шметдан сѣ нъ повндали повинѣ им и вѣше
нѣкиѣ цигани изгнелени по повинѣ им, а уни змилиѣ сѣ да заплаћит им главни
шт изгнелениѣ. И господство си Каракаш, он дал радѣ ниѣ един кон добро,
цѣнокан за три десѣт зги, пинѣси добриѣ, и радѣ два десѣт зги, пинѣси
готовки, и извадна им главни шт тоа тѣготно, како да бѣдет еиѣ прави холопи
цигани, сѣ жени и сѣ чадем нѣ.

Ино мѣ екоже звидѣхом междо ними тоа токмеж и екоже плати им
главни шт изгнелениѣ, шт нас ешеже сътворихом сѣи наше скѣдѣтелство, до
колѣ сътворит себе и нарѣдениѣ господарскиѣ.

И на великаа вѣрѣ подписахом и наше печатѣ поставихом къ сѣи наш
истиннаа писаниѣ, да сѣ знают.

Оу Мѣ, лѣто зрѣмъ маи кѣ.

Из Иванашко вел питар <м. р.>.

Грама бие столник <м. р.>.

Из Дмитрашко дворник искал <м. р.>.

Из Мирѣица искал <м. р.>.

Из Нѣнюл дворник искал <м. р.>.

† Ашиderea și eu Maftieu vătah de țigani și cu toți vătăjii ciți mai sus
sintem scriși în ispisoc ne-m pus și pecețile ca să să știe.

Из Мафтею искал <м. р.>.

† Adică noi, Mierăuță și Tănasiе și Dumitrașco și Costantin, ginerele
lui Nebojatco și Gorgan, vornici de gloate și Dumitru uricar și Neaniul fost
vornic și Cirstea uricar și alți oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale
domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea
noastră a tuturor, Dumitrașco țigan, fiul lui Turcul, și Huruian țigan, fiul
lui Cameniță și au căzut dinaintea noastră și înaintea domniei sale, Caracaș
mare armaș și rugindu-se ei, dinaintea noastră, cu toți vatagii și juzii de țigani,
anume: Maftieu vatag și Ivan jude și Simion și Nistor și Gligorie și Goia
și Gogoiu și alt Gligorie și alții toți, pentru o vină a lor, că ei au fost til-
hari și au ucis și au jefuit pe niște oameni și i-au prins de față și ei înșiși
n-au putut să tăgăduiască, ci au mărturisit vina lor și au pierit niște țigani pen-
tru vina lor, iar ei s-au rugat să li se plătească capetele de la pierzare. Iar
domnia sa Caracaș, el a dat pentru ei un cal bun, prețuit la treizeci ughi,
bani buni și pentru douăzeci ughi, bani gata și le-a scos capetele de la acea
greutate ca să-i fie drepti robi țigani, cu femeile și cu copiii lor.

Deci noi, dacă am văzut această tocmeală între ei și că le-a plătit cape-
tele de la pierzare, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, până
când își va face și drese domnești.

Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la
această adevărată scrisoare a noastră, să se știe.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

Eu Ionașco mare pitar <м. р.>.

Грама fost stolnic <м. р.>.

Eu Dumitrașco vornic am iscălit <м. р.>.

Eu Mirăuță am iscălit <м. р.>.

Eu Neaniul vornic am iscălit <м. р.>.

Eu Maftieu am scris <м. р.>.

Bibl. Acad., CXX/47.

Orig., hirtie (32,5 × 20,5 cm.), douăsprezece peceți aplicate.

91

1632 (7142) mai 26, Iași.

*Mărturia marilor boieri pentru vânzarea unor ocini din Petiia Mare,
ținutul Suceava și din Șuşmănești, ținutul Dorohoi, lui Dumitrașco
Soldan mare stolnic.*

† Се оубо мѣ, Иванашко Гангѣ вел лугофет и Авнѣл вел дворник
Нижни Земан и Иванашко Кѣжеж вел дворник Бишѣи Земан и Юрашко
Башотѣ хетман и прѣкълаб Сѣчакскѣи и Снакѣ постеланик и Костантин Челвѣи
Псани и Костантин Батише и Тома вел сѣлжар и Дмитроѣ Бѣхѣш логофет и
Геврѣѣ Рошка вѣстѣрник и Юраки вѣстѣрник и Горган и Дмитроѣ и Костантин,
зѣт Небожатко, дворницѣи глотнѣи и ниѣ волѣри и сѣнове волѣри и конни прѣднѣи
шт двор господинѣ его милость. Пишем п даем знанѣ сѣ сѣм записом нашим
како прѣдшоѣ прѣд нами Платон пѣтсѣрѣл шт Хрѣска и жена его, Мѣгдѣлина,
дѣца Бремѣи Тѣтин и сѣстра его¹, Пинѣи, по нѣ добраа колѣ, некии непонѣдени,
а ни приселовани и продали нѣ права штниѣ и дѣдиниѣ, мѣсто за една дома и

¹ Greșit, pentru m; vezi mai jos.

съ все что съ изберет, въ полѣ и въ ватрѣ село и съ вѣсьм доходом, въ село что съ именѣет Петѣя Бел, что съ колост Сѣчаевскомѣ. Таа продали братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан столник, радѣ четири десѣт талери сребръниѣх.

И тижѣ продали Иннеѣя, дѣща Сремѣен Тѣтен и ...¹ Онака, дрѣгое мѣсто за дома, тижѣ съ Петѣя Бел, съ вѣсьм жерѣвѣя что съ изберет съ ватрѣ село и съ полѣ. Таа продали тижѣ братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ четири десѣт талери личниѣх.

И въ том, тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Миѣхъна и жена его, Чюрѣѣ, дочка І оствѣ, по нѣх добраю колю, неким непонѣждени, а ни приселовани и продали нѣх правою штиннѣм и дѣднинѣм, тижѣ мѣсто за една дома, съ тогожде село, съ Петѣя Бел, съ вѣсьм жерѣвѣя что съ изберет съ ватрѣ село и съ полѣ и въ все приѣход. Таа продали тижѣ братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ четири десѣт талери сребръниѣх.

И въ том, тижѣ прѣидѣ, <прѣ>²д <н>²ами, Ивнашко І рецѣла въ Шѣшмѣнѣци, вѣнѣк Никоарѣ вѣн армаш, за его добраа колѣ, неким непонѣжден, а ни приселован и продали своа права штиннѣм и дѣднинѣм, четверѣтаа част въ село Шѣшмѣнѣци, что съ колост Дороѣонскомѣ, въ все село, въ полѣ и въ лѣс и въ ватрѣ село и въ все приѣход. Таа продали тижѣ братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ една сто талери сребръниѣх.

И въ том, тижѣ прѣидѣ, прѣд нами, Ивнашко, сынѣ Сремѣесѣлов, по его добраа колѣ, неким непонѣжден, а ни приселован и продали своа права штиннѣм и дѣднинѣм, четверѣтаа част въ тогожде село, въ Шѣшмѣнѣци, въ ватрѣ село и въ полѣ и въ лѣс и въ все приѣход. Таа продали тижѣ братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ една сто талери сребръниѣх.

И въ том, тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Козма и брат его, Бѣлан, сынѣ Ивнѣтѣнѣслов, по нѣх добраа колѣ, неким непонѣждени, а ни приселовани и продали нѣх правою штиннѣм и дѣднинѣм, четверѣтаа част въ тогожде село, въ Шѣшмѣнѣци, въ ватрѣ село и въ лѣс и въ полѣ и въ все приѣход. Таа продали тижѣ братѣ и прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, тижѣ радѣ една сто талери сребръниѣх.

И вѣстакше съ братѣ и прѣятелю нашемѣ Дѣмитрашко Шолдан вел столник и заплати им исплъною тих вѣснѣх вѣше писаниѣх пинѣси, въ прѣд нами.

Ино мы, шакже вѣндѣхом междо ними, по нѣх добриѣх воли, токмеж и исплъною заплатѣ, въ нас вѣшеже сътвориѣхом сѣмаше свидѣтелство, вѣтнѣмъ за вѣрности, до колѣ сътворит себе и нарѣденѣе господарскиѣх. И на великаа

ствѣрѣ подписаѣхом и печати нашиѣх приложнѣхом къ сѣмѣ истинномѣмъ записи нашемѣмъ.

И аз, Ерѣстѣ Дамѣянъ Срикар, писал, да съ знает.

Пис оу Ше, лѣто хѣрмъ май кѣ.

Из Ганѣѣ вел логоѣет м. р.

Из Дѣнѣла вел дворник <м. р.>

Из Ивнашко Кѣжеѣ вел дворник <м. р.>

Из Юрашко Башѣт хатман <м. р.>

Евѣкѣ постѣлѣвик м. р.

Из Тома сѣлѣѣр некал м. р.

Дѣмитрѣ Бѣхѣш логоѣет <м. р.>

Из Горган дворник некаѣх <м. р.>

Из Иордакѣ вѣстерник некал м. р.

Из Г...¹ дворник некал <м. р.>

† Adică noi, Ionașco Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Enachie postelnic și Costantin Celebi Asani și Costantin Batiște și Toma mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Gheorghie Roșca vistier și Iordache vistier și Gorgan și Dumitru și Costantin, gine-rele lui Nebojateo, vornici de gloate și alți boieri și fii de boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, Platon pitărel din Hreasca și femeia lui, Măgdălina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui ², Anisia, de bună-voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Aceea au vîndut-o fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și ³ Onaca, alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui și prietenu-lui nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Mihăilă și femeia lui, Ciorcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă în același sat, în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și din tot venitul. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui și prietenu-lui nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

¹ Indescifrabil.

² Greșit, pentru „ei“; vezi mai jos.

³ Loc alb în orig.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul, din cîmp și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Aceea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și fratele lui, Bălan, fiii lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din pădure și din cîmp și din tot venitul. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, de asemenea pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat fratele și prietenul nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic și le-a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoia lor între ei și plata deplină, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, să-i fie de credință, pînă cînd își va face și drese domnești. Și pentru mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cîrstea Damiiian uricar, am scris, să se știe.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 26.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Enache postelnic m.p.

Eu Toma sulger am iscălit m.p.

Dumitrașco Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gorgan vornic am iscălit m.p.

Eu Iordachie vistier am iscălit m.p.

Eu G.....¹ vornic am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XXXVII/183.

Orig., hîrtie (42,1 × 27,9 cm.), opt peceți aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 12—15 (trad. editorului).

Indescifrabil.

1632 (7140) mai 26.

Arhip fost cămăraș vinde ocina sa din Mănești, pe Tazlău, lui Marco din Brătîla.

Eto az, Arhip, ce am fost cămăraș, însumi pre mene mărturisescu cu cestu zapis al meu cum eu de a mea bunăvoe, de nimene nevoit, nici înpresurat, am vîndut a mea direaptă moșie ce mi-au fost cumpăratură în sat în Mănești, pre Tazlău, mai sus de Zeameș, a patra parte de sat de Mănești, ce mi-au fostu cumpăratură de la Gligorie Șandru și sestra ego, Marga, sinove Șandru starago, ce mi-au vîndut ei mie dreptu șasezăci de zloți bătuți. Acéia cumpăratură am vîndut eu lui Marco de Brătîla dreptu acești șasezăci de zloți bătuți, cum o am cumpărat cu tot venitul, în vatra satului și în cîmpu și în pomăt și în pădure, într-a [tr-a]pă, cu tot venitul, aceaia am vîndut lui Marcu și fămei sale.

Așijderea i-am vîndut altă parte ce am avut cumpărată cumpăratură de la Greaca, fata Savului de Mănești, nepoata Comșăi, am vîndut partea sa, a patra parte din[n] a patru bătrîni, dreptu zeci galbeni, cu tot venitul, cum scrie mai sus, așijdere lui Marco de Brătîla și fămeei sale, ca să le fie lor direapta moșie și cumpăratură, neclătită în veci.

7140 (?)¹ <1632> maiu 26.

Arhip.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 107—108.

Orig., hîrtie, cu specificarea, în nota finală: „nu se citcște bine data de an”.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomcești și Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameș și fiul său Ion.

† Се оубо ми, Гьнгѣ вел лвофет и Лѣпѣ вел дворник Долнѣн Земан и Ювннашко Кѣжеъ вел дворник Бишнѣн Земан и Енакѣ постелник и Юрашко Башотъ хетман и прѣкълаб Гечарскѣн и Лѣпѣ бив вел дворник и Костантин

¹ Pus de editor.

Батище и Дѣмитраки вел вистѣрник и Шолдан вел столник¹ и Пѣтрашко Башотъ вторѣи логофет и Тома вел сѣлжар и Грама вел столник и Дѣмитръ Бѣхѣш третѣи логофет и Георгѣ Рошка вторѣи вистѣрник и Истратѣ Болѣ вел шетрар и Юдаки третѣи вистѣрник и Каракаш вел армаш и Дѣмитрашко вторѣи столник и Енаки Кара вторѣи армаш и Ивн и Тѣнасѣе и Мѣтерѣцъ и Костантин, дворници глотнѣи и иннихъ болѣри и конни прѣднѣи wt двор господнѣ его милостѣ. Пишем и даемъ знанѣ съ снмъ записомъ нашимъ како прѣиде прѣдъ нами, прѣятелю нашемъ Кондѣ вел вел митник и сынъ его, Ивн, по нѣхъ доброю волѣ, некимъ непонѣждени, а ни приселовани и продаан нѣхъ пакою wtнннѣ и кѣпежнино wt исписокъ за вѣкѣплениѣ что имали wt Стефанъ Томшѣ ковоода, четвѣртаа частъ wt село Томчеци, что ѣ колостъ Текѣчскомѣ, что вни кѣпили wt Тѣдора и wt сестра его, Мѣрѣика, дѣщери Еремѣи Тѣлабѣ, wt свонѣхъ нарѣдениѣ, что ималъ дѣдъ имъ Тома Тѣлабѣ.

И тѣже продаан и дрѣгаа частъ за wtнннѣ wt тогожде село, wt Томчеци, что вни било кѣпили wt тѣхъ више писани, wt Тѣдора и wt сестра его², Мѣрѣика, дѣщери Еремѣи Тѣлабѣ и wt племенниці нѣхъ Юсип и wt сестри его, Зрѣта и Антоннѣа, дѣти Дѣмитръ Тѣлабѣ, вѣсѣ частъ зѣко имъ, Пѣтрашко Тѣлабѣ, что сѣ изберетъ, четвѣртаа частъ съ мѣсто за брѣдъ за мѣстѣ ѣ Брѣладѣ и съ колоти рѣвннми и съ вѣсѣ приходъ. Тѣхъ продаан братѣ и прѣятелю нашемъ Костинъ постѣанникъ, радѣ една сто талери сребрѣнннхъ, пиннѣси готови.

И тѣже продаан, wt прѣдъ нами, за нѣхъ доброю волѣ, некимъ непонѣждени, а ни приселовани, нѣхъ правою wtнннѣ и кѣпежнино wt исписокъ за вѣкѣплениѣ что имали wt самасго³ господство сн, господнѣ его милостѣ, wt прѣвое господство, четвѣртаа частъ wt вѣсѣ село, wt Попи, wt ѣстъ Церѣлово, что ѣ колостъ Текѣчскомѣ, wt ватрѣ село и wt полѣ и wt колотахъ и съ вѣсѣ приходъ что сѣ изберетъ, что вни било кѣпили wt Еасилѣе, зѣтъ Крѣсти дворникъ и wt шѣрсинъ его, Чернатъ вел логофет, пакѣже зѣтъ Крѣсти дворникъ и wt Екива, кнѣгинѣ покойнаго Давѣжи вел чашникъ, дѣща Крѣсти дворникъ, что таа четвѣртаа частъ село било вѣкѣплениѣ покойнаго Крѣсти дворника wt Ротѣш и wt Еранча и wt Дѣма и wt иннихъ племенниці нѣхъ. Таа продаан братѣ нашемъ, Костинъ постѣанникъ радѣ шѣстъ десѣтъ и шѣстъ талери сребрѣнннхъ.

И тѣже продаан, wt прѣдъ нами, прѣятелю наше Кондѣ вел вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣхъ доброю волѣ, некимъ непонѣждени, а ни приселовани, нѣхъ правою wtнннѣ и кѣпежнино, wt нарѣдениѣ за вѣкѣплениѣ что имали wt людѣ добри, етаа частъ wt единъ старъ, wt тогожде село, wt Попеци³, wt ѣстъ Церѣлово и wt царннѣ и wt колотами и wt вѣсѣ приходъ что вни било кѣпили wt Крѣтѣ и

wt братъ его, Данчюа, сынове Мѣндрѣа и Марти. Таа продаан братѣ нашемъ, Костинъ постѣанникъ, радѣ два десѣтъ и шѣмъ талери сребрѣнннхъ.

И тѣже продаан, wt прѣдъ нами, прѣятелю нашемъ¹ Кондѣ вел вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣхъ доброю волѣ, некимъ непонѣждени, а ни приселовани, нѣхъ правою wtнннѣ и кѣпежнино, wt нарѣдениѣ за вѣкѣплениѣ что имали wt людѣ добри, една коловидъ и половина и единъ фѣртаю за wtнннѣ, тѣже wt [ѣстъ] Попи, wt ѣстъ Церѣлово, что вни било кѣпили wt Георгѣ вел чашникъ и wt братъ его, Илнатъ, а имъ било права wtнннѣ и дѣднннѣ wt къ матерѣ нѣхъ, Марѣа. Таа продаан тѣже братѣ нашемъ, Костинъ постѣанникъ, радѣ два десѣтъ талери сребрѣнннхъ.

И тѣже продаан, wt прѣдъ нами, прѣятелю наше Кондѣ вел вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣхъ доброю волѣ, некимъ непонѣждени, а ни приселовани и продаан нѣхъ правою wtнннѣ и кѣпежнино wt нарѣдениѣ за вѣкѣплениѣ что имали wt людѣ добри, една коловидъ и половина за wtнннѣ, тѣже wt тогожде село, wt Попи, wt ѣстъ Церѣлово, что вни кѣпили wt Мѣрѣика, дѣща Мѣхѣнаѣ и wt Кнасѣѣ, дѣща Тодосѣеви. Таа продаан тѣже братѣ unseremъ, Костинъ постѣанникъ, радѣ шѣстна десѣтъ талери сребрѣнннхъ.

И вѣстаа сѣ братѣ нашемъ, Костинъ постѣанникъ, и заплатилъ испѣзна вѣснѣ тѣи више писани пиннѣси, wt прѣдъ нами, вѣ рѣскаѣхъ тѣмъ вѣнѣ писани Кондѣ вел митникъ вѣше и сынъ его, Ивн. Я вни дали емѣ и тѣхъ нарѣдениѣ что имали на тѣхъ wtнннѣ и тѣже, вни сами свѣдѣтелствовали, прѣдъ нами, аже имаютъ единъ зѣрикъ за . . .² wt Радѣа ковоода и вѣ того зѣрикъ сѣтъ писани тѣхъ части за wtнннѣ съ иннихъ wtнннѣ нѣхъ и понмалъ сѣ да непринѣсѣтъ тотъ зѣрикъ исписѣтъ сѣ тѣхъ части за wtнннѣ.

Ино ми, видѣвше мѣждо ними нѣхъ доброволною токмежъ и испѣзною заплатѣ, а мѣ wt насъ ещѣже сѣтворнѣхомъ сѣа наше писаниѣ вѣти господство сн за вѣрности, до колѣ сѣтворити себѣ и нарѣдениѣ господарскнхъ. И на велнкаа вѣрѣ подписахомъ и нашаѣ печатѣ поставнѣхомъ къ сѣа наше истиннаа писаниѣ.

И азъ Крѣтѣ зѣрикаръ писалъ, знати сѣ.

Оу <И>с³, вѣ лѣто хѣрѣмъ мѣи кѣи.

Язъ Гангѣ вел логофетъ м. р.

Язъ Дѣнѣа вел дворникъ <м. р.>.

Язъ <Ивн>ашко Кѣсѣжѣ вел дворникъ <м. р.>.

Инаки постѣанникъ <м. р.>.

Язъ Юрашко Башотъ Хатманъ <м. р.>.

Язъ Дѣнѣа вел дворникъ, прѣкѣлаа Хѣтинскнѣи <м. р.>.

Костантинъ Батиште <м. р.>.

Δημητριος Μέγας βρετάρ <м. р.>.

¹ И Шолдан вел столник, adaugat ulterior pe margine.

² Greșit, în loc de еи.

³ Așa în orig.; mai sus Попи.

¹ Greșit, în loc de прѣятелю наше

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Грама внк столник <т. р.>.

Из Тома сѣлар нскал <т. р.>.

Пѣтрашко Башот логофѣт <т. р.>.

Из Дѣмитраш<ко> Шол<дан>¹ вел <с>¹толник <т. р.>.

Из Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофѣт <т. р.>.

Из Гевргѣ Рошка нскал <т. р.>.

† Баракаш вел армаш.

Истратѣ Болѣ вел шетрар <т. р.>.

Из Мѣръѣцѣ нскал т. р.

Иви дворник нскалѣ.

† Костантин дворник <т. р.>.

† Тѣнасѣ дворник глотнѣи.

Из Дѣмитрашко столник <т. р.>.

Из Ёнаки Дѣмитрѣ вторѣи армаш нскал т. р.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Enachie postelnic și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Costantin Batiște și Dumitrachi mare vistier și Șoldan mare stolnic² și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Toma mare sluger și Grama fost stolnic și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Gheorghe Roșca vistier al doilea și Istrate Bolea mare șetrar și Iordachi vistier al treilea și Caracaș mare armaș și Dumitrașco stolnic al doilea și Enachi Cara armaș al doilea și Ion și Tănașie și Mierăuță și Costantin, vornici de gloate și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la Ștefan Tomșea voievod, a patra parte din satul Tomcești, ce este în ținutul Tecuci, ce ei au cumpărat de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiicele lui Eremia Tălabă, din dresese lor, ce au avut bunicul lor Toma Tălabă.

Și de asemenea au vîndut și altă parte de ocină din același sat, din Tomcești, pe care îl cumpăraseră de la acele mai sus scrise, de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiicele lui Eremia Tălabă și de la verii lor, Iusip și de la surorile lui, Urita și Antonia, copiii lui Dumitru Tălabă, toată partea unchiului lor, Pătrașco Tălabă, ce se va alege, a patra parte, cu loc de vad de moară la Birlad și cu bălți de pește și cu tot venitul. Acelea le-au vîndut

¹ Loc rupt în orig.

² „și Șoldan mare stolnic“, adăugat ulterior pe margine.

de argint, bani gata.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la însăși domnia sa, milostivirea sa domnul, din prima domnie, a patra parte din tot satul, din Popi, de la gura Gerului, ce este în ținutul Tecuci, din vatra satului și din cîmp și din bălți și cu tot venitul ce se va alege, pe care ei o cumpăraseră de la Vasilie, ginerele lui Cîrstea vornic și de la cumnatul lui, Cernat fost logofăt, iarăși ginerele lui Cîrstea vornic și de la Schiva, cneaghina răposatului Dabija fost ceașnic, fiica lui Cîrstea vornic, care aceea a patra parte de sat a fost cumpărătură a răposatului Cîrstea vornic de la Rotăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte rude ale lor. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasezeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și dreapta lor ocină și cumpărătură, din dres de cumpărare, ce a avut de la oameni buni, a cincea parte dintr-un bătrîn din același sat, din Popești¹, de la gura Gerului și din țarină și din bălți și din tot venitul, pe care ei o cumpăraseră de la Cîrstea și de la fratele lui, Danciul, fiii lui Mîndrul și ai Martei. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru douăzeci și opt taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și dreapta lor ocină și cumpărătură, din dres de cumpărare, ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate și un firtai de ocină, de asemenea de la Popi, de la Gura Gerului, pe care ei le cumpăraseră de la Gheorghii fost ceașnic și de la fratele lui, Ihnat, iar lor le-a fost dreaptă ocină și dedină de pe mama lor, Maria. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru Costin postelnic pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din dres de cumpărătură ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate de ocină, de asemenea din același sat, din Popi, de la gura Gerului, ce ei au cumpărat de la Măriica, fiica lui Mihăilă și de la Chilsia, fiica lui Teodosie. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasesprezece taleri de argint.

¹ Așa în orig.; mai sus: Popi.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costin postelnic părți de ocini din satele Tomcești și Popi, din ținutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameș și de la fiul său, Ion.

Suret de pe ispisocu vechiu pe sirbie, de la Alexandru Iliăș voievod, domn țării Moldovei, scris în Iaș de Cristea Dămiiian uricariul, din leat 7140 <1632> mai în 28.

Iată viind, înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, boiariul nostru Conde biv vel vameș și feciorul său Ioan <au vindut>¹ driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut ei de la Ștefan Tomșa voievod, o a patra parté din satul Tomceștii, ce-i în ținut Tecuciului, care ș-o au fost cumpărat ei de la Tudora și soru-sa Marica, fetele a lui Ieremia Tălabă, din diresule lor ce le-au avut moșul lor Toma Tălabă, cum și altă parte de ocină dintr-aceiaș sat din Tomceștii, care ș-o au fost cumpărat de la mai sus numitile, de la Tudora și de la soru-sa Mărica, fetele a lui Ieremie Tălabă și de la niamurile lor, de la Iosip și de la surorile lui, Urita și Antonia, fiii [a] lui Dumitru Talabă, toată partea [a] unchiului lor, a lui Pătrașcu Tălabă, o a patra parté, ce să va alege, cu loc de vad de moară în Birlad, cu bălți de pește păscuitoare și cu tot venitul, iarăși de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor buna-voia au vindut credincios boeriului nostru Costin postelnicul drept una sută taleri de argint, bani gata.

Și iarăși boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce le-au avut de la însuș domnia mea, din domnia cea dintii, o a patra parte, ce să va alege, din tot satul din Popi, [din ustie²] din gura Gerului, ce-i în ținut Tecuciului, care și-au fost cumpărat ei de la Vasilie, ginerile Cristii vornicului și de la cumnatul său Cernat biv logofăt, ce tot ginerile Cristei vornic și de la Schiva, giupineasa [a] răposatului Dabija biv paharnic, fata Cristii vornicului, care această a patra parte de sat au fost cumpărătură răposatului Cristii vornicului de la Roatăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte nia-

¹ Omis în text.

² „gura“.

Și s-a sculat fratele nostru, Costin postelnic și a plătit deplin toți acești bani, mai sus scriși, dinaintea noastră, în mîinile acelor mai sus scriși, Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion. Iar ei i-au dat și acele drese, ce au avut pe acele ocine și, de asemenea, ei înșiși au mărturisit, înaintea noastră, că au un uric de...¹ de la Radul voievod și în acel uric sînt scrise acele părți de ocină cu alte ocine ale lor și s-au prins să aducă acel uric, ca să se șteargă acele părți de ocină.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între ei și plată deplină, noi și de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră să fie domniei sale de credință, pină cînd își va face și drese domnești. Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la această adevărată scrisoare a noastră.

Și eu, Cirstea uricar am scris, să se știe.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu <Ionașco Cu>²jbă mare vornic <m.p.>.

Ianachi postelnic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Lupul fost mare vornic, pîrcălab de Hotin <m.p.>.

Costantin Batiște <m.p.>.

Dimitrie mare vistier <m.p.>.

Grama fost stolnic <m.p.>.

Eu Toma sulger am iscălit <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>² mare stolnic <m.p.>.

Eu Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gheorghe Roșca am iscălit <m.p.>.

† Caracaș mare armaș.

Istratie Bolea mare șetrar <m.p.>.

Eu Mierăuță am iscălit m.p.

Ion vornic am iscălit.

† Costantin vornic <m.p.>.

† Tănasiu vornic de gloată.

Eu Dumitrașco stolnic <m.p.>.

Eu Enache Dumitru al doilea armaș am iscălit m.p.

Bibl. Acad., C/134.

Orig., hîrtie (39 × 25,3 cm.), nouăsprezece peceți aplicate.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

muri a lor, din vatra satului, din cimpu, din bălți cu pește și cu tot venitul de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoe au vindut boeriului nostru lui Costin postelnicul, drept șesăzeci și șesă taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, tot a lor driaptă ocină și cumpăratură ce o au avut de la oameni buni, din dires de cumpăratură de la acei oameni, o a cincea partea dintr-un bătrîn dintr-aceiaș sat de Popi, din gura Gerului, care ș-o au fost cumpărat de la Criste și de la frate-său Danciul, feciorii Mîndrului și a Martei, de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoia [lor], cu loc de țarină, din bălți și din tot venitul, dinaintea noastră au vindut iarăș boeriului nostru Costin postelnic drept douazeci și opt taleri de argint.

Tije boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, dreaptă ocina lor și cumpăratură, din dires de cumpăratură ce l-au avut de la oameni buni, o funie și giuătaté și un firtaiu de ocină, tot din satul Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Gheorghie biv paharnic și de la frati-său, Ignat, iar lor li-au fost driaptă ocină și moșie de la maica lor Măriia, iarăș de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vindut credincios boeriului nostru Costin postelnic drept doazeci taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpăratură, din dires de cumpăratură ce l-au avut de la oameni buni, un odgon și giuătaté de ocină tot dintr-aceiaș sat din Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Măriia, fata lui Mihăilă și de la Chelsiia, fata Tudosiei¹, iarăș de nime siliț, nici asupriț, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vindut boeriului nostru Costin postelnic drept șesăsprezeci taleri de argint.

Și așe, sculindu-se boeriul nostru Costin postelnicul au plătit toț deplin acei de mai sus arătați bani denaintea noastră și denaintea boerilor noștri, in miinele mai sus numiților, boeriului nostru Condii biv vel vameș și fiului său, lui Ion.

Și le-au dat lui² diresăle lor ce le-au avut pe acelé ocini.

Și iarăș singuri ei au mărturisit înaintea noastră precum că mai au un uric de (loc deșchis)³ de la Radul voievod in cari sint trecute acele părți de ocine și s-au apucat ca să aibă a le scoate dintr-acei uric.

Drept aceia, și de la domniia mea să fie credincios boeriului nostru Costin postelnicului acelé părți de ocine din satul Tomceștii și din satul Popi,

¹ Cf. documentul precedent.

² Notă pe margine: „va să zică, lui Costin postelnicului, diresăle lor, a Condii și a fiului său“.

³ Nota traducătorului.

din gura Gerului, ce sint în ținut Tecuciului, drepte ocini și cumpărături și uric și întăritură și fiilor lui, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lui, cine i se va alege mai de aproape, cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară în vecii vecilor. Și altul să nu să amestece.

Insuș domnul au poruncit.

In ispisocul cel adevărat este iscălit insuș cu mina sa, Io Alexandru Iliieș voievod.

Di pi srbie pe limbe moldoveniască am tălmăcit la anul 1810 avgust 25, cliucer, polc<ovnic> Debrici.

Bibl. Acad., CXVI/88.

Traducere.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 257—258 (rezumat).

95

1632 (7140) mai 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan fost jitnicer mai mulți robi țigani.

† Иъ Ялѣксандръ Илѣашъ воевода, вожѣю милостѣю, господарь Зѣманъ Мѣлладескон. Сѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими воедѣри великихъ и малыхъ, слѣга нашъ Бежанъ бѣе житничаръ съ единъ записъ за свѣдѣтелство въ Сочъ Мѣнхѣю вѣнтъ съ бѣ прѣгарѣ въ трѣгъ Тотрѣшскомѣ и съ печатъ врашскомѣ и съ вѣснѣхъ мешчанѣи старѣи и младѣи въ тамъ и тѣже въ Илѣ вѣе хотинѣ и въ Мѣнхѣнѣ и въ инѣхъ людѣ добрѣ, сице писашѣ и свѣдѣтелствашѣ въ тотъ записъ за редѣ единомѣ цѣганъ, имѣ Баснаѣ, аже въи скралъ двѣ конѣи и понмалъ на него за лицѣ съ тѣхъ конѣи и вѣсхощѣтъ повѣшати его срѣдницѣи въ Тотрѣшъ, а въи платилъ емѣ главѣ и извадилъ его въ изгнѣленнѣе како да естъ емѣ правъ холопъ цѣганъ за дѣдинѣ, съ жена его и съ дѣтѣи хѣ.

И тѣже, сказовавъ прѣд нами и дрѣгъ записъ како въи собѣи кѣпилъ единъ цѣганъ, на имѣ Костантинъ, сынъ Баснаѣ цѣганъ, еже въише пишемъ, радѣ единъ конъ добро что далъ радѣ него единомѣ цѣганъ, имѣ Ивнъ, за что тотъ цѣганъ Ивнъ ешеже бѣло далъ радѣ него да извадилъ емѣ главѣ въ изгнѣленнѣе¹.

¹ Loc rupt in orig.

<И тѣже сказоваа п>рѣд <наим>¹ дрѣгъ записъ въ сѣбѣ нашъ Иваншко Билои, писанъ съ рѣки его и съ подписаннѣа его, писавше и свидѣтелствѣаще како онъ по его добраа волѣ, никимъ непонѣжденъ, а ни прислованъ, [и] продалъ его правнъ холопн цигани, именемъ Иваншко Рѣсѣа, сынъ Василѣе.

Ино господство ми, видѣще тѣхъ записе за свидѣтелство, вѣровахом и въ насъ ешеже дади и потвѣрдилъ есми на сѣбѣ нашъ Бежанъ внѣ житничаръ съ тѣхъ више реченихъ холопн цигани, именемъ Василѣе и сынъ его, Константинъ и Иваншко Рѣсѣа, сынъ Василѣе, како да естъ емѣ и въ господство ми правнъ холопн цигани и викѣпленѣ и зрнкъ и потвѣрженнѣ, непорѣшенно емѣ никоимже въ вѣки вѣчннхъ. И ни да се не смншае.

Оу Же, въ лѣто хрѣмъ манъ кн.

† Господинъ рече.

Гангѣ велъ логофетъ зчи и сѣ искахъ <м. р.>.

† Ерѣстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Bejan fost jtnicer cu un zapis de mărturie de la Soci Mihaiu vuit cu 12 pîrgari din tîrgul Totrușului și cu pecetea orașului și de la toți tîrgoveții bătrini și tineri de acolo și de asemenea și de la Ilea fost hotnog și de la Mihnea și de la alți oameni buni, astfel scriind și mărturisind în acel zapis de rindul unui țigan, anume Vasilie, căci el a furat doi cai și l-au prins pe el de față cu acei cai și au voit să-l spînzure ureadnicii de Totruș, dar el i-a plătit capul și l-a scos de la pieire, ca să-i fie lui drept rob țigan de moștenire, cu femeia lui și cu copiii lor.

Și de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis cum el și-a cumpărat un țigan, anume Costantin, fiul lui Vasilie țigan, care mai sus scriem, pentru un cal bun ce a dat pentru el altui țigan, anume Ion, pentru că acel țigan Ion încă a fost dat pentru el ca să-i scoată lui capul de la pieire.

<Și de asemenea a arătat>¹, înaintea <noastră>¹, alt zapis de la sluga noastră Ionașco Bilo, scris cu mîna lui și cu iscălitura lui, scriind și mărturisind că el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit a vindut dreptul său rob țigan, anume Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre Bejan fost jtnicer acei mai sus spuși robi țigani, anume Vasilie și fiul lui, Costantin și Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie ca să-i fie lui și de la domnia mea dreпți robi țigani și cumpă-

¹ Loc rupt în orig.

rătură și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

† Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <а scris>.

Bibl. Acad., MCLXXI/5.

Orig., hirtie (30,50 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

96

1632 (7140) mai 29, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Sterpeni, din ținutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stăni-lești, pentru dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că a dat 130 de ughi în trebuința țării.

† Ивъ Ялѣксандръ Ялѣашъ коюкода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже тотъ истиннъ вѣрно волѣри нашого, Гирьге Рошка вистѣрникъ, дади и потвѣрди есми емѣ его правнъ штннн въ его правнъ нарѣденѣ за данѣ и милованѣ и пакъ и за викѣпленѣ въ Ялѣксандръ, сынъ Радѣа коюкода и въ испнеокъ за потвѣрженѣ въ Монси Могила коюкода, една силнице, на имѣ Стерпѣнн, что ѡ колостъ Фѣлчюскомѣ, что тоа силнице вѣше права господарьскаа, прислѣшно къ школъ Стѣннлицинъ, радѣ его праваа и вѣрнаа слѣжба что слѣжна томѣ господарь ѡкоже и господство ми днис; дрѣгое, за что дади тѣже томъ господарь една сто и тридесѣтъ зри златѣ и тѣхъ пинѣши дади съ въ потрѣба земскон.

Тѣмъ радѣ, тотъ више писанномѣ силнице, Стерпѣнн, вѣше за школъ Стѣннлицинъ, да естъ емѣ и въ господство ми праваа даданѣ и милованѣ и викѣпленѣ и зрнкъ и потвѣрженѣ, его и чадомъ его, непорѣшенно на вѣки. И ни да се не смншае прѣдъ симъ листомъ нашъ.

Ъ Же, въ лѣто хрѣмъ манъ кн.

† Самъ господинъ велѣа.

† Гангѣ велъ логофетъ зчи и сѣ искахъ <м. р.>.

† Фочѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acestui adevărat credincios boier al nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, i-am dat și i-am întărit dreapta lui ocină din dreptele lui drese de danie și miluire și iarăși și de cumpăratură de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și din ispisoc de întărire de la Moisi Moghila voievod, o siliște, anume Sterpenii, care este în ținutul Fălciu, care seliște a fost dreaptă domnească ascultătoare de ocolul Stăniliești, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă ce a slujit acelu domn precum și domniei mele astăzi; alta, pentru că a dat de asemenea acelu domn o sută și treizeci ughi de aur și acei bani s-au dat în treaba țării.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă siliște, Sterpenii, fostă de ocolul Stăniliești, să-i fie și de la domnia mea dreaptă danie și miluire și cumpăratură și uric și întărire, lui și copiilor lui, neclintit în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/10.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută în parte.

1632 (7140) mai 30, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petiia Mare, ținutul Suceava, și în Șușmănești, ținutul Dorohoi.

† Нв Александръ Илиашъ воевода, божією милостією, господаръ Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими бояри, великими и малими, Платонъ питъсѣрелъ въ Хрѣска, съ жена его, Мъгдѣлина, дѣща Бремѣн Тѣтен и сестра его, Инисѣя, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали нѣ права ѡтнинѣ и дѣднинѣ, мѣсто за една дома и съ весъ что съ избереѣтъ ѡт полѣ и ѡт ватрѣ село и съ вѣсѣм до-

дѣдомъ ѡт село что съ именѣетъ Петѣя Бел, что ѡ волостъ Бѣсчакскон. Таа ѡни продали нашеѣмъ вѣрномуѣмъ бояриномъ, Дѣмитрашко Шолданъ велъ столникъ, радѣ чѣтири десѣтъ талери сребрѣннихъ.

И тѣже продаа Инисѣя, дѣща Бремѣн Тѣтен, и...¹ Оѣнака, дрѣгъ едно мѣсто за дома, тѣже ѡ Петѣя Бел, съ вѣсѣмъ жеребѣя, что съ избереѣтъ ѡ ватрѣ село и ѡ полѣ. Таа продали тѣже бояриномъ нашеѣмъ, Дѣмитрашко Шолданъ столникъ, радѣ чѣтири десѣтъ талери личнихъ.

И тѣже прѣиде прѣд нами и прѣд нашими бояри Мнѣхѣя и жена его, Чюрчѣ, дѣща Костѣ, по нѣ доброю колю, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали нѣ правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, тѣже мѣсто за една дома и тѣже ѡ Петѣя Бел, съ вѣсѣмъ жеребѣя, что съ избереѣтъ ѡ ватрѣ село и ѡ полѣ и ѡ весъ приходъ. Таа продали бояриномъ нашеѣмъ Дѣмитрашко Шолданъ столникъ радѣ чѣтири десѣтъ талери личнихъ.

И тѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими бояри, Иѣнашко Брѣцѣя ѡт Шѣшмѣнеци, вѣскъ Николарѣ вѣскъ армаш, за его добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселован и продаа его праваа ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтерѣтъа частъ ѡт село Шѣшмѣнеци, что ѡ волостъ Дорохонсконѣ, ѡт весъ село и ѡ полѣ и ѡ лѣсѣ и ѡ ватрѣ село и ѡ весъ приходъ². <Таа>² продаа бояриномъ нашеѣмъ вѣрномуѣмъ, Дѣмитрашко Шолданъ велъ столникъ, радѣ една сто талери сребрѣннихъ.

И тѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими бояри, Иѣнашко, съѣнѣ Бремѣскѣлов, по своа добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселован и продаа своа правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтерѣтъа частъ ѡт тогожде село, ѡт Шѣшмѣнеци, ѡт ватрѣ село и ѡт полѣ и ѡт лѣсѣ и ѡт весъ приходъ. Таа продаа нашеѣмъ вѣрномуѣмъ бояриномъ, Дѣмитрашко Шолданъ велъ столникъ, радѣ една сто талери сребрѣннихъ.

И тѣже прѣидошѣ, прѣд нами, Козма и братъ его, Бѣлан, съѣнове Мѣнтѣнѣлов, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали нѣ правою ѡтнинѣ и дѣднинѣ, чѣтерѣтъа частъ тѣже ѡт село Шѣшмѣнеци, ѡт весъ мѣсто и ѡт ватрѣ село и ѡт полѣ и ѡт лѣсѣ и ѡт весъ приходъ. Таа продали нашеѣмъ вѣрномуѣмъ бояриномъ, Дѣмитрашко Шолданъ велъ столникъ, радѣ една сто талери сребрѣннихъ.

И вѣстаа съ бояриномъ нашеѣмъ вѣше писанномъ, Шолданъ велъ столникъ, и заплатѣа тѣи вѣше писанихъ личѣси испѣтна, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими бояри, вѣ рѣкаѣхъ тѣмъ вѣше писанихъ.

Ино господство ми, ѣакоже свидѣѣхомъ нѣ доброволенною токмеж и испѣтнаа заплатѣа, ѡт насъ ѣщеже даан и потверѣдианъ есми бояриномъ нашеѣмъ вѣрномуѣмъ Дѣмитрашко Шолданъ столникъ на тѣхъ частѣи за ѡтнинѣ ѡт Петѣя Бел и ѡт Шѣшмѣнеци, како да естъ емѣ и ѡт насъ правѣи ѡтнинѣ и вѣксѣленѣ и зрикъ и пот-

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

ВРЪЖЕНІЕ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕНОМЪ НИКОЛАНЖЕ НА ВЪКНИ. И НИ ДА СЪ НЕ
СЛИШАЕТ.

Оу Іис, въ лѣто хрѣмъ манъ л.

† Самъ господинъ велѣл.

† Грѣхъ велъ логофитъ счи съ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Platon pit<ărel> din Hreasca, cu femeia lui, Măgdalina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui, Anisia, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Aceea a vîndut-o ei credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și...¹ Onaca, un alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și la cîmp. Aceea au vîndut-o de asemenea boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mihăilă și femeia lui, Ciurcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă și tot în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și în tot venitul. Aceea au vîndut-o boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul și la cîmp și la pădure și din vatra satului și din tot venitul. <Aceea>² a vîndut-o boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și fratele lui, Bălan, fiili lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte de asemenea din satul Șușmănești, din tot locul și din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea au vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Șoldan mare stolnic și a plătit deplin acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile celor mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, încă am dat de la noi și am întărit boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan stolnic, acele părți de ocină din Petiia Mare și din Șușmănești, ca să-i fie și de la noi drepte ocine și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 30.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., XXXVII/38.

Orig., hîrtie (42,2 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 15–18 (trad. editorului).

98

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Ionașcu din Zmeeni părți de ocini din satele Zmeeni și Groteni, cu vad de moară în Smila.

7140 <1632> mai 30.

Uric di la Alicsandru Ilieși voievod întăritoriu lui Ionașcu din Zmeeni pi părțili de ocenă din Zmeeni și Groteni cu vadu din Simila.

Bibl. Acad., CCLXXXIX/128, f. 5 (d).

Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotești, în urma judecății pe care a avut-o cu Maria Cornoaie.

Suret de la Alexandru Iliș voievod din leat 7140 <1632> mai 30.

Precum au avut zi innaintia domniei mele Vasilie, feciorul Savii din Bălotești, cu Mariia Cornii de acolo, pentru o parte de moșie, partea lui Nicoară din Bălotești, care îi iaste lui cumpărătură de la Nicoară drept cinci boi buni, cum arată și cartea de giudecată de la Petru vodă și de la Irimia Moghila voievod și de la Simion Moghila voievod, iarăși cum au fost mai avut ei zi. Iar Vasilie, feciorul Savii, el au venit la zi și au așteptat patru zile piste zi. Iar Maria Cornoaie, ia n-au venit la zi ce au rămas din zi și din toată legia noastră, pe obiceiul pămintului, iar Vasilie, ficiorul Savii, el s-au îndreptat innaintia noastră.

Pentr-aceia, parte de moșie, partia lui Nicoară din Bălotești, cu fintină și cu pomeți și cu tot venitul, ca să fie a lui Vasilie, feciorul Savii, diriaptă moșie și cumpărătură, cu tot venitul, neclintită nici odineoară în veci.

Și alții care vor fi mai în urmă să n-aibă a să mai piri pentr-aceia moșie, nici să cutezi inprotiva cărții noastre.

Gospodin cazul.

Eu, preotul Vasilie Neculcescul ot Ungurēni, l-am prefăcut de pe linba sloveniască la leat 7151 <1643> aprilie 12.

Bibl. Acad., MCDXLII/1.

Copie din 1817, din condica lui Enachi Stamate pentru moșiile Bălotești și Stănișești.

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier ocini în satele Scobențeni, ținutul Cirligătura, Ciumălești, Vărzărești pe Bicovăț și Vărzărești pe Nirnova, toate în ținutul Iași.

† Иво Александръ Іліш воєвода, вождю милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже тот истини колѣри наши вѣрніи <Гиргоріе Рошка вистѣр-

во>¹ сажил[и] иншим прѣжде нас вивши свѣтым починшим господары право и вѣрно, <а>² съда сажѣще и господства ми право и вѣрно. Тѣм мы видѣвши его права и вѣрна сажѣва, дали и потвердани есми емѣ его правѣи штинни и вившпленіе, шт привиліе за кѣпжна что имал шт Мирон Барновскіе воєвода, нѣкнх части за штинни шт село Скобенцѣни, что ѣ волост Кърлингътѣри, съ ставове и съ мленн, что соби кѣпна шт Мътею и брат его, Павел, и Тѣдора, жена Гангоріе вѣск част им, шт зрик что имали штцѣ и дѣд нх шт Стефан воєвода, шеста част шт село Скобенцѣни и съ шеста шт част за став и шт млен и шт вес приход, радѣ една сто талер сребръних.

И тижѣ шт Шефана, дочка Дръган, прѣвшнское Ивашко, шт шестаа част, четвертаа част, съ садове и съ вес доход, за два десѣт талери сребръних.

И тижѣ шт Цонца и сестра ен, Дмитра, дочки Петрашко, вивци Іѡн Скобенценѣа, шт шестаа част, половина и съ седма част шт став и съ шестаа част шт млен и съ части шт две ставове скажени, что сѣ емѣ изберет и съ пасико и съ садове и съ дом ѣ село, радѣ шест десѣт талер сребръних.

И тижѣ шт Корнѣ, сынъ Ягахѣи Шверденѣсъ, ен права кѣпжно, шт исписок за вившпленіе шт Ериміа Могила воєводи, шт половина того село, шт третаа част, петаа част и шт осмаа част, половина и шт шестаа част шт млен, половина, съ частѣи шт две ставове скажени, что сѣ изберет, радѣ три десѣт и пет талери сребръних.

И тижѣ шт Гангоріе и брат его, Іѡнашко и сестра нх, Мъруика, сынове Гиррге, нх права [и] вившпленіе шт исписок что имал шт.....³ воєвода, шт половина село, шестаа част, съ седма част шт став велнкон, съ вес доход, за седим десѣт и пет талер сребръних.

И тижѣ соби кѣпна шт Мирон, вивк Иван Ботъш, его права дѣдннн<на>², шт шестаа <част>² село, шестаа част и шт шестаа част шт став, половина, за два десѣт талери сребръних.

И тижѣ соби кѣпна шт Гавриа, сынъ Нистор Швердѣнѣа, шт шестаа част того село половина.

И тижѣ дрѣга част, шт того село, шестаа част, что тоа било им кѣпжна шт Ериміа, сынъ.....³, шт ватрѣ село и съ стави и шт мленн и съ пасико и съ садове и съ вес приход, за една сто и два десѣт талери сребръних.

И тижѣ соби кѣпна дрѣгаа част шт тогоже село Скобенцѣни, шестаа част, шт Бодокѣа, дочка Дръган и шт Ерина, что бил им дѣднннѣ, а дрѣгаа част, что било им испшпленіе шт тогоже село, шт шестаа част, половина, шт ватрѣ село и шт полѣ и шт стави и мленн и шт пасик и садове и вес приход, радѣ

¹ Numele omis in orig; vezi mai jos.

² Omis in orig.

³ Loc alb in orig.

дѣла сто и два десѣтъ талер сребрънихъ, что било Сѣдокѣи и Бринѣи искѣпленіе
отъ Плева бнѣ столникъ.

Тѣмъ радѣ, снѣхъ вѣсьи више писакни части¹ за штинни отъ село Скобенцѣни,
съ ставове и съ мѣлини и пасики и сѣдове, да естъ емѣшъ отъ господства ми съ вѣсьемъ
доходамъ.

И шъ томъ, тижѣ даемъ и потвѣждаемъ болѣринѣ наши² више писанномъ,
Гиргѣ Рошка вѣстѣриникъ, его право штинни и виѣспленіе отъ исписокъ за кѣпж-
отъ Радѣа вѣводѣи, една частъ за штинни отъ село Чѣмѣлѣци, отъ третѣа
частъ, отъ вишинѣа частъ, что сѣмъ избѣретъ, частъ Гангорашко, сынѣ Цѣфанъ Чѣмѣлѣ,
и четирѣ десѣтъ талер сребрънихъ.

И тижѣ собѣи дарова³ отъ Захаріѣа, вѣскъ Бѣзова, <за>⁴ его доброѣ волѣ,
дарова³ емѣшъ една частъ за штинни, что нѣмѣа шн отъ село Бѣрзѣрѣци, ѣ ко-
рѣстъ Шѣкомѣшъ, отъ Бѣковѣцъ, съ мѣсто за ставъ ѣ Бѣковѣцъ и съ полѣни и съ
с частъ Бѣзѣа, что сѣмъ емѣшъ избѣретъ.

И тижѣ подарова³ емѣшъ единъ мѣсто за пасико, отъ хотаръ Бѣрзѣрѣцимъ, на
отока Нѣрновѣкъ, что шн тоа кѣпѣи отъ Іѣви Бѣрзаръ батагъ, радѣ два десѣтъ
талер сребрънихъ.

Тотѣи вѣсьи више по редѣ писанни части за штинни, отъ село Скобенцѣни и
отъ Бѣрзѣрѣци, да естъ и отъ господства ми болѣринѣ нашѣмъ Гиргѣ Рошка
вѣстѣриникъ и кнѣгинѣ его, Янница, правѣи штинни и виѣспленіе и ѣрикъ и потвѣж-
неніе ми и чадомъ ми, съ вѣсьемъ доходомъ, непорѣшено, николѣже на вѣкѣ вѣчѣнихъ.
ми да сѣмъ не ѣмѣнѣаѣтъ прѣдъ симъ листомъ нашѣмъ.

✠ Юсохъ, вѣкъ лѣто хѣрѣмъ маи ѣа.

† Самъ господѣнѣ вѣлѣа.

† Гангѣкъ вѣа логофѣтъ ѣчи и сѣкъ искаахъ <т. р. >.

† Іѣви Фочкѣ <писалъ >.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
oldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, <Gheorghie Roșca
stier>⁵ a slujit altor domni sfint răposați, foști mai înainte de noi, drept
credincios, <iar>⁴ acum slujește și domniei mele drept și credincios. De aceea,
mi, văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă, i-am dat și i-am întărit dreptele
și ocini și cumpărături, din privilegiul de cumpărătură ce a avut de la
Miron Barnovschie voievod, niște părți de ocini din satul Scobențeni, ce
este în ținutul Cirligăturii, cu iazuri și cu mori, ce și-a cumpărat de la Măteiu

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, în loc de нашѣмъ.

³ Дароваа corectat din кѣпѣи.

⁴ Omis în orig.

⁵ Numele omis; vezi mai jos.

și fratele lui, Pavel și Tudora, femeia lui Gligorie, toată partea lor, din
moștenirea ce au avut tatăl și bunicul lor de la Ștefan voievod, a șasea parte
din satul Scobențeni și cu a șasea din partea de iaz și din moară și din
tot venitul, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea, de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco,
a patra parte din a șasea parte, cu iazuri și cu tot venitul, pentru douăzeci
taleri de argint.

Și de asemenea, de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiicele lui Pătrașco,
nepoatele lui Ion Scobențeanul, jumătate din a șasea parte și cu a șaptea
parte din iaz și cu a șasea parte din moară și cu părți din două iazuri
stricate, ce i se vor alege și cu prisacă și cu grădini și cu casă în sat, pentru
șasezeci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasă, cumpărătura
ei dreaptă, din ispisocul de cumpărătură de la Ieremia Moghilă voievod,
a cincea parte din a treia parte din jumătatea acelu sat și jumătate din
a opta parte și jumătate din a șasea parte din moară, cu părți din două
iazuri stricate, ce se vor alege, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și sora lor, Măriica,
fiii lui Gheorghe, dreapta lor cumpărătură din ispisocul ce a avut de la...¹
voievod, a șasea parte din jumătate de sat, cu a șaptea parte din iazul
cel mare, cu tot venitul, pentru șaptezeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Miron, nepotul lui Lupan Botăș,
dedina lui dreaptă, a șasea parte din a șasea <parte>¹ din sat și jumătate
din a șasea parte din iaz, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul,
jumătate din a șasea parte din acel sat.

Și de asemenea, altă parte din acel sat, a șasea parte, ce le-a fost cum-
părătură de la Ieremia, fiul...², din vatra satului și cu iazuri și din mori
și cu prisacă și cu grădini și cu tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri
de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat altă parte din aceleași sat Scobențeni,
a șasea parte, de la Odochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, ce le-a fost
moștenire, iar altă parte din același sat, ce le-a fost răscumpărare, jumă-
tate din a șasea parte, din vatra satului și din cîmp și din iazuri și mori
și din prisacă și grădini și tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri de
argint, ce a fost, Odochiei și Erinei, răscumpărătură de la Alexa fost stolnic.

Pentru aceea, toate aceste <părți>³ de ocină mai sus scrise, din satul
Scobențeni, cu iazuri și cu mori și prisăci și grădini, să-i fie de la domnia
mea cu tot venitul.

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Și intru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Gheorghie Roșca vistier, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Ciurmălești, din a treia parte, din partea de sus, ce se va alege, partea lui Gligorașco, fiul lui Ștefan Ciomală, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea i s-a dăruit¹ de Zaharia, nepotul Buzoaei, <de>² a lui bunăvoie, i-a dăruit o parte de ocină, ce a avut el din satul Vărzerești, în ținutul Iași, de pe Bicovăț, cu loc de iaz la Bicovăț și cu poiene și cu oată partea lui Buzul, ce i se va alege.

Și de asemenea i-a dăruit un loc de prisacă din hotarul Vărzăreștilor, de piriul Nirnova, ce el a cumpărat-o de la Ion Vărzar vatag pentru douăzeci taleri de argint.

Toate aceste părți de ocină mai sus scrise, pe rînd, din satul Scobențeni din Vărzărești, să fie și de la domnia mea boierului nostru Gheorghie Roșca vistier și cneaghinei lui, Anița, drepte ocine și cumpărătură și uric întărire, lor și copiilor lor, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii eșilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ioan Focea <a scris>.

Bibl. Acad. CIX/105.

Orig., hirtie (42,4 × 28,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

O trad., ibidem, CLXXXIX/70.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII. p. 405—412 (orig. slav cu trad. lui Gh. Ghibănescu).

101

32 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Pias voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier seliștea Văleșani, ținutul Cîrligătura, satul Roșcani numit Docinții-Scobențeni și părți din Onești.

† Иво Ялѣандръ Ялѣашкѣ воевода, вожѣю милостѣю, господарь Земань Давскон. Ѡже тот истиннѣи наше вѣрноу болѣринѣ, Гиургѣ Рошка вистѣринѣ, сажна и нишѣх прѣжде нас вившен господарѣх, нынѣ сажнице и господ-

¹ Corectat; a fost: „și-a cumpărat“.

² Omis în orig.

ствѣ ми право и вѣрно сажка и земля наши. Дали и потвѣрдани еси емс его правѣи штинни и вискѣленѣи, шт его правѣи привѣлѣх шт Мирон Барноскѣе воевода, една санице на имѣ Евлѣшѣнѣи, что ѣ волост Крѣангѣтѣро, что тоа санице ествѣ емс праваа вискѣленѣе шт молевници наше, егѣменѣи и вес съвѣр шт свѣтлаа монастыр глаголемѣи свѣтлааго, славноаго пророка Ялѣа, бланѣ трѣг Ѡсчава радѣ два сто зги жолти, что тоа санице вивше им праваа далие и милокание свѣтом монастыр шт давнаго Ялѣандръ воевода. Тѣм радѣ, да ест емс и шт господства ми съ вѣсем доходоу.

И ш том, тижѣ дали и потвѣрдани еси болѣринѣ господства ми вивше писанномѣ, Гиургѣ Рошка вистѣринѣ, шт его правоу, питомаго зрика шт Ялѣандръ, сынѣ Радоула воевода, за потвѣрженѣе и пак шт дрѣгѣи зрик за вискѣленѣе шт Барноскѣе воевода, село на имѣ Рошканѣи, что свѣ именѣет Дочинциѣи Скобенциѣнѣи, съ великѣи став и съ дрѣгѣи ставове и съ пасники и съ садове и съ вес приход, что свѣк кѣпна шт Пакѣла и шт брат его, Мѣтѣю и <шт>¹ Тѣдора, жена Гангорѣ, что тоа ест им за дѣданиѣ; и шт Шефана, дочка Дрѣган, прѣвѣнска Ивашко и шт Цонца и сестра ии, Дѣмитра, дочка Пѣтрашко, вивци Яван Скобенциѣнѣа и шт Корнѣ, сынѣ Ягахѣ Шѣверденѣскѣ, что тоа виво им вискѣленѣе шт . . .² и шт Гангорѣ и брат его, Яваншко и шт сестра иѣ, Мѣрѣнка, сынове Гиургѣ, вѣсѣ части им за кѣпечно шт того село; и шт Мирон, вивк Лѣпан Бонтѣш и шт Гакрна, сынѣ Нистор Шѣверденѣнѣа, вѣскѣ части им за штиннѣи и дѣданиѣ от того село; и шт Ерилуѣ сынѣ . . .² част части им за штиннѣи и дѣданиѣ от того село; и шт Докѣ, дочка Дрѣган и шт Ерина, тижѣ емс за кѣпечно шт того село; и шт дрѣгаа част за искѣленѣе шт Ялѣа част им за дѣданиѣ шт тогоже село; и дрѣгаа част за искѣленѣе шт Ялѣа виве столаник; а една част шт того село ествѣ им кѣпечна и пакиже и дрѣгѣи части шт тот село, шт исписоачѣ за вискѣленѣе шт Ялѣа дрѣандръ Радоула воевода, что свѣк кѣповал шт вѣсего село Скобенциѣнѣи, шестаа част, шт Лѣпан вистѣринѣнѣа и шт сестра его, Логина и шт вѣси пѣлѣмници иѣ, что ест част им за дѣданиѣ. Ѡт вѣси сѣх кѣповали, радѣ една тѣскѣца и една сто и пет десѣт талери сребрѣнѣи.

Тѣм ради, тоѣ вивше писанномѣ село, Рошканѣе, нарицанимаго Дочинциѣи Скобенциѣнѣи, да ест и шт господства ми болѣринѣ наше, Гиургѣ Рошка вистѣринѣ, съ вѣсем доходоу.

И ш том, тижѣ даем и потвѣрдани еси болѣринѣ наши, Гиургѣ Рошка вистѣринѣ, шт привѣлѣх за измѣненѣю шт Мирон Барноскѣе воевода, что имал измѣненѣе съ Гангорашко Зрѣкѣ, вѣскѣ части его за штиннѣи что свѣ емс изберѣт шт село Ѡнещи, за дѣданиѣ Я зрик шт давнаго Петра воевода и шт исписоачѣ за вискѣленѣе и за искѣленѣе шт того село, съ мѣсто за пасника и съ садове.

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

И ш том, тижє даи и потєрѣдили если еиѡ, шт єго правѣи нарѣденїє за кѡпєжнє шт Мирон Барноски коєвода, шєстаа част шт того село Єнеци, что сєбѣ кѡпиа шт Кондрѣ Маличи, сынѣ...¹, а еиѡ било вискѡплєнїє шт Костаки и Рѡсєл. И пакижє мѡи продаа Кондрѣ Маличи єго праваа искѡплєнїє, дрѡгаа част, шт сєдма част шт того село, Єнеци, трѣ части, что били искѡповали нѣ шт Нѣнєл прѣкѣлаб и Дрѣгѡшан, что били ии кѡпєжна шт Дрѣгичи Потѣнгѡ, а Дрѣгичи Потѣнгѡ било еиѡ вискѡплєнїє шт Брахѣш, радї шєим дєсѣт талєр срєбрѣннѣ.

И тижє даи и потєрѣдили если еиѡ єго праваа даанїє, вѣсѣ част Ївнѡшко Пѣикѡ вѣнѡшен сѣлѡцѡ, елико сѣ єго избєрит шт того село, Єнеци, что ии, сєоего добєрон волѣ, поддрєвал еиѡ сѣ великєн каѣтєвѡ, вѣ за дѡшє єго и раднѣлим сєон, сѣ єднѡ пасєкѡ и сѣ садєвє, како да єст еиѡ сѣ вѣсєм дєхєдєм.

И тижє даи и потєрѣдили если еиѡ, шт исписєк за вискѡплєнїє шт Мєнєи Мєгилѡ коєвода, шт сєдма част село Єнеци, полєвинѡ, сѣ мѣєтє на рѣкѡ село и сѣ пасєкѡ и сѣ вєс дєхєдє.

Тѣм радї, тотѣ вѣєи по рєд исписѡннѣ вѣєшє части за штннѣи и сєлєвє, сѣ ставєкє и сѣ мѡєнѣи и сѣ пасєци и сѣ садєвє и сѣ вѣсѣмѣи нѣ прихєдѡдѡи, да єст еиѡ и шт нас оуѣнк и правѣи [и] штннѣи и вискѡплєнїє ии и чѡдєм нѣ, непорєшєннє, никєлижє на вѣєки. И ии да сѣ нє зѡишѡлєт прѣд сѣи лѣєтєм гєсѡдєєтєвѡ мѣи.

Писє ѡ Мє, вѣ лѣтє ѡзрѣм мѡи лѡ.

† Гѡм гєсєднѣнѣ вєлѣлѡ.

† Гѡнгѣ вєл лєгєфєт єчѣи и сѣ искѡлѡѣ <т. р.>.

† Ївнѡ Фєчѣ <писєл>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Ghiorghe Roșca vistier, a slujit și altor domni foști înaintea noastră, acum slujește și domniei mele și țării noastre slujbă dreaptă și credincioasă. I-am dat și i-am întărit dreptele lui ocini și cumpărături, din dreptele lui privilegii de la Miron Barnoschi voievod, o seliște anume Văleșenii, care este în ținutul Cirligăturii, care acea seliște îi este dreaptă cumpăratură de la rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfinta mănăstire zisă a Sfintului, slăvitului prooroc Ilie, de lângă tirgul Suceava, pentru două sute de ughi galbeni, care acea seliște a fost dreaptă danie și miluire sfintei mănăstiri de la Alexandru voievod cel de demult. Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea, cu tot venitul.

¹ Loc alb in orig.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit boierului domniei mele mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistier, din dreptul, propriul lui uric de întărire de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și iarăși din alt uric de cumpăratură de la Barnovschi voievod, satul anume Roșcanii, care se numește Docinții Scobențeni, cu iazul cel mare și cu alte iazuri și cu prisăci și cu grădini și cu tot venitul, ce și-a cumpărat de la Pavăl și de la fratele lui, Măteiu și <de la>¹ Tudora, femeia lui Gligorie, ce le este de moștenire; și de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco și de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiica lui Pătrașco, nepoții lui Ion Scobențeanul și de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa, ce le-a fost cumpăratură de la...² și de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și de la sora lor, Măriica, fiii lui Ghiorghe, toate părțile lor de cumpăratură din acel sat; și de la Miron, nepotul lui Lupan Bontăș și de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, toate părțile lor de ocină și dedină din acel sat; și de la Erimia, fiul...¹ partea lui de cumpăratură din acel sat; și de la Dochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, tot partea lor de moștenire din același sat; și altă parte de răscumpărare de la Alexa fost stolnic; iar o parte din acel sat le este cumpăratură și iarăși și alte părți din acel sat, din ispisoace de cumpăratură de la Alexandru Radul voievod, ce și-a cumpărat, a șasea parte din tot satul Scobențeni, de la Lupan vist<ernicel> și de la sora lui, Loghina și de la toți verii lor, ce este partea lor de moștenire. De la aceștia toți a cumpărat pentru o mie și o sută cincizeci taleri de argint.

De aceea, acest mai sus scris sat, Roșcanii, zis Docinții-Scobențeni, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistier, cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea am dat³ și am întărit boierului nostru, Ghiorghe Roșca vistier, din privilegiile de schimb de la Miron Barnovschi voievod, ce a avut schimb cu Gligorașco Ureche, toate părțile lui de ocină ce i se vor alege din satul Onești, de moștenire și uric de la Petru voievod cel de mult și din ispisoace de cumpăratură și de răscumpărare din ace sat, cu loc de prisacă și cu grădini.

Și întru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din dreptele lui drese de cumpăratură, de la Miron Barnovschi voievod, a șasea parte din acel sat Onești, ce și-a cumpărat de la Condrea Malici, fiul...², iar lui i-a fost cumpăratură de la Costachi și Rusul. Și iarăși a mai vindut Condrea Malici dreapta lui răscumpărare, altă parte dintr-a șaptea parte din acel

¹ Omis in orig.

² Loc alb in orig.

³ „dăm“ in orig.

sat, Onești, trei părți, pe care le răscumpărase de la Neniul pircălab și Drăgușan, ce le-a fost cumpăratură de la Drăghici Potingu, iar lui Drăghici Potingu i-a fost cumpăratură de la Brahăș, pentru optzeci taleri de argint.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit dreapta lui danie, toată partea lui Ionașco Peicul fost sulger, cât i se va alege din acel sat, Onești, pe care el de bunăvoia sa i-a dăruit-o, cu mare blestem, întru pomenirea lui și a părinților săi, cu o prisacă și cu grădini, ca să-i fie cu tot venitul.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de cumpăratură de la Moisi Moghila voievod, jumătate dintr-a șaptea parte a satului Onești, cu loc de iaz pe piriul satului și cu prisacă și cu tot venitul.

De aceea, toate aceste pe rind scrise părți de ocini și sate, cu iazuri și cu mori și cu prisăci și cu grădini și cu toate veniturile lor, să-i fie și de la noi uric și drepte ocini și cumpăratură, lui și copiilor lui, neclintit nicidată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ion Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/137.

Orig., hirtie (42,3 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1810.

102

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Hlăpești, ținutul Lăpușna, o bucată de loc de lângă Hlăpești, în hotarul Cățelenilor și mai multe părți din satele Țibănești, ținutul Vaslui, și Cotelevul, ținutul Hotin.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Iliăș voievod pentru giământate de sat de Hlăpești, din ținutul Lăpușnii și alte părți de moșii de pin alte ținuturi, precum arată în gios, a boiariului Gheorghii Roșca vistiernic, din anii 7140 <1632> mai 31.

† Io Alexandru Iliăș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Iată acela adevărat al nostru credinciosu boiariu, Gheorghii Roșca vistiernic, au slujit pre alți domni carei au fost mai înainte de noi cu dreptăți și cu credință, iar acum ne-au slujit și pre domnia noastră.

Pentru aceia, i-am dat și i-am întărit lui a sa dreaptă moșie și cumpăratură și uricul de cumpăratură de la Miron Barnovschii voievod, giământate din satul Hlăpeștii, care iaste în ținutul Lăpușnii, ci-au fost lui cumpăratură de la Constandin și sora lui, Elinea, feciorii lui Pavel, nepoți lui Iosip Hăbiacu și iarăș de la nepoții lor, David și Măriuca, feciorii Candachii și de la Ionașco, feciorul Anghelinii, sor<a> lui Pavel Hăbiacu și de la nepoții lor, Constandin și Elinea, toți nepoți și strănepoți lui bătrînului Iosip Hăbiac, din priveliia ci-au avut moșul lor de la bătrînul Petru voievod și din ispisocul de cumpăratură și de întăritură de la Alexandru voievod și Bogdan voievod și Iancu voievod. Și iarăș o bucată de pămînt ce iaste lângă satul Hlăpeștii, din sus, între piriul Velișoaei, care iaste din hotarul Cățălenilor, din obirșie pină unde cade piriul Velișoaei în Prut; care acea bucată de pămînt au fost dreaptă danie și miluire moșului lor, bătrînului Iosip Hăbiacu, cu ispisoc de la Alexandru voievod și cu întăritură de la Bogdan voievod și iarăș den ispisocul pintru acéleaș de la Iancu voievod, pentru 250 de taleri de argint. Drept aceia să-i fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru acéia, iarăș am dat și am întărit credinciosului boiariului nostru, Gheorghii Roșca vistiernic, din priveliia lui Barnovschii voievod, din giământate de satul Țibăneștii, giământate de cătră răsărit, la Gîrbovățu, care iaste în ținutul Vasluiului, cu loc de moară, ce au fost lui cumpăratură de la Ionașco și sora lui, Tudosea și Urita, fiii Țonții, cari acea moșie au fost cumpărată de tatăl lor, Cîrsteașetrariul, de la Anușca, fata Luchii Pojar și de la nepoții ei, Costin și Simion și surorile lor, Brona și Eleana și Parasca, [și] copii Nastii, nepoți lui Petre Pojar și de la nepotul lor, Marco și frate-său, Antonachi și sora lor, Antimiia și Anna, fiii Vasutchii, toți nepoți și strănepoți Luchii Pojar, drept 60 taleri de argint. Și iarăș au mai vîndut și altă parte de moșie dintru acel sat Țibăneștii, din a triia parte, care iaste la mijloc, giământate, care au fost lui cumpăratură de la Istratii și sora lui, Anna, feciori Tocsabii, nepoții lui Băleși, drept 60 taleri de argint. Pentru acéia să-i fie lui și de la noi cu tot venitul.

Și iarăș am dat și am întărit lui a triia parte de satul Cotelevul, care iaste în ținutul Hotinului, ce iaste lui cumpăratură de la Ionașco Herțea, feciorul lui Simion, nepotu lui Herțea bătrînul, drept 250 taleri bătuți, dar au vîndut și părțile surorilor sale, Anna și Gafta. Și iarăș am dat și am întărit lui, din ispisocul de cumpăratură de la Miron Barnovschii voievod, a triia

¹ Omis.

parte dintru acela satu Cotelevul, dar cu partea surorii sale, Anna și Gafta, toată părțile moșului lor Hergea, dreptu 250 taleri de argint.

Pentru acéia, toate acélea de-a rindul fiind părți dovedite cu stăpînire de moșie și sate cu iazuri și cu mori, cu prisăci și cu pomeți roditori (ori adu-cători de roadă) și cu toată (dobinda)¹ și venitul, să-i fie și de la domniia noastră dreaptă a lui moșie și uricu și întăritură, lui și fiilor lui, cu toate céle viitoare de lumea aciasta, nestrămutatu și neclintite în vécii vécinici. Și altu să nu să améstice innainte aceștii cărți a noastre.

S-au scris în Iaș, în anul 7140 <1632> mai 31.

S-au tălmăcit de Gherasim ieromonah Putneanul la anul 7300 <1792> iunie 19.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/13.

Traducere.

Cu un fragment de copie din 1808 iulie 30, de Ioan starețul m-rii Neamț.

Altă copie, ibidem, CX/7 (nr. 1) și Ms. nr. 566, f. 4—5.

103

1632 (7140) iunie, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic și Mărica Tărcioari, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vii, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

† Иъ Пледандръ Илѣшъ воевода, вожію многотію, господарь Зимиан Младавскон. Оже прѣдошъ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Мѣрика, Тѣрѣчоръж и тѣгга на наше вѣрніи болѣрини Дѣпѣла вие вѣл дворник, радѣ дѣкѣ виногради въ Солтѣници, что тѣхъ виногради бѣше кѣпезни Бѣззловѣ бѣше питар кѣпно за кнѣкинѣ его Крѣстина, въ Захарноде въ Солтѣници, рекъши вѣше писана Тѣрѣчоръж аже ест ѡна дѣща Бѣззловѣ, але копнажъ сътворенни и вѣспросишъ и ѡна частъ въ тѣхъ виногради.

И наше вѣрніи вѣше писан, Дѣпѣла дворник, казал аже тѣхъ виногради дала сама ѡна кнѣгинѣ Бѣззове, въ свои животѣ, вѣском си дѣтници, Дѣпѣловѣ дворник, како ѡказовал, прѣд нами и нарѣженѣи даннѣи въ прѣднихъ господарѣхъ.

¹ Pe margine: „ciștigul“.

Такожде и вѣси болѣри съвѣта господства ми съвѣдѣтелствовали аже Бѣззла питар дѣти въ своего тѣла не имала съ свои кнѣкинѣ.

Ино, сице вѣрѣтохом ни закон, аже вѣдѣши ѡна копнажъ сътворенна не вѣдожатъ съ ни дѣржати части ни въ виногради, ни въ иншихъ штинихъ. Ино вѣстала Тѣрѣчоръж лѣжнѣва, въ вѣс закон господства ми, а вѣше писан Дѣпѣла дворникъ вѣправна съ и поставна свои фѣрѣю въ вѣстѣаръ господства ми.

И съда на прѣд болше да не имаетъ тѣгати, а ни доивкати Тѣрѣчоръж, ради сѣи тѣж, николиже на вѣки, прѣд симъ листомъ нашимъ.

У Иѣ, въ лѣто хрѣм, юни.

† Самъ господинѣ вѣлѣ.

Иъ Пледандръ воевода <т. р.>.

† Иманъ <писалъ>.

<Pe verso>: Изъ Гангѣ вѣлъ логофѣтъ т. р.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica Tărcioari și a pirit pe credinciosul nostru boier, Lupul fost mare vornic, pentru două vii de la Soltănești, care acele vii au fost cumpărături ale lui Buzul fost pitar împreună cu cneaghina lui, Cirstina, de la Zahariaia din Soltănești, spunînd mai sus scrisa Tărcioari că ea este fiica lui Buzul, însă făcută copilă și a cerut și ea parte din acele vii.

Iar credinciosul nostru mai sus scris, Lupul vornic, a zis că acele vii e-a dat însăși cneaghina Buzoaie, în viața sa, nepotului său de fiu, Lupul vornic, cum a arătat, înaintea noastră și drese de danie de la domnie de mai înainte. De asemenea și toți boierii sfatului domniei mele au mărturisit că Buzul pitar n-a avut copii din trupul său cu cneaghina sa.

Deci, astfel le-am aflat lege că fiind ea făcută copilă nu i se cuvine să țină parte nici de vii, nici de alte ocini. Deci a rămas Tărcioară mincinoasă din toată legea domniei mele, iar mai sus scrisul Lupul vornic s-a îndreptat și și-a pus ferie în vistieria domniei mele.

Și de acum înainte mai mult să nu aibă a piri, nici a dobîndi Tărcioară pentru această piră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632>, iunie.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Bibl. Acad., LXXII/32.

Orig. hirtie (31,7 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din cârciumi.

Ioan Alexander Wojwoda schenket der Suczawaer Mitropolitan Kirche ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum den Nutzen von dem Brandwein — Pachtung.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 1<ten> Iuny.

Ioan Alexandru Voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei, Sfințul Gheorghe și Ioan cel Nou, venitul din cârciumi.

Dat în Iași, 7140 <1632> iunie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 5.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 9 (text german și trad.).

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexa și femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodești lui Patrachie.

† A<de>lcă eu, Alecsa și co fămeia mea, mărturisescu însumi cum am vîndut partea mea de ocină din sat din Bodești, din partea Vrincean.....
cu un bătrîn, cu tot vinitul, ce să va vini partea unui bătrîn, <de nime>ne
nevoit și neînpresurat, ce de bunăvoia mea am vîndut dreptu.....¹
lui Penteleiu din Hărlicești și popa ot tam și.....¹ Orbic
i denaintea vătămănilor Ion din Lățcani..... <oameni bu>ni <și bătri>ni
și să aibă Patrachie a-ș faci <și dre>is <domnesc>u de pre acestu zapis
l nostru.

¹ Loc rupt în orig.

Și pre mai mari credință ne-a<m pus și>¹ pecețile, ca să se știe.

⚡ Мс, въ акто хрѣм юнѣ а.

<În partea de jos, însemnarea>: Numai să știe cum au dat Alecsi
ei 15. Numai să se știe cum au dat lui Si<mi>¹on 5 lei vor.....¹
Damaschin.

Bibl. Acad., XXXII/27.

Orig. hirtie (31 × 19,5 cm.), foarte deteriorat.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 203—204 (orig.).

1632 (7140) iunie 1.

Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ținutul Tutova, Todosicăi, fiica Costăchioai.

7140 <1632> iunie 1.

Zapis de la Axănie și Costantin Pribiciu, ficiorii lui Pribiciu ce au fost logofăt, vînd trei părți din sat din Saca, ci esti la ținutul Tutovii, parte mini-sa Elencăi și a unchiului lor Zaharii, Todosicăi, fata Costăchioai, drept 25 galbeni, bani gata.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, LXVIII/44.

Rezumat.

1632 (7140) iunie 2.

Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe Dumitrașco fost medelnicer să stăpînească jumătate din cutul Văleni al satului Șcheia.

Velet 7140 <1632> iunie 2.

O carte de volnicie de la Alexandru Iliăș vodă lui Dumitrașco fost medelnicer, să fie volnec a stăpîni din giurăta de satul Șcheia, ce să chiamă cutul Vălenii, giurăta.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 266 v.

Rezumat.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

† Ив Палеандрѣ, сынъ Иліашъ воевода, кожю многотю, господаръ Земли Молдавскон. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Vasile Hociungu aprod den Stănilăvești. Dau-ț știre că s-au jeluit naintea domnii mele sluga noastră Lupul aprod den Rătești cu frații săi pre diiaconul Larion de aceea, dzicîndu naintea dumnii mele că au un vad de moară împreună și au fost ezit vadul; iar Larion diiaconul au dzis naintea domnii mele că n-au fost ezit vadul, ce au fost apa trecătoare pre matca apei, ce au ezit den pajiște și <a>¹ făcut moară.

Dereptu acéia, deaca vei videa cartea domnii mele, iar tu să stringi oameni buni, să socotești cu oameni buni, de va fi acel vad ezit mai de mult și, va intra Lupul în moară cu Larion, iar de nu va fi vadul ezit și va fi apa trecătoare pre matcă, iar diiaconul să-i afle altu vad de moară Lupului.

Iar de le va părea cu strîmbul, să le dai dzi să stea de față naintea dom[dom]nii mele.

Și cum veți afla mai cu dreptul, cu sufletele voastre, să scrieți o carte a domniia mea.

Так да знаеш, никак не щини.

† Писъ ѿ Мс, въ лѣто хрѣти юнѣ г.

† Господинъ рече.

† Гангъ вел логофетъ щч.

† Ивнашко <писал>.

Bibl. Acad., CCXXI/1.

Orig., hirtie (31,3 × 20,3 cm.), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stîlpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

† Ion Alexandru Iliș voievoda, bojiu milostiu, gospodar Zemli Moldovscoi.

Scriem domniia mea la slugile domnii mele, la Chicoș șetrar, la Ionașco Avram ce-au fost vornicu de gloată și la Gavril Mierca ce-au fost vornic de gloată și la Maftiu Roșca și la Dinga din trig din Birlad și la Tudor din Chilianie. Dămu-vă știre că au venit de s-au jeluit înaintea domnii mele, cu mare jalobă, giupîneasa răpăosatului boiarinului nostru Necoară ce-au fost hatman, zicînd că au cumpărat cîtva loc din sat din Ceucani de la Necoară ce-au fost spătar, iar cînd iaste acmu are împresurătură de Sava din Ceucani.

Dereptu aceaia, deaca veți videa cartea domnii mele, iar voi să aveți a merge și să stringeți oameni buni, meagiiași din susu și din giosu și să socotiți cum veți afla mai cu dreptul cu sufletele voastre, să-i aleageți tot locul cît au cumpărat de la Necoară, din cîmpu, din pădure și din vatra satu lui și din vaduri de moară și din tot vinitul, despre locul Savei și să-i stîlpiți pre unde i să va aleage locul cît au cumpărat.

Și cum veți afla mai cu dreptul să faceți scrisoarea la domnia mea, să-i făcem și de la noi întărituri. Aceasta vă scriu domniia mea.

U Ias, 7140 <1632> iunie 4.

Sam gospodină velealu.

† Ghianghea vel logofăt uci, iscal.

Mihalcea.

<Pe verso>: † A mănăstirii Necoriță, let 7257 <1749> iunie 3.

<Pe foaia a doua>: Ceucani, satu pe Tutova.

După Antonovici, *Doc. btrădene*, IV, p. 337–339.

Orig., hirtie.

1632 (7140) iunie 4, Hălășteiani.

Mărturie pentru un schimb de vii de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petrea din Neamț.

† Eu Iucman din Cotnar și eu Fialtin și eu Iacob și eu Istratie viia-riul scriem și mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră cum s-au tocmnit dumii-ai Lupul Prăjescul cu Petria din Neamț¹țu, ficiorul Mărghitei, de au făcut schimbu întru vii; dat-au dumii-ai Lupul Prăjescul, Petrei, trei firtae de vie din Sărata² și o vacă cu vețel și un bou tânăr, pre doi firtae de vie din Laslău.

Deci noi, deac-am vădzut făcîndu ei schimbu de bunăvoe și tocmeală an de sine, noi pre mai mare credință ne-am pus și pecețile și ca să aibă a scrie și la catastivul³ orașului. **СНЦЕ ПИШЕМ Н МАРТЪРНЕМ.**

Пис с Хълащениани, лкто хърм юнѣ ѿ.

Arh. St. Iași, CCCXLIX/15.

Orig., hirtie (31,8 × 20 cm.), patru peceți aplicate.

1632 (7140) iunie 5.

Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Virtop nepotului ei, preotul Vasile.

† Adecă eu, Grozava din sat din Muncel, feméia lui Avraam, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al meu, cum de nime silită, nici de o nevoe sau împresurătură, ce de bunăvoia mea am vindut a mea direaptă ocină și moșie la sat la Virtop, dintr-a patra parte de sat ce să va alége partea mea, toată, din vatra satului și din cîmpu și din vad de moară și din tot locul, n tot hotariul, cu tot vinitul. Aceasta am vindut nepotului meu de vară primare, preutul Vasile, dreptu șeasă galbeni, bani buni, ca să-i fie direaptă ocină și moșie molitfei sale și cuconilor și nepoților și să-ș facă și dirése domnești.

¹ Omis.

² „din Sărata“, scris peste loc ras.

³ Scris peste loc ras.

Și tocmala ne-au fostu în casa lui Nechifor cel bătrîn din Șerbești și au fostu Ursu Nechita din Virtop și Vasilie Bran și Lupul Bogza și Costantin Buhuș și Gavril Bogdan și Mihaiu grecul și Andreica diregătoriul de Bodești și Costachie de Hlăpești și Toader și Pătrașco, ficiorii lui Nechifor de Șerbești și Simion cel bătrîn vătămănu de Șerbești.

Și pre mai mare credință ne-am pus iscăliturile și pecețile ca să fie de credință în véci.

† Къ лкто хърм юнѣ ѿ дани.

† Яз Зреша некал <m. p.>.

† Яз Бран некал <m. p.>.

† Яз Леша Богза некал. Eu cu mîna méa am scris acestu zapis, ca să să știe.

† Яз Константин Бешеш некал <m. p.>.

† Гаврилаш Богдан некал <m. p.>.

† Mihali diacu <m.p.>.

† Simion vătămănu ot Șerbești.

† Sini Nechiforu.

† Nechifor păh<ărnicele>.

† Costachie.

Bibl. Acad., CCCL/3.

Orig., hirtie (29,8 × 20,5 cm.), șase peceți aplicate.

1632 (7140) iunie 7, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte circiumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

Iuon Alexandru Illiasch Wojwod detto¹ <atu>m.

Dtto Iassy 7140 <1632> den 7<en> Iuny.

¹ Se referă la doc. nr. 35 din *Inventar*: Iuon Wasily Wojwoda bestätigt die zur Anschaffung der Lichter, den einer Tag und Nacht vom Baumöhl beim heiligen Leib S<anc>t<um> Iohanes Novy brenen sollenden Lampe aus 7. grossen und kleinen steinerere Wirthshäuser den für Weinrauch, Wein und übrige Kirchen Nothwendigkeiten, von 2 Wachts Siedere, 2 Fleischhakern und 2 Kirschnere durch seine vor Vahrer geschiftete Revenuen.

Dtto Iassy, 7159 <1651> den 22 <en> Iăner.

Iuon Vasili voievod întărește camăna mare și mică din 7 circiumi pentru luminări și candelă care vor arde zi și noapte la moaștele Sfintului Ioan cel Nou, pentru tămălie, vin și altele trebuincioase bisericii, 2 hoștinari, 2 măcelari și 2 cojocari cu veniturile întărite de domnii anteriori.

Dat în Iași, 7159<1651> ianuarie 22.

Iuon Alexandru Iliș voievod, dat la fel.
Dat în Iași 7140 <1632> iunie 7.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A. nr. 45.
Rezumat.
EDIȚII: Popovici, *Index Zokiewiensis*, p. 697 (text german și trad.).

113

1632 (7140) iunie 8.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Bilțigani și Balosinești.

† Io Alexandru Iliș voievoda, bojieiu milostiuu, gospodară Zemli Moldavscoi. Scriem domnia mea la boiarinul domniei meale, la Chicoșul comisul, lămu-ți știre că s-au pirit de față, înaintea domnii meale, Ionașco, nepotul lui Necoară hatmanu ce-au fost, cu Bejanu pentru niște părți de ocină ce i-au ost dat unchiu-său, Necoară hatmanul, nepotu-său, lui Ionașco, den sat den Bicani și den Balosănești, ce le-au fost cumpărat aceale părți de ocină ce mai sus scriem Necoară hatmanul de la Bejan și de la sămențiile lui Bejan. Deci cum zice Bejan că-i inpresoară cu acele părți de ocină și moșiile lor.

Domnia mea iată c-am ales pe domneata de boiaru înțeleptu, deci într-aceia, deaca vei vedea cartea domniei meale, să mergi și să socotești, să stringi acolo oameni buni și bătrini cum veți ști voi mai cu direptul cu sfetele voastre, nemăruia să nu fățăriți și să aleageți aceale părți de ocină lui Ionașco din Bilțigani ¹ și den Balosănești de cătră Bejan și despre sămenia lui, cumu-i vor spune și în direasele lui ce-au arătat aicea, înaintea domnii meale; și să aleageți și părțile lui Bejan despre a lui Ionașco. Și deaca-i veți tocmi, să le hotărâți și să stâlpiți pre mijlocul acelor părți de ocină, să-și

¹ Mai sus, „Bicani“

cineș pă(r) țile sale și să faceți o scrisoare de-acolo, de la voi, precumu-i veți tocmi, să dați știre aicea, la domnia mea.

Toe pișet gospodstvo mi, inac ne bidet.
U Ias, văleat 7140 <1632> iunie 8.
† Saam gospodin veleal.
Io Alexandru voievod.
† Brilladeanul (?) ¹.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 100.
Original.
O copie la Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 61 r. — v.

114

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic.

† Иъ ИЛЕШАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВЕСКОИ. Dat-am cartea domnii mele cestoi ² spre-aceea ca să hie tare și puternic cu cartea domnii mele a duce pre cest țigan, pre Lupul Birlébaș, vare unde-l va găsi în țara [în țara] domnii mele, ver în satele domnii mele, ver în sat boerescu, ver în tîrgu, ver în slobodie, ca să aibă a-l [a-l] duce cu țiganca lui la boiarinul domnii mele, la Nénul ce au fost ³ vornic, cum i-au dat Moiseiu vodă acel țigan și-i dat și de domnia mea.

Și nime să nu cutédze a-l ținea sau a-l opri peste cartea domnii mele.

ТОЕ ПИШЕМ, ИНАК ДЕ⁴ БЪДЪТ.

✠ ИС, ВЪ ЛѢТО ХРМ ЮЛІЕ Ө.

† САМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛКА.

† ИГНАТ <ПИСАЛ>.

Bibl. Acad., LXXXIX/132.
Orig., hirtie (36 × 20 cm.), pecete aplicată.
EDIȚII: Bianu, *Doc. rom*, p. 204 (orig.).

¹ Așa în textul editat.

² Loc alb în orig.

³ „ce au fost“, șters în orig.

⁴ Greșit pentru и.

632 (7140) iunie 9.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Coruiu comis părți de ocini din satele Făureni, Obîrșie, ținutul Tecuci, Bucani și Ruseni.

† Ив Ялѣандръ Илиашъ воевода, божією милостією, господаръ Земли Болдавскон. Оуже прѣиде [прѣиде], прѣдъ <нами и прѣдъ нашими мѣладавскими волѣрици>¹, великихъ и малихъ, сѣга наше Лазоръ Кишинѣсъ вѣс шетрар, по его вѣроу волѣ, некимъ непонѣжденъ а <ни присилованъ и продадъ своа права штинна вѣксѣленіе>¹ въ нарѣденіе за вѣксѣленіе что ималъ, вѣсѣ частъ за штиннѣсъ двѣдѣкъ, что ималъ за дѣдннѣ <въ племеници его колико сѣ избереъ въ село Гѣвѣрени, вѣнже Бѣикани, сѣ вѣрдъ за>¹ манн, что сѣ колостъ Тѣстокѣ, сѣ такъ и въ вѣтрѣ село и въ полѣ и въ садѣ и сѣ сѣножатни и сѣ вѣсто за пасѣнѣ и сѣ вѣсемъ дохѣдомъ. Тоа продадъ прѣдъ>¹ нами волѣринѣсъ шемѣсъ Корѣю колѣне радѣ десѣтъ сѣмъ жолтихъ и двадесѣтъ шѣци до...². и радѣ сѣмъ...³ за Феландра, цѣновани за сѣдѣмъ злоци вѣтихъ и заплаћани емѣ спѣльно>¹.

<И тѣже прѣиде прѣдъ нами и прѣдъ нашими волѣри>¹ волѣринѣсъ нашемѣсъ Корѣю колѣне сѣ единъ записъ за свѣдѣтелство въ Шефанъ Бѣкѣ въ Богдѣ-вѣци и въ Маркѣсъ питаръ въ тамъ и въ Стратѣе>¹ спѣтъсѣрѣлъ въ Чертѣвѣни въ Запалѣ и въ попъ Гавриѣ въ Сѣксѣни и въ попъ Шефанъ тѣже и въ Ивѣнѣ и въ Лазоръ въ Прѣжѣци и въ Икѣи въ тамъ и въ>¹ Тоадѣръ въ Тамъ и въ Гаврица тѣже и въ инѣихъ людѣи доверѣи, въ шкрѣстѣмъ межѣши, цѣ писѣаще и свѣдѣтелствѣаще въ тѣмъ записѣ како>¹ прѣиде прѣдъ нами колъ въ Прѣжѣци, сынѣ Докѣи, вѣнѣ Ялѣѣи и Петрѣ и братъ его Ипѣктѣи и тра имъ Келѣе и Яхѣлѣе, сыновѣи Леѣа>¹ въ Прѣжѣци, вѣсѣи вѣнѣци Ялѣѣи, по добраа волѣ, некимъ непонѣжденъ, а ни приселокани <ни продадъ своихъ права штинна и дѣдннѣ, вѣсѣ>¹ частъ имъ за штиннѣсъ елико сѣ избереъ въ село Гѣвѣрѣе, въ вѣтрѣ село и въ полѣ и въ сѣножатни <ни сѣ вѣрдъ за манн и садѣ и сѣ вѣсѣ>¹ прѣходъ, что сѣ колостъ Текѣчскомѣсъ. Тоа ни продадъ въ прѣдъ нами волѣринѣсъ нашемѣсъ Корѣю колѣне за двадесѣтъ талѣри сѣвѣрѣни>¹

¹ Loc rupt in orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt in orig.; in trad. menționată textul este aici simplificat și cu greșeli.

³ Loc alb in orig.

И тѣже прѣиде прѣдъ нами нашъ волѣринъ Корѣю колѣне сѣ доверѣ записъ за свѣдѣтелство въ прѣдъ Пенѣтнѣику прѣкѣлѣвъ и въ прѣдъ Прибѣнѣе>¹ и въ прѣдъ Мѣтѣю и Павѣла и Гавриѣе и Некифоръ и Івѣснѣи и Ялѣѣе и въ прѣдъ многѣхъ людѣи доверѣи писѣаще и свѣдѣтелствѣаще како прѣиде>¹ въ прѣдъ нами Захарѣя и сѣ братѣи его, Ивѣнѣи и сѣ сыновѣи нѣхъ, по нѣхъ добраа волѣ, некимъ непонѣжденъ, а ни приселокани и продадъ вѣсѣ своа части права штинна>¹ въ село Бѣикани, въ вѣсѣ>¹ мѣсто кѣи ники и сѣ мѣсто за дома и сѣ садъ и сѣ вѣсѣ <прѣходъ. Тоа продадъ волѣринѣсъ нашемѣсъ>¹ Корѣю колѣне за два десѣтъ и единъ талѣри сѣвѣрѣни. И вѣстаа сѣ и заплаћани тѣмъ <нише писанихъ пѣнѣсѣи>¹ и нишихъ комѣти.

Ино господство ми, како свѣдѣхомъ тѣхъ записѣ за мартѣвѣе въ толѣ-кихъ людѣи доверѣи вѣровахомъ>¹ и въ томъ тѣже даемъ и потвѣрѣдаемъ волѣринѣсъ нашемѣсъ Корѣю колѣне его права штиннѣсъ трѣстаа частъ въ частъ Цѣпи въ село Фѣвѣрени что естъ имъ>¹ за сѣстрѣи въ тѣстъ его Дѣмитрашко дворѣникъ глотѣни, а емѣ вѣше кѣпѣжно въ Мѣрѣи въ Н...² <дѣчка>³ Марѣци, а Марѣци вѣлѣи>¹ кѣпѣжно въ Крѣстѣни, дѣца Цѣпи, за рѣи вѣати татарѣкихъ, въ нарѣденіе что ималъ...⁴.

<И тѣже даемъ и потвѣрѣдаемъ волѣринѣсъ нашемѣсъ>¹ Корѣю колѣне его права штиннѣсъ и дѣдннѣсъ въ половина село Рѣсѣни что сѣ нише именѣсѣтъ Бѣикани шѣстаа частъ что естъ имъ за сѣстрѣи>¹ въ тѣстъ нѣхъ, Дѣмитрашко Гѣска дворѣникъ глотѣни а емѣ было права вѣксѣленіе за <нѣхъ правѣи пѣнѣсѣи въ Ивѣнѣи и въ сыновѣи его, Тоадѣрѣ>¹ и въ Петрѣи и въ Санѣира, вѣнѣци Лазоръ попъ, радѣи петъ десѣтъ талѣри личѣнихъ въ нарѣдъ...⁵ кѣпѣжно вѣнѣсѣ имъ, попъ Лазоръ, въ вѣрѣсѣ за вѣксѣленіе что ималъ въ Ялѣѣандрѣсъ воеводѣа.

Тога радѣи, вѣсѣ частъ за штиннѣи въ>¹ тѣхъ сѣлахъ сѣ вѣрѣдѣе за маннѣи и сѣ сѣножатни и сѣ садѣи и сѣ вѣсѣ прѣходъ елико сѣ избереъ да вѣдѣтъ имъ и въ господствѣ ми волѣринѣсъ нашемѣсъ Корѣю>¹ колѣне права штиннѣи и кѣпѣжни и вѣрѣи и потвѣрѣденіе, сѣ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣсѣшено николиже на вѣкѣи вѣчныи. И ни да сѣ>¹ не сѣмѣаеъ.

† Самъ господѣнѣ казаа.

Гѣнѣтѣ вѣлъ логофѣтъ сѣчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

¹ Loc rupt in orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt in orig.; in trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ In trad. menționată, greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt in orig.; in trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt in orig.; textul slav nu poate fi restabilit după trad. menționată, în care este redat astfel: „ci au avut di la niamul lor răscumpăratură și lor au fostu iarăși“...

⁶ Anul și ziua, cu cifre arabe.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit [au venit], înaintea <noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni>¹, mari și mici, sluga noastră Lazor Chișinău fost șetrar, de a lui bunăvoie, de nimeni silit, nici <asuprit și a vindut dreapta sa ocină și cumpărătură>¹, din dres de cumpărătură ce a avut, toată partea de ocină a lui David, ce a avut-o de moștenire <de la neamul lui, cât se va alege din sat din Făureni, aproape de Băicani, cu vad de>¹ moară, ce-i în ținutul Tutovei, cu iaz și din vatra satului și din cîmp și din grădini și cu finețe și cu <loc de prisacă și cu tot venitul. Aceea a vindut-o, înaintea>¹ noastră, boierului nostru Coruiu comis pentru zece ughi de aur și douăzeci oi² și pentru niște³ de Flandra, prețuit drept șapte zloți bătuti și i-a plătit lui <deplin>¹.

<Și iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri>¹ boierul nostru Coruiu comis cu un zapis de mărturie de la Ștefan Bechea din Bogdănești și de la Marcu pitarul de acolo și de la Stratie>¹ spăt<ărel> din Certiiani și de la Zapalce și de la popa Gavril din Săcuiani și de la popa Ștefan de asemenea și de la Dan<iil> și de la Lazor din Prăjești și de la Ichim de acolo și de la>¹ Toader de acolo și de la Gavrița de asemenea și de la alți oameni buni, dimprejur megieși, astfel <scriind și mărturisind în acel zapis precum>¹ au venit înaintea lor Vicol din Prăjești, fiul Dochiei, nepotul Alexei și Petrea și fratele lui Ipa<tie> și sora lor Chelsie și Ahilie, feciorii lui Leul>¹ din Prăjești, toți nepoții lui Alexa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și au vindut a lor dreaptă ocină și moșie, toată>¹ partea lor de ocină cât se va alege din satul Obirșie, din vatra satului și din cîmp și din finețe <și cu vad de moară și cu livezi și cu tot>¹ venitul, ce este în ținutul Tecuciului. Aceea ei au vindut-o dinaintea lor boierului nostru Coruiu comis pentru douăzeci taleri de argint>¹.

Și de asemenea a venit înaintea noastră boierul nostru Coruiu comis cu alt zapis de mărturie făcut dinaintea Pen<tiliiu> pircălab și de la Pribinie>¹ și dinaintea lui Măteiu și Pavăl și Gligorie și Nechifor și Iosip și Alexe și dinaintea a mulți oameni buni, <scriind și mărturisind cum au venit>¹ înaintea lor Zaharia și cu fratele lui, Ioniță și cu fiii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici asupriți și au vindut toată partea lor de ocină>¹ din satul

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este aici simplificat și cu greșeli.

³ Loc alb în orig.

Buecani, din <tot>¹ locul 12 pămînturi și cu loc de casă și cu grădină și cu tot <venitul. Aceea au vindut-o boierului nostru>¹ Coruiu comis drept douăzeci și unu de taleri de argint. Și s-a sculat și a plătit acei <mai sus scriși bani>¹ și alte bucate.

Deci domnia mea, dacă am văzut aceste zapise de mărturie de la atîția oameni <buni, am crezut>¹ și de aceea iarăși dăm și întărim boierului nostru Coruiu comis dreapta lui ocină <a treia parte din partea Țopei, din satul Făureni, ce îi este lui>¹ de zestre de la socrul său, Dumitrașco vornic de gloate, iar lui i-a fost cumpărătură de la Măriia din N² <fiica³ Mariței, iar Mariței i-a fost>¹ cumpărătură de la Cîrstina, fiica Țopei, drept 150 zloți tătărăști, din dres ce a avut⁴.

<Și de asemenea dăm și întărim boierului nostru>¹ Coruiu comis a lui dreaptă ocină și dedină, din jumătatea satului Ruseni, ce se numesc acum <Băicani, a șasea parte ce-i este lui de zestre>¹ de la socrul său, Dumitrașco Gheuca vornic de gloate, iar lui i-a fost dreaptă cumpărătură <pe ai săi drepti bani de la Ion și de la feciorii lui, Toader>¹ și de la Petrea și de la Sanhira, nepoții lui Lazor popa, pentru cincizeci taleri numărați, din dres.⁵, cumpărătura unchiului lor, popa Lazor, din uric de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod.

<Pentru aceasta, toate părțile de ocină din>¹ acele sate cu vaduri de moară și cu finețe și cu grădini și cu tot venitul ce se va alege <să-i fie și de la domnia mea boierului nostru Coruiu>¹ comis drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit <niciodată în vecii vecilor. Și altul să>¹ nu se amestece.

† Insuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

Bibl. Acad., MCCLXXXIII/3.

Orig., hîrtie (41 × 19 cm.), pecete timbrată; lipsește o treime din document.

O trad. din 1766 mai 9, după care s-au făcut întregirile, la Arh. St. Iași, CCXLVI/24.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ În trad. din 1766 mai 9. greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Anul și ziua cu cifre arabe.

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Grama stolnic o bucată de loc din hotarul Tîrgului Frumos.

† Иъ Ялѣѣандрѣ Илѣашъ коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потвърдили есмѣ волѣренѣ господства ми Грама столник его право штиннѣ и дааніе и милованіе шт исписок за дааніе и милованіе и за висклѣженіе и за вкспленіе что ми имал шт Моисеи Могила коевода, една вѣкатѣ за хотар шт хотар Тръг наш Краснѣи.

И поченши сѣ хотар томѣ мѣсто шт Долина Бѣнен съ Нѣволоачеле, а шт толѣ Долина Бѣнен вѣшною, подаи мѣнчел, до хотар Костешини и вѣксплѣкет сѣ съ хотар Корнешини, такожде шт Паснков Попил Долина Орсен вѣшною, на мѣкѣ Халмѣла, тижѣ до хотар Костешини.

Дрѣга, ми далъ вѣ потрѣбѣ земскон четири кони добри и два сто талери сребрѣниѣ вѣ дѣни Моисеи Могила коевода.

Тѣмъ радѣ, тоа вѣше писана вѣката за хотар шт хотар Тръга Краснѣи, да ест волѣренѣ господства ми вѣше писан, Грама столник, право дааніе и милованіе и висклѣженіе и шрик и потвържденіе, съ вѣсѣмъ доходом, непорѣшено есмѣ никомже на вѣки. И ни да сѣ не заншаеет прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, аѣто хрѣм юнѣ ѿ.

† Гамъ господинѣ велѣл.

Иъ Ялѣѣандрѣ коевода <т. р.>.

† Ивнашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului domniei mele Grama stolnic dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și miluire și de vislujenie și de cumpăratură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o bucată de hotar din hotarul Tîrgului nostru Frumos.

Și se incepe hotarul acelu loc din Valea Bunei cu Năvoloacele și de acolo Valea Bunei în sus, pe lângă muncel, la hotarul Costeștilor și se împreună cu hotarul Corneștilor, de asemenea de la Prisaca Popilor pe Valea Orzei în sus, la muchea Halmului, deasemenea la hotarul Costeștilor.

Alta, el a dat în treaba țării patru cai buni și două sute taleri de argint în zilele lui Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă bucată de hotar din hotarul Tîrgului Frumos să fie boierului domniei mele mai sus scris, Grama stolnic, dreaptă danie și miluire și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/26.

Orig., hîrtie (39 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneț.

† Иъ Ялѣѣандрѣ Илѣашъ коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидоше, прѣдъ нами и прѣдъ вѣснми нашимъ молдавскими волѣри, Парѣнѣ егѣмен и Тарасѣ егѣмен шт свѣтаа монастырѣ Боронѣц и Огѣдѣор проегѣмен и Пиѣанѣ проегѣмен и Некѣлае проегѣмен и Харитѣн проегѣмен и вѣс събор шт тоа свѣтаа монастырѣ вѣше писана, Боронѣц, за нѣ доброю волю, некимъ непонѣждени, а не приселовани и продали нѣ права штиннѣ и дѣднннѣ и дааніе и милованіе, шт шрик за дааніе и висклѣженіе что имал свѣтаа монастырѣ шт Стараго Стеѣфанъ коевода, една селнше, на имѣ Миличнѣшнѣи, что ест ѿ волѣстѣ Крълингѣтѣри. Тоа селнше ми продали волѣренѣ господства ми Ивнашко Жѣра дворникъ глотнѣи и жена его и снѣоке им, радѣ два сто и три десѣт ѿггорскнѣи, пинѣси добри, сѣе потронннѣи за сребро. И вѣсталъ сѣ волѣренѣ господства ми

вѣше писан, Жора дворник и заплатна вѣси исплъно тѣм вѣше писаннѣи пинѣси,
сѣ сѣи пинѣси добри, вѣ рѣки молбеником господства ми више писанни.

Ино господство ми, такоже свидѣхом между ними добро колюю токмеж
и полною заплатѣ, а мѣи ещѣже и шт нас дадохом и потвердихом емѣ. Тѣм
радѣ, тоа вѣше писана селѣце, Миличинѣи, съ мѣсто за сеножатѣ и съ лѣс и
съ полѣ и съ вѣс приход и съ вѣс хотар по кѣда из вѣка оживали, такоже
повидает и зрик вѣ знамени что они имали шт Стефан коевода, да ест болѣренѣ
господства ми Жора дворник и кнѣгини его и дѣти нѣ прака штнинѣ и дѣдинѣ
и зрик и потверждаѣте, съ вѣсѣм доходом и прака викспленѣе, непорѣшено, им,
николиже на вѣки. И ни да се не оумнишае прѣд силн листом нашим.

Ѫ Иѣ, лѣт ^хзрѣм мѣсеца юни Ѡ.

† Сам господинѣ велѣл.

Гланѣ вел логофѣт зчил и исках <т. р.>.

† Мѣнжѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, Partenie egumen și Tarasie egumen de la sfinta mănăstire Voro-
neț și Teodor proegumen și Pifanie proegumen și Neculae proegumen și Hari-
ton proegumen și tot soborul de la acea sfintă mănăstire mai sus scrisă,
Voroneț, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și și-au vindut dreapta
lor ocină și dedină și danie și miluire, din uricul de danie și cumpărătură pe
care l-a avut sfinta mănăstire de la Ștefan voievod cel Bătrîn, o seliște, aume
Milcineștii, care este în ținutul Cirligăturii. Acea seliște ei au vindut-o boie-
rului domniei mele, Ionașco Jora vornic de gloate și femeii lui și fiilor lor,
pentru două sute și treizeci de galbeni ungurești, bani buni, tot potronici
de argint. Și s-a ridicat boierul domniei mele mai sus scrise, Jora vornic și
a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 230 de ughi buni, în mîinile
rugătorilor domniei mele mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei și
plată deplină, noi încă și de la noi i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea,
acea seliște mai sus scrisă, Milcineștii, cu loc de finețe și cu pădure și cu cîmp
și cu tot venitul și cu tot hotarul pe unde a folosit din veac, cum spune și
uricul în semne pe care ei l-au avut de la Ștefan voievod, să fie boierului
domniei mele, Jora vornic și cneaghinei lui și copiilor lor dreaptă ocină și
dedină și uric și întărire, cu tot venitul și dreaptă cumpărătură, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înainte acestei cărți a
noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> luna iunie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/44.
Orig., hirtie (39,9 × 26,2 cm.), pecete timbrată.
Cu două trad. din 1820.

118

1632 (7140) iunie 9, Iași.

*Alexandru Iliș voievod judecă o pricină pentru seliștea Crînjanii,
între Siret și Bîrlad, ținutul Tecuci.*

† Ив Илѣандрѣ <Илиаш коевода, вожію милостію>¹, господарѣ Земли
Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами <и прѣд с>¹силн нашим болѣрн,
великини и малини, Ивнашко, сынѣ <поп Чехан>...¹ка и Чехан, сынѣ Савин и
Ивн, сынѣ Добротѣ и Пѣс ... <сынѣ>¹ поп Савн, съ инѣх племенници нѣх и тегали
за лице, прѣд нами, на <Бремѣи и на Тоадер>...¹ Фръциалѣ и на Зѣтарѣ и на
инѣх племенници нѣх, радѣ една селѣце за село, на имѣ Крънжанѣи, мѣждо Сирѣт
и мѣждо Бръладѣ, что с колост Те¹квчскомиѣ, рекѣще, прѣд нами, аже ест
им стара <и пра>¹ка штнинѣ и дѣдинѣ шт къ прѣдѣдове нѣх и све дрѣжала
та шт<нинѣ шт е>¹дин зрик, что имал прѣдѣдове нѣх за викспленѣе <шт>¹ Стараго
Стефана коевода и исписоаче за тѣжба <шт Илѣан>¹дра коевода. И егда вѣше
нѣнѣ, при дани Мосѣси Мос¹огла коевода, вѣстал сѣ и шпирал таа штнинѣ
све ...<Бремѣи и Тоадер>¹ ...<и Фръ>¹циалѣ и Зѣтарѣ и инѣх племенници <нѣх и
ска>¹звал, прѣд нами, един зрик за дѣдинно шт сего Стараго Илѣандрѣ
коевода>...¹

...¹аше съдѣхом на нѣх, по правдою и по закон земскон и шѣрѣтохом
аже ест лѣж тот зрик, что имал Тоадер>...¹ нѣх, шт Илѣандра коевод, за что

¹ Loc rupt in orig.

писает въ <сего>¹ образ, аже ест ии штинис за дѣднино, а тот срк ит Стефана воєвода ест...¹ ѣти и пишем за викспленіе. И пак видѣше...<на>¹-рѣденіе за тѣжево, ит тих рѣднинх господаріе и до нынѣ ске не дрѣжал...¹, дадохом тоа селниче пакиже Ивнашков, сынъ поп Чехан... <Чехан>¹, сынъ Сави и иннии племенници их. И Еремїа и Тоадер... <и Фрѣцила и Збїарѣ>¹ зостал ит рѣд нами и ит вес закон земскои. <И Ивнашко>¹, сынъ поп Чехан, съ вѣсн племенници его, спрєкниа съ ит рѣд нами и посѣтавили соби феръю к̃>¹ дѣлати, въ вистѣр господства ми и възѣхом и тот срк ит Ялєѣдан>¹ Дра воєвода и дадохом его, въ рски ии.

Тѣм радї, тоа селниче за село <на ииѣ Крѣнжани, междо>¹ Сирѣт и междо Бѣрада, что с колоет Текѣчскои, како да ест ии и ит господства ми права штинис и дѣднинс и срк <съ боло>¹ тами ривнии и съ сѣкожатми и ит лѣс и съ вѣскни хотарми, покѣда из вѣка шживали, непорѣшенно <николиже на вѣки и да не и>¹ мает маи тєгати, а ни дѣвкати, за сїа тѣжєвс>¹, николиже на вѣки вѣчних. И ни да сѣ не смишлет.

Оу Ис, въ лѣто хѣрм, юни ѿ.

† Сави господинъ казал.

<Глангѣ вел логофѣт счи>¹ и сѣ искаах <м. р.>.

† Io Alexandru <Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu>¹, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră <și înaintea>¹ tuturor boierilor noștri, mari și mici, Ionașco, fiul <popii Cehan>...¹ și Cehan, fiul lui Sava și Ion, fiul lui Dobrotă și Păs , <fiul>¹ popii Sava, cu alte rude ale lor și au pirit de față, înaintea noastră, pe <Eremia și pe Toader>¹ Frățilă și pe Zbiarea și pe alte rude ale lor pentru o seliște de sat, anume Crinjanii, între Siret și între <Birlad, ce este în ținutul>¹ Tecuci, spunînd, înaintea noastră, că le este veche și dreaptă ocină și dedină de la străbunii lor și au tot stăpinit această ocină <dintr-un>¹ uric de cumpărătură ce au avut străbunii lor <de la>¹ Ștefan voievod cel Bătrîn și ispisoc de piră <de la>¹ Alexandru voievod. Iar cînd a fost acum, în zilele lui Moisi Moghila voievod, s-au sculat și au oprit acea ocină toată <Eremia și Toader>¹. Frățilă și Zbiarea și alte rude ale <lor și>¹ au arătat, înaintea noastră, un uric de moștenire de la acest Alexandru <voievod>¹ cel Bătrîn¹

.¹ i-am judecat după dreptate și după legea țării și am aflat că este mincinos acel uric, ce a avut Toader . . .¹ de la Alexandru voievod, pentru că scrie în <acest>¹ chip că le este ocină de moștenire, iar acel uric de la Ștefan voievod este . . .¹ și scrie de cumpărare. Și iarăși văzînd . . .¹ drese de piră

¹ Loc rupt în orig.

de la acei domni de mai înainte și pînă acum tot n-au stăpinit . . .¹ am dat acea seliște iarăși lui Ionașco, fiul popii Cehan . . . <Cehan>¹, fiul lui Sava și altor rude ale lor. Iar Eremia și Toader . . . <Frățilă și Zbiarea>¹ au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. <Iar Ionașco>¹, fiul popii Cehan, cu toate rudele lui, s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus <fertie 2>¹⁴ zloți în vistieria domniei mele. Și am luat și acel uric de la Alexandru voievod și l-am dat în miinile lor.

Pentru aceea, acea seliște din satul <anume Crănjani, între>¹ Siret și între Birlad, ce este în ținutul Tecuci, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric <cu>¹ bălți de pește și cu finețe și din pădure și cu toate hotarele, pe unde din veac au folosit, neclintit <niciodată în veci și să nu>¹ aibă a mai piri, nici a dobîndi, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

<Ghianghea mare logofăt a învățat>¹ și m-am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XCIX/166.

Orig., hirtie (29,3 × 23,5 cm.), pecete aplicată, căzută, foarte rupt.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 90—91 (regist).

119

1632 (7140) iunie 10.

Alexandru Iliaş voievod întărește Irinei o jumătate din satul Starosilți.

Ispisoc de la Alex<andru> <voievo>d din let 7140 <1632> iunie 10, „în carele întărește pe giumątate de sat de Starosilți cu iaz și țarină, parte de sus, că am dat Irimii², fetii Măriuții, nepoată Gorcii Udrii“.

După Gorovei, *Botoșani*, p. 103.

Mențione într-un doc. din 1790 octombrie 9.

¹ Loc rupt în orig.

² Desigur „Irinii“

<1632> iunie 12, Iași.

Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

† Adecă eu Orăș, feciorul lui Ionașco Bolei, nepotul Stratului păharnic, scriem și mărturisim cu acest zăpis al meu, de nime nevoit, nici asupra, cum am vindut dreaptă ocină și moșie a mea din sat din Roșiaci, din giunătate din sat a treia parte, cimpul și din tot vinitul, dumisali Gramei stolnic, pentru un cal și dzéce galbeni, calul prețuit drept dzéce galbeni, denaintea dumisale Lupului vornicul ce au fost în Țara de Gios și denaintea Stratului ce au fost păharnic și denaintea și altor boiari, ca să-i hie lui dumisale dreaptă ocină și moșie și feciorilor dumisale. Și pre acesta zăpis al meu să aibă să face dumnealui Grama stolnicul zăpis domnescu pre această ocină ce am vindut eu.

Și pre mai mare credință ș-au iscălit dumnealor acești boiari ce mai scriem și iscăliturile.

Așé scriem și mărturisescu cu acest zăpis al meu, să șă știe.

Mai pe mare măr<tu>¹rie eu Orăș mi-am pus șe pecétea.

✠ Мс, юнїе гї.

Из Лисна бие вел дворник м. р.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XLII/287.

Orig., hirtie (32,1 × 20,5 cm.), două peceti aplicate,

Datat după Lupul, care de la sfârșitul anului 1631 nu mai deține funcția de mare vornic și după Stratul Bolea, fost paharnic pînă în 1632, cînd devine mare șetrar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 69 (orig.)

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 12.

Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zălog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va inapoia niște vite preotului Andonie.

† Adecă Zăpălce ot Peletoci și Țințar ot tam și Nechita [ot tam] de Cățele[ș]ști și Ion[n]așcu ot tam și Precup ot Ite[ș]ști, noi mărtorisim cu sofletele noastre cum au perit popei lui Andonie ot Peletuci 1 bou și o vacă pentru Ștefan ot tam. Apoi Ștefan s-au tocmit cu popa de ș-au pus a sa parte de ocin[n]i den sat de Peletuci la popa Andonie zelog, pînă-i va-i da vitele sau 12 taleri bătuț.

De iasta mărtorisim noi cu estă scriso[r]re ca se fii de maria credinți și ne-m pos și pecetele.

Și s-au tocmit den casa lui Precop ot Ite[ș]ști.

De iasta mărtorisim ca să șă știe.

Въ лѣто хрѣм юнїе гї.

Интон вт Пелеточ писан.

Bibl. Acad., CCCXLI/21.

Orig., hirtie (20,5 × 15,7 cm.), patru peceti aplicate și o amprentă digitală.

1632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tîrgul Piatra să dea uricul mănăstirii Pingărați pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

† Ив Александръ Илїашъ воєвода вождю мнлостїю, господарь Земли Молдавскон. Пншем сасше, на[на]шим прѣкѣлає вт волост Нѣмцѣ. Данн тѣ знате ири нам жаловає егѣмѣнѣ и вѣсѣм събор вт свѣтѣ мншастир вт Пннгѣрацн¹

¹ Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, pîrcălabul de la ținutul Neamț. Îți dăm știre că ni s-a jeluț egumenul și tot șoborul de la șfinta mănăstire de la Pingărați...

și așa dzicîndu înaintea domniei mele c-au pîrdut un <u>uric și-au găsit acel uric șoltuzul den Peatră și l-au colăcit și-au cerșut un cal colac. Egumănul au dat acel cal, iar apoi au tăgăduit șoltuzul uricul.

Derept [a]jăceia, deacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să-l strîngiți să dea uricul. Iar de nu va vrea să dea uricul, să-l trimiteți să stea de față înaintea domniei mele.

Тоє вам пишем, инак не бѣдет.

Оу Ис, въ лѣто хзрм юнѣ еї.

† Сам господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логофетъ счи <т. р.>.

† Сѣпотѣн <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/39.

Orig., hîrtie (31,5 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

123

632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilăești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, poiana Pingărați și braniștea mănăstirii.

† Въ имѣ Оца и Сына и Свѣтого Духа, Тронце свѣта и единосѣциа неразданиа. Се аз рабъ владыки моеи, Господинъ Богъ и спасъ нашъ Исъ Христосъ и Тронческѣи поклонникъ, Ивъ Александръ Иліашъ воевода, божію властію, господарьъ Земли Молдавскон.

Оже господство ми благопроизволюхъ нашемъ благимъ, произволеніемъ и чистимъ и ктннимъ сердцемъ, въ сѣмъ нашемъ <дшѣмъ>² и въ Бога помощію, въ жделюхъ поверновахъ нишимъ пражде свѣтопочившихъ господаріехъ прѣжде насъ бывшихъ, иже шлѣ и помилывашѣ и скрѣпншѣ свѣтихъ църкви и монастырихъ, бити изъ паметѣ сѣю какъ и въ бѣсѣдѣ² шїи.

Тамъж и господство ми, съ хотеніемъ вождіемъ и съ благословеніемъ четири ктнтель Молдавскон, кѣр Іоанасїи архїепископъ и митрополитъ Сѣчавскон и

¹ Omis in orig.

² Loc rupt in orig.

кѣр Димитріи епископъ Романскон и кѣр Евлогїи епископъ Радѣцкомъ и кѣр Митрофанъ епископъ Хѣскомъ и съ хотеніемъ вѣсѣмъ съклатомъ господства ми, воеждри нашихъ молдавскїихъ, великими и мизими, господство ми дадохомъ и скрѣпнхомъ свѣтлїи монастырѣ названнаго Пѣнгарацетан, гдѣже естъ храмъ свѣтого и славнога велико мѣченика конна Христова и миропочиваго Димитріа, ихъ правїи штинни и данїе и милованїе, въ ихъ правїихъ нарѣденїе и милованїе, что имають въ Александрѣ воевода и въ Петрѣ воевода и за потвержденїе въ Шнкса воевода и тїже въ Петрѣ воевода и въ Ярон воевода и въ Ирмїа воевода и въ Елиминъ воевода и въ Константинъ Могїла воевода и въ Стефанъ Толмашъ воевода и въ Миронъ Бѣрновскїи Могїла воевода и въ Монсею Могїла воевода, двѣ селокѣ, на имѣ Билѣшїи и Ивѣнїшїи, на Краковѣтан рѣца, что сѣ волостъ Немѣцскон и съ двѣ мизни на рѣца Краковѣ и тїже една мизн въ село Дѣрмѣнїшїи, что естъ данїе и милованїе свѣтлїи монастырѣ въ сего Петра воевода и вѣсѣхъ полѣна Пангарацїи до Стража, до потока Пангарацїи и знаменїи за бранищи въ потока Пѣнгѣрацїи даже до Блассѣла, право на кѣлме Блассѣла и на[х] вѣрхъ Мѣнчѣла даже до вѣрхъ Грохотнїш, на пѣтъ Хангѣлова до Бїстрицїи, долѣ до Полѣни Бнказовѣ и шбон полѣ водн Бїстрицїи, на ного Цнчарлове, даже до кѣлме Мѣгѣрѣке, а въ тѣдѣ право кѣлме горѣ даже до велиницѣ нѣкнїхъ, право кѣлме Тороглѣжѣши, даже до Дѣлагош Панин, а въ Дѣлогош Панин право на конецъ Братнїш, черезъ Мѣнршїи, даже до шѣршїи Болованѣш, а въ толѣ право черезъ Болованѣш, до Ярдѣли и до Трѣкѣц Червѣли и долѣ Таркѣш до Бїстрицїи, а въ тѣдѣ Бїстрицїи до Стражѣ.

Тѣмъ радї, како да естъ и въ господства ми правїи штинни и данїи и милованїе тон свѣтлїи монастыри, иже кнше писанїе и шрикъ, вѣсѣ дохodomъ.

И по нашемъ жикотѣ и господства, кто покѣснѣтъ сѣ разоритѣ или сказити данїе и милованїи и шстроенїе тїмъ прѣдними свѣтопочившихъ господарїи прѣжде бывшїи насъ и наше потвержденїе, тотъ да нѣетъ прощенъ въ Господа Бога, сътворшаго небо и землїи и въ прѣчистаа Бого матиръ и въ вѣсѣхъ свѣтихъ и да бѣдетъ емѣ съшпрникъ свѣтїа, велико мѣченикъ Димитри въ днѣъ страшнаго съда Христова.

И ни да сѣ не шмншѣетъ.

И Ис, въ лѣто хзрм юнѣ еї днѣ.

† Самъ господинъ казалъ.

† Гангѣ велъ логофетъ счи и сѣмъ искаахъ <т. р.>.

† Шнѣшъ <писалъ>.

† În numele Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, Treime sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu, Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și închinător al Treimii, Io Alexandru Iliș

voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot <suflul>¹ nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, dorind și rivnind la alți mai înainte sfîntrăpoșați domni foști mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri, să le fie pentru pomenire în acest veac și în cel viitor iarăși.

Pentru aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voința întregului sfat al domniei mele, boierilor noștri moldoveni, mari și mici, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Pingărați, unde este hramul sfintului Iulian slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritor de mir, Dumitrie, dreptele lor ocini și danie și miluire din dreptele lor drese și miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancu voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la Aron voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Simion voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi Moghila voievod și de la Moise Moghila voievod, două sate, anume: Bilăeștii și Ivăneștii, pe râul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe râul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, care este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și toată poiana Pingărați pînă la Strajă, pînă la piriul Pingărați și semnele de braniște de la piriul Pingărați pînă la Părul, drept la culmea Părul și la virful Muncel, pînă la virful Grohotișului, și drumul Hangului pînă la Bistrița, în jos, pînă la Poiana Bicazului și ambele părți ale apei Bistrița, pînă la piciorul Țicariului, pînă la culmea Măgurii, și de acolo drept culmea în sus pînă la niște velnițe, drept culmea Torogleaului pînă la Muntele Lung și de la Muntele Lung drept la capătul Brateșului, peste Măeruș pînă la obirșia Bolovănișului și de acolo drept peste Bolovăniș la Ardeal și la Tărcuțul Roșu și Tărcăul la vale pînă la Bistrița, iar de acolo Bistrița pînă la Strajă.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea drepte ocini și danii și miluire ale sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă și uric, cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să nimicească sau să rădăcească dania și miluirea și întocmirea acelor de mai înainte sfint răpoșați domni, foști mai înainte de noi și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică

¹ Omis în orig.

a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să-i fie piriș sfintul, marele mucenic Dumitru în ziua înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 15 zile.

† Insuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/6.

Orig., hîrtie (43 × 28 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. modernă.

O trad. veche, ibidem, III/40.

124

1632 (7140) iunie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și unu în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fălci de vie la Cotnari și toată poiana Pingărați, care mai înainte a fost ascultătoare de curtea domnească din tîrgul Piatra.

† БѢ НАКЪ ОУЦА И СЫНА И СВЯТОГО ДУХА, ТРОИЦЕ СВѢТАА И ЕДИНОВѢСНАА И НЕРАЗДѢЛНАА. СЕ АЗ РАБЪ КЛѢДНИКЪ МОЕИМЪ, ГОСПОДС БОГЪ И СПАСЪ НАШЕИМЪ ИСЕС ХРИСТОСЪ И ТРОИЦЕСКИ ПОКЛОНИКЪ, ИВЪ АЛЕКСАНДРЪ ИЛИШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАНЪ МОЛДАВСКОМЪ. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МНЪ БЛАГОПРОИЗВОЛИХЪ НАШЕМЪ БЛАГИМЪ ПРОИЗВОЛЕНІЕМЪ И ЧИСТИМЪ СВѢТЛИМЪ СРЪДЦЕМЪ, УТЪ КЪСЪА НАШЕА ДУШЕАНЪ УТЪ БОГА ПОМОЩІА, КЪЖДЕЛѢХЪ И ПОРЕКНОВАХЪ НИШЕМЪ ПРАЖДЕ СВѢТОПОНЕШНИХЪ ГОСПОДАРѢХЪ, ПРАЖДЕ НАСЪ ВНЕШНИХЪ, ИЖЕ ДАША И МИЛОКАШЕ И СКРАПИША СВѢТЛИ ЦЪРКВИ И МОНАСТІРИХЪ, БИТИ ИМЪ ПАМЕТЪ КЪ СЪА ВЪКНИ И КЪ БЪДЪЩІИ. ТАМЪЖИ И ГОСПОДСТВО МНЪ ХОТЕНІЕМЪ БОЖІИМЪ И СЪ БЛАГОСЛОВЕНІЕМЪ ЧЕТІРИ СВЯТАТЪ МОЛДАВСКИХЪ, КЪРЪ ИОНАСІИ АРХІЕПИСКОПЪ И МИТРОПОЛИТЪ СЪЧАВСКОМЪ И КЪРЪ ДИМИСІИ ЕПИСКОПЪ РОМАНСКОМЪ И КЪРЪ СВЛОГІЕ ЕПИСКОПЪ РАДЪБЦЕСКОМЪ И КЪРЪ МИТРОФАН ЕПИСКОПЪ ХЪШЕСКОМЪ И СЪ ХОТЕНІЕМЪ КЪСЪАМЪ СВЯТОМЪ ГОСПОДСТВЕ МНЪ, ВОЛѢРИ НАШИХЪ МОЛДАВСКИХЪ, ВЕЛІХНИИ И МАЛНИИ, ГОСПОДСТВО МНЪ ДОДОХОМЪ И СКРАПИХОМЪ СВЯТЪИ

монастир названъиго Пангарацн, [свѣтъи] гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнога велико мѣченика, воина Христова и мироточикаго Дѣмитрія, нхъ правѣи штинни и данїе и милоканїе шт нхъ правѣиѣ нарѣденїе за данїе и милоканїе что юмают шт Ялѣандра¹ воєвода и шт Петра воєвода и за потвѣрженїе шт Шнкѣ воєвода и тижѣ шт Петра воєвода и шт свѣтопочившиѣ Еримїѣ воєвода и шт Костантинъ Могїла воєвода и шт Стефана Томша воєвода и шт Миронъ Бърноескїи Могїла воєвода, двѣ селокѣ, на имѣ Билѣщи и Икѣнищїи, на Краковскїи рѣцѣ, что ѣ волостъ Немѣ скон и съ двѣ мѣни на рѣцѣ Краковѣ и тижѣ една мѣни шт село Дърмѣнищи, что ест данїе и милоканїе свѣтъи монастири шт сего Петра воєвода и една пасикѣ ѣ бранищи, въ долнѣи концѣ бранищѣ, на Бохотинѣ, Хѣменшолоке² и три фалчи за виноградї и четїри десѣт жерди за виноградї ѣ Горъ Нокїи Котнарскїи и къскѣ полѣна Пангарацн, шт исписокъ за милоканїе шт Ялѣандра воєвода, <что>¹ тотѣ полѣна бїло прѣжде вѣрѣма за школ и прислѣшна ѣ двора Каменскаго трѣга и бѣше бранищи възнаменїи.

Почѣкнш³и сѣ хотаръ свѣтъи монастир Пангарацн шт рѣцѣ Бїстрици, шт Стенкѣ прѣко въ прѣсти мѣсто на рѣкитѣ, ѣ крѣпнщи, къ прѣсто мѣсто на верхо Пърѣл, на Ксѣмѣ Пърѣлѣи, на верхо Мѣнчеловн таже прѣко на Столецъ Грохотиш, на пѣти Ханголове таже Шпчина Грохотишѣи до Мѣнчел и долѣ до Ганѣкїа Бел и шт толѣ долѣ на источникъ еже тичет на Брѣдї Заѣ, на рѣцѣ Бїстрици и черѣ Бїстрици, шт Брѣдї Заѣ долѣ, шт Кривѣл по ного горѣ до сѣрмѣтѣра тоѣ ногѣ и тижѣ горѣ ребра Поточѣловн до швершїи Поточѣловн горѣи и тижѣ горѣ прѣко до вѣркѣ горѣи, главѣ Хѣмѣи и шт толѣ прѣко долѣ, до Яцѣ, на потикъ еже прїдет на Торогѣж и горѣ до ксѣмѣ Торогѣжѣловн и горѣ сѣмѣи и горѣ до Далѣго Хѣмѣи и шт толѣ по на швершїи Братншѣловн и шт толѣ до Ярдѣлѣ, до Търкѣца Черѣлен и долѣ Таркѣс до рѣцѣ Бїстрици и долѣ до Стражѣ и тижѣ долѣ до Стенкѣ. Толнко ест вѣс хотаръ.

Тѣмъ радї, како да ест шт господѣтва ми тотъ више писанон хотаръ свѣтъи монастир Пангарацн прѣко штиннѣ, непорѣшино николїже на вѣки вѣчнїи. Я кто шт тїхъ више писанїи мнїхи шт сїхъ више писанон монастири въ нѣкоѣ вѣрѣмѣ...⁴

Я по нашѣмѣ животѣи и господѣтва, кто шн покѣсннн сѣ разорннѣи на казннн данїе и милоканїе и бѣстроннїи тїмъ прѣдъ нннн⁵ свѣтопочившнмъ господѣрѣмъ прѣжде внннїи насъ и нашѣ потвѣрженїе, тотъ да нѣстъ процѣи шт Господѣи юга, сѣтверошаго нѣко и землн и шт прѣчнстѣа Богѣ матерѣи и шт вѣсѣхъ свѣтъиѣ

¹ Omis in orig.

² Pasajul и една пасикѣ пїнѣ ла Хѣменшолоке штерсъ сѣ чернеалѣи шї адѣугатъ деасупра: „аеста аш вїндутъ“.

³ Loc rupt in orig.

⁴ În text fraza a rămas neterminată.

⁵ Greșit, pentru мамн.

ш сѣдѣт ѣмѣ сѣперннкъ свѣтъи велико мѣченикъ Дѣмитрїѣ въ денѣ страшнога Христова. И нн да сѣ не снншлетъ.

ѣ Мѣ въ лѣто хрѣмъ юнѣ сї даннн.

† Сѣмъ господнн казѣл.

† Ганѣкѣ велъ логофѣтъ сѣи и сѣи нскѣлѣхъ <т. р.>.

† Мѣгш <писѣл>.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpinului meu, Domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și închinător al Troiței, Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, am dorit și am rîvnit ca alți sfintrăposați domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri să le fie lor pomenire în acest veac și în cel viitor. De aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voia întregului sfat al domniei mele, boierii noștri moldoveni mari și mici, domniia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărați, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritorul de mir Dumitrie, dreptele lor ocini și danii și miluiri din dreptele lor drese de danie și miluire ce au de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la sfintrăposatul Erimia voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Barnovschi Moghila voievod, două sate, anume Bilăești și Ivănești, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe riul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, ce este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș¹ și trei fălci de vie și patruzeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pingărați, din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, <care>² acea poiană a fost mai înainte vreme de ocol și ascultătoare de curtea tîrgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pingărați de la riul Bistrița, de la Stîncă de-a dreptul la răchită, la fîntină, drept la virful Părul, la culmea

¹ Pasajul „și o prisacă“ pînă la „Hămeiuș“, șters cu cerneală și adăugat deasupra: „aesta s-au vîndut“.

² Omis.

Părului, la vârful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului și pe Obcina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimba pe picior în sus la curmătura aceluși picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obârșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la vârful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca ce vine la Torogleaj și în sus la culmea Toroglejului și în sus pe culme și în susla Hălmul Lung și de acolo pe la obârșia Bratișului și de acolo la Ardeale, la Tăcuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stîncă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie de la domnia mea acel mai sus scris hotar sfintei mănăstiri Pingărați dreaptă ocină, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar cine dintre acei mai sus scriși monahi de la aceste mai sus scrise mănăstiri, în vre-o vreme oarecare . . .¹

Iar după viața și domnia noastră, cine va îndrăzni să distrugă sau să strice dania și miluirea și întoemirea acelor de mai înaintea noastră sfintră-
poși domni, care au fost înainte de noi, și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să-i fie lui piriș marele mucenic Dimitrie, în ziua înfricoșatei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 17 zile.

† Înсуși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLXXIV/20.

Orig., hirtie (43 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

125

1632 (7140) iunie 20.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Procelnici cu seliștea Cozmești, în urma unei judecăți cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

Лѣтъ хрѣмъ, юнѣ к̄ дены.

Имъ Янѣандръ Илиашъ воевода, кожю милостїю, господарь Земли Молдавскви. Оуже прїидоша прѣд нами и прѣд вѣскѣми нашими молдавскими болѣри,

¹ În text fraza a rămas neterminată.

великими и малими, молебни наши, калѣгери вт свѣта монастыр вт срѣд трѣг Иски, еже сътвориша покойнаго Нистора Ърѣке вившаго дворника, надеже ест храм прѣподовниа митри наши Параскиви и тегал за лице, прѣд нами, на Гевр҃гѣ и на Завла, внѣци Саван и на вѣси племенни <и>х, ради една вѣкатѣ за хотар вт село Прочалничи, на рѣцѣ Жижики, что с волоост Иски, рекѣцини втци мнѣи аже сътвори на ти люди великаа приселоканїе и вѣзѣл им една вѣкатѣ за хотар съ еднам сѣлицем и имѣ что сѣ именѣет Козмецини и сказоваа прѣд нами и нареденїе за тѣжъ и за хотарѣ вт Стефан Томшѣ воевода и вт Радѣа воевода како хотарна тамо Чехан вив дворник и съ Ялеѣа дворникѣ глотнїи и съ люди добри. И Гевр҃гѣ и Завла, внѣци Саван и съ племенни их, вни казала аже тѣ вѣкатѣ за хотар ест им права втнниѣ и дѣдннѣ вт хотар Козмецини.

Ино господство ми и съ вес сѣвѣт наш, болѣри наш молдавскими, вѣзднѣом на нѣх по правдою и по законѣ земскои и видѣше тѣх нареденїе за хотарѣ вт тѣх прѣдннїих господарѣ, господство ми немогохом сказити или разорити сад их, нѣ избрахом господство ми наш вѣрнни болѣри, Баснаѣ Рошка дворника глотнни и прѣчнлч тамѣ леночнх¹ люди добри вшнни и ннжнни, вкрѣстѣ мѣцишнни и хотарна пакиже на тоа послѣд, по кѣда хотарна Чехан вив дворник и Ялеѣа дворник и по кѣда хотарна вт прѣжде вѣремене Бѣчѣм вив дворник, съ Голѣи вив логофѣт и съ Мѣргѣа вив дворник и поставна стѣлпи.

От прѣво поставна стѣлпѣ с вѣрч Брѣтѣм², по внше за хемеюш; вторн стѣлпи с гѣрлѣ Кокороае, гдѣ переменѣет дорога через гѣрло Кокороае и гдѣ переменѣет дорога вт полѣ на Мнѣслоае; третин стѣлпѣ и³ Жижи и вѣсет гѣрлн Жижики, вт сѣди вѣ Славннком ннжнїи с срѣд полѣ и вѣ великнн пискѣ, с просто мѣсто повертннннн, даже до хотар трѣгом, а нншнх знаменїе вншнѣ вт ка лѣзѣри, даже до великаа крѣннїѣн, а вт великаа крѣннїѣн над потоцѣ ннжннн, даже до мост Чоланѣлоае, даже дадет с Жижики, дрѣг стѣлпѣ, поннже за Грозоае, дрѣг стѣлпѣ дадет с Баркѣа Хѣрмѣнннннн.

Того ради, да ест и вт господства ми права втнннннн и дѣднннн и врич и потверѣженїе, тот внше писан хотар, свѣтѣ монастыр прѣд реченѣн, съ вѣсем доходом, непорѣшенном им, николиже на вѣкнн вѣчннн. И Савлѣцини и съ вѣсе племеннн его да не имает мѣе тегати за сїа тѣж, тот николиже на вѣкнн. И кто мет ман вѣзвнзати нѣкою тѣж да вѣдет за глобѣ портѣ ѿ воли глоб. И нн да сѣ не змншлѣт.

<Deasupra, însemnarea copistului:> Pe moșie de la Jijie, suptu Stîncă, sud⁴ Iași.

¹ Greșit, în loc de многух.

² Greșit, probabil вѣрч Прѣтѣм.

³ Greșit, în loc de с.

⁴ „ținutul“.

Anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire din mijlocul Țirgului Iași, pe care a făcut-o răposatul Nistor Ureche fost vornic, unde este hramul preacuvioasei maicei noastre Paraschiva și au pîrît de față, înaintea noastră, pe Gheorghie și pe Zavul, nepoții lui Saula și pe toate rudele lor, pentru o bucată de hotar din satul Procelnici, pe rîul Jijia, care este în ținutul Iași, spunînd părinții călugări că le-au făcut lor acei oameni mare împresurare și le-au luat o bucată de hotar cu o seliște, anume care se numește Cozmeștii și au arătat înaintea noastră și drese de pîră și de hotărnicie de la Ștefan Tomșea voievod și de la Radul voievod că a hotărnicit acolo Cehan fost vornic și cu Alexa vornic de gloate cu oameni buni. Iar Gheorghie și Zavul, nepoții lui Saula și cu rudele lor, ei au spus că acea bucată de hotar le este lor dreaptă ocină și dedină din hotarul Cozmeștilor.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru, boierii noștri moldoveni, i-am judecat după dreptate și după legea țării și văzînd acele drese de hotărnicie de la acei domni de mai înainte, domnia mea n-am putut să stric sau să nimicesc judecata lor, ci am ales domnia mea pe credinciosul nostru boier, Vasile Roșca vornic de gloate și a adunat acolo mulți oameni buni din sus și din jos, megieși dimprejur și au hotărnicit iarăși pe acea urmă, pe unde au hotărnicit Cehan fost vornic și Alexa vornic și pe unde hotărnicise dinainte vreme Bucium fost vornic cu Golăi fost logofăt și cu Murgul fost vornic și au pus stîlpi.

Mai întîi au pus stîlp la malul Prutului¹, mai sus de hemeiuș; al doilea stîlp la gîrla Cocoroaei, unde trece drumul peste gîrla Cocoroaei și unde trece drumul de la cîmp la Micul; al treilea stîlp la Jijia și la gura gîrlei Jijiei, de acolo pe Slavnicul de jos, prin mijlocul cîmpului și la piscul mare, de-a dreptul la întorsătură, pînă la hotarul Țirgului, iar alte semne mai sus dinspre lazuri, pînă la fîntîna mare, mai sus de pîrîul de jos, pînă la podul lui Ciolan, pînă ce dă în Jijia; alt stîlp mai jos de Grozoae; alt stîlp dă la Barcul Hărmaneștilor.

De aceea, să fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire acel hotar mai sus scris sfintei mănăstiri mai înainte spuse, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Iar Sauleștii și cu toate rudele lor să nu aibă a mai pîri pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vre-o pîră, să fie de gloabă porții 40 de boi gloabă. Și altul să nu se amestece.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 284 r. — v.
Copie cu foarte multe greșeli de transcriere.

¹ Nesigur; în copie: „Bruteam“.

1632 (7140) iunie 20, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mizești, ținutul Iași.

† Иъ Илѣандръ Илѣашъ воевода, еожю милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господства ми дади и потвърдиди есмы волѣренъ нашемъ, Евстратіе бык логофет, его правою штинис и дааніе и милуваніе, село на имѣ Тешецѣи, что ест з колост Гычакскон, шт его правѣи и питомѣи нарѣденіе что шн имла за дааніе и милуваніе и вкисаженіе шт Мовси Могила воевода, что тот село нан прѣжде было право наше господарско, присажено къ школ трѣг наше Гычакскон.

И шт том, тыже даем и потвърждаем волѣренъ нашемъ выше писаномъ половина село шт Мисеци, вышна част, что з колост Искон, шт исписаче за вкиспаніе пакыже шт Мовси Могила воевода, что шн себе кспиа шт Оурѣта, дѣща Лски и шт сынъ ен, Тоадер и Лгпза и брат его, Дѣнилъ, сынове Гроза-вин, вшци Оурѣтен, прѣвншци Лски и Оурѣта, дѣщи Кзколани, вшка Лски и шт...¹, сынъ Идренкъи, вшка Лски, вѣси вшци Лски, радѣ два сто талер сребръних.

Тѣм радѣ, тот выше писан село, на имѣ Тешецѣи и тот пол село шт Мисеци, вышна част, да ест волѣренъ господства ми выше писан, Евстратіе логофет, право штинис и дѣдинъ и дааніе и милуваніе, и вкиспаніе и оурик и потвържденіе, съ вѣскм доходом, непоршшено[мъ] емъ, николиже на вѣки. И ни да сѣ не оумишат прѣд сим шнстом нашим.

Оу Ис, въ лѣто шрѣм, юни к денн.

† Сам го-подинъ велѣл.

Иъ Илѣандръ воевода <т.р.>.

Ишнашко Мѣнжѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru, Eustratie fost logofăt, dreapta lui ocină și danie și miluire, satul anume Teșeuții, ce este în ținutul Sucevei, din dresese lui drepte și proprii, ce el a avut, de

¹ Loc alb în orig.

danie și de miluire și vislujenie, de la Moisi Moghila voievod, care acel sat mai înainte, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru Suceava.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris jumătate de sat din Misești, partea de sus, ce este în ținutul Iași din ispisoaace de cumpăratură iarăși de la Moisi Moghila voievod, ce el și cumpărat de la Urita, fiica Lucăi și de la fiul ei, Toader și Lupul și fratele lui, Dănilă, fiii Grozavei, nepoții Uritei, strănepoții Lucăi și Urita, fiice Cucoanei, nepoata lui Luca și de la . . .¹, fiul Andreicăi, nepoata (sic!) Lucăi toți nepoții Lucăi, pentru două sute taleri de argint.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Teșeuții și acea jumătate de sat din Misești, partea de sus, să fie boierului domniei mele mai sus scris Eustratie logofăt, dreaptă ocină și dedină și danie și miluire și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în veci. Și altu să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/209.

Orig., hîrtie (40,8 × 27 cm), pecete timbrată, căzută.

127

1632 (7140) iunie 21, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Vizantia niște danii în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.

† Иъ Александръ Илѣашъ воєвода, вожію мѣлоствію, господарь Земле Мѣлѣвскоє. Оже прїдоше, прѣдъ господства ми, молебници наши, кълоугъри вт свѣта монастырѣ Бѣзвѣжїи, едеже ест храмъ свѣтого Бѣзвѣженїе чїстнаго крѣста, съ єдинъ записъ вт людѣ добри, вт попѣ Івнѣ вт <Скорце>²ци и попѣ Яндрею вт Скапичици и Крѣстѣ и вт м<н>²оги людѣ добри, свѣдѣтелствѣтс ажѣ прїеде,

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.; completat după trad. lui Evloghie dascâl.

прѣдъ нами, Добра съ мѣжъ еи, Ивнѣ вт Бѣтѣнець, дочка Марїе Грозъвоє, кѣска Мѣлѣвоки Додан и дала своѣхъ правѣи втнинѣ и дѣдинѣ иже имали вни, имко съ избѣретс част им вт Бѣтѣнець, на вѣкѣ сторици Пѣтн<е>¹и, вт Шѣшица дже до вѣрхъ Гори Бѣлки, вт поли ї вт вода и вѣдъ за мѣни на Пѣтно водѣ и садѣи и виногр<ад>¹.

И тже вни принѣс и дроугъ записъ вт людѣ добри, вт потропопѣ вт Пѣтна, имѣ Бѣнашко и попѣ Станѣ вт Бѣрици и вт вѣси людѣ вт Бѣрици, старѣи и млади, свѣдѣтелствѣтс <како пр>¹їеде прѣдъ н<имн>¹ <Мѣрина, дѣща Дѣлїна вт Бѣлошкани и дала своа>² прѣдъ втнина и дѣдинѣ иже имали>¹ <вни вт вода Крѣлїга до водѣ Бѣртѣ>², вт вѣрѣсъ имѣ Дѣлїан до Бѣзѣс<ци>¹ и писалъ свѣтѣ, втцѣ его, до свѣтому помѣникѣ да ихъ помѣнитс покѣ бѣдетс свѣта монастырѣ.

Про тоже, и ми, ѣкоже оувидѣхом сего даанїе и памѣтно сего, радѣ ми вѣси дала и потѣ<р>¹ѣдїан емѣ свѣтому монастырѣ, иже внише писан, како да ест имѣ и вт нас даанїе и мѣлоканїе съ вѣсемъ [дохо]доуѣдїамъ. И ни да съ не оумишатс прѣдъ сїмъ листѣмъ господства ми.

Хъ Исѣ, хѣрѣмъ юни кѣ.

† Господинѣ кѣлѣ.

Гѣлангѣ кѣлѣ логѣфѣтъ гчн и съ некаѣхъ <m.p.>.

Гавриѣ Бѣнѣла <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Vizantia, unde este hramul sfintei Înălțări a cinstitei cruci, cu un zapis de la oameni buni, de la popa Ion din <Scorțe>²ști și popa Andreiu din Scipicești și Cristea și de la mulți oameni buni, mărturisind că a venit, înaintea lor, Dobra, fiica Măriei Grozăvoae, nepoata lui Mihăilă Dodan, cu bărbatul ei, Ion din Vitănești și au dat dreptele lor ocine și dedine ce au avut ei, cit se va alege partea lor din Vitănești, pe ambele părți ale Putnei, din Șușița pînă la virful Măgurei Mari, din cîmp și din apă și vad de moară la apa Putnei și grădini și vie.

Și de asemenea ei au adus și alt zapis de la oameni buni, de la protopopul de Putna, anume Eonașco și popa Stan din Erești și de la toți oamenii din Irești, bătrini și tineri, mărturisind <cum a venit>¹, înaintea lor, <Mărina, fata lui Dănil din Voloșcani și a dat>² dreapta ocină și dedină ce a avut <ea, de la apa Cîrligului pînă în apa Scurtii>², din malul groapei lui Dămian

¹ Loc rupt in orig.

² Loc rupt in orig.; completat după trad. lui Evloghie dascâl.

pină la Vezeuți și s-au scris pe sine și părinții ei la sfântul pomelnic, să-i pomenească pină când va fi sfânta mănăstire.

Pentru aceea, și noi, dacă am văzut această danie și pomană, pentru aceea și noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri, care este scrisă mai sus, ca să le fie și de la noi danie și miluire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7140 <1632> iunie 21.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Gavril Onciul <a scris>.

Bibl. Acad., CCLXXVIII/142.

Orig., hirtie (31,6 × 19,5 cm.), deteriorat, pecete aplicată, căzută.

O trad. din sec. al XVIII-lea, de Evloghie dascăl, fără dată de lună și zi, la Arh. St. Buc., M-rea Vizantea, I/2, după care s-au făcut completările. O copie după trad., ibidem, Ms. nr. 580, f. 31 (nr. 1), cu data: 1632 iunie 20.

128

1632 (7140) iunie 22, <Iași>.

Alexandru Iliăș voievod poruncește pircălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birăești a lui Văsii și să o dea lui Ștefan, Ion și Vasile, pentru că Văsii a rămas de lege.

† Ив Илѣѣандрѣ Илѣашъ коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Scriem domniia mea slugilor domnii méle, pircălabilor de ținutul Bacăului. Dămu-vă știre că au avut dzi sluga noastră Ștefan diiac din <Măr>igineni și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman din Hălăséni, n<ain>¹tea domnii méle, cu Văsi de la prisaca Boldescului, <pen>¹tr-o [o] ocină de la Biră<e>¹ști, ce au fost pus zălogū de ...¹ lui Văsii cu zapis de ...¹ taleri la Gherman din Hălăséni ...¹ <Ște>¹fan și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman, au venit la dzi și <au>¹ așteptat pī<nă la>¹ a patra ...¹ preste dzi, iar Văsii n-au venit ...¹.

...¹ dacă voi veți vedea <car>¹tea <do>¹mnii méle, <să aveți a-i op>¹ri toată partea <de ocină>¹ a lui Văsii den Biră<ești, cit>¹ i să va alége partea <lui și să>¹ o dați în mina lui Ștefan și <Io>¹n și Vasilie. Iar de-i să va mai

¹ Loc rupt în orig.

veni <mai>¹ mult pre ocină, să aibă <a lu>¹a Ștefan, iar alții să nu între pre acea ocină. Iar de-i <să va păr>¹ea cu strimbul, el va sta <fa>¹ța naintea domnii m<éle>¹. <Т>¹а<к>¹ да знаште, никак не считште.

Ине с<Ис, къ лѣто>¹ хрѣи юнѣ кѣ.

† Господинъ рече.

† Пангѣ кел логофет счи.

† Ивнашко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, III/9.

Orig., hirtie (30,5 × 17,5 cm.), pecete timbrată, foarte rupt.

Cu o copie.

129

1632 (7140) iunie 23, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pingărați niște curături cumpărate în satul Dărmănești.

† Ив Илѣѣандрѣ, сын Илѣашъ коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавское. Сѣже прѣидошк, прѣд господства ми, молевници наши, калсгерн вт свѣта монастыр иже називает сѣ Пангѣраціи, ижеже ест храм свѣтого и славнаго велико мѣченикъ и мироточнаго, воин Христоекъ, Дмитроѣе, егъмен и вес събор вт свѣта монастыр, сѣ един запис вт старецѣ Идонѣ вт свѣта монастыр Бесерикани и вт людѣ добри и прѣгари вт трѣг Камен, вт Иксинтѣе Пирцѣ и Шефан Каравлах и Баснаѣе, сын Ивн вт Дѣрмѣницѣ и вт многи людѣ добри, рекъши въ тихъ запис аже прѣидоух Ларини и Ивн Сѣбрати вт Дѣрмѣници и продали скон правѣе вчищенѣе, иже сами сътворили. И продали свѣтомѣ монастырѣ киторѣ къше пишем, Пангораціи, ѣ вчищенѣе, неким непонѣдени, а ни присловани, за ѣ талер анцихъ, пинѣши готови. И вчищенѣе сѣтс в Сторожи и вт Дан, тижѣ вт там, къпили тихъ вчищенѣе.

И тижѣ принеи ни запис вт нишихъ людѣ добри, вт Захарѣа шолтѣс вт трѣг Камен и вт прѣгар Иксинтѣе и вт многи людѣ добри, пишеши въ тихъ запис како прѣидоше, прѣд ними, Логина сѣ своѣю синове, Тѣнасѣе, Шефан и Григорѣе <и>² Ирина, неким непонѣдени, а не присловани, нѣ по своихъ добръю волѣ, дали свѣтомѣ монастыр една вчищенѣе, за дѣше Сѣвнашкови и за два десѣтѣс талери, пинѣши добри и за седим съръкѣете.³ И вчищенѣе ест више Сторожи.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

³ И за седим съръкѣете, adăugat deasupra, de altă mină.

Бо ми видѣхомъ меже нѣхъ токмежъ добро и сплъно плато, протоже и ми дади есми да бѣдетъ емъ права штинѣ и дѣднина, съ вѣсемъ доходоу. И ни да сѣ не оумнишатъ прѣдъ снмъ листомъ господства ми.

✠ Ис, въ лѣто зрѣмъ юни крѣ.

† Господинъ велѣа.

† Глангъ велъ логофетъ счи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Гаврилъ Оуча <писалъ>.

† Io Alexandru, fiul lui Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire care se numește Pingărați, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic și izvoritor de mir, ostaș al lui Hristos, Dimitrie, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Besericani și de la oameni buni și pîrgarii din tîrgul Piatra, de la Axintie Pirțu și Ștefan Caravlah și Vasilie, fiul lui Ion din Dărmănești și de la mulți oameni buni, spunînd, în acel zapis, că au venit Larion și Ion Obrati din Dărmănești și au vindut dreptele lor curături, pe care înșiși le-au făcut. Și au vindut sfintei mănăstiri care scriem mai sus, Pingărați, 2 curături, nesiliți de nimeni, nici asupriți, pentru 60 taleri numărați, bani gata. Și curăturile sint despre Strajă și au cumpărat acele curături de la Dan tot de acolo.

Și de asemenea au adus un zapis de la alți oameni buni, de la Zaharia șoltuz din tîrgul Piatra și de la pîrgarul Axintie și de la mulți oameni buni, scriînd în acel zapis cum au venit, înaintea lor, Loghina cu fiii ei, Tănasie, Ștefan și Gligorie <și>¹ Irina, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor au dat sfintei mănăstiri o curătură pentru sufletul lui Ionașco și pentru douăzeci taleri, bani buni și pentru șapte sărăcuste. Și curătura este mai sus de Strajă.

Deci noi, văzînd între ei bună tocmeală și plătă deplină, de aceea și noi am dat să le fie dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 23.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Gavril Onciul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingăreți, III/16.

Orig., hîrtie (31,6 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 aprilie 8, de Stoica Nicolaescu.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iunie 24, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Pingărați toată poiana Pingărați, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra.

† Иво Александръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оже господство ми дади и потвердили есмы мольбникомъ нашимъ, егору мнѣ и вѣсемъ себорѣ въ свѣтѣа монастырѣ галголема Пынгъраци, гдѣже естъ храмъ свѣтаго и славнога и велико мученика и мироточиваго Дмитріе, вѣскъ полѣна Пынгъраци, съ вѣсемъ доходоу, еже тотъ полѣна ни прѣжде вѣскъ было право наше господарско, присашино къ школѣ трыгъ Камен, въ нѣхъ правѣи и питомѣи исписокъ что ималъ свѣтаа монастырѣ за дааніе и милославіе въ Александръ воевода Стараго.

Тѣмъ радѣ, тоа вѣше писана полѣна да естъ свѣтѣи монастырѣ право штинѣ и дѣднинѣ и дааніе и милославіе и оурикъ и потверженіе, съ вѣсемъ доходоу, непоршѣно имъ, николиже на вѣки. И ни да сѣ не оумнишатъ прѣдъ снмъ листомъ нашимъ.

Оу Ис, лѣто хзѣмъ юніе крѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иво Александръ воевода <м.р.>.

† Мънжѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire zisă Pingărați, unde este hramul sfântului și slăvitului și marelui mucenic și izvoritorului de mir, Dimitrie, toată poiana Pingărați, cu tot venitul, care poiană mai înainte vreme a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra, din dreptul și propriul lor ispisoc de danie și miluire pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Alexandru voievod cel Bătrîn.

De aceea, acea mai sus scrisă poiană să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 24.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Minjea <a seris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/38.

Orig., hirtie (31,4 × 11,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1909 mai 30, de Stoica Nicolaescu.

131

1632 (7140) iunie 24.

Medelean și fiii săi vind lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.

7140 <1632> iunie 24.

Un zapis de la Midilian, ficior lui Todir, nipot lui Goian și cu fiii lor, în care arată că au vindut lui Gligori și fitii sali, Trușcăi, moșie din locul tîrgului Hușului și pînă în locul Spărieșilor și pînă în locul lui Sprinceană și cu doao bălți, Lăpușna și Lăpușnița, pînă unde să întîlniști spre răsărit cu Broscășanii.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, LXX/53, nr. 1.

Rezumat dintr-un perilipsis, din 1778 februarie 25, cu documentele moșiei Ciorcești și ale bălților Lăpușna și Lăpușnița, din ținutul Fălciu, ale lui Ioniță Cantacuzino mare vornic.

132

1632 (7140) iunie 28, Birlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari și bătrînii tîrgului Birlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic, și cu nepoții ei au vindut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băcănești și Mastatici, pe Birlad, lui Pîntea și fratelui său, Boul.

† Ion Carapotona șoltuzul și cu 12 pîrgari de tîrg de Birlad și toți bătrînii urașului mărturisim cu sufletele noastre cum au venit naintea noastră Măriica, fata lui Ifrim visternicul și cu nepoții săi, cu Toader și cu Gligorie

și cu Măriia și Irina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, de nimene înbiiat, nici înpresurați și-au vindut a lor dereaptă ocină și moșie, a cincea parte din sat din Bujoreni și din Pipărcani și din Băcănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad, ce au avut ei de la părintele lor, de la Ifrim visternicul, de cumpăratură de la giupineasa de la Măgdalina, fata lui Ionașco, nepota Mihului medelnicerul.

Și iar au vindut Măriica, fata lui Frim visternicul și cu nepoții săi, carii mai sus scrie, Toader și Gligorie și Mărie și Erina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, dintr-a cincea parte din sat di Bujoreni și din Pipărcani și Băcănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad și dintr-a cincea parte din Mastatici, partea lor ce li să va vini, cu vad de moră în Birlad, ce au <a>vut ei de la părintele său, de la Ifrim visternicul, ce au avut el de cumpăratură de la Gligorie și de la fratele său, de la Vasilie, de la feciorii Anghelinei, nepoata Mihului medelnicerul.

Și o-u vindut Pîntei și fratelui său, Boului, dreptu o sută de lei bătuți. Și s-au sculat Pîntea și cu fratele său, cu Boul, de-au dat o sută de lei, bani gata, întru mîinile Măriicai și a nepoților săi, lui Toader și lui Gligorie și Măriei și Erinei, cum mai sus scriu; și le-au dat și uricul dinnaintea noastră.

Deci, deac-am vădzut noi a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie, ca să le hie lor ocină și moșie și lor și feciorilor lor și nepoților săi și strănepoților săi, pi<nă>¹ cînd ș-or face ei ispisoc domnescu. Iar altul să nu aibă a să amesteca nici dănăoră în veci.

Și pre mai mari credință ne-am pus și pecetea urașului pre această mărturie a noastră.

Писъ Брладъ, къ лѣто 7140 юнѣ ки дъни.

Bibl. Acad., MCDLVIII/47.

Orig., hirtie (31 × 21,5 cm.), pecetea tîrgului Birlad.

Cu o copie, ibidem, nr. 52.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (rezumat).

133

1632 (7140) iulie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pămînt din satul Dănești.

† Иъ АЛЕКСАНДРЪ ИЛИАШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. СЪЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДИ И ПОТВЕРЪДАНН ЕСМИ МОЛБЕННИЦАМ ГОСПОДСТВА

¹ Omis în orig.

ми, калугерицам въ скѣти монастыри гдѣже ест храмъ Прѣображеніе Господа Бога
и спаса нашего Ісуса Христа, черезъ потокъ Бистриць, едно бжкату за землѣ въ
село имъ, Донеши,¹ въ къ вѣстокъ, въ исписокъ за тѣжъ что они имали въ
покойнаго Радѣа воевода и за фѣрью, что они сѣ тегади сѣ молебници господства
ми, калугери въ царинѣ въ Скѣти Нексале, радѣ тоа бжкату землѣ что они
прислаovali въ къ село имъ, Яверещѣ.

Тѣмъ радѣ, тоа бжкату за землѣ яко да бѣдетъ и въ господства ми скѣтѣн
монастиръ виши писана, черезъ потокъ Бистриць, правою штининѣ и дѣднинѣ и зрнѣ
и повтврѣженіе, сѣ вѣсѣмъ доходоу, непоршенико николиже на вѣкн. И ни никто
да сѣ не смншае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, лѣто хрѣмъ юлѣи бѣ.

† Сладъ господинѣ велѣа.

Ивъ Александръ воевода <м. р.>.

† Симѣи въ писалъ.

† Io Alexandru Ilișă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătoarelor domniei mele,
călugărițelor de la sfânta mănăstire, unde este hramul Schimbarea la față
Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, de peste pîrul
Bistriței, o bucată de pămînt din satul lor, Donești², dinspre răsărit, din
spisocul de piră și de ferie pe care ele l-au avut de la răposatul Radul voie-
vod, căci ele s-au pîrit cu rugătorii domniei mele, călugării din țarină, de
la Sfîntul Neculae, pentru acea bucată de pămînt pe care ei au cotropit-o
cître satul lor, Averești.

De aceea, acea bucată de pămînt să fie și de la domnia mea sfîntei
mănăstiri mai sus scrise, de peste pîrul Bistrița, dreaptă ocină și dedină
uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul nimeni
să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 2.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratecul, XVII/13.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie și două trad.; una de Nathanael ieromonah și alta, din 1836 dec. 2,
de Chiriac ieromonah.

¹ Greșit, în loc de Дънеши..

² Greșit, în loc de „Dănești“.

1632 (7140) iulie 2, Iași.

*Alexandru Ilișă voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de
față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie,
nepotul lui Nicoară hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.*

Ивъ Александръ Илеш воевода, вожью <мнолостью>¹ господаръ Земли Мол-
давской. [Писем]. Scriim la sluga noastră Necula Gheorma. Dăm știri cum
au venit, înainte domniei meli și a toți boerii domniei meli, sluga noastră Ursul
Vartic și Gheorghie, nepotul lui Nicoriță hatman, de s-au tocmit de a lor
bunăvoi ca să întoarcă Ursul Vartic a lui moșii și a seminții sale, care
au fost vîndută lui Necoară hatman, în sat în Galbini.

Deci, diacă vei vede cartea domniei meli, iar tu să stringi acii vînzători,
toți răzășii lui Vartic. De vor vre să-și întoarcă moșie lor, ei să hie volnici
a o întoarci, iar de nu vor vre să întoarcă ei, să aibă a <în>¹toarci Ursul
Vartic, însă cît vei afla tu cu sufletul tău c-au dat Necoară hatman și cît
vor hi luat și vînzătorii, căci sînt toți vii. Și zioa ș-au pus în zioa de Sveti
Petru să-i întoarcă tot. Iar satul să fii pre mina lui Ursul Vartic cu tot
venitul și să ne faci [și să ne faci] și carti de la tîni pre cît au dat, să-și
facă și dres domnesc.

Aceasta scriim, într-alt chip să nu faci.

7140 <1632> iulie 2.

Domnul a poruncit.

Гѣнѣ велъ логофѣтъ нскаахъ.

Diicu.

Arh. St. Iași, p. DCCCLXVIII/2.

Copie.

Altă copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.

<După 1632 iulie 2>.

*Mărturia unor boieri pentru vînzarea de către Gheorghie, nepotul
lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic
vornic de gloate.*

Eu Gheorghie sîn Manole, nepotul lui Nicoriță hatman, mărturisăscu
cu cest zapis al meu cum am dat a mea moșie și dare din sat din Galbeni,
ce am avut eu dare și miluire de la unchiul meu, de la Nicoriță hatman,

¹ Omis.

ce i-au fostu lui cumpărătură de la Erimie, fiul lui Duma și de la frații lui și de la toți nepoții lui, parte lor, un bătrîn din satu din Galbeni. Așijdere am datu giumătate de bătrînu, din bătrînul Ghermăneștilor, parte lui Toader Bătica și a fraților săi. Așijdere am datu un bătrîn, bătrînul Săteștilor din satu din Galbeni, ce au fostu cumpărătură lui Nicoriță hatman de la Zaharia și de la frații lui, nepoții Armancăi și de la toți oamenii lui dintr-acel bătrîn. Aceste părți li-am dat de mi-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii, pentru căci au avut zi acești oameni în doao rinduri să-mi întoarcă și tot nu mi-au întorsu. Deci acum mi i-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii aceste părți toate, carele mai sus scrie. Erimii Dumii și nepoților săi, au întorsu șapte galbeni, bani buni și o iapă și pentru bătrînul Săteștilor șapte galbeni și pentru giumătate de bătrîn [ale] de Băticaș și a fraților săi din bătrînul Ghermăneștilor 3 pol ughi, din satu din Galbeni. Aceste părți toate le-au plătit deplin Ursul Vartic vornic în mina lui Gheorghită, nepotul Nicoriței hatman.

Și într-această tocmală au fostu Dumitrașcu Gheuca vornic și Năvră-
șcul vornic și Neniul vornic și Isacu sin Avram și Vasile brat Avram.
Văzîndu noi de a lor bunăvoie tocmală și plată deplin, de la noi am
ăcut această mărturie lui Ursul Vartic vornic, pină îș va face și drese dom-
nești. Și pre mai mare credință pusu-ni-am peceteile și am iscălit, să să știe.
și unde să va găsi niscari drese, preste aceasta să nu să crează nici adă-
ăoară.

Dumitrașcu Gheuca vornic iscal.
Neniul iscal.
Vasile iscal.
Fără velet.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.
Copie.

Datat după porunca domnească din 2 iulie 1632 (vezi nr. 134).

136

1632 (7140) iulie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal a lui Petru voievod să-și ia zeciuiala din satul Șivițe.

† Ив Ілѣѡандросъ Иліѡашъ воевода, вожію милостію, господарь Земли Молдав-
ской. Дат-ам cartea domnii mele rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul
e la svînta mănăstire de la Gălata lui Pătru vodă, den Deal, spre-acea să
e tari și puternici cu cartea domnii mele a lua a dzécia den satul svîntei

mănăstiri, den Șivițe, cine va hi arat acolea, den piine și den fin și den
pște den bălți și den vii, să ia a dzéce den vin și den grădini den legumi,
den ce vor hi și dintr-altă den tot, fie cine va hi arat acolea sau va hi cosit,
veri hie călăraș veri curtean veri hie cine va hi, de pre la toți ca să aibă
a lua a dzécia rugătorii noștri călugării ce mai sus scriem.

Și pentr-aceaia, nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărței
domnii mele. Iară cui să va părea cu strîbul, să vie să stea di față. Инак
не есдет.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм юліе г.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Ілѣѡандросъ воевода <т. р.>.

† Брълѣдѣнса <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata VII/1.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată.

O copie, ibidem, Ms. nr. 628, f. 222 v.

137

1632 (7140) iulie 3, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o
moară și o povarnă pe pîrîul Buhaiți.*

† Ив Ілѣѡандросъ Иліѡашъ воевода, вожію милостію, господарь Земли Мол-
давской. Оже господство ми дали и потвердили есми Фѣлтинови сас вт Котнари
его правою втнини и кспежно вт испривнаіе за кспежно вт Петра <в>¹оевода и
за потвержденіе вт Стефана Томшѣ воевода и вт Мовси воевода, една млин
и една поварніе что на потоцѣ Бухайци.

Тѣм ради, како да ест емаз и вт нас втнини и зрик и потвержденіе,
непоршленно неколже, на вѣки. И ни вт прѣкѣлаби ни вт ниих да сѣ не зми-
шает прѣд снм листом нашим.

✠ Ис, хрѣм юліе г.

† Господинъ рече.

† Глангѣ вел логофет зчи и несаах <т. р.>.

† Дсмитросъ <писал>.

¹ Loc rupt.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit lui Fealtin sas din Cotnari dreapta sa ocină și cumpărătură, din privilegiu de cumpărătură de la Petru voievod și de întărire de la Ștefan Tomșa voievod și de la Moisi voievod, o moară și o povarnă, care sînt pe pîriul Buhainți.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi ocină, uric și întăritură, nestrîcat niciodată, în veci. Și nici unul dintre pîrcălabi sau din alții să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, 7140 <1632> iulie 3.

† Domnul a zis.

† Gheanghia mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Colecția prof. D. Constantinescu (Tirgu Neamț).

Clișeu și fotocopie după orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

EDIȚII: Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 178—179 (text sl. și trad.); Constantinescu, *Documente*, p. 342—343 (text slav, trad. și facs.).

138

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliaş voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.

† Иъ Илѣхандръ Илѣашъ коевода, божію мѣлоустію, господарь Зѣман Молдавскон. Скриемъ домиіа мѣа ла слуга noastră, ла пîrcălabул де ținutul Tutovei. Дăму-ѣи штире că домиіеи мѣле s-au jeluitu sluga noastră, Iftimie com<işel> ot Dragomănești pre Neculaiu Bălțatul ot Gîrdești, dzicînd înaintea domniei мѣле cum s-au sculatu Necolai Bălțatul ș-au făcut o carte de la domniia мѣа și oprește o parte de ocină din satu din Drăcsini, parte ce-au cumpăratu sluga noastră Iftimie com<işel> de la Mașteiu, feciorul lui Stiiian, cum au adus Iftimie și derese domnești și mărturie de la oamăni buni, cum au cumpărat[-au] această ocină.

Dereptu acée, deaca vei vedea cartea domniei мѣле, iar tu să socotești de va hi făcut pre cée parte ce-au cumpărat Iftimie, tu să-l oprești de pre

174

acée ocină, ca să-ș stringă Iftimie pîine de pre cîmpu și finață. Iar lui deva p<ăr>¹e cu strîmbul, tu să le dai dzi <să vie să>¹ ste de față nainte domniei мѣле. Тоѣ пишѣмъ господства ми, нѣак да не зчиниша прѣд сѣмъ анетомъ господства ми.

Оу Иѣс, къ лѣто хрѣмъ юліе дѣ.

† Самъ господинъ велѣл.

† Глангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣмъ искаахъ <m. p.>.

Илѣхандри <писал>.

Bibl. Acad., CLX/101.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 10—11 (orig.); Antonovici, *Doc. btrld-dene*, IV, p. 64—65 (orig., după *Uricariul*).

139

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Nechita diac din Vîrtop partea de jos din poiana Munciei.

† Иъ Илѣхандръ Илѣашъ коевода, божію мѣлоустію, господарь Зѣман Молдавскон. Оуже господство ми дано и потвърдѣно есѣмъ сѣсшъ нашѣмъ, Некѣита дѣпакъ отъ Вѣртопъ, една ескатъ отъ поіанъ что сѣмъ зовѣтъ Мѣшчѣи, нижина частъ, отъ къ вѣстокъ, отъ исписокъ за кзпѣжно что имѣла отъ Бремѣіа Могила коевода, како сѣбе кзпѣла отъ Гларницъ пѣхъ сѣрничѣлъ, сынъ Илѣшци, внѣкъ Чолпанъ, радѣ еднѣ кон добръ, вѣчлованъ за четѣри десѣтъ и петъ талѣри сребрънихъ, не привѣилѣе что имѣла онъ отъ Стѣрѣгѣна коевода, за дѣдѣнинъ.

Господство ми, іако звидѣхъмъ тотъ истиннѣи исписокъ за кзпѣжно, вѣрѣвѣхъмо и отъ насъ ещѣ дѣдохъмъ и потвърдѣхъмъ сѣсшъ нашѣмъ Некѣити дѣпакъ таа ескатъ за полѣкѣшъ, еже вѣше пишѣмъ, да естъ емъ и отъ насъ данѣе и потвърѣж<де>²нѣе, сѣмъ вѣсемъ доходомъ. И онъ да сѣмъ не зминѣетъ прѣдъ сѣмъ анетомъ господства ми.

Исѣсъ Иѣс, къ лѣто хрѣмъ, юліи дѣ.

† Господинъ рече.

† Глангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣмъ искаахъ <m. p.>.

† Тоадѣр <писал>.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Nechita diac din Virtop, o bucată de poiană ce se numește Muncii, partea de jos, dinspre răsărit, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Ieremiia Moghila voievod, că și-a cumpărat de la Ghiarghița păh<ărnicele>, fiul Anușcăi, nepotul lui Ciolpan, pentru un cal bun, prețuit pentru patruzeci și cinci taleri de argint, din privilegiu de moștenire ce el a avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Domnia mea, dacă am văzut acest adevărat ispisoc de cumpărătură, am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit slugii noastre, Nechita diac, acea bucată de poiană, ce scriem mai sus, să-i fie și de la noi danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 4.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Toader <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXX/205. Orig., hirtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1825.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 9–10 (orig., cu trad.).

140

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește Salomieii, soția lui Voruntar Prăjescu fost comis și fiilor ei jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, ținutul Roman, moștenită de la cumnatul ei, Arpentie fost postelnic.

† Иво Александръ Илиашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидошкѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими волѣми, великими и малими, Саломіѣи, кнѣгиннѣ Борштаръ вие комисъ и сынове еи, съ единъ записъ вт Савинъ Прѣжескъа бывъ хѣтманъ, сынъ Ивнъ Прѣжескъа и вт кнѣзи ихъ, Лупулъ и Ионаско, сынове Никоаръ Прѣжескъа вие вистѣрникъ и Софроніа и Грозавка, дѣщери Маріици и Дамитросъ Бѣхшшъ логѣт и Саѣа, сынове Настасіи

и Георгіе и Ивнъ и Мѣрїнка, сынове Шеѣла дворникъ и Марїнка и Тодосіа, сынове Ернинъ и Шеѣанъ Бѣла и Марїта и Параскива и Саѣа, сынове Гаѣици, писавше и свѣдѣтелствуваше къ тотъ записъ ихъ, еже они сътворили съ печатї и подписани ихъ, како къ раздѣленїю втннимъ вѣщи ихъ приходило съ въ частъ панъ еи, Борштаръ вие комисъ, половина село Присѣкани, что на Милѣтинъ, с колостъ Хрѣловскомъ, что тоа половина село было закладъ до Никоаръ вие вистѣрникъ радї една сто згарскихъ. И вѣше токмеже, имъ, вѣснимъ елици вѣше писанихъ съ, да вратитъ они вѣсн тоа втннимъ и да бѣдетъ Борштареки, како съ еи приходило.

Еъ томеже, прикажила съ съмѣртъ братъ имъ, Арпентіевнъ вие постелникъ и не имѣше чади вт тѣло его, восталъ вт него имъ вѣсн половина село Борштарѣици, на Сирѣт, что с колостъ Романскон. Ино они вѣсн посокотилъ и дали съ волѣ имъ, вѣснимъ, тоа половина село Борштарѣици, Борштареки комисъ, съ врсдъ за млинъ с Сирѣт и съ вѣс приход. И тоа половина село Присѣкани съ да дрѣжитъ сынове Никоаръ, Лупулъ и Ивнашко, радї тѣхъ пинѣси закладъ.

Ино господство ми, іакоже свѣдѣхомъ тотъ истиннїи записъ вт ннихъ, съ печатї и подписани ихъ, вѣровахомъ и вт насъ ешеже дали и потвѣрдани есми. Тѣмъ радї, тоа половина село, Борштарѣици, съ врсдъ за млинъ с Сирѣт, како да съ вт вт господство ми кнѣгиннѣ Саломіи и сыновеи еи, правою втннимъ и дѣдннимъ и зрикъ и потвѣрженїе, съ вѣсн доходомъ, непоршненно, имъ, николиже на вѣки. И инъ да не смѣшатъ.

Оу Ис, лѣто хрѣмъ, юліи дѣ.

† Саломіа господинъ казалъ.

† Гангъ велъ логѣтъ искалъ <m. p.>.

† Крестъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Salomiia, cneaghina lui Voruntar fost comis și fiii ei, cu un zapis de la Savin Prăjescul fost hatman, fiul lui Ion Prăjescul și de la nepoții lor, Lupul și Ionașco, fiii lui Nicoară Prăjescul fost vistiernic și de la Sofroniia și Grozava, fiicele Maricăi și de la Dumitru Băhuș logofăt și Safta, fiii Nastasiei și de la Gheorghie și Ion și Măriica, fiii lui Ștefan vornic și de la Mariica și Todosiia, fiii Erinei și de la Ștefan Boul și Mariia și Paraschiva și Safta, fiii Gațiței, scriind și mărturisind în acel zapis al lor, pe care ei l-au făcut cu pecetile și semnăturile lor, că la împărțirea ocinilor părinților lor a venit în partea panului ei, Voruntar fost comis, jumătate din satul Prisăcanii, care este pe Miletin, în ținutul Hirău, care acea jumătate de sat a fost zălogită la Nicoară fost vistiernic pentru o sută de galbeni ungu-

rești. Și a fost tocmeala lor, a tuturor ciți sint mai sus scriși, să întoarcă ei toți acea ocină și să fie a lui Voruntar, precum i-a venit.

Întru aceea, s-a întâmplat moartea fratelui lor, Arpentie fost postelnic și neavînd copii din trupul lui, le-a rămas de la el tuturor jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, care este în ținutul Roman. Deci ei toți s-au socotit și au dat cu voia lor, a tuturor, acea jumătate din satul Voruntărești lui Voruntar comis, cu vadul de moară la Siret și cu tot venitul. Iar acea jumătate din satul Prisăcani să o stăpînească tot fiii lui Nicoară, Lupul și Ionașco, pentru acei bani de zălog.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de la ei, cu pecețile și cu semnăturile lor, am crezut și încă de la noi am dat și am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat Voruntărești, cu vad de moară pe Siret, să fie și de la domnia mea cneaghinei Salomiia și fiilor ei dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damian <a scris>.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 31—32.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, timbrată.

Cu o trad. din 1801.

O trad. din 1785 dec. 1, de Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., M-rea Neamț,

LXVII/10.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 217—218 (rezumat).

141

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iiaș voievod judecă pricina dintre satul Rumâni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.

† Иво Александръ Нангаш коекода, божією милостією, господарь земан Младарскон. Оже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Зрса и Ивнашко и ин Ивнашко съ брати его и тегади за лице, прѣд нами, на болѣринъ нашихъ, Симинъ Геска

вѣл меделничар, радї една вѣкатъ за мѣсто что ест по верх село Румънии, рекъше аже сътворна им великаа приселованіе и вѣзѣл им тоа вѣкатъ за мѣсто без исправ чъказовали, прѣд нами, и един запис въ него, како ешеже ман тегади съ въ нѣколкаа вѣремене, съ радї тоа вѣкатъ за мѣсто и заирани съ и поимали съ да не имает ман тегадї, анынѣ не дрѣжати съ за тоа токмеж и за запис его. Я болѣринъ нашихъ Симинъ Геска вѣл меделничар, въ сице казал прѣд нами аже приселовает емъ съ тоа вѣкатъ за мѣсто една полѣнс.

Ино господство ми н съ вѣс съвѣтъ <на>¹ше съднхом на нх по правдою и по законъ земскон и послахом тамъ хотарникъ <болѣринъ наш> емъ Горган дворникъ глаотнїи и <сл>¹сга наше Мафтею Рошка въ Брълад и събирали многои люди¹ добри, въ окрестъ им мижіаши и хотарѣли тот мѣсто и вѣрѣщали съ дъшами нх, да имает дерѣжат¹и Зрса и Ивнашко, съ вѣси брати его, по гдѣ держали и нан прѣжде вѣремене, даже до вишнннх брестиннх. Я болѣринъ нашихъ Симинъ Геска вѣл меделничар, въ тегад без исправ, во съ истинною вѣрѣщал съ како не имал ни единою потрѣбъ.

Тѣм радї, въи зоста въ прѣд нами и въ вѣсего нашего закона, а слсъи нашихъ Зрса и Ивнашко съ вѣси брати его справали съ въ прѣд нами и поставили соби фїерью къ вистѣр господства ми.

Того радї, даест им въ господства ми тоа вѣкатъ за мѣсто, права штиннъ и дѣднннъ и зонк и потвѣржденнїе, съ вѣсѣм доходом и въ полѣнс и въ полѣ и <съ>¹ вѣс приход и да не имает ман тегади съ за сїа тѣж николиже на вѣки. Я кто мѣт ман вѣзвѣсат <и въ>¹ нѣких дани нѣкаа тѣж бити въ глоб портъ вї воли. И ни да съ не змишае.

Оу Ис, лѣто хрѣм юлїи д̄.

† Салм господинъ ...¹

.....¹ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ursul și Ionașco și alt Ionașco cu frații lui și au pîrit de față, înaintea noastră, pe boierul nostru, Simion Gheuca mare medelnicer, pentru o bucată de loc ce este în susul satului Rumâni, spunînd că le-a făcut mare asupra și le-a luat acea bucată de loc fără drept și au arătat, înaintea noastră, și un zapis de la el, cum s-au mai pîrit încă, de citva timp, tot pentru acea bucată de loc și s-au împăcat și s-au înțeles să nu mai pîrască, iar acum nu s-a ținut de acea tocmeală și de zapisul lor. Iar boierul nostru Simion Gheuca

¹ Loc rupt în orig.

mare medelnicer, el astfel a zis înaintea noastră că-i impresoară cu acea bucată de loc o poiană.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru i-am judecat după dreptate și după legea țării și am trimis acolo hotarnic pe <boierul>¹ nostru Gorgan vornic de gloată și pe sluga noastră Maței Roșca din Birlad și au strins mulți <oameni>¹ buni, megieși din jurul lor și au hotărnicit acel loc și au aflat cu sufletele lor, să stăpînească Ursul și Ionașco cu toți frații lui, pe unde au stăpînit și mai înainte vreme, pînă la ulmii cei din sus. Iar boierul nostru Simion Gheuca mare medelnicer, el a pirit fără drept, căci într-adevăr s-a aflat că n-a avut nici o treabă.

Pentru aceea, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră, iar slugile noastre Ursul și Ionașco cu toți frații lor s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferie în vistieria domniei mele.

Pentru aceea, să le fie de la domnia mea acea bucată de loc dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și din cimp și <cu>¹ tot venitul și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vreodată vreo pîră să fie de gloabă porții 12 boi. Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul ...¹

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CCVIII/86 a—b.

Orig., hirtie (27 × 19,7 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1849.

142

1632 (7140) iulie 4.

Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.

† Eu, Lazar Moțoc, și <eu>¹, Bernat diacul din Cozmești, și eu, preutul Ștefan ot Hăleșteiani, și eu, preutul A<n>¹ton din Oborociani, și eu, Irimiia din Săoni, și eu, Alexa de Boroseni, și eu, Focșia de Ruginoasa,

¹ Loc rupt în orig.

scriem și mărturisim cu a noastră scrisoare cum au vinit înaintea noastră Toadea<r>¹ din Săoni, ficiorul lui Tudoran, și Oncul² și frate-său, Nacul, ficiorii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran și Grozava, fata lui Tudoran, strenepoții Hromșei, și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Săoni, ce sintu pre apa Sirétiului, a noa parte din satul den toto³; vîndut-au dumisale Lupului Prăjescului ce au fostu postelnic diriptu șeasedzaci de taleri buni.

Deci noi, deac-am vădzut vîndzindu ei de-a sa bunăvoe, de nime nesiliți, nice asupriți și făcîndu-le dumialui deplină plată, pusune-am pre mai mare credință și pecețile ca să aibă dumialui a-ș face din[n] aceasta scrisoare și dires domnescu.

Însă s-au vîndut aceasta a noa parte din tot satul, din partea de mijloc, cu tot vinitul, cu vadu de moară în Sirét și cu belți și cu fânașu la cîmpu și la luncă. De aceasta scriem și mărturisim.

Пис в Хълциани, лѣто »зрм юл⁴<їе> д̄.

† Фокшк вт Ругиноаса <m. p.>.

Ілз, Бърнат диак <m. p.>, m-am prilejit într-această tocmală.

† Lazar Moțoc <m. p.>.

† Поп Антоан <m. p.>.

† Eu popa Ștefan ot Hăliștiani <m. p.>.

<Pe verso, insemare contemporană>: † Zapis pre Săoani; ispisoc domnescu încă n-amu făcut prinsu, apoi amu făcut și ispisoc demnescu.

Bibl. Acad., CDLXVII/8.

Orig., hirtie (29,5x19,5 cm), șase peceți aplicate.

143

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Alexandru Iiaș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Solomeiei și Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.

† Ив Александръ Иліашъ воєвода, божію милоетію, господарь Земли Младавскон. Оже прїиде прѣд нами и прѣд нашимъ волѣри Ивнашко, сынъ Голомѣи, вѣнкъ Ягафѣи, прѣвѣнкъ Иванко питар и тегал сѣ за лице прѣд нами

¹ Omis.

² „Onul“, corectat din „Onnul“.

³ „toto“ scris peste loc șters.

⁴ Юл. transformat ulterior în сѣл<темврїе>.

съ сѣсѣѣ наш Фокшѣ, сынѣ Ивнашко вт Рѣциноса, за една част за втнинѣ, радѣ два хижѣ вт село Рѣциноса, что з колоест Гвчакскон, вт нижна част, съ част вт став, вт млин и вт поле и вт снужати. Иноже Ивнашко, сынѣ Соломѣн, рекъч прѣд нами аже не продаа та част за втнинѣ, два хижѣ вт Рѣциноса, сѣсѣѣ наш Фокшѣ, сынѣ Ивнашко и стана сѣ како не знает ничта. И сѣсѣѣ наш Фокшѣ, сынѣ Ивнашко, рекъч прѣд нами аже купи таа част за втнинѣ, два хижѣ вт Рѣциноса, вт нижна част съ част вт став, вт млин и вт поле и вт снужати, радѣ седм десѣт талери сребрѣ>ниѣ, вт Ивнашко, сынѣ Соломѣн, како сказоваа прѣд нами и нарѣденѣ вт Стефана воеводи за вкѣупленѣ вт Ивнашко, сынѣ Соломѣн.

Иноже господство ми, видѣхом тоѣ нарѣденѣ за вкѣупленѣ, а господство ми веровахом и дадохом како да ест и вт господства ми сѣсѣѣ наш Фокшѣ, сынѣ Ивнашко, тоа част за втнинѣ, два хижѣ вт Рѣциноса¹, вт нижна част, съ част вт став, вт млин и вт поле <и вт сѣнужати>... <вн>¹кѣупленѣ, съ вѣсѣм дохѣдом. И Ивнашко, сынѣ Соломѣн, зостала вт¹ прѣд нами вт вес закон земскон, а сѣсѣѣ наш Фокшѣ, сынѣ Ивнашко, справна сѣ и поставна ферѣю ѣѣ злати. <Н>¹ вт ннѣ на прѣд да не имает Ивнашко, сынѣ Соломѣн, мн тегати на Фокшѣ, сынѣ Ивнашко, за сѣа тѣж николиже на вѣки. И нн да сѣ не змншает.

Пис з Ис, въ лѣто хѣрм юлѣ ѣ.

† Господинѣ велѣа.

† Гѣнѣк вел логофѣт зчи и сѣ искаах <т.р.>.

† Ивнашко <писала>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul Solomieii, nepotul Agafiei, strănepotul lui Ivanco pitar și s-a pîrit de față înaintea noastră cu sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru o parte de ocină, pentru două bordeie din satul Ruginoasa, ce este în ținutul Suceava, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe. Deci Ionașco, fiul Solomieii, a spus înaintea noastră că n-a vîndut acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco și a arătat că nu știe nimic. Iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, a spus înaintea noastră că a cumpărat acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe, pentru șaptezeci taleri de argint, de la Ionașco,

¹ Loc rupt în orig.

fiul Solomieii, cum a arătat înaintea noastră și dres de la Ștefan voievod, de cumpărătură de la Ionașco, fiul Solomieii.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel dres de cumpărătură, domnia mea am crezut și am dat ca să-i fie și de la domnia mea slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco, acea parte de ocină, două bordeie din Ru<ginoasa>¹, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp <și din finețe>...¹ cumpărătură, cu tot venitul. Iar Ionașco, fiul Solomieii, a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, s-a îndreptat și a pus ferie 12 zloți. <Și>¹ de acum înainte să nu mai aibă Ionașco, fiul Solomieii, a mai pîri pe Focșea, fiul lui Ionașco, pentru această pîră niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 5.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/28.

Orig., hirtie (30 × 19,5 cm.), rupt, pecete aplicată, căzută.

144

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Români.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicarul cel mare, scriu și mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am avut pîră înaintea dumisale domnu<lu>i nostru cu Ionașco și cu Ursul și cu alți frați ai lor, prentu o bucată de loc, pentru o poiană ce iaste deasupra Românilor. Deci eu am zis că iaste a mea, ei au zis că iaste a lor. Deci măriia sa vodă au trimis acolo hotarnic pre dumnealui, pre Gorgan vornicul și pre Maftieu Roșca de Birlad, de au strinsu

¹ Loc rupt în orig.

oameni buni și au aflat cum acea bucată de hotar, deasupra Rumânilor, iaste a lor direaptă moșie, ca să aibă a ținea până unde au ținut și până acum, pină în Ulmii de sus, și den pădure și din cimpu și den a tot venitul acelui loc.

Deci după aceea, m-am împăcat și eu cu dinșii ca să-și ție otcina, că eu n-am avut nici o treabă, cum le-am fost și mai făcut un zapis tot pentru acel loc mai denainte vreamе. Iară cine de întru noi va mai scorni piră pentru aceasta, să fie de gloaba porței (loc alb)¹ 12 boi.

Această tocmală o am făcut deanaintea dumisale Ghianghei logofătul cel mare și deanaintea Lupului vornicului de Țара de Gios și deanaintea lui Iurașco Bașotă hatmanul și deanaintea lui Ursul Vartic varnicul² și a lui Gavril Mirca și deanaintea lui Ionașco armașul.

De aiasta mărturisescu cu aceasta scrisoare a mea, da se znaet.

U Ias, leat 7140 <1632> iulie 5.

Ghianghea vel logofăt.

Lupul vel vornic.

Az Iurașco Bașotă hatman.

Ursul Vartic dvornic.

Gavril Mirca iscal.

† Eu Dumitru uricar.

După Antonovici, *Doc. btrldene*, III, p. 57—58.

Copie dintr-o condică din 1767.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186 (rezumat).

145

632 (7140) iulie 6, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret.

Ив Илѣандръ Илѣашъ воєвода, вождѣю милоствѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, слуга и волѣринъ

¹ Așa în textul editat.

² Greșit, pentru „vornicul“.

нашими Дѣсѣа Прѣжескѣа бив постелникъ съ единъ записъ за мартурѣе въ Ив-нашко и въ братъ его, Гавриашко и въ сестра ихъ, Настасѣа, сынове Гевурги Симиничансѣа бив дворникъ, сътворенъ въ прѣд нашими вѣрными волѣри Дѣмитръ Бѣхъшъ логофетъ и Урѣке бив логофетъ и Ибрамъ Месехенескѣа бив дворникъ и Дѣмитръ бив дворникъ и Вѣнюа бив дворникъ и Ротомпанъ дворникъ и Гевургѣ Нѣвергѣпъскѣа дѣлкъ и Лазоръ Моцокъ и въ прѣд многи люди добри, како они по ихъ добранъ волѣ, некимъ непонсждени, а ни приселовани и продали ихъ права штинниъ и дѣднинъ, въ зрикъ за раздѣленѣе что имаа прѣдѣдове ихъ въ Илѣаша воєвода, четвъртъа части въ село Дѣлчѣни, въ вес мѣето и въ катръ село и въ полѣ и въ лѣсѣ и съ ставъ и съ весъ приходъ, что съ волости Романскон. Таа продаа слуги и волѣринъ нашемъ Дѣсѣа Прѣжескѣа бив постелникъ ради една сто талери личниъ и заплатна им исплатна.

И въ томъ, тижѣ сказоваа прѣд нами и другъ записъ за мартурѣе въ Лазоръ Моцокъ и въ Бернатъ дѣлкъ въ Измещи и въ ересъ попъ Шефанъ въ Хелещѣани и въ попъ Антонъ въ Оборочѣни и въ Еремѣа въ Гѣвани и въ Илѣа въ Боросѣни и въ Фошкѣ въ Рѣиноаса, сице писатѣе и [за] ссв¹дѣтелствѣице въ томъ записъ како прѣидошѣ прѣд ними Тоадиръ, сынъ Тѣдоранъ въ Гѣвани, и сестра его, Грозака, и Онкѣ² и братъ его, Накѣа, сынове Глигорѣе, вници Тѣдоранъ, прѣвници Хромши, по ихъ добраа волѣ, некимъ непонсждени а ни приселовани и продали ихъ правую штинниъ и дѣднинъ въ весъ село Гѣвани, на рѣцѣ Сиретюкѣ, дѣлѣтаа, частъ что съ волостъ <Романскон>³. Таа продаа тижѣ внише писаномъ слуги и волѣринъ, нашемъ Дѣсѣа Прѣжескѣа бив постелникъ, ради шестъ десѣти талери личниъ и заплатна им исплатна въ прѣд ними.

Ино господство ми, видѣвши тѣхъ записѣ за зкѣдѣтелство въ толкиихъ волѣри и люди добри, вѣровахомъ его и въ насъ ещѣе дали и потвърдани есми како да естъ емъ и въ насъ правѣи штинни и вниспленѣе и зрикъ и потвърждѣнѣе, съ вѣсѣмъ доходомъ. И ни да съ не змишае.

У Ис, въ летъ хрѣмъ юлѣе њ.

Слава господниъ казал.

Глангѣ велъ логофетъ зчи <и>¹ искаахъ.

Крстѣ Дамѣан.

Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga și boierul nostru Lupul Prăjescu fost postelnic cu un zapis de mărturie de la Ionașco

¹ Omis în copie.

² În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul“.

³ Loc alb în copie.

și de la fratele lui, Gavrilaşco și de la sora lor, Nastasia, fiii lui Gheorghii Siminecianul fost vornic, făcut dinaintea boierilor noștri credincioși, Dumitru Buhuș logofăt și Ureche fost logofăt și Avram Mesehenescul fost vornic și Dumitru fost vornic și Neniul fost vornic și Rotompan vornic și Gheorghie Năvrăpăscul diac și Lazor Moțoc și dinaintea multor oameni buni, cum ei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, din uric de împărțire ce au avut strămoșu lor de la Iliăș voievod, a patra parte din satul Dinceni, din tot locul și din vatra satului și din cimp și din pădure și cu iaz și cu tot venitul, ce este în ținutul Roman. Aceea au vindut-o slugii și boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută de taleri numărați și le-a plătit lor deplin.

Și intru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis de mărturie de la Lazor Moțoc și de la Bernat diac din Cozmești și de la popa Ștefan din Heleştieni și de la popa Anton din Oborocești și de la Eremia din Săoani și de la Alexa din Boroseni și de la Focșea din Ruginoasa, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum au venit înaintea lor Toadir, fiul lui Tudoran din Săoani și sora lor Grozava și Oncul¹ și fratele lui, Nacul, fiii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran, strănepoții lui Hromșa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină din tot satul Săoani, pe riul Siret, a noua parte, ce este în ținutul <Roman>². Aceea au vindut-o de asemenea slugii și boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, pentru șasezeci taleri numărați și le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie de la atîția boieri și oameni buni, l-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul. Și nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iulie 6.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

Cirstea Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 51 v—52 (nr. 2).

Copie.

Cu o trad. din 1765 iunie 21 de Procopie dascăl de la Mitropolie.

¹ În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul”.

² Loc alb în text.

1632 (7140) iulie 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de darea steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.

† Къ имѣ Оубца и Оубна и Оубктаго Дсха, Трронца свѣтаа, единностѣнна и нераздѣлма. Се азъ, раб владикъ моихъ Господъ Богъ нашемъ Исусъ Христъ и Трронческѣн поклонникъ, милостію божію, мѣ Іу Ілиѣандръ Іліашъ воевода, господаръ Земли Молдавскон. Знаменито чинимъ не самъ листомъ нашимъ въскѣмъ кто на немъ възрѣт или чточѣн его услышитъ <уже>¹ господство ми усмотрѣхомъ и къ сеѣ наше земли, Молдавскон и шербѣтахомъ нѣкаа злобѣши и везбожна и въскѣкого безаконіа исплънена, еже ни къ инновѣрнихъ, ни къ поганнихъ шербѣтаетъ сѣ, и бо и тѣи молитвѣнѣжъ своѣхъ люди къ чести и къ свободѣхъ ихъ имѣѣт и ни едно дааніе въ нихъ не въземаѣтъ, нѣ и десѣтинъ и другѣхъ шерокъ имъ дадѣтъ, а съ нашихъ Іерей молдавскыхъ, не въ издакѣно врѣмѣ, въскѣкми тѣжкими и зкорними дааніи шеложенн сѣт и свѣщенници съще мирскаа дааніе дадѣтъ и не тѣкмо своѣхъ главы платитѣ имъ докѣетъ битѣ ихъ с мирно, нѣ и за иннихъ мирскыхъ стѣжанѣхъ имъ погравѣѣтъ. И радѣ нужнаго и бѣднаго ихъ житѣжъ, ни свое Іеренство въ себе вътѣтаетъ, къ тѣжданѣхъ странахъ тако злодѣи шѣгѣжѣт и свѣтъѣ црѣквѣн всташѣ безъ свѣщенници и люди шмираѣтъ безъ причѣщеніе и безъ исповѣданіе. И самъ свѣщенническѣ въ мирскыхъ и нескѣщеннѣхъ люди попираетъ сѣ, тако не знати сѣ свѣщенникомъ лючше или нѣчто прѣдѣнше быти въ мирскѣхъ, нѣ много паче злѣнше и зкорнѣнше естъ свѣщенство Іереймъ неже ли мирское мирѣнномъ. И еже с Бога прѣдъ почитенномъ, се с нашѣ земли зкорно и въ невѣрнихъ и поганнихъ люди невѣрнѣнше и безъ божнѣнше въ нашихъ христѣанѣхъ се шѣрѣтаетъ сѣ вещи тако и безъ вътѣщеніе въ Бога нѣмошно естъ не быти се дѣло, еже да хранитъ на насъ Господъ Богъ.

Тѣмже, господство ми съвѣтовахомъ съ всѣго нашего съвѣта, съ чѣтири нашими молдавскими свѣтитѣлы и съ въскѣми нашими болѣри, великими и малыми, и съ всѣмъ нашимъ сингантомъ, како въ тѣнѣ на прѣдъ да не бѣдетъ къ нашей земли, Молдавскон, таковое безъ божно и зкорно дѣло, нѣ да бѣдетъ свѣщенническѣн самъ свободъ въ въскѣхъ прѣдъ реченнѣхъ нужнихъ, такоже и свѣтаа правѣла шчит.

¹ Loc alb în orig., lăsat pentru a se scrie cu roșu.

Понеже господство ми, вт вѣсего нашего сръдца, божемъ рѣкнемъ зми-
лостивномъ см и простиномъ на вѣси терен вт вѣсего нашего Молдавскаго
землѣ, за вѣсѣхъ дааніе коланка вѣмо на нхъ до нѣмѣ; ниже дан намъ давати,
ниже сги за домахъ, ниже злоци, а ни лн, а ни нншихъ, ни меншихъ, ни великихъ
дааніе, тѣкмо дан скиптръ господствоканію, егда вѣдетъ прѣйти господарю
прѣвѣе вт честитаго Поарта, тогда тѣчѣа да имаеи дати по два сги еднаци,
тогда тѣкмо.

И прочее господарь коланко вѣдетъ господствовать въ сѣе нашѣ Молдавскон
землѣ, да не имаеи вѣзмати вт ннихъ другаа дан, ниже ннихъ дробеннихъ, прѣд
реченнихъ. И сѣе дааніе скиптръ да имаютъ дати тѣкмо терен земскы, а терен вт
трѣгъ Искын, вт столъ господства ми и вт трѣгъ Свчавскон и вт ннихъ
трѣгахъ и селлахъ по гдѣ сѣт црѣкѣвѣы господарскыхъ, ниже таа дан скиптръ да
не имаеи дати, ниже ннихъ прѣд реченнихъ. Тѣкмо да имаеи вѣси ерен вт
вѣсежъ нашежъ землаа Бога молнти за здравіе господства ми и госпожди гос-
подства ми и прѣвѣзлюбленнихъ сыномъ господства ми и за вѣсѣхъ христїанство.

И на то ест вѣра нашего господства ми, кѣше писаннаго, мѣы Ивъ Яле-
ѣандръ Иліашъ воевода и вѣра прѣвѣзлюбленнаго сына господства ми, Ивъ
Радла воевода и вѣра болѣри нашихъ: вѣра пана Лгпаа великаго дворника Ниж-
нѣи Земан и вѣра пана Конди и Тудори прѣкѣлакове Хотинскїи и вѣра
пана...¹ и...¹ прѣкѣлакове Немецкыхъ и вѣра пана...¹ и...¹ прѣкѣлакове
Новоградскыхъ и вѣра пана Ивнашко Кржежъ великаго дворника Бышнѣи Земан
и вѣра пана Юрашко Башотъ гетмана и прѣкѣлаба Свчавскїи и вѣра пана
Дамитрашко Шолдан спѣтарѣ и вѣра пана Дамитраки вистѣрника и вѣра пана
Дѣлманди постелника и вѣра пана Пераки чашника и вѣра пана...¹ столника и
вѣра пана Кондиажъ комиса и вѣра вѣси болѣри нашихъ молдавскыхъ, великими
и малыми.

И по нашимъ животѣ и господствованіе, кто вѣдетъ господарь, вт дѣтихъ
нашихъ или вт нашего рода или пакъ вѣдъ кого Богъ изверетъ господаремъ быти
нашенъ земан, Молдавскон, тотъ бы имъ непоршна нашего милваніе и простиеніе,
нѣ пакнже да имаеи имъ простити и зкрѣпити. И кто ескъ покусентъ разорити сѣжъ
наша зстроеніе, такоаго да естѣ проклетъ и триклетъ вт Господа Бога и спаса
нашего Иисуса Христа, сътворителѣ небо и земан и вт прѣчнстѣа его матеръ и
вт дѣ евангелнсти и вт вѣ свѣтѣхъ врѣховныхъ апостоан, Петра и Павла и прочїихъ
и вт трѣхъ свѣтителѣ, Василѣ Великїи и Григорїе Богослова и Іованна Златау-
стаго и вт тїѣ свѣтїихъ и Богоносныхъ втѣци, нже въ Некеи православнѣа вѣрѣ
звѣстннѣе и вт свѣтаго прѣподобнаго втѣца нашего Симеона старца и вт
гѣсѣхъ свѣтїихъ нже Богъ згодннѣе и да расхитѣтъ его гнѣвъ Божынъ и да пож-
рѣтъ его землѣ якоже Даданна и Авирона на съборѣшѣ и да имаеи частъ съ

¹ Loc alb in orig.

Іудожъ и съ треклетомъ Ірїжъ и съ ннними жидовѣ нже вѣзвннѣе на Христа
Бога, крѣвъ его на нхъ и на чадѣхъ нхъ, ндеже ест и вѣдетъ въ безъ конечныхъ
вѣки и мѣки, аминнѣ.

И на вѣашѣ крѣпостъ и потвѣрженіе тѣмъ вѣси выше писаннихъ, велѣан
если нашемъ вѣрномуъ и почитенномуъ болѣрному, панъ Ивнашко Гѣнгн великому
логофѣтѣ, писати и печатъ наше привезати къ сѣмъ истинномуъ листѣ нашемъ.

Писалъ Крѣтѣ Дамитан, с Іисохъ, въ лѣто хрѣмъ юліе й.

Ивъ Ялеѣандръ воевода <т.р.>

<Pe verso, însemnare românească>: Acestu ispisoc l-am găsit eu în
scrisorile Movileștilor și l-am găsit cu ciară și cu pecete domniască, cu mătase
cusută ș-un copilu al meu dînd pisti dînsul au rumtu ciara. Și eu l-am dat la
dumnalui medelnicer Vasili Buhăescul să[s] stea la dumnalui, fiindcă dumnalui
știe toate obiceiurile celi vechi cum au fostu și la toate giudecății celi vechi
cum au fostu, dumnalui le știi și pi dumnalui întriabă divanul.

Pentru acee și eu l-am dat la dumnalui să stea ca oricînd s-ar găsi
vreun domnu cu ace evlavie să se întăriască acestu ispisoc, ca să nu ni rămie
bisăricile pustii și fără de slujba lui Dumnedzău.

Iordachi Cantacuzino vel stolnic.

Leat 7261 <1753> aprilie 20.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>: Pentru birul preoților să fie
ertați, al Deleanului.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, Troiță sfîntă, de
o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Domnul Dumnezeu nostru
și închinător al Troiței, din mila lui Dumnezeu, noi Io Alexandru Iiaș voie-
vod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră
tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se <că>¹ domnia mea am
cercetat în această țară a noastră, Moldova și am găsit-o plină de tot felul
de lucruri rele și fără de Dumnezeu și de toate fărădelegile, care nici la
cei de altă credință, nici la păgîni nu se află, căci și aceia pe rugătorii lor îi
au în cinste și în slobozenie și nici o dare nu iau de la ei, ci le dau și de-
setine și alte obroace, iar preoții noștri moldoveni, nu de multă vreme, sînt
supuși la toate dările grele și de ocară și preoți fiind dau darea mirenească
și pentru a fi în pace, nu este de ajuns numai că-și plătesc ei capul, ci și
pentru alți mireni li se pradă agonisirile lor. Și din pricina vieții lor nevo-
iașe și sărace, unii își leapădă preoția lor și fug în țări străine ca făcătorii de
rele și sfintele biserici rămîn fără preoți și oamenii mor fără împărtaşanie

¹ Loc alb in orig., lăsat pentru a se scrie cu roșu.

și fără spovedanie. Și cinul preoțesc se calcă în picioare de către mireni și oameni fără darul preoției, căci nu se cunosc preoții a fi mai bine sau cu ceva mai presus decât mireni, ci mai virtos cu mult mai rea și mai de ocară le este preoților preoția decât mirenilor mirenia. Și ceea ce înaintea lui Dumnezeu este de cinste, aceea în țara noastră e de ocară și se află fapte mai fără credință și mai nelegiuite la creștinii noștri decât la oamenii necredincioși și păgini și nu poate să fie acest lucru fără pedeapsă de la Dumnezeu, de care să ne păzească Domnul Dumnezeu pe noi.

De aceea, domnia mea m-am sfătuit cu tot sfatul nostru, cu cei patru ierarhi ai noștri moldoveni și cu toți boierii noștri, mari și mici și cu tot sinclitul nostru, ca de acum înainte să nu fie în țara noastră, Moldova, un asemenea lucru nelegiuit și de ocară, ci să fie cinul preoțesc slobod de toate nevoile înainte zise, după cum învață și sfânta pravilă.

Pentru că domnia mea, din toată inima noastră, cu rivnă dumnezeiască m-am milostivit și am iertat pe toți preoții din toată țara noastră, Moldova, de toate dările cite au fost asupra lor pînă acum; să nu ne dea nouă nici dare, nici ughi pentru case, nici zloți, nici lei, nici altele, nici dări mari, nici mici, numai darea steagului domniei, cînd va veni întîi domnul de la cinstita Poartă, atunci numai să dea cite doi ughi fiecare, numai atunci.

Iar apoi domnul cît va fi domn în această țară a noastră, Moldova, să nu ia de la ei altă dare, nici altele mărunte înainte zise. Și această dare a steagului¹ s-o dea numai preoții de țară, iar preoții din tîrgul Iași, de la scaunul domniei mele și din tîrgul Suceava și din alte tîrguri și sate pe unde sînt biserici domnești, să nu dea nici această dare a steagului, nici celelalte înainte zise. Numai cît toți preoții din întreaga noastră țară să roage pe Dumnezeu pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii ai domniei mele și pentru toată creștinătatea.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic de Țara de Jos și credința panului Conde și Tudori pîrcălabi de Hotin și credința panului...¹ și...¹ pîrcălabi de Neamț și credința panului...¹ și...¹ pîrcălabi de Cetatea Nouă și credința panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pîrcălab de Suceava și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitrachi vistier și credința panului Diamandi postelnic și credința

¹ Loc alb în orig.

panului Perachi ceașnic și credința panului...¹ stolnic și credința panului Condila comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe orcine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească miluirea și iertarea noastră, ci iarăși să-i ierte și să le întărească. Iar cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Iisus Hristos, făcătorul cerului și a pămîntului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de trei ierarhi, Vasilie cel Mare și Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care au lămurit la Nicheia credința pravoslavnică și de sfîntul preacuviosul părintele nostru Simeon starețul și de toți sfinții care i-au plăcut lui Dumnezeu și să-l fărîme minia lui Dumnezeu și să-l înghită pămîntul ca pe Dathan și Aviron la sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți jidovi care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Damian, la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 8.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXXXVII/2.

Orig., pergament (53 × 63 cm.), pecete atirnată, pierdută.

EDIȚII: Grigoraș, *Clerul moldovenesc*, 77—79 (trad.).

147

1632 (7140) iulie 8.

Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vinători dinspre hotarul mănăstirii și Tîrgului Neamț.

Suret de pe hotarnica lui Bașotă ce au fost logofăt, din velet 7140 <1632> iulie 8.

Adecă eu, Pătrașcu Bașotă logofăt, scriem și dăm știre cu aciastă scrisoare a noastră cum au venit călugării de la sfînta mănăstire de la Secul, cu cinstită

¹ Loc alb în orig.

cartea domniei sale domnului nostru, la noi, scriind ca să mergem să alégem și să hotărîm locul sfintei mănăstiri a Secului și a satului a Vinătorilor de cătră locul sfintei mănăstiri a Neamțului și a Tîrgului Neamțului, ce le-au înpresurat lor.

Deci noi am strîns slugi domnești și călugări de printr-alte mănăstiri, pre unde au știut și șoltuzul cu orășenii cei bătrîni din Neamțu și cu alți mulți oameni buni și am mers și am socotit, cu acei oameni buni, hotarul sfintei mănăstiri și a Vinătorilor și am pus stîlp și buori, cum au fost cu dreptul. Și să încep sămnele din obîrșia izvorului Mustii, pre apă în gios pînă în Nemțîșor și Nemțîșorul în sus pînă în gura Topliței a braniștei; de-acia Toplița în sus, pre din gios de prisaca mănăstirii Neamțului, pînă în gura Topliței cei Săci, în bour și Toplița în sus pînă la podul cel de piatră a lui Fodor; de-acia drumul în sus pînă în marginea luncii, în capul Obréjii, în piatră și în bour, de-acia Obréjea în sus, din bour în bour, pînă în piscul Muncelului, în piatră și în bour, unde-i hotarul lui Uréche vornicul, de-acii drept în sus, din bour în bour, peste culmea Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic și de-acolea în dreptul locului, în deal, în buor și în piatră, de-acia drept mai pre sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul, în buor, de-acia preste apa Carpenului în sus, din buor în buor, în curmătura Runcului; de-acolea pre mijlocul coastei Fagului, din buor în buor, pînă în piciorul Străgei și în gios pre coasta piciorului Străgei, preste izvorul Străgei, în dealul Țiganului, în buor și în piatră și culmea dealului în sus, alătura cu pădurea, pînă supt Muncelul cel Mare; de-acii preste coasta Muncelului, la fîntina lui Ziman Sasul, în buor și drept pre buor, pînă în hotarul chiliei lui Chiriac; de-acii în gios, în marginea drumului, în piatră și drept preste cîmp, într-altă piatră și în matca Neamțului; de-acii Neamțul în sus pînă în capul piscului Cotnărelului, în piatră și în buor; de-acii pre culme în sus, pre supt pădure, din buor în buor, pînă în apa Cotnărelului și preste apa Cotnărelului, din buor în buor, pînă în capul Foalelui, de-acii pre culmea Foalelui în sus, din buor în buor, pînă la mijlocul Foalelui și în curmeziș pînă în curmătură și din buor în buor [în buor] pînă în piciorul Ursoi; de-acia piciorul în gios pînă în gura Plotunului, unde dă în Peperig; de-acii apa Peperigului în sus pînă în Slatina lui Petru voievod, Slatina în giumătate și Peperigul în sus pînă în piciorul Glodului, pre buor și piciorul la deal pînă la Răscoale, în buor; de-acii opcina, din în buor în buor, pînă în fruntea Baicului și pre culmea Baicului pînă în virful Cornului, în obîrșia izvorului Cornului și izvorul Cornului în gios pînă în apa Bistriții. Pînă aicea iaste tot hotarul sfintei mănăstirii Săcului și a satului a Vinătorilor ce s-au ales de cătră hotarul mănăstirii Neamțului și a Tîrgului Neamțului.

Тот пишем и свидѣтельствуем съ сѣм писачем¹, да сѣм насет²[сѣм].

Și am scris eu această hotarnică, fiindcă céialaltă era véche, stricată.

La anul 1783 iulie 8.

Evstratie Popovici.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LV/2.

Traducere cu unele inexactități de formă (cf. doc. nr. 172).

148

1632 (7140) iulie 8.

Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.

Adecă eu, Ursul Vartic biv vel vornic³ și cu fimeia me, cu Ana și cu fiică-me Niacșa, cum noi de bunăvoea noastră am dat vinitul de la Galbini la mănăstiri la Dobromira, undi esti hramul Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, încă de la sfințire bisericuții undi esti hramul Sfeti Neculaiu.

Și au fost părintele Ștefan egumenul și 2—3 călugărași cînd s-au făcut această scrisoari și acmu de isnoavă am dat eu, tot pre acel cuvînt de atunce, vinitul și cu 2 vii și cu cumpărături de la părinții miei și de la noi, pomăt și cu moară gata și cu locu de grădină și în deal și în vali, precum vor spuni și diresile dumisale, ce va fi avînd, și cu prisacă gata, 80 stupi, 6 boi, 3 vaci cu vițăi, un cal și cu firăli plugului.

Și într-această tocmeală au fost mulți părinți și mulți oamini buni.

Și mai pri mari credinți am iscălit.

Ursul Vartic vornic.

Copie.

7140 <1632> iulie 8.

Arh. St. Iași, DCCCLXVIII/2.

Copie.

¹ Greșit, pentru писачи.

² Greșit, pentru насет.

³ „biv vel vornic“, greșit pentru „biv vornic“.

<Cca. 1632> iulie 9, Iași.

Stratul Bolea și Lupul cupar vînd lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăcani, ținutul Roman.

† Eto az, Stratul Bolea i Lupul cupar съ кнѣгини моа Брина, дъщи Настасѣи Биксалѣс, mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am vîndut fratelui nostru, lu Dumitrașco Buhuș, giuătate de seliște Răvăcanilor, ce iaste în ținutul Romanului, lingă Crivești, pentru patruzeci de matce ca s<ă> hie dumisale dereaptă ocină și cumpăratură cu tot venitul.

Pre mai mare credință făcut-am această scrisoare și ne-am pus pecețile. Și în tocmeala noastră fost-au Savin Prăjescul și Lupul Prăjescul.

Să să știe.

U Ias, iul<ie> 9.

Prăjescul iscal.

Az Vasilie paharnic iscal.

Az Lupul cupar pisah.

Az Lupul Prăjescul iscaal.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 113—114..

Orig., hîrtie, trei peceți, cu data editorului „prope 7141“ <1632> iulie 9.

Datat după doc. din 1632 noiembrie 2, cînd Alexandru Iiaș voievod întărește lui Dumitru Buhuș, printre altele, și întreaga seliște Răvăcani (vezi nr. 234.

1632 (7140) iulie 9, Lungani.

Ionașco Mînjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales partea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.

Suret di pe o mărturie hotarnică vechi din let 7140 <1632> iulie 9.

Se obo mi, iau Ionașcu Mînje uricariul i Toader sulgeriul ot Dăjeni, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit la noi Dima

cojocariul și cu cinstită carte mării sali domnul nostru ca să socotim, să alegim o parti de ocină ce au cumpărat Dima de la Lazor și de la frati-său Toader, din sat din Lungani, din[n] a trie parte de sat giuătate de parte.

Deci am strinsu oameni buni, slugi domnești, oameni de ocină și din sus și din gios, megieși de prinpregiur, anume: Gheorghie Saula din Procelnici și Gheorghie Herga hînsărel de acolo și Nacul păhărnicele din Dăjeni și Nacul Sechiluș din Procialnici și Mihăilă sulgeriul din Dăjeni și Gheorghie de acolo sulger și alți cișiva oameni de prinpregiur. Și am ales ace parte cum am știut mai cu dreptul cu sufletile noastre dispre răzășii lui, dispre Hilimonu și Miron Roibanu și dispre Vasilie și dispre Petre și dispre Vasilie și dispre alți răzăși ai lui.

Și am făcut sămne ca să să știie. Pre mai mare mărturie ni-am pus pecețile, să să știie.

Ot Lungani.

Ionașco Mînje uricariul.

Gheorghie.

Acest suret l-am scris asămine, din cuvint în cuvint, di pe mărturie scrise moldovenești, la let 1781 mai 21.

Vasile Codrian diac de divan.

Bibl. Acad., LXVIII/135.

Copie.

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iiaș voievod poruncește lui Costantin Stîrcea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Copii.

Noi АЛЕКСАНДРЪ ИАШШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТИ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domniia me la sluga domnii meli, la Costantin Stîrcea. Dămu-ț știre că are Avram price pentru hotarul Culișăuților cu Pilipovschi, ce este dispre hotarul Șerbiceniilor.

Direptu acéia, diacă vei vede carte domnii meli, iar tu să mergi acoloa la Culișăuți, să stringi oamini buni și bătrini; dece-i socotești cu oameni

buni pe unde vor spune sămnila uricilor, pre acole să le stlpiți hotarul Culeșăuților dispree hotarul Șerbicencilor.

ТАК ДА ЗНАЕШ, ИНАК НЕ ЗЧИНН.
Писал ъ Мс, въ лето хрѣм юліе д̄,
Господь велѣл.
Генге вел логофет.
Ивнашко.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1A.
Copie din sec. al XIX-lea.
EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 14 (copie).

152

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Maței Roșca din Birlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Juravăț.

Иъ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Младавскои. Adecă domniia mea am dat și am întărit slugii noastre, lui Maței Roșca ot Birladu și nepoților lui, nepoții și strănepoții lui Stanciul și Danu și Franțiman și Mihal și Drojdie și Tomii și Sorii [și Sorii] pe a lor dreaptă ocenă și moșie, din uricul de danie ce au avut strămoșii lor, Stanciul și Ian¹ și Franțiman și Mihail și Drojdie și Toma și Sora, de la bătrînul Alexandru voievod, un sat, pe nume Bălăneștii, pe Giuravăț.

Deci să fie și de la domnie mea slugii noastre de mai sus numit, Matei Roșca ot Birlad și nepoților lui, acel sat, anume Bălăneștii pe Jărovăț, dreaptă ocenă și moșie și uricu de întăritură, nerășiutu și nestrămutat nici odinioară în veci. Și nime altul să nu să amestece.

Ѡ Мс, лето хрѣм юліе д̄.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 349 și Ms. nr. 579, f. 285.
Copie.

¹ Mai sus: „Danu“.

153

1632 (7140) iulie 12, Iași.

Vasile Roșca vornic de gloată vinde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hirlău, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 130 galbeni și 13 poloboace cu miere.

† Баснаѣ Рошка дворникъ глоднѣи scriem și mărturisescu cu ceastă scri-soare a me cum eu, de bunăvoe me, am vîndut giumătate de sat ce să chemă Oncanii, în ținutul Hirlăului, cu hăleșteu și cu moră și cu case gata, frățene-meu, lui Gheorghee Roșca vesternecul, drept o sută șe triidzeci de galbeni, bani gata și triisprădzeci poloboace de meré, ca să-i fie dumesale ocenă șe moșie în vece, neclătetă.

Șe pre mai mare credență, cu mîna me am scres șe am iscălet, să fie de credență și ca să-ș facă șe drese domnêște de pré acestu adevărat zapes al meu. Să să știe.

Ѡ Мс, въ лето хрѣм юліе д̄.

Ѡз Баснаѣ Рошка дворникъ искал <m. p.>.

† Și eu Iurgachii am fost la ceastă tocmeală ș-am iscălit <m.p.>.

Ѡз Гангк вел логофет m. p.

Ѡз Ивргакъ искал <m. p.>.

Ѡз Пѣтрашко Башотъ логофет <m. p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“-Iași, Fond Spiridonie, XXIX/68.

Orig., hirtie (31,4 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 10 (orig.).

154

1632 (7140) iulie 13.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Rusul vornic de gloată a patra parte din satul Volosăni, pe Bîc.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliș voievod prin cari iarăș, pe lîngă alte cumpărături din alte moșii, întărești lui Ionașco Rusul vornic

197

glotnii și această a patra parte din Voloșăni, ce-i pe Bic, după ispisoc de sus¹.

După Sava. *Doc. Lăpușnei*, p. 44.

Rezumat din Arh. St. Chișinău, Trib. regional, dosar nr. 901, fila 22.

155

<1632> iulie 15.

Lupul, fiul lui Mihăilă, vinde lui Dumitrașcu stolnicul o vie din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a Lupului, fiul lui Mihăilă, nepot Giurgii, precum au vindut a lui driaptă moșie, o vie din sat din Fițanghești, din ținutul Putnii, au vindut-o lui Dumitrașcu stolnicul drept 15 galbeni, dinainte a mulți oameni, care s-au iscălit.

Iulie 15.

Dumitru uricar.

Ioniță Bantăș.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 4).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 (7140) mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

156

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Isac Stîrcea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară.

† Ив ПЛЕХАНДРС НАИШ КОЕВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТЬЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКИИ. ОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОУМ И ПОТВЕРДНУМ СЛЗАН НАШЕМС ИСАК СТРОЧКЪ ЕГО ПРАВЮ ШТИНС И ВКУПЛЕНІЕ, ПОЛОВИНА СЕЛО ШТЪ ВІШНІИ ОУСТ,

¹ Se referă la doc. din 1628 februarie 3 de la Miron Barnovschi voievod.

НИЖНАА ЧАСТ, СЪ БРГА ЗА МАНИ ШТЪ ВІШНІИ И СЪ ВЕС ПРИХУД, ЧТО З КОЛМЕТ ЧЕРНЬЩЕСКОМС, ШТЪ ИСПИСОК ЗА ВКУПЛЕНІЕ ЧТО ШИ ИМАА ШТЪ ГАШПАР КОЕВОДА И ШТЪ ИСПИСОК ЗА ПОТВЕРЖДЕНІЕ ШТЪ БАРИНОВСКИ КОЕВОДА, ЕЖЕ ШИ СЕБЕ КЪПИА ШТЪ ИВНИШКО СТРОНЧ, СЫНЪ СТРОНЧА ЛОГОФЕТА, ЗА СТО И ЧЕТИРИ ДЕСЪТ ТАЛЕРИ СРЕБРЪНЪ¹НХ, ШТЪ НАРЪДЕНІЕ ЗА КУПЕЖНО ЧТО ИМАА ШТЦЪ ЕГО СТРОНЧ ЛОГОФЕТ ШТЪ БРЕМІЮ МОГИЛА КОЕВОДА.

ТЪМ РАДИ, КАКО ДА БЕСТЪ ЕМЪ И ШТЪ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВА ШТИНС И ВКУПЛЕНІЕ И ЗРИК И ПОТВЕРЖДЕНІЕ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕННО ЕМЪ НИКОЛИЖЕ НА ВЪККИ. И НИ ДА СЪ НЕ ЗМИШАЕТЪ.

† Сам господинъ велѣа.

‡ Ис, лѣто хрѣм юліе ѿ.

† Глангѣ вел логофетъ зчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Isac Stîrcea dreapta lui ocină și cumpărătură, jumătate de sat din Onutul de Sus, partea de jos, cu vad de moară din sus și cu tot venitul, care este în ținutul Cernăuților, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Gașpar voievod și din ispisoc de întărire de la Barnovschi voievod, pe care și l-a cumpărat de la Ionașcu Stroici, fiul lui Stroici logofăt, pentru o sută și patruzeci de taleri de argint, din dres de cumpărătură ce a avut tatăl său, Stroici logofăt, de la Eremia Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., DCCIII/11.

Orig., hirtie (32 × 19 cm.) pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Karadja, *Documente*, p. 256 (orig. și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Mihail și femeii sale Grozava o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.

† Иво Александръ Илияшъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оуже придоше, пред нами и пред нашими колѣри, Чюрка, дѣща Тоадеръ Богѣн, по еи добраа колѣ, неким непонсждена а ни приселованна и продала своа права штинис и дѣдинис, въскѣ част штцѣ еи, Тоадерови Богѣн, еинко сѣ изберет част его шт село Цѣтканни, что въ волостъ Нилецкомѣ и шт ватрѣ село и шт полѣ и шт вода и шт лѣс и сѣ сад и сѣ шчищеніи и сѣ ливадѣ за сѣножатми. Таа продалъ Милхан<л>ови и жени его Грозави, радѣ два десѣт талери сребръниѣ; и въставше сѣ и заплаати еи исплъна.

Ино мѣ, іакоже свидѣхомъ между ними иѣ дозволанною токмеж и исплъноже заплаатѣ и шт нас ещезе дали и потвърдили есми како да ест и шт нас права штинис и викупленіе, сѣ въскѣм доходом. И ни да сѣ не змишлет.

Оу Ис, лѣто 7140 юліе 15.

† Господинъ казал.

† Глангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <m. p.>.

† Крестѣ Даміанъ <писалъ>

<Pe verso, însemnare>: Dentr-acești 20 de taleri sinto a loi Mihail usebit de Grozava socră-sa s-au socotit denaintea noastră și a loi Ștefan den Hociungești și cu Lazor Birjovean și Istratie ot Porcești și Ghidul de Hociungi. Să se știe.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ciurca, fiica lui Toader Boghean, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, toată partea tatălui ei, Toader Boghean, cît se va alege partea lui din satul Țutcanii, ce este în ținutul Neamț și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și cu grădini și cu curături și cu livadă de finețe. Acea a vîndut-o lui Mihail și femeii lui, Grozava, pentru douăzeci taleri de argint; și s-a sculat și i-a plătit deplin.

Deci noi, cum am văzut între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, și de la noi încă am dat și am întărit ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., XLII/70 a—b.

Orig., hirtie (30,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată, sricată.

Cu o trad. din 1814.

158

1632 (7140) iulie 15, Bîrlad.

Vasile Buțucul ș.a. vînd partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravaț, lui Costantin Ciure.

† Aicea <zap>¹is și mărturie cum au venit înaintea noastră anume popa de H<ăr>¹mănești, Vasile Buțucul și popa Gligorie de Hărmănești, feciorul po<pei>¹ lui Albaș și Costantin aprod de Rădăcinești și Gheorghii de Rădești . . . ¹ Busul și a Cirstei, fratele popei Buțucului și Nechita, fra<tel>^e popei Buțucăi și Dănăilă, feciorul lui Ștefan de Răsipeni și . . . ¹ iașco Gorul de Răsipeni și Casin, feciorul lui Ștefan tij Răsipé<ni> și¹ Ion Molofeu de Răsi<pén>¹ și cu feciorii săi, cu Grozava și . . . ¹ a, feciorul său și cu Antosiia, de nime neponudiți ², nici înpresusat ³ și <au>¹ vîndut a lor direaptă ocină și mușie din sat din Răsipeni, de pe <J>¹eravaț, partea unui bătrîn, ge-i ⁴ să vene partea lui Molofeu, cu tot v<e>¹nitul, din cîmpu și din pădure și despre tot locul, pre hotarul cel bătrînu, pe unde au fost de véci.

Deci și noi, deacă am vădzut că <au>¹ vîndut lui Costantin Ciurei den Dănești, deci deacă am vădzut deplin plată și de bunăvoe tocmeală și o au

¹ Loc rupt în orig.

² nevoiți.

³ Greșit, pentru „împresurat“.

⁴ Greșit, pentru „ce-i“.

indut drept 55 de zloți. Deci de acmu să nu mai aibă treabă feciorii lui Iolofeiu [treabă] cu acea moșie, de acmu, innaintea scrisorei noastre.

Și au scris. . . ¹ Toader de Birlad, să să știe.

Пис с Брлад, нсаїе її, къ лѣто хѣрм.

Bibl. Acad., CLXVI/38.

Orig., hirtie (31,3 × 19,4 cm.), trei peceți aplicate și cinci amprente digitale

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXI/2a, b.

159

1632 (7140) iulie 20, Iași.

Fotul Șăfrancă din Cotnari vinde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.

† Adeci eu, Fotul Șăfranci bărbiiar ot Cotnari, scriu și mărturisescu că ceasti scrisoare a me cum am tocmnit cu dumnealu² jupinul Apostol postelnicu, de bunivoia me, am vindut o vie ce am avut la Băiceni, în d^ealul Frumușenilor, drept doadzeci și cinci de taleri bătuți; cu o iapă și cu șesă stupi cu bani ce i-amu plătit gardurile fac cu acest doadzeci și cinci de taleri bătuți. Ș-am vindut dumisale ca să hie dumisale moșie dreptă și cuconilor dumisale.

Și pentru mai mari credinți fost-au într-acea tocmali dumnealui Grama postelnicul și Buhuș logofătului.

Văzind noi tocmali și plati cum au plătit dumnealui fratele nostru Apostol postelnicu, noi am iscălit și ne-am pus și pecețile noastre ca si se știe, cum am scris și la catastivul tirgului Cotnariolui.

✠ Ис, къ лѣто хѣрм юліе к̄.

Gramă stolnic.

Arh. M-rii Văratec, Viile de la Băiceni, sub dată.

Orig., hirtie (19,5 × 15,5 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 94–95 (orig., cu data de zi greșită: „5”); Idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 84 (orig., cu data de zi greșită: „5”).

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

160

1632 (7140) iulie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuiala de pe un loc al său din hotarul Tirgului Frumos.

† Ис Александръ Іліашъ воєвода, еожію милостію, господарь Земли Миладескои. Dat-am cartea domniei mele boiarenului domniei mele credincios, Dumitru Buhuș logofătului al treile și cui va trimite, să hie tare și puternic cu cartea domniei mele a lua a dzécia din pine și din fin, de pre o bucată de hotar a sa ce are în hotarul Tirgului Frumos, de la cine vor hi arați și cine vor hi costiți pre acel loc al său și din tot venitul, cum iaste obiceiul.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri innaintea cărții domniei mele.

Сіа пишем, никак не бѣдет.

✠ Ис, лѣто хѣрм юліе к̄.

† Самъ господинъ велѣа.

† Ис Александръ воєводъ <м. р.>.

† Димитрашко Шауѣр <писалъ>.

Bibl. Acad., XLII/71.

Orig., hirtie (31,3 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 206 (orig.).

161

<1632> iulie 22, Culișăuți.

Costandin Stircea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Altă copii.

† Cinstite părinteli nostru, dumita logofete mare Ghenghe, milostivul Hristos să dăruiască bună pace și sănătate dumitali. Cătră aceasta dăm știre dumitale de cistită carte mării sale domnu nostru lui Alecsandru Iliș vodă, ce ni-au adus Avram Căpotici den Lucăceni, să mergim să stringem oameni buni și bătrini den prin megiași, să alegim hotarul Culișăuților dispre a Șerbiceniilor cu Simion Pilipovschii și cu Șăptilici, ginirile Vrîncenesii.

203

Deci am mers și-am strîns oameni buni și bătrîni, anume Dimitru Lasencu en Șerbiceni și Andrei Solovei de acolo și Costandin Rășchicița și Mizin en Culișeuți și alți oameni buni și bătrîni și pre scrisoare unui uricu de la vram ce spune în sămne Culeșăuților pre unde le este a lor hotar. Deci cum pune uricul în sămni așa au mărturisit și oamenii. Și au fost și Pilipovschii bătrînu de față și am aflat că este hotarul Culișăuților den gura Cormanului, unde cade în Nistru, în sus pre matca Cormanului pînă în obîrșia Cormanului, pînă unde cade o vale ce să chiamă Prosci în Corman, de acolo pre după ertebul ce să chiamă Proscii, dispre Șerbiceni, drept preste Dovhilisoc¹ e să chiamă, iar de la Dovhilis² drept preste Mi[i]letin, de la Mi[i]letin pre upă Popovca, Popovca rămîne toată spre Culeșăuți din <i>3nbe părțile de ale, de la Popovca drept spre vale Dovhii pînă la un drum ce mergi de la Șerbiceni; deci pre drum pînă în vale, în Dovha pînă la un pod ce să chiamă Hrihovmost⁴, de la Hrihovmost⁴ în gios, prea matca Dovhăi, pînă unde cade în Nistru.

De aceasta dăm știre dumitale. Să dăruiască Dumnezeu să fii dumneata nătos de la Dumnezeu, amin.

Pis u Culeșăuți, iulie 22.

Mai micu ficior al dumitale, eu Costandin Stircia.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1B.

Copie din sec. al XIX-lea.

Datat după porunca lui Alexandru Iliș voievod din 11 iulie 1632 pentru alegerea hotarelor satelor Culișeuți și Șerbiceni (vezi nr. 151).

162

1632 (7140) iulie 24.

Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește cum a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul.

† **Ето аз, Пѣтрашко Башотѣ логофѣт**, scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră, cum au venit la noi frații noștri, Lupul Prăjescul postelnic și cu frate-său Ionașco Prăjescul, cu cinstită cartea măriei sale lui

¹ Adică: Dovhi lisoc = păduricea Dovhei.

² Adică: Dovhi lis = pădurea Dovhei.

³ Omis.

⁴ „Hrihovmost“, în slavonește „podul lui Hrih“.

vodă, scriind la noi cum ca să mîrgem să le împărțim satul Războianii, ce iaste în ținutul Neamțului, pre Valea Albă, să le alégem părțile unuia de cătră altul.

Deci noi am strinsu oameni buni, megiiș, le-am împărțit satul în doai, pre mijloc. Și s-au venit Lupului postelnic partea din gios, giunătatate de sat și cu 9 vecini, anume: Cristiian, Burlă, Vasilie, Vicol, Dămiian, Ion, Măteiu, Ionașco, Sava, iară lui Ionașco s-au venit partea din sus, iară giunătatate de sat, cu 9 vecini, anume: Efrim, Nechită, Ion, Sava sină Bantăș, Ștefan, Sava Romoniță, Rusul, Florea si<n>¹ Nicula, Ionașco brat Vicol.

Și le-am stilpit, cum iaste obiciaiul, ca să le hie în tot locul în doai, în vatra satului și în cîmpu și într-apă și în pădure și ca să aibă a-ș face și dirése domnești.

Aciasta scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră.

Еъ лето хрѣм юліе кд.

Пѣтрашко Башотѣ логофѣт.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“-Iași, Fond Spiridonie, XIV/8.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I, p. 1 (orig.).

163

1632 (7140) iulie 29, Pietriș.

Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Minjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.

† **Е оубо мѣ, аз Іонаша Прѣжѣскѣ постелник и Івнѣшко Мѣнжѣ оурникѣ**, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum ne-au trimăs măriia sa domnu nostru ca să socotim cu oameni buni și bătrîni, megiiș de prenpregiur, slugi domnești, oameni de ocină, nește părți de ocină ce au cumpărat în[n] a treia parte de sat den Pietriș, den partea de sus, dumnealui stolnicul Grama. Deci am strînsu megiiș și den sus și den gios și preoți, pre Iacob Moțoc pitărel den Văscani și Lazor

¹ Omis în orig.

Moțoc diiac den Movileni și pre Ivan stol<nicel> den Mădărjeaci și Gligorcea pit<ărel> de acole și Toader păh<ărnicele> den Toderești și Ștefan păhărnicele den Drăgoteni și popa Ștefan den Tîrgul Frumos și Toader diiacul de acolo și Crețul șoltuzul den Tîrgul Frumos și popa Miiarea din Mădărjeaci și Vasilie den Tîrgul Frumos și alți citiva oameni buni și megiiș de prenpregiur, socotit-am cum am aflat noi cu dreptul cu suflete<le>¹ noastră. Și i-am ales părțile de cumpărătură den a treia parte de sat den sus și le-am stilpit den partea Alexei, ce au înblat în patru părți, trei părți și den partea Lucăi, ce înblă în trei părți, o parte.

De aceasta scriem și mărturisim cu sufletele noastre, să să știe.

✠ Пётрши, аѣто хѣрм юаѣ кѣ.

Из Двора Прѣжеска некаа <т. р.>.

Из Ивнашко Мънжѣ оурикар некаах <т. р.>.

† Iacob Moțoc <m.p.>.

† Pop Iunașcu <m.p.>.

† Popa Ștefan <m.p.>.

† Toader diiaconol <m.p.>.

† Vasilii Chicoș <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/36.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), patru peceti aplicate.

164

632 (7140) august 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin vornic de gloate a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Suceava, cumpărată de la Vasile Udrea.

† Ив Ялѣандръ Илѣаш воєвода, вожѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими Молдавскими оубри, великих и малих, нашъ волѣрин, Костантин дворникъ глотнѣи и сказоваше, оубд нами и прѣд вѣсѣмъ съвѣтомъ нашим, единъ записъ отъ Василѣе Оудрѣ, сынѣ

¹ Omis în orig.

Пѣтрашко Одрѣ, вѣск Исак Одри, сътворенъ отъ прѣд многихъ волѣри господства ми и воинни прѣднѣи, именемъ: Нѣкол дворникъ глотнѣи и Каракаш вѣск дворникъ и Борлѣнша зрикар и Исак Одрѣчѣ и Бежан Балше и Исак отъ Костиници и Василѣе Балше и Вѣсѣпан Одрѣ отъ Тѣлхѣрещи и Фокшѣ отъ там и нинихъ людѣ добри, сице писаше и свѣдѣтелстваше, како онъ, по его добраа волѣ, некимъ непонужденъ, а ни приселованъ и продаа своа право отънинъ и дѣднинъ, шестаа часть отъ село Окушкѣи, часть его что самъ избѣретъ, среднаа часть, что ѣ волостъ Ошчакскома. Таа продаа нашема волѣринъ Костантин дворникъ глотнѣи и кнѣгини его Марикшци, дочка Гаѣони Небожаткоае, радѣ една сто талери сѣвѣрнѣихъ и заплаатила ема исплатно.

Ино господство ми, такоже свѣдѣхомъ тотъ записъ отъ прѣд тихъ волѣри, съ подписанѣихъ, вѣровали есми и отъ насъ ешеже даати и потвѣрднати есми како да естъ и отъ насъ права отънинъ и вѣснѣенѣи и зрикаръ потвѣрженѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непоршѣнно имъ, николиже на вѣки вѣчинѣи. И ни да самъ не оумишае.

✠ Исохъ, въ лѣто хѣрм августъ дѣ дни.

† Самъ господинъ казаа.

<Из Гѣтан>¹гѣ велъ логофѣтъ сынъ и самъ некаахъ <т. р.>.

† Крѣтѣ Дамѣпан <писаа>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Costantin vornic de gloată și a arătat, înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru, un zapis de la Vasilie Udrea, fiul lui Pătrașco Udrea, nepotul lui Isac Udrea, făcut dinaintea a multor boieri ai domniei mele și oșteni de frunte, anume: Neaniul vornic de gloată și Caracaș fost vornic și Borleanul uricar și Isac Stîrcea și Bejan Balșe și Isac din Costinești și Vasilie Balșe și Vasiian Orzea din Tălăhărești și Focșea de acolo și alți oameni buni, astfel scriind și mărturisind, cum el, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și-a vindut dreapta sa ocină și dedină, a șasea parte din satul Ecușeni, ce este în ținutul Suceava, partea lui ce se va alege, partea din mijloc. Acea a vindut-o boierului nostru, Costantin vornic de gloate și cneaghinei lui, Măricuța, fiica Gaftonei Nebojatcoae, pentru o sută de taleri de argint și i-a plătit deplin.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la acei boieri, cu semnături, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la

¹ Loc rupt în orig.

noi dreaptă ocină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 4 zile.

† Insuși domnul a spus.

<Eu Ghian>¹ghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Vorona, I/11-12.

Orig., hirtie (36,6 × 26,6 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; copii de pe trad., ibidem, Ms. 1184, f. 3 v-4 și Ms. nr. 1185, f. 3.

165

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru viile de la Bacău.

† **Ив Александръ Иліашъ воевода, вожію милостію, господарь Земан Молдавскон.** Dat-am cartea domnii méle egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire Bistrița spre-acéia să fie tari și puternici cu cartea domnii méle a chema și a soroci pre egumenul de la svînta² mănăstire Tazlău ca să stea de față înaintea domnii méle pentru nește vii din târg din Bacău, care vii au cumpărat Orăș hatmanul de la feciorii lui Anghel și le-au dat giupîneasa lui cu ginere-său Onciul Iurașcoviici la svînta mănăstire Bistrița pentru sufletul lui Orăș și l-au scris la pomenic.

Și să-ș aducă și dirésele ce vor fi avîndu. Într-alt chip să nu fie.

✕ **Ис, акто хзром август 5.**

† **Сам господинъ рече.**

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/10.

Orig., hirtie (16 × 19,3 cm), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Simion Pilipovschi fost pîrcălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcauți, Vascăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, Înșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Silișteea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Birnova, Șendreni și Negrești.

Suret di pe copiia lui Alexandru Iliăș vovod din let 7140 <1632> august 5.

Noi Alexandru Iliăș vovod, din mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și a tuturor boerilor noștri, a marilor și a mici, sluga noastră Simion Pilipovschi biv pîrcălab și surorile lui, Greca și Nastasica și Olena și Solomiia și Marușca, [și] copii lui Mănilă Pilipovschi, nepoții lui Ivancu Pilipovschi și au arătat înaintea noastră un ispisoc de întărială de la Costantin Movilă vovod, precum ei s-au tocmitu întri dînșii și s-au împărțitu pe a lor drepte ocini și moșii și cumpărături dintr-a lor drepte privilegii, ce-au avut de la cei de mai înainte domni, satili anumi: giumătate de sat Mihălcauții și cu moară în pîrîul Vilii și giumătate sat Volcăuții¹ și cu heleștiu și cu moară despri izvoritul Vilii și giumătate sat Zubriceni supt Terebna cu locul de moară în Ciuhur și satul Blișcinăuți, tij supt Terebna și satul Înșinețul, pe Nistru și satul Diacăuții, ci să numești Briceni, cu locul de heleșteu și moară în Vilnia și satul Vișneva, pe Nistru și a patra parte de satul Silișteea cu loc de moară pe acelaș pîrfu și a triia parte de satul Pilipăuții și a șasa parte din satul Orășeni, ci sînt pe Prut, și a șasa parte din satul Nipolocăuții și a șasa parte de satul Birnov<a> și a șasa parte din satul Șandreni și a șasa parte de satul Negreștii.

Și s-au venit în partea lui Simion Pilipovschi a patra parte de sat Mihălcauții și giumătate sat Înșinețul și a patra parte din a patra parte ot Siliște și a triia parte din a șasa parte din satul Negreștii și a triia parte din a șasa parte din satul Nipolocăuții.

Iar în partea Grecăi s-au venit a patra parte din satul Vascăuții și giumătate sat Diacăuții și giumătate sat Vișneva și a șasa parte de Orășeni.

Iar în partea Nastascăi s-au venit ei a patra parte de satul Vascăuții și giumătate sat Diacăuți și giumătate de sat Vișneva și a triia parte din a patra parte ot Siliște.

¹ Greșit pentru „Vascăuți”; vezi mai jos.

Iar în partea Oleni s-au venit ei giuătate de sat Bleșcinăuții și a patra parte de sat Zubriceni și a triia parti din a patra parte ot Siliște și a tria parte din a șasa parte ot Nepolocăuți; așjidire și din Negrești tot a triia parte din a șasa parte.

Iar în partea Solomii s-au venit ei giuătate de sat Bleșcinăuți și a utra parte de satul Zubriceni și giuătate din a triia parte ot Pilipăuți giuătate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șăndriceni¹ tij așa.

Iar în partia Marușcăi i s-au venit ei a patra parte din satul Mihăluții și giuătate satu Înșinețul și giuătate din a triia parte ot Pilipăuți giuătate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șăndriceni¹ tij așa.

Drept aceia și domniia me am dat și am întărit pre acele mai sus rise părți de ocină și giuătăți de sate, pentru ca să le fie lor precum s-au nit din împărțală și așa ca să ție și ca să le fii lor drepte ocini și moșii uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în veci.

Și altul să nu să amestice.

În Iași, leat 7140 <1632> avgust 5.

Însuși domnul au poruncit.

Ghenghia vel logofet au învățat și au iscălit.

Cristea Dămiiian.

Aciastă copie di pe privilegiia fiind scrisă sîrbăște s-au tălmăcit de mini.

Și poslăduindu-să s-au aflat cu orighinalul ei din cuvînt în cuvînt ămîne. Mărturisăsc cu a me iscălitură.

U Cernăuți, 1784 octombrie 2. Andrieș Dașchevici.

Iar cel adevărat ispisoc să află la dumnealui Manoli Potlog.

Aciastă copie citindu-se din cuvînt în cuvînt, cu tălmăciria de Andre șchevici încredințată cu acea iscălitură că este întocmai ispisocului orighinal, re ispisoc s-au și văzut de comitet și fiind întocma această copie cu pomi-a copie s-au încredințat și di noi.

1814 ghenarie 14.

Niculai Strătulatu vel vornic.

Andronachi Donici agă.

Cercetată: Vasile Dan.

Niculai Strătulat vel vornic².

Andronic Donici agă².

Theodor Balș ban.

Arh. St. Buc., D. S., Moldova, nr. 85.

Copie din 1814.

Altă copie în Arh. Centrală de Stat a U.R.S.S., Documente vechi, fond 1299, doc. 521, f. 57.

¹ Greșit, probabil pentru „Șendreni”; vezi mai sus.

² Semnat de două ori.

1632 (7140) august 6, Mogoșești.

Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisește că popa Gligorie din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pămînturi și curături din satul Vereșeni de la fiii lui Cîrstian.

† ПАВЕЛ епископъ бывшаго Хушескии и Пятрашко Чоголк и Гангоріе Чоголк вт Ивнѣшени и Баснаге вт Мшчел и Къзан и Иви вт там и Костантинс Ядам вт Блѣдици и Юрашко вт тамс и попа Марко вт Хълъсчеци и поп Ивнашко вт Корѣнтърици. Scriemu și mărturisim cu sufletele noastre cumu au cumpărat popa Gligorie de Cozmești loc de doo case de la Vasilie și de la sora lui, de la Porhira, feciorii lui Cîrstian și a Todosiței, din sat din Vereșeni, ce simtu pre apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, cu 24 de pămînturi din țarină și cu curături în luncă și cu vadu de moară într-apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, din cimpu și din pădure și din livedzi și din bălți, dreptu o sută de taleri, bani buni.

Deci noi, deac-am vădzut <cum>¹ de bunăvoia lor, de nimene nevoiți au vîndut, și noi ne-am pus pecețile pre acestu zapis și am și iscălit. Deci să aibă popa Gligorie a-ș face și zapis domnescu pre acestu zapis al nostru.

Aciasta scriemu și mărturisimu cum știmu noi cu sufletele noastre.

ДА СЕ ЗНАЕТ.

† Пис с Могошени, въ лѣто хр̄м̄ август ̄5.

Яз Бърнат дияк писахомъ семъ запис и приклучихом съ на сню токмеждъ.²

ПАВЕЛ епископ Немец <m. p.>.

† Vasilie Popăscul <m.p.>.

† Căzan.

† Ion.

† Pop Marco.

† Pop Ion.

Costantin.

Iurașco.

Pătrașco.

Gligorie.

Bibl. Acad., CDLXXIX/29.

Orig., hirtie (31,5 × 19,6 cm.), unsprezece peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

² Eu, Bărnat dîiac, am scris acest zapis și m-am întimplat la aceasă tocmală.

2 (7140) august 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obârșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. е прѣидоше, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великиѡ аниѡ, Пѣксрар¹, сынъ Козмен салгерел, виск Тоадер Бѣаш¹, за его добрую, неким непонѣжен, ане приселован и продал свое права штиннѣ и дѣдннѣ и пленѣе, шт исписок за вискпленѣе что имал штець нѣ шт Еремѣа воєвода, четверта част пета част шт село Долхѣци, что на шербѣшѣ Краснѣ, част ники, что сѣ изберет. Таа продал[и] болѣренѣ господства ми, Ивнашко Чехан велѣр, радѣ шест десѣт талер среб<ръ>²ниѡ.

Того радѣ, да ест болѣренѣ господства ми вѣше писан и шт нас права ннѣ и дѣдннѣ и вискпленѣе и оурик и потвержденѣе, сѣ вѣсѣм доходою, рѣшено никоанже на вѣки. И ни да сѣ не змишаѣт.

Оу Іс, въ лѣто хрѣм авгѣст ѣ.

† Сам господинѣ велѣа.

Иѡ Ілѣѡандръ воєвода <m. p.>.

† Ивнашко Мѣнжѣ <писал>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: Ispisoc de la Alecsandru ă pe Dolhești, în fundul Crasnei, шт волост Фѣлчѣс.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării dovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri doveni, mari și mici, Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, nepotul lui Toader ăș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta ocină și dedină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut l lor de la Eremia voievod, a cincea parte din a patra parte din satul ăești, ce este la obârșia Crasnei, partea Stancăi, ce se va alege. Acea indut-o boierului domniei mele, Ionașco Cehan mare pitar, pentru șasetaleri de argint.

¹ Scris cu altă ceneală pe loc lăsat alb.

² Omis în orig.

Pentru aceea, să fie boierului domniei mele mai sus scris și de la noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 8.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Bibl. Acad., CLVI/42.

Orig., hîrtie (39,9 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

1632 (7140) august 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de târgul Orhei.

† М<и>л<ос>тѣю б<о>жѣю, мѣ Іѡ Ілѣѡандръ Ілѣаш¹ воєвода, г<ос>п<о>да<р>ь Земли Молдавскон. Знаменито чиним ис<е> сим листом нашим вѣсѣм кто на нем възрит или чточи ег<о> оусланишѣ шж<е> тот истиннѣ салга наше Дѣннаа шт Барницѣа жаловали есмѣ его особю² нашу м<и>л<ос>тѣю и дали и пом<и>ловали и потверднали есми емс от нас ѡ нашѣ земли Молдавскон ег<о> правою отнннѣ и даанѣе и м<и>лованѣе, от исписок за даанѣе и за м<и>лованѣе что он имал от Мирон Барниковски Могила воєводѣ и от исписок за потвержденѣе от само г<ос>п<о>д<а>ст<в>а ми, сѣ едно мѣсто, на имѣ Пишерѣ, понижѣе трѣгѣ Орхѣю³.

И от том тѣж<е> прѣидѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, салга наше више писанна, Дѣннаа от Барницѣа, по его добраа волѣ, неким непонѣжен а ни приселован, понмаа на м<о>левникѣ нашемѣ поп Ефѣмѣе от цѣ<ь>рковѣ г<о>сп<о>д<а>рска от...⁴ брат дѣшевнѣ от с<вѣ>таа цѣ<ь>рковѣ и дал емс и подаровал сѣ половина от то мѣсто како да ест> им обѣдвим вис тот мѣсто въ два братѣства от вис приход.

¹ În textul editat *и* este redat prin litera rusească *я*.

² Greșit, în loc de *особно*.

³ În trad. din 1781 urmează: „се си нумеște Vechiul Orhiu“.

⁴ Așa în textul editat.

Ино мѣ, такожѣ видѣхом по нѣ добраа колѣ токмеж, от нас ешеже даан и потврѣдан есмн им. Того ради, тот више писанко мѣсто, на имѣ Пищерѣ, пониже трѣгъ Орхю, что именует Бетхою Орхю, да ест им и от гроспкодстѣва ми саззи нашемо више писанномѣ, Дънилови от Барница и мколюбникѣ нашемо поимѣ ѿемѣ от цкѣрков гроспкода река от ...¹правою отниѣ и дѣнинѣ и зрик и потврѣженіе, им и дѣтим нѣ и знсчатом и прѣснчатом и прѣшратом и късемѣ родѣ нѣ, кто им избереѣт наближнѣи, съ късем доходом, непоршено им николиже на вѣки вѣчнѣи.

И хотар томѣ прѣдреченомѣ мѣсто, на имѣ Пищерѣ, пониже трѣгъ Орхю, что именует Бетхою Орхю, да ест им покзда хотарѣан при дѣни Барниновски² коевода болѣринѣ нашемо Мѣръсца дворник главнѣи³ и саззи нашихъ Петрѣ Балтаг и Вѣран⁴, прѣкалабоѣ Орхюскомо, съ многихъ людѣи добри от окрест межѣиашн: от став Братешкови, от къ конец а от толѣ ѣ више до дило дажѣ до ѣ рог лѣсови и ...⁵ съ лѣса дажѣ до великого дорогѣ трѣговѣ Орхюскомо и на дорогѣ дажѣ до мост ѣ Иванчѣ и посрѣд маткови дажѣ до Рѣстѣ и съ брѣд за млин ѣ Рѣстѣ, по више Михѣлашѣ и брѣт⁶ от къ Пищере, дажѣ до хотарѣ Мачкъсчимѣ и от тогко хотар дажѣ до хотарѣ Доничови, а от толѣ пакжѣ ѣ став Братешкови, от къ конец, а от къ нинѣи стори по своимѣ старамѣ хотари, по къда нѣ вѣка оживаѣи.

И на то естѣ вѣра нашемо гроспкодстѣва ми, више писаннаго мѣ Ив Александрѣ Иліаш коевода и вѣра прѣвѣзлюбленнаго съмына гроспкодстѣва ми Радѣла коевода и вѣра боіари нашихъ: вѣра Лѣсла великогко дворника Долѣн Земан и вѣра пѣана Конди и Тѣдори прѣкълабоѣ Хотинскѣи и вѣра пѣана¹и¹ прѣкълабоѣ Немецкѣи и вѣра пѣана Іонашко Кѣжѣа великого <дворника Еншинѣи Земан и вѣра пана⁷и⁷ прѣкълабоѣ Новоградскѣи и вѣра пана Юрашко Башотѣ хетман и прѣкълаѣ Ѧсчакскѣи и вѣра пана Пѣтрашко Боѣа спѣтара и вѣра пана Дѣмитраки⁸ кистѣарника и вѣра пѣана Дѣпаманди постѣлиника и вѣра пѣана Пѣраки чашника и вѣра пѣана Дѣсмитрѣ Шолдана столника и вѣра пѣана Кондѣла комѣса и вѣра вѣи болѣри нашихъ молдавскѣи, великимѣи и малымѣи.

И по нашемъ животѣ и гроспкодстѣвѣ, кто бѣдет гроспкодарѣ от дѣтихъ нашихъ или от нашегко рода или паккого Бѣогѣ избереѣт гроспкодарѣмѣ вѣти нашеи Земан Молдавскѣи тот вѣ им непоршѣна нашемо даанѣа и потврѣженіе, нѣ аѣ вѣ им даан и ѣкрѣпѣан занѣже сѣт им права даанѣи и милованѣи ради нѣ права и вѣрнаа сѣжѣѣ.

¹ Аșa în textul editat.

² Аșa în textul editat, în loc de Барновски.

³ Greșit, în loc de глотнѣи.

⁴ În trad. din 1781: „Văraț“.

⁵ În trad. din 1781: „alături“.

⁶ Greșit, în loc de вѣтѣ.

⁷ Loc gol în trad. din 1781.

⁸ Întregit după trad. din 1781.

И на бѣашѣ крѣпост и потврѣженіе томѣ късемѣ вѣше писанномѣ, велѣан есмѣи нашемо и <почитенномѣ>¹ болѣринѣ, пѣана Іонашко Гѣнѣк² великомѣ логофѣтѣ писати и наше печат прѣвезати къ семѣ истинномѣ аистѣ нашемо.

Писаа Крѣтѣ Хитинѣи³, оу Іосоѣ, въ лѣкто хѣрѣ август Ѧ.

Ів Александрѣ коевода.

Гланчѣ¹ вел логофѣтѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră Dănilă din Varnița l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit și i-am întărit de la noi în țara noastră Moldova dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și de miluire ce a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoc de întărire de la însămi domnia mea, cu un loc, anume Peștera, mai jos de tirgul Orheiului.⁴

Și intru aceea de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră mai sus scrisă, Dănilă din Varnița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, a luat pe rugătorul nostru preotul Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ frate de suflet de la sfânta biserică și i-a dat lui și l-a dăruit cu jumătate din acel loc ca să le fie lor amindurora tot acel loc în două frații din tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, de la noi încă le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acel mai sus scris loc, anume Peșterea, mai jos de tirgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie și de la domnia mea slugilor noastre mai sus scrise, lui Dănilă din Varnița și rugătorului nostru preotului Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răsstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege mai aproape, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul celui mai înainte spus loc, anume Peșterea, mai jos de tirgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie pe unde au hotărit în zilele lui Barnovschi voievod boierul nostru Merăuță vornic de gloată și slugile noastre Petrea Baltag și Văran⁶, pircălabii de Orheiului, cu mulți oameni buni megieși de prinprejur: din iazul lui Brateșco, dinspre coadă

¹ Întregit după trad. din 1781.

² Greșit, pentru Гѣнѣкѣ.

³ Greșit, pentru Дѣмитѣи.

⁴ În trad. din 1781 urmează: „ce si numești Vechiul Orhiu“.

⁵ Loc alb în textul editat.

⁶ În trad. din 1781: „Văraț“.

le acolo în sus la deal, pînă în cornul pădurii și <alături>¹ cu pădurea în drumul cel mare al tîrgului Orheiu și pe drum pînă la pod, la Ivancea prin mijlocul matcei pînă în Răut și cu vad de moară în Răut, mai sus Mihăilașea și malul dinspre Peșterea, pînă la hotarul Macicăuților și dintr-un hotar pînă în hotarul lui Donici, iar de acolo iarăși în iazul lui Brateșco, spre coadă, iar dinspre alte părți pe vechile sale hotare, pe unde din veac folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Alexandru Iliiaș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic Țării de Jos și credința panului Conde și Tudor pîrcălabi de Hotin și credința panului ...² și a ...² pîrcălabi de Neamț și credința panului Iușcu Cujbă mare <vornic al Țării de Sus și credința panului ...³ și ...³ pîrcălabi de Cetatea Nouă și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pîrcălab de Suceava și credința panului Pătrașco Boul spătar și credința panului Dumitrachi>¹ vistiernic și credința panului Diamandi postelnic și credința panului Perachi ceașnic și credința panului Dumitru Șoldan stolnic și credința panului Condila comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din fiii noștri sau neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn Țării de Jos și Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentru că le este lor dreaptă danie și miluire pentru dreapta credincioasa lor slujbă.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am scris cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghian-mare logofăt să scrie și să atirne pecetea noastră la această adevărată a noastră.

A scris Cîrstea Damiian, în Iași, în anul 7140 <1632> august 9.

Io Alexandru voievod.

Ghianghea mare logofăt.

După *Записки*, IV, 348—349.

Orig., pecete atirnată.

O trad. din 1781 iulie 17, de ieromonah Pamvo Bulgarul, după care s-au făcut edițiile, la Bibl. Acad., XXV/90.

¹ Intregit după trad. din 1781.

² Așa în textul editat și în trad. citată.

³ Loc gol în traducerea citată.

1632 (7140) august 10, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupul și Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.

† Иво Александръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидоша, прѣд нами и прѣд вѣскѣми нашимы молдавскимы болѣри, сазги наши, Аспла Прѣжеска бив постелник и брат его, Ивнжшкѣцъ Прѣжеска, сынкои Некоаръ Прѣжеска бив вел вистѣрник и съ единъ записъ за мартѣрїе въ болѣрина нашъ вѣрнїю, Пѣтрашко Башотъ фтори логѣфет, написаши и свидѣтельствѣвши како шни вѣстало съ шни за доброю волѣ своѣхъ и възлюбѣша на сего болѣрин еже више писано естъ, Пѣтрашко Башотъ логѣфет, быти имъ раздѣлникъ и хотарникъ на село ихъ, имѣ Рѣзъоанїи, съ воллетъ Немецкимъ, что тотъ село естъ имъ права штина и за дѣднн въ родителѣ ихъ и въ зрнѣ за купежною и за потвѣрженїе въ прѣднн и стари господары...¹

Таже, болѣрин нашъ, Башотъ логѣфет, видѣвше имъ за добро волнїю токма и лнетъ господствѣ мѣ написаши емъ, а шни вѣстало съ и събра[и] мншги люді добры и коннѣ прѣднн и стари и раздѣлнше имъ тотъ село на двѣ часты, по срѣдъ селокн, како шербѣтали шни нанъ съ правдоѣ, съ своими дѣшамы и съ люді <добрихъ>² и шкрѣсннми межешн.

Ино прїходило съ сазскъ нашимъ, Асплави Прѣжеска постелник, нижнаа <частъ, пол>²овина село и съ двѣтъ сѣсѣди лицом. И пакнже, прїходило съ сазскн нашимъ, Ивнжшкѣцъ Прѣжеска², братъ Асплави постелник, такожде ре вишнаа чѣстъ, половина село и съ двѣтъ сѣсѣдї лицемъ, съ тогоже село Рѣзъоанїи, еже више писано естъ и съ хотар ихъ по гдѣ съ имъ показанн и въ ватра селокн и въ полѣ и въ водн не въ лѣса и въ вѣскѣхъ странннхъ, по кѣда избрало съ имъ парти и поставнн стѣпы по шенчаю землїе.

Таже въ томъ, видѣвше и господствѣ мѣ ихъ добро волѣ токмежно и въ прѣдъ болѣрина господствѣ мѣ Башотъ логѣфет <и>³ писанїе его съ мншги мартѣрїе, а господствѣ мѣ еще имъ дали и шкрѣпннн есмн имъ, шнмъ листомъ

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

нашим, дрѣжатѹ и вѣрнитѹ, кто своѣго част и съ сконхъ сѣсидѹ и съ кес при-
ход. И им да сѣ не смншаѣтъ прѣд сим листом нашим.

Писъ ѿ Ис, къ лѣтѹ хрѣмъ августъ ѿ.

† Гамъ господинъ казалъ.

Глангъ келъ логѡфѣтъ счи и искаахъ <т.р.>.

<† Бо>¹р<слкнѣла>¹ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre, Lupul Prăjescul fost postelnic și fratele său, Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă al doilea logofăt, scriind și mărturisind precum ei s-au sculat amîndoi de bunăvoia lor și au poftit pe acest boier care este scris mai sus, Pătrașco Bașotă logofăt, să le fie despărțitor și hotarnic pentru satul lor, anume Războienii, din ținutul Neamț, care acel sat le este dreaptă ocină și moștenire de la părintele lor și din uric de cumpărătură și de întărire de la domnii bătrini de mai înainte ...².

De aceea, boierul nostru, Bașotă logofăt, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și cartea domniei mele scriind lui, el s-a sculat și a adunat mulți oameni buni și oșteni de mai înainte și bătrini și le-a împărțit acel sat în două părți, prin mijlocul satului, cum au aflat ei mai cu dreptate, cu sufletele lor și cu oameni <buni>³ și megieși de primprejur.

Deci s-a cuvenit slugii noastre, Lupul Prăjescul postelnic, jumătate de sat, <partea>³ de jos și cu nouă vecini de față. Și de asemenea s-a cuvenit slugii noastre, Ionășcuță <Prăjescul>³, fratele lui Lupul postelnic, de asemenea jumătate de sat, partea de sus și cu nouă vecini de față, în același sat <Răzb>³oieni, care este scris mai sus și cu hotarul lor pe unde li s-au rătat și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și din toate părțile, pe unde li s-a ales partea lor și le-a pus stîlpi după obiceiul țării.

Și întru aceea, văzînd și domnia mea tocmeala lor de bunăvoie și dinaintea boierului domniei mele, Bașotă logofăt <și>⁴ scrisoarea lui cu multe mărturii, domnia mea încă le-am dat și le-am întărit, cu această carte a

¹ Documentul este tăiat în partea de jos.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

noastră, să stăpînească și să-și apere fiecare partea sa și cu vecinii lor și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 10.

† Înсуși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Бо>¹р<cleanul>¹ <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/56.

Orig., hîrtie (29,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

171

1632 (7140) august 10.

Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vînd popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.

Zapis din leat 7140 <1632> august 10 di la Cioilă din Tămaș și di la fămeia lui și cu toți ficiorii lui scriind că au vîndut popii lui Gheorghii ot Bacău a sa driaptă ocină și moșie din satu din Tămaș, toată partea ce i să va alege, cu cîmpu, cu pădure, cu vaduri de moară, din totu locul cu tot vinitul, drept 20 lei bani gata.

Bibl. Acad., MDXXXI/84.

Rez. din 1760 (7268) aprilie 11.

172

1632 (7140) august 12, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lîngă mănăstire și satul Vinători din ținutul Neamț, fost ascultător deocolul Tîrgului Neamț.

† Ивъ Илѣандросъ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарьъ Земли Молдавской. Оуже господство ми дадохом и потвердихомъ нашимъ молбѣ, свѣтѣмъ монастирѣмъ Зекемаго Сѣкѣла, надеже естъ храмъ свѣтлаго и славнога прѣдѣ-

¹ Documentul este tăiat în partea de jos.

теча и креститеѣкъ господинѣ, Ивана, нх правою штиннѣ и дѣдниннѣ шт привиліѣ за дааніѣ и за милованіѣ и за потвѣржденіѣ что имаѣт свѣтаа монастырѣ шт иннх свѣтопочивннх господарем прѣжде нас вишнѣ, съ мѣсто свѣтѣи монастырѣ что близ монастырѣ и съ едно село, на имѣ Бѣнѣторѣи, что ѣ волост Немецкомѣ, что вѣше нан прѣжде вѣрѣмѣ прислѣшино къ школа Немецкаго Тръга.

Ѣ хотар тѣм мѣстоке да ест по кѣда хотарилн при дѣни господства ми болѣринѣ нашемѣ вѣрнномѣ, Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логофѣт, съ многнх люди добри, слабн господарскнх и мннх от иншех монастырах и съ свѣщеннцн шт земли и избранн хотар свѣтѣи монастырѣ шт къ монастыри Нѣмцѣа.

И поченши еѣ тот Хотар шт швершнѣ источникѣ Мѣсти, на водѣ ѣ ниже даже до Немцишор и Немцишорѣа ѣ више даже вѣ ѣет Топаниц, бранищевн, а шт тѣдѣ Топаница ѣ више, по ниже за пасика монастыри Нѣмцѣа, даже вѣ ѣет Ѣсѣи Топаниц, ѣ еѣур и Топаница ѣ више даже до мост Фодосовн за камен, а шт толѣ дорога ѣ више даже ѣ кранана лѣши, ѣ глав Ѣвѣрѣжнѣ, ѣ камен и ѣ еѣур; шт тѣдѣ Ѣвѣрѣжнѣ, шт еѣур ѣ еѣур, даже до пискѣ Мѣннѣим, ѣ камен и ѣ еѣур, гаже ест хотар Ѣрѣке дворника, а шт толѣ право ѣ знше, шт еѣур ѣ еѣур, через шпчнна Мѣнчелѣаок, до келнѣ Бѣнѣамннновн, вѣ днн рѣвнник, а шт толѣ на просто мѣсто ѣ гор, ѣ еѣур и ѣ камен; а шт голѣ право по вѣше, за келнѣ Бисарнѣловн, близ за кнлнѣ Шѣфан Рѣса, ѣ еѣур, а шт толѣ через вода Карпѣнѣа ѣ више, шт еѣур ѣ еѣур, ѣ кѣрмѣтѣсра Рѣнѣа, а шт толѣ на по сѣрѣдѣ рѣврѣ Бѣковн, шт еѣур ѣ еѣур, ѣ Фѣрчнтѣсрилѣ Довѣрѣнѣловн и пакнже на по сѣрѣдѣ рѣврѣ, шт еѣур ѣ еѣур, даже до ног Ѣтрѣжн, через источник Ѣтрѣжн, ѣ гор Циганѣловн, ѣ еѣур и ѣ камен, и шпчнна горѣ ѣ више...¹ съ лѣса, даже под Белнкн Мѣнчел, а шт толѣ на вѣра Мѣнчелѣловн до крѣннца Знман Гасѣа, ѣ еѣур и право на еѣурн даже до хотар кнлнѣм Кнрнѣаковн; а шт толѣ ѣ ниже, ѣ крананнѣ, до рога ѣ камен и право через полѣ вѣ дрѣгаа камен и матка Нѣмцѣаовн, шт тѣдѣ Нѣмцѣа ѣ нше даже до глав пискѣ Котнѣрѣлѣовн, ѣ камен и ѣ еѣур, а шт тѣдѣ на шпчнна ѣ вѣше, по подн лѣса, шт еѣур ѣ еѣур, даже до водѣ Котнѣрѣлѣовн, и через вода Котнѣрѣлѣовн, шт еѣур ѣ еѣур, даже до главѣ Фоллѣовн шт тѣдѣ на шпчнна Фоллѣовн ѣ више, шт [ѣ] еѣур ѣ еѣур, даже до сѣрѣдѣ Фоллѣовн и Пѣпернѣ даже до кѣрмѣтѣсрѣ и шт еѣур ѣ еѣур даже до нога Ѣросовн, а шт тѣдѣ нога ѣ дол даже до ѣет Плѣтѣнѣловн, гаже дадет ѣ Пѣпернѣ, шт тѣдѣ водѣ Пѣпернѣловн ѣ више даже до Ѣлатннн Пѣтрѣ коевѣа, Ѣлатннн ѣ половннн и Пѣпернѣа ѣ више даже до нога Глодѣловн, на еѣурн и ога на горѣ даже до Рѣсковѣа, ѣ еѣурн; шт тѣдѣ шпчнна, шт еѣурн ѣ еѣурн, даже до ѣ челѣ Банѣловн и на кѣамѣ Банѣловн даже до вѣрѣх Дереновн, вѣ

швершнѣ источникѣ Дереночн, и источникѣ Дереновн ѣ више до рѣцѣ Бнстрѣнцн. Ѣ ест вѣс хотар свѣтѣи монастыри Ѣкѣа шт къ хотар Немецкнм монастырокн и шт къ Тръг Немецкаго.

Тѣм радѣ, како да ест и шт господства ми свѣтѣи монастыри тот село, на имѣ Бѣнѣторѣи и мѣсто что близ монастырѣ, правою штиннѣ и дѣдниннѣ и Ѣрнѣ и потвѣрженнѣ, по гае писѣет знаменнѣ, съ вѣскѣм дохѣодом, непорѣшенно емѣ, ннкоанже на вѣкн вѣчннн. И нн да еѣ не ѣмншаѣт.

Ѣ Исѣх, вѣ лѣто шѣрм лѣгост вѣ дѣни.

† Ъамм господинѣ велѣа.

† Гнлнѣ вел логофѣт ѣчнн и еѣ нскалѣ <т.р.>.

† Крѣтѣ Даммѣан <писѣа>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numite Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de danie și de miluire și de întărire ce are sfinta mănăstire de la alți sfint răposași domni foști mai înainte de noi, cu locul sfintei mănăstiri ce este lângă mănăstire și cu un sat, anume Vinătorii, ce este în ținutul Neamț, ce a fost mai înainte vreme ascultător de ocolul Țirgului Neamț.

Iar hotarul acelor locuri să fie pe unde au hotărit în zilele domniei mele boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, cu mulți oameni buni, slugi domnești și monahi de la alte mănăstiri și cu preoți de țară și au ales hotarul sfintei mănăstiri dinspre mănăstirea Neamț.

Și se începe acel hotar de la obirșia izvorului Mustei, pe apă în jos pînă la Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă la gura Topliței, în branște, iar de acolo Toplița în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamț, pînă la gura Topliței Seci, la bour și Toplița în sus pînă la podul de piatră al lui Fodosie, iar de acolo drumul în sus pînă la marginea viei în capătul Obrejei, la piatră și la bour; de acolo Obreja, din bour în bour, pînă la piscul Muncelilor, la piatră și la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste obcina Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic, iar de acolo drept la deal, la bour și la piatră; iar de acolo drept pe din sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul la bour, iar de acolo peste apa Carpănului în sus, din bour în bour, la curmă tura Runcul, iar de acolo pe mijlocul coastei Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobrianelui și iarăși pe mijlocul coastei, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii, peste izvorul Străjii, la muntele Țiganului, la bour și la piatră, și obcina muntelui în sus...¹ cu pădurea, pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo pe

¹ Loc alb în orig.

¹ Loc alb în orig.

asta Muncelului, pînă la fîntîna lui Ziman Sasul, la bour și drept pe bouri
ă la hotarul chiliei lui Chiriac; iar de acolo în jos, pe margine, pînă la
rn în piatră și drept peste cîmp într-altă piatră și matca Neamțului, de
lo Neamțul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră și la
ur, iar de acolo pe obcină în sus, pe lingă pădure, din bour în bour,
ă la apa Cotnărelului și peste apa Cotnărelului, din bour în bour, pînă
capul Foalelor, iar de acolo pe obcina Foalelor în sus, din bour în bour,
ă în mijlocul Foalelor și Peperigul pînă la curmătură și din bour în bour
ă la piciorul Ursoaei; iar de acolo piciorul la vale, pînă la gura Plotunului,
de cade în Peperig; de acolo apa Peperigului în sus, pînă la Slatina lui
tru voievod, Slatina în jumătate și Peperigul în sus pînă la piciorul Glo-
lui, la bouri și piciorul în sus pînă la Răscoale, la bouri; de acolo obcina,
i bouri în bouri, pînă la fruntea Baicului și pe culmea Baicului pînă în
ful Derenului, la obîrșia izvorului Derenului și izvorul Derenului în sus
ă la riul Bistrița. Acesta este tot hotarul sfintei mănăstiri Săcul dinspre
arul mănăstirii Neamț și dinspre Tîrgul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat,
ime Vinătorii și locul ce este lingă mănăstire, dreaptă ocină și dedină
uric și întărire, pe unde scriu semnele, cu tot venitul, neclintit niciodată
vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/12.
Orig., hirtie (43 × 28,4 cm.), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

173

12 (7140) august 12, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește popii Dumitru din Soci o
parte de ocină din Dragomirești, ținutul Neamț, cumpărată de
la fiii lui Andronic fost vătav în acest sat.*

† Ивъ Александръ Илѣашъ воевода, божією милостією, господарь Земли
Ладаскон. Оуже прѣидошкѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Дѣмѣянъ и
т его, Платонъ, сынове Андронникъ бие вѣтагъ въ Драгомѣрѣци, за ихъ добраа

болѣ, некимъ непонсждени а ни приселовани и продали ихъ правою штиннѣ и дѣд-
ниннѣ, вѣскъ частъ имъ, еанко сѣ избереѣтъ въ село Драгомѣрѣци, въ вѣтрѣ село и
въ садъ и въ вода и въ полѣ и въ весъ приходъ, что въ волостъ Немецкомѣ.
Таа продали молебникѣ нашѣмѣ попъ Дѣмитрѣ въ Гочѣ, за четѣри десѣтъ талѣри
личнинѣ и едѣн конъ добро цѣнованъ за два десѣтъ талѣри личнинѣ.

И въставше сѣ молебникѣ нашѣмѣ, попъ Дѣмитрѣ въ Гочѣ и заплаѣти
неплаѣни тѣхъ вѣсѣхъ више писаннинѣ пинѣси, мѣ талѣри сребрѣнниѣ и тотъ конъ, въ
рѣкамъ тѣмъ више писаннинѣ, <Дѣ>¹мѣянъ и братѣ его Платонъ, сынове Андронникъ
бие <в>¹ѣтагъ въ Драгомѣрѣци, въ прѣдъ <нами и въ вѣскѣми нашими
болѣри>¹.

Ино господство ми, видѣвше междо нами добро¹воленною токмежъ и
неплаѣннѣю заплаѣтѣ, а мы и въ насъ¹ еше дали и потвѣрдѣни есми, како да
естъ е¹мѣ въ господствѣ ми правою штиннѣ и вишѣспленнѣ и срѣкъ и потвѣрѣж-
деннѣ, съ вѣскѣмъ доходомъ; непорѣшенно, емѣ, николѣже на кѣки. И ни <да сѣ>¹
не смѣшетъ.

✠ Ис, лѣто хрѣмъ августъ вѣ.

† Господинѣ рече.

† Гланѣкъ бѣа логофѣтъ сѣи и сѣ некааѣ <m.p.>.

† Крѣтѣкъ Дамѣянъ <писанъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dămian
și fratele lui, Platon, fiii lui Andronic fost vatag de la Dragomirești, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și
dedină, toată partea lor, cît se va alege din satul Dragomirești, ce este în
ținutul Neamț, din vatra satului și din grădină și din apă și din cîmp și
din tot venitul. Aceea au vîndut-o rugătorului nostru, popa Dumitru din
Soci, pentru patru zeci de taleri numărați și un cal bun prețuit la douăzeci
taleri curați.

Și s-a sculat rugătorul nostru, popa Dumitru din Soci și a plătit
deplin toți acei bani mai sus scriși, 40 taleri de argint și acel cal, în mîinile
acelor mai sus scriși, <Dă>¹mian și a fratelui lui, Platon, fiii lui Andronic fost
vătav de la Dragomirești, dinaintea <noastră și dinaintea tuturor boierilor
noștri>¹.

Deci domnia mea, văzînd între <ei>¹ tocmeală de bunăvoie și plată
deplină, <noi și de la noi>¹ încă am dat și am întărit ca să-i <fie>¹ de la

¹ Loc rupt în orig.

omnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, sclintit, lui, niciodată în veci. Și altul <сă>¹ nu <се>¹ amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVI/90.

Orig., hîrtie (29,5 × 21,5 cm.), rupt în partea de jos, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 32–33 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1762 decembrie 20).

174

332 (7140) august 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul lui Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.

† Иъ Ялѣксандръ Илѣашъ воєвода, вожѣю милостѣю, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наше верничи мѣрии Савинъ бие хѣтман и принесе прѣд нами и прѣд съвѣтомъ нашимъ единъ писъ за мартѣрѣе въ прѣд нашими вѣрними и почтѣнными болѣри въ ангѣ великаго логофѣта и въ Аспѣла великаго дворника Нижнѣи Земли и въ Аспѣла бие велъ дворникъ и въ Костинъ постѣлникъ и въ Башотѣ вторѣи логофѣтъ и въ Грама бие велъ столникъ и въ Ксѣжѣ великаго дворника Горнѣи Земли и въ Симѣонъ Гѣска велъ медалиничаръ и въ Тѣстѣла бие логофѣтъ и въ Стратѣе, тѣже бие логофѣтъ, сице писаше и сѣдѣтелствѣши въ тотъ записъ ко прѣиде, прѣд нами, Анастасѣе калѣгеръ въ сѣдѣтелствѣши въ Сѣчеклицы, его добраа волѣ, некимъ непонсѣженъ, а ни приселованъ и продаа скоа права вѣтнинъ Ксѣжинно, двѣ фалчи за винноградъ, что до Котнаръ, с горъ Пѣкураръ, что было въ вѣкспленѣе въ Симѣонъ Белѣю въ Тодериши и въ Шефѣла въ Иѣе и въ Маннѣшъ Чонка въ Котнаръ. Тѣхъ продаа болѣриннѣ нашѣмъ вѣрномъ, Савинъ Гѣжескѣла бие хѣтманъ, за сто и два десѣтъ талѣри сѣверннѣхъ.

¹ Loc rupt in orig.

Ино господство ми, видѣхше тоже записъ въ тѣхъ болѣри, господство ми вѣровахомъ и въ насъ ешеже даанъ и потѣрѣдани есми, како да естъ емъ и въ насъ правою вѣтнинъ и вѣкспленѣе и срѣкъ и потѣрѣженѣе, съ вѣскѣмъ доходомъ. И ни да сѣ не смѣшатъ.

† Исохъ, въ лѣто хѣрѣмъ августъ дѣу.

† Самъ господинъ велѣла.

† Глангѣ велъ логофѣтъ счи и искаахъ <m.p.>.

† Крѣтѣ Даммѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Savin fost hatman și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zăpis de mărturie, dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, de la Ghianghea mare logofăt și de la Lupul mare vornic al Țării de Jos și de la alt Lupul fost mare vornic și de la Costin postelnic și de la Bașotă al doilea logofăt și de la Grama fost mare stolnic și de la Cujbă mare vornic al Țării de Sus și de la Simion Gheuca mare medelnicer și de la Tăutul fost logofăt și de la Istratie, de asemenea fost logofăt, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis cum a venit, înaintea lor, Anastasie călugărul de la sfânta mănăstire Sucevița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta lui ocină și cumpărătură, două fălci de vie, care sînt la Cotnar, pe dealul Păcurar, pe care le-a avut de cumpărătură de la Simion Beleaiu din Toderești și de la Șteful din Iași și de la Ioanăș Cionca din Cotnar.

Acelea le-a vindut credinciosului nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zăpis de la acei boieri, domnia mea am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXII/2.

Orig., hîrtie (30,9 × 19,4), pecete timbrată.

<1632> august 15.

Giurge Gîrbovină și fiul lui, Sima, vînd lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Fiținghești.

Altă zapis a lui Giurge Gîrbovină cu Sima, ficiorul lui, din Fiținghești, precum de bunăvoie au vîndut o vie din sat din Fiținghești, de la sîmpu, lui Dumitrașco stolnic, drept cincisprezece galbeni, însă numai curpenii au vîndut, iar locul au fostu a lui Dumitrașcu stolnicul. Și i-au vîndut ca să aibă a stăpîni cu bună pace în veci.

Augustu 15.

Zaharie iscal.

Radul s-au prilejit.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 din condică, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

632 (7140) august 15, Adjud.

Mîrza și femeia sa, Irina, vînd un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija pîrcălab.

Adecă eu, Mîrzea, feciorul lui Andronic și cu fămeia mea, Irina, fata Dabijii, scriem și mărturisim înșine cu acest zapis al nostru, cum noi de bunăvoie, de nime nevoiți, nici îndemnați, am vîndut a noastră riaptă ocnă și moșie, ce am avut noi de la părinții noștri, în sat în Hălmăgești, un vad de moară cu șasă pămînturi în frunte. Această ocnă ce mai sus scriem, 6 pămînturi și cu vad de moară, am vîndut dumisale Dabijii

pîrcălabului drept șaptezeci lei, bani gata, cum de acum înainte să-i hie dumisale driaptă ocnă și moșie și cuconilor săi în veci.

Și altul nime din semînție noastră să nu să amestece a întoarce au a strica tocmala noastră, căci mi-au fostu tocmala de bunăvoie noastră, dinainte a mulți oameni buni: popa Toader de Agiud i Iane șoltuzul, Ghince tij, Petrea Motco tij, Apostol sin Ghincé, Grigorie Susanul de Torcești, Leahul de Drăgușeni, Iurașco de Scurta, Arhip de Dănăești, Pătrășcan de Bătinești, Scîntée de Purcelești și alți mulți oameni buni.

Mai pre mare credință și pecețile ni-am pus cu acești oameni buni, cu toți.

Pentru de pre acestu al nostru zapis să aibă aș face și ispisoc domnescu. Aceasta scriem, să să știe.

S-au scris la Agiud, 7140 <1632> august 15.

Erei Toader.

Zaharie pîsal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 1).

Copie din condica m-rii Birnova.

<Cca. 1632 august 15, Adjud>.

Tănasia și Bota, staroști de Putna și Iane șoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Adjud mărturisesc că Mîrzea și femeia lui, Irina, au vîndut un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija fost pîrcălab.

Și iaste și o mărturie de la Tanasie și Bota starostii de Putna și de la Iane șoltuzul de Agiud cu 12 pîrgari și de la mulți oameni buni, întru care serie că au venit înaintea lor Mîrzea cu fămeia sa, Irina, fata Dabijăi lui Nădăbaico, și au vîndut un vad de moară la Hălmăgești cu șasă pămînturi în frunte dumisale Dabijăi ce-au fostu pîrcălabu, dreptu noazeci de galbeni, bani buni.

Și văzîndu de bunăvoie vînzare, au făcut această mărturie ca să-ș facă dresă domnești.

Fără de leat.

Tanasie camaraș iscal.

Pătrășcan diac iscal.

Costandin au scris.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rii Birnova.

Datat după zapisul din 1632 august 15 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 176).

178

632 (7140) august 17, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale : a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Muncei și părți de ocini din satul Șofrăcești, pe Piriul Negru.

† Нв Ялѣѡандросъ Иліашъ воієвода, божією мнлостією, господарь Земли Милевской. Оуже господство ми дали и потвердили есмъ болѣе риннѣ нашемъ ринномъ, Пѣтрашко Башотъ логюфѣт, скода права штиннѣ и кѣпекинно, шестла ст въ село Бодѣши и въ Дѣнчѣши, что на Краковѣ, ѡ колѣетъ Немецкомъ, го ми кѣпна въ кютка си, Крстина Пѣречеоаре¹ и въ сынъ ен, Гиміѡн, за шемъ десѣтъ талери вѣтнѣхъ.

И тѣже потверждаемъ болѣе риннѣ нашемъ кѣши писанномъ, Пѣтрашко Башотъ логюфѣт, частъ Гѣргинцъ и братъ скоемъ, за сѣножатъ въ Мѣнчен, за го ми кѣпна, та даа четириннадесѣтъ талери вѣтнѣхъ, ѡ рѣки Гѣргинцъ.

И тѣже потверждаемъ емсъ половинна въ четвертъаа частъ въ село Шофрѣшци, что на Чорномъ потоцѣ, что сѣ имѣетъ частъ Згѣрчѣннѣн, что некупна въ лефѣла Шолдан вѣстѣ риннѣ, за шемъ десѣтъ талери вѣтнѣхъ.

И тѣже потверждаемъ емсъ една частъ за штиннѣ, еанко сѣ избѣретъ, въ тогоже село Шофрѣшци, нижнаа частъ, что кѣпна въ Докіа, дочка Зреш, за четириннадесѣтъ талери вѣтнѣхъ.

Тѣмъ ради, како да естъ емсъ и въ господство ми, правѣи штиннѣ и вѣкшпавннѣи и зрикъ и потвержденнѣе, сѣ въскѣмъ доходомъ. И ни да сѣ не ѡмншлетъ.

Ѣ Ис, въ лѣто хѣрѣмъ лѣгѣстъ зѣ.

† Господинъ рече.

† Глангѣ велъ логюфѣтъ зчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Дамміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, dreapta sa ocină și cumpărătură, a șasea parte din satul Bodești și din Dăncești, ce sînt pe Cracău, în ținutul Neamț, ce el a cumpărat de la mătușa sa, Cîrstina Pureceoare¹ și de la fiul ei, Simion, pentru optzeci taleri bătuți.

Și de asemenea, întărim boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Bașotă logofăt, partea lui Ghearghiță și a fratelui său, de finaț de la Muncei, pentru că el a cumpărat-o și a dat patrușprezece taleri bătuți în miinile lui Ghearghiță.

Și de asemenea, îi întărim jumătate din a patra parte din satul Șofrăcești, ce este pe Piriul Negru, ce se numește partea Zgîrceanii, ce a răscumpărat-o de la Șteful Șoldan vist<iernic>, pentru optzeci de taleri numărați.

Și de asemenea, îi întărim o parte de ocină, cît se va alege, din același sat Șofrăcești, partea de jos, ce a cumpărat-o de la Dochia, fiica Ursei, pentru patrușprezece taleri bătuți.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 17.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXX/29.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1827.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 12–13 (orig., cu trad.).

¹ În loc de Пѣречеоаре.

¹ În loc de „Pureceoare”.

1632 > august 20.

Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vînd ocina lor din satul Dracșini lui Eftimie și soției sale Todosia.

† Ionașco Avram ce au fost vornic și Ursu Vartic ce au fost vornic, driu stolnicel > din Polițeni și Andonii spăt<ărel> de acolo și Ionașco Bîtvici diiacul și Toader, sluga lui Iordachi visternicul și Ionașco Dinga din rlad și Ionașco Zupcu și Gavrița și Costantin de acolo de tirg, mărturisim i cu suflitili noastre cum au vînit naintea noastră Neculai, ficiorul lui Ursu dțatul ce-au fost pitar și cu soru-sa, cu Dochia, di nemene inbiiaș, nici presuraș și au vîndut a lor direaptă ocină și moșie din sat din Dragsini: vîndut Neculai partea fratelui său, lui Gligorie și a fratelui său, a lui Toader, și Dochia au vîndut partea sa; însă partea lui Gligorie o-u vîndut Necuinsuș, iar partea lui Toader o-u vîndut cu soru-sa, cu Dochia, pentru ce au vîndut Toader partea lor din Lehăceni. Și aceli trei părți s-au vîndut e a cincea parte din giunătate de sat și le-au vîndut lui Iftemie și femeii e, Todosiei, dereptu noadzăci di zloș bătuș, bani gata. Și s-au sculat Iftiș și femeia sa Todosia și au dat 90 de zloș bătuși, cum mai sus scrie, u minule lui Neculai și a surorii sale, Dochiei.

Deci noi, deacă am vădzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi i ne-am sculat și i-am făcut mărturie și zapis ca să le hie lor ocină și moșie or și feciorilor și nepoșilor și strănepoșilor, însă căroră le vor hi mai aproape. alt să nu aibă a să amesteca nici dănăor în véci.

Și pre mai mari <credință>¹, ne-am pus și pecețile pre această mărtu-a noastră.

Și eu Zahariia diiacul am scris.

Ивгсет ѿ днь.

Из Срса Бартнк нскал <м. р.>.

† Zahariia diiac <м.р.>.

La esta tocmală am fostu și <e>¹u Ionașco Zupco.

Ionașco Bîtcovici <м.р.>.

Bibl. Acad., CLVII/87.

Orig., hîrtie (33 × 20,5 cm.), opt peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 ianuarie 23 (vezi nr. 276).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 100–101 (orig.); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 79–80 (după *Uricariul*; cu data „probabil 1633” aprilie 20).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) august 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stilpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani încălcate de satul Dărmănești.

† Ив Александръ Иліашъ воевода, божію мѣлоствію, господарь Земли Молдавскон. Scriem domniia mea la boiarenul domnii mele, la Savin ce au fost hatman. Dămu-ți știre că domnii mele s-au jeluit egumănul și cu tot săboriul de la mănăstire de la Besereceni, dzicindu că le împresură Dărmăneștii o bucată de hotar și nește poeni ce simtu în munte.

Pentru aceasta, deaca vei vedea cartea domnii mele, iar dumneata să stringi oameni buni, megiaș din sus și din gios și boiari și feciori de boiari, să <so>¹cotiți și să alegeți hotariul mănăstirii despre hotariul Dărmăneștilor, pre unde vor serie dirésele de la Irimia vodă și de la Radul vodă și de la alți domni și să stilpiți cum veți afla mai cu dreptul.

Aceasta scriem, într-ak<t>¹ chip să nu faceți.

Ѿ Ис, въ лѣто хрѣм лвгсет ѿ.

† Савн господинъ велѣл.

† Гѣнѣ вел логофетъ счи и сѣ нскал <м. р.>.

† Къзакъл <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/33.

Orig., hîrtie (33,5 × 20,4 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) august 26, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Avram Căpotici diac satul Colișăuți.

Ив Александръ Иліашъ воевода, божію мѣлоствію, господарь Земли Молдавскон. Ѿжсе> господство ми дали и потвърдили есми сѣши наши Иврам Къпотичъ дѣлако его правкою штинис и дѣднинс шт зрок что имал шт Стефан

¹ Omis în orig.

ковода, хотар селом Колиншеским вт къ Шъреничким, что хотарна им слага наша Костандин Стръчк съ людѣ добрихъ и старихъ, съ Гимини Пилповскии и съ Шептеанч, зѣт Брънченѣси, пѣ гдѣ повидалѣ емѣ привилане въ знамене.

Ѓт гдѣ починше: вт сѣт Корманѣла дажсѣ до шеръшию Корманѣла и дажсѣ до една потоцкѣ ежсѣ спадает¹⁾ что ссѣ зовет Проски, вт Шереничкни право черезъ Довхин лисок что сѣ зовет, вт толк право через мост Лети, вт толк по за Поповка право до потоцкѣ Довхвѣ, до единъ дорогъ что идѣт вт Шъреничкни до Ръшчинци и сѣ на дорогѣ дажсѣ до потоцкѣ, с Дохва, до единъ мостъ что ссѣ зовет Хрихов мост, с долѣ на матко Довхи что спадает надъ Нестром

Тотъ вѣс хотар како да естъ сѣси нашъ Яврамовъ Къпотичъ² правою втнинѣ и дѣдинѣ, емѣ и дѣти его и шнчатомъ и вѣсемѣ родѣ его, кто ссѣ емѣ избереѣтъ наѣближни, непорѣшенно николѣжсѣ на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не шмишаѣт.

Писъ сѣ Ис, вѣкъ лѣтсѣ хрѣмъ акгсѣтъ кс.

Гамъ господинѣ казала.

Генге вѣла логофѣтъ счи и искал.

Борѣлкнѣла.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Avram Căpotici diac dreapta lui ocină și dedină, din uric ce a avut de la Ștefan voievod, hotarul satului Colișeuți, dinspre Șărbiceni, pe care l-a hotărnicit lor sluga noastră Costantin Stîrcea cu oameni buni și bătrîni, cu Simion Pilipovschi și cu Șeptelici, ginerele Vrîncenesei, pe unde i-au arătat lui dresese în semne.

De unde începe: de la gura Cormanului pînă la obirșia Cormanului și pînă la un pîriu care cade¹ ce se numește Prosci, de la Șărbiceni drept peste pădurea ce se numește Dovhin, de acolo drept peste podul Letii, de acolo pe după Popovca drept la pîriul Dovhvii, la un drum ce merge de la Șărbiceni pînă la Răscinți și tot pe drum pînă la pîriu, la Dohva, la un pod ce se numește podul lui Hrih, la vale pe matca Dovhii care cade în Nistru.

Tot acel hotar să-i fie slugii noastre Avram Căpotici.² dreaptă ocină și dedină, lui și copiilor lui și nepoților și la tot neamul lui, care i se

¹ S-a omis numele apei în care se varsă pîriul Prosci; vezi doc. nr. 161.

² Loc rupt în copie.

va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 26.

Însuși domnul a spus.

Ghenghe mare logofăt a învățat și a iscălit.

Borleanul.

După Boga, *Doc. din sec. al XVII-lea*, p. 96—98.

Copie din 1828 cu trad. editorului.

O copie rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dosar 79, f. 411.

ALTE EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VI, p. 27—29 (copie slavă și trad. editorului); Băleanu, *Doc. și regeste*, p. 112—113 (copia rom. de la Arh. St. Iași).

<Înainte de 1632 august 28>.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vîndut un vad de moară la Vitănești, pe gîrla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Bîrlad.

† Eu, Ion Carapoton șoltuz, și 12 pîrgari și Matheiu Roșca negoțitorul și Enachi Goian și Dinga și Crăciun Ciudin și Dumitrașco Iurga și alți toți oameni buni tîrgoveț din tîrgul Bîrladului. Cum au venit înaintea noastră Toma Savei den Străoani și cu frați<ne-s>¹ău, anume Petrea, feciorii lui Alban și Ionașco cu frații săi, cu Berdilea și frații săi, Costen din sat din Clipicești și Sirbul și Bătiia și Grozea și Mihăilă și Andronic Hrom² și cu toți nepoții lor și strănepoți, ei, de bunăvoia lor, de nime nevoiți și neînprisurați, de au vîndut un vad d<e>¹ moară pre gîrla Putnei, suptu Măgură, ot volost Putna, ce-au avut la sat la Vităne<ști>. . .¹ au vîndut un bătrîn tot acești oameni ce simtu mai sus scriș, cit simtu într-acest vad, trei bătrîni, de o au vî<n>³dut Nacului, feciorul lui Iani din tîrg din Bîrlad.

¹ Loc rupt în orig.

² Nume slav corespunzător lui „Șchiopul“.

³ Omis în orig.

Și iar d<intr-u>¹nu bătrinu, au venit innaintea noastră Costin, feciorul Vlădoe și cu ne<poatele>¹ ai Vlădoe, cu Măriia și Grozava Ar<ioneasă>¹ altă Mărie, fata Sim<e>¹i, <nepoată>¹ ai Vlădoe și Giurgea, ginere lui Vlad Tudora Alecsoc, fata a<i> Vlădoe și An<u>¹ușca, iar fata ai Vlădoe și cu toț poții și strănepoții lor, d<e>-au vindut<¹ alt bătrin, iar Nacului, feciorul lui ai.

Și iar alt bătrin, au venit innaintea n<oastră>¹ Andronic și soru-sa, iriia și Vasilie, feciorul Lupului, și Rusul, nepotol lui, <și Ionaș>¹co, fecio- Gligorcei, feciorii ai Trifănese și cu toț nepoții și str<ăn>¹epoții și cu tot lul lor, de au vindut acel vad de moară.

Ce au fost intr-acel vad trei b<ătri>¹ni și din intr-acei trei bătrini acești meni toț ce simtu mai sus seriș de au vi<n>¹dut Nacului, fecioru lui Iani tîrgul Birladului, dereptu șeasedzăci de ta<l>¹eri bătut, bani gata, ca să lui ocină dereaptă și moșie, lui și feciorilor<¹ lui și nepoților și strănepo- r și a tot rodul, cene se va alége mai aproa<pe>¹.

Deci noi, deaca am vădzut ce au vindut de bunăvoia lor cei oameni, ce simtu mai s<us> s<¹criș și deplină plată ce au plătit Nacul, feciorul lui ai, în minule lor, noi <am f>¹ăcut cest zapis lui Nacului, ca să fie lui de re mărturie pină-ș va faci alt zapis <d>¹e la măriia sa, de la vodi.

Și pentru mai mar<e> cr<¹edintă am pus peciatea tîrg<ului> și pe a<¹le astre intr-acest zapis.

Bibl. Acad., LIV/12.

Orig., hîrtie (33,3 × 20,5 cm.), rupt, două peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1632 august 28, după care s-au făcut și in- tregirile (vezi nr. 183).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 69–70 (rezumat).

183

2 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Nacul, fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la girla de jos a Putnei.

† Ив Ілѣксандръ Іліашъ воевода, божією мнѡстїєю, господарь Земли адаксон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, сазга наше, са, сынъ Іне кспецъ въ трыгъ Брладъ и сказова, прѣд нами и прѣд съвѣтомъ

¹ Loc rupt in orig.

нашимъ, дѣкъ записе за свѣдѣтелство въ Карапотона вситъ съ бѣ прѣгарн въ трыгъ Брладъ и въ Мафтею кспецъ и въ Бнаки Гоіанъ и въ Динга и въ Кръчюн Чюдинъ и въ Дмитрашко Юрга и въ нннхъ мещани старн и младї въ тамъ и тижѣ въ Скѣнтѣе вътагъ въ Псрчелици, въ волостъ Пстнною и въ Ивннашко потропопъ и въ Козма Рѣспопъ въ Гергеци и въ Баснаѣ Бонцанъ въ Гъреци и въ Миронъ въ тамъ и въ Тоадеръ въ тамъ и Къзанъ въ тамъ и въ Бласѣе въ тамъ и въ Николаръ въ тамъ и Гавриа Калотъ въ тамъ и Рсеса въ тамъ и въ Ннсторъ Оалешъ въ Бнтънеци и въ Костѣ въ тамъ и въ Макокею въ тамъ и въ нннхъ люди добри, сице писаше [писаше] и свѣдѣтелстваше, како прїидошкѣ, прѣдъ нами, Тома Гавенъ въ Стръванни и съ брати его, сынове Ілванъ и Ивнашко съ брати его, Берделѣнъ и Костинъ и Гърбса и Бѣтїе и Грозкѣ и Мнхана и Індронникъ Хромъ, по нхъ добраа волѣ, некимъ непонсждени, а ни прнселовани и продади нхъ правою вътннншъ и дѣдннншъ, что сѣ изберетъ, частъ еднномшъ старъ въ еднн брѣдъ за маннъ н<а> ннжною грѣло Пстнною, подъ горѣ. Таа продади сазши нашемшъ Накслоки, сынъ Іне кспецъ въ Брладъ, радї два десѣтъ талерн личнннхъ.

И тижѣ, како прїиде прѣдъ нами Костинъ, сынъ Блѣдоа и Марїта, внска Блѣдоа и Грозава Ірнѡксѣ, тижѣ внска Блѣдоа и ннша Марїта, дочка Снменъ и Цсрѣкѣ, зѣтъ Блѣдоа и Тсдора Ілѣдоа, дочка Блѣдоа, и Івнншка, сестра енъ и всенъ внсци и прѣкшншци нхъ, по нхъ добраа волѣ, некимъ непонсждени, а ни прнселовани и продади нхъ прака вътннншъ и дѣдннншъ, въскѣ частъ еднномшъ старъ, еанко сѣ изберетъ въ тогоже брѣдъ за маннъ. Таа тижѣ продади емшъ радї два десѣтъ талерн личнннхъ.

И тижѣ, како прїиде прѣдъ нами Індронникъ и сора его, Мърїнка и Басн- лїе, сынъ <Лснслок>¹, и Рсеса, внска его, и Ионнашко, сынъ Гангорчкѣ, сыннове Трифъ- нѣксѣ и съ всенъ племенннци нхъ, по нхъ добраа волѣ, некимъ непонсжде<ни>, а нн<² прнселовани и продади нхъ правою вътннншъ и дѣдннншъ, пакнже въ тогоже внше писанъ брѣдъ за маннъ, въскѣ частъ еднномшъ старъ, еанко сѣ изберетъ. Таа тижѣ продади емшъ радн два десѣтъ талерн личнннхъ и заплатна нмъ исплъна.

Ино господство ми и съ наше съвѣтъ, видѣкше тѣхъ записе за свѣдѣтел- ство въ толнкнхъ людї добри, вѣровади есми его, како да естъ емшъ и въ насъ правою вътннншъ и внсплаеннїе и срнкъ и потвръжденїе съ въскѣмъ доходою, непо- ршшенно, емшъ, ннколнже на вѣкн. И нн да сѣ не змншлетъ.

✠ Ісохъ, въ лѣто хърмъ августъ кн дннн.

† Гамъ господннъ велѣл.

† Гангѣ велъ логофетъ счи н[с] сѣ нскаахъ <т.р.>.

† Крстѣ Даммїанъ <писал>.

¹ Loc rupt in orig; întregit după documentul precedent.

² Loc rupt in orig.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Uricul Tomii Savei de bătrini, cu zapisu lor, de un vad de mori din girla Putnii, de supt Măgură.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării oldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Nacul, fiul lui Iane negustor din târgul Birlad și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, două zapise de mărturie de la Carapotona uit cu 12 pîrgari din târgul Birlad și de la Maței negustor și de la Enachi oian și de la Dinga și de la Crăciun Ciudin și de la Dumitrașcu Iurga și de alți orășeni bătrini și tineri de acolo și de asemenea de la Scîntee vătag n Purcelești, din ținutul Putna și de la Ionașco protopop și de la Cozma ăspop din Gherghești și de la Vasilie Boiștan din Găgești și de la Miron acolo și de la Toader de acolo și Căzan de acolo și de la Vlasie de acolo de la Nicoară de acolo și Gavril Calotă de acolo și Rusul de acolo și de Nistor Oaleș din Vitănești și de la Coste de acolo și de la Macovei de acolo de la alți oameni buni, astfel scriind [scriind] și mărturisind că au venit, înaintea lor, Toma Savei din Străoani și cu frații lui, fiii lui Alban, și Ionașco frații lui, Berdelean și Costin și Sîrbul și Bătie și Grozea și Mihail și Andro-Șchiopul, de bunăvoia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vîndut dreapta ocină și dedină, ce se va alege, partea unui bătrîn dintr-un vad de moară girla de jos a Putnii, sub munte. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Nacul, și lui Iane negustor din Birlad, pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Costin, fiul Vlădoaei, și Maria, nepoata Vlădoaei, și Grozava Arionasă, de asemenea nepoata Vlădoaei, și Maria Marie, fiica Simei, și Giurgia, ginerele Vlădoaei, și Tudora Alexoae, fiica Vlădoaei, și Anușca, sora ei, și toți nepoții și strănepoții lor, de bunăvoia lor, de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toată partea unui bătrîn, cit se va alege din același vad de moară. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Andronic și sora lui, Măriica Vasilie, fiul<lui Lupul>¹ și Rusul, nepotul lui, și Ionașco, fiul lui Gligorcea, Trifănesei, și cu toți verii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici>² asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, iarăși din același mai sus vad de moară, toată partea unui bătrîn, cit se va alege. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru douăzeci taleri numărați și le-a plătit în lin.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină

și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 28 zile.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LIV/4.

Orig., hirtie (41,7 × 28,1 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu. *Uricariu*, XXI, p 252–253 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1786 februarie 10).

184

1632 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fîntînelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghîță și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Secătura, Albo-tești și Bășești, toate în ținutul Bacău.

Tălmăcire di pi uric vechiu di pe sîrbie, de la Alecsandru Iliăș voievod, domn țării Moldav[v]jei, scris de Hriste Dămiiian, în Eș, la anul 7140 <1632> avgust 28.

Iată acest adevărat sluga noastră Dumitrașcu Solomon, l-am miluit pe dînsul cu deosăbită mila noastră, de i-am dat și i-am întărit de la noi, în pămîntul nostru al Moldaviei, a lui drepti ocini și cumpărături, din ispisoc de cumpărături ce au avut el de la Moisăiu Movila voievod, satul Fîntinelili și cu vad de moară în Bistrița, ci este în ținutul Bacăului; care acel sat din zilili vechi, din vreme de demult, au fost din ocolul târgului Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghîță și de la frații lui, Grigoraș și Vasile, ficio-rii răposatului Dumitrașcu Ștefan logofăt, drept 300 galbini ungurești, bani buni, însă cu doi sute galbini ci i-au fost lui datoriu părintile lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt și cu una sută galbini ci i-au dat el în minile lor, bani gata; care acel sat au fost drept cumpărături a părintelui lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt, de la (lipsă)¹ ce i-au fost cumpărătură și boerului Goia postelnic

¹ Nota traducătorului.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după documentul precedent.

² Loc rupt în orig.

de la Anghel biv cămăraș și de <la>¹ Lupul, ficior lui, din ispisoc de cumpărături ci au avut Goia postelnic de la Radu voievod, din domniia dintii, iar lui Anghel biv cămăraș i-au fost driaptă lui danie și miluire, din uric de danie și de miluire ci <a>¹ avut de la Petru voievod. Drept aceia ca să fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș îi dăm și îi întărim mai sus numitului slugii noastre, lui Dimitrașcu Solomon, a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură și din mărturiia ce au avut-o el de la însuș domniia noastră, un sat anumi (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la rudili lui, de la Păscălina, giupiniasa a răpotului boerului Stroici logofăt și de la ficiorii ei, Ionașcu Stroici (lipsește, fiind țincuși tăetă)² și 40 galbini ungurești, bani buni și un cal bun, prețuit drept 50 galbeni ungurești, bani buni. Drept aceia, să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui dreaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut el de la însuș domniia noastră, al patrule parte din sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este iarăș în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la cumnatul¹ lui, Dumitru Iuiu și de la fimeia lui, Mărica, fata Soloncăi, nepoata Ursului biv vatav în Bacău, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură dintru acelaș ispisoc de cumpărătură de la însuș domniia noastră, niști părți de moșie, tot dintru acelaș sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Ionașcu, ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vatav în Bacău, toată parte lui, cită să va alegi din tot satul, deosăbit de cătră alte părți a așilor lui, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la însuș domniia noastră, a patra parte dintru acela sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Costandin Drace, ci este iarăș ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vatav în Bacău. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el de la însuș domniia noastră, niști părți de moșie din sat Năsoeștii, ci iarăș esti în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Ștefan, ficior lui Tetiu și de la Alexandru Tomii și de la Toma, ficior Zanfirei, nepoții lui Buzdugan, toate părțile

¹ Omis in text.

² Nota traducătorului.

or din ocină și moșie cit să vor alegi, dintru acelaș sat, din tot venitul, drept cinzăci și cinci taleri de argint.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru <ace>¹ laș sat Năsoeștii, dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ci au avut de la însuș domnie noastră, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghie și de la fratile său Ion, ficiori lui Grozav, nepoții Vișii Drăgoaia, dintr-un bătrîn al patrule parte, giumătate, drept triizăci zloți bătut.

Și iarăș îi întărim lui a lui driaptă ocină și schimb, din ispisocu de schimb ce au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, niști părți de ocină dintru acelaș sat Năsoeștii, cu loc de heleșteu și cu tot venitul, ci-i este lui schimb de la rugătorii noștrii Athanasie egumenul și de la tot soborul de la sfinta mănăstire Berzunții, pentru o poiană ci să numești Pırjoaia, ci au cumpărat-o. Drept aceia, să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie me, niști părți de ocină din sat Iadumireștii, ci esti iarăș în ținutu Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Mărica, fata Ilenii, nepoata Petrii, toati părțile ei de ocină și moșie cîte să vor alegi, drept 15 taleri, bani gata numărați.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acela sat Iadumireștii și iarăș din acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la domniia noastră, ci și l-au cumpărat el de la Ion și de la surorile lor și Nastasia (lipsăști citiva cuvinti)², cită să va alegi din tot venitul (lipsă)², drept 70 taleri, bani numărați.

Și iarăș îi întărim noi altă parte de ocină și cumpărătură dintru acela sat Iadumireștii, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie noastră, ci ș-au cumpărat el de la Ion și de la Tudora (lipsă)², ficiorii lui Toader diiacon, drept un cal bun și 30 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceiaș, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ci au avut el iarăș de la însuș domnie noastră (lipsăști, fiind țincuși tăetă)², din mai sus arătatile părți, doi părți, părțile a doi bătrîni, care sînt iarăș în ținutul Bacăului, ci ș-au cumpărat el de la Ionașcu Văliște, ficior Micului, nepot lui Gavril Dinga și de la surorili lui, Lupa și Catinca³ și Marie și Chelștia, drept 100 taleri de argint.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat (lipsăște, fiind țincuși tăetă)² și iarăș dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la însuș domniia noastră, ce ș-au cumpărat el de la Nastia și de la sora ei, Ana, fetile Tomii pitar, toată parte lor, cită să va alegi din tot venitul,

¹ Omis in text.

² Nota traducătorului.

³ Corectat; a fost scris înții „fata“.

pept 35 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumrătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ci au avut iarăș de la domniia astră, pe altă parti de ocină din sat Săcătura, ci esti iarăș la ținutul Bacău-, ce au cumpărat el de la Tiron, ficiorul lui Dimitrie, toată parte lui cită va alegi din tot venitul, drept 40 taleri, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, răș dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la însuș domniia astră, ci și l-au cumpărat de la Dumitru și de la fratile său Vasile și de la ra lor Nastasia, ficiorii lui Trif, toată parte lor cită să va alegi din tot venitul, drept 40 taleri buni.

Și iarăș îi întărim altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, dintru ispisoc de cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, au cumpărat el de la Agafia, fata Șandrii, nepoată lui Petre biv vel armaș, rte ei cită să va alegi din tot venitul, drept 12 taleri numărați. Drept aceia să-i fii lui și de la domniia noastră, cu tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumrătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ci au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, niști părți de ocină din sat Alboteștii, ci esti iarăș în ținutul căului, ci și le-u cumpărat el de la Chelsia și de la sora ei, Loghina, fetile igdălinii, nepoatile Lupii, toate părțili lor citi să vor alegi din tot venitul, pept 45 taleri numărați, însă cu parte fratilui lor, a lui Costandin, fiindcă u tocmit cu dînsul ca să aibă și el a stăpîni părțili lor din Petrimăști.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină din sat Băsăștii, ci este iarăș ținutul Bacăului, din a patrule parti o giuătate din tot locul, ci ș-au cumratur el de la Lazăr și de la frații lui, Petre Borza și Tănășe și de la surolor, Dochia, ficiorii lui Ion Pravăț, nepoții popii Lucăi, drept 40 taleri mărați.

Drept aceia, toate acele de mai sus scrisă sati și părți de moșie să-i fii și de la domniia noastră, mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitrașcu lomon, drepti ocini și cumpărături și uric și întăritură lui și fiilor lui, nepor lui, strănepoților, prestrănepoților lor și de la tot niamul lui, cine i să alegi mai aproape, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii ilor.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sati și părți de ocină să-i fii lui citi să vor alegi cu dreptul, iar di printr-a[a]lți părți, după hotarale cele vechi, pe undi din veci s-au stăpînit.

Și spre aceasta esti credința domnii noastre de mai sus numit, noi Alexandru Ilieș (lipsăște citiva cuvinti) ¹ și credința tuturor boerilor noștrii a Moldavii, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritura tuturor acelora de mai sus scrisă, am poroncit cinstit credincios boerului nostru dumnealui Ionașcu Ghenghe vel logofăt, să scrii și pecete noastră să o legi cătră aciaștă adevărată carte a noastră.

Io Alexandru voievod.

Ghenghi vel logofăt am învățat și au iscălit.

Această copie este di pi cel adevărat ispisoc de la Alecsandru Ilieș voievod din let 7140 <1632> avgust 28, care fiind cuprinzător pe moșiile mele, Fintinelile și Săcătura, să află <1>²a mini; iar in celedanti hotară ci să arată in ispisocul acesta eu nu am nici un amestec.

Și pentru ca să să știi că hrisovul esti la mini, li-am dat aciaștă copii încredințată de mini.

Iar Fintinelile și Săcătura sint drepti a meli.

1814 martie 14.

Costachi Canta vel vornic.

Din limba sîrbească pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de mini, Ioan Stamatî biv vel pitar, in Eș, la anul 1814 martie 14.

Fiind întocma di pi cel adevărat, s-au încredințat de cătră mini.

Balș vel logofăt.

Poslăduindu-să aciaștă copii din cuvint in cuvint cu suretul mai sus arătat, încredințat de dumnealui Costachi Canta vel vornic, la 1814 martie in 14 și adiverit de dumnealui vel logofăt Costandin Balș, il încredințaz.

1824 octomvrie 11.

Mihalachi P. ³ paharnic hotarnic.

Bibl. Acad., CLXX/9 a.

Copie de pe traducere.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XLIV/21—27.

O copie recentă după aceasta, la Arh. St. Buc., Ms. 1252, f. 121—124.

Un transumpt privind partea din document ce se referă la satul Năsoești, la Arh. St. Iași, CCCV/6.

¹ Nota traducătorului.

² Omis în text.

³ Numele scris numai cu inițială.

1632 (7140) august 29, Iași.

Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog, pentru 40 de zloți, partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

† Ств мѣ, Гѣангѣ вел логофѣт и Дѣпѣла вел дворник Доанѣи Земаи и Ывнашко Кѣжѣ вел дворник Бншѣи Земаи и Гѣоргѣе вел каючѣр и Тома вел сѣлѣр и Георгѣе Рошка вистѣрник и Юрдакѣе вѣстѣрник и ннѣх волѣри шт двор господнѣс его милостѣи. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit la noi și înaintea noastră Vasilcea ap<rod> ot Ungurași, ot volost Nemețcu, împreună cu dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar și ne-au mărturisit cum s-au rugat Vasilcea lui Șoldan spătariul să-i facă bine de patrudzăci de zloți, fac 16 galbeni buni, să să plătească de unde au fost nevoia lui.

Deci domnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar i-au făcut bine cu acei bani și ș-au pus Vasilcea zălog a sa direaptă ocină și moșie, a patra parte de sat, den giământate de Ungurași, lingă Dulcești, care bani i-au dat dumnia-lui spătariul cel mare de față denaintea noastră ca să-i dea la Svetii Dumitrie acei 40 de zloți.

Deci de-i va faci plata atunce, să-ș ție ocina Vasilcea, iară de nu-i va da banii să-i mai dea Șoldan spătariul cum să va afla cu direptul și să hie lui direaptă ocină și cumpărătură și să-ș facă și dirése domnești. Să să știe.

Ис с Ис, въ лѣто хрѣм август кѣ дни.

Из Гѣангѣ вел логофѣт м.р.

Из Дѣпѣла вел дворник некал м.р.

Из Ывнашко Кѣжѣ вел дворник м.р.

Из Тома сѣлѣр м.р.

Из Иурдакѣе некал м.р.

Из Георгѣе вистѣрник некал м.р.

Arh. St. Iași, DCCXII/13.

Orig., hirtie (21,5 × 19 cm.), patru peceti aplicate.

1632 (7140) august 30.

Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pingărați, pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

† Се оубо аз, Савин Прѣжеска бншѣи хѣтман, scriu și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum m-au trimis măriia sa domnu nostru Ив Александр ковода, божѣи милостѣю, господарѣ Земаи Молдавскон, pentru piră ce au <a>¹vut mănăstirea Pingărațul cu satul Dărmăneștii pentru o bucată de hotar, ce-au intrat Dărmăneștii în hotarul sfentei mănăstiri.

Deci noi am strinsu boiari și feciori de boiari și mulți oameni bătrîn și tineri și călugări di printr-alte svente mănăstiri bătrîne de demultu și tirgoveți de Piatra, șoltuzul cu pîrgarii și cu mulți orașeni bătrîn și tineri, ș-am mărșu acolo, pre unde iaste hotarul poenii, penpregiur a Pingărațulu și le-am cetit uricele și zapisele, pre rîndu, de la toți domnii pînă astădzi și ser<i>²u toate pre o urmă uricele și zapisele mănăstirei că nu au nice o treabă Dărmănești<i>².

<Și>² am aflat și oameni bătrîni de la Al<e>¹xandru vodă de ne-au spus pre urma uricelor și zapiselor și pre unde ne-au spus oameni bătrîni cu sufletele sale, noi le-am rădicat stîlpi, cum au fostu învățatura a cinstită cartea mării tale, dintr-apa Bistriței, din stîncă, în dreptu locului, în fintină la Răchită, de-acii toată poiana съ више³ pînă la Straje.

Ис въ лѣто хрѣм август ѣ дни.

Савин Прѣжеска бншѣи хѣтман <м.р.>.

Arh. St. Buc., M-area Pingărați, III/41.

Orig., hirtie (32,2 × 19,8 cm.), o pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

³ în sus.

1632 (7140) august 31, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloate satul Vascăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvârșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

† Ив Ялѣксандрѣ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими бояри, бояринъ нашѣмъ Горганъ дворникъ глотинїи и потокима [и] сѣ, ѡт прѣд нами, съ слѣги нашихъ, Манчюлъ вистѣрничел и съ Чюдин и съ Конанцѣ вистѣрничел и съ Петрика и съ Бурдуган ѡт Черепкѣ, радї нѣкихъ комати еже изгнѣ им радї една съмъртъ челоѣка еже сѣ было сътвори, при днїи Стеѣана воевода Томшевич, до село Баскъѣци. И възѣл сѣ им за тоа съмъртъ челоѣка, радї село Баскъѣци, два кони и една коб и шест волн и една крак.

И потомъ, ѡни потокимаи сѣ и въстаа сѣ наше бояринъ, Горганъ дворникъ глотинїи и вратна им исплъна, елико више пишемъ, въ рѣкаѣ тим више писанинѣ, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими бояри. И ѡни даа имѣ и една листъ за мартѣрїе, чѣмъ имаа ѡт Радѣла воевода.

Ино господетко ми и съ наше съвѣт, видѣвше токмеж им, исплъною кратенїе, ѡт насъ ешеже даа и потвърданъ есмн на бояринъ нашѣмъ, Горганъ дворникъ глотинїи, како да ест имѣ прака ѡтнинѣ и дѣднинѣ село Баскъѣци, съ въсѣмъ дохѣдомъ.

И тнѣ више писанинѣ, ѡт селѣ на прѣд, да не имаа ни едною потрѣбѣ смишати сѣ въ того село, никѡлиже на вѣки. И ни да сѣ не смишаа.

Оу Мс, лѣто хѣрѣмъ августъ лѣ.

† Самъ господинѣ велѣа.

† Глангѣ велъ логофѣтъ сѣчи и сѣ некааѣ <m.p.>.

† Кретѣ Даммианъ <писалъ>.

<Pe verso, insemnare ulterioară>: Vascăuți ot Soroca, 7140 <1632> avgust 31, săliște.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru Gorgan vornic de gloate și s-a tocmit, dinaintea noastră, cu slugile

noastre, Manciul vistiernicel și cu Ciudin și cu Coiliță vistiernicei și cu Petrica și cu Burdugan din Cerepcău, pentru niște bucate ce le-au pierdut pentru o moarte de om ce s-a făcut, în zilele lui Ștefan Tomșevici voievod, la satul Vascăuți. Și li s-a luat pentru acea moarte de om, pentru satul Vascăuți, doi cai și o iapă și șase boi și o vacă.

Iar după aceea ei s-au tocmit și s-a sculat boierul nostru, Gorgan vornic de gloată și le-a întors deplin, cît scriem mai sus, în mâinile acelor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și ei i-au dat și o carte de mărturie ce au avut de la Radul voievod.

Deci, domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd tocmeala lor și întoarcerea deplină, de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Gorgan vornic de gloate, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină satul Vascăuți, cu tot venitul.

Iar acei mai sus scriși, de acum înainte, să nu aibă nici o treabă a se amesteca în acel sat, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> august 31.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., achiziție 2835/1969.

Orig. „hirtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141), Iași.

Tudori pîrcălab de Hotin vinde lui Gavrilaş vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi și părți din satul Budina.

† Гѣ аз, Тѣдори прѣкълабъ Хотинскїи, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu, însumi pre mine, cum de nime neîmbiat, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am vîndut satul Cotela, ce iaste în ținutul Hotinului¹, dumiisale mai mare frate, vornicului Gavrilaş și² satul Păltinișul, ce

¹ „Cotela... Hotinului“, șters cu cerneală.

² „și“ șters cu cerneală.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Ștefan și rudele sale vînd ocina lor din satul Săcuiani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

† Adecă noi, Ștefan și cu surorile, cu Mărica și Sofroniia, feciorii Anniții, nepoții Vasilcăe și așijdere Ghirghina și cu surorile sale, Iliana și Iona și cu un frate al nostru, feciorie lui Ionașco, nepoție Vasilcăe, de neme nevoiți, nice siliți, ce de bunăvoia noastră am vîndut dereaptă otcină și moșie noastră, cit am vîndut în sat în Săcuiani, în vatra satului, cu loc de casă și în moră o dzi și o nopte și co loc di prisacă și în țarină, în tot loc 19 pămînturi și cu tot vinitul, ci să va alege parte nos[s]tră, ciia am vîndut Gligăi din Cuciulați și femeii sale, Măricăi, să le fie ocină și moșie și feciorilor și nipoților lor, dreptu 18 di galbeni, bani buni.

Și la tocmala noastră au fost Strătilă di Oncești și Sava de acoloa și Simion vis<tiernicel> din Săcuiani și Tofan, feciorul preutesii de acoloa și Pavăl den Cuciulați și mulți omni boni din megeși.

Și eu popa Anton am scris cu mîna me, să să ști.

† *Лѣто хѣрма.*

Bibl. Acad., CCXII/32.

Orig., hirtie (30 × 19,5 cm.), șase peceti aplicate.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Zapis de împărțire și vînzare a unor ocini din satul Piticeni.

† *Ѓѣжн придоши прѣд нас Кръстѣ Бървѣн>...¹и дѣакон Захѣю Станкѣн wt X<ор>¹ж<е>¹ци, никим непоножнни, а ни ни соузолванни, wt снло Питичани и раздѣлнт съ своого част wt ннно снло Питичани, съ своого правою моше, гium<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte и емѣ встал и*

¹ Loc rupt în orig.

iaște în ținutul Dorohoiului și¹ din uric de la Pătru vodă ci-am fost cumpărat eu și¹ așijdirea o parte de ocină, cită să va alege din ispisoace, din sat din Budina. Ș-am vîndut dumiisale vornicului Gavrilaš pentru optu sute de de lei². Ș-am luat plată deplin și dirése și ispisoace ce am avut eu pré acel sat, anume Cotela, cu hălăștea și³ satul Păltinișul și pre acia parte, cită să va alége din sat din Budina, acele ispisoace toate le-am dat la mîna fratelui nostru mai mare, dumisale vornicului Gavrilaš, ce să-i hie ocină și moșie, cu tot venitul.

Și-ntr-aceia tocmală și vindzare fost-au Pilipovschii și Costantin Stîrcea și Hăjdeu și Costantin Drăgușescul și Isac Stîrcea și Ghiorghe Corosteanul și Anghel și Visar și Ionașco Brîndzeanul și alți boiari mulți și feciori de boiari.

Și pre mai mare credință, pusu-mii-am și pecetia cătră acest zapis ade-vărat al mieu, să se știe.

Și s-au prilejit și Vasilie Vartic.

Și eu Dumitrașco Mihul am scris, să se știe.

✚ *Ис, лѣто хѣрма*⁴.

Гимѣиъ Пилпоекѣи рѣкон писана и печат.

*Θοδωρῆς Περκαλάμπρος του Χοτηνήου στερχοτα ανοθεν καί τορα χηρός μου ειπεγραφα*⁵.

† *Фрим Хѣждеѣ* <m.p.>.

† Și eu Avram de Lucăceni, încă m-am prilejit la aciastă tocmală.

† *Из Аврам Кашчер некал* <m.p.>.

† *Из Исак Стрѣча некал* <m.p.>.

† *Из Костантин некал* <m.p.>.

† *Из Костантин Дрѣгѣшескѣл* <m.p.>.

Ca să aibă a să rade Cotela și din ispisoc domnescu, că nu s-au timplat apoi.

Из Дзвѣл Пѣсѣлѣ власне.

Bibl. Acad., CLXXX/7.

Orig., hirtie (31,8 × 20 cm.), patru peceti aplicate.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 526, f. 4 v.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83 (rezumat, cu data greșită „1622—1623“).

¹ „și“ șters cu cerneală.

² Prețul scris cu altă cerneală, pe loc ce fusese lăsat alb.

³ „Cotela... și“, șters cu cerneală.

⁴ Cifra unităților adăugată cu altă cerneală.

⁵ În grecește: „Tudoris pîrcălab de Hotin întăresc cele de mai sus și am scris cu mîna mea“.

продадо за доброкотѣ егоу, никим нипонс<ж>¹ин, а нин присолованноу и метал
съ своего вере примаре, поп Сѹ...¹а и съ брат его, Еве<т>¹а <и>¹ брат
его, Гава, и съ сестри его, Шъриа, и брат его, Тоадер, и брат его, Хърага и
платил веси, вт пол, съ бѣсѣми дохом и дол рѣ злот татарскѣ <с р>¹ск
Кръстѣ Бърбѣн...¹ вт сло Питичане и прѣд Лѣпе Бѣрхе<ч>¹ и прѣд Родна
вт там, Дѣмитрѣ вт там и многи людѣ добре и межичаши и нин [ни] прѣд
Кон...¹ прѣкълѣвѣ вт Рѣс и П<к>¹парѣ вт Бишини, Бѣскан вт Никѣш<ен>¹и
и прѣд Ивнашко, поп Ивса и прѣд Еремия кѣмеш и Гавота вт Бѣнчани и
брат его вт Гикѣиани.

Писал поп Долнч по...¹ и поп Долнче <вт църкви>¹ чудотворциѣ Ни-
колаю,...¹ брат мѣ Ирахеѣ.

† Бѣ лѣто хз<р>¹ма.

† И поставим съ наш к<к>¹рж и съ наш дѣше и съ печат.

† Іатѣ ау venit внаента настра Цѣрстеа Бѣрб<ѣн>...¹ и diacon
Zahii al Stancăi din H<or>¹j<e>¹ști, nisiliți de nimeni, nici asuprați, din satul
Piticiani și au împărțit cu partea lor din alt sat Piticiani, cu dreapta lor moșie,
gium<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte² și i-a rămas și a vindut de bună-
voia lui, nisilit de nimeni, nici asuprați și a rămas cu al său vere primare³,
popa O...¹ I și cu fratele lui, Cos<t>¹a <și>¹ fratele lui, Sava, și cu sora lui,
Măria, și fratele lui, Toader, și fratele lui, Hărăga, și au plătit tot, din cimp,
u tot venitul și au dat 180 zloți tătărăști <in>¹ mîinile lui Cîrstie Bărbăn...¹
in satul Piticiani și внаента lui Lupe Berhe<ci>¹ și внаента lui Rodna de
colo, Dumitru de acolo și mulți oameni buni și megieși și alții, внаента lui
oi...¹ pircălab din Rus și P<ă>¹pare din Vișini, Văscan din Nicuș<en>¹i
внаента lui Ionașco, popa Ianul și внаента lui Eremia vameș și Savota
n Băiciani și fratele lui din Săcuiani.

A scris popa Lolică...¹ și popa Lolice <de la biserica>¹ făcătorul de
inuni Nicolai...¹, fratele lui Irahie.

† Anul 7<1>¹41 <1632—1633>.

† Și am pus cu credința noastră și cu sufletul nostru și cu pecete.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/12.

Orig., hîrtie (31,6 × 19,7 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Loc rupt în orig.

² De la „moșie“ pînă la „parte“, scris românește în orig.

³ „vere primare“, românește în orig.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

*Alexandru Iiaș voievod scrie lui Cîrjeu fost stolnic și lui Burdugan
fost vătaf să aleagă și să stîlpească hotarul satului Tălăbești de al
satului Tocești.*

Suret di pe carte de hotărit Tălăbeștii de la Alexandru Iieș vodă, din
velet 7141 <1632—1633>.

† Scriem domnie me la slugile noastre, Cîrjeu ce au fostu stolnic și la
Burdugan ce-au fostu văt<av>. Vă facem știre că domnii mele s-au jeluitu
sluga noastră Dumitru pircălabul și sluga sa, Ursul, cu toată săminție lor pre
sat pre Tocești, zicînd внаента domnii mele că-l вpresoară hotarul satului
lor a Tălăbeștilor, de вntre Siretiuri, cu hotarul satului Toceștilor.

Pentru ace, viindu-vă cartea domnii mele, să căutați să stringeți
mulți oameni di pinpregiur megiași și să mergeți acolo să socotiți cum va
hi mai cu dreptate, să hotăriți și să stîlpiți, să nu fățăriți și cum viți afla cu
sufletele voastre să dați știre domnii mele cu o scrisoare de la voi.

Bibl. Acad., MCIV/6.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iiaș.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

*Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mor
în satul Găgești, pe girla Putnei, sub Măgură.*

Moșii de la ținutul Putnei, de la Girle, supt Măgură, velet.

Suret de pe ispisocu <lui>¹ Alexandru Iliăș voevodu, din let 7141 <1632—
1633>.

¹ Omis în text.

Noi Alecsandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldavii. Dat-am domnie me și am întărit rugătorilor noștri egumeni și la tot săborul ot sfinta mănăstire Bistreța, unde să prăznuște hramul Adormire presfintei născători de Dumnezeu și purure fecioarii Marie, pre a lor dreptă ocină și danii și miluire, doao mori în satul Găgeștii, în girta Putnii, supt Măgură, și cu tot locul și cu vii cite vor fi [cite vor fi] pe acel loc. Cari acele mori și acele vii este lor draptă danii și miluire de la răposatul Dumitrașcu Ștefan vel logofăt pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Iar lui Dumitrașcu logofăt i-au fost dreptu cumpăratură de la Bogdan pitar dindu-i 120 ughi, iar pitarului au fost cumpăratură ot Miron Barnovschii Moghila voivodu.

Pentru acee, acele mori de la girta Putnii, supt Măgură, și cu tot locul cit să va alege în satul Găgeștii și vii cite vor fi pe moșie acee, să le fie și de la domnie me rugătorilor noștri egumeni și a tot săborul de la sfinta Bistreța dreaptă ocină și moșii și danii, uric de întărire, cu tot venitul, neclătit niciodeneoară, în veci. Și nemene să nu să amestece.

S-au scris la Eș.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VII/28, nr. 1.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

193

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sîrbie de la Alexandru Iliș voievod, scris de Ianachi, în Iași, din leat 7141 <1632—1633>, fără lună.

Precum au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, Bogdan, ficiorul Stancăi, nepot lui Crăciun și strănepot saicăi, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bunavoia ș-au vindut driaptă cina sa și moșie, din drepté diresile sale de schimbătură ce le au avut de la

Alexandru voievod, din partea moșului său, Isaicăi, din giunăratea cea din gios din sat Macicăuți, din a cincea parte, cit i să va alege. Aceia o au vindut denaintea noastră credincios boerului nostru Lupul biv vel vornic, drept treizeci taleri de argint.

Deci, văzînd noi această de bunăvoia lor tocmaală și deplină plată, noi încă așijdirea și de la noi am dat și am întărit mai sus numitului boerului nostru ca să-i fie lui și de la noi acea de mai sus numită partea de ocină din sat din Mașcăuț, cită să va alege partea lui Bogdan, driaptă ocină și cumpăratură și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii vécilor. Și altul să nu se amestece înpotriva cărții noastre aceștie.

Însuș domnul au poroncit.

Ghianghea vel logofăt au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască am talmăcit la anul 1805 octombrie 13.

Polcovnic Pavel Debrici ot Mitropolie.

Arh. St. Iași, CCXII/28.

Traducere.

Altă traducere, tot din 1805, ibidem, CCXII/27.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

194

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

7141 <1632—1633>.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliș voievod întăritori lui Apostol ce au fost postelnicel¹ pe un vad de moară ce este pe apa Tutovei, la Polițeni, după zapisul de cumpăratură de la Dumitrașcu, ficior lui Pavăl și alți, adiverit de boierii vremii acia.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 54, p. 47 (nr. 3).

Rezumat.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

¹ Greșit, pentru „postelnic“.

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

Iuon Alexander Illiasch Wojwoda läst die Zünfte mit den Kaufleuten bei der Stellung nicht vermengen.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 2ten 7^{ber}.

Iuon Alexandru Iliș voievod poruncește să nu se amestece la impuneri breslele cu negustorii.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 2.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 78.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Căzacul cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

Altu ispisocu, tot de la mărie sa Alexandru Iliș voievod, precum au venit înainte mării sale Tudora, sora ¹ lui Gavril biv staroste, cu nepoții ei, Vărticu <și> ² sora lui, Gaftona, și de voe lor au vîndut a lor driaptă ocenă și cumpărătură, din ispisocul ce au de la Petru Vodă cel Bătrîn, a șasa parte din satul Grozești, ce să numește acum Mărcești, și parte din gios despre Gulunboe, de pe Siretu, ce i-au fost cumpărătură de la Bogdan.

¹ În doc nr. 43: „fiica“.

² Omis în text

Aceasta au vîndut slugii mării sale, Căzacul cămărașul ot cămara diecilor, drept 25 de galbeni, doi boi și doi vaci cu viței.

Pentru aceasta, văzîndu mărie sa tocmală și plată deplină, încă au dat și au întărit Căzacului pe a șasa parte din Grozești, ce să numescu acum Mărcești, și parte din gios despre Gulumboae, pe Siret, să-i fie uricu și întăritură, cu tot venitul, în veci. Și altul să nu să amestece.

Însăș domnul au poruncit.

U Ias, leat 7141 <1632> septembrie 2.

Ghenghe vel logofăt proci.

Cîrste Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194 r-v.

Copie.

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Todosiia, jupîneasa lui Ionașco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cîrligi, ținutul Neamț, lui Iordache vistier.

† Adecă eu, Todosiia, giupîneasa răpăosatului Ionașco Péicul ci-au fost sulgér, însămi pre mene mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoită, nici împresurată, am vîndut a mia direaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Cîrligi, ce iaste în ținutul Neamțului, cu vatra satului și cu hălășteu și cu vad de moară și cu loc de pădure și de cîmpu și de finaț și cu tot locul ce să va alége. Aceii giumătate de sat o amu vîndut dumisale lui Iordachie visternic drept o suti și cindzeci de taleri bătuț.

Și în tocmala noastră au fost boiari de curte, anume: Dumitrașco Șoldan stolnicul cel mare și Ionașco Rusul vornicul de poartă și Maxin Popovici și Costantin Stîrcia și Gheorghie Boț diiac.

Dirept acea, ca să-i fie dumisale giupînului Iordachi vistiarnic direaptă ocină și moșie în véci și să-ș facă dumnealui și dirése domnești.

Și mai pre mare credință, noi carii simtem mai sus scriș iscălit-am

și ne-am pus și pecetea cătră acest adevărat zapis.

Și eu Dumitru uricar am scris, ca să să știe.

Писъ ꙗ Мс, хꙗрѣма септемврѣе ꙗ дни.

ꙗз Дꙗмитрашкѣ Шолдан вел спѣтар¹ <т.р.>.

† ꙗз Гнѣворѣе Боц <т.р.>.

† ꙗз Костандин Стѣрѣчъ искаа <т.р.>.

† ꙗз Маѣнин Поповѣчъ искаа <т.р.>.

Bibl. Acad., LXXVI/91.

Orig., hirtie (31,7 × 19,2 cm.), cinci peceti aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 34–35 (copie din 1827 iunie 20);
Bianu, *Doc. rom.*, p. 207 (orig.).

198

1632 (7141) septembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vie la Bacău, la locul numit Strîmturile, dăruite de Marica cneaghina lui Orăș fost hatman.

† Иѣ ѡ Александрѣ Илішѣ воєводѣ, божію мнлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Ё же прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, молебници наше, еꙗꙗменꙗ и въсѣмꙗ себорꙗ ѡт свѣта монастыр Бистрице, съ єдинъ записъ ѡт Мѣрика, кнѣгинѣ поконнаго Стѣрѣчъ бнѣ Хѣтман и ѡт стѣт ѡи, Стѣрѣчъ, писашѣ съ велнкѡе клѣтѡе ꙗкоже дади и мнлѡвалъ ѡни свѣта монастыр съ нѣкнѣхъ виногради ѡт Баковѣ, что ималъ въ мѣсто что съ зꙗветъ Стѣрѣчъ, въ за дꙗше ѡи и панꙗ ѡи, Стѣрѣчъ Хѣтман, и сынове нꙗ, а молебници наше кааꙗꙗꙗ да имѡетъ написати нꙗ въ свѣтїи, велнкїи помѣаник и сътворитѣ имъ памѣтъ ѡт годъ до годъ.

Ино ми, видѣвъ тотъ записъ ѡт Мѣрика, [с]кнѣгинѣ Стѣрѣчъ хѣтман, како ѡна дади и мнлѡвалъ свѣта монастыр съ тѣхъ виногради, а ми токоꙗꙗꙗ и ѡт ѡасъ дади и потѣрѣдили єсми молебницима нашимъ кааꙗꙗꙗ ѡт свѣта монастыр Бистрици на тѣхъ више писанїи виногради ѡт Баковѣ, ѡт мѣстъ что съ зꙗветъ

¹ Mai sus: „stolnicul cel mare“.

Стѣрѣчъ, како да єстъ свѣтїи монастыри права ѡтнинꙗ и даанїе и мнлѡвалнїе и потѣрѣженїе, непорѣшенно неколнже въ вѣки вѣчнїи.

ꙗ кто съ покꙗснѣтъ разꙗритѣ сїѡ даанїе и мнлѡвалнїе, таковѣи да єстъ не-прошенъ ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земли и ѡт прѣчнста єго матерѣ и ѡт вѣсѣхъ свѣтїхъ єже Бого зꙗгоднѣше и да имѡетъ частъ съ Иꙗдоꙗ и съ трѣкѣтѡмъ ꙗрїи въ безконѣчноє вѣки и мѣки, амин.

Писъ ꙗ Мс, хꙗрѣма септемврѣе ꙗ дни.

† Господинѣ рече.

† Стѣрѣчъ велъ логофѣтъ ꙗꙗ и съ искааа <т.р.>.

† Дꙗмитрꙗ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Bistrița, cu un zapis de la Mărica, cneaghina răposatului Orăș fost hatman și de la ginerele ei, Onciul, scriind cu mare blestem cum au dat și au miluit ei sfânta mănăstire cu niște vie de la Bacău, ce au avut la locul ce se numește Strîmturile, pentru pomenirea ei și a panului ei, Orăș hatman, și a fiilor lor, iar rugătorii noștri călugări să-i înscrie în sfântul, marele pomelnic și să le facă pomenire din an în an.

Deci noi, văzînd acel zapis de la Mărica, cneaghina lui Orăș hatman, cum ea a dat și a miluit sfânta mănăstire cu acele vie, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița acele mai sus scrise vie de la Bacău, de la locul ce să numește Strîmturile, ca să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și danie și miluire și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar cine se va ispiti să strice această danie și miluire, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, 7140 <1632> septembrie 4 zile.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <т.р.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/11.

Orig., pergament (20 × 32,5 cm.), pecete aplicată.

O copie, *ibidem*, Ms. nr. 628, f. 579 v.

1632 (7141) septembrie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a.

† Иъ Ялѣандръ Илнншъ коевода, вожіею милостіею, господарь Земли Молдавскон. ѿже имаетъ днѣтъ, прѣдъ господства ми, снхъ человекки, именни Некита, сынъ Саковн въ Лестеци и брати его съ сыни Цѣфанъ Блѣндѣ, именни Цынцар и Пашкъ и Къзан въ ...¹радѣ третѣа часть за село Бѣдѣци, въ волостъ Свчакскон, на рѣцѣ Молдавскѣ. Таже Цынцар и Пашко и Къзан, они пришли съ днѣтъ и ежда² до пѣта днѣтъ черезъ днѣтъ, а они не прійдетъ съ днѣтъ. Ино zostали они въ днѣтъ и въ весъ закона земскон, понеже они принесли едни записи и указывали, прѣдъ господства ми, тотъ записи, писани въ Некита, сынъ Сакови, такоже възѣли въ Цѣфанъ Блѣндѣ три на³ десѣте сги пинѣси добри и десѣтъ потроничи и дали тнхъ пинѣси, что више¹ писани сътс, нашему вѣрному колѣрнн, Пѣтрашко Бѣга спѣтар, и искупилъ таа третѣа часть за село Бѣдѣци въ него. Я Некита съ братіи его они поставили таа третѣа часть за село више писанъ закладъ съ Цѣфанъ Блѣндѣ, таже до нннѣ они не даѣтъ имъ ни едного банъ радѣ та вътннн. Ино они съ въправили и поставили соки имъ фѣрѣ прѣдъ нами, занеже они указывали еденъ записи въ Константинъ Могила коевода, такожде за стверженіе на тотъ село.

Также и господство ми дали еси и повтерѣднѣомъ имъ како да бѣдетъ имъ права вътннн и кспежно, непоршн. И въ сѣлѣ на прѣдъ да не имаетъ ман тегаті еднѣ на дрѣги за сѣа тѣж, несплнже на вѣки, прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

† Писъ съ Иѣ, въ лѣто «зрѣма септемвриѣ» ѿ.

Господинъ рече.

† Гангѣ келъ логофетъ гчи и искаахъ <m.p.>.

† Болдовичъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au avut zi, înaintea domniei mele, acești oameni, anume Nechita, fiul lui Sava din Leutești și fratele lui cu fiii lui Ștefan Blendea,

¹ Loc alb în orig.

² Greșit, în loc de еждаа.

³ На, răzuit ulterior.

anume Țințar și Pașcu și Căzan din ...¹ pentru a treia parte din satul Bădești, din ținutul Suceava, pe riul Moldova. Deci Țințar și Pașco și Căzan au venit la zi și au așteptat pînă la a cincea zi peste zi, iar ei nu au venit la zi. Deci au rămas ei din zi și din toată legea țării, pentru că ei au adus un zapis și au arătat, înaintea domniei mele, acel zapis, scriind despre Nechita, fiul lui Sava, că a luat de la Ștefan Blendea treisprezece² de ughi, bani buni și nouă potronici și a dat acei bani, care sînt mai sus scriși, credinciosului nostru boier, Pătrașco Boul spătar, și a răscumpărat de la el acea a treia parte din satul Bădești. Iar Nechita cu frații lui au pus zălog acea a treia parte din satul mai sus scris la Ștefan Blendea și pînă acum ei nu le-au dat nici un ban pentru acea ocină. Deci ei s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră pentru că ei au arătat un zapis de la Costantin Moghila voievod, de asemenea de întărire pe acel sat.

De asemenea și domnia mea le-am dat și le-am întărit ca să le fie dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit. Și de acum înainte să nu aibă a mai pîri unii pe alții pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris la Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 5.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Boldovici <a scris>.

Arh. St. Iași CDXIX/17.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată.

200

1632 (7141) septembrie 5.

Ion Mircea, fiul Sofiicăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tămașu de Jos lui Gheorghe Hornețu.

Let 7141 <1632> septembrie 5.

Un zapis de la Ion Mircea, ficioru Sofiicăi de Drăgoteni a fetii lui Ion Braniște, și ș-au vîndut driaptă ocina sa de moșie din Tămașul de Gios, ce-au avut de la moșul său Ioniță Braniște, au vîndut lui Ghiorghii Hornețu

¹ Loc alb în orig.

² „treisprezece“, corectat ulterior în „treizeci“.

din Tâmaş drept 55 zloţi bătuţi, însă parte lui Sechil să o ţie toată; şi Ghiorghii Horneţu cu aceasta i-au vindut Ion, căci Sechil au vindut parte lui din Cirligii de Sus toată. Şi sint 126 ani de atunce.

Bibl. Acad., MDXXXI/103.
Rez. din 1760 (7268) mai 31.

201

1632 (7141) septembrie 6, Iaşi.

[*Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Simion Purece să-şi apere nişte fineţe de la Roman.*

† *Иъ ФЛЕГАНДРЪ НАЦШ ВОЕВОДА, ЕСЖЮ МИЛОСТЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН.* Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, lui Simion Purece, spre acea să hie tare şi puternic, cu cartea domnii mele, să oprească şi să ţie neşte finaţe ce sîntu la Roman, pentru căci iaste a lor direaptă ocină şi moşie.

Iar cui va părea cu strinbul să vie să stea de faţă înaintea domnii mele.

Aciasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

✠ *Ис, въ лѣто 7141 септември 6.*

† *Самъ господинъ велѣа.*

Bibl. Acad., LXX/63.
Orig., hîrtie (13,9 × 19,5 cm.), pecete aplicată.
EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

202

<1632> septembrie 8, Birlad.

Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Apostol fost postelnic să-şi ia zeciuiala din satul Vorniceni.

† *Иъ ФЛЕГАНДРЪ ВОЕВОДА, БОЖЮ МИЛОСТЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН.* Dat-am cartea domnii mele boiarenului nostru, lu Apostol ce au fos<t>¹ postelnec, pre ce<n>¹e va tremite să hie volnec, cu <c>¹arta domni mele,

¹ Loc rupt în orig.

a lua a dzécea la sat la Vorneceni, din pine, cine <v>¹a hi arat la cela sat şi din fin şi den grădeni, or de vor hi şi cărat de pre cîmpu, încă toţ oamenii cari-i vor hi făcut b<u>¹cate la cela sat să aibă a da cum le s-au luat şi mai denainte vréme. Aşejderele şi den vii să <a>¹ibă a lua a dzécea şi cari omeni nu vor fi dat an den vii a dzécea, să aibă a le lua acmu den tot venitul, cum au dat şi altă dată.

Nime să nu hie scutélnece naintea cărtei dumnie mele.

Ис 8 БРЪЛАД, СЕПТЕМВРИ 8.

ГОСПОДИНЪ РЕЧЕ.

Иъ ФЛЕГАНДРЪ ВОЕВОДА <т.р.>.

Иъи <писла>.

Bibl. Acad., CXXXVII/192.
Orig., hîrtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată, rupt la indoituri.
Datat după ultima domnie a lui Alexandru Iliaş (1632 decembrie — 1633 aprilie)

203

1632 (7141) septembrie 8.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Cirstea uricariul un vad de moară în apa Birladului, între Tecuci şi Cămileşti şi o bucată de loc pentru a-şi face sat, ambele în hotarul ţirgului Tecuci.

Văleat 7141 <1632> septembrie 8.

Un uric de la Alexandru Iliş vodă întăritură Cirstei uricariul pe un vad de moară din apa Birladului, ce iaste în hotarul ţirgului Tecuciul, între ţirgul Tecuciul şi între Cămileşti, din gios de unde au fostu moara Lupului Cîrnul biv spătar, ce ş-au cumpărat şie drept 70 de taleri de la Gligorie şi frate-său Văscan şi de la surorile lor, Măriia Bunoae şi Chirighina Golă-niasă şi fata ei, Anghiniia Ionăsoae, şi nepoţii lor, Toader, ficior Lupului, toţi ficiorii şi nepoţii lui Tăriţă din ţirgul Tecuciul.

Şi întru aceia, iarăş domniia sa s-au milostivit ş-au dat ş-au miluit pre sluga sa Cirste uricariul cu o bucată de loc din hotarul ţirgului Tecuciul, ca să-ş facă şi iel sat. Şi să începe hotarul şi semnele din drumul ce merge de la ţirgul Tecuciul la Cămileşti şi de acolo trece drumul tot drept inpro-

¹ Loc rupt în orig.

tiva locului даже подан рѣбра и на тоа рѣбра ниже даже да Белн Брѣгъ, въ хотар села Кѣмнлицѣи и даже да хотар Тѣмпици, черес Бѣраде, вт къ запад а вт толе вѣше, подан хотар Тѣмпици, даже да то гор роу тон лѣсѣ, еже више пишем, что се именовѣтъ Оукѣ, вт гдѣже начинаѣтъ сѣ ис прѣвѣи, съ лѣса и съ вѣс приход тот мѣста¹ ce i-am dat și l-am miluit pentru slujba ce ni-au slujit.

Întru aceea, acel vad de moară și aceea bucată de loc ce i-am dat danie să-i fie Cirstii uricariul dreptе моșii.

Și spre aceasta iaste credința domnului și a fiiu-său, Radul vodă, și credința boiarilor domnii sale: Ionașco Ghianghia vel Iogofăt și Lupul vel vornic de Țara de Gios și Ionașco Cujbă vel vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și Condi și Tudori părcălabii de Hotin și Costantin Celebiul pircălab de Niamțu și Savin Prăjescul pircălabul de Roman și Dumitrașco Șoldan spătar și Dumitrașco vistiernic și Diiamandi postelnic și Perache păharnic și Erolima stolnic și Condilă comisul și credința a toți boierii săi, mari și mici.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 93.
Copie.

204

1632 (7141) septembrie 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi.

† Иво Плединдръ Илѣаш воєвода, божѣю мнлостѣю, господарѣ Земли Млвалескон. Оже прѣнде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наш кѣрнѣи болѣри, Тома вел сѣлжар и кнѣгинѣ его, Соѣмѣа, дочка Мирон вѣк клѣчар и указовал, прѣд нами, един запис за свѣдѣтелство что имал втѣцъ нѣх, Мирон вѣк клѣчар, вт люди добри, именов вт Стѣннаѣ хотннѣ и вт Симѣи сѣлжар и вт Василѣ вт Срѣби и вт Кѣсѣян, сице писавше и свѣдѣтелствѣише, како кѣпила втѣцъ нѣх, Мирон клѣчар, вт Тома и вт Мѣрка и вт Пѣана, вѣски свон, и

¹ pînă sub coastă și pe acea coastă în jos pînă la Malul Alb, la hotarul satului Cămilești și pînă la hotarul Timpeștilor, peste Birlad, dinspre apus și de acolo în sus, lingă hotarul Timpeștilor, pînă la cornul de sus al acelei păduri, pe care am scris-o mai sus, care se numește Ocea, de unde se începe întii, cu pădurea și cu tot venitul acestui loc...

вт Крестѣян, сынѣ Тѣти и вт Енкол и вт Илѣна, сестра.....¹, сынове Симѣи Тѣтѣю, нѣ правѣю втннѣ и дѣдннѣ вт село Дрисливе, что 8 волост Дорохонскомѣ, вт третѣа част, третѣа част и пакнже вт третѣа част, четвѣртѣа част и тнже дрѣгаа част, вт третѣа част, вт половина за половина, петѣа част.

И тнже вт свон кѣпила вт Яврам и пакнже вт тоа част, вт третѣа част, за половина, петѣа част.

И тнже како вн кѣпила вт Фрѣнциан и вт брати его и тнже част Дрѣманен, вѣнко сѣ избрал и тнже Йоонен и Антоновн, сѣ брати его и избрал част Бѣдаса, вт къ Башѣс, на тоа сторон.

Тѣх вѣсѣх части за втннѣ вт село Дрисливе вн кѣпила вт тнх више писаннѣх радѣ.....¹ талери срѣберннѣх, а вни дали къ рѣки емѣ и един исписок за потвѣрженѣе, что вни имали на тоа втннѣ вт сѣго Стѣраго Пледѣандра воєводѣ.

Ино господство ми, видѣвше тот запис за мѣртѣрѣе вт тнх люди добри и тот исписок за потвѣрженѣе, вѣрѣвали есми нѣх и вт нас ешеже дали и потвѣрднли есми на болѣриѣ нашѣмѣ, Тома вел сѣлжар и кнѣгинѣ его, Соѣмѣа, дочка Мирон вѣк клѣчар, на тѣх више писаннѣх части за втннѣ вт Дрисливе, како да ест им и вт нас права втннѣ и кѣпннѣ, непорѣшенно, им, николиже на вѣки. И ни да сѣ не смншаѣтъ.

✠ Ис, лѣто хѣрма сѣптемѣрѣе ѣ.

† Сам господнѣ казал.

† Гнѣгѣ вел логофѣт вчн и сѣ искаах <т. р.>.

† Крестѣ Даммѣян <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Toma mare sulger, și cneaghina lui, Eftimiia, fiica lui Miron fost clucer și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie ce a avut tatăl lor, Miron fost clucer, de la oameni buni, anume de la Stănilă hotnog și de la Simion sulger și de la Vasilie din Sirbi și de la Căsiian, astfel scriind și mărturisind, cum a cumpărat tatăl lor, Miron clucer, de la Toma și de la Mărica și de la Axana, nepoții săi, și de la Cristiiian, fiul lui Tetiul, și de la Vicol și de la Ileana, sora...¹, fiii lui Simion Tetiul, dreapta lor ocină și dedină din satul Drislive, ce este în ținutul Dorohoi, a treia parte din a treia parte și de asemenea a patra parte din a treia parte și de asemenea altă parte, a cincea parte din jumătate de jumătate din a treia parte.

¹ Loc alb în orig.

Și de asemenea el și-a cumpărat de la Avram și iarăși din acea parte a cincea parte din a treia parte de jumătate.

Și de asemenea cum a cumpărat el de la Frățiiian și de la frații lui și de asemenea partea Drumanei, cită s-a ales, și iarăși a Aftonei și a lui Anton cu frații lui și au ales partea Budasei, dinspre Bașeu, pe acea parte.

Toate acele părți de ocină din satul Drislive le-a cumpărat el de la acei mai sus scriși pentru ...¹ taleri de argint și i-au dat în mîinile lui și un ispisoc de întărire ce au avut pe acea ocină de la acest Alexandru voievod cel Bătrîn.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la acei oameni buni și acel ispisoc de întărire, le-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Toma mare sluger, și cneaghinei lui, Eftemiia, fiica lui Miron fost clucer, acele părți de ocine mai sus scrise din Drislive, ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 10.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/44. Orig., hîrtie (31,2 × 19,6 cm.), pecete timbrată. Cu o trad. din 1785.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 13–16 (orig., cu trad.).

205

<Înainte de 1632 septembrie 12>.

Simion și sora sa, Grozava, vînd partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.

† Cum au venit inai<n>²tea noastră Simion și soru-sa, Grozava, de șe-au vîndut partea sa de ocină de satū de Dăneștu, de bunăvove, de nime impresurat, cită i să va alége partea lui și a sorori-sa, a Grozavei, de ocină. cu loc dă moră în Bașău³.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

³ „cu loc... Bașău,“, scris deasupra rîndului.

Și s-au neguțat denai<n>¹tea noastră drept 20 de taleri de-argintu și i-au dat giupînul Miron denai<n>¹tea noastră, șe-au fostu popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gorghie și mulți ome[n]i buni, ca să-i fie lui ocină în véci de véci.

Și-s acești omeni buni de tîrgu de Suceava.

† Și <și-au pus>¹ pececi<le>¹ lor spre ma<i>¹ mare mărturie.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/66.

Orig., hîrtie (28,6 × 21,5 cm.), cinci peceți aplicate.

Datat după doc. din 12 sept. 1632 prin care se întărește ocina menționată în acest zapis (vezi nr. 206)

206

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Toma mare sluger o parte de ocină din Dănești cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de la socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.

† Нв Александръ Илѣшъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наш вѣрнѣи болѣринъ Тома вел сѣлжар и зѣт Миронъ вел клѣчар и сказока прѣд нами єдинъ записъ како бѣше кѣпна тѣст его вѣше писанъ Миронъ вел клѣчаръ въ Гимини и въ сестра его Грозавка част им єанко сѣ изверетъ въ село Дѣнищи, съ брѣдъ за маннѣ с Башев, радѣ два десѣтъ талернъ среб<р>ъ<н>хъ, въ прѣд многни люди добри, на нѣмъ: попъ Мѣтею и попъ Шефанъ и Бѣсканъ и Гевргіе и нѣи люди добри, школни межѣшнѣ.

Ино господство ми, видѣше тотъ записъ за сѣдѣтелство въ толкнѣхъ люди добри, вѣрвокали єсми его и въ насъ єщеже дали и потѣрднанъ єсми како да єст ємъ и въ насъ вѣтнина и вѣкѣленіе, съ вѣсемъ доходомъ. И ни да сѣ не змишатъ.

✠ Исѣхъ, лѣтъ хрѣма септемвриє вѣ.

† Господинъ рреч.

† Гангѣ вел логофѣтъ ѡчи и сѣ искаахъ <m. p.>.

† Крестѣ Даммиѣнъ <писалъ>.

¹ Omis în orig.

1632 (7141) septembrie <12>, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișăni, Pincești, Beșicați, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pircălab de Hotin pentru o datorie.

Suret de pe ispisocul domnului A<lexan>¹dru I[i]lies vodă din velet 7141 <1632> sep<tembrie 12> ¹.

Să face știre cu această carti a domnii meli, carili căutind pre dinsa sau cetind vor auzi, precum au venit, innainti domnii mele și al noștri moldovenești boeri, a mari și a mici, boeriul domnii meli Apostu Jora ce au fost postelnicu mari cu zăpis de mărturii de la boerul domnii meli, de la Savinu ce au fostu hatman și de la Grama ce au fost stolnic și de la I[i]onașcu Avram vornicu și de la Dumitru uricariul și de la Boldovici diiacu, intru carili scrii pentru Velișcu Hăbășăscu ce au fostu pircălab de Hotinu, că picind la gre datorii din slujbele domnești și neavind prelej de plată l-au luat Apostu postelnicu pe sama lui, că va da bani în 5 luni de zili și el, necăutind să de bani la vade, au fugit în Țara Leșască. Și apucind domniie pe Apostu postelnicu au plătit toată ace datorii. Și acum, viind și el din Țara Leșască, l-au apucat Apostu postelnicu ca să-i plătească bani. Și neavind cu ce plăti ace datorii i-au dat 5 sati pe locul ² Hotinului, anumii satul Vișănei cu 93 vecini și cu doi mori în pîriu Ciucurului și satul Pinceștii cu 62 vecini și satul Beșicați și satul Hlibănoai și satul Noureștii pe Cremăciucu.

Deci domniie me, văzind acest zăpis de credință și de a lor bună tocmală, domniie me încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fii drepte ocini și moșii în veci, atit lui cît și fiilor săi, iar hotareli acestor sate să fii după hotar din vechi, după scrisorili Hăbășăscului ce au fost pircălabu de Hotinu.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Iași, CCXLVI/26.

Traducere din sec. al XIX-lea.

O copie autentificată din 1822 sept. 5, la Bibl. Acad., CV/32.

¹ Loc rupt în text; întregit după copia din 1822 septembrie 5.

² Greșit, pentru „ținutul”.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios Toma mare sulger și ginere lui Miron fost elucer și a arătat înaintea noastră un zăpis, cum a cumpărat socrul lui mai sus scris, Miron fost elucer, de la Simion și de la sora lui, Grozava, partea lor cit se va alege din satul Dănești, cu vad de moară în Bașeu, pentru douăzeci taleri de argint, înaintea multor oameni buni, anume: popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gheorghie și alți oameni buni, megieși dimprejur.

Deci domnia mea, văzind acel zăpis de mărturie de la ațiția oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 12.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cirstea Dammian <a scris>.

Muzeul de Științe Naturale — Dorohoi, Inv. nr. 1126.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pccete aplicată.

O trad. din 1827 mai 2, de Nathanail icromonah, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/67 (tot aici s-a aflat odinioară și originalul).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 16—17 (orig., cu trad. editorului).

207

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliș voievod dă clerului un așezământ și îl scutește de dări.

Ioan Alexander Wojwoda confirmat ut N^{ro} 22 ¹.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 12 ^{t en} September.

Ioan Alexandru voievod întărește ca la nr. 22 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 12.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 27.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

¹ Ioan Wasily Wojwoda schreibet der Geistlichkeit die Ordnung vor, und befreyet selbe von allen Landesgibigkeiten.

Dtto Iassy, 7146 <1638> den 28 ^{t en} März.

Ioan Vasili voievod dă clerului un așezământ și îl scutește de dările către domnie.

Dat în Iași, 7146 <1638> martie 28.

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhur și părți din Tribiseuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răsteu și Tâlmaci.

7141 <1632> septembrie 12.

Ispisoc de la Alexandru Iliș vodă în care arată: Căpciuciu¹, Brătășeni pe Ciuhor și la 4 parte Trebesăuții, a 3 parte Costești, cîteva părți la Dumeni, giuătate din sat Bozorbați² și pol Rasteu și niște părți la Tâlmaci. Deci, pentru Brăști³ s-au dovedit den scrisorile lui Dracachi că esti pi Ciuhor, în ținut Eșului.

Flondor.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCXXXVII/26 (nr. 1).
Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7141) septembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Oncani, ținutul Hirău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.

† Ивъ Ялѣксандръ Илѣашъ воєвода, божїею милостїею, господарь Земанъ Молдавскон. Оуже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими волѣри, великими и малыми, наше волѣри, Касилѣе Рошка дворянинъ глотнїи, по его доброу волю, некимъ непонужден, а ни приселован и продал своа правою штинис и кс-

¹ „Căpciuciu“, pentru „Cupcici“.

² Probabil pentru „Bozovița“.

³ Mai sus: „Brătășeni“.

лежно, шт исписок за выкупленїе что имал брат его, Костантина вистѣрника, шт Стефанъ воєвода Томшевич, что бѣше купил Костантина вистѣрника шт Драган, сынъ Дмитръ зрикар, зык поп Козми, половина село шт Шнкани, вишина част, что з волост Хрѣловскомъ, съ став и съ млин и съ домове готовѣ, что было выкупленїе и дѣд его, поп Козми, шт Гаврил и шт брат его, Исак, сынове Маѣинъ Одрѣ, шт испривнаїе за купежно что имал шт Старого Ялѣксандра воєводѣ. Таа продал братъ своемы, волѣринъ нашемы вѣрнномъ, Геурги Рошка второмъ вистѣрник, за сто и три десѣт зги добри, пинѣши готови и тринадесѣте полобоаче мѣдо. И вѣставше съ наше вѣрннїи волѣрин, Геургїе Рошча вторїи вистѣрник, и заплатил исплѣнною тихъ вѣснїх више писанинїх пинѣши, ѿ зги добри, пинѣши готови и гїу полобоаче мѣдо, шт прѣд нами и шт прѣд нашими волѣри, въ рски братъ своемы, Касилѣе Рошка дворянинъ глотнїи.

Ино господство ми, видѣвше между ними нїх доброволною токмеж и исплѣнною заплатъ, шт нас ешеже дан и потвердили есми емъ. Того радї, тоа половина село шт Шнкани, <вѣш>наа част, съ став и съ млин и съ домове готовѣ, да ест и шт господства ми нашемы вѣрнномъ више реченномъ [више реченномъ] волѣринъ, Геургїе Рошки второмъ вистѣрник, правою штинис и выкупленїе и зрик и потвержденїе, съ вѣсѣм дохолом, непорешенно, емъ, николїже въ вѣки вѣчнїи. И ни да съ не омнїшает.

У Исох, въ лѣто хрѣма септемврїе дї.

† Слалъ господинъ велѣл.

† Гавргѣ велъ логофетъ зчи и съ искалѣ <т.р.>

† Крстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Vasile Roșca vornic de gloată, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și cumpăratură, din ispisocul de cumpăratură ce a avut fratele lui, Costantin vistiernic, de la Ștefan voievod Tomșevici, pe care-l cumpărase Costantin vistiernic de la Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cozma, jumătate din satul Oncani, partea de sus, ce este în ținutul Hirău, cu iaz și cu moară și cu case gata, ce a fost cumpăratură și bunicului lui, popa Cozma, de la Gavril și de la fratele lui, Isac, fiii lui Maxim Udrea, din privilegiul de cumpăratură ce a avut de la Alexandru voievod cel Bătrîn. Acea a vîndut-o fratelui său, boierului nostru credincios, Gheorghie Roșca vistiernic al doilea, pentru o sută și treizeci de ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere. Și s-a sculat credinciosul nostru boier, Gheorghie Roșca

¹ Loc alb în orig.

vistiernic al doilea și a plătit deplin toți acei bani scriși mai sus, 130 ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în miinile fratelui său, Vasilie Roșca vornic de gloată.

Deci domnia mea, văzind între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat din Oncani, partea <de sus>¹, cu iaz și cu moară și cu case gata, să fie și de la domnia mea credinciosului nostru boier mai sus zis [mai sus zis], Gheorghie Roșca vistiernic al doilea, dreaptă ocină și cumpăratură și ruic și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 14.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXIX/69.

Orig., hirtie (42,4 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 17–19 (orig., cu trad.).

211

1632 (1741) septembrie 16.

Alexandru Iliăș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Paholci și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.

1 carte gospod din velet 7141 <1632> septembrie 16, intru cari scrie:

Нѡ АЛЕѢАНДРЪ ИЛѢШЪ ВОЕВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domnia me la sluga noastră. . .². Dăm știré că s-au jăluit înaintia porții domnii mele boierul domnii meli, Ion Potlog ci au fost vornic, pre niști vecini a lui Lie, din satu din Părtănoș, anumi Paholci și Nistor, dzicindu înaintia porții domnii meli că lui i-au perit doau vaci și un bou pentru dabila lor, precum au arătat și hirtia de la dabilari și carte de la Mihă-lachi Catacozono ce au fost vistiernicu.

¹ Loc alb în orig.

² Loc alb în copie.

Pentru acie, dacă viț vedi carte domnii meli, iar tu să mergi ori undi viț afla în țara domnii meli, să ei la dinșii 2 vaci cu viței și un bou și să li dai în mina boierului domnii mele ci mai sus scriem i proci.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 139 v.

Copie.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 221–222 (aceeași copie).

212

1632 (7141) <înainte de septembrie 19>.

Mărturia unor boieri privind vânzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.

Pentru întregul sat Nădăbăuții, cartea de mărturie a boierilor, din 7141 <1632>, întărind stăpinirea Nădăbăuților și Vlădicenilor spătarului Dumitrașcu Șoldan, care-l cumpărase de la vistiernicul Neculai Catargiu.

După Rosetti, *Arhiva senatorilor*, p. 131.

Rezumat.

Datat după întărirea domnească din 1632 septembrie 19 (vezi nr. 213).

213

1632 (7141) septembrie 19, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiu fost vistiernic.

† Suret di pi ispisoc sirbăscu de la Alexandru voievod din 7141 <1632> septembrie 19.

Precum au venit, înainte noastră și înainte tuturor boierilor noștri ai Moldav[v]ii, a mari și mici, credincios boierul nostru, dumnealui Neculai Catargiu biv visternic, di a sa bunăvoe, di nime silit, nici asuprit și au vindut ale sali drepte ocini și dani și miluri, din dresă de danie și de miluire ci au avut el de la Miron Bărnovschi Movila voievod și di la Alexandru voievod, ficiorul Radului voievod și de întăritură di la Moisă Movilă voievod doiă sate, anumi Nedebouții și Vlădicina, ci sint în ținutul Hotinului, cari mai înainte au fost cătră ocolul supt ascultare cetății noastre Hotinu. Acele li-au vindut credinciosului boierului nostru, dumnealui Dumitrașco

Șoldan vel spatâr, drept cinci sute galbini. Și s-au sculat credincios boeriul nostru, dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spatâr, <și au plătit>¹ tot deplin acei bani de mai sus scriș, cinci sute galbini, în minule credinciosului nostru boeriului Necula Catargiu biv visternic și i-au dat lui și aceli de mai sus scrisă dresă, ei au avut pi aceli sate, de danie și de întăritură.

Deci domnia me și cu sfatul nostru, văzind între dinșii di a lor di bunăvoe tocmală și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit lui. Pentru aceia, aceli di mai sus zisă sate, anumi Nedebouții și Vlădecina, ca să-i fii și di la domnia me boeriului nostru, dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spatâr, drepti ocini și cumpărături și uric și întăritură, lui și a tot niamului lui ei să va alegi mai aproape, cu toate veniturili, nerușuit niciodată în veci vecinici². Și altul să nu să amestice.

S-au scris în Eș.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascăl, 1781 mart 25.

Asemine după tălmăciri.

Chirica ban <m.p.>.

Divanul: posleduindu-să înainte devanului copie aciasta cu tălmăcire răposatului Gheorghie Evloghie din 1781, fați fiind și însuși urghinalul lui Alexandru vodă și fiind asămine, s-au încredințat, <1>827 ghenarie 21.

Th. Balș vel logofăt <m.p.>.

A. Calimah vel vornic <m.p.>.

Ioan Paladi vel vornic. <m.p.>.

Buhuși vel vornic <m.p.>.

Sandu Crupenschi vel vornic <m.p.>.

Bibl. Acad., CXII/56.

Copie de pe traducere.

214

1632 (7141) septembrie 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar, un meserciu și un hoșținar ai Episcopiei de Huși.

† Ив Владѣандросъ Илизашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Младевскої. Пишемъ слуга нашимъ, кѣмънаромъ которіи вѣзываетъ камѣны отъ трѣхъ Хушѣ. Дѣму-вѣ штире, деака веѣ ведеа карта домини мѣле, iar voi să aveți

¹ Omis în copie.

² „vecinici”. scris cu altă cerneală.

a lăsa în paci o circimă mare și un cojocar și un meserciu și un hoșținar, ce sîntu a svintei mănăstiri episcopiei de Huș, întru nemică să nu le învăluit, pentru căci nu vă sîntu voao în samă.

ТОЕ ВАМ ПИШЕТ, ИНАК НЕ ЗЧИНИТЕ ПРѢД СИМ ЛИСТОМЪ ГОСПОДСТВА МН.

Ѫ Мс, въ лѣто «Ѫрм» септемвриѣ к̄.

† Самъ господинъ велеа.

Ив Владѣандросъ воевода <м.р.>.

† Лисъ <писалъ>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/35.

Orig., hirtie (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută

215

1632 (7141) septembrie 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din viile lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.

† Ив Владѣандросъ Илизашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Младевскої. Дат-ам карта доминии мѣле ругătorilor нош[t]ри de la sveatai mănăstiri de la Bistrița spri acéia să hie tari și <pu>ternici, cu cartea dominii mѣle, a loa a dzécea den viin de la Bacău, de pre Valea Călugărului, ce-i dată de Ștefan vodă, cu prisacă, sveatii mănăstiri Bistriții, ci să vor găsi acolo pri acea vale, cum mai sus scrie.

Și drept acéia, nime să nu cutédzi a ținea sau a opri înaintea cărții dominii mѣle.

Așijderele și voi păharnici de Bacău treabă să n-aveți a looa a dzécea den vin ce-a hi pri local sveatii mănăstiri a Bistriții.

Iar coi va părea cu strinbul să vie să <s>tea de față înaintea dominii mѣle.

Ѫ Мс, въ лѣто «Ѫрм» септемвриѣ к̄.

† Господинъ велеа.

† Сѣпотѣнсъ <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/12.

Orig., hirtie (30,8 × 19,6 cm.), pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1632 (7141) septembrie 20.

Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fiii ei le-au zălogit părți din satele Blișcenăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.

† Adecă eu, Galaftion egumenul de la mănăstire de la Sveati Sava, și cu tot săborul mărturisim cu iastă scrisoare a noastră cum au venit la noi Olena, femeia lui Grăgan¹ Mălai și cu ficiorii săi, cu Ionașco și Dumitrașco și Vasilie și Anghelina, în dzilele lui Gașpar vodă, de au pus zălog în dooai săptămîni giuătate de sat de Blișcénăuț și a patra parte de Zubriceni, în ținutul Hotinului, de le-am dat 100 de galbeni, bani buni, de ș-au răscumpărat de la pierzare pre un ficior a ei, anume Samson. Deci le-am pus dzi de vreo dzéce ori și am așteptat șapte ai, pină în dzilele Radulu[lu] vodă, în domniia a dooai. Deci, deaca am vădzut că stau banii pietori a sveati mănăstiri și au fost luat banii cu camătă, de s-au pus camăta intoema cu capetele, noi i-am strinsu. Deci au mai dat dentr-acea sută de galbeni, au dat 30 ughi, iară pentru 70 de galbeni și pentru acea camătă ei ș-au lăsat satele piitoare.

Deci noi le-am vindut lui Ghiorghie Jorăi dreptu acei 70 ughi, bani buni. Deci le-au ținut 7 ai, pină în dzilele lui Alecsandru vodă Iliăș.

Deci acmu au venit de au pirît pre Ghiorghie Jora, iară el ș-au pus sodăș, cum au cumpărat de la mănăstire. Deci légea au zis că de vor vrea, de bunăvoia, ei să întorcă acei 70 de galbeni călugărilor, iară călugării să întorcă Jorăi ce vor hi luat de la dînsul.

După acéia, ei s-au tocmît de bunăvoia lor în de sine. Deci au dat ei 15 ughi bani buni călugărilor și le-au dat giuătate de sat de Blișcénăuți și au dat Jora 55 ughi, bani buni și i-au dat a patra parte de sat de Zubriceni, de s-au inplut cei 70 ughi, ce scrie mai sus.

Și într-a[ia]stă tocmală au fost mulți boeri.

¹ Greșit, în loc de „Drăgan“.

Și pentru mai ma<re>¹ credință pus-au și pecétea mănăstirei, ca să n-aibă ei a să mai piri în véci pentru aiastea ocine, pentru căci le-au fost lor tocmală de bunăvoia a lor, ca să se știe.

Σ λκτο κερμα επιμεριε κ̄.

† Τό παρόν ζαμήση κατώσ διαλαμβάνη άνω είναι άλιθνον διά φλορια έξητα τρετα; μετά οκτώ βόδια, διά σαράντα φλορια και διά βέβαιον τής άληθειας ύπογράψα διά χειρός μου τήν παρούσαν όμολογίαν έν έτει ,αχλβ σепτεуριω κ̄; και διάπίστοσιν βάλομεν και διά τήν βούλαν του μοναστηριου.

† Ο κατεγουμενου του άγιου Σαββα.

Γαλακτίου ιερομονάχος και οί λοιποί.

...² και ηγούμενος του άγιου Ιωάννου του Νέου³.

Bibl. Acad., MDXLIX/6.

Orig. hłrtie (30,5 × 20 cm.), pecete timbrată..

217

1632 (7141) septembrie 21, Iași.

Alexandru Iliăș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, seliștea Bălăcenii, fostă ascultătoare de ocolul ținutului Birlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.

† Иво Плиѣандръ е⁴ оекода, еожіею милоетіею господарѣ Земли Молдавскон. <Ѡ>⁴ же <прѣидошѣ, прѣд на>⁴ ми и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великиѣ и малиѣ, сазри нашиѣ, Шерлет вт Зорилени и <шришз его Тудорачи>⁴ и змолиан еѣ господствз ми съ великою змолиніе и просли и вт господствз ми една велицие за село прака наша господарскаа, <на имѣ>⁴ Бѣльчѣ⁴ нѣи, что з колоест Бѣрладскомз, присазшна къ вкол нашего трѣга Бѣрладскаго, еже вѣше прста вт старш дѣлш⁴ и дали нам една сто зри жолтиѣ. Ино господствз ми и съ наше съвѣт земскон имѣши великою тѣготнино вт къ Порте чистнѣтаго царѣ и вт къ кезир и вт къ господствз си хана и

¹ Omis.

² Neclar.

³ Prezentul zăpis, precum se arată mai sus, este valabil pentru galbenișasezeci și trei, cei opt boi pentru galbeni. Și pentru adevărire am semnat cu mîna proprie prezentul înscris, anul 1632 septembrie 20; și pentru întărire punem și pecetea mănăstirii.

† Egumenul de la Sfîntul Sava, Galaction ieromonah și ceilalți.

† egumenul de la Sfîntul Ioan cel Nou.

⁴ Loc rupt în orig.

внѣвши како земля нашѣ востала до скѣдост и до великаа нищеть, а господства ми възвѣхом от [и]ннихъ тѣхъ вѣснхъ вѣше писанихъ пинѣси р̄ зги жолтихъ и додохом въ потребес и въ помощи земскон и додохом им тоа силци.

Того ради, тоа прѣд реченнаа силци, на имѣ Бѣльчѣнѣи, да ест и от господства ми сазгам нашимъ, Скерлетови от Зорилѣни и шренъ его, Тѣдораки, правую штиннъ и даденіе и вкѣпаніе и зрнк и потврѣженіе съ вѣсѣкми хотарами старыми и съ вѣсѣми доходами, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчнѣи.

И ни да сѣ не оумишлет.

✠ Ме, въ лѣто зрѣма септемврѣи кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Имъ Александръ воевода <м.р.>.

† Крстѣ Дамѣянъ <писалъ>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <au venit, înaintea>¹ noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și <cumnatu său Tudorachi>¹ și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat, dreaptă a noastră domnească, <anume>¹ Bălă<ce>¹nii, care este în ținutul Birlad, ascultătoare de ocolul ținutului nostru Birlad, care a fost pustie din zilele de demult și ne-au dat nouă o sută de ughi galbeni. Deci domnia mea și sfatul nostru, al țării, avind mare greutate de la Poarta cinstitului împărat și de la vizir și de la domnia sa hanul și văzind că țara noastră a rămas în scădere și la mare sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acești bani mai sus scriși, 100 de ughi galbeni, și i-am dat în trebuința și în ajutorul țării și le-am dat lor acea seliște.

De aceea, aceea seliște mai înainte spusă, anume Bălăceni, să fie și de la domnia mea slugilor noastre, lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire cu toate hotărele vechi și cu toate veniturile, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cirstea Damiiian <a' scris>.

Bibl., Acad. MCDLVIII/49.

Orig., hirtie (37,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1814.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 285.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI; p. 18—19 (rezumat).

¹ Loc rupt în orig.

<1632 septembrie 21—1633 aprilie>.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, și cumnatului său, Tudorache, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul ținutului Birlad, pentru că au dat o sută de ughi în treaba țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la poartă, vizir și han.

† Многоствѣю вождѣю, мы Іо Александръ Іаѣш воевода господарѣ Зѣмли¹ Молдавскон. Знаменито чинимъ не симъ лнстомъ нашимъ вѣсѣмъ кто на нь възритъ или чѣвчи его оуслышитъ уже прѣдошма¹ прѣдъ нами и прѣдъ вѣсѣми нашими молада¹ вѣсѣми воевѣри, вѣ¹лнхъ и малнхъ, сазги нашихъ, Скерлетъ отъ Зорилѣни и кѣлѣнна его, Шерѣтъ, <и шренъ его Тѣдораки и воевода сѣ господствѣ ми съ великою змолнѣи и просна отъ господствѣ ми една силци за село>², пракаа наша господарскаа, на имѣ Бѣльчѣнѣи, <что ѣ вѣ>² австъ <Бѣльчѣнѣи>² десѣмъ, прислѣшна къ вколъ нашего трѣга, Бѣльчѣнскаго, еже вѣше прѣста отъ старн дѣни и даа намъ една сто зги жолтихъ. Ию господствѣ ми и съ нашъ съвѣтъ земскон>² имѣци великою трѣготино отъ къ Порѣсѣ <чистѣтѣго царѣ>² и отъ къ визиръ и отъ къ господствѣ си, хана, и вѣдѣше како земля нашѣ востала до скѣдост и до великаа нищеть, а господствѣ ми възвѣхомъ отъ нѣхъ тѣхъ вѣснхъ вѣше писанихъ пинѣси р̄ зги жолтихъ>². . . .¹ азѣкъ въ днѣи господствѣ ми, отъ прѣдъ вѣсѣго нашего съвѣта и >¹ додохомъ въ потребес и въ помощи земскон и имъ дааа исмѣ тоа силци.

Того ради, <тоа прѣдъ реченнаа силци, на имѣ Бѣльчѣнѣи, да ест и отъ господствѣ ми сазгамъ нашимъ>² Скерлетови отъ Зорилѣни и кѣлѣннъ его, Шерѣтъ <и шренъ его, Тѣдораки, правую>² штиннъ и даденіе и вкѣпаніе и зрнк и потврѣженіе, имъ и дѣтнхъ нѣхъ и зсѣчатомъ и прѣзвѣчатомъ и прашѣратомъ и вѣсѣмъ его родѣ, кто сѣ избѣретъ¹ нанѣанжѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенно <нико>¹ анже на вѣки вѣчнѣи.

И хотаръ тонъ прѣдъ реченки силци за село, на имѣ Бѣльчѣнѣи да естъ отъ вѣснхъ сторони по старомъ хотарѣ по кѣда¹ нѣ вѣки живѣали.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc rupt în orig.; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

Я на то ест вѣра <наши>¹о господства ми въше писаннаго, мы Іоу Александръ Іауаш воєвода и вѣра.....¹<вѣра>пана Ивнашко Кѣжеж великаго дворника <Горнѣи>²Земан и вѣра пана Конди и Тѣдорн прѣкълалове Хотинскѣи и вѣра пана Костан<тина>¹.....¹<хат>¹манн и прѣкълала Гѣчавскаго и вѣра пана....¹Прѣжексѣла прѣкълала Новоградскѣи и вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ....¹<вистѣр>¹инка и вѣра пана Пераки Чѣлѣби чашинка и вѣра пана.....²столника и вѣра пана Кондѣлж комиса и вѣра вѣснх волѣ<р> наших¹.....¹.

<И по нашем животѣ и господствова>¹нѣ, кто вѣдет господарѣ вт дѣтѣн наших или вт нашего рода или пак еѣд кого Богъ избѣрет господарем бѣтн наших земан, <Мол>¹давскон,.....¹занже ест им, правѣ втнннѣ и вкѣспаннѣ на <нх> прав<тн>пннѣсн и питомѣи, еже даан вѣ потрѣба земскаго.

Я на вѣлашю крѣпость и по<тврѣженіе> вѣлѣан есмѣ нашимѣ, вѣрномѣ<т>¹ и почитенномѣ болѣринѣ, панѣ Ивнашко <Ган>¹ги великомѣ лопозѣтѣс писати и наше печати прикѣзати къ есмѣ истинномѣ ли<стоу> нашѣмоу<т>¹.

† Ив Александрѣ воєвода <т. р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io <Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării>¹ Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit>¹ înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și cneaghina lui, Maria, <și cumnatul său, Tudorachi, și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat>³, dreaptă a noastră domnească, anume Bălăceni, <care este în>³ ținutul Birladului, ascultătoare de ocolul ținutului nostru Birlad, care a fost pustie <din zilele de demult și ne-au dat nouă 100 ughi galbeni. Deci domnia mea și cu sfatul nostru, al țării>³, avind mare greutate de la Poarta <cinstitului împărat>³ și de la vizir și de la domnia sa, hanul, și văzind că țara noastră a rămas la scădere și la mare <sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acei mai sus scriși bani, 100 ughi galbeni>³ ...¹ în divanul domniei mele, dinaintea întregului nostru <sfat și>¹ i-am dat pentru trebuința și pentru ajutorul țării și lor le-am dat acea seliște.

De aceea, <acea mai înainte spusă seliște, anume Bălăcenii, să fie și de la domnia mea slugilor noastre>³, lui Scherlet din Zorileni și cneaghinei lui, Maria, <și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă>³ ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire, lor și copiilor lor, nepoților <și strănepoților și răstră-

nepoților și întregului lui neam, care i se ve alege>¹ cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei seliști de sat mai înainte spuse, anume Bălăceni, să fie din toate părțile pe hotarele vechi pe unde>¹ din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, și credința ...¹ <credința>¹ panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara <de Sus>¹ și credința panilor Condea și Tuduri pircălabi de Hotin și credința panului Costantin ...¹ hatman și pircălab de Suceva și credința panului ...¹ Prăjescul pircălabi de Cetatea Nouă și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar ...¹ vistier și credința panului Perachi Celebi ceașnic și credința panului ...² stolnic și credința panului Condilă comis și credința tuturor boierilor <noștri>¹.

<Iar după viața și>¹ domnia <noastră>¹, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, ...¹ pentru că le sint dreaptă ocină și cumpărătură pe banii lor drepti și proprii, pe care i-au dat în trebuința țării.¹

Iar pentru mai mare putere și întărire, <am poruncit credinciosului>¹ și cinstitului <nostru>¹ boier, pan Ionașco <Ghiangh>¹ia mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră la această adevărată carte <a noastră>¹.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

Colecția Scarlat Callimachi, nr. 24.

Orig., pergament, pecete atirnată, rupt; lipsește jumătatea din dreapta a documentului, în care se află și data.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Ms. 629, f. 285.

Datat după documentul din 1632 septembrie 21 (vezi nr. 217, referitor la aceeași chestiune, și sfârșitul domniei lui Alexandru Iliiaș.

219

<1632 septembrie 21—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș.a. să hotărnicască părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluît Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.

† Ив Александрѣ Іауаш воєвода, божію милостію, господарѣ Земан Молдавскон. Scriemu domnea mea slugiloru dumnii méle, Alecsa din Popești și Todora-nu și Savolu dinu Cosițeni. Dămu voa știru că s-au jăloitu sluga noastră, Ionașco

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

¹ Rupt în orig.

² Loc alb în orig.

Jorea dvornic i popa Gligorie dinu Iaș, dzicindu <că>¹ are ocină în satu înu Rădeni. Deci Dănila și frate-său, Vasilie, și Mihăilă Unbraru și alți răzeș carii au ocină acoloa, nu lé lasă părțile acoloa, ce le-au avut și cosescu în toți aii și înpresoră partea de ocină ce li să viné acoloa și eii au ocină citu și dinșii.

Printru aceia, de veți védea ceastă carté a dom<n>¹ii melé, iar voii să stringeți omini buni, megiiăș, de să socotiți cu omini buni și să alegeț toate părțile pre 4 bătrini², carii citu i să va yéni pré bătrini și cine cite citu i să va vini pré bătrinu și cine ce au compăratu, să lé faceți cărți de la voii și de la omini buni. Iar coi va părea co strimbolu, să lé dai dzi să stea de față înaintea dum<n>¹ii méle. Так да знаеш, никак де не случинитс³.

† Пис с Мс, лкто хэрма.

† Господинъ рече.

† Глангк вел логофет счи <м. р.>.

† Ивнашко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/45.

Orig, hirtie (31,5 × 20 cm), pecete aplicată.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliăș.

220

1632 (7141) septembrie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cirstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.

<† Илѣ Александръ Илѣашъ воивода, божію милостію, господарьъ Землянъ Мшладвскон. Сѣже прѣидошкѣ прѣд нами <и прѣд нашими воєвди Тоадеръ и съ братъ его, Кыресткѣ, сынове Ровѣла>¹ вът Костецин, за нѣ добра воєвкѣ, некимъ <непо- нѣждени, а ни присловани и дали част нѣ за штиннѣ что съ избереѣт>⁴ вът село Костецин, вът колостѣ Тѣстовѣ, <воєвринѣ нашемо Дѣмитрашкѣ Гѣска двор>²никъ глотнѣ радѣ единъ конъ добръи цѣнованъ радѣ и злати вѣнѣхъ занѣже они потерѣла тотъ конъ¹ и не имѣше съ чимъ платити тотъ конъ <дали они част нѣ за штиннѣ

¹ omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, în loc de да не случинитс.

⁴ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

И если менѣетъ конѣвѣ нѣкѣи и пле<1>менци нѣ да имѣетъ вратити цѣно конѣ и да дрѣжатъ част нѣ за штиннѣ. И если не избереѣтъ съ никто вът племенци нѣ да искѣпити и да<1> естъ емѣ правою штиннѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ.

<Итак да не бѣдетъ>¹.

† Мс, лкто хэрма септемвриѣ кв.

<† Кресткѣ Дамм>²иан <писал>.

<† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării> Moldovei.

Iată au venit înaintea noastră <și înaintea boierilor noștri Toader și cu fratele său, Cirstea, fiii lui Robul>¹ din Costești, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici asupriți și au dat partea lor de ocină ce se va alege>¹ din satul Costești, din ținutul Tutova, <boierului nostru Dumitrașcu Gheuca vor>²nic de gloată pentru un cal bun <prețuit drept 50 zloți bătuți pentru că i-au pierdut lui acel cal>¹ și neavînd cu ce plăti acel cal <au dat ei partea lor de ocină.

Iar de va părea strimb vreunei¹ rudenii a lor, să aibă a întoarce prețul <calului și să țină partea lor de ocină. Iar dacă nu se va afla nimeni dintre rudele lor să-l răscumpere>¹ să-i fie lui dreaptă ocină, cu tot venitul.

<Și altfel să nu fie>¹.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 22.

<† Cirstea Damm>²иан <a scris>.

Bibl. Acad., MCCLV/119.

Orig., hirtie (20 × 7 cm.), fragment.

Cu o trad., *ibidem*, CCLXVIII/2, după care s-au făcut întregirile.

221

1632 (7141) septembrie 22.

Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Bălițești, dă ocina sa din acest sat lui Mereuță pircălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.

† Eu, Vasilie, feciorol loi Ignatu și Agahie fetei loi Toader de Bălițești, mărtorisesco eu însomi pe meni co cisto zapis al miu com am dat a me moșii și ocină de sat de în Bolițești, pe Stodeneț², și de în sat de întri

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

² „pe Stodeneț”, scris deasupra rindului.

1632 (7141) septembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

Derselbe¹ verbithet dem weltlichen Stande sich in des Geistliche Dingen zu nelieren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 26te September.

Același¹ interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

Dat in Iași, 7141 <1632> septembrie 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 28.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

pe Bogdana¹, ci este parte noastră, moșie dreptă de bonăvoi me, loi M<e>²-răuță pircălabol, de mi-am plătit capul de la cormo³ prenr-o<n>⁴ cal ci am forat a loi Crăcion de Bicani, de înainte loi Erimie căpitan și Eiachim de Coșești și Stircol de acoloa și Știtan de acoloa și Vasilie Coșescol și Cozma croitor ot Ias și Macarie cojocar ot Vasloiu și Nestor Dăncos ot Ivănești și Danail călogărol i denainte a molți omeni boni și bătrini, ca să-i hie loi moșie în vec. Eră de a noastră sămi<n>⁴ță șine va vre să o sco<m>⁴pere să a<i>⁴bă a da o<n>⁴ cal, că așe am tocmit, ca să știe.

Въ лѣто хрѣма септември кк.

Arh. St. Iași, CDIX/12.

Orig., hrtie (32,5 × 21 cm.), trei peceti aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 217 (orig.; editat cu caractere chirilice).

<1632 septembrie 23—1653 aprilie>.

Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeț și cu lazuri mănăstirii Secul.

Prisaca la Tîrgul Niamțului.

Zapis de la Catrina, sora lui Varlaam mitropolitul, intru care scrie precum au dat sfintei mănăstiri Săcului o prisacă cu pomeți și cu lazuri, unul pre din sus de pomi, altul pre din gios, care prisacă i-au fost și ei danie de la fratele său, părintele Varlaam mitropolitul, și cu 32 matce în prisacă, pentru sufletul părinților și al ei să aibă a-i scrie în sfintul pomelnic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 552 v.

Regest.

Datat după Varlaam mitropolit (23 septembrie 1632 — cca. aprilie 1653).

¹ „și de în sat de întri pe Bogdana“, tăiat.

² Loc rupt în orig.

³ Pentru „curmei“.

⁴ Omis în orig.

1632 (7141) octombrie 6.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărăuți, ținutul Hotin.

Ispisoc din 7141 <1632 oc<tom>²vr<ie>² 6 a domnului Alexandru Iliș v<oie>vod, pren care arată că satul Șărăuți din ținutul Hotinului au fost domnescu și l-au dăruit credincios boerului domnii sale Neniul vornic, ca să-i fie dreaptă ocină și moșia lui și moștenitorilor săi nestrămutat în veci.

După Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*, p. 58.

Rezumat dintr-o carte de judecată a divanului, din 28 octombrie 1811, de la Arh.

St. Iași, CXLI, nr. 49 (documentul nu a fost găsit la această cotă).

¹ Iuon Alexander Wojwoda.

² Întregit de editor.

1632 (7141) octombrie 8.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Stircea satul Răciinții, ținutul Hotin.

Moșia Mihalcău.

7141 <1632> octombrie 8.

Ispisoc di la Alixandru Iliș voevod, întăritoriu lui Costandin Stircea pi satul Răciinții, di pi Nistru, în ținutul Hotinului, din dresăle daniei și milui-rii de la Miron Barnovschi Movila voevod și de la Moisiu Movila voevod, cari acel sat au fost drept a lui Isaac Balica hatman.

Arh. St. Iași, DCCXCI, f. 438.

Rezumat dintr-un perilipsis din 1809 martie 13 pentru moșia Mihalcău.

Alt rezumat dintr-un perilipsis din 1813 septembrie 22 pentru aceeași moșie, ibidem. DCCXCI, f. 441v.

1632 (7141) octombrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Borleanul uricar și ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul satului Șendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Șelișeu al lui Lupul cupar.

† Иъ Ілішъ Ілішъ воієвода, божію милостію, господарь Земли Милдвескомъ Ілішъ господство ми савсѣмъ нашимъ, Борлеанъ урїкаръ и срединкомъ шт[Дорохою].
Dămu voao știre că domnii méle se-au jeluit sluga noastră Onciul ce au fost staroste pre Lupul cuparul, ginere lui Rugină, și așe-au dzis innaintea domnii méle că-i ia o bucată de loc cu finațe den hotarul Șendricenilor cătră hotarul Șelișeului, cu tării sa.

Dereptu acéia, daca veț védea ceastă carte a domnii méle, iar voi să socotiț cu oameni buni, de va fi așea și de va fi aratu sau cosit pespre stlpii Onciului, iar voi să-i luaț 12¹ boi și la domnii mea să-i aduceț [și la domniia mea să-i aduceț] și să le daț dzi s<ă>² vie de față toț cu uricele sale innaintea <domnii m>²éle . . .² oprit cu finaț cu tot, pînă-ș vor înt<re>²ba innaintea domnii méle [pînă-ș vor întreba] și hirtie de dzi încă să le faceț.

Так да знаете, никак не считайте прѣд сим листомъ господства ми.

Писъ съ Іліс, къ лѣто хрѣма шктомврѣ І.

† Господинъ рече.

† Плягѣ велъ логофѣтъ счи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Тоадеръ <писалъ>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/22.

Orig., hirtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, XIV, p. 14–15 (orig.).

1632 (7141) octombrie 15.

Marica Ihnătoaie vinde o parte de ocină din satul Șendreni lui Ghiorghie staroste de negustori din Iași.

† Adecă eu, Mariica Ihnătoae, înșămi mărturisescu, cu cest zapis al meu cum de bunăvoia mea, de nime nevoită, niți împresurată, ce de bunăvoia mea am vindut o parte de ocină din Șendreni, partea lui David, feciorul Magdei, nepotul lui Ciocan, ce-au fost direaptă cumpăratură mie și soțul meu, lui Ihnat Manoleț, de la David, ficiorul Magdei, carele mai sus scrie. Ș-am vindut lui Ghiorghie starostei de neguțatori de tirgu de Iaș pintru treidzăci de taleri bătuț. Pintru cit au fost cumpăratură de noi, pentru atita s-au vindut și lui Ghiorghie starostei. Mai mult nu s-au vindut. Ș-am vindut din giunătate de sat de la Șendreni, den partea din gios a opta partea.

Ș-am vindut dinnaintea a oameni buni, anume: Argherie starosté za cupțom și Toader Hagi și Ghiorghie Hanul și Mirăuță, fratele Măricăi, și Costan-

¹ Corectat cu altă cerneală.

² Loc rupt în orig.

tin, ficiorul lui Mirăuț, și Alexa neguțatoriul și Zahariia cupeț și mulți oameni buni.

Iar noi acești oameni buni, dac-am vădzut tocmală bună întru dînși și plată deplină, pintru credința pusune-am și pecețile, ca să să știe.

Eu Mihălachi, *свѣга Грама вел столник, сам писах*¹.

† *Бъ лѣто хрѣма шхтомерѣи ѣ дни.*

Bibl. Acad., LXXXIX/133.

Orig., hîrtie (31,5 × 20,9 cm.), cinci peceți aplicate.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXVII/113.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

228

1632 (7141) octombrie 16, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Pinte și fratelui său, Boul, părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băcănești și Mastatici, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.

Tălmăcire din uric vechiu sîrbescu de la Alexandru voievod, scris de Cîrste Dămiiian în Eș, pe hîrtie, la anul 7141 <1632> octombrie 16.

Cu mila lui Dumnezău, noi Alexandru voievod, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, innainte noastră și innainte boierilor noștri, slugile noastre, Pinte și fratele său, Boul, și au arătat innainte noastră un zapis de mărturie de la Ioan Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din tîrgul Bîrladului și de la toți tîrgoveții bătrîni și tineri de acolo, cu pecete tîrgului, așa scriind și mărturisind într-acei zapis, precum că au venit innainte lor Mărica, fiica lui Ifrim visternic, și nepoții lui de fii, Toader și Grigore și Mărica și Erina, fiica lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, că de a lor bunăvoe, de nimine săliți, nici asupriți ș-au vindut a lor driaptă ocină și moșie, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipercani și din Băcănești, pe Bîrlad, cu vad de moară în Bîrlad, ce li-au avut cumpăratură tatăl lor, Ifrim visternic, de la dumneai Măgdalina, fiica lui Ionașcu, nepoata de fiu lui Mihul medelnicer.

¹ „sluga lui Grama mare stolnic Insumi am scris“.

Și cătră aceasta, iarăși au vindut Mărica, fiica lui Ifrim visternic și nepoții săi de fii, ciți sint mai sus scriși, Toader și Grigori și Mărica și Irina, fii lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipercani și din Băcănești, pe Bîrlad, cu vad de moară în Bîrlad, și al cincile parte din Mastatiți, parte lor cită li să va alege, cu vad de moară în Bîrlad, ce au fost cumpăratură a tatului lor, Ifrim visternic, de la Grigori și de la fratele său, Vasilie, fii Anghelinei, a nepoatei de fii a lui Mihul logofăt¹. Pe acele părți li-au vindut slugilor noastre, lui Pinte și fratelui său, lui Boul, drept una sută taleri de argint, că li-au plătit deplin innainte noastră; și li-au dat tot lor și acei uricu ce l-au avut pe acele părți de ocină.

Deci domnie noastră, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă li-am dat și li-am întărit slugilor noastre, Pinte și fratelui său, Boul, pe acele părți de ocină, ca să le fie lor și de la domnie noastră drepte ocine și cumpărături și uric și întăritură, cu tot venitul, nesmintit niciodinioară în vecii vecilor. Altul să nu să amestece.

Domnul au zîs.

Ghenghe vel logofet au învățat.

Bibl. Acad., MCDLVIII/52.

Trad. din sec. al XVIII-lea.

229

1632 (7141) octombrie 16.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți pe care le zălogiseră la Costantin Stîrcea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.

7141 <1632 octombrie 16>².

Ispisoc de la Alexandru Iliș vodă arătători că Toma Moșanu și cumnatu-său, Ionașc, și femeea lui, Tofana, fii lui Coste Moșan, nepoții lui Tolo-

¹ Greșit, pentru „medelnicer“ (cf. doc. nr. 132).

² Data de lună și zi completată după un rezumat aproape identic de la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, (copie după transcriere de Ghibănescu, *Ms. Surete*, VI, p. 534, nr. 100).

eico, au dat bani ei era datoriu lui Costandin Stircea și nepotului său, lui Gheorghii Coropceanul, ficiorul Măriții Iorașcoae, și și-au luat înapoi arătatele giumătăți de sate¹, însă banii i-au dat numai Ionășcu și femeia lui, Tofana, iar Toma Moişan n-au dat nimic și pînă cînd nu va întoarce el lui Ionășcu parte ce i să va vini să nu aibă acolo nici o treabă.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iasi.

Copie după Ghibănescu, Ms. Surele, III, p. 65, nr. 29.

(Transcriere după un rezumat dintr-un opis de documente).

230

1632 (7141) octombrie 20.

Iurașco vindē ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei, Dumitrache, pentru 40 de taleri.

† Adică eu, Iurașco, scrieu și mărtbresesco co césto zapis al meu com eu dé bunăvoia mea, dé némé névoit, nicé asupra, nécé îngreoiat, cé eu déo bunăvoia² mea am vindut a mea dreaptă ocină și moșie cé să va alége partea Arvasia, fică Cătălinei, din sat den Rosi, dé vatra satului și co iaz izit și den cinpo și den țarină și den del și den vale și den pădure, co tot vinitol. Această ocină o-m vindut eu dumisale giupinésăi Păscălinei și hiului dumisale, lui Dumitrache, ca să-i fii dumilorsale dreptă ocină și moșii a nepoților dumilorsale, o-m vundut drepto patrudzică dé taleri bătoț.

Și in tocmala dumilorsale au fosto popa Ionașco den Căteșeni și popa Avram de Piticeani și Pétre hotnogol ot tam și Vasiliu de Mesă2nește și Ștefan ot tam și Costin dé Rosi și Toader dé Négoșeni și molți oméni buni bătrini și téné<ri>² au fosto într-acea tocmală. Pé mai mare credéni ne-amo pos pecétilé și iscălitorile.

† Însă aiasta parté, o-m compărat eu Iurașco Goișor dé I<a>² Arvasiia, fita i, Cătăline.

† Лето хэрма³ октомври³ к³.

† Из поп Аврам <т.р.>.

† Из Юрашко прѣкълѣк ам scres <т.р.>.

Bibl. Acad., LXI/48.

Orig., hirtie (33,6 × 20,5 cm.).

¹ Se referă la un doc. din 1631 (7140) noiembrie 1 prin care Moise Movilă voievod întărește lui Costantin Stircea, pentru aceeași datorie, jumătate din satele Voľošcov și Hădărăuți (ibidem, nr. 28).

² Omis în orig.

³ a (1) și к (20), scrise ulterior, de aceeași mină.

231

1632 (7141) octombrie 20, Ruși.

Iurașco vindē jupînesei Păscălina și fiului ei, Dumitrache, o ocină din Rușii Goei.

† Гѣ 850 23, Iurașco, scriu și mărturisescu cu acest zapis al meu cum am avut o parte de ocină în sat, în Rusii Goei, cumpăratură de la[a] Arvasiia, fata [a] Cătălinei, iar eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asupra, eu am vindut acea parte de ocină din Rusi, ce să va alege, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din poiate și din hălășteu și cu case gata[a] și cu pivnițe. Aceia am vindut dumisale giupînesei Păscălinei și fiului său, lui Dumitrachi, drept patrudzăci de lei, bani gata[a], ca să fie dumilorsale direaptă ocină și moșie, cu tot venitul, neclătit în veci. Și să aibă a-ș face dirésă domnești.

Și întru tocmala noastră fost-a mulți oameni buni și bătrini și preuți, anume: popa Ionașco ot Căuteșani și popa Avram ot Piticiani și Petrea hotnogul ot tam și Vasilie ot Mesehănești și Ștefan ot tam și Costin ot Rusi și Toader ot Negușeni.

Drept acéia, noi toți, vădzindu tocmala lor de bunăvoe și plată deplină, pus-am ale noastre peceți și iscălituri pre aiastă adevar<at>¹ scrioare să hie lor de mărturie. Să să știe.

Из с Ръси, въ лѣто хэрма октомври³ к.

Из поп Аврам писах <т.р.>.

Из поп Юнашко писах <т.р.>.

Из Юрашко прѣкълѣк <т.р.>.

Из ...² писах т.р. писах сам.

Bibl. Acad., LXI/41.

Orig., hirtie (33,3 × 21,2 cm.), patru peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

² Semnătură indescifrabilă.

1632 (7141) noiembrie 1, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea dări a circiumilor sale.

Ioan Alexander Illiasch Wojwoda confirmiret ut N° 61¹.
Dtto Iassy, 7141 <1632> din 1 t^{en} Nowember.

Ioan Alexandru Iliș voievod întărește ca la nr. 61¹.
Dat în Iași, 7141 <1632> noiembrie 1.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 66.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*. III, p. 757 (text german și trad.).

1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești.

Mărturie pentru vânzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.

† Се же ми, Шефан Бѣки дияк и Петръ хотног и поп Яврам въ Птичани и поп Ивнашко въ Къстешани и Гавриил въ там и Сакоуѣ въ там и Тоадѣр въ Негушѣни и Шефан и Василѣ въ Месеѣниши и Костин въ Рѣси и многи люди добрихъ, укванѣи межнѣиши. Adeică au venit naintea noas-

¹ Ioan Alexandru Wojwoda befreyet die zur Suezawaer Mitropolie gehörige Wirthshäuser von allen Abgaben.

Ditto Iassy, 7138 <1629> den 16 t^{en} September.

Ioan Alexandru voievod scutește circiumile aparținând Mitropoliei Sucevei de toate dările.

Dat în Iași, 7138 <1629> septembrie 16.

tră Anghelina, fata[a] Măriicuței, nepoata[a] popei Ianului, de nime nevoită, nice asuprită, ce de a[a] ei bunăvoe și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Doljești, a șeasa parte, cu tot venitul ei din cîmpu, din vatra satului, din săpături, din pădure, din pométe, dintr-apa și cu vadu de moară într-apa [a] Albiei, ce acela sat iaste pre apa Sirétiului, în ținutul Romanului. Acéia au vîndut mătușei sale Păscălinei și feciorului ei, Dumitrachi, drept patrudzăci de galbeni, bani gata[a].

Deci noi, vădzindu de bunăvoia lor tocmală și plată deplin, noi am făcut dumilor sale, Păscălinei și fiului, lui Dumitrachii, de la noi acest zapis, ca să-i fie lor de credință și de mărturie și ca să-ș facă și dirése domnești.

Și mai pre mare credință și mărturie pus-am și ale noastre peceti și iscălituri pre aestă adevărată a noastră scrisoare, <șă se>¹ știe.

† Писъ Богдъниши, въ лѣто жэрма ноемврѣа 1.

Яз Шефан Бѣки дияк и Сакоуѣ <m.p.>.

Яз Яврам хотног сам писахъ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 648, f. 21.

Orig., hirtie (34,5 × 20 cm.).

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.

† Ив Александръ Наїпаш киевска, кожѣю милостѣю, господарь Земли Молдавскѣа. Оже господство ми даем и потверждаем нашѣмъ вѣрномъ болѣрномъ Дмитръ Бухуш третѣмъ логофетъ, его правѣи штинни и дѣдннни, въ его правѣи и пѣтомѣи привилѣахъ, селѣ Гѣдинци на Ширѣт, съ мѣстѣ за мѣстѣи съ Ширѣт и съ пѣтѣи селѣи и съ болѣтѣми рѣнѣами и съ виноградѣи и съ порѣи съ Ширѣт и дрѣгоѣ селѣи, на имѣ Криквици, под Штрѣнж, съ став и съ мѣстѣи и съ виноградѣи, въ томже хотар, селѣи Рѣвѣкѣни, пониже

¹ Omis in orig.

Пѣтрши и селищѣ Гъзрѣнѣи и Хотчищѣи и четвертата част селъ Мѣкнѣнѣи и селищѣ Дъдѣщѣи, на Гирка, съ мѣстѣи за став и за мѣстѣи ѿ Гирка, чѣтъ въ волост Рѣманскѣи и третаа част селищѣ Платѣнѣи и пол селъ Бѣкъчиши и една вѣката землѣи ѡт хотар Тръг Краснѣи, покѣда назнамена и поставила стаѣпи Пѣтрашко Башотѣи лѣгофѣт съ шкѣлини мѣжѣиши и съ людѣи двѣри, съ мѣстѣи за став и за мѣстѣи въ шѣшх Бахѣицахъ и вѣси части егѡ колѣкѣ съ избѣрет ѡт селъ Тѣлахъриши, съ став и съ мѣстѣи ѿ Бахѣи ѿ едни части ѡт Кичѣрѣ, чѣтъ ѿ волост Крълингъ тѣрскѣи и село Бѣкатѣищѣи, чѣтъ съ именуѣт Брълѣищѣи и селъ Спинѣаса на Бахѣи, съ став и съ мѣстѣи ѿ Бахѣи и вѣси части егѡ, чѣтъ съ избѣрет за кѣпѣжнѣи, ѡт селъ Юргичѣи и ѡт село Тотѣиши, тѣже на Бѣхѣи, чѣтъ ѿ волост Хрълѣвскѣи и едни мѣстѣи за мѣстѣи и за пасѣкѣи пѣнѣже Пѣрѣчѣи, ѿ Жижѣи, чѣтъ ѿ волост Пѣкѣи и село Кѣпчѣи и Брътѣшѣи на Чѡхрѣ, съ став и съ мѣстѣи ѿ Чѡхрѣ и четвертата част ѡт селъ Тренѣсѣи чѣтъ на Драбѣищѣ, съ пол став и съ мѣстѣи ѿ потоцѣи Драбѣищѣи и третаа част село Кѣстеиши, над Прѣтѣ, съ мѣстѣи за став и за мѣстѣи ѿ Чѡхрѣ, такожде и ѿ Прѣтѣ, съ мѣстѣи за мѣстѣи ѿ Дѣвѣсѣи и съ порѣи через Прѣт и вѣси части егѡ ѡт селъ Дѣмѣнѣи, пѣи вѣши Кѣстеиши, тѣже на Прѣтѣ и пѣла селъ Бѣзѣищѣи и пол селъ Рѣстеѣа и вѣси частѣи егѡ ѡт селъ Тѣлѣмѣш, над Нѣстрѣ, чѣтъ ѿ волост Хѣтинскѣи и селъ Мѣнѣищѣи и пол селъ Грозиши на Гѣнтѣсѣ, съ мѣстѣи и съ мѣстѣи за стѣпи и за фирѣтрѣи въ рѣцѣ Гѣнтѣсѣ и съ мѣстѣи за винѡград и съ переѣлам и съ сѣнѣжѣи ѿ пѣниши чѣтъ съ избѣрет Мѣнѣиши чѣтъ ѿ волост Тѣтрѣшскѣи и една част за ѡтѣниши ѡт селъ Мѣстѣищѣи через Нѣстрицѣ, чѣтъ съ избѣрет част Хричѣищѣи съ мѣстѣи за мѣстѣи ѿ пѣтѣищѣи селъ и съ мѣстѣи за пасѣкѣи, чѣтъ ѿ волост Бѣкѣищѣи и селъ Нѣкѣищѣи чѣтъ съ именуѣт Триѣищѣи, съ став и съ мѣстѣи ѿ Пѣтѣищѣи Чѣрни и вѣси частѣи егѡ, елики съ избѣрет за кѣпѣжнѣи, ѡт селъ Рѣмѣищѣи, тѣже на Чѣрни Потѣищѣи, съ мѣстѣи за став и за мѣстѣи въ Пѣтѣищѣи Чѣрни, такожде и въ пѣтѣищѣи Бранищѣищѣи, чѣтъ ѿ волост Нѣмѣцкѣищѣи и селъ Потѣищѣи и едни частѣи за ѡтѣниши, елики съ избѣрет за кѣпѣжнѣи <ѡт сѣи селъ Гѣлѣиши и дрѣгѣищѣи частѣи такожде за кѣпѣжнѣи ѡт селъ Бѣмѣищѣи на пѣтѣищѣи Кѣцитѣи, съ мѣстѣи и съ мѣстѣи за стѣпи ѿ пѣтѣищѣи Кѣцитѣи и съ една пѣлѣна съ сѣнѣжѣи, чѣтъ съ избѣрет Мѣстѣищѣи и Лѣхѣи.²

Тѡго радѣи, тѣхъ вѣсѣхъ вѣши писанихъ селѣи и брѣдѣи за мѣстѣи и частѣи за ѡтѣниши, да естѣи и ѡт гѣспѡдѣства мѣи нашѣи вѣрѣниши вѣши рѣчениши колѣриши Дѣмитѣи Бѣхѣи третѣиши лѣгофѣтѣи, правѣи ѡтѣниши и дѣдѣниши и вѣкѣпѣиши и ѡрик и пѣтѣищѣищѣи, елики и вѣсѣиши родѣи егѡ, кѣтъ съ елики избѣрет

и вѣближѣи сърдѣниши, съ вѣсѣиши дохѡдом, непѣрѣшѣиши, и <м>, никѣлиши съ вѣки вѣчѣи. И ни да съ не шѣмѣиши.

Пис ѿ Мѣсѣи, въ лѣтѣи хѣрѣиши нѣмѣри въ дѣни.

† Сам гѣспѡдинѣи вѣлѣи.

Иѡ Илѣксѣи Илѣиши вѣвѡд <м.р.>.

<Pe verso>: Гѣнѣтѣи вѣл лѣгофѣт <м.р.>.

<Кристеи Дѣмитѣи>¹ <писѣи>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea dăm și întărim credinciosului nostru boier, Dumitru Buhuș logofăt al treilea, dreptele lui ocini și dedine din dreptele și propriile lui privilegii, satul Gidinții pe Siret, cu loc de mori la Siret și la pîriul satului și cu bălți de pește și cu vii și cu pod umblător pe Siret și alt sat anume Criveștii, sub Strungă, cu iaz și cu mori și cu vii și, în același hotar, seliștea Răvăcanii, mai jos de Pietriș și seliștea Găurenii și Hotceștii și a patra parte din satul Movileni și seliștea Dădeștii, pe Sirca, cu loc de iaz și de mori la Sirca, ce este în ținutul Roman, și a treia parte din seliștea Plotuneștilor și jumătate din satul Căcăcești și o bucată de pămînt din hotarul Tîrgului Frumos, pe unde a însemnat și a pus stilpi Pătrașco Bașotă logofăt, cu megieșii dimprejur și cu oameni buni, cu loc de iazuri și de mori la amindouă Bahluțele și toate părțile lui, cite se vor alge din satul Tălhărești, cu iaz și cu mori la Bahlui, și niște părți din Chiceră, ce este în ținutul Cîrligăturii, și satul Vavatieștii, ce se numește Birleștii, și satul Spinoasa pe Bahlui cu iaz și cu mori la Bahlui și toate părțile lui de cumpărătură ce se vor alege din satul Iurghiceni și din satul Totoești, de asemenea pe Bahlui, ce este în ținutul Hirău și un loc de mori și de prisacă mai jos de Pureciani, la Jijia, ce este în ținutul Iași, și satul Cupcici și Brătășanii pe Ciuhur, cu iaz și cu moară la Ciuhur, și a patra parte din satul Tribiseuți, ce este pe Drabiște, cu jumătate de iaz și cu moară la pîriul Drabiște și a treia parte din satul Costești, pe Prut, cu loc de iaz și de moară la Ciuhur, de asemenea și la Prut, cu loc de moară la Dubase și cu pod umblător peste Prut și toate părțile lui din satul Dumeni, mai sus de Costești, de asemenea pe Prut și jumătate din satul Bozovița și jumătate din satul Răsteul și toate părțile lui din satul Tălmaciu, pe Nistru, ce este în ținutul Hotin, și satul Măneștii și jumătate din satul Grozești, pe Oituz, cu mori și cu loc de pive și de firistreu² pe pîriul Oituz și cu loc de vie și cu grădini și cu finețe la muntele ce se numește Muncieii, ce este în ținutul Troțuș și o parte de ocină din satul Măstacănul, peste Bistrița, ce se va alege partea lui Hricicanul, cu loc de moară la pîriul satului și cu loc de prisacă, ce este în ținutul Bacău

¹ Loc rupt in orig.

² Măstacănii и Лѣхѣи. scris cu altă cerneală.

¹ Vezi nota 2 de la p. 292.

² Așa în orig.

și satul Neculeștii, ce se numește Trifeștii, cu iaz și cu mori la Piriul Negru și toate părțile lui de cumpărătură, cite se vor alege din satul Românești, de asemenea pe Piriul Negru, cu loc de iaz și de mori pe Piriul Negru, de asemenea și pe piriul Brănișterilor, ce este în ținutul Neamț, și satul Potropoștii și niște părți de ocină, cite se vor alege de cumpărătură, din satul Olășei și alte părți de asemenea de cumpărătură din satul Bombotești, pe piriul Cuțitna, cu mori și cu loc de pive la piriul Cuțitna și cu o poiană cu finețe, ce se cheamă Măstacani și Lihaci¹.

De aceea, toate acele mai sus scrise sate și vaduri de mori și părți de ocină să fie și de la domnia mea boierului nostru credincios mai sus zis Dumitru Buhuș al treilea logofăt, drepte ocini și dedine și cumpărături și uric și întărire, lui și întregului neam al lui, care i se vor alege cele mai apropiate rude, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru Iliăș voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Ghianghea mare logofăt <m.p.>.

<Cristea Damian>²<a scris>.

Arh. St. Iași, DCCXVII/4.

Orig., hirtie (31,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

O copie din sec. al XX-lea, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Pachet Costăchescu; o trad. din 1807, la Arh. St. Iași, CLXXIX/8; o trad. din 1722 martie 18 de Ștefan Luca vist., la Arh. St. Buc., A. N., MMDCCI/1, cu data greșită: 1632 nov. 1.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 77 (rez. după traducerea din 1722); Ghibănescu, *Surele*, II, p. 114—116 (orig. slav cu trad.).

235

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.

† Иѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣашъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавскіи. Сѡже прѣнде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри молдавскими, великими и малими, слѡга и болѣришъ нашимъ Нѣнѣю дворникъ глотниѣи и

¹ „Măstacani și Lihaci”, scris cu altă cerneală.

² Documentul este tăiat posterior lecturii lui M. Costăchescu și Gh. Ghibănescu, după care s-a făcut completarea (vezi mai jos).

ѡказова, прѣд нами и прѣд съвѣтомъ нашимъ единъ исписокъ за даніе и милованіе ѡт Моисѣи Могила воевода, на единъ сълашъ за цигани право наше господарскою, именемъ Іспѣла, сънѣ Кобѣлкѣша, съ жѣна его и съ дѣтѣи нѣхъ, ради слѡжба его что послѡжила господство еи и смилала съ господства ми и просила соби и ѡт господства ми исписокъ за потвържденіе на тотъ више писанъ сълашъ за цигани.

Ино господство ми ешеже проѡмилостивихомъ съ и дадохомъ и потвърдихомъ емѡ. Того ради, тотъ сълашъ за цигани, именемъ Іспѣла, сънѣ Кобѣлкѣша съ жѣна его и съ дѣтѣи нѣхъ, да естъ и ѡт господства ми слѡси и болѣришъ нашимъ, више реченномъ, Нѣнѣю дворникъ велишѣи, правѣи холопи цигани и даніе и милваніе и срѣк и потвържденіе непоколѣбимо, <ѣ>мѡ, николиже въ вѣки.

И по нашимъ жикотѣ и господствованіе, кто съ покѡситъ разорити сѣта наше строеніе, тотъ да естъ непрощенъ ѡт Господа Бога и ѡт вѣсѣхъ свѣтѣнѣхъ иже Богъ изъ вѣка съгдѣше, въ безконечнѣи вѣки и мѣки, аминъ. Того радѣи ни никто да съ не оумишаѣтъ.

Писъ Ісоѡхъ, въ лѣто <ѡрѣма> ноемвриѣ вѣ дѣни.

† Самъ господинъ велѣа.

Иѡ Ілѣѡандрѡ воевода <m.p.>.

† Крѣтѣ Дамѣтанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul nostru, Neniul vornic de gloată și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un ispisoc de danie și miluire de la Moisi Moghila voievod, pe un sălaș de țigani al nostru drept domnesc, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și cu copiii lor, pentru slujba lui ce a slujit domniei sale și s-a rugat domniei mele și și-a cerut și de la domnia mea ispisoc de întărire pe acel mai sus scris sălaș de țigani.

Deci domnia mea încă m-am milostivit și am dat și i-am întărit. Pentru aceea acel sălaș de țigani, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și copiii lor, să fie și de la domnia mea slugii și boierului nostru mai sus zis, Neniul fost vornic, drepti robi țigani și danie și miluire și uric și întărire, neclintit, lui, niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să nimicească această întocmire a noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și de

toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu în veacurile și muncile fără sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCCLVIII/4.

Orig., hîrtie (41,5 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

236

<1632> noiembrie 3, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Tofan Sechil și nepotul său, Neculai, au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jijia, în ținutul Hirlău.

† Се збо ми, Сакни Прѣжеска бие хетман и Пѣтрашко Башотъ логофет и Гиургин Башотъ бие вистѣрник и Рошка вистѣрник и Бѣхшш логофет и Цифан Боша клѣчкер и Гиургин Жорѣ прѣкълаб и Жорѣ корникса и Рошка корник глотнѣи și mulți ficiori de boiari. Scriem și mărturisim noi cu cestu zăpis al nostru cum au vinit înaintea noastră Tofan Séchili și nepotu-său, Neculai Séchili, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nici asupriți și-au vîndut a lor direaptă ocină și moșei, toată partea lor din sat din Căbăceni, pre Jijia, ce iaste în ținutul Hirlăului, toată partea lor ce să va alége din tot locul, din vatra satului și din țarină și din ampu și din finaț, cu loc de hălăștieu și cu vad de moară în Jijia și din rădure și din tot locul, ce să va alége partea or. De<ci>¹ o au vîndut dumisali fratelui nostru Lupu<lu>ci Prăjescul ce au fost postelnic dereptu o sută și cindzăci de galbeni și dzéce iape. Dici dumnealui frateli nostru Lupul Prăjescul ce au fost postelnic s-au sculat și au plătit tot deplin acei bani, ce mai sus scrii, 150 ughi și 10 iape, dinna-ntea noastră.

¹ Omis în orig.

Deci noi, vă[d]dzindu de bunăvoia lor tocmală și vindzare și deplină plată, noi încă i-am făcut dumisali fratelui nostru Lupul Prăjescul ce au fostu postelnic zăpis de la noi, ca să-i hii dereaptă ocină și moșie și cumpărătură cu tot vinitul ce să va alége din tot locul.

Și pre mai mare credință am iscălit și ne-am pus pecețili cătră acesta zăpis.

✕ Ис, ноемврие 7.

Прѣжеска бие хетман исках <m.p.>.

Пѣтрашко Башотъ логофет <m.p.>.

Дѣмитрос Бѣхшш логофет <m.p.>.

Гиургин Рошка исках <m.p.>.

Гиургин Жорѣ искал бие прѣкълаб <m.p.>.

Тофан Сѣкил искал <m.p.>.

Из Николаю Сѣкил искал <m.p.>.

Ивнашко Жора дворник <m.p.>.

Из Цифан Боша бие клѣчкер искал <m.p.>.

Bibl. Acad., CDXXII/99.

Orig., hîrtie (31,5 × 20,3 cm.), opt peceți aplicate.

Datată după întărirea domnească din 1632 noiembrie 8 (vezi nr. 243).

237

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod imputernicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpînească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

† Ив Александрос Илішш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскни. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svinta mănăstire la Arun vodă, spre-acéia să fie tare și putérnic cu cartea domnii méle a ținea și a opri și <a>¹ apăra un sat, anume Mierăeștii, ce iaste în ținutul Tecuciului. Ce au fost acest sat, ce mai sus scrie, a lui Enachie postelnicul, direptu de moșie, cumpărat pre a săi direpți bani și acmu

¹ Omis în orig.

la moartea lui, l-au dat svintei mănăstiri ce mai sus scriem, de la mănăstirea lui Aron vodă, dreptu sufletul său și a părinților săi.

Deci pentr-acéia, altu nime să n-aibă nime <a>¹ să amesteca într-aceasta sat, ce mai sus scriem, nici în bucate ce vor hi, ce numai ca să aibă treabă rugătoriu nostru egumenul și cu călugării de la svinta mănăstire de la Aron vodă. И никто да не смѣет дрѣжати или шпирати прѣд снм листом господства мн².

✠ Ис, въ лѣто хрѣма ноємвриѣ г̃.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Александръ воєвода <т.р.>.

† Брълѣдѣнша <писал>.

Bibl. Acad., XCIX/54 a-b.

Orig., hirtie (31,4 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o copie din 1827 noiembrie 30.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11 (copia din 1827).

238

1632 (7141) noembrie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași viile sale de la Cotnari.

† Ив Александръ Илѣашъ воєвода, божію мнлостію, господаръ Земли Молдавскон. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor domnii méle, egumănu și a tot săborul de la sfinta mănăstire de la Sveati Sava din tirg din Iași, spré acéia să hie tari și putérnici cu cartea domnii méle a ținea și apăra și a opri viile sfentii mănăstiri, de la Cotnariu, cu crame cu vin, cu tot venitul, care vii le-au dat sfentii mănăstiri răpăusatul Ianachie postelnicul pentru sufletul său și a părinților dumisale.

Dece și domniia mea, vădzind darea și miluirea răpăusatului postelnicul Ianachie, domniia mea așjidirea am dat și am întărit sfinta mănăstire Sveati

¹ Omis în orig.

² Și nimeni să nu cuteze să stăpînească sau să oprească înainte acestei cărți a domnii méle.

Sava să-i hie și de la domniia mea dare și miluire și întăritură, nerușăit niceodată innaintea cărții domnii méle.

Итак да не бѣдет.

† ✠ Ис, въ лѣто хрѣма ноємвриѣ г̃.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Александръ воєвода <т.р.>.

† Бобин <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVIII/4.

Orig., hirtie (32,7 × 22,6 cm.), pecete aplicată.

239

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Panaiot stăpînirea asupra satului Trohănești din ținutul Tecuci.

† Ив Александръ Илѣашъ воєвода, божію мнлостію, господаръ Земли Молдавскон. Scriu domniia mea la toți oamenii den sat den Trohănești, de ținutul Tecuciului. Dămu-vă știre că acel sat au lăsat cu limbă de moarte să fiți a slugei domniei méle, a lui Panaiut.

Pentr-acéia, deaca veți vedea cartea domniei méle, iar voi să aveți <a>¹ asculta de dinsul intru tot ce va da învățătură.

Intr-alt chip să nu faceți. Тоє пишем.

✠ Ис, ноємвриѣ г̃, лѣто хрѣма.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Александръ воєвода <т.р.>.

† Шандир <писал>.

Bibl. Acad., CLXXXV/166.

Orig., hirtie (32,8 × 20,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 84 (orig.).

¹ Omis în orig.

1632 (7141) noiembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Scumpia, Stolniceni și Șetrăreni, din ținutul Iași, dăruite mănăstirii de Enache postelnic.

† Иъ Плевандръ Нлишъ воевода, божію милостію, господарь Земли Младескои. Дали еси ми сестрѣ господства ми молвенникомъ нашимъ, ерменю и въсемъ съборѣ шт свѣтла манастирѣ идеже ест храмъ свѣтлѣ Савѣ свещеннаго, шт сръдѣ трѣхъ Искѣи, на то шни да ест мощни и силни съ сѣя сестрѣ господства ми дрѣжати и шпирати селове, именемъ: Скѣмпѣи и Столничѣни и Шетрѣрѣни, что ест въ волостъ Искома, съ въсѣмъ доходомъ еже шербѣшетъ съ въ хотарѣ ихъ, что тѣхъ въше реченихъ селахъ бѣше правнѣ штнини и кѣпешни Енакѣви постелника и дал и помилуекал свѣтла манастирѣ еже въше пишемъ, съ языкъ смъртѣни, въ за дѣше его и за дѣше поконниимъ штцимъ его.

Того радѣ, како да ест им и шт господства ми съ въсѣмъ доходомъ. Тѣмъ ради и въ, въсѣи сѣбѣи господства ми елици кѣт ходите съ сѣбѣихъ господства ми по того волостъ, пѣркѣлави и иннихъ сѣбѣеници, яко шзрите сестрѣ господства ми въше въсѣи данманте штазните вѣлама в мирно тѣхъ въше писани селахъ, товарни да не потѣгнѣите радѣ иннихъ селахъ и ни радѣ иннихъ людѣ, нѣ да бѣдетъ в мирно, тѣкмо да платитъ ихъ дан, коланко бѣдетъ писани въ вистѣр господства ми. Такъ да знанте, иннакъ не шчените.

Ш Иѣ, лѣто шрѣи новемрѣи дѣ.

† Самъ господниъ вѣла.

Иъ Плевандръ воевода <м.р.>.

† Крѣтѣ Дамѣтамъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire unde este hram Sfântul Sava sfințitul, din mijlocul târgului Iași, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere satele, anume: Scumpia și Stolniceni.

oeni și Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, cu tot venitul care se află în hotarele lor, care sate mai sus spuse au fost drepte ocini și cumpărături ale lui Enache postelnic și a dat și miluit sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, cu limbă de moarte, pentru pomenirea lui și pentru sufletul părinților lui răposați.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea cu tot venitul. De aceea și voi toate slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, pîrcălabi și alți slujitori, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace acele sate mai sus scrise, vitele lor să nu le trageți pentru alte sate și nici pentru alți oameni, ci să fie în pace, numai să plătească darea lor, cît va fi scris în visteria domniei mele. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 4.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/38.

Orig., hirtie (30,8 × 20,4 cm.) pecete aplicată, stricată.

Cu o foto, *ibidem*, XXXII/56.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*. p. 538–539 (text slav și trad.).

1632 (7141) noiembrie 6.

Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova, foști locuitori în Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

Adecă eu, Tinco cel Bătrîn ot Grămești ce-au fost vâtaf ot graneță, Moncean și brat ego, Griga, moșeni bătrini de Onut de Sus și Fodor Didiche ot Dobrinăuți, din sămînție lui Vertăian și Marco ot Arjavintă și Isache...¹ ficior vătămanului ot Horoșava, fiindu noi toți moșeni din țara Moldovii și megeieși dimpréiur, de Țara de Sus, iar acmu sintem lăcuitori ot Hroșova,

¹ Loc alb în orig.

în țărnișurile Nistrului, lăcuitori de Țara Leșască și din Moldova, acmu noi toți mărturisim cu suflétele nostré précum ne-i drag Dumnezău cela ce-întru Svînta Troiță, Părintelui, Fiului și Duh Svînt, cum credem întru Svînta Troiță și cu svînta dreptate mărturisim cini au ținut din veci moșii Onut de Sus. Noi toți cați scriem mai sus știm cu suflételei nostre au ținut Ionașco Holovca și cu Bran Frățian, iar după moartea lui Frățian au ținut ficior lui Frățian, Ionco, iar după moartea lui Ionco au ținutu-o Bran Scripeo și ș-au făcut moară din pajește și au ținut-o în dzileli lui Ion Simion Moghila voivod, pin au vinit Coreschii și l-au ucis căzaccii pe Coreschii, iar după puțină vréme au rămas acea silișté pustii pin-la domnii lui Alexandru vodă. Deci au vinit feciorul lui Ionco, Ghiorghii, nepot lui Frățian, ot Moldova și ș-au făcut și acela moară într-acela loc, pe locu lui Scripeo, unchiu-său.

Pentru acee sintem noi toți marturi cu sufletele nostré și această mărturie o dăm dumisali lui Ghiorghii, sin răpoosatului Ionco, nepot lui Frățian ot Vaslovea, să aibă credință la staroste ot Cernăuți, unde este scaunul mării sali lui vodă și la alți boeri cari or fi aleși de credință mării sale lui vodă, iar noi cum știm cu sufletele nostré mărturisim cum nu este amentrele.

Iar précum dumnealui ficiorul Stîrcii lui Pătrășcan, anume Isachi Stîrcea, ce elu dzici că ari parte în toate hotarali Onutului de Sus, în moșia răpoosatului Ionașco Holovca și răpousatului Frățian, noi cu sufletili nostré nu știm să ții cineva acea moșii din sămenția Stîrcii, făr decit știm că au cumpărat Pătrășco Stîrcea o parte a popei de la Romanca, ce le au fost cumpăratură partea popei, ce au fost cumpărat Ionașco Holovca stîlpul cel din jos, pe Nivru, undé sint și sémni buni și să cunoaști cari moșiani pe unde au ținut.

Și noi sintem marturi bătrini, unii sintem de șeptedzăci de ai, alți și de optdzăci de ai, ș-așea știm cu sufleteli nostré, cum au cumpărat răpăosatul Stroici vel logofăt ot Făgăraș partia popei și de la Iacob gineri lui Făgăraș. Pentru aciei, noi mărturisim cu această scrisoare a noastră, nu cu altă, ce cu sufletili nostré, să fii proclétu și anaftima și arămafta de trii sute și 18 oteți din Nechei, dé știm noi să hi ținut moșii Stîrcii vro moșii la stîlpul cel de sus a Onutului de Sus, făr-de ce știm acea parte cumpărată, parte popei și ș-au făcut Pătrășco Stîrcea moară pe apa Nivrii și acolo au ținutu.

Iar această scrisoari a noastră deschisă și driaptă cu giurămînt mari și cu afurisănie, această scrisoari o dăm din minulé nostré denainte drégătorilor și denainte vătămănilui Ioan de Hroșova, satul vlădicăi ot Camenița. Și într-acesta chip, cu mărturii suflételei nostré, o dăm pe mîna dumisali lui Ghiorghii și o trimitem la staroste ot Cernăuți, la scaunul mării sali lui vodă. Și aceste toate lăsăm pe credința suflétului dumisali pan Onciul Iurașăscul, carilé este dé credință mari mării sali lui vodă și a toată țara Mol-

dovii, așijderi și pe credința altor omeni de ținut Cernăuților, cari or ști bini ca și noi.

Iar cini n-a mărturisi drept cu sufletul său, acela o să de răspunsu înaintea infricatului giudeț, cari giudeț așteptăm la a doa viniri a domnului nostru Isus Hristos, iar noi mărturisim pe bătrînătăli nostré și pe agonisita [i] trudii nostré și pré viața traiului nostru ceștii lumi, ca să fie aceasta dé credință domniilor vostre.

Ен акто хрѣма носерѣ сѣ.

Pis popa Stéfan de Hroșova.

Și pentru mai mari credința ne-am pus și dégiteli.

† Tinco.

† Ion Moncean.

† Griga.

† Fădor Didiche.

† Isache.

† Marco.

Bibl. Acad., DCCIII/12.

Orig., hîrtie (33 × 20 cm.).

EDITII: Karadja, *Documente*, p. 26–28 (orig.).

242

1632 (7141) noiembrie 7.

Andrei ureadnic de Bîrlad ș.a. mărturisesec că Focșa din Bălițești a vîndut partea sa din acest sat lui Ifrim și femeii sale, Ilinca.

† Andreiu ureadnic ot Birlad și Glegorie Surtă și Glegorie den Cociuba și Gavril Musteaț<ă> și Gavril, feciorul lui Surtă și Ursul, feciorul Zaharei din Gherghești și Strătulat și Frățieu mărturisim cu sufletele noastre cum au venit naintea noastră Focșa de Bălețești și cu feciorie săi, de nemene înbiiat, nece împresuraț, ce de a lor bunăvoe și au vîndut a lor dereaptă ocină și moșie den sat den Bălițești, a cincea parte de Bălițești, cu vad de moră și cu tot venitul, lui Ifrim și femeii sale, Hilinei, dereptu un cal și patru oi și s-au biciuluit calul derept treizeci de lei și oile cîte un leu.

Deci poi¹, deacă am văzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și i-am făcut zapis și mărturie ca să hie loi ocină și moșie și feciorilor săi, pină cînd și va face ispisoc domnescu.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile pre această mărturie a noastră.

Și eu Zaharia am scris.

Въ лѣт<о> хъзѣра ное<м>в<рѣ> зъ дъни.

Zaharia.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 217.

Orig., editat cu caractere chirilice.

243

1632 (7141) noiembrie 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hirlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

† Иъ Ялѣандръ Илншш воєвода, еожією мнлоостією, господарь Земан Мшл-давскон. Оже прѣдошкѣ, прѣд <нами>² и прѣд вѣснми нашнми молдавскнми волѣри, велнкнх и малнх, салгн нашнх, Тофан Сѣкнн и внѣк его, Нексале Сѣк<на>², за нх доброю волю, некнм непонѣдени з нн приселовани и продаан нх прака штн-на и дѣдннна, вѣсѣ част нм, елкн сѣ нзберет шт село Кобѣчкнн, на рѣцѣ Жнжїи шт ватрѣ село и шт царннѣ и шт полѣ и шт сѣножатн и шт лѣс и сѣ мѣсто за став и сѣ брѣд за манн ѣ Жнжїю и шт вес мѣсто что ѣ волост Хрѣлъѣ. Таа продаан Яспѣловн Прѣжескѣ бнв постелннк радї една сто и пет десѣт ѣгн и десѣт кобѣле. И вѣстал сѣ волѣрннѣ нашемѣ, Лспѣла Прѣжескѣ бнв постелннк и заплаатн нм испѣнною тнх вѣснх внше писанннх пннѣшн, рн ѣгн и ї кобѣле шт прѣд ннами и шт прѣд нашнми волѣри. И такожде и шнн даан емѣ и тѣх нарѣденїе что нмаан на тоа штнннѣ.

Ино господство мн, видѣвшн междо нмнн нх доброволнною токмеж и испѣнною заплаатѣ, шт нас вшеже даан и потвѣрднлн есмн емѣ. Того радн, тѣх

¹ Greșit în textul editat, în loc de „noi“.

² Loc rupt în orig.

вѣшн писанннх частн за штнннѣ шт село Кобѣчкнн, на рѣцѣ Жнжїи, шт ватрѣ село и шт царннѣ и шт сѣножатн и шт лѣс и сѣ мѣсто за став и брѣд за манн ѣ Жнжїю и шт вес мѣсто, како да ест и шт господства мн волѣрн-нѣ нашемѣ внше реченномѣ Лспѣловн Прѣжескѣ бнв постелннк, прака штннна и внкѣпанїе и ѣрнк и потвѣрденїе, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшенно нколнже вѣ сѣкн вѣчнїи. И нн да сѣ не ѣмншат.

Оу Ис, вѣ лѣто хъзѣра ноемврїе и.

† Сам господннѣ вѣсѣл.

† Гннгѣ вел логофѣт ѣчн и сѣ несаах <м.р.>.

† Крѣтѣ Даммїан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea <noastră>¹ și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Tofan Seachil și nepotul lui, Neculae Seachil, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cit se va alege din satul Cobăceni, care este în ținutul Hirlău, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din cîmp și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul. Aceea au vîndut-o lui Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută și cincizeci ughi și zece iepe. Și s-a sculat boierul nostru, Lupul Prăjescul fost postelnic și le-a plătit deplin toți acei bani mai sus scriși 150 ughi și 10 iepe, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și de asemenea și ei i-au dat și acele drese, pe care le-au avut pe acea ocină.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocomeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Cobăceni, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 8.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXXII/100.

Orig., hîrtie (41,3 × 17,8 cm.), pecete timbrată, desprinsă.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7141) noiembrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește Ilincăi, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

† Иъ Александръ Илішъ воєвода, вѣсѣ¹ жю мѣнѣ¹ тѣю, гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣа¹ рѣ¹ Земан Молдавскон. Ожѣ¹ прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими волѣри, кнѣгинѣ Илинка, дѣща Софронїи, кнѣжа Тоадер и тѣгали сѣ за лицѣ прѣд нами съ сѣгамъ нашимъ Исакъ Стрѣчѣ и съ брати его ради една частъ ѡтѣнишѣ ѡт сѣло Боіан, что сѣ избѣретъ частъ нѣ ѡт третѣа частъ, рекѣ² ѡмѣжѣ¹ ест ѣи прака ѡтѣнишѣ и дѣдѣнишѣ и сказокала прѣд нами и неписокъ ѡ раздѣленїи ѡт Петра кнѣжа. И³ Исакъ съ братїами скон, ѡни снѣ рекѣ¹ ест не имѣла Илинка, дѣща Софронїа, кнѣжа Тоадер, ничѣ съ та третѣе частъ ѡт сѣло Боіан.

Тѣм ради, гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣст¹ ка ми дадохъ Исакъ Стрѣчѣ съ брати своѣмъ имѣетъ принѣсти своѣ нарѣдѣнїи, что били ѡни имѣла на частъ за ѡтѣнишѣ ѡт сѣло Боіан и не принѣса, нѣ зоста; кнѣгинѣ Илинка, дочка Софронїи, кнѣжа Тоадер ѡна прѣиде на днѣ⁴ своѣ нарѣдѣнїи и ждала по дѣ⁵ еднѣ и справна сѣ и поставна соби фѣрѣ¹ кнѣжѣ гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣст¹ ка ми кѣ¹ злат.

Тѣм ради, гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣст¹ ка ми ѡт насъ дали и скрѣпили есми Илинки, дѣща Софронїи, кнѣжѣ Тоадер, та частъ за ѡтѣнишѣ ѡт третѣа частъ ѡт сѣло Боіан да ест ѣи ѡт насъ съ вѣсемъ дохѣдомъ, а Исакъ Стрѣчѣ съ братъ скон да не имѣетъ манъ тѣгати а не добивати прѣд сѣмъ листомъ гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣст¹ ка ми.

Гѣсѣ¹ пѣо¹ дѣнѣ¹ рѣчѣ¹.

Писѣ¹ и Исѣ, вѣкто ѡвѣрѣ¹ нѣсѣ¹ ѣ.

Гланѣ¹ велѣ¹ логофѣ¹.

Ника.

¹ Parantezele editorului.

² Greșit, pentru рекѣ.

³ Greșit, pentru а.

⁴ Omis.

⁵ по дѣнѣ, probabil greșit, pentru недеѣ.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, și s-a pîrit de față înaintea noastră cu slugile noastre Isac Stircea și cu frații lui pentru o parte de ocină din satul Boian, ce se va alege partea lor din a treia parte, spunînd ea că îi este dreaptă ocină și dedină și a arătat înaintea noastră și ispisoc de împărțire de la Petru voievod. Iar Isac cu frații lui, ei așa au spus că nu a avut Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, nimic cu cea a treia parte din satul Boian.

Pentru aceea, domnia mea am dat lui Isac Stircea cu frații lui să aibă a aduce dresese lor, pe care le-au avut pe partea de ocină din satul Boian și nu le-au adus, ei au rămas; cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, ea a venit la zi <cu>¹ dresese ei și a așteptat o săptămîină și s-a îndreptat și și-a pus fierie în visteria domniei mele 12 zloți.

Pentru aceea, domnia mea am dat și am întărit de la noi Ilincăi, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, cea parte de ocină din a treia parte din satul Boian ca să-i fie ei de la noi cu tot venitul, iar Isac Stircea cu frații lui să nu aibă a mai pîri, nici a dobîndi înaintea acestei cărți a domniei mele.

Domnul a zis.

Seris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 10.

Ghianghea mare logofăt.

Nica.

După Bălan. *Doc. bucovinene*, I, p. 204–205.

Copie slavă cu trad. editorului.

O trad. din sec. al XVIII-lea, la Arh. St. Buc., A. N., MMDCIX/4.

1632 (7141) noiembrie 20.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Birlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neguțător din Birlad.

† Adecă Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgarii și preutul Ștefan cel domnescu și Mașteiu Roșca și Nacul cupeț și Dinga de tirgu de Birlad și mulți oameni buni și bătrini și Macsin de Călimănește și Dumitru de acolea

¹ Omis.

și Zahariuțul diiac<u>1u de Micești scrie<m>1 și mărturisim cum au venit înaintea noastră Dochii, fata lui Ursu pitarul ce-au fost și feciorii ei, Bălan și Ștefan și Mogildea, și cu surorile lor, den sat din Grădești, de bunăvoia lor, de nimene chemați, nici nevoiți ș-au vîndut ei toată partea lor, cit au avut ei de la sat de la Dracsin, din giumątate de sat a patra parte, moșie dreaptă, cu tot venitul, cu loc de finaț și cu loc <de>1 prisacă și cu loc de țarină și cu loc de moară într-apa Studenețului. Și acea ocină și moșie a lor direaptă ei o au vîndut lui Apostolū neguțătorul de Birlad și feciorului său Costantin, pentru doisprădzeece galbeni de aur, ca să le hie lor moșie nevinovată în véci.

Deci noi vădzindu de bunăvoia lor tocmală bună întru ei și plati deplină, noi încă le-am făcut lor această mărtorie de la noi, ca să hie de credință pînă ce-ș va face și dirése domnește.

Și pentru credința s-au pus și pecétea orașului într-aceasta mărturie.

И ни да[с]сѧ не змишлют.

Къ лѣто хрѣма месѣца ноемврѣе кѣ.

Bibl. Acad., LI/197.

Orig., hîrtie (30,9 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 198—199 (orig.); Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 66—67 (orig., după *Uricariul*).

246

1632 (7141) noiembrie 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Alexa vistiernicel din Pincești a șasea parte din acest sat dată lui de Cirstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărănească“.

† Ив Плевѣандрѣ Илѣаш воивода, кожю милостю, господаръ Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими волѣри, сѧга наше Плевѣа вистѣрничел вт Пънчици и прине сѧдин записе за свидѣтелство вт сѧга наше, Андроник пит<ъра> вт Кръци и вт Костин вт Сѣничини и

вт Дѣмитрашко вт Спинѣни и вт Оѣнака мед<елничер> вт Бокърѣци и вт Гѣур-
гѣвт Жигорѣни и вт иних людѣ добри и воини прѣднѣи, сици писавци и свидѣтел-
ствѣщи въ тѣвт записе <како прѣид>1е прѣд ними Кретѣ, сынъ Бартник, вѣск
Поркѣа, за его доброю волю, никим непонужден, а не приселован и дал свое права
втинис и дѣднинис вт вѣс село Пънчици, шеста част, вт вѣтрѣ село и вт
волѣ и вт лѣс и една пасик гдѣ бѣа пасик втцѣ емс до Костнице. Тоа втинис
вн дал сѧсѣи нашѣмѣ, Плевѣи, занеже платил на него за дан църански и дал за
числѣ емс чѣтири десѣт и два злѣци бѣтнѣх и чѣтири безмени за вѣскѣ и една
воа добри платил за него 8 вѣскѣх дан, ѣкоже вѣше пишѣм.

Тѣм радѣ тоа шеста част вт село Пънчици и съ тоа пасик и съ вѣс
приход, да ест сѧсѣи господства ми, Плевѣи, права втинис и вѣксѣлѣи и оурик
и потвѣрженѣе, непорѣшено, емс, никонѣе.

И аще даст пинѣси еже пишѣм тот църан, да <вѣзи>1мет соби втинис
вт Плевѣа. И нак да не вѣдѣт прѣд сим листом нашѣм.

✕ Ис, лѣто хрѣма ноемврѣе кѣ.

† Сам господинъ велѣа.

† Гѣмгѣ вѣа логофѣт сѣи и сѧ некалѣх <м. р.>.

† Ивѣнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră, Alexa vistiernicel din Pincești și a adus un zapis de mărturie de la sluga noastră, Andronic pit<ărel> din Crăești și de la Costin din Oniciani și de la Dumitrașco din Spineni și de la Onaca med<elnicer> din Vovărăești și de la Gheorghie din Jigoreni și de la alți oameni buni și oșteni de mai înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zapis <cum a venit>1, înaintea lor, Cirstea, fiul lui Vartic, nepot lui Porcul, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat dreapta sa ocină și dedină, a șasea parte din tot satul Pincești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și o prisacă, unde a fost prisaca tatălui lui, la Costițe. Acea ocină el a dat-o slugii noastre, Alexa, pentru că l-a plătit pentru darea țărănească și a dat pentru cîsla lui patruzeci și doi de zloți bătuți și patru bezmene de ceară și un bou bun a plătit pentru el, la toate dările, precum scriem mai sus.

¹ Omis în orig.

¹ Loc rupt în orig.

De aceea, acea a șasea parte din satul Pincești și cu acea prisacă și cu tot venitul să fie slugii domniei mele, Alexa, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, neclintit, lui, niciodată.

Și dacă va da banii ce scriem, acel țăran să-și ia ocina de la Alexa. Altfel să nu fie înaintea acestei cărți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris.>

Bibl. Acad., CIV/18 a.

Orig., hirtie (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1817 și o copie de Ion Gligori.

247

1632 (7141) noiembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de finaț și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni prețuiți 160 ughi.

† Ив Плагандрш Илѣаш коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже тот истиннии болѣрнии господства ми вѣрнии, Дмитрош Бѣхуш третїи логофет, слѣзши нам правою вѣрною. Тѣм мы, видѣвши его правою вѣрною слѣже до нас и земли нашии, жаловали есми его вообною нашии милость и дади и помилвали есми емс, вт нас, с нашии земли с Молдавскон, едно мѣсто за пасик на бранище, съ мѣсто за сеножатї вкрѣст пасикс и едно мѣстс за млинн на рѣцѣ Жижїн, вт гдѣ съ съвѣкспакет водѣ Бахаша съ водѣ Жижїн, да съматрѣет собн гдѣ вѣдет мѣсто добро, въ мѣстс господарскомс, даже до гдѣ спадает водѣ Жижїн на рѣцѣ Прѣтѣ, да сътворит собн млинн и терпѣхи понеже дал господства ми и чѣтири кони добрих цѣновани за рѣгъ сги пинѣси добрих.

Тѣм радї, тоѣ мѣсто за пасик на бранище и съ сеножатї вкрѣст пасика втот мѣсто за млинн на рѣцѣ Жижїн, съ мѣстс за терпѣхи гдѣ собн изверет, вт гдѣ съ съвѣкспит водѣ Бахаша съ водѣ Жижїн, даже до гдѣ спадает Жижїю на рѣцѣ Прѣтѣ, како да вѣдет болѣрнии господства ми више писанномс, Дмитрош Бѣхуш логофет, вт господства ми, правїи втннии и даанїе и милостїи и вкспанїе и срик, съ вѣсем доходом.

И аще кто мѣт разоритї, по нашим животѣ, наше даанїе и сстронїе, таково да вѣдет трѣклет и проклет вт Господа Бога, сътворшаго небо и земли и вт прѣчистаа его матерь и вт вѣсѣхъ свѣтихъ. И ни да съ не смишае.

Писъ Иис, въ лѣто «зрѣма ноемврие кс».

† Сам господинъ велѣл.

Ив Плагандрш коевода <m. p.>.

† Борлѣнша <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al domniei mele, Dumitru Buhuș al treilea logofăt, ne-a slujit cu dreaptă credință. Pentru aceea, noi, văzind a lui drept credincioasă slujbă către noi și țara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit, de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un loc de prisacă în braniște, cu loc de finaț împrejurul prisăcii și un loc de moară pe riul Jijia, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, să-și caute unde va fi loc bun, în locul domnesc pînă unde cade apa Jijiei în riul Prut, să-și facă moară și șteze, pentru că a dat domniei mele și patru cai buni prețuiți pentru 160 ughi, bani buni.

Pentru aceea, acel loc de prisacă în braniște și cu finaț împrejurul prisăcii și acel loc de moară pe riul Jijia, cu loc pentru șteze unde-și va alege, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, pînă unde se varsă Jijia în riul Prut, ca să fie boierului domniei noastre mai sus scris, Dumitru Buhuș logofăt, de la domnia mea, dreaptă ocină și danie și miluire și cumpărătură și uric, cu tot venitul.

Iar după viața noastră, dacă cineva ar strica dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 26.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/2 a, b, c.

Orig., hirtie (31 × 21,7 cm.), pecete timbrată.

Cu două trad.; una din 1781.

EDIȚII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, p. 51 (o trad. veche).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește clerul de taxe vamale.

Ioan Alexander Wojwoda befreyet die Geistlichkeit von deren Maut gebühren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 1 t^{en} December.Ioan Alexandru voievod scutește clerul de taxe vamale.
Dat în Iași, 7141 <1632> decembrie 1.Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 92.
Rezumat.EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său Sima.

† Иво Илѣандръ Илѣаш воєвода, божїєю милостїєю, господарь ЗЕМАН ШИДАВСКОН. Оже прїидошкѣ, прѣд нами и прѣд нашими колѣри, ИНТЕМІА и сестра его, НАСТАСІА, и брат ихъ ДРЪГАН, сынове ФЕТІОН и тегали за лице, прѣд нами и прѣд нашимъ съкѣтомъ, на ГИМА и на брат его, ИВНАШКО¹, сынове ЗОТИ КЪПЦ и ПЪРАСКИ, радѣ весьма частъ въ четвертъаа частъ, въ село КОРОВИЦИ и съ паснкѣ и съ садове, что ѡ колоестъ КЪРАИГЪТЪВРИ, рекъше, прѣд нами, како дѣржаютъ имъ тоа штинна безъ рѣд и безъ непрак, съ велика приселованїе. Я ГИМА и брат его ИВНАШКО¹, сынове ЗОТИ КЪПЦ и ПЪРАСКИ сказовали прѣд нами единъ исписокъ за вискпанїе въ ЕРЕМІА МОГИЛА воєвода, подписанъ за рѣки СТРОНЧА логофета, како кѣпили штъцъ ихъ ЗОТА КЪПЦ и жителница его, ПЪРАСКА, тоа штинна въ тѣхъ више писаннихъ, въ ИНТЕМІА и въ сестра ея, НАСТАСІА, и въ брат ихъ ДРЪГАН, сынове ФЕТІОН, радѣ шестъ десѣтъ талери сребръннихъ.

¹ ИВНАШКО, scris ulterior pe loc lăsat alb.

Иво мѣ и съ нашимъ съкѣтомъ създнхомъ ихъ праведнымъ съдѣемъ и видѣвши оутъ записъ за кѣпичино въ ЕРЕМІА МОГИЛА воєвода, подписанъ за СТРОНЧА логофета, оутъ записъ за кѣпичино на ГИМА и на брат его, ИВНАШКО, сынове ЗОТИ КЪПЦ и ПЪРАСКИ създнхомъ на ГИМА и на брат его, ИВНАШКО, сынове ЗОТИ КЪПЦ и ПЪРАСКИ създнхомъ въ нихъ бѣ запатї татарскихъ фѣрью. Я ИНТЕМІА и сестра ея, НАСТАСІЮ и брат ихъ, ДРЪГАН, сынове ФЕТІОН, ониъ зостаанъ въ прѣдъ нами и въ всѣхъ рѣки ШИДСОН. Того ради, въ съда на прѣдъ да не имаеъ маиъ тегати ея за сѣа рѣки НИКОЛЖЕ на вѣки.

И въ томъ, тиже прїиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими колѣри, ГИМА, сынъ ЗОТА КЪПЦ и ПЪРАСКИ, по его добраа колѣ, некимъ непонѣженъ, а ни приселованъ, даи и подарова въ тоа више писана штинна, въ весьма частъ въ четвертъаа частъ, въ село КОРОВИЦИ, съ паснкѣ и съ садове, частъ емѣ половина. Таа онъ даи и подарова вискѣ своємѣ КИРІЯКОВИ КЪПЦ, въ за дѣше его и за дѣше родителемъ его, яже не имаа дѣти въ тѣло его и да имаеъ его грижати и посокотити емока едѣтъ жне, а по смръти его да имаеъ емѣ сътворитї памѣтъ како ея поделитъ мрътенцимъ.

Иво господство ми видѣвши его добровольною даанїе, въ насъ ешеже даи и потвърдани еманъ КИРІЯКОВИ КЪПЦ како да естъ емѣ права штинна и даанїе и подарованїе и зрик и потвържденїе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да ея не оумишаеъ.

Писъ ѡ Ивоу, въ лѣто хрѣма дѣкемврьїе ѧ.

† Самъ господинъ вѣка.

† ГИМѣ вѣа логофетъ зчи и еѣ искаахъ <т. р.>.

† Крѣтѣ ДАММІАН <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion și au pîrit de față, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, pe Sima și pe fratele lui, Ionașco¹, fiii lui Zota negustor și ai Părăscăi, pentru a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, ce este în ținutul Cîrligăturii și cu prisacă și cu grădini spunînd, înaintea noastră, că le stăpînește aceea ocină fără rînd și fără drept, cu mare asupreală. Iar Sima și fratele lui, Ionașco¹, fiii lui Zota negustor și ai Părăscăi au arătat, înaintea noastră, un ispisoc de cumpăratură de la Eremia Moghila voievod, semnat de mina lui Stroici logofăt, că tatăl lor, Zota negustor și soția lui, Părăasca, au cumpărat acea ocină de la acei mai sus scriși, de la Antemia și de la sora ei, Nastasia și de la fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, pentru șasezeci taleri de argint.

¹ Nume adăugat ulterior pe locul lăsat alb.

Deci noi și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și văzînd acel zapis de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, semnat de Stroici logofăt, noi am îndreptățit pe Sima și pe fratele lui, Ionașco, fiii lui Zota negustor și ai Părăscăi și am luat de la ei 12 zloți tătărești, fierie. Iar Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. Pentru aceea, de acum înainte să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Sima, fiul lui Zota negustor și al Părăscăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat și a dăruit din acea mai sus scrisă ocină, din a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, cu prisacă și cu grădini, partea lui, jumătate. Aceea a dat-o și a dăruit-o el nepotului său, Chiriac negustor, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, pentru că n-a avut copii din trupul lui și să-l îngrijească și să-l socotească cît timp va fi în viață, iar după moartea lui să-i facă pomenire, cum se cuvine morților.

Deci domnia mea, văzînd dania lui de bunăvoie și de la noi încă am dat și am întărit lui Chiriac negustor ca să-i fie dreaptă ocină și danie și dăruire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 1.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXLI/9.

Orig., hirtie (41,7 × 28,5 cm.), pecete timbrată.

250

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

*Mărturia marilor boieri pentru vînzarea de către Ionașcu Hrinco-
viciu și Franțian Hrinco-
viciu a unor părți din satele Tămășeni și
Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.*

Adecă noi, Ganghea vel logofăt i Lupul vel vornic de Țara de Gios
i Ionașco vel vornicu de Țara de Sus i Dumitrașco vel spătar i Dumitrașco
Solomon vel sulgeriu i Dumitrașco Buhuș vel¹ logofăt i Apostol pitar i

¹ In loc de: „al treilea“.

Ghiorghie Roșca vistiernic i Istratie vistiernic i Iordache biv vistiernic i
Vasile Banul pitar i Vasile Roșca i Ionașcu Rusul vornicu de poartă și alți
boieri și vătăși din curte gospod, scriemu și mărturisim cu această a noastră
scrisoare precum au venitu înainte noastră Ionașcu Hrinco-
viciu, strănepot
lui Toader Bucotco fost clucer și fratele său, Franțian Hrinco-
viciu, strănepot
lui Bratul Hrinco-
viciu¹, de a lui dreaptă ocină și moșie, din uricu de împăr-
țală ce au avut de la strămoșul său, Bratul Hrinco-
viciu, avînd și el de la
bătrînul Ștefan voievoda din uricu de împărțală ce au avut strămoșii[i] loru,
Toader Bucotco cluceriu și fratele lui, Franțian Hrinco-
viciu, o<t>² Ioana
vodă, din giuătate de sat de Tămășeni, a patra parte și iarăși din giuă-
tate de sat din Iugani a patra parte, care sînt în ținutul Sucevei. Aceste
au vîndut gineriiu său, Dumitrașco Fulgeru și surorii lui, Marița, jupînesăi
dumisale Roșca³ Fulger, fata Nastasăi, nepoata lui Gliga Hrinco-
viciu, în
prețul 120 galbeni. Și au plătit deplin înainte noastră.

Și noi, văzîndu între dinșii bună învoiala și tocmala și plata deplin,
am făcut și de la noi această dreaptă și încredințată mărturie dumnealui
lui Dumitrașco Fulger și dumneai giupînesăi Marița, fata Nastasăi, nepoata
lui Gliga Hrinco-
viciu, ca să le fie lor de credință pîră cînd s-ar face și întă-
ritură domnească. Și pentru mai buna credință ne-am iscălit și am pus și
pecețile noastre la această încredințată scrisoare noastră.

Eu Cîrste Damiiian uricariul am scris.

Pis u Ias, vâ leat 7141 <1632> dechembrie 1.

Ganghe vel logofăt.

Toderașco⁴ Bașotă hatman.

Dumitrașco Sol<omon> vel sulger.

Lupul vel vornicu.

Ionașco Rusul vornic de poartă.

Apostol pitar.

Ionașco vel vornic.

Iordache vistiernic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 268 v și Ms. nr. 579, f. 154 v-155.

Copie.

¹ Pentru filiația corectă vezi doc. din 1632 decembrie 6 (nr. 255) și 1633 martie 2 (nr. 298).

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru „Dumitrașco“.

⁴ Greșit, pentru „Iurașco“.

1632 (7141) decembrie 2, Iași.

Mărturia marilor boieri asupra vânzării de către Pintea fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume: jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului.

Се збо ми, Гянгѣ великѣи логофет и Лѣпѣл великѣи дворник Нинѣжнѣи Земли и Іунашко Кужѣъ великѣи дворник Еншинѣи Земли и Юрашкѣ Башотѣ хѣтман и прѣкълабѣ Гвчавскѣи и Дѣмитрашко Шолдан вел спат<а>р и Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логофет и Дѣмитрашко Голомон вел сважар и Дѣмитрѣс Бѣхѣш логофет и Юрдаки вкстерник и Гевргѣе, брат игѣ милости Лѣпѣл дворник и Енаки спѣтар и Іунашко Рѣсѣл дворник глотнѣи и ниннѣ еолаѣри и вѣнни прѣд ннѣи шт двор господинѣ игѣ милости. Пишем и даем знанѣе съ сѣи наше писанѣе, како прѣидѣ, прѣд нами, Пѣнте внѣ шатрар, по его добраа колѣ, никим непонѣжде<и>, ни прѣселован и продал <с>воа права отнина и дѣднина, шт зрик за дѣднинѣ что имал прѣпрѣдѣд его Васѣтка шт Стараго Стефан коевод шт зрик за рѣздѣленѣе что имал мати игѣ, Тѣдора, шт сего Стараго Петра коевод, половинна село шт Кодѣщи, нижна част, съ брѣд за млинѣ ѡ Добровѣц и съ млин готок и съ мѣсто за стѣпа и тижѣ и шт тоа дрѣга половинна село, внишна част, пѣтаа част, что ѡ колост Васѣнском, что тоа пѣтаа част ест емѣ шт вѣск игѣ, Дѣмитрѣс Пѣрчел и шт жена его, Илѣна, за что платил емѣ глѣк шт едно тѣготно. Таа продал братѣ и прѣжтѣлю нашѣмѣ, Іунашкови Чѣхан великомѣ питарѣ, ради два сто и два десѣт и пет зри добрихѣ, пинѣси готокѣи и заплатил емѣ испѣннокѣ.

Ино ми, видѣвше междо нами нѣ доброволннокѣ тѣмѣмеж и испѣннокѣ заплатѣ шт нас ищеже сътворнѣх<м> господство си сѣи наше писанѣе бѣти емѣ за вѣрности до квалѣ сътворит себе и гнѣрѣденѣе осподарскнѣхѣ. И на великамѣ вѣрѣ подписахом и печати наши приложнѣхом къ семѣ истинномѣ записѣ нашѣмѣ.

И азъ, Кржѣтѣ Дамѣан зоркар, писал, да съ знает.

Ѥ Ис, лето хрѣма декемврѣе ѣ.

Гянгѣ вел логофет.

Юрашкѣ Башотѣ хѣтман.

Гевргѣе, брат Лѣпѣл ворник.

Дѣмитрашкѣ Шолдан вел спатар.

Дѣмитрашкѣ Голомон вел сважер.

Лѣпѣл вел ворник.

Іунашкѣ Кужѣъ вел дворник.

Башотѣ Пѣтрашкѣ.

Iată dar noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic al Țării de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic al Țării de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Dumitrașco Solomon mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Iordachi vistiernic și Gheorghie, fratele milostivirii sale Lupul vornic și Enachi spătar și Ionașco Rusul vornic de gloate și alți boieri și oșteni de înainte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum a venit, înaintea noastră, Pinte fost șetrar, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeală ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu moară gata și cu loc de piuă și de asemenea și din celalaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care acea a cincea parte îi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Ileana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Aceea a vindut-o fratelui și prietenului nostru, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata, și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeala de bunăvoie între ei și plata deplină, și de la noi încă am făcut domniei sale această scrisoare a noastră să-i fie de credință pînă cînd își va face și diresa domnești. Și spre mai mare credință am semnat și am pus pecețile noastre pe acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cirstea Damiian uricar, am scris, să se știe.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 2.

Ghianghea mare logofăt.

Iurașco Bașotă hatman.

Gheorghie, fratele lui Lupul vornic.

Dumitrașco Șoldan mare spătar.

Dumitrașco Solomon mare sulger.

Lupul mare vornic.

Ionașco Cujbă mare vornic.

Bașotă Pătrașco.

Bibl. Acad., DIV/3-4.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a numit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pinteu fost șetrar.

Нон¹ Ялѣандръ Іліеш коевод, божією милостією, господаръ Земли Молдавскон. Оже прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскїми болѣри, великими и малими, сазга наше Пѣнтѣ бив шетрар, сынъ Тѣдори, прѣпрѣвнскъ Басѣтки пш егѡ добраа колѣ, неким непонсжден, а ни приселован и продал скоа права штинна и дѣднина ѡт зрнк за дѣднина чтѡ имала прѣпрѣдѣда ігѡ Басѣтка ѡт Стараго Стефана коевод и ѡт зрнк за рѣзделеніе чтѡ имала мати егѡ, Тѣдѡра, ѡт сегѡ Стараго Петра коевода, половина село ѡт Кодѣещи, нижнаа част, чтѡ именовал Шкѣи, съ брѣд за млин ѡ Добровѣц и съ млин готове и съ мѣстѡ за стѣпа и тижѡ и ѡт тоа дрѣгаа половина селѡ, книшнаа част, петѡа част, чтѡ ѡ колѡет Басѣнскомѡ, чтѡ тоа петѡа част ест емѡ ѡт внѡк егѡ, Дѣмитрѡ Пѣрчел и ѡ<т> жена егѡ, Ілѣна за чтѡ плати емѡ глѡк ѡт една тѣготннѡ. Таа продал нашѡмѡ кѣрномѡ болѣринѡ, Іѡнашкѡвн Чѣхан великомѡ питарѡ, ради два стѡ и два дѣсѣт и пет зги добри, пинѣши готовнѡ и заплати емѡ исплѣннѡю.

Ино господство ми, видѣвше междѡ нами нѡ Добровѡланнѡю токмеж и исплѣннѡю заплатѡ, ѡт нас ещѣе дали и потвѣрднли есми нашѡмѡ кѣрномѡ болѣринѡ Іѡнашкѡвн Чѣхан великомѡ питарѡ, на тоа прѣд реченнаа половина селѡ ѡт Кодѣещи, нижнаа част, съ брѣд за млин ѡ Добровѣц и съ млин готовѣ и съ мѣстѡ за стѣпа и тижѡ и ѡт тоа дрѣгаа половина селѡ, книшнаа част, петѡа част, како да ест емѡ и ѡт нас права штинна и кѡпечннѡ и зрнк и потвѣржденіе, съ вѣсѣм дохѡдом, непорѡшеннѡ николнже на вѣки. Н ни да сѡ не змншлет.

Пис ѡ Исоѡ, вѣ лѣто хэрѡа декемврїе д.

Саам господннѡ велѣл.

Генгѣ вел логофѣт зчи.

Крстѣ Даміан.

¹ Greșit, în loc de Иѡ.

Îo Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pinteu fost șetrar, fiul Tudorei, răsstrănepot al Vasutcăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răsstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeală ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn¹, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, ce s-a numit Șcheai, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care aceea a cincea parte îi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Pleana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Aceea a vindut-o credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata și i-a plătit deplin.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, aceea înainte zisă jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Cîrstea Damian.

Bibl. Acad., DIV/5-6.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

253

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și Vasile Tecman ocinile cumpărate în satele Ivănătăști și Popșori, din ținutul Vaslui.

† Иѡ Ялѣандръ Іліеш коевод, божією милостією, господаръ Земли Молдавскон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Дѣмитрашко и сестра ігѡ, Паллїѣа, сынове Бантѡш

¹ Petru Șchiopul.

бнѣ спѣтар, вѣщци Юрѣвалѣ и Костантин, сынѣ Палагѣн, вѣщк Бамтѣш бнѣ спѣ-
тар, прѣвѣщк Цероле, вѣщн вѣщци Ирнин монахѣн, вѣщк вѣщн кнѣгинѣ Или шетрар,
по нѣ добраа колѣ, неким непонѣдѣнни, а ни приселовани и продали нѣ права
штнина и дѣдннина, частѣ Ирнин монахѣн и части им, шт село Нѣвѣнѣцѣщи и
шт Попшорн, что ѡ колѣст Баслашюскомѣ, части им вѣщнм нижнѣи, един стар,
банко избрал люди добри и стаѣповал шт нарѣдѣнѣ что имали прѣдѣдове нѣ и
шт исписоачѣ за токмеже и за тѣж что шн имали шт Мирон Барниовски
Могила коевода и шт самого господства ми. Таа продаа саѣгам нашим и шико-
вѣм им, Ивнашковн Текман и брат ѣго, Баснаѣ Текман радѣ два полобоачѣ меа
цѣковани за чѣтири десѣт злотнѣ битнѣ и чѣтири десѣт злотнѣ битнѣ пинѣшн
готови. И заплати им испѣнною шт прѣд ннами и шт прѣд нашими болѣри.

Ино мы, видѣвѣше междо ннами и добровоалнною токмеж и испѣнною за-
платѣ, шт нас ищеже дали и потѣрѣдѣнн есми саѣгам нашим Ивнашковн Текман
и братѣ ѣго, Баснаѣ Текман, на тѣх прѣд рѣченннѣ части за штнини шт село
Нѣвѣнѣцѣщи и шт Попшорн, части им вѣщнм нижнѣи, един стар, banco избрал
люди добри и стаѣповал, како да ест им и шт нас права штнина и кѣпѣжнно и
рик и потѣрѣдѣнѣ, съ вѣщѣм доходоом, непорѣшннѣ николиже на вѣки. И ни
да сѣ не змишаѣт.

Писѣ ѡ Мсоѣ, въ лѣто хрѣма дѣкемврѣѣ дѣ дѣни.

† Сл<м> господинѣ вѣлѣа.

† Крѣтѣ Даммѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, Dumitrașco și sora lui, Palaghia, fiii lui Bantăș fost
spătar, nepoții Ageroaei, și Costantin, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș fost
spătar, strănepotul Ageroaei, toți nepoții Irinei monahia, care a fost cnea-
ghina lui Ilie șetrar, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au
vîndut dreapta lor ocină și dedină, părțile Irinei monahia și părțile lor din
satul Ivănățăști și din Popșori, care sint în ținutul Vasluiului, părțile lor
toate din jos, un bătrîn, cît au ales oameni buni și au stîlpit după dresese
pe care le-au avut strămoșii lor și din ispisoace de tocmeală și de piră pe
care le-au avut ei de la Miron Barnovschi Moghila voievod și de la insum
domnia mea. Acelea le-au vîndut slugilor noastre și nepoților lor, Ionașco
Tecman și fratele lui, Vasilie Tecman, pentru două poloboace de miere pre-
țuite la patruzeci de zloți și patruzeci de zloți bătuți, bani gata. Și le-au
plătît deplin înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între dinșii și plata deplină,
de la noi încă am dat și am întărit slugilor noastre, Ionașco Tecman și fratelui

lui, Vasilie Tecman, pentru acele mai înainte spuse părți de ocine din satul
Ivănățăști și din Popșori, părțile lor toate din jos, un bătrîn, cît au ales
oameni buni și au stîlpit, ca să le fie lor și de la noi dreaptă ocină și cumpă-
rătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul
să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/43.

Orig., hîrtie (40,3 × 27,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

254

1632 (7141) decembrie 6.

*Alexandru Iliaş voievod întărește lui Albotă și fraților săi două
părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș
și Plopoaia.*

Ино вѣлѣдѣнѣс Илѣшш коевод, кожѣю милостѣю, господар Зѣман Мѣладѣскои
Адицѣа ау авуту зи иннаинте домнѣи меае и а тот сфатул домнѣи меае,
боерилор мари и мѣи, Алботѣа дин Влѣсѣнѣшти и сѣу фраѣи сѣи, Иурѣ и Василѣ
и Григорѣи и Билавѣш сѣу гиупѣниаса лѣи и сѣу Плопоаѣи дин Хѣнѣшти, пѣн-
тру доаѣ пѣрѣти де сѣу дин Влѣсѣнѣшти, пѣрѣти дин гиосу, сѣи ау зису Билавѣш и гиуп-
неаса лѣи и Плопоаѣа цѣа ацѣе пѣрѣти де оцинѣа сѣа фѣе цѣмпѣратѣ де Андрионѣ
пѣхарионѣ вѣн зѣилѣи лѣи Костандин водѣа и н-ау фосту цѣмпѣрату пре сѣу ау
зису еи.

Deci cîndu li-au fostu lor ziuoa, Albotă și cu frații lui au venitu la
zi și ș-au arătatu și uricile și zapisăle innainte domniei mele și a tot sfatul
domniei mele și au așteptatu doași luni după zi. Iar Bilavăș și cu giupniasa
lui n-au venit la zi, numai ce-au venitu Plopoaia, ce de fați n-au stătut să să
pîrască, nici diresele n-au arătatu innainte domniei mele; și au triimisu cin-
stitu boeriuл domniei mele, dumnealui logofătul cel mare, de i-au luatú și
boii lui Bilavaș și tot n-au venitu.

Deci iată Albotă și cu frații lui s-au îndreptatu și ș-au pus hierie în
visteriuл domniei mele doisprăzăci florinți, cumu-i lege țării.

Deci domnie me și tot sfatul domniei mele am dat și am întăritu ca să hie lor ocină și moșie, neclătit în veci, nici să aibă Bilavăș și cu giupineasa lui sau Plopoaia a mai piră la aciastă piră în veacu, peste ispisocul domniei mele.

Въ акто хрѣма декемвриѣ ѿ.

Господинъ велѣ.

Билъ логофетъ искал.

Asămine di pe tălmăcire a celui adevărat ispisoc domnesc.

1813 octomvrie 15.

Constantin Leondari sulger și logofăt de taină.

Bibl. Acad., LI/136.

Copie după traducere.

255

1632 (7141) decembrie 6, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupinesei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret. în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

Ивъ[н]ъ Александръ Илиашъ воєводъ, божію милостію, господаръ Земли Молдавскои. Adecă au venitu, innainte noastră și innainte a tot sfatul nostru, boeri de Moldova, mari și mici, Andronicu și fratele său Dumitrașco Sturzea și surorile loru, Evdochie și Eleana și Dafina și Irina, ficii a lui Badiul și drepte rudeni din neamul lui Grigoraș și fratele său Costachie, feciorii Nastasăi, nepoții lui Gaftonie¹ și strănepoți a lui Toader Bucotco biv vel cluceriu și fraține-său lui Franțian Hrincoviu și strănepoți a fraține-său lui Hrincoviu, au mărturisit, innainte noastră, pentru un eaz, anume Răchiteni, pe apa Sărețiului, ce iaste în ținutul Sucevei, care sat l-au fostu luat Barnoschie vodă de la doamna Mărinea, făr-de voia ei, precum au mărturisit și boerii domnii mele.

¹ Greșit, pentru „nepoții Gaftonei“ (cf. doc. nr. 298).

Apoi, milostivindu-să Dumnezeu de am venit cu domnie la pământul aceștii Moldove, domnie mea am fostu luat acel sat la mina noastră, ca să fie domnescu. Și pe urmă au venit la divanul domnii mele și s-au jăluit eu mare jalobă, zicind innainte noastră precum acel sat este a lor dreaptă ocenă și moșie. Și au arătat, innainte noastră și innainte a tot sfatul nostru, urice și alte întărituri de moștenire și de împărțală de la bătrînul Ștefan voievod și de la Ioan voievoda și de la alți domni și au cerșutu de la noi acel satu, dar domnie mea căutînd am cerut de la dinșii treizeci și șasă de mii [i] de aspri turcești, ce facu 300 de galbeni, și priimindu-să ei ca să dea acei bani, ca să nu incape acel sat în minule streine și sculindu-să, au dat noi deplin acei mai sus numiți bani. Și am dat lor satul și am făcut și întăritura domnii mele.

Și apoi pe urmă de alt neamu s-au sculat, căroră au fostu împreună acel sat, anume Dumitrașco Fulger și giupineasa dumisale Marica și surorile ei, Safta și frații lor, Ionașcu Hrincoviu și Ștefan Hrincoviu, feciorii, Nastasăi, nepoții lui Gliga Hrincoviu. Ei au plătit giumătate acei banii o parte, adecă optusprezece mii [i] de aspri turcești, 150 galbeni. Dar Andronicu și frații lui, Dumitrașcu [și] Sturzea și surorile lor, Evdochie și Irina și Eleana și Dafina, ficii a lui Badiului și rudeniile lor, Grigorașcu și Costache, ficii a Nastasăi, nepoții lui Gaftonie, aceia au plătit o parte acei bani și de a lor bunăvoe, de nime siliți, nici asupriți, ei au dat o parte ca să le fie ocena dreaptă și moșie, giumătate de sat de Răchiteni pe Sărețiu, slugii noastre, lui Dumitrașco Fulger și giupinesăi dumisale, Maricăi, ca să aibi a plăti pentru dinșii acei bani giumătate, optusprezece mii de aspri turcești, 150 galbeni. Și s-au sculat sluga noastră Dumitrașco Fulger și giupineasa dumisale, Marica, și au plătit deplin acei mai de sus bani scriși, optusprezece mii [i] de aspri turcești, aice, innainte noastră.

Și noi văzîndu între dinșii buna invoială, deci și noi am dat și am întărit pre acel sat mai sus numitul satu, giumătate din Răchiteni pe Sărețiu, ca să fie și de la domnie mea slugii noastre, lui Dumitrașco Fulgeru și giupinesăi sale, Maricăi, dreaptă ocenă și cumpărătură de la domnie me și uricu de întăritură neclătit și nestrămutat nici odinioară în veci, cu tot venitul, din tot locul, să le fie. Și nime altul să n-aibă a să amesteca asupra aceștii întărituri a domnii mele.

Исѣ ѿ Мсохъ, въ акто хрѣма декемвриѣ ѿ.

Самъ господинъ велѣ.

Ганге велъ логофетъ искал.

Крете Дамнчан.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 258.

Copie.

Altă copie, ibidem, Ms. nr. 579, f. 151 v. — 152.

1632 (7141) decembrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

† Иѡ Ілѣандръ Ілѣашъ воєвода, бѣжѣю мѣнѣстѣю, гѣспѣодѣдѣръ Земѣи Мѣлѣвскѣи. Ѣже прѣидоше, прѣд нами и прѣд всѣми нашими мѣлѣвскѣи болѣри, сѣга нашъ Зрѣла комѣшеа въ Берѣшѣи и Ѣрѣшъ дѣакъ въ Стрѣшѣи и всѣ племенѣи нѣхъ <и вѣдѣи>¹, за нѣхъ доброю волю, некимъ непонѣждѣни, а не приселовани и потѣкмили сѣ съ племенѣи нѣхъ Кѣстантинъ дѣакъ, съ <и>нѣ Гапѣни, радѣ въ сѣ частъ дѣда² нѣхъ Марѣша, въ село Берѣшѣи и въ село Гѣлицѣи и въ Поѣна Кѣманѣи и въ село Сперѣшѣи, въ сѣ частъ еанко сѣ избѣретъ въ тѣхъ елове дѣда² его Марѣи, чѣтѣ тѣхъ въ шѣ писани за и тѣ <и>нѣ бѣли продали и дѣда² его Марѣша, Зрѣслово и Юрѣшъ дѣакъ и до племенѣи нѣхъ. Таже, сѣга нашъ въ шѣ писанъ, Кѣстантинъ дѣакъ, ѡи далъ въ рѣкѣ Зрѣслово и Ѣрѣшѣи дѣакъ и до племенѣи нѣхъ седѣмъ десѣтъ зѣлѣи бѣтихъ и вратѣ своѣи ѡи <и>нѣ и дѣдѣ <и>нѣ въ тѣхъ въ шѣ писани селои въ Зрѣла и въ Ѣрѣшъ и въ нѣхъ племенѣи нѣхъ.

И ѡтомъ, тѣжѣ потѣкмили сѣ за нѣхъ доброю волю, некимъ непонѣждѣни, а ни приселовани и далъ Зрѣла и Ѣрѣшъ и нѣхъ племенѣи нѣхъ въ частъ имъ, еанко сѣ избѣретъ въ село Сперѣшѣи, Кѣстантинѣи дѣакъ; а Кѣстантинъ дѣакъ далъ, ѡмѣно за ѡмѣно, въ сѣ частъ еанко за дѣдѣ <и>нѣ еанко сѣ избѣретъ въ село Берѣшѣи и въ Гѣлицѣи и въ Полѣнѣи Кѣманѣи.

И ѡи ми, ѡкоже зѣвѣдѣхомъ междѣ ѡи нами добровѣлною токмежъ и лѣгодною зѣгодно и полною платѣ, а ми такожде и въ насъ дадохомъ и потѣдѣнѣхомъ имъ. Тѣмъ радѣ, тѣхъ въ шѣ писани частъ за ѡи <и>нѣ въ село Сперѣшѣи да естъ Кѣстантинѣи право ѡи <и>нѣ и дѣдѣ <и>нѣ и ѡурикъ и потѣрѣждѣнѣе, съ въ сѣмъ дохѣдомъ, непѣрѣшѣнно. И ни да сѣ не зѣмѣшѣетъ.

Ѣ Иѣ, а сѣ тѣ зѣмѣра дѣкѣмѣрѣе ѣ.

Гѣмъ гѣспѣодѣдѣнѣ вѣлѣа.

Гѣгангѣ вѣа логофѣтъ Ѣчъ и некал.

† Иѡнашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ursul comișel din Verișești și Orăș diac din Stroești și toți verii lor <și nepoții>¹, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

² Greșit, pentru сѣга.

și s-au tocmnit cu vărul lor Costantin diac, fiul Gapinei, pentru toată partea bunicii lor Maria, din satul Verișești și din satul Seliște și din Poiana lui Coman și din satul Sperlești, toată partea bunicii lor Maria cât se va alege în acele sate, care acele mai sus scrise părți de ocini au fost vindute și de bunica lor Maria lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor. Astfel, sluga noastră mai sus scrisă, Costantin diac, el a dat în minile lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor șaptezeci zloți bătuți și a întors ocina și dedina sa din acele mai sus scrise sate de la Ursul și de la Orăș și de la alți veri ai lor.

Și întru aceasta, de asemenea s-au tocmnit de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat Ursul și Orăș și alți veri ai lor, din partea lor, cât se va alege din satul Sperlești, lui Costantin diac; iar Costantin diac a dat, schimb pentru schimb, toată partea lui de dedină cât se va alege din satul Verișești și din Seliște și din Poiana lui Coman.

Deci noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie și înțelegere plăcută și plată deplină și noi de asemenea și de la noi le-am dat și le-am întărit lor. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Sperlești să fie lui Costantin dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 10.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea Țmare logofăt a învățat și a iscălit.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, Ms. Surete, volum nenumărat (1933), p. 776-777, nr. 68. (transcriere și traducere după orig., pecete aplicată, sfărmată).

EDIȚII: Ghibănescu, T. Codrescu, II, p. 149-150 (orig. slav cu trad. editorului).

1632 (7141) decembrie 12, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește cneaghinei Păscălina și fiului ei Dumitrachi părți de ocină cumpărate în satele Doljești, ținutul Roman, Rușii Gooi și Crucea de Jos, ținutul Putna.

† Иѡ Ілѣандръ Ілѣашъ воєвода, бѣжѣю мѣлѣвскѣю, гѣспѣодѣръ Земѣи Мѣлѣвскѣи. Ѣже прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, кѣтѣгѣи Пѣсѣкѣи и сѣнѣ ѡи, дѣмитрѣи и зѣказали, прѣд нами и прѣд нашими сѣ-

вѣтомъ, единъ записъ за свѣдѣтелство отъ Шефанъ Бѣкѣ дѣакъ и отъ Петръ хот-
ногъ и отъ попъ Аврамъ отъ Питичкини и отъ попъ Ивнашко отъ Къштешани и отъ
Гаврила отъ тамъ и отъ Сакоуѣ отъ тамъ и отъ Тоадеръ отъ Негушкени и отъ
Шефанъ и отъ Баснаѣ отъ Месехенеши и отъ Костинъ отъ Ръси и отъ нинѣхъ люди
добри, школни межѣиши, сице писаници и свѣдѣтелствѣщице въ тотъ записъ како
прѣиде, прѣдъ ними, Ангелина, дѣща Мѣрикуци, вѣска попа Пѣнѣа, некимъ непо-
нѣждена, а ни приселована и продала своа права штинна и дѣднина отъ село
Жолжици¹ и съ вѣс приходъ и отъ полѣ и отъ катрѣ село и отъ копанинъ и отъ
лѣс и отъ садове и отъ вода и съ брѣдъ за мана 8 потокъ Явѣа, что на рѣцѣ
Сирѣтѣ, въ волостъ Романскомѣ. Таа продала кнѣгини Пѣскъланинъ и сынѣ еи,
Дѣмитраки, ради четири десѣтъ лѣн, пинѣси готови.

И отъ томъ, тижѣ сказовали, прѣдъ нами, дрѣгъ записъ за свѣдѣтелство,
писаници и свѣдѣтелствѣщице како они сами кѣпили отъ Юрашко его правую
штиннѣ и кѣпешно отъ село Ръси Гои, една частъ за штиннѣ что вѣше Юраш-
кови кѣпешно отъ Арвасѣа, дѣща Кѣтъланинъ, частъ еи, еанко съ избѣретъ и отъ
полѣ и отъ лѣс и отъ садове и отъ ставъ и съ домоуе готовѣ и съ пивници.
Таа они сами кѣпили ради четири десѣтъ лѣн, пинѣси готовихъ, отъ прѣдъ мно-
гихъ люди добри и свѣщеници, именемъ: попъ Ивнашко отъ Къштешани и попъ
Аврамъ отъ Питичани и Петръ хотногъ отъ тамъ и Баснаѣ отъ Месехенеши и
Шефанъ отъ тамъ и Костинъ отъ Ръси и Тоадеръ отъ Негушкени и нинѣхъ люди добри.

И отъ томъ тижѣ сказовали, прѣдъ нами, пакиже дрѣгъ записъ за свѣдѣ-
телство отъ Тоадеръ Фѣрцола отъ Нижнаа Крѣстъ, отъ волостъ Пѣтноку писаници
самъ, на себе, како онъ по его добраа волѣ, некимъ непонѣжденъ, а ни приселоканъ и
продалъ своа права штинна и дѣднина, една виноградъ отъ Нижнаа Крѣстъ. Таа
продалъ кнѣгини Пѣскъланинъ и сынѣ свои, Дѣмитраки, ради една сто и два де-
сѣтъ талери, пинѣси добрихъ, отъ прѣдъ многихъ люди добри, именемъ: Фетинъ
и Яндрѣю и Козма и Доробѣцъ и Трифъ и Кѣрѣиманъ и Грозавъ и Пѣнѣа Кокирлъ
и Кѣзакѣа и Трифанъ старъ и нинѣхъ люди добри.

Ино мы, видѣвши тѣхъ записъ за свѣдѣтелство отъ толкиихъ люди добри,
вѣровахомъ и отъ насъ ешеже дали и потвѣрданъ есми кнѣгини Пѣскъланинъ и
сынѣ свои, Дѣмитраки, на тѣхъ прѣдъ реченныхъ части за штинни отъ тѣхъ селѣхъ
и на тоа виноградъ, како да естъ имъ и отъ насъ права штинни и кѣпешни и зрикъ
и потвѣрженѣе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки. И ни да съ
не смншае прѣдъ самъ анстомъ нашимъ.

Писъ 8 Ясоу, въ лѣто хрѣма дѣкемвриѣ вѣ.

† Господинъ рече.

† Главнѣкъ велъ логофѣтъ зчи и съ искау хъ <ш.р.>.

Крѣтѣ Дѣмитрианъ <писалъ>.

¹ Greșit, în loc de Doljești.

+ Io Alexandru Hîiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina
Păscălina și fiul ei, Dumitrachi, și au arătat, înaintea noastră și înaintea
sfatului nostru, un zapis de mărturie de la Ștefan Bechea diac și de la Petrea
hotnog și de la popa Avram din Piticeani și de la popa Ionașco din Căute-
șani și de la Gavril de acolo și de la Saconie de acolo și de la Toader din
Negușeni și de la Ștefan și de la Vasilie din Mesehenești și de la Costin
din Rusi și de la alți oameni buni, megieși de primprejur, astfel scriind și
mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor. Anghelina, fiica Măricuții,
nepoata popii Ianul, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vindut dreapta
sa ocină și dedină din satul Joljești¹ și cu tot venitul și din cimp și din
vatra satului și din săpături și din pădure și din grădini și din apă și cu vad
de moară la piriul Albiia, ce este la riul Siret, în ținutul Roman. Acea a
vindut-o cneaghinei Păscălinii și fiului ei, Dumitrachi, pentru patruzeci
nghi, bani gata.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, alt zapis de
mărturie, scriind și mărturisind cum ei și-au cumpărat de la Iurașco dreapta
lui ocină și cumpărătura din satul Rusii Goii, o parte de ocină ce era cumpă-
rătura lui Iurașco de la Arvasiia, fiica Cătălinii, partea ei cit se va alege din
cimp și din pădure și din grădini și din iaz și cu case gata și cu pivnițe. Acea
și-au cumpărat-o ei pentru patruzeci lei, bani gata, dinaintea a mulți oameni
buni și preoți, anume: popa Ionașco din Căuteșani și popa Avram din Piti-
ciani și Petrea hotnog de acolo și Vasilie din Mesehenești și Ștefan de acolo
și Costin din Rusi și Toader din Negușeni și altor oameni buni.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, iarăși alt zapis
de mărturie de la Toader Fărțol de la Crucea de Jos, din ținutul Putna, scriind
însuși asupra lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și-a
vindut dreapta sa ocină și dedină, o vie de la Crucea de Jos. Acea a vindut-o
cneaghinei Păscălina și fiului său, Dumitrachi, pentru o sută și douăzeci
taleri, bani buni, dinaintea a multor oameni buni, anume: Fetion și Andrei și
Cozma și Dorobăț și Trif și Căraiman și Grozav și Lupul Cochirlă și Căzacu
și Trifan bătrînul și altor oameni buni.

Deci noi, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni,
am crezut și de la noi încă am dat și am întărit cneaghinei Păscălinii și
fiului său, Dumitrache, acele înainte zise părți de ocină din acele sate și acea
vie, ca să le fie și de la noi drepte ocini și cumpărături și uric și întărire,

¹ Greșit, în loc de „Doljești“.

cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/42.

Orig., hirtie (40,3 × 29 cm.), pecete timbrată. Pe foaia a treia, documentul din 7141 <1632> decembrie 4 (LXI/43), (v. nr. 253).

258

1632 (7141) decembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cirstea uricar și lui Căzacul cămăraș satul Ruși, din ținutul Hirlău, ascultător de ocolul tirgului Botoșani, cu locuri de heleștee și mori în Sitna.

† Нѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡаш воѡвода, боѡжѣю мѣлоустѣю, господарѣ Зѣман Мѡлдавскон. Оѡже тотѣ истиннѣи слѡга наше, Крѣтѣ срѣкар и Кѡзакѡ кѡмѡраш, слѡжили нам правою и вѣрною слѡжѣѡ. Тѣм, мѡы видѣѡше нѡ правою и вѣрною слѡжѣѡ до нас, жаловали есмы нам всебною нашею мѣлоустѣю и дади и помѣловали есмы нам ѡт нас, ѡ нашеи зѣман, Мѡлдавскон, се едно село право наше господарскон, на имѣ Рѡсѣи, по више Ботѡшѣни, се мѣстове за ставѣи и за мѣнни ѡ Сѣтна, такожде и въ нѣнѡх <до>¹ниаѡх се мѣстове за ставѣи и за рѣѡниче и се въс приход, что ѡ волост Хрѡловсконѡ, прислѡшно кѡ ѡкол нашѣго трѡ¹га Ботѡшѣни.

Того ради, тот село, на имѣ Рѡсѣи, по више Ботѡшѣни, се мѣстове за ставѣи и за мѣнни ѡ Сѣтна, та¹кожде и въ нѣнѡх долинаѡх, се мѣстове за ставѣи и за рѣѡниче и се въс приход, да ест ѡт господства ми слѡганѣи <нашимъ више писанимъ, Крѣтѣ срѣкар и Кѡзакѡвѡ кѡмѡраш, <право ѡт>¹ниа и дѣдиа и дади и мѣловани и срѣк и потѣрѣжѣденѣи нѣи и дѣтѣи нѡ

¹ Loc rupt in orig.

и въ¹семѡ родѡ нѡ, кто се нам изберѣт ближнѣи¹ съродници, се въскѣи доѡдом, непорѡшенно, николиже <на вѣки вѣчнѣи>¹.

«И по на¹шимъ жѡвотѣ и господствонѣи, <кто боу>¹дет господарѣ ѡт дѣтѣи или ѡт нашего родѡ или пакъ вѣд <кого Богѡ изберѣт господарѣи естѣи наш>¹и зѣман, Мѡлдавскон, тотъ въ¹ нам непорѡшиа нашеи дади и мѣловани и сѣтросѣи, али що въ¹ дади и оук¹рѣпили, занеже ест нам право <ѡтнѣи>¹на и дади и мѣловани, ради нѡ право и вѣрною слѡжѣѡ.

И <кто се покѡ>¹сит разоритѣ, та да ест трѣкѣт и прокѣт ѡт Господа Бога спаса нашеи Исѡсъ Христа, сѣтворшаго небо и зѣман и ѡт прѣчистѣа его Бого матер¹ѣ и ѡт дѣ евангѣлисти и ѡт вѣи сѣкти крѡхѡвнѣи апостоли, Петра и Павла и прочѣи и ѡт тѣи ѡтци иже въ Некѣи...¹ и да имѣет част се Исѡж и се трѣкѣтомъ Ирѣа и се нѣими неѣвѣрными жѡдовѣи иже възѡпише на Господа Бога, крѡе его на¹ нѡ и на чѣдѣѡх нѡ, иже ест и вѣдетъ въ вѣки вѣком, амин.

Того ради, ни никто да се не смѣшает.

Ѣ Иѣ, въ лѣто хрѡма декеврѣи дѣи дѣни.

† Самъ господѣнѡ велѣл.

† Пѣтрашко <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată aceste adevărate slugi ale noastre, Cirstea uricar și Căzacul cămăraș, ne-au slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea, noi, văzînd slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și i-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, anume Rusii, mai sus de Botășeni care este în ținutul Hirlău, ascultător de ocolul tirgului nostru Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori la Setna, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul.

De aceea, acest sat, anume Rusii, mai sus de Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori <la Setna>¹, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul, să fie de la domnia mea slugilor <noastre mai sus scrise>¹, Cirstea uricar și Căzacul cămăraș, <dreaptă>¹ ocină și dedină și danie și miluire și uric și întărire, <lor și copiilor lor și>¹ la tot neamul lor, cine li se va alege rude apropiate, cu tot venitul, neclintit niciodată <în vecii vecilor>¹.

<Iar după>¹ viața și domnia noastră, <cine>¹ va fi domn dintre copii sau din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie

¹ Loc rupt in orig.

domn¹ al țării noastre, Moldova, <acela¹ să nu le clinească dania și miluirea și întocmirea noastră, <ei să¹ le dea <și>¹ să le întărească pentru că le este dreaptă <ocină¹ și danie și miluire, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

<Iar cine s-ar¹ ispiti să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, mintuitorul nostru, Isus Hristos, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata <lui maică a lui Dumnezeu>¹ și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și eu de trei ori blestematul Arie și cu alți jidovi necredincioși care au strigat asupra Domnului Dumnezeu, <singele lui asupra>¹ lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în vecii vecilor, amin.

De aceea, altul nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 14 zile.

† Inuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

Bibl. Acad., CIX/56.

Orig., hîrtie (39,5 × 28,3 cm.), rupt și cu lipsuri.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, V, p. 288–289 (orig. slav cu trad.).

259

1632 (7141) decembrie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

† Ив Александръ Илишъ воивода, в<о>ужѣю милостѣю, господарь Земли Молдавскон. Ѡж<е> прѣиде прѣд нами и прѣд нашими волѣри, Палагѣи, дѣцѣи Бантѣш и сѣнове ии, Костантин и Ивашко, кнѣзи Грѣки, по нѣ добри волѣ нѣкии непонѣдени, а ни приселокани и продали нѣ права втн<н>на и дѣднина половина вт един стар вт село Билнеши, что с в<о>лост Васлюкомѣ. Таа

¹ Loc rupt in orig.

продал слѣши нашимъ Рѣковицѣ Чехан спѣтар ради три полубоаче мѣд и запла-
тна или испѣнною.

И тиж<е>, наи прѣжде вѣрмене пакиж<е> продад емѣ и дрѣгаа половина
вт един стар вт того село Билнеши, част Бантѣш.

Ино мѣ, видѣще междо ними и доброволною токмеж и испѣнною за-
платѣ вт нас ешеж<е> дали и потвѣрдани есми емѣ како да ест емѣ и вт нас
права втнина и вѣпежино и вѣрик и потвѣржденѣ, съ вѣскѣм доходоу, непорѣ-
шено николиж<е> на вѣки. И ни да с<л> не змишает.

Ъ Иѣ, хѣрма дек<емврѣ> вѣ.

Господинѣ реч<е>.

Глангѣ вел логофѣт вч<н> и некаах.

† Крстѣ Дамниан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Palaghia, fata lui Bantăș și cu fiii ei, Costantin și Ionașco, nepoții Greacăi, de bună-voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vindut dreapta lor ocină și moșie, jumătate dintr-un bătrîn din satul Vilnești, ce este în ținutul Vasluiului. Aceea au vindut-o slugii noastre Racoviță Cehan spătar pentru trei poloboace de miere și le-a plătit lor deplin.

Și de asemenea, mai înainte vreme iarăși au vindut lor altă jumătate dintr-un bătrîn din acel sat Vilnești, partea lui Bantăș.

Deci noi, văzînd între ei tocmeală de bunăvoe și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, 7141 <1632> decembrie 15.

Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLVI, p. 1058 (transcriere și trad. după
orig., hîrtie, pecete aplicată).

O trad. veche la Muzeul Regiunii Porților de Fier, Turnu Severin, Colecția Istrate,
unde se găsește, deteriorat, și originalul; el nu poate fi însă consultat înainte
de a fi restaurat.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, XVI, p. 54 (trad. editorului).

1632 (7141) decembrie 15.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpărat de la Ionașcu ș.a.

Let 7141 <1632> dechembrie 15.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Iliș voievod prin care întărește lui Franț vistiernic pe un loc de prisacă cu vie și cu livadă din Geonoaia, cumpărat de la Ionașcu și de la Costin și fimeia lui, Porfira și ficiorul lor, Vasili, din dreaptă ocină și moșii din Jăgureni.

Care suret ni este încredințat.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCCV/17 (1).

Rezumat dintr-un perilipsis, întocmit la 1814 mai 10, cu documentele moșiei Jigoreni, din ținutul Vaslui, a lui Alexandru Anastasi serdar.

1632 (7141) decembrie 17.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte din satul Sirbi.

Alexandru Iliș vodă. Iarăși au dat ș-au întărit mănăstirii Berzunțului pe această moșie, a patra parte din satul Sirbii și cu vad de moară.

La velet 7141 <1632> dechemvrie 17.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 352.

Rezumat.

1632 (7141) decembrie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfânta Vineri din Iași și satul Pintișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile“.

† Нв ПЛЕГАНДРОС НАІІІІШ ВОІВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-СКОИ. Аdecă s-au pîrit de față innaintea domnii mele rugătorii domnii mele, călugării de la mănăstire de la Sveataa Veniri, cu oamenii den Pintișeni, pentru cum au vrut ei [i] să să răsipască dentr-acel sat ce au fost a răpuusatului Enachi postelnicul și au dat acel sat cu limbă de moarte mănăstirii ce mai sus scrie, ca să le hie lor direaptă ocină și moșie cu tot venitul.

Deci au rămas rugătorii noștri călugării pre toți setenii de acoloa, ca să șadză oamenii toți în sat, să nu se ducă de acoloa și să lucredze toate trebele ce vor hi a svintei mănăstiri și să asculte de egi mărul și a tot săboriul după poronca domnii mele.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu hie preste cartea domnii mele.

✕ Мс, въ лѣто ×ЗРМА ДЕКЕМВРІЕ НІ.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЛАКА.

Нв ПЛЕГАНДРОС ВОІВОДА <т. р.>.

† КЪЗКАСА <писал>.

Bibl. Acad., DCXXIII/34.

Orig., hirtie (30 × 20,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

3612 (7141) decembrie 25, Birlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Birlad ș.a. mărturisesc că Mihăilă, ginerele Cimbalei, și femeia sa Oprina vind lui Apostol ocina lor din satul Dracsini.

Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgari de trig de Briladu și cu preutul Ștefan de la besearca domnească și Mațeiu Roșca și cu toți bătrînii trigului și Maxin păh<arnicul>¹ de Călimănești și Dumitru pit<arul>¹ tij ot <t>²am

¹ Intregit de editor.

² Omis.

și Zahareia diiac den Micești, scriem și mărturisim cu sufletele noastre cum au venitu înaintea noastră Mihail, ginerele Cimbalei și cu fimeia sa, Oprina, fata Stancăi Cimbăloaei de sat de Grădești și cu ficiorii lor, de nimene îmbiații, nici impresurați, ce de a lor bunăvoe, ș-au vindut a lor direaptă ocină și moșie ce au avut ei la sat la Draesini, însă cumpărătură de la mătușea lor Dochia, sora Stancăi Cimbăloae, din jumătate de sat a patra parte, cu tot venitul și din cimpu și din pădure, cu vad de moară și cu loc de prisacă și o au vindut fratelui său Apostol, cumnatul fimei sale, Oprinei și feciorului seu Costantin, dereptu șeaisprăzeace galbeni buni. Deci s-au sculat Apostol și cu fiiul său Costantin de au dat acei șeaisprăzeace galbeni, banii gata, ce mai sus scriu, întru minule frăține-său Mihail¹ și a cumnată-sa Oprinii, dinaintea noastră a tuturor.

Dereptu aceaia, noi văzind cu ochii noștri a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie de la noi ca să le hie lor ocină și moșie în veaci, cu tot venitul, pină cîndu-și va face el ispisoc domnesc. Iar altu nime să nu se mai amestece, nici dinioară în veaci.

Și mai pre mare credință și mărturie, noi am pus pecetea orașului și ale noastre pre acesta zapis și mărturie, să se știe.

Pis u Brîlad, vel<eat> 7141 <1632> m<ea>s<e>ț<a> dech<embrie> 25.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 68—70.

Orig., cu două peceti, dintre care una a țirgului Brîlad.

ALTE EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 199—200 (orig.); Antonovici *Doc. birlădene*, IV, p. 67—68 (orig. după *Uricariul*).

264

<1632> decembrie 30, Iași.

Maței Roșca din Bîrlad mărturisește că nici el, nici fiul său Gligorie nu au drese de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Bîrlad, a lui Scherlet.

† Adecă <eu, Maței Roșca de Bîrlad>²... <u>³ni<i>³ seliști ce iaste <lingă Zorileni, în ținutul Bîrladului>², anu<me Bălăceni>², cum au dzis fiiu-<său Gligorie că avea direse de la Moiseiu>² vodă. <Ș>⁴i acea <seliște>²

¹ În *Uricariul*, XVI, p. 200: „Mihailă”.

² Șters; completat după doc. din 1632 decembrie 31.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Loc șters în orig.

iaste cumpăr<ătură>¹ fratelui nostru, lui S<cherlet>¹. Deci acmu p<re>¹n<tru acel>¹ <u>¹vint ce au grăit Gligorie i-au strinsu dumnealui Scîr<let>¹ ca să ne adu<că>¹ drésele să le punem de față înaintea svatului.

Într-acea eu m-am prinsu dinnaintea a<t>²ot svatul și am făcut acest zapis al meu pre mene, cum eu sau feciorul meu, Gligorie, nu avem nici un direș pre acea seliște, ce au grăit el un cuvintu de glumă, iar de va avea vreun ispisoc pre acea seliște și-l tăgăduiaște nu-l punem de față, ce doar va vrea să scoată cîndva, au el au eu sau alț feciori ai miei, acela direș al nostru să nu hie nici de o credință, ce să hie mencinos și să him de gloabă porței cîndzeci de boi. Aceasta mărturisim cu eiașă serisoare a noastră.

Și mai pre mare credință ni-am pus și pecetia.

Și eu Dumitru uricar am scris ca să să știe.

Име с Мс, декември ѿ.

† Maf[tă]teiu Roșca[a].

Bibl. Acad., MCDLVIII/39.

Orig., hirtie (29 × 19,5 cm.), o pecete aplicată.

Datat după mărturia marilor boieri referitoare la aceeași chestiune, din 1632 decembrie 31 (vezi nr. 265).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (regist după orig., cu data greșită, „1632 decembrie 31”).

265

1632 (7141) decembrie 31, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Maței Roșca din Bîrlad a recunoscut că nici el, nici fiul său Gligorie nu au drese de la Moise Movilă pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.

† Се зо мѣ, <Глигорѣ вѣла>² логофѣт и Деспѣ вѣла дворяник Должен Земан и Ивашко Шжеѣ вѣла дворяник Бишкен Земан и <Юр>²ашко Башотѣ гетман и прѣкѣлье Счаевскѣи и Демитрашко Шолдан вѣла спѣтар и Демитрашко <Сол>²омон вѣла сажар и Демитрѣ Бѣхѣш логофѣт и Георгѣе Рошка вѣстѣрник и

¹ Loc șters în orig.

² Loc rupt în orig.

Баснаѣ Рошка и Дѣмитрѣ Лѣва дворянницѣ глотнѣи и нннѣх колѣри и конннн прѣднѣи шт двор господнѣа его милости. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Mașteiu Roșca de Birlaad de au mărturisit pentru rîndul unii seliște, anume Bălăcénii, ce iaste lingă Zoriléni, în ținutul Birladului, cum au fost dzis feciorul său, Gligorie, că avea direse de la Moiseiu vodă pre acea seliște. Și acea seliște iaste cum-părătură de la m<ăria sa>¹ domnu nostru Alexandru Pliiaș voevod lui Scherlet.

Deci acmu, prentu acel cuvintu ce-au <dzis Gligo>¹rie, i-au strinsu Scherlet de înaintea noastră ca să-ș aducă dirésele înaintea <svatului>². Într-aceia el s-au prinsu de înaintea noastră, cum el sau feciorul său, Gliga, n-au nici <u>¹n <dires pre acea seli>²ște ce au grăit feciorul său, Gligorie, un cuvintu de glumă. Iar de va avea vreun <ispisoc>¹, <fecior>¹ul său, Gligorie, sau alți feciori a lor pre acea seliște și-l tăgădu<iaște, nu-l punem de față, ce do>²ară vor vrea să-l scoață cindva acela dires să nu hie de credință, <ce să hie mencinos, ci să him de gloabă p>²orței 50 de boi.

De aiasta scriem și mărturisim și <p>¹r<e mare credința> ...¹

Ѣ Ис, въ лѣто *ѣрма декемвриѣ ла.

Из Гл<нгъ вѣа логофѣт>¹ <т. р.>.

Из Лѣва вѣа дворяник <т. р.>.

Из Юнашко Кѣжѣ вѣа дворяник <т. р.>.

Из Юрашко Башотъ хѣтман <т. р.>.

Из Дѣмитрашко Шолдан вѣа спѣтар <т. р.>.

Из Дѣмитрѣ Бѣхѣши логофѣт <т. р.>.

Из Дѣмитрашко Голомон вѣа свѣцер <т. р.>.

.....³ исках <т. р.>.

Из Дѣмитрѣ Лѣва дворяник <т. р.>.

Из Баснаѣ Рошка дворяник <т. р.>.

Константин <т. р.>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/53.

Orig., hirtie (28,5 × 18,5 cm.).

¹ Loc rupt in orig.

² Rupt; completat după documentul din 1632 decembrie 30.

³ Iscălitură ilizibilă.

1633

1633 (7141) ianuarie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Alexander Illasch Wojwod confirmat ut N° 141 ¹.
Dtto Iassy, 7141 <1633> den 4 t^{en} Iăner.

Ioan Alexandru Iliăș voievod întărește ea la nr. 141 ¹.
Dat in Iași, 7141 <1633> ianuarie 4.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 145.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

1633 (7141) ianuarie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii de la Bacău, pe dealul Strîmtura, în urma judecății pe care călugării au avut-o cu Magda, femeia lui Lupul.

† Нъ Александръ Нѣнѣшъ воєвода, божию мѣлоустию господарѣ Земли Мѣлѣскои. Сѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Магда, жена Лѣпѣлови, еже бѣе сынѣ Ангѣла бѣе кѣмѣраш и тегаа за лице, прѣд нами, на моленници наши калѣгери от сѣкѣтаа монастыри Бистрици радѣ нѣкиѣ виноградѣ от Бакѣкѣ, въ горѣ Стрѣмѣтѣрѣ рѣкѣши, прѣд нами и прѣд сѣкѣтом нашим, еже теѣх виноградѣ сѣт прака отнина и дѣднина мѣжѣс ии, Лѣпулови, сынѣ Ангѣла бѣе кѣмѣраш.

¹ Se referă la doc. din 1632 aprilie 21 (vezi în acest volum doc. nr. 30.) și la doc. nr. 25 din *Inventar*:

Ioan Wasily Wojwod bestättiget die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2 <ten> Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat in Iași, 7142 <1634> iunie 2.

Ѳ молебници нашн калѣгери шт свѣтла монастыри шт Бистрицаъ сказовали, прѣд нами, единъ записъ за свѣдѣтелство шт Мѣрѣнка, кнѣгинѣ Оръшъ бнѣ гетманъ и шт зѣтѣ еи, Оичюа, писаше и свѣдѣтелстваше како они сами, за ихъ доброу волю, неки¹м непонуждени, а ни присилкани, дали свѣтѣи монастыри тѣхъ винограду, како свѣдѣтелствоваша, прѣд нами, самъ Оичюа, како дали они тѣхъ винограду за добра воля, ихъ что тѣхъ винограду бѣше прѣдъ кѣпезни Оръшкови гетманъ шт Ангелъ кѣмѣрашъ и шт сынове свои Лѣпша и Стѣда.¹ за два стонъ четирѣ десѣтъ вѣи шт записъ за свѣдѣтелство что имали шт Фѣвѣянъ шолт¹ съ кѣ прѣгари шт трѣга Баковѣ и шт многихъ люди добри.

Ино господство ми съвѣдѣхомъ ихъ праведнымъ съдѣемъ, по законѣ земли нашей Молдавской и видѣвши тѣхъ записъ писаше въ сего образа, а ми справдѣхомъ на молебници нашн калѣгери шт свѣтла монастыри шт Бистрицаъ, а Магда, жена Лѣпулови, сынъ Ангелъ бнѣ кѣмѣрашъ, она зостала шт прѣд нами и шт прѣдъ всѣмъ законъ земсконъ. Ѳ молебници наши калѣгери управили съ и поставили соби фѣрѣю.

Того ради, тѣхъ винограду како да естъ имъ и шт господства ми права штинна и даати и зрѣи и потвѣрженіе съ всѣмъ доходомъ, непорученно николѣже на вѣки и да не имаетъ манъ тѣхъ за сѣя тѣхъ николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не умншлетъ.

Ѳ Ис, лѣто «Зрѣма гинарѣе Ѳ».

† Самъ господниъ велѣа.

† Гангѣ велъ логофѣтъ зчи и съ искаахъ <т. р.>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Plișă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Magda, femeia lui Lupul, care a fost fiul lui Anghel fost cămăraș și a pirit de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița pentru niște vie de la Bacău, pe dealul Strîmtura, spunînd, înaintea noastră înaintea sfatului nostru, că acele vie sînt dreaptă ocină și dedină a bărbatului ei, Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș.

Iar rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire de la Bistrița au rătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie de la Mariica, cneaghina lui răș fost hatman și de la ginerele ei, Onciul, scriînd și mărturisînd cum ei șiși, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași, au dat sfintei mănăstiri

¹ Loc rupt în orig.

acele vie, cum a mărturisit, înaintea noastră, însuși Onciul, că au dat ei acele vie de bunăvoia lor, care vie au fost dreaptă cumpărătură lui Orăș hatman de la Anghel cămăraș și de la fiii săi, Lupul și Stida . . .¹ pentru două sute și patru zeci unghi, din zapis de mărturie ce a avut de la Făbiian șoltuzu cu 12 pîrgari din tirgul Bacău și de la mulți oameni buni.

Deci domnia mea i-am judecat cu dreaptă judecată, după legea țării noastre, Moldova, și văzînd acele zapise scriînd în acest chip noi i-am îndreptat pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire de la Bistrița, iar Magda, femeia lui Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș, ea a rămas dinaintea noastră și dinaintea a toată legea țării. Iar rugătorii noștri călugări s-au îndreptat și și-au pus ferie.

Pentru aceea, acele vie să le fie de la domnia mea dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 9.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/14.

Orig., hîrtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

268

1633 (7141) ianuarie 12.

Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periați, pe Siret.

† Eu, Dimula pîrcălabul, scriu și mărturisesc precum au vi<ni>²t, dinaintea noastră și dinaintea lui Partenie, egumănelui de Tazlău și dinaintea² lui Gligorie, egumenul de Berzunțu, au vînit Zahariia Futichi și au vîndut un pămîntu în frunte, din bătrînul Molneștilor, Neculei lui Crucian și soțu său <Mă>¹riei, din apa Sirétilui pînă în Drumul Furilor în hotaru Zăbrăuțului, cu tot vînitul și cu 9 săpături în du<m>²bravă și cu pomeți, dreptu 17 ughi și un bou și o vacă cu vițel.

Și noi, decă am vădzut că vîndu, de bunăvoia lor, li-am făcut zapis

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Asișdiria, au vinit V<a>¹s<il>¹ie Logoș și cu femeia, cu Gaftona, nepoții lui Girduman, ași<jdirea . . . Va>¹silie, ficiorul lui Lazor, nepot lui Girdoman și au vindut o gi<umăta>¹te de răzor, dereptu 18 ughi și o vacă cu vițel și o re. șoc un nemetețu ² și o păreche de ciz<me>¹.

Și au mai vinit Costul și au mai vindut un răzor giumătate iar în sat în Periași ³, dereptu 8 ughi jumătate, iar din partea Girdomăneștilor.

Asișdiria, . . . <O>¹prea, ficiorul lui Lazor și au fădut ⁴ un pământu în frunte Neculei ¹ lui Crucian și femeii lui, Măriei, și au vindut derep<tu> . . . ¹ ughi, iar în sat în Periași ³, din apa Sirétiului pină în hotarul Zăbrăuțului, cu tot vinitul, de nime siliți, ce de a lor bunăvov.

Și s-au mai prelejit și alți omeni buni, anume: Tauca și Neanea Buhudaiul și Stan Coțofană și Iosip Precup ot Drăghicești și Nechita Freanț și Cozma Frea<n>⁵ji.

Dici noi am și iscălit.

ЛѢТО *ЗРМА ГЕНАРІЕ ВЪ ДНИ.

† Az ermonah Parthenie, egumen de Tazlău, am scris și am iscălit nefiintu pecetia.

† Dimula pircălab <m.p.>.

† Az ermonah Gligorie, egumăn de Berzunțu, iscal, neintimplindu-se pecétea.

Bibl. Acad., LXXXVI/17.

Orig., hirtie (32,2 × 19,7 cm.), deteriorat, o pecete aplicată și patru amprente.

269

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina Țurgului Iași seliștea Fetionesti, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștii Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghie Jora pircălab.

† Иво Александръ Илиашъ воевода, божією мноостією, господарь Земли Молдавскон. Оуже пріидошѣ, прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими

¹ Loc rupt în orig.

² vâl.

³ În loc de „Speriași“.

⁴ Greșit, în loc de „vindut“.

⁵ Omis în orig.

воѣри, великими и малыми, молебници нашими, Григоріе ерѣмен и всє съборѣ вт свѣтлаа монастырѣ Арон конводи вт царинѣ трѣгѣ Иским, идеже ест храм архієрарха и чудотворца Христова, Николае Муранкінскаго и сѣсга и воѣринѣ нашемо, Георгіе Жорѣ прѣкълаб, по ех¹ доброю воли, неким непонсждени, а ни пришловани и измѣнѣни междо ними своихъ правихъ штинни и дѣднини, вт несприеніе и дрѣгихъ нарѣдѣніе что имал вт нинихъ господаремъ прѣжде насъ бывшихъ. И дади молебници нашими, калѣгерѣ вт свѣтлаа монастырѣ Арон конводи, сѣсзи и воѣринѣ нашемо, Георгіеви Жорѣ прѣкълаб, селіцѣ на имѣ Селічканіи, на Башев, что ѣ воѣсетъ Дорохонскомѣ; а сѣсга и воѣринѣ наше Георгіе Жора прѣкълаб дади имъ, измѣнно за измѣнно, една селіце, на имѣ Фетивнеции, на рѣцѣ Жижіи, съ врсѣ за мѣстѣ ѣ Жижію, что ѣ воѣсетъ Иским.

Иде потокомѣни съ вт прѣд нами да имаетъ дрѣжати Жорѣ прѣкълабъ въ тоа селіце Фетивнеции едно мѣсто за пасника и едно мѣсто за домъ, а штици мнѣни да не имаетъ ни едною потребѣ въ тѣхъ мѣстохъ за пасника и за домъ.

Ино господство ми, видѣвше междо ними нѣхъ доброволною токмеж и измѣненіе, вт насъ ешеже дади и потвѣрдѣни есми. Того ради, тоа селіце, имѣ Фетивнеции, на рѣцѣ Жижіи, съ врсѣ за мѣстѣ ѣ Жижію да ест и вт насъ прѣд реченнимъ молебникомъ нашимъ, ерѣменѣ и всѣсемъ съборѣ вт свѣтлаа монастырѣ Арон конводи вт царинѣ трѣгѣ Иским, права штинна и измѣненіе и шрикъ и потвѣрженіе съ всѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиже на кѣмъ кѣчнѣи. И ни да съ не змнѣаетъ.

Писъ оу Исохъ, въ лѣто *ЗРМА ГЕНАРІЕ Е҃.

† Самъ господинѣ келѣл.

† Гланѣ келъ логофетъ шчи и сѣ искаахъ <m.p.>.

† Крѣстѣ Даммѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, Grigorie egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod din țarina Țurgului Iași, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae al Mirei Lichiei și sluga și boierul nostru, Gheorghe Jorea pircălab, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat între ei dreptele lor ocini și dedine, din privilegii și alte drese ce au avut de la alți domni foști mai înainte de noi. Și au dat rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod, slugii și boierului nostru, Ghiorghie Jorea pircălab, seliștea anume Selicicani, pe Bașeu, care este în ținutul Dorohoi; iar sluga și boierul nostru

¹ Corectat din ерѣ.

Ghiorghie Jora pircălab le-a dat, schimb pentru schimb, o seliște, anume Fetioneștii, care este în ținutul Iași, pe riul Jijia, cu vad de moară în Jijia.

Dar s-au tocmit înaintea noastră să stăpînească Jorea pircălab în acea seliște Fetionești un loc de prisacă și un loc de casă, iar părinții monahi să nu aibă nici o treabă în aceste locuri de prisacă și de casă.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala și schimbul lor de bunăvoie, de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acea seliște, anume Fetioneștii, pe riul Jijia, cu vad de moară în Jijia, să fie și de la noi înainte zișilor călugări ai noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire a lui Aron voievod, din țarina tîrgului Iași, dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXVI/72.

Orig., hîrtie (41 × 28 cm.), pecete timbrată, stricată.

270

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Pliș voievod întărește mănăstirii Pingărați branîștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericiani.

† Иъ Ялѣхандръ Илншш коевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже прїдошѣ, прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими волѣри, великих и малих, молебник наше егъмен и вес съборъ въ свѣтла монастыри рекомѣ Пънгъраца и принесла, прѣд нами и прѣд свѣтом нашим, единъ записъ за свѣдѣтелство въ вѣрних и почитенних волѣри господства ми и въ архіерен земли нашей, Молдавскѣи, именемъ куръ Йѳанасіе архіерископъ и митрополитъ Сѣчакскѣи и проча и Гангѣ велъ логофетъ и Лѣпѣла велъ дворникъ Долгѣи Земли и Лѣпѣла велъ дворникъ и Пѣтрашко Башотъ втори логофетъ и Георгіе Башотъ

внѣ вистѣрникъ и Юрашко Башотъ гетманъ и Дѣмитръ Бѣхушъ логофетъ и Пѣтрашко Дръготъ¹ велъ спѣтаръ и Апѣста Катарѣуша чашникъ и Гѣстѣла логофетъ и Пѣтрашко велъ житничаръ и Лѣпѣла Прѣжескъа велъ постѣлникъ и Тома сѣажаръ и Юрашки вистѣрникъ и Дѣмитрашко Соломонъ сѣажаръ и Лѣпѣдатъ и Нѣнѣолъ дворникъ глотникъ и въ ннѣхъ волѣри и конни прѣднѣи, въ двора господства ми, съ печати и съ подписаніихъ ихъ, сице писѣише и свѣдѣтелствѣише, како прїдошѣ, прѣдъ ними, ермонахъ Селивестръ егъменъ и весъ съборъ въ свѣтла монастыри Пънгъраца, такожде и ермонахъ Георгіе егъменъ и весъ съборъ въ свѣтла монастыри въ Бесерекани и тако Смирншѣ сѣ и потокиши сѣ, въ прѣдъ ними ради хотаръ за бранище въ планинахъ, еже имѣше тѣже до собою и пакже между собою, за нѣхъ добра волѣ, Смирнше сѣ и потокиши сѣ како что былъ ималъ дрѣжати калѣгери пънгърѣчѣни по знаменіе въ зрикъ ихъ что они имали.

Знаменіе за бранище что сѣ починаетъ въ рѣцѣ Бистрици, въ Стенкѣ въ противъ мѣсто до Рѣкитѣ, подъ гора даже до Крѣнциѣ, въ противъ мѣсто даже до вѣрхъ Пѣрѣлови, вѣршина Пѣрѣлови, даже до Мѣнѣла, черезъ потокъ Яринишѣлови даже до вѣрха Грохотнишѣлови и вѣршина даже и до столъ, на пѣти Ханѣловѣ и въ тѣдѣ вѣршина даже и до Мѣнѣла и долѣ право даже до [Беланка Ганмѣи и въ тѣдѣ право на источникъ еже течетъ на Брѣда Зѣлъ, на рѣцѣ Бистрици и въ Брѣда Зѣлъ черезъ Бистрицѣ на ногѣ, по долѣ, въ Крѣвѣла до Крѣмѣтѣра и горѣ рѣбра Поточиловѣи, гора до вѣршѣи и горѣ право до вѣрхъ гораи, 8 главѣ Хѣлѣи, гораи и въ главѣ Хѣлѣи право долѣ до потика Яци и въ толѣ потика горѣ до вѣршѣи Торогѣжѣлови, вѣршѣи горѣ даже и до Дѣлга Хѣлѣи и въ Дѣлгою Хѣлѣи даже и до вѣршѣи Братѣшѣлови и въ тѣдѣ даже и до вѣршѣи Болованѣшѣлови и до Ярдѣлаи и тѣдѣ даже и до вѣршѣи Тѣркѣци Чрѣвленъ и въ тѣдѣ долѣ Тѣркѣци даже до рѣцѣ Бистрици и долѣ [Бистрици даже и до Страже и въ тѣдѣ долѣ даже и до Стенкѣ.

И тако потокиши сѣ прѣдъ ними, како да имаетъ дрѣжати Бесерекани по знаменію зрикѣ въ Ялѣхандра коеводѣи и како естъ писанно въ знаменіе нарѣденіемъ ихъ; такожде и Бесерекани да не имаетъ прѣстѣпати черезъ знаменіе что въ вышѣ писаннихъ, черезъ хотаръ Пънгърации, такоже потокиши сѣ за нѣхъ добровольное, пожеже вѣрѣталъ сѣ едно дѣло велѣла зло съчиненъ въ пънгърѣчѣни, единъ зрикъ неправеднъ что писалъ вистъ попъ Павелъ въ Конѣци, еже и самъ въ семъ истиннѣ свѣдѣтелствовѣла съ зетъ его, прѣдъ ними, како тѣи прѣдъ реченіи пънгърѣчѣни зрикъ запечатѣненъ и неначрѣтаненъ до него принесошѣи и самъ попъ съ рѣкою своею писалъ и сами пънгърѣчѣни, прѣдъ нами, изрѣкошѣи тако тако вѣшѣи и въ вѣгнѣи попалишѣи и печатъ раздрѣшишѣи; такожде и свѣтъ мира сътвориши посрѣдъ ихъ.

Яще кто въ ннѣхъ начинетъ тѣже ради съ хотаръ быти за глобъ портѣ господарскою ѣи волѣи.

¹ Greșit pentru Бѣла.

Ино господство ми, видѣвши тотъ записъ за свѣдѣтельство отъ прѣдъ толкиихъ велицихъ колѣрихъ отъ двора господства ми, съ печати и съ подписаніе ихъ, а мы кѣроукомъ и отъ насъ ешеже дади и потвердими есми тимъ двѣмъ скѣтихъ монастырѣхъ, Пѣнгѣръчкннимъ и Бесереканнимъ, на тѣхъ прѣдъ реченныхъ хотари, како естъ имъ права отнина и дѣнина и зрикъ и потвержденіе, съ кѣскѣмъ доходомъ, непорѣшело, имъ, никоуеже на кѣки кѣчнѣи. И ни да са не змишае.

Оу Исѣхъ, въ лѣто ×зрма генарѣ ѣѣ.

† Гамъ господинъ велѣа.

† Гѣнгѣ велъ логофѣтъ сынъ и съ искаахъ <м.р.>.

† Кретѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Hiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire zisă Pingărațul și a adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la credincioșii și cinstiții boieri ai domniei mele și de la arhierii țării noastre, Moldova, anume chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și ceilalți și Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Lupul fost mare vornic și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Gheorghe Bașotă fost vistiernic și Iurașco Bașotă hatman și Dumitru Buhuș logofăt și Pătrașco Dragotă¹ mare spătar și Apostol Catargiu ceașnic și Tăutul logofăt și Pătrașco fost jîtnicer și Lupul Prăjescul fost postelnic și Toma sulger și Iordachi vistiernic și Dumitrașco Solomon sulger și Lepădat și Neaniul vornici de gloate și de la alți boieri și oșteni de înainte, de la curtea domniei mele, cu pecețile și cu semnăturile lor, astfel scriind și mărturisind, cum au venit, înaintea lor, ieromonahul Silvestru egumen și cu tot soborul de la sfânta mănăstire Pingărațul, de asemenea și ieromonahul Gheorghie egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire de la Bisericiani și așa s-au împăcat și s-au tocmit, dinaintea noastră, pentru hotarul braniștii din munte, pentru care au avut piră între ei și iarăși între ei, de bunăvoia lor, s-au împăcat și s-au tocmit ca să stăpînească călugării pingărăceni după semnele din uricul lor, ce ei au avut.

Semnele de braniște care se începe de la riul Bistrița, de la Stîncă drept la Răchită, pe sub munte, pînă la fintină, drept la virful Părului, obcina Părului pînă la Muncel, peste piriul Arinișului, pînă la virful Grohotișului

¹ Greșit, pentru „Boul“.

și obcina pînă la Scaun, pe drumul Hangului și de acolo obcina pînă la Muncel și drept la vale pînă la Glimeia Mare și de acolo drept la izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și din Vadul Rău la riul Bistrița și din Vadul Rău peste Bistrița, la Picior, pe vale, de la Strimba pînă la Curmătură și în sus pe coasta Potociului, în sus pînă la obirșie și în sus drept pînă la virful muntelui, în capul Hălmului, în sus și din capul Hălmului drept la vale la poteca Aței și de acolo poteca în sus pînă la culmea Torogleajului, culmea în sus pînă la Hălmul Lung și de la Hălmul Lung pînă la obirșia Brateșului și de acolo pînă la obirșia Bolovănișului și pînă la Ardeal și de acolo pînă la obirșia Tărcuței Roșii și de acolo Tărcuța la vale pînă la riul Bistrița și la vale pe Bistrița pînă la Straja și de acolo la vale, pînă la Stîncă.

Și așa s-au tocmit înaintea noastră, ca să aibă a stăpîni Bisericiani după semnele uricului de la Alexandru voievod și cum este scris în semnele dreselor lor; de asemenea și Bisericianii să nu treacă peste semnele ce sînt mai sus scrise, peste hotarul Pingăraților, cum s-au tocmit de bunăvoia lor, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de pingărăceni, un uric nedrept ce a fost scris de popa Pavel din Conțești, care și el însuși a mărturisit într-adevăr despre aceasta cu gura lui, înaintea lor, cum acei mai sus scriși pingărăceni i-au adus un uric pecetluit și nescris și însuși popa cu mîna lui l-a scris și înșiși pingărăcenii, înaintea noastră, au spus că așa a fost și l-au ars în foc și pecetea au rupt-o; de asemenea și sfat de pace s-a făcut între ei.

Iar cine dintre ei va începe piră pentru acest hotar să fie de gloabă porții domnești 50 boi.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie dinaintea atîtor mari boieri de la curtea domniei mele, cu pecețile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit acelor două mănăstiri, Pingărați și Bisericiani, acele înainte zise hotare, ca să le fie dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/42.

Orig., hirtie (40,4 × 27,7 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 2, de Stoica Nicolaescu.

1633 (7141) ianuarie 15.

Alexandru Iliaş voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

Ispisoc de la Alexandru Iliaş vodă din [vă] vălet 7141 <1633> ghenarie 15 precum s-au pîrit Stratul Bolea păharnic și să¹ toate sămințiile lui, toți nepoții și strănepoții lui Glăvan pisariul și frate-său, Baciul, cu popa Simion, ficiorul Andreicăi, nepot Bigii și cu sămințiile lui, Toader, ficiorul Nastasii și Gligori, ficiorul Vasilecăi, nepotul Fédcăi și cu Tătăroae și cu toate sămințiile lor, toți nepoții și strănepoții bătrînului Manii Mogoșescului, pentru giuimate sat de Mogoșăști, ce-i pre Vilna, supt codru, în ținutul Vasluiului. Ș-au rămas din toată lege Stratul Bolea paharnicul cu toate sămințiile lui ca să ție a patra parte de sat di Mogoșești, iar popa Simion, ficiorul Andreicăi, cu toate sămințiile lui, să ție trei părți.

Bibl. Acad., DCCLXXVII/1.
Rezumat.

272

<Cea. 1633 ianuarie 16>.

Nechita vătav mărturisește că Nicoară a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

Scrisoarea sîrbească de la Nechita vătavul mărturisindu precum Necoară au vîndut a sa ocină lui Ignat și Ganii vistiernicelul.

Arh. St. Buc., Ms. 1535, f. 40 v (nr. 1).
Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele „moșiei Ciohoreni“.
Datat după doc. din 1633 ianuarie 16 în care este menționat Ganea din Ciohoreni (vezi nr. 273).

¹ Slavonește în text: „cu“.

1633 (7141) ianuarie 16, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

† Иъ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон: Оже прінде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣрин наше вѣрніи, Пѣтрашко Башотъ логофет, и искѣпна една своя част за штиннѣ шт село Чохорѣни, шт волостъ Сѣчавскон, та кратна ѣ рѣки Сѣва Ганѣ и ѣ рѣки Цинцар трон дѣкт и пет талер вѣтнѣх, шт прѣд нами и шт прѣд все наше съвѣт, занже та част за штиннѣ вна емѣ права дѣднннѣ шт нас штца своего, Гирницѣ, съинѣ Ягафіѣ Чохорѣна.

Како да ест емѣ шт нас штиннѣ, съ вѣскѣм дохо<до>м. И ин да сѣ нешминшат прѣд сем листом господства ми.

✠ Ис, въ дѣто хрѣма генеріе ѣс.

† Господинѣ рече.

† Гангѣ вел логофетъ ѣчи и сѣ некаѣх <м.р.>.

† Иліаш <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, și a răscumpărat o parte de ocină a sa din satul Ciohoreni, din ținutul Suceava și a întors în miinile lui Sava Gane și în miinile lui Țințar treizeci și cinci taleri bătuți, dinaintea noastră și dinaintea a tot sfatul nostru, pentru că acea parte de ocină i-a fost dreaptă dedină de la noi părintelui său, Ghiorghită, fiul Agafiei Ciohoreana.

Ca să-i fie de la noi ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 16.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/21.

Orig., hîrtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută.

1633 (7141) ianuarie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 de ughi, o iapă și trei vaci.

† Нѡ Ілѣѡандросъ Ілѣашъ коекода, коужю милостію, господарь Зѣман Мѡлдавскон. Ѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, шъцѣ и молебник наше кѡр Ѣвлогіе епископъ Радовскомъ и сказова, прѣд нами и прѣд нашими съвѣтом, единъ записъ за свѣдѣтельство, како кѣниа свѣтънѣ си, шт Тома Моиш<а>¹нѣа и шт брата его, Геѡргіе, и шт сестрѣ нѣх, Настасіѡ и Тофана, половинна село шт Лѣчна, што въ володѣт Дорохоускомъ, радѣ една сто ѡги, пѣниѣси до¹брѣхъ и една кобыла и три крави, шт прѣд многиѣхъ свѣщеници, именем: Геѡргіе егѣмен шт Голака и Бенѣаминъ прогѣмен и Дикѣл...¹и и Нѡсифъ и Гидіѡн канѣш и попъ Сарафимъ и попъ Левнтіе и всѣ съборъ шт свѣтаа монастыр Голака.

Ино мѡ видѣше тотъ записъ за <свѣдѣтельство>¹ шт толикиѣхъ свѣщеници, вѣровахомъ и шт насъ ешеже дади и потвѣрдани есми молебникѣ нашемъ, кѡр Ѣвлогіе епископъ <Радовскомъ>¹ѣ на тоа прѣд реченна половинна село шт Лѣчна <ка>¹ко да ест и шт насъ свѣтънѣ си права штнина и вѣспланѣнѣ и ѡрикъ и потвѣрженіе съ вѣсемъ до¹ходоми, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчнѣи. И ин¹ да сѣ не ѡмнѣаетъ.

Ѣ Ісѡхъ, лѣто хрѣма генаріе ѣи.

† Господинъ рече.

† Гангѣ велъ логофетъ ѡчи и сѣ искаахъ <т.р.>.

† Крѣтѣ Даміѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, părintele și rugătorul nostru, chir Evloghie episcop de Rădăuți și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie, cum a cumpărat sfinția sa de la Toma Moiş<a>¹nul și de la fratele lui, Gheorghie, și de la surorile lor, Nastasia și Tofana, jumătate de sat din Lăcina, care este în ținutul Dorohoiului, pentru o sută de ughi, bani buni și o iapă și trei vaci, dinaintea multor preoți, anume: Gheorghie egumenul de la Solca și Veniamin

¹ Loc rupt în orig.

proegumenul și Dicul ...¹ și Iosif și Ghidion eclesiarhi și popa Sarafim și popa Leontie și întreg soborul de la sfința mănăstire Solca.

Deci noi, văzînd acel zapis de <mărturie>¹ de la atîția preoți, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit rugătorului nostru, chir Evloghie episcop <de Rădăuți>¹, acea mai înainte zisă jumătate de sat din Lăcina, ca să-i fie și de la noi sfinției sale dreaptă ocină și cumpărătură și uric și <întărire cu tot>¹ venitul, neclintit niciodată în vecii v<ecilor. Și altul>¹ să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 18.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CLX/104.

Orig., hirtie (30,3 × 27,8 cm.), rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 sept. 10.

O transcriere după o trad. din 1794 de Andrei Tălmăciu căpitan, la Arh. St. Dorohoi, Condicta moșiiilor Lișna și Mlenăuți, nr. 2, p. 4–5.

EDITII: Ghibănescu, *Surele*, V. p. 291–292 (text slav cu trad.).

275

1633 (7141) ianuarie 22, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrîul Ciric, în hotarul tîrgului Iași.

† Нѡ Ілѣѡандросъ Ілѣашъ коекода, коужю милостію, господарь Зѣман Мѡлдавскон. Ѣже господство ми дади и потвѣрдани есми молебникомъ нашимъ, егѣменъ и вѣсемъ съборъ шт свѣтаа монастыр Аронъ коекода шт царинъ трѣга Ісѣкимъ, нѣхъ права штнина и дааніе и милѡваніе шт исписокъ за дааніе и милѡваніе што ималъ шт Мо¹си Могила коекода и шт дрѣгъ исписокъ за трѣжъ тѣже шт Мо¹си Могила коекода единъ стѣк, што ест <вѣ>² хотарѣ трѣга Ісѣкон, на потоцѣ Чириковѣ.

Того ради, како да ест имъ и шт господства ми права штнина и дааніе и вѣспланѣнѣ радѣ три половинца вино еже шн дади попорѣкомъ шт свѣтаа църковъ, надеже ест храмъ Петръ и Павлъ, занеже имали и шн трѣбѣ вѣ тотъ стѣк и да

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

имает дати тон свѣтѣи цѣркви, въ вѣсѣхъ храмовѣ, по два чюбѣре за рибо бити за празникъ.

Тѣмъ ради и ни да сѣ не змишлетъ.

Ѹ Исе, въ лѣто хѣрма генаріе кѣ.

† Господинъ рече.

Гiangѣ велъ логофетъ зчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Ерстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Aron voievod din țarina tirgului Iași, dreapta lor ocină și danie și miluire din ispisoc de danie și miluire ce au avut de la Moise Moghila voievod, și din alt ispisoc de piră de asemenea de la Moisi Moghila voievod, un iaz, ce este în hotarul tirgului Iași, pe piriul Ciricului.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și cumpăratură pentru trei jumătăți de vin pe care le-au dat poporenilor de la sfânta biserică, unde este hramul Petru și Pavel, pentru că au avut și ei treabă la acel iaz și să aibă a da acelei sfinte biserici, la toate hramurile, cite două ciubere de pește să fie pentru praznic.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 22.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/79.

Orig., hirtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

276

1633 (7141) ianuarie 23, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Iftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

† Иво Александръ Илияшъ воевода, вождю милостію, господарь Земли Младенской. Оуже прінде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, сазга наше, Ифтиміе, съ едины записъ за свѣдѣтѣ¹летво въ людѣ добри и болѣри, въ Бвнашко дворникъ

¹ Loc rupt in orig.

глотнѣи и вътъ Зрсу дворникъ тиже и вътъ Идроникъ столникъ и вътъ ниныхъ людѣ добри, рекъци како прѣде, прѣдъ нимъ, Николаи, сынъ Бѣлатула питар и сестра его, Докѣа, некимъ непонъждени, а ни присловани, нѣ за своєю доброю волю и продали права своихъ штиннаа и дѣднинаа иже имали съ село Драксини, на вода Студенецъ, частъ нхъ и братѣа нхъ, Гангоріе и Тоадер, радѣ что продали Гангоріе и Тоадер частъ нхъ что имали они въкспѣ съ село Лехъчѣни. Тѣмъ радѣ, они продали сазси нашемъ, Ифтиміе и жителницею его, Тодосіа, по петаа частъ вътъ село Драксини, <за>¹ дѣкѣтъ дѣкѣтвъ злотъ битихъ, пинѣси готовы, съ мѣсто за стакъ, съ того вода, съ хотаръ того село.

И тиже, пакы принесе дрѣгъ записъ вътъ ниныхъ людѣ добри и болѣри, вътъ Бартникъ дворникъ глотнѣи и вътъ Гѣргинцъ вътахъ и вътъ Панъ вътъ Исе и вътъ ниныхъ людѣ добри и стари, рекъци аже прѣде, прѣдъ нимъ, Шафтею, сынъ Стѣпанъ вътъ Гѣнѣци, и продали своа права штиннаа и дѣднинаа вътъ село Драксини² что имали онъ, иже естъ на потоцѣ Студенецѣ, четѣ<р>¹ътаа частъ за село Драксини, съ мѣсто за стакъ и полѣ и вътъ лѣсо. Та продали сазсъкъ нашемъ иже внише писанаго, Ифтиміе и жителницею его, Твдосіа, за четири дѣкѣтѣ зги и петъ жолти.

Тѣмъ радѣ и ми шко оукидѣхомъ за добро нхъ волю токнеж исплавно плато и ми есми емоу дали и по[w]терѣдѣли како да естъ имъ и вътъ насъ штиннѣи и дѣднино съ вѣсемъ доходомъ. И ни да сѣ не змишлетъ прѣдъ сѣмъ анстомъ господства ми.

Ѹ Исе, въ лѣто хѣрма генаріе кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Итринискъа <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Iftimie, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și boieri, de la Ionașco vornic de gloată și de la Ursu vornic de asemenea și de la Andronic stolnic și de alți oameni buni, spunînd cum a venit, înaintea lor, Nicolae, fiul lui Ursu Bălțatul pitar, și sora lui, Dochia, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor și au vindut dreapta lor ocină și dedină pe care au avut-o în satul Dracsini, pe apa Studeneț, partea lor și a fraților lor, Gligorie și Toader pentru că Gligorie și Toader au vindut părțile lor ce au avut ei împreună în satul Lehăceni. Pentru aceea, ei au vindut slugii noastre, Iftimie și soției lui, Todosia, cite a cincea parte din satul Dracsini, <pentru>¹ nouăzeci zloți bătuți, bani gata, cu loc de iaz în acea apă, în hotarul acelu sat.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

Și de asemenea, iarăși a adus alt zapis de la alți oameni buni și boieri, de la Vartic vornic de gloată și de la Gheorghită vătah și de la Pană din Iași și de la alți oameni buni și bătrini, spunînd că a venit, înaintea lor, Mateiu, fiul lui Stilian din Gănești și a vindut dreapta sa ocină și dedină din satul Drașini, ce a avut el, care este pe pîriul Studeneț, a patra parte din satul Drașini, cu loc de iaz și cîmp și din pădure. Aceea a vindut-o slugii noastre care este mai sus scrisă, Iftimie și soției lui, Todosia, pentru patruzeci și cinci ughi galbeni.

Pentru aceea și noi dacă am văzut tocomeala de bunăvoia lor și plata deplină și noi i-am dat și întărit, ca să-i fie și de la noi ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 23.

† Înсуși domnul a poruncit.

Itrinescul <a scris>.

Bibl. Acad., CXXII/24.

Orig., hirtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 412—416 (orig. slav cu trad.).

277

1633 (7141) ianuarie 24, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirilor Bisericiani și Pingărați un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orașeni din tîrgul Piatra.

† Нѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣаш воѡевода, божіѡю милостіѡю, господарѡ Земли Молдавскон. Сѡже прѣидошѡ, прѣд ннами и прѣд вѡсми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, село Дѡрмѣнеціи и сѡ една самѡ за мешчанинѡт тѡрг Камен и тѡгал за лице, прѣд ннами, на молѣбници нашими калѣгернѡт сѡвѣта монастыр Пѣнгѡраци, рекѡще прѣд ннами како присѣловает им хѡтар им ѡ планинѡ и не имаѡт гдѣ годовати сѡ.

И потом прѣидошѡ, прѣд ннами, молѣбници нашим калѣгернѡт Пѣнгѡраци и ѡт Бесерекани и сказовал, прѣд ннами и прѣд вѡсѡго нашего сѡвѣта, срече

за даніѡ и милостіѡи ѡт Еремїа Могила¹ воѡевода и исписачѡ за потвѡрженіѡ ѡт вѡснх господарнх, писачи на тѡх хѡтарѡ что казал Дѡрмѣнеціи аже ест им.

Ино господство ми и сѡ нашим сѡвѣтом изѡрахом на болѣринѡ наших вѣрннѡмѡ, Савин Прѡжескѡа вѡе гетман и послахом его тамо смотрити сѡ людѣ добри, комѡ шѡрѡшет сѡ аже бѡл тот хѡтар и кто дрѡжал до нынѡ. Таже шѡрѡтал сѡ сѡ истинно аже бѡл пѣнгѡрѡчѣнним и бесереканним и дрѡжал сѡе ѡни до нынѡ, а Дѡрмѣнеціи не имали ни едною потрѣбѡ сѡ тѡх мѣстѡе, тѡкмо имали ѡни трѣбѡ дрѡжити стражѡ тамо, а ман много трѣбѡ не имали, како сѡвѣдѣтелствовал и шолѡсѡ и старнх тѡргѡм ѡт тѡрг Камен, сѡ дѡшах нх, кѡ болѣринѡ наших вѡше писанномѡ Савин вѡе гетман, како не имали Дѡрмѣнеціи ни едною потрѣбѡ, нѡ тѡкмо глаголали ѡни без исправлѡ а ни сказовали ни едни нарѣденіѡ на тот мѣсто.

Еѡ томже, господство ми ѡмилостивнх сѡ и дадохом и потвѡрдихом молѣбником нашим, мннхим пѣнгѡрѡчѣнним и бесереканним, да дрѡжит сѡен хѡтар по гдѣ повидает им нарѣденїѡх вѡ знаменїѡ² да имает вѡзвѣсати стапн и поробати бѡври, ѡт знаменїѡ вѡ знаменїѡ, іакоже ест шѡнчаѡ.

И нѡкнх нарѣденїѡ что сѡтвори сѡ ѡт господства ми Дѡрмѣнецим, по прѣнїѡ нх аже тѡгал сѡ без исправ, аще проіавлѡет сѡ вѡ нѡкалѡ вѡрѣмене да не бѡдет им ни за една полѡсѡ, ниже вѣрвати сѡ, занеже сѡтвори сѡ сѡ хитрѡстїѡ нх. И ни да сѡ не ѡмншат.

Пис ѡ Мосѡх, вѡ лѡто „ѡрма генарїѡ кѡ.

† Сам господнѡ казал.

† Пѡнгѡ вел логофѡет сѡчи и сѡ исках <т. р. >.

† Крѡстѡ Даммїѡан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, satul Dărmăneștii și cu o seamă de orașeni din tîrgul Piatra și au pîrit de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Pingărați, zicînd înaintea noastră că le împresoară hotarul din munte și nu au unde să se folosească.

Iar apoi au venit, înaintea noastră, rugătorii noștri călugări de la Pingărați și de la Bisericiani și au arătat, înaintea noastră și înaintea întregului sfat al nostru, urice de danie și de miluire de la Eremia Moghila³ voievod și ispisoace de întărire de la toți domnii, scriînd de acel hotar de care au spus Dărmăneștii că este al lor.

¹ Eremia Moghila, scris cu altă cerneală.

² Loc rupt în orig.

³ „Eremia Moghila“, scris cu altă cerneală.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru l-am ales pe boierul nostru credincios, Savin Prăjescul fost hatman, și l-am trimis acolo să cerceteze cu oameni buni, al cui se va afla că a fost acel hotar și cine l-a stăpinit pînă acum. Și s-a aflat într-adevăr că a fost al pingărăcenilor și al bisericănilor și l-au tot stăpinit ei pînă acum, iar Dărmăneștii nu au avut nici o treabă cu acele locuri, ei au avut treabă numai să țină straja acolo, iar mai multă treabă nu au avut, precum au mărturisit și șoltuzul și bătrînii tirgului din tirgul Piatra cu sufletele lor, față de boierul nostru mai sus scris, Savin fost hatman, că nu au avut Dărmăneștii nici o treabă, ci au vorbit numai fără ispravă și nici nu au arătat vreun dres pentru acel loc.

Întru aceea, domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugătorilor noștri, monahilor pingărăceni și bisericăni, să-și stăpînească hotarul pe unde le arată dresese în semne <și>¹ să ridice stilpi și să taie bouri, din semn în semn, precum este obiceiul.

Iar unele drese ce s-au făcut Dărmăneștilor de către domnia mea, după pîra lor, care s-au pîrit fără ispravă, dacă se vor ivi în vre-o vreme, să nu le fie de niciun folos, nici să se creadă, fiindcă s-au făcut cu vicleșugul lor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 24.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/43.

Orig., hîrtie (40,1 × 26,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 4, de Stoica Nicolaescu.

278

1633 (7141) ianuarie 27, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

† *Ge oубо мы, Глангк вел логофет и Дспла вел дворник Нинжикн Земан Ивнашко Квжеж вел дворник Бишнѣн Земан и Юрашко Башотъ хетман и прѣкълѣе Гвчавскѣн и Дамитрашко Шолдан вел спѣтар и Дамитрашко Солонмон*

¹ Loc rupt in orig.

вел сѣлжар и Тома бие вел сѣлжар и Юрданн вистѣрник и Дспла Прѣжескѣа бие постѣлник и Гевургѣ Жорѣ прѣкълѣж и Юрданн шт Прѣпшици и Сианнн шт Тоточици и ниннх волѣри и конни прѣднѣ и шт двор господиннѣ его мнлостѣ, сѣдѣтелствѣем съ сим нашим писанѣем како прѣидошѣ, прѣд нами, Баснаѣ и сестра его, Настаѣѣа, сынове Гавриа и внѣци нх, Павел и брат его, Баснаѣ, сынове Янни, внѣци Гавриа и внѣк нх, Ивнашко, сынѣ Циганчи, по нх доброю волн, никим непонѣжденн, а ни приселовани и продали своих права штинна и вискспленѣе, шт исписк за вискспленѣе что имла штѣцѣ нх, Гавриа, шт Гремѣѣ¹ ковода и шт Зрик за потѣрѣженѣе шт Радѣа ковода, пѣтаа част шт село Ивоцинн, на рѣцѣ Бѣхѣѣа и съ пѣтаа част шт брѣд за манн с Бѣхѣѣа, что с колост Кврглѣгѣтѣри, что вѣше квспеннн штѣцѣ нх Гаврилови шт.....² ивннн и шт вис съкор шт сѣтѣа монетир рѣкомѣѣа сѣтѣн Илѣе прророкъ близ Гвчѣѣа. Таа продали прѣѣгѣлею нашимъ, панѣ Гевургѣ Рошка вистѣрник ради една сто и двѣдѣт талери сребрѣнннх и запаатила им испѣлннннн.

И шт том, тижѣ прѣидѣ, прѣд нами, Ивнсею, сынѣ Ивнн, никим непонѣжденн, а ни приселован и продаа свои права штинна и вискспленѣе, из тѣх нарѣденѣе вѣше писанннх за вискспленѣе, шт пѣтаа част село половинна шт тогоже село Ивоцинн и съ част шт брѣд за манн. Таа тижѣ продаа вѣше рѣченномъ прѣѣгѣлею нашимъ, панѣ Гевургѣ Рошки вистѣрник, ради шѣстдѣсѣт талери сребрѣ³нннх.

Ино мы, видѣвше междо нмнн нх доброколное токмеж и платѣ за испѣлнннн, шт нас вѣше сътворѣхом господѣтва си сѣѣа наша писанѣе вѣтн имъ за вѣрности, до колѣ сътворѣт себе и нарѣденѣе господарскнх. Да сѣ знаѣт.

У Исох, лѣкто хѣрма генарѣе кв.

Из Глангк логофет м. р.

Дспла дворник <м. р.>.

Из Ивнашко Квжеж дворник <м. р.>.

Из Юрашко Башотѣ хетман <м. р.>.

Из Дамитрашкѣ Шолдан⁴ вел спѣтар <м. р.>.

Из Дспла Прѣжескѣа некал <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Dumitrașco Solomon mare sulger și Toma fost mare sulger și Iurdachi vistiernic și Lupul

¹ Гремѣѣ, scris cu altă cerneală.

² Loc alb in orig.

³ Omis in orig.

⁴ Loc rupt in orig.

Prăjescul fost postelnic și Gheorghie Jorea pircălab și Iurdachi din Arpășești și Silion din Totoești și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnului, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, Vasilie și sora lui, Nastasia, fiii lui Gavril și nepoții lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril și nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și cumpăratură, din ispisoc de cumpăratură ce a avut tatăl lor, Gavril, de la Eremia¹ voievod și din uric de întărire de la Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cîrligăturii, pe riul Bahlui și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost cumpăratură tatălui lor, Gavril, de la ...² egumen și de la întreg soborul de la sfânta mănăstire numită Sfintul Ilie proorocul de lângă Suceava. Aceea au vindut-o prietenului nostru, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru o sută și douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul lui Ion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și cumpăratură, din acele drese de cumpăratură mai sus scrise, jumătate din a cincea parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea au vindut-o de asemenea mai sus zisului nostru prieten, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru șasezeci taleri de argint.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, de la noi încă i-am făcut domniei sale această scrisoare a noastră, să-i fie de credință pînă cînd își va face și drese domnești. Să se știe.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 27.

Eu Ghianghea logofăt m.p.

Lupul vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>³ mare spătar <m.p.>.

Eu Lupul Prăjescul am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650/1—2.

Orig., hirtie (31,6 × 18,8 cm.).

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

¹ „Eremia“, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 27, Bîrlad.

Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Birlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină din satul Cernătești de către părinții lor lui Pravăț ș.a.

† Adece eu, Ion șoltuz și 12 pîrgari ot tîrg Birlad, cum au venit înaintea noastră Zaharia și Dumitru, feciorii preutesei popei Lucăi, nepoții lui Toader, strenepoții Ștefului lui Cernat din Cernați, de au mărturisit înaintea noastră, de a lor bunăvoie, de nime neponădiț, nice împresurați, cum au vindut părinții lor giunătat de ocină din sat din Cernătești, din obîrșia Corudolui, din stîlp în sus, pre unde au fost de veci pre hotarul cel <bă>¹trin. Și o au vindut lui Pravăț, fecioru<l>¹ Oancăi și lui Stănilă și Lupul Ilea ot Măceșeni și acei oameni din Corni. Și o au vindut derep<t>² 240 zlati.

Deci, deacă am vădzut și noi de bunăvoie mărturie, noi de la noi le-am făcut mărturie și <în>¹dereptare.

Și pre mai mare credință am pus pecetea orașului, să să știe.

Ис с Брлад, гинарїе кс въ лѣто *ѡрмѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/6.

Orig., hirtie (30,9 × 19,5), pecete aplicată (a tirgului Birlad).

280

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Gheorghe Jora pircălab, în urma judecății cu Drăgan Mălaiu și femeia lui, jumătate din satul Blișcenăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași, unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălaiu.

† Ив Плевѣандрѣ Илїаш воєво<да>¹, божїєю милостїєю, господарѣ Земли Молдавскон. Оже прїудошкѣ, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, слѣга наш, Дрѣган Мѣлаїу и жена его, Ѣлена и дѣтї их и тегади за лице, прѣд нами,

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

на савга и болѣринѣ нашемѣ, Геворгѣ Жорѣ прѣкълабѣ, ради пол село Баншчѣ-
нѣнци и радѣ четврѣтаа част села шт Звѣричѣни, что сѣт въ волост Хотинс-
комѣ, что тѣх штинни бѣше поставани заклад до свѣтаа монастыр рекомѣа
свѣти Савѣ всекѣниаго, шт срдѣ трѣг Шскнх, въ два недели, радѣ седм
дискѣт шгн, а аще ли не давати пинѣси на дѣнѣ, да бѣдет тѣх штинни изги-
бани, како свѣдѣтелествовѣа прѣд нами и штыцѣ и молѣбникѣ нашемѣ Тимоф-
тею², шгшмен шт тоа свѣтаа монастыр и вс събор, како бѣше во съ истинно
тако и переменан через дѣнѣ седм лѣти и све не платил пинѣси свѣтѣи
монастыри, како ест знан и нашим болѣри таже свѣта монастыр имѣа велика
тѣготно и складостно и много пагубѣ радѣ тѣх пинѣси, занеже и шни възѣли
шт тѣрци, въ аслам. Ино <н>²мѣще шни толика тѣготно, а шни въсхотѣт
продавати тѣх штинни и шѣрѣтал сѣ Геворгѣ Жора прѣкълабѣ, племенник Дрѣ-
ган Мѣлаю и кѣпна тѣх штинни шт тѣх калѣгери за една сто шгн добрих,
да не кѣпит ниш людн тѣждн и дрѣжал све шн тѣх штинни и сътворн себе
домове и ставове и сѣсиди, а егда бѣше нѣнѣ шни тѣгалнск ради тѣх штинни.

Ино господство ми и съ нашим свѣтѣом шсѣднѣом нѣ, праведннм
сѣдѣим, и поставнѣом Дрѣганокн дѣнѣ и женн его, Олена и дѣтнм нѣ, да
вратит тѣх пинѣси кнше писанннх и све не вратн, а нѣнѣ пакнже поставнѣом
им дѣнѣ и шсѣднѣом нѣ; аще въсхотѣт калѣгери, за нѣ добраволѣ, да вратит
им пинѣси, шни да вратит, а калѣгери да вратит Жорѣн пинѣси его и све
клатованѣе его что сътворн на домове и на ставове и на вс что шн глаголет
съ дѣша его и све не вратн. И нѣнѣ, за нннѣом поставнѣом им дѣнѣ, да
прѣидѣт на дѣнѣ да вратит и све не прѣидѣшѣ, а Геворгѣ Жора прѣкълабѣ шн
нждаѣх и через дѣнѣ четнри недели и све не прѣидѣшѣ.

Тѣм ради, а Дрѣган Мѣлаю и жена его, Олена, и дѣтѣ нѣ шни востали
шт дѣнѣ и шт вс закон, а Жора прѣкълабѣ шправнл сѣ и поставнл собн фѣрѣю
да дрѣжит тѣх штинни, съ въскѣм дохѣдом и да не имѣет ман тѣгати сѣ
ннколнже <на вѣкн>². И ни да сѣ не шманшат.

✠ Шс, лѣто шрѣма генарѣе кѣ.

† Господннѣ рече.

† Крстѣ Дамнѣян <писал>.

<Pe verso>: Из Гѣнгѣ вѣа логофѣт <m.p.>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga
noastră Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor și au pîrit de față,

¹ Тимофтею, scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

² Loc rupt în orig.

înaintea noastră, pe sluga și boierul nostru, Gheorghe Jora pîrcălab, pentru
jumătate din satul Blișcenăuți și pentru a patra parte de sat din Zubriceni,
ce sînt în ținutul Hotin, care ocini au fost puse zălog pentru două săptămîni
la sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava cel sfințit, din mijlocul tirgului Iași,
pentru șaptezeci ughi, iar dacă nu va da banii la zi să fie acele ocini pierdute,
cum a mărturisit înaintea noastră și părintele și rugătorul nostru Timoftei¹,
egumenul de la acea sfîntă mănăstire și tot soborul, că a fost într-adevăr așa
și au trecut peste zi șapte ani și tot n-au plătit banii sfîntei mănăstiri, precum
este știut și boierilor noștri și sfînta mănăstire a avut mare greutate și scădere
și multă pagubă pentru acei bani, pentru că și ea i-a luat de la turci cu
aslam². Deci avînd ei atîta greutate, au voit să vindă acele ocini și s-a
aflat Gheorghie Jora pîrcălab, vărul lui Drăgan Mălaiu, și a cumpărat acele
ocini de la acei călugări pentru o sută ughi buni, ca să nu cumpere alți oameni
străini și a ținut tot el acele ocini și și-a făcut case și iazuri și vecini, iar
acum ei s-au pîrit pentru acele ocini.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată
și am pus zi lui Drăgan și femeii lui, Olena, și copiilor lor să întoarcă acei
bani mai sus scriși și tot n-au întors, iar acum iarăși le-am pus zi și i-am
judecat; dacă vor călugării, de bunăvoia lor, să le întoarcă banii, ei să în-
toarcă, iar călugării să întoarcă lui Jora banii lui și toată cheltuiala lui pe
care a făcut-o pentru case și pentru iazuri și pentru tot ce spune el cu sufle-
tul lui și tot n-au întors. Iar acum, din nou le-am pus zi, să vină la zi să
întoarcă și tot n-au venit, iar Gheorghie Jora pîrcălab a așteptat și peste zi
patru săptămîni și tot n-au venit.

Pentru aceea, Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor au rămas
de la zi și din toată legea, iar Jora pîrcălab s-a îndreptat și și-a pus ferie,
să țină acele ocini cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri niciodată <în
veci>³. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Arh. St. Iași, CLXXV/19.

Orig., hîrtie (33 × 20,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 24 aug. 1817, de Stamati biv vel pitar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 36–38 (orig. slav cu trad.); idem, *Arhiva*,
p. 36–37 (orig. slav cu trad.).

¹ „Timoftei”, scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

² dobîndă.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca al doilea vistier părți de ocină cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cirligătura.

† Иво Александръ Илияшъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, Баснаіе и сестра его, Настасіа, сынове Гавриил и внѣци нх, Павел и брат его, Баснаіе, сынове Ини, внѣци Гавриил, и внѣк нх, Ивнашко, сынъ Циганчи, по нх доброю волю, никим непонуждени, а ни присиловани и продали свои права штинна и вкиспленіе шт исписок за вкиспленіе что имала штиць нх, Гавриил, шт Еремїа¹ воевода и шт Зрик за потвержденіе шт Радша воевода, петла часть шт село Ивоици, на рѣцѣ Бахасія, и съ петла часть шт брѣд за млинъ съ Бахасія что съ волостъ Крѣлигѣтѣри, что вѣше кѣпежино штиць нх, Гаврилови шт...² егѣмен и шт ке: събор шт свѣтаа монастыр свѣти Иліе пророкъ, близъ Свчака. Таа шни продали борѣриннъ нашемъ, Гевргіе Рошки второмъ вистѣринник, радї една сто и два десѣт талери среб<ръ>³ниих и заплатил им исплънною.

И шт том, тижѣ прїидѣ, прѣд нами, Моисею, сынъ Ивн, никим непонужден, а ни присилован и продад свои права штинна и вкиспленіе из тѣхъ внше писаниихъ нарѣденіе за вкиспленіе, шт петла часть село, половина, шт тогоже село Ивоици и съ часть шт брѣд за млинъ. Таа тижѣ продад болѣриннъ нашемъ Гевргіе Рошки второмъ вистѣринник, радї шест десѣт талери среб<ръ>³ниих. И заплатил емш исплънною.

Ино мѣ, видѣвше между ними нхъ доброволною токмеж и исплънною заплатѣ, а мѣ такожде и шт нас дали и потвердани есмн внше писанномъ болѣриннъ нашемъ Гевргіе Рошки второмъ вистѣринник, на тоа прѣд речена петла часть шт село Ивоици, на рѣцѣ Бахасія, и петла часть шт брѣд за млинъ съ Бахасія

¹ Еремїа, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Omis în orig.

и тижѣ шт петла часть село шт тогоже село половина и съ часть шт брѣд за млинъ, како да ест емш и шт нас прода штинна и вкиспленіе и Зрик и потвержденіе, съ вѣским доходом, непорѣшенно никомже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не зминшлет.

✠ Исе, къ лѣто хрѣма генаріе кѣ.

† Господинъ рече.

† Глангѣ вел логофетъ Зчи и искаахъ <т. р.>.

† Крестѣ Дамїан.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Vasilie și sora lui, Nastasiia, fiii lui Gavril, și nepoții lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril, și nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpăratură, din ispisoc de cumpăratură ce a avut tatăl lor, Gavril, de la Eremiia¹ voievod și din uric de întărire de la Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cirligătura, pe riul Bahlui, și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost cumpăratură tatălui lor, Gavril, de la...² egumen și de la tot soborul de la sfînta mănăstire Sfîntul Ilie proorocul, de lângă Suceava. Aceea au vîndut-o ei boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, pentru o sută și douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul lui Ion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpăratură din acele mai sus scrise drese de cumpăratură, jumătate din a cincea parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea a vîndut-o de asemenea boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, pentru șasezeci taleri de argint și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru boier, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, acea înainte zisă a cincea parte din satul Ivoești, pe riul Bahlui și a cincea parte din vad de moară în Bahlui și de asemenea jumătate din a cincea parte de sat, din același sat și cu parte din vad de moară, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpăratură și

¹ „Eremiia“ scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Alexandru voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

† Иъ Плевѣандръ Илнѣашъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Милѣдаскон. Оуже господство ми дали и потвердили есми нашелнѣ вѣрномѣ. Ивнашко Чехан великомѣ питар, его правнѣ холопи цигани и дааніе и викспленіе, шт исписок за дааніе и викспленіе что имал шт Мирон Барнновскнѣ Могила воевода, именованнѣ Маковію съ жена его¹ и съ дѣти нѣ, Бежан и Мафтею и съ ниннѣ сыновнѣ како сѣт елнѣ и шт господства ми правнѣ холопи цигани и зрик и потвержденіе, непоколеблемо николиже на вѣки вѣчнѣн. И ни да сѣ не замшавт.

Оу Мс, въ акто «зрѣма февраліе ѣ.

† Сам господннѣ рече.

Иъ Плевѣандръ воевода <т. р.>.

Крстѣ Дамніан <писал>.

<Pe verso, insemnare contemporană>: Țigan Macovei, t ata Petrică

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării, Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier Ionașco Cehan mare pitar, dreptii lui robi țigani și danie și cumpăratură, din ispisoc de danie și cumpăratură ce a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod, anume Macovei cu femeia lui . . .¹ și cu copiii lor, Bejan și Maței și cu alți fii ai lor, ca să-i fie și de la domnia mea drepti robi țigani și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 2.

† Înсуși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad, CIII/158.

Orig, hîrtie (30 × 26 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p 270—271, (orig. slav cu trad.).

¹ Loc alb în orig.

uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650, f. 5—6.

Orig., hîrtie (30,5 × 18,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

1633 (7141) ianuarie 31, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Drăguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești pentru că i-a plătit capul.

Io Alexandru Iliiaș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit Drăguș, innainte noastră și innainte boerilor noștri, cu un zapis de mărturie de la Iane Țigănaș voitu cu 12 pîrgari din tîrgul Tecuciului, cu pecete orașului și de la mulți oameni buni și tîrgoveți bătrîni de la acel tîrgu i săteni din Mărcești, anume Nicoară vataf și Toader ban și Fantu Trifan, așa scriind și mărturisind, precum au venit innainte lor Lupul al Nastei din Mărișești, de nime siliți, nici asupriți, ce de a lui bunăvoie, au dat parte lui de moșie din satul Mărișești. Aceasta au dat-o numitului de sus, slugii noastre Drăguș, pentru că i-au plătit lui capul dintr-o vinovăție.

Și domnie mea, văzîndu acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni și cu pecete acelui oraș, am crezut și i-am dat încă și de la noi și am întărit slugi noastre de sus arătată pe aceia de sus pomenită parte de moșie din satul Mărișești, ca să-i fie lui și de la noi danie și moșie, cu tot venitul. Și altul să nu s-amestece.

În Iași, leat 7141 <1633> ghenarie 31.

Ghianghia mare logofăt.

Cîrste.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 193 v.

Copie.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Petre vornic de gloată mărturisește că Bejan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dându-i acestuia ocina sa din satul Conțești.

† Adecă eu, Petre dvornic de gloată, mărturisim cu cestu zapis al meu cum au venit înainte noastră Bejan, feciorul lui Stan din tirgu de Agiud, de ș-au dat a sa dreptă moșie den sat den Conțești, ce să va alége parte mine-sa Sărădicăi, fata lui Dragoman vătavul, ce să va alége partea ei den moșie și den cumpăratură, cu tot venitul Petrei lui Mătcu, pentru căci i-au fust furat niște cai și s-au găsit de față la Bejan și la alte soții a sale. Deci ș-au plătit capul de-nchisoare cu această moșie, denainte Petrei lui Mătcu, pentru acei cai.

Cum au fost într-aceasta pa<ce>¹ și tocmală mulți oameni buni de penpregiur megiiș, Gligorie Susanul de Torcești și Fătul de Miclești și Nene de Mihilești și Gheorghe de colea și Vasile de Găleşești și Iurașcu de Mățcani și Preocopie de Bărăști și alți mulți oameni buni den penpregiur megiiș, ca să-i hii moșie dreptă lui Mătcu în véci.

† Писъ ꙗко, къ лѣто *ѡрмѣ февралѣ кѣ.

<Pe verso, însemnare contemporană>: *Тѣже, Нѡн, сынъ Томен, продал ѡт седма част прата² част радѣ ѿ талери вѣтѣн ѡт село Концеци. Черннат³.*

Bibl. Acad., CX/115.

Orig., hirtie (32,1 × 19,6 cm.), cinci peceti aplicate.

1633 (7141) februarie 2.

Nistor Foçșia vinde lui Buhuș vistiernic partea sa de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de piine.

† Adecă eu, Nistor Foçșia, scriu și mărturisăscu cu cest zapis al meu cum am vindut a mia diriaptă ocină, ce să va alége partia mia, gumătate

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, pentru *трета*.

³ „De asemenea, Ion, fiul lui Toma, a vindut din a șaptea parte a treia parte pentru 15 taleri bătuți din satul Conțești. Cernat”.

de partia Piciorogăi, din stîlpul din mijloc ot Iurghiceni¹. Aciacia o am vindut dumisale vistiarnicului Buhuș drept 25 de lei, însă cu 20 de merță de pine ce mi-au dat dumniului la nevoia mea, ca să-i fie ocină și moșie lui și <fe>²ciorilor dumisale, cu tot vinitul.

Și în tocmala noastră au fost popa Ștefan de Tîrgul Frumos și diiaconul de acolo și Iacob Fal din Crivești. Și eu popa Zahariia de Crivești am scris să <se>² știe.

Лѣто *ѡрмѣ февралѣ кѣ.

Nistor.

† Popa Ștefan.

Toader diiacon.

Iacob.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/46.

Orig., hirtie (20 × 16,5 cm.), trei amprente digitale.

1633 (7141) februarie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Malcoci pircălab de Hotin niște robi țigani.

† Нѡ Александръ Илѣшъ воєвода, божѣю многостѣю, господарь Зѣман Молдавскон. Божѣ господство ми дали и потвѣрднан есми самъ и болѣренъ господства ми, Малкоч прѣкълаб Хотинскѣи и кнѣгини его, Ерѣвара, дѣщи Ерѣмѣлъ бѣвк вел дворник, на нѣ правѣи Холопи цигани именемъ Костанда, дѣща Стѣннѣлъ еже бѣла за³ Бартѣк циган и съ сынъ ми, Дмитръ, и съ нѣкъ сынове ми и дрѣгни циган, именемъ Нѡнашко Сѣракѣл⁴, еже кѣпѣл кнѣгинѣ его, Ерѣвара, ѡт Мирон, зѣт Лѣнци, радѣ дѣкѣт Сѣарскѣи ѡт нѣ правѣи и питомѣи нарѣденѣи за викѣпленѣе что нмаѣл тѣкѣт его за викѣпленѣи ѡт Гостантин воєвода.

¹ „ot Iurghiceni“, adăugat ulterior pe margine de aceeași mână.

² Omis în orig.

³ За corectat peste no.

⁴ именем... Сѣракѣл тайт.

ТѢМ РАДѢ, ДА ІСТ НАМ Н ШТ ГОСПОДСТВА МН ПРАВЕЪН ХОЛОПИ ЦИГАНИ НЕПОРЪ-
ШЕННИ НИКОЛЖЕ НА ВѢКИ.

И НИ ДА СМ НЕ ЗМИШАЕТ ПРѢД СММ ЛИСТОМ НАШИМ.

Ѓ МѢ, ЛѢТО *ЗРМА ФЕКРВАРІЕ 7.

† СММ ГОСПОДИНЪ БЕЛЪЛ.

† ГІАНГЪ БЕЛ ЛОГОФЕТ ВЧН Н СМ ИСКААХ <т. р.>.

† ІУНАШКО <ПИСАЛ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii și boierului domniei
mele, Malcoci pircălab de Hotin și cneaghinei lui, Vărvara, fiica lui Eremia
fost mare vornic, dreptii lor robi țigani, anume: Costanda, fiica lui Stănilă
care a fost după Vartic țigan și cu fiul ei, Dumitru și cu alți fii ai lor și alt țigan
anume Ionașco Săracul¹, pe care l-a cumpărat cneaghina lui, Vărvara, de la,
Miron, ginerele Leantei, pentru zece galbeni ungurești, din dreptele și
propriile lor drese de cumpărătură ce a avut socrul lui de cumpărătură de la
Costantin voievod.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepti robi țigani, neclintiți
niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> februarie 5.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., IV/148.

Orig., hirtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată.

287

(7141) februarie 6, Iași.

*Marii boieri mărturisesc că Fădușco rusul ș.a. s-au pîrit cu călugării
de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor au
fost uciși de tîlhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.*

† ГЕ ВКО МИ, ГІАНГЪ БЕЛ ЛОГОФЕТ Н ЛІПСА БЕЛ ДВОРНИК ДОЛЖЕН ЗЕМАН Н
ЖЕЪ БЕЛ ДВОРНИК БИШЕНЪ ЗЕМАН Н ЮРАШКО БАШОТЪ ХІТМАН Н ДЪМИТРАШКО
ШОЛДАН БЕЛ СПЪТАР. АДЕС-АУ ВИНІТ ІННАИТЕА НОАСТРĂ ФĂДУШКО РУСУЛ ШІ ВАСІЛІЕ

¹ „anume Ionașco Săracul“, tăiat în orig.

și Safta și alt Vasilie, toți frații Moscului ș-ai Ilei, ezarii, și un fecior Ilei,
de-au pîrit de față înaintea noastră pre egumenul și tot săborul de la svin-
ta mănăstire de la Pobrata cum au fost Moscul și Ilea și un fecior a Mo-
scului ezar de-au ezit un iaz svintei mănăstiri ce mai sus scrie și acolo li
s-au tîmplat de i-au ucis niște tîlhari în mijlocul codrului, în Poiana cu
Oamenii, de au vinit acele morți asupra svintei mănăstiri, de-au dat acelor
ruși, lui Fedușco și lui Vasilie și Saftai și altui Vasilie, treizeci de vite, de
boi și vaci, 20 de zloți bătuți și alte cheltuiiale multe.

Acéste bucate și cheltuiială ce mai sus scrie dat-au tot vornicul cel mare,
Cujbă, pentru svinta mănăstire căci e-au avut dumnealui tocmală cu călugării,
de-au cumpărat de la dinșii o seliște de sat, anume Hireștii, pre apa Moldovei,
cum are dumnealui drése și mărturie de la măria-sa domnu nostru și de la
noi.

Și s-au păcat dennaintea noastră cum de astădzi înaintea să n-aibă
a mai pîri aceștea oameni, nici oamenii lor pre călugări pentru aceasta pîră
în véci, ПРѢД СММ ЛИСТЪ НАШ.

Ѓ МѢ, ЛѢТО *ЗРМА ФЕКРВАРІЕ 5.

ГІАНГЪ БЕЛ ЛОГОФЕТ <т. р.>.

ІАЗ ВЪЖЕЪ БЕЛ ДВОРНИК <т. р.>.

ІАЗ ЮРАШКО БАШОТЪ ХІТМАН <т. р.>.

Bibl. Acad., MCXCVI/19.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.).

288

1633 (7141) februarie 6, Vereșani.

*Mai mulți oameni din Vereșani dau mărturie că Gavril a vîndut
partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru diac.*

† ГЕ ВКО МИ, НІХНАТ КОМЧИШЕЛ ШТ БЕРІШАНИ Н ПОП ІНДРЕЙКА ШТ ТАМ Н
ХАРКСА ШТ ТАМ Н МАРДАН ШТ ТАМ. СЕРІЕМ ШІ ДĂМ ШІРЕ СУ АЕСТ ЗАПИС АЛ
НОСТРУ СУМ АУ ВЕНИТ, НАИТЕА НОАСТРĂ, ГАВРИЛ, ФЕЦИОРУЛ ЛЕЛЕИ ОТ МИХĂЕШТИ, ДЕ
НИМЕ НЕВОИТ ШІ НЕАСУПРИТ ШІ АУ ВИНДУТ А ЛОР ДІРЕАПТĂ ОЦИНĂ ШІ МОШІЕ, СІТ СĂ
ВА АЛЕГЕ ДІН САТ ДІН ВЕРЕШАНИ, СЕ СІМТ ПРЕ АПА МОЛДОВЕИ, ІН ШІНУТУЛ СУЦЕВЕИ,
ТОАТĂ ПАРТЕА МІНЕ-СА, ЛЕЛЕИ, ДІН СІМПУ, ДІН ПĂДУРЕ ДІН ПОМЕТИ ШІ СУ ЛОС ДЕ
ПРИСАЦĂ ШІ СУ ФІНАШ ШІ СУ ТОТ ВЕНИТУЛ. АЦЕІА АУ ВИНДУТ ПРИАТИНУЛУИ НОСТРУ, ЛУИ

Alecsandri diacul, drept doisprădzéce taleri bătuți, denaintea noastră. Și au dat Alicesandri toți banii gata, dinnaintea noastră.

Deci noi, vădzînd de a lor bunăvoe tocmală și deplină plată, făcut-am lui Alecsandri de la noi aiastă scrisoare să-i fie de mărturie și de credință pînă cînd va face ispisoc domnesc.

Și pre mai mare mărturie pusu-ne-am peceteile pre aiastă adevărată carte a noastră.

✠ Киришани, въ лѣто хрѣма фикрсарѣ 5.

Bibl. Acad., CDLXXIX/30.

Orig., hirtie (19,2 × 16 cm.), patru peceti aplicate.

289

1633 (7141) februarie 13, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Gavrișă fost mare vornic să cerceteze dacă vecinii lui Ghianghea mare logofăt din satul Parcova au încălcat hotarul satului Cupcici al lui Dumitru Buhuș logofăt și dacă Gheorghe Jora fost pîrcălab a încălcat hotarul satului Costești tot al lui Dumitru Buhuș logofăt.

† Noai Alecsandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Scriem domnie noastră boerului nostru Gavrișă credincios, ei au fost vornic mare. Dăm știre dumitale că ni s-au jăluit al nostru credincios boer Dumitro Buhuș logofăt pre al nostru credincios și cinstit boiarin Ghianghe logofăt mare, zicîndu cum că trec vecinii dumisale a Ghinghii logofătului den Parcova de ară și cosășcu pre hotarul satului său, a Cupciciului, multă samă de loc și ș-au făcut și carte di la domnie me să opriască di pre acel loac al său, iar ei n-au ascultat de carte domnii mele.

Pentru acie, dacă vei vede carte domnii mele, iar dumniata să stringi omini buni și bătrîni din sus și din gios, de penpregiur megeiași și să mergi să socotești cu acii omini buni de vor hi stîndu stîlpii la loc și ei trec preste stîlpi de ară și cosășc pre hotarul Cupciciului, iar dumniata să ei cincizăci de boi den Parcova hatalmu și să-i trimiț la porta domnii meli[i].

Așijdere s-au jăluit domnii meli[i] ce iaste mai sus scris boerul nostru Dumitro Buhuș logofăt pre Ghiorghe Jora ci au fost pîrcălab, zicîndu că i-au luat niște . . .¹ cu tărie lui și n-are nici o trebuința cu dîșii.

Așijdere și niște stîlpi, ci au fost puș încă de moșii loar, s-au sculat de i-au luat Jorea și cu omini săi și i-au lepădat de unde au fost puș încă de moșii lor și au intrat preste dîșii, ca să nu cosască.

Așijdere s-au sculat Jorea de au făcut un hăleștiu acolo la sat la Costești, mai sus, undi era mora Jori celui bătrîn și au innecat un loc di moră a boerului ce mai sus scriem, a domnii mele, Buhuș logofăt.

Așijdere s-au jăluit Dumitro Buhuș logofăt iarăș pre Jore, zicîndu că ș-au scos Jore vecinii săi den vatra satului ce bătrînă și au descălicat altă vatră de sat in țarina, in finațul său.

Drept acie, aceste toate ce sint mai sus scrisă, să aibi a socoti cu omini buni și să tocmiști. Și cum vei afla cu sufletul dumitale și cu acii omini buni, să dai știre domnii mele cu o scrisoare de la dumneata.

Aceasta scriem, intr-alt chip să nu fie.

În Iaș, let 7141 <1633> februarie 13.

Însuș domnu au poruncit.

Noi Alecsandru Iliș voievod.

Acest suret s-au scos pren mine, dici posliduîndu-să s-au aflat atocma cu matca lui și adeverez cu iscălitu<ra>² me, Vasile Cocială m.p.

Let 1786 noemvrie 20.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCXXXIX/8.

Traducere.

290

1633 (7141) februarie 16, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește jupînesei lui Beldiman logofăt satul Negoști, pe Orbic, două fâlci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care au avut-o cu mănăstirea Sucevița.

† Нѡ ПЛЕДМАРОШ НАНАШ БОГРОДА, БОГОЖИЮ МЧИЛОСТІЮ, ГОГОСНОДАСАДЪ. ЗИМАН ПИВАДЕСКОМ. Адеcă au venit, innaintea noastră și innaintea boiarilor noștri, al nostru credincios boiarin, Savin ce-au fost hatman, și au arătat innain-

¹ Loc alb in text.

² Omis in text.

1633 (7141) februarie 18.

Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

† Eu, Dumitrașco Mihul, dau știre cu ceastă scrisoare a mea de rîndul ocinilor și moșiilor mele ce mi-eau prisosit de părinții miei, Dumnedzău să-i pomenească, că sîntu toate ocinele mele deosebit de alți frați ai mei și de alte rude ai mele și nime n-are nice o treabă la părțile mele ce am și de la tatăl meu, Dumnedzău-l pomenească, și de la înma mea și nice sîntu dator nemăruî nice cu un ban. Iar printr-acéia, eu las, după datul sufletului meu, cite ocine am eu și cită ago<ni>¹ sită am eu și bucate, toate să fie giupîneșii mele, Antemiei. Și nime să n-aibă nici o treabă a trage sau a lua ceva de la dinsa, căce sîntu ale mele diréptu, deosebi de toți frații, cum și mai sus scriu. Așea mărturisesc ...² acéste cuvete la bătrînéți, la moartea mea. Iar de să va timpla moarte mainte giupîneșii mele decit noao, iarăș să n-aibă nime nice o treabă cu ocinele ei, ce să avem noi a ne cominda unul pre alt.

Iar cine va vrea să strice³ tocimala noastră, să fie neertat de Dumnedzău și de Preacista și de 318 oțiți și de toți sfenții.

Și la această névoe și boală și moarte a mea fost-au duhovnicul meu cel bătrîn, popa Ștefan și al doile duhovnic, popa Petria de Grămești și popa Mihăilă den tîrg den Sirét și popa Toma de acolo și popa Vlașco ot Bălilești și popa Vasilie și popa Gheorghie de Rugășești și Dumitru Ponici și Grecul den Sirét și Ștefan de acolo și alți oameni buni.

De aceasta mărturesescu la datul sufletului meu și pre mai mare credință ne-am pus noi, preuții, peceteile noastre la această adevărată scrisoare cum am audzit mărturesindu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Șters în orig.

tea noastră un zăpis de mărturie de la Venedict egumen și de la Nastasie și de la Atanasie și de la Pangratie și de la Zahariia și de la Mihail și de la Selivestru și de la Pavel diiacon și de la Melentie diiacon și de la Sarafim și de la Gligorie și de la Atanasie Bolsun și de la tot săborul de la svînta m<ă>n<ă>stire de la Suceviță, cu pecétea sventei mănăstiri scriindu și mărturisindu cum au fost dat Beldiman logofătul o sută de taleri bătuți la Ionașco Bolea zlătariul de Suceavă să facă doao aripi de la acea sf<i>ntă m<ă>n<ă>stire, cari bani, acea sută de taleri bătuți, le-au fost dat domnealui adoos după sat, după Rojiți, ce iaste pre Ciuhru, în ținutul Iașilor, și ei i-au dat Negoștii, pre Orbic, în ținutul Neamțului.

Intr-acéia, timplatu-s-au svrășenie lui Beldiman logofătul iar Ionașco Bolea n-au lucrat m<ă>n<ă>stirei cum au fost tocimala, ce-au cheltuit banii toți. Intr-acéia ei au poftit și au grăit cu giupîneasa lui Beldiman și cu feciorii săi, cu Toader și Mihăilaș și Mariia, să facă acéle aripi după cum le-au fost tocimala, iar giupîneasa lui Beldiman strins-au pre Ionașco Bolea zlătariul și pre feméia sa ...¹ ca să lucrédze acel lucru sau să dea banii, acea sută de taleri. El banii n-au avut să-i dea nici cu altă n-au avut cu ce plăti, ce-au dat doao falci de vie ce-au avut la Cotnar, în Țombric, și casa lor din Suceav<a>, de pre Ulița Mitropoliei.

Intr-acéia, giupîneasa Beldimăneasa și cu feciorii săi i-au rugat să ia acéle vie și casele; iar lor nu le-au trebuit nici viile nici casele, ce le-au dat întru manule lor acei bani deplin, o sută de taleri. Iar viile și casa să le ție giupîneasa Beldimăneasa cu feciorii săi, den înaintea lui Ionașco Péicul pircălabil și a lui Ionașco Bașotă și a lui Gavril portariul și a lui Toader stolnicul și a Lupului Prăjescul și a Bléndeî pircălabil.

Pentru acea și domniia mea vădzîndu acel zăpis de mărturie crezut-am și de la noi încă am dat și le-am întărit lor acel sat, Negoștii, pre Orbic, și-acele doao falci de vie și casele ca să le fie lor direaptă ocină și uric și întăritură, neclătite nici dănăoară în véci. И НИ ДА С<А> НЕ ЗАМШАЕТ.

Х Мс, лкт<о> ×врмѣ фек<р>саріе> сѣ.

Г<о>сп<о>д<и>нъ реч<е>.

Генгѣ вел логифетъ сч<и> и искалхъ <т.р.>

Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

După Ghibănescu, Teodor Codrescu, V, p. 85—86.

Orig., cu pecete stricată; editat cu caractere chirilice.

¹ Așa în textul editat.

Și eu Nicoară Brahă am scris acest zapis.

† Пис въ лето *зрѣма фекрарѣ* ѿ.

† *из Дмитрашкѣ Михѣл* <m. p.>.

† Поп *Цифан* <m. p.>.

† Поп *Петръ* въ *Гръмци* *дѣховник* <m. p.>.

† Popa Vlasie ot Bălilești <m.p.>.

† *Рѣка* поп¹ *Михана* <m. p.>.

† Поп *Олма* въ *Сирет* <m. p.>.

† Поп *Васил* въ *Брълинци* <m. p.>.

† Popa Ghiorghie ot Rugășăști <m.p.>.

† Eu Poniei <m.p.>.

Bibl. Acad., CX/116.

Orig., hirtie (30,8 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 117–118 (orig.).

292

1633 > februarie 20, Iași.

Ghianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șendriceni al lui Onciul Iurașcovici.

Сто аз, Гѣангhea вел логѣфѣт. Scriem la priiatelu nostru, la Borăleanul -au fost uricar. Dămu-ț știre că ni s-au jăluit Onciul Iurașcovici pircălab e Lupul cupariul, dzicindu innaintea noastră că-i ia o bucată de hotar la satul lui, de la Șendriceni, și i-au arat hotarul preste stilpu și au și sit.

Deci pentr-acăea, deacă vei vedea cartea mării sali lui vodă, iar tu să aibi a mărge și a stringe oameni buni, bătrini megiiăș din sus și din os, să aibi a socoti hotarul și dirésile și pre stilpi. Deci de să va afla că arat și au cosit hotarul On(ciu)l² de Șendriceni Lupul și cu vecinii săi,

¹ „mlna popii“...

² Parantezele lui Ghibănescu.

iar tu ca să aibi lua șease boi hătalmu de la Lupul cupariul și să trimiți innai<n>¹tea porții mării sali lui vodă.

Și am trimis și prentu un ficior al nostru, pre Nacul deregătoriul de Tomești, să hie acolo la cea tocmală.

Iar de nu-i veț putea tocmi să le dați dzi să-ș aducă drésile innai<n>¹tea mării sali lui vodă.

D-aceasta dăm știre, *из радостковш* въ ка *мин*².

✕ *Ме*, *фекрарѣ* кѣ.

Гѣангhea вел логѣфѣт <m. p.>

<Pe verso>: *Лист на Дѣнѣл кѣнар.*

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XX, p. 335–336, nr. 205 (transcriere cu caractere chirilice după orig. cu pecete aplicată).

Datat după porunca domnească din 1632 octombrie 10, la care se referă și căreia îi succede acest document (vezi nr. 226).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 15–16 (orig.)

293

1633 (7141) februarie 22.

Alexandru Iliăș voievod scutește de toate dările satul Ulmi din ținutul Hirlău, al mănăstirii Sfinta Paraschiva din Iași.

Лѣт зрѣма фекрарѣ кѣ дѣни.

Ивъ Янѣандрѣ Илѣаш воивод, божію милостію, господарѣ Зѣман Мѣлѣвскѣи. Сѣже приблагословѣи всѣ прѣблагѣи Богѣ, иже всѣни благочетнии, иже иже всѣни мѣ из чрека матери моѣи и дарѣва ми цѣрство, вѣководство зѣман и за прѣвѣходѣщен блѣгство своѣи милости присно вѣо блѣгодарит Бога подобѣет сѣ шко штеорзи нас дѣрѣи милости своѣи и <с>¹лѣкт разѣма. И вѣдѣх и познѣх шко ника слава стѣет на зѣман неприложнаѣ или смѣрти неприложна и непричлѣна, нѣ шко цѣкт вѣѣдѣит и шко сѣи мѣмогрѣдет и раздрѣшат сѣ вѣсѣ чѣловѣкѣ.

¹ Omis

² Textul este neclar; s-a greșit, fie în original, fie la transcrierea lui de către Ghibănescu. În traducerea din *Surete* (vezi EDIȚII): „și să te bucuri despre mine”.

Тѣм ради, благословеніем чести и свѣтлим сердцем, въ всѣм нашемъ дашемъ и въ Бога помощимъ и съ благословеніемъ нашихъ четиръ свѣтителъ Молдавскихъ, кир Барлаамъ архієпископъ и митрополитъ Сѣчавскій и кир Дионисіє епископъ Романскій и кир Белогіє епископъ Радовскій и кир Митрофанъ епископъ Хвѣшскій и съ хотеніемъ всего нашего свѣта, болѣри нашихъ молдавскихъ, великими и малыми и съ всѣмъ съглетомъ господства ми, господство ми зинлосрѣди сѣ и простихомъ едно село свѣтѣнъ монастыръ въ срѣдѣ трѣхъ Юскіхъ, идеже естъ храмъ прѣподобниа матери наши параскии, еже естъ метохъ до свѣтѣнъ, велицѣнъ монастыръ въ Синаи, идеже естъ храмъ свѣтаа Екатерина, идеже указоваѣ прѣсвѣта владичице Богородице, присно дѣви, Шариа, до свѣтаа капинъ, на имѣ село Замини что ѡ колостъ Хрѣловскіомъ, яко да не имаетъ дати въ нинѣ на прѣдъ ни една данъ, ни велика, ни мала, ни злоцъ за домъ, ни ленъ, ни илшъ платити, ниже сѣлцъ, ни масло, ни воскъ, ни работъ не работати; ни глобниці, ни дешѣсѣвниари да не вѣнидѣтъ въ тои село, хотѣи мрѣтенъ за челоуѣци бѣдетъ прѣключна сѣ къ того село, да не имаетъ потребъ велици дворниці, а не за еднихъ ангеріа, еже сѣтъ на нинѣ збоги наши земли господства ми. И въсѣхъ тѣхъ више писанихъ да имаетъ възѣти егѣменъ въ свѣтаа монастырѣ свѣта Петки и да имаетъ егѣменъ послати тѣхъ пинѣси до свѣтаа монастырѣ въ Синаи, яко да бѣдетъ тамъ за збоганіе за шельчине, за ишихъ потребокъ томъ свѣтомъ мѣсто и монастырѣ. И тѣхъ въсѣхъ више реченихъ да имаетъ вставити имъ безъ печатант.

И пакъ, молебниці нашимъ, въ тѣхъ мнѣхъ еже тамъ прѣвѣкаютъ, да имаетъ насъ написати въ свѣтѣнъ, великѣнъ, божественѣнъ [и] помѣникъ, такожде и род[а]жителнъ господства ми и господжа господства ми, синоке господства ми, яко да сѣ поминаетъ въ всѣхъ божественѣхъ сѣвѣахъ, по шенчѣю свѣтѣнъ монастырѣ. Такоже и памѣтъ сѣтворити намъ и молити милоствигаго Бога въ нашемъ животѣ и добрии сѣмирнѣемъ и въ долготѣ господарѣ.

И по нашимъ животъ и господство, кто бѣдетъ господарѣ въ дѣтихъ нашихъ или въ нашего родъ, или пакъ, бѣдъ кого Богъ избѣретъ господарѣ въ ти нашии земли, Молдавскѣнъ, того бѣ имъ непорѣшиа нашего даніе и милованіе, нѣ але би имъ зкрѣпниа. И кто покѣсити сѣ разорити сѣа наше милованіе <и> зстроєнїе, таковаго да бѣдетъ прокаѣтъ и трикаѣтъ въ господа Бога, сѣтворшаго нево и зимаѣ и прѣчистаго Бога матерѣ и въ дѣ евангелистнъ и въ егѣ апостоли и въ тѣхъ свѣти въ тѣхъ.....²

Anul 7141 <1633> februarie 22 zile.

† Io Alixandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată preabinecuvîntat fie întru totul preabunul Dumnezeu, care

¹ Omis în copie.

² Sffîrșitul lipsește în condică.

dă toate bunătățile, care m-a ales și pe mine din pîntecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția, voivodatul țării și pentru prea marea sa bunătate și milă pururea deci se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă poarta milei sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neschimbată sau necuprinsă și neimpărțită de moarte, ci ca floarea se ofilește și trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntare, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu vrerea întregului nostru sfat, a boierilor noștri moldoveni, mari și mici și cu tot sinclitul domniei mele, domnia mea m-am milostivit și am iertat un sat al sfintei mănăstiri din mijlocul tirgului Iași, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, care este metoh la sfînta, marea mănăstire de la Sinai, unde este hramul Sfintei Ecaterina, unde s-a arătat preasfînta stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară, Maria, la sfîntul rug, anume satul Ulmii, care este în ținutul Hîrlău, ca să nu aibă a da de acum înainte nici o dare, nici mare, nici mică nici zloți pentru casă, nici lei, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, nici muncă să nu lucreze; nici globnici, nici deșugubinari să nu intre în acel sat, chiar dacă se vor întîmpla morți de oameni în acel sat, să nu aibă treabă mării vornici, nici pentru o angherie, cite sînt pe alți săraci ai noștri din țara domniei mele. Și toate aceste mai sus scrise să aibă a le lua egumenul de la sfînta mănăstire Sfînta Vineri și să aibă a trimite egumenul acei bani la sfînta mănăstire de la Sinai, ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru îmbrăcăminte, pentru alte nevoi ale aceluia sfînt loc și mănăstiri. Și aceste toate mai sus spuse să li se lase lor fără pecetluit.

Și iarăși, rugătorii noștri, părinții monahi care locuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic, de asemenea și pe părinții domniei mele și pe doamna domniei mele și pe fiii domniei mele, ca să se pome-nească la toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul sfintei mănăstiri. De asemenea să ne facă și pomană și să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viața noastră și pentru bună pace și pentru domnie lungă.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sîu din neamul nostru, sau iarăși, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldovei, acela să nu le clintească dania și miluirea noastră, ci să le întărească. Iar cine s-ar încumeta să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat

de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 apostoli și de 318 sfinți părinți ...¹

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 286 r. — v.
Copie.

294

1633 (7141) februarie 23.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciuл Pribagul a treia parte din satul Stănigeni.

„... O poruncă a lui Alexandru Iliș prin care confirmă lui Manciuл Pribagul stăpînirea peste a treia parte din satul Stănigeni, dispunînd ca cine va ara sau va cosi pe partea lui din Stănigeni să aibă a-i da „a dzecea din pine și din fin și din tot vinitul“.

După Bogdan, *Cetatea Albă*, p. 360.
Mențiune a autorului după orig. rom.

ALTE EDIȚII: Gorovei, *Folticenii*, p. 20 (mențiune a autorului după orig. rom. din fosta arhivă a Muzeului Fălticenilor; documentul nu se mai află astăzi la acest muzeu).

295

1633 (7141) februarie 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați hotarul unei poteni, în urma judecării pe care a avut-o cu satul Dărmănești.

† Нѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡш воѣвода, божію мѡлостію, господарѡ Земѡлѣ Мѡлдавскѡн. Ѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих мѡлѣбници нашихи Гѣлсѣи игѡмен и всѣ събор ѡт свѣтѡлѡ монастыри Пѣнгѣрацѡлѡ

¹ Sfrșitul lipsește în condică.

и тѣмѡлѡ сѣ лицом, прѣд нами, сѣ село Дѣрѡмѣнѣиѡн, радѣ една вѣкатѡ за хотар свѣтѣки монастыр, что вѣзѣл село Дѣрѡмѣнѣиѡн без рѣд и без исправ, сѣ великаѡ прислѡваніѣ.

Ино господство ми и сѣ наш съвѣт ѡсѣдихом их правѣдним съдѣем и избрали есми на наш вѣрѣи болѣринѡ, Главни Прѣжескѡл вѣк гетман и послѡхом его тамо смотрити сѣ болѣри и сѣ инних люди добри.

И потом мѡлѣбници нашими калѡгѣри ѡт тоѡ свѣтѡлѡ монастыр, ѡт Пѣнгѣраци, ѡни прѣидошѣ прѣд нами сѣ един запис за мартѡрѣѡ ѡт болѣрин нашихи Главни вѣк гетман, писѡци и свѣдѣтелствѡци како ѡни спрѣчили многих болѣри и сѣноѡвѣ болѣри и инних люди добри старни и млади и мнѣхи ѡт по на иннихи монастырах и мѣшчани ѡт трѣг Камен и шолтѡс сѣ бѣ прѣгари ѡт там и сѣсмотрили на вѣсѣх нарѣдѣнѣи свѣтѣки монастыр и пондошѣ тамо по гдѣ ест тот хотар полени по шкрѣстѣ свѣтѣки монастыр. И шѣрѣтал сѣ дѡшамѡ их како не имѡет ни едноѡ потрѣбѡ по тамѡ, без ѡтѡци мнѣхи.

И на тоѡ послѣд, хотарѡни и стѡлповѡл сѣ тих люди добри да не имѡет ѡт нѣнѣ на прѣд болше ѡмишати сѣ село Дѣрѡмѣнѣиѡн вѣ тот мѣсто свѣтѣки монастыр, нѣ да ест права ѡтнина и дѣднина свѣтѣки монастыр и хотарѣнѣи и стѡлпѡнно и ѡрик и потѣрѣждѣнѣи, сѣ вѣсѣм доходѡм, непѡрѡшенно николиже на вѣки. И да не имѡет ман тѣгати сѣ за сѣѡ тѣж николиже на вѣки вѣчнѣи.

И ни да сѣ не ѡмишѡет.

✠ Іѣс, вѣ лѣто *ѡрма фѣврѡрѣѡ кѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Гѣнгѣ вел логофѣт ѡчи и сѡ искаѡх <т. р.>.

† Крѣстѣ Дамѡмѣѡн <писѡл>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, rugătorii noștri, Ghelasie egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Pingărațul și s-a pîrit de față, înaintea noastră, cu satul Dărmănești, pentru o bucată din hotarul sfîntei mănăstiri, pe care a luat-o satul Dărmănești fără rînd și fără drept, cu mare asuprire.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și l-am ales pe credinciosul nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman și l-am trimis acolo să cerceteze cu boieri și cu alți oameni buni.

Iar apoi rugătorii noștri călugări de la acea sfîntă mănăstire, de la Pingărați, au venit, înaintea noastră, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru, Savin fost hatman, scriind și mărturisind că a adunat mulți boieri și fii de boieri și alți oameni buni, bătrîni și tineri și monahi de pe la alte mănăstiri și orășeni din tirgul Piatra și șoltuzul cu 12 pîrgari de acolo și

au cercetat toate dresese sfintei mănăstiri și au mers acolo, pe unde este acel hotar al poienii dimprejurul sfintei mănăstiri. Și au aflat cu sufletele lor că nu au nicio treabă acolo, în afară de părinții monahi.

Și după aceea, a hotărnicit și a stilpit cu acei oameni buni ca să nu aibă de acum înainte mai mult a se amesteca satul Dărmănești într-acel loc al sfintei mănăstiri, ci să fie dreaptă ocină și dedină sfintei mănăstiri, și hotarnică și stilpire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și să nu se mai pirască, niciodată în vecii vecilor, pentru această piră. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/44.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 iunie 5, de Stoica Nicolaescu.

296

1633 (7141) februarie 25, Iași

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

† Ив Ілѣѡандрѡс Ілїаш воєвода, божїєю милостїєю, господарь Земли Шва-
давскон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, Ларини и брат его
Ивн, по нѣ добра волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали своѣх
права штиннѣс и дѣднина, една шчищенїе что ест в Стража. Таа они продали
моленником нашим, ермонахѣс Нил егѣменѣс и вѣсемѣс съборѣс шт скѣтаа монастири
Пѣнгѣрацѣа, ради четири десѣт талери личних.

И шт том, тижѣ прїидошѣ, прѣд нами, Дан съ сынове свои, неким непонѣж-
дени, а ни приселовани, пакиже продали нѣ права штиннина и дѣднина, дрѣга шчищенїе,
тижѣ тѣм в Стража. Таа тижѣ продали моленником нашим, Нил егѣменѣс и вѣсемѣс
съборѣс шт скѣтаа монастири Пѣнгѣраци, ради два десѣт талери личних.

И шт том, тижѣ прїидошѣ, прѣд нами, Логина и сынове свои, Тѣнасїе
и Шѣфан и Глигорїе и Ирина, неким непонѣдени, а ни приселовани, пакиже и продали
нѣ права штиннина и дѣднина, една шчищенїе по више Страже. Таа тижѣ продали
моленником нашим, Нил егѣменѣс и вѣсемѣс съборѣс шт скѣтаа монастири шт
Пѣнгѣраци, ради два десѣт талери и да сътворит си штѣцѣс нѣ, Ивнашкови,
седни съръкъсте. И заплатили им вѣсим испѣнно тнѣх више писанних пинѣси.

Ино мѣ, видѣвше междо ними нѣ доброволною токмеж и испѣнною за-
платѣс, а мѣ такожде и шт нас дали и потвѣдили есми моленником нашим,
Нил егѣменѣс и вѣсемѣс съборѣс шт скѣтаа монастири шт Пѣнгѣраци, на тѣх
прѣд реченних шчищенїи, како да сѣт им правїи штиннини и викспленїе и зрик и пот-
вѣжденїе, съ вѣскѣм дохѡдом, непорѣшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ не
змишлет.

✠ Ис, в лѣто «зрѣма фекрѣарїе кѣ.

† Господинѣ рече.

† Глангѣ вел логофѣт зчи и сѣ искааѣ <т. р.>.

† Кръстѣ Даммиан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Larion
și fratele lui, Ion, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut
dreapta lor ocină și dedină, o curătură care este la Straja. Aceea au vindut-o
rugătorilor noștri, ieromonahului Nil egumen și întregului sobor de la sfânta
mănăstire Pingărațul, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Dan cu fiii
săi, nesiliți de nimeni, nici asupriți și iarăși au vindut dreapta lor ocină și
dedină, altă curătură, tot acolo la Straja. Aceea de asemenea au vindut-o
rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfânta mănăstire
Pingărați, pentru douăzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Loghina și fiii
săi, Tănasiе și Ștefan și Gligorie și Irina, iarăși nesiliți de nimeni, nici asupriți
și au vindut dreapta lor ocină și dedină, o curătură mai din sus de Straja.
Aceea de asemenea au vindut-o rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului
sobor de la sfânta mănăstire de la Pingărați, pentru douăzeci taleri și să
i se facă tatălui lor, Ionașco, șapte sărăcuste. Și le-au plătit tuturor deplin
acești mai sus scriși bani.

Deci noi, văzind între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină,
noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri, egume-
nului Nil și întregului sobor de la sfânta mănăstire de la Pingărați, acele

379

înainte zise curături, ca să le fie drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/45.

Orig. hirtie (30,9 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1909 iunie 6, de Stoica Nicolaescu.

297

1633 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sfintul Sava din Iași niște vii cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

† Ив Плевандръ Илияш воєвода, божією милостією, господарь Земли Милдавскон. Оуже господство ми дали и потвердани есмь молбеником нашим, игумену и въсемъ съборъ вт скѣта монастыр вт срѣдѣ тръгъ Шекнхъ, идеже ест храмъ Свѣтѣ Савѣ всѣхъцннаго, еже ест метохъ до скѣтаго Иерусалима, до скѣта монастыр нарицаема <Голѣма Лавръ>,¹ идеже ест храмъ пакыже Свѣтѣ Савѣ всѣхъцннаго, ихъ права штинна и дааніе и милуваніе, что имъ даа и помилуоваа поконннаго Енаки постелника вт прѣдѣ имамъ и вт прѣдѣ нашимъ свѣтѣтомъ, виногради его что ест до Котнар, в рѣдѣ тръгомъ, съ крѣме и съ все приходъ, въ за душе его и за душе родителемъ его и да имѣетъ написати его и штыци его, въ скѣтѣи, великѣи божіетвеннѣи помѣнникъ и сътворити емсъ памѣтъ вт годѣ до годѣ, како съ подобѣетъ, по обичаю свѣтѣи монастыри.

И ни ниикто вт племеннѣи поконннаомъ Енаки постелника или вт видци его да не имѣетъ ни еднною потребѣ шмишати съ въ дааніе свѣтѣи монастыри, занеже имъ за его добраа волѣ даа, прѣжде смѣртѣ его, съ великою клѣткою, шкоже пишетъ и въ тѣстѣментъ его, что сътворна.

Того ради, тѣхъ више писаннѣи виногради, в рѣдѣ тръгомъ, до Котнар, съ крѣме и съ все приходъ, како да ест и вт господстве ми свѣтѣи монастыри прѣдѣ реченнѣи права штинна и дааніе и милуваніе и шрикъ и потвержденіе, съ въскѣмъ доходомъ, непоршенино николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не шмишлетъ.

Х Ис, лѣто «зрѣма мартъ вѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Ив Плевандръ воєвода <m. p.>.

† Крстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul tirgului Iașilor, unde este hramul Sfintul Sava sfințitul, care este metoh la sfintul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită <Lavra cea Mare>¹, unde este hram tot Sfintul Sava sfințitul, dreapta lor ocină și danie și miluire, ce le-a dat și le-a miluit răposatul Enachi postelnic dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, viile lui care sînt la Cotnari, în rîndul tirgului, cu crame și cu tot venitul, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să aibă a-l scrie pe el și pe părinții lui în sfintul, marele și dumnezeiescul pomelnic și să-i facă lui pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Iar altul nimeni din rudele răposatului Enachi postelnic sau din nepoții lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă el a dat de bunăvoia lui, înainte de moartea lui, cu mare blestem, după cum scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

Pentru aceea, acele mai sus scrise vii, în rîndul tirgului, la Cotnari, cu crame și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spuse dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/5.

Orig., hirtie (30,4 × 20,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmaciu căpitan.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 6 martie 1633 (vezi nr. 306).

3 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincovici și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Suceava, Iugani și Tămășeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor, Toader Bucotco, doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voivoda, domnu pămîntului dovei. Facem înștiințare precum au venit, înaintea noastră și înaintea surorilor boiarilor noștrii, mari și mici, slugile noastre, Ștefan Hrincovici și soțiile lui, Ionașco Hrincovici, și cumnații lor, Dumitrașco Fulger și Manole, surorile lui, Nastasii, fata Glighii Hrincoviciu și iarăși rudeniile lor, Andronache, Dumitrașco și Sturzea și cumnatul lor, Lupul Popescul și surorile lor, Măria și Dafina și Irina, toți feciori Badiului, nepoți Gaftonii, toți nepoți și trănepoți lui Frânțianu și fratelui său, lui Toader Bucotco cluceriul și soțiile lor, văluite noii cu mare jalobă și cu mulți boiari marturi și feciori de boiari și slugitori din curte domniei mele pentru un sat, anume Răchiteni, pe apa Siretului, cu vad de moară în Siretu, ce iaste în ținutul Sucevei, zicînd cum că acel sat este a lor dreap¹ă ocnă și moșie și l-au fostu dat moșul lor, Toader Bucotco biv cluceru, răposatei Mărițăi, doamna răposatului Ioan voivoda, împreună cu alte doao sate a lor, anume Iugani și Tămășani, ca să chivirnisască cu dînsăle pînă cînd va fi ia vie. Iar după moarte ei să aibă rudeniiilor lui acele trei sate, care să vor afla rude mai aproape.

Deci cîndu au fostu în domnie Barnoschie vodă, el au luat acel sat Răchiteni de la doamna Marinca în putere lui, fără de voia ei, precum pen-
mai mare credința însuși au mărturisit cu un zapis scris de mina ei dina-
a mulți boiari de țară. Și au făcut Barnoschie vodă și mori acolo și au
u dat mănăstirii sale Barnoschii.

Pentru acéia, domnia mea și cu tot sfatul boerilor noștri i-am întrebat
dînsii: au dresuri pre acel satu și pe celelalte doao sate? Iar ei au arătat
înainte noastră urice de la bătrînul Ștefan vodă și iarăși de la acestu Ștefan
și de la Bogdan voievoda și ispisocu de la Iancul voievoda. Deci noi,
nd atîte dresuri în minile lor și atîta boiari și feciori de boiari, noi am

aflat cumu că sînt a lor acele trei sate Răchiteni și Iuganii și Tămășenii
drepte ocine și moșii. Pentru aceia, domnie mea am dat și am întorsu lor
acele trei sate. Iar pentru acele mori ce au fostu făcut Barnoschie vodă la
apa Siretului, pe locul lor, în hotarul Răchitenilor, iar domnie me am luat
de la dînsii trei zeci și șasă de mii de aspri turceștii în visterie gospod și
s-au dat în treaba țării. Pentru aceia, acele trei sate, Răchitenii cu mori și
Iugani și Tămășenii, ca să fie lor și de la noi cu tot venitul.

Iar de să va afla la vreun om niscareva dresuri sau zapisă de la
doamna Marinca, să nu fie lui nici de un folos, de vreme ce însuș ia au
mărturisit cu zapisul ei care l-au făcut însuși ia de la sine pre acele sate,
înainte a mulți oameni buni, ca să fie nepoților celor ce să vor afla mai
aproape lui Bucotco. Iar după aceia s-au aflat acești de mai sus scriși de cît
toți mai aproape rudenii lui Botcotco. Și de s-ar ivi la niscarva oameni nis-
carva dresuri pe acele sate, să nu să crează și să ia de la dînsii și să
să rumpă.

Și după aceia, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri
boiarul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul uricariul, ginerele lui
Grigore Udre, și cumnatul lor, Tudosie, feciorul lui Grigorie Udri, și Vasile,
sin Pătrașco Udri, și cu tot neamul Udreștilor și au pîrît de față înaintea
noastră și înaintea a tot sfatul nostru pe slugele noastre Ștefan Hrincoviciu
și fratele lui, Ionașco Hrincoviciu, și pe cumnații lor, Dumitrașco Fulger și pe
Manole, și pe rudeniiilor lor, pe Andronicu și pe Dumitrașco și pe Sturzea
feciorii Badiului, toți nepoții lui Toader Bucotco clucer și fratelui său, Frân-
țian Hrincoviciu, pentru acele trei sate, anume Răchiteni și Iuganii și Tă-
mășanii, zicîndu înaintea noastră cum că Udreștii au fostu rudenie cu Hrin-
coviciu cel bătrîn și să vine și lor parte întru acele sate.

Și așa au pîrît ca să împartă toți împreună acele sate. Iar sluga noastră
Ștefan Hrincoviciu și Ionașco Hrincoviciu și cumnații lor, Dumitrașco Fulger
și Manole și feciorii Badiului, ei au arătat cum că n-au Udrești nici o treabă
într-acele sate, pentru că sînt de baștină acele sate Bratului Hrincoviciu celui
bătrîn, iar Udreștii ei sînt de pe altă semînție, precum au arătat înaintea
noastră a lor drepte urice și dresuri ce au avut moșul lor Bratul Hrinco-
viciu de la bătrînul Ștefan vodă și de la Bogdan voievod și de la Iancul
voievod și de la Petru voievod. Și nici într-un uricu nu s-au aflat Udreștii
ca să aibă parte cu Hrincoviciu.

Iară după aceia, boiarul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul
uricariul și feciorii Udreștilor cu toți rudeniiilor lor, ei ș-au pus loruș zi de

¹ Omis.

sorocu în trei rînduri ca să aibă a-ș aduce loruș alte dresuri ce vor fi avîndu. Și nici la o zi nu ș-au adus dresurile. Iar după aceia ei n-au avut ce răspunde într-alt chipu și au zis precum că au pierdut dresurile lor.

Deci noi, cu tot sfatul nostru, am judecat lor dreaptă judecată și am aflat că nu au nici o treabă într-acele sate. Și cit s-au pirit, s-au pirit fără ispravă și au rămas din toată lege țării. Iar slugile noastre Ștefanu Hrincovicu și Ionașco Hrincovicu împreună cu toate rudenie lor, au îndreptat și au pus feruia, 24 zloți tătărești, în visterie gospod.

Pentru aceia, acele trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, ca să fie și de la domnie mea slugilor noastre, lui Ștefan Hrincovicu și frăține-său, lui Ionașco Hrincovicu și cumnaților lor, lui Dumitrașco Fulger și Manole, feciorii Nastasii, fata Glighii Hrincovicu și iarăș rudenile lor [lor], lui Andronache și lui Dumitrașco și Sturzéi și cumnatului lor, Lupul Popescul, și surorilor lor, Odochie și Dafini și Irina, feciorilor Badiului, nepoții Gaftonii, toți nepoții și strănepoții lui Frănțian și fratelui său, lui Toader Bucotco clucéru, drepte ocene și moșie și uricu și întăritură lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor, lor și a tot neamul ce să va alege mai aproape, cu tot venitul, ca să nu aibă a să mai piri pentru această piră niciodată în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, să fie lor de cătră toate părțile după hotarale lor cele vechi, pe unde au inblat din veacu.

Pentru aceia, credința domnii mele Alexandru voevoda și credința a preaiubiților domnii mele Radul voevod și credința tuturor boerilor noștrii de la dumnalui Lupul vel vornicu pînă la dumnalui Condilă comisul.

Iar după a noastră viață și domnie, cine va fi domnu țării aceștie să nu strice a noastră întărire și mai virtos să întărească pentru că sînt a lor drepte ocene și moșiii.

Iar pentru mai mare întărire a celor de mai sus scrise am poruncit cinstit și credinciosului boerului nostru, dumisale Ionașco Ghenghe vel logo-ăt, să scrie și a noastră pecete către această carte a noastră să o lége.

Оу Ис, въ лето ×Зрѣма мартѣе кѣ.

Иъ Палеѣандоръ коекода.

Писалъ Кърсте Дамѣян.

1633 (7141) martie 2, Iași.

Marii boieri adevereșcă că Dumitrașcu Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

† Се сео мѣ, Гланга вел лугофет и Дѣнѣа вел дворник Долѣки Зѣман и Кѣжеъ вел дворник Горѣки Зѣман и Юрашко Башовъ хѣтман и прѣкълаѣ Сѣчакски и Дѣмитрошко Швадан вел спѣтари и Сѣмѣи Гѣска вел медевичари и Япоства вел питари и Пѣтрашко Башовъ вторни лугофет и Грама вѣк ствалник и Дѣмитрош Бѣхѣш третъ лугофет и Гѣурге Рошка вѣстѣрник и Бѣстратѣ вѣстѣрник и Басѣѣ Рошка дворник гавтнини и Нѣнѣа дворник и Костантин дворник и нѣиѣ многиѣ волѣри въ двор господинѣ его мѣлости. Scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră cum au vinit înaintea noastră Dumitrașco Mihul și cu giupineasa lui, Antemia, fata lui Tudoran și a . . .¹, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nice asupriți și au mărturisit înaintea noastră cum s-au tocmiț ei în de șine de rîndul ocinelor sale, cum de să va prileji săvîrșenie lui Dumitrașco mainte de giupineasa lui, Antemia, să aibă ia a ținea toate ocinele și bucatele lui Dumitrașco; iar den frații lui sau den nepoții lui sau dentr-altă seminție a lui, fie cine va fi, să nu aibă nime nice o triabă, nice cu ocinele, nice cu bucatele.

Așjidiria, de să va prileji și Antemiei moarte nainte de giupinu-său, de Dumitrașco, să aibă el a ținea ocinele și moșiile giupinése sale, Antemiei; să nu aibă nime nice o triabă den seminția ei, nici den frați, nici dentr-altă seminție. Întru nemic să nu se améstece, nice la ocine, nice la bucate, căce ei așea au mărturisit înaintea noastră cum ocinele lor sîntu alése de pretu-tîndiria de citră alți frați și de citră altă rudă și n-are nime nice o treabă cu ocinele lor și cu bucatele lor. Și ei ficiori de trupul său n-au nice unul că nu le-au custat² ficiorii, ce s-au lăsat ei în de sine să să grijască unul pre altul, carele va rămînea viu pre urmă.

Și ocinele sîntu anume: partea lui Dumitrașco den sat den Sinăuți, de la ținutul Suceavei, cit va fi partea lui aleasă despre alți frați și partea lui den sat den Bălăciani, iarăș cit va fi aleasă de citră alți frați a lui și partea lui den Meleşeuți, cit va fi aleasă partea lui, cu vaduri de moară și

¹ Loc alb în orig.

² „trăit“.

cu locuri de hăleştée și cu tot vinitul. Iar ocinele Antemieii sintu anume: satul Lencăuții, giunătaea de sat cu tot vinitul, ce iaste în ținutul Sorocei, și tot satul Moscova¹, iarăș în ținutul Sorocei, cu tot vinitul.

Pentr-acéia, de acmu innainte, carele va rămínea viu pre urmă să aibă aiaste ocine toate cite mai sus scriem, cu locuri de mori și cu hăleştée și cu tot vinitul. Și bucate cite vor rămínea, iarăș să aibă a ținea cine va fi viu. De dinșii să să grijască unul pre altul, cum s-au tocmít ei de bunăvoe la viața lor, dennaintea noastră.

De care lucru noi încă le-am făcut această scrisoare a noastră, să fie de credință la mîna căruia va rămínea viu. Iar pre mai mare credință și întăritură iscălit-am cu minule noastre și peceteile ni-am pus.

Și eu Șaidir diiacul am scris, să să știe.

✠ Ис, въ акто «Зрѣма мартѣе ѿ.

Из Глангѣ кѣа логофет некаа <т. р.>.

Из Дѣна кѣа кворник <т. р.>.

Bibl. Acad., CCXLI/17.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), două peceti aplicate.

300

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenul și soborul de la mănăstirea Bisericani se invoiesc cu Ionașcu Boldescul cupar să-i dea pentru dresese satului Vinători mai multe vite.

† Сѣкрѣнїи ермонахъ Партенїе игѣмен и кѣс ѿ господи сѣкрѣнїи сѣбѣр ѿт сѣкрѣтѣн монастир Бѣсерекани² scriem și mărturisim cum amă tocmít cu Ionașcu Boldescul cupariul să ne dea derésele ce are pre Vănitóri și noi să dăm тридѣсетъ вещь и два конн и два воли и двѣ крави и два кобѣле³ și ne-au dat два zapise și noi i-amă dat ѿ конн; iarí de acmu să aduci u<n>⁵ uricū și alte derése ce mai are și să-i dăm tot ce am tocmít cu dumialui.

¹ Greșit, pentru „Noscova“.

² Smeritul iermonah Partenie egumen și întreg întru domnul smeritul sobor de la sfînta mănăstire Beserecani...

³ Corectat din Дѣа.

⁴ treizeci de oi și doi cai și doi boi și 4 vaci și două iepe.

⁵ Omis în orig.

Și au fost și Procopie întru tocmala noastră.

De aceasta mărturisim și mai mare credinți am pus pecetea ministirei, să ne ținem de cuvînt cum am grăit și cum ne-am tocmít.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/11.

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.), pecete aplicată (a mănăstirii Bisericani).

Datat după doc. din 1633 (7114) martie 3 (vezi nr. 304), privitor la aceeași chestiune.

301

<Cea. 1633 martie 3>.

Ionașcu Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmít cu călugării de la mănăstirea Bisericani să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vinători.

† Se ubo az, Ionașco Boldescul ce-au fost cupar, mirturisescū cu acest zapis al nostru cum au tocmít cu pirinții de la Be<se>¹recani pentru o tocmali ce am ficut pentru satul Vănitórii, ce are svînta[a] ministiré dare și miluire de<n>¹ urice de la Costandin vodă și de la alți domni și de la Moisei vodă.

Déci eu înci am avut derése de dare și de miluire de la Radul vodă. Dēcii s-au milostivit după derése ce au avut svînta minăstire de le-au dat și le-au întărit Moisei vodí.

Déci eu înci, deaca am vădzut că s-au dat acestu sat svîntei minăstiri, amă ficut to<c>¹mala cu pirinții, să le dau uricele ce am avut de la Radul vodă și de la alți domnii, toate cite voi avea.

Iari molitvele sale mi-u dat ...²

Iari de nu voi ținea eu tocmala cé am făcut și de voi ascunde vriu<n>¹ deres să mai pirăscū spre svînta mănăstiré pentr-acestu sat, de<n>¹ veciorii³ noștri sau hie cene va hi, acela om să fie procliat și tricliat și anathema și neertat de Dumnedzău și de Pręcista.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/8 (nr. 2).

Minută, hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Pe verso, este scris documentul din <Cea. 1633 martie 3> (vezi nr. 302).

Datat după doc. din 1633 (7141) martie 3 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig. (vezi doc. nr. 300 și 302–304).

³ Pentru „feciorii“.

<Cea. 1633 martie 3>.

Ionașco Boldescul fost cupar se invoiește cu călugării de la mănăstirea Bisericani să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vinători, iar ei să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

† **СѢ** **СВУ** **АВ**, **ИВНАШКУ** **БВЛАДЕСКЪ** **БНКШН** **КШПАР**, au tocmit cu părinții ot Beserecani cu satul cu Vinători de le-am dat cu toate uricele și ispisoacă ce voi ave, toate să fie a sfintei mănăstiri și cite pus cum de față toate să fie a sfintei mănăstiri și urici și ispisoaci să fie a lor.

Și mi-au dat patruzeci de oi și doi cai și două iape și patru vaci cu vicei¹ și doi boi și ne-am tocmit ca să fie a sfintei mănăstiri, nici alt să n-aibă treabă din ficiorii noștri și din alți oameni ai noștri, ce să fie satul Vinători cu mori și tot venitul.

Și né-am scris la pomenicul cel mare și să mă cominde la Sveti Theodor.

СНѢ **ИШЕМ** **ИНАК** **ДА** **НЕ** **БСАДѢТ**, iar ciné va amesteca după urma nostra să fie treclet și proclel² cum și mai sus scriem.

Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, 1/8 (nr. 1).

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Datat după doc. din 1633 (7141) martie 3 referitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hărlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericani s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresese pe care el le avea pe satul Vinători.

† **СМѢРЕНІ** **ИНОЦИ** **И** **ЕГЪМЕНИ** **УТ** **СВѢТЪ** **К** **МОНАСТІРИ**, **БНСАРИШН** **УТ** **БНСТРИЦЪ** **И** **МИХАНА** **УТ** **НѢМЦЪ** **И** **НИКИФОР** **УТ** **СЕКЪ** **И** **ПАИСІЕ** **УТ** **ЯГАПІА** **И** **НИЛ** **УТ** **ПЪНГЪРАЦ** **И** **ГАЛЕРІЕ** **УТ** **ТАЗЛАУ** **И** **ПЪНТЕЛЕЮ** **УТ** **ХЪРАНИЧЦИ** **И** **НИИ** **МНОГЪ**³,

¹ viței.

² pentru „proclel“.

³ † Smeriții călugări și egumeni de la sfintele mănăstiri, Visarion de la Bistrița și Mihail de la Neamț și Nechifor de la Secul și Paisie de la Agapia și Nil de la Pingărați și Galerie de la Tazlău și Pănteleiu de la Hărlicești și mulți alții...

mărturisim noi toți cu acești scrisoare a noastră de o piră ce au avut beserecanii pentru sat pentru Vinători cu golăianii și cu birnovénii; déci s-au pirit cu aceia și i-au rămas pre toț.

Déci au avut și Boldescul derése pre acel sat. Déci Boldescul deaca au vădzut pre beserecani că au biruit pre alții, pre toți cu derésele lor, el de bunăvoea sa au mârșu la beserecani și au dat derésele sale ce au avut pre acel sat și s-au smerit de i-au dat niște dobitoace, **М** **ОКЦИ** **СЪ** **ЛГНИ** **И** **ДВАД**¹ **ВОЛИ** **И** **ЧЕТІРИ** **КОНИ** **И** **ДВАД**¹ **КОБЪЛЕ** **И** **Д** **КРАВИ**² și l-au scris și pamente mare. Acestea toate i-au dat beserecanii.

Décii Boldescul a grăit și s-au prinsă dennaintea acestor părinți tuturor cu giurămintă și cu blăstăm mare cum nu să va scula cu piră pre beserecani <ni>³ce dăniară. Și le-au făcut și zapise cu mîna sa, cu blăstăm, cum nu vor avea pări nice dăniară dinsul in véci.

† Aiaste ce mai sus sint scrise, toate le-am luat denainte aiestor părinț, ca să să știe și să nu mai <a>³vem de aiasta a ma<i>³ piri nici dănoară.

Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, 1/10.

Orig., hirtie (31,5 × 19,7 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după doc. din 1633 martie 3 (vezi nr. 304) referitor la aceeași chestiune.

1633 (7141) martie 3, Bisericani.

Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmit călugării de la mănăstirea Bisericani cu Boldescu pentru dresese acestuia pe satul Vinători.

† **СМѢРЕНІЕ** **ЕРМОИНАХ** **ЭПИФАНІЕ** **ЕРЪМЕН** **И** **ВСЕ** **СЪБЪР** **УТ** **СВѢТЪ** **МОНАСТІР** **БНСТРИЦИ** **И** **СМЕРЕНІЕ** **ЕРМОИНАХ** **НИЛ** **УТ** **СВѢТЪ** **МОНАСТІР** **ПЪНГЪРАЦИ** **И** **ВСЕ** **СЪБЪР** **УТ** **ТАМ**⁴ аșia mărturisim noi cu ali n[n]oastre suflete cum ne-am timplatu

¹ ДВАД. corectat peste loc șters.

² 40 de oi cu miei și doi boi și patru cai și două iepe și 4 vaci...

³ Omis in orig.

⁴ † Smeritul ieromonah Epifanie egumen și tot soborul de la sfinta mănăstire Bistrița și smeritul ieromonah Nil de la sfinta mănăstire Pingărați și tot soborul de acolo...

[in toc] în tocmala besereca[n]niilor cu Boldescul, cum au venit Boldescul la svintaa mănăstire însuși de bunăvoia lui, de nime silit, nici îndemnat și au dzis că are doa zapise și un uric.

Deci s-au rugat să-l scriem la svintul pomenic și să-i faci pamente mare a a[n]nului și să-i mai dea patru dzăci de oi cu miei și 4 vaci cu vițai și 2 boi și doi cai și doa iape și au dzis că va da toate dirésele și uricul.

Și s-au jurat în svinta besiareci foarte jurămintu mare cum el nu va mai scorni pîră nice dănăoară în véci.

Pentr-acesta lucru, ce ca să fie ocini și moșie sventei mănăstiri Besereca[a]nilor, neclătiti în véci.

† Пис оу Бесерекани, въ лѣто «зрѣма мартѣе 7 дани.
Проконїе <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, I/9.

Orig., hirtie (31,9 × 19,5 cm.), două peceți aplicate.

305

1633 (7141) martie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tîrzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

† Нш Александръ Илѣш¹ кожеода, божїю милостїю, господаръ Земан Молдавскон. Оже прїдоше, прѣд нами и прѣд вѣснми нашими молдавскими волѣри, великих и малих, сазги наших, Михалчѣ вие армаш и брат его, Козмица и сестрї их, Настасїа и Саломїа, сынове Пѣтрашко Бач, вѣнци Оана Бач, по их доброу воли, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали своих прака штинина и дѣдннина, вѣси части им еинко сѣ избѣрет шт село Тѣрзїн и шт Дѣнчѣни и шт Бѣлѣници и шт Лазорѣни и шт ватрих селокем и шт полѣ и шт покопанїн и шт вѣрдоке за млин 8 поток Зелетин и шт вѣс приход, что сѣт въ колост Теквчскомѣ. Таа продаа племенникъ своим, волѣринѣ нашемѣ Стратѣла Болѣ великомѣ шетрар, радї една сто зги, пинѣси добрих и заплаати им исплѣною.

¹ Loc rupt în orig.

Ино мѣ, видѣше междо нами их доверкоюю токнеже и исплѣною заплаатѣ, а мѣ такожде и шт «на»¹ дали и потвердени есми волѣринѣ нашемѣ¹ вше писанномѣ, Стратѣла Болѣ великомѣ шетрар¹, тѣх вше реченних части за штинни из «тѣх»¹ прѣд реченних селѣх, како да ест емѣ правкаа штинина и¹ вкиспанїе и зрик и потверждѣнїе, сѣ¹ вѣскѣм доходою, непорѣшенно николиже на вѣк<и>¹ вѣк<и>¹и. И ни да сѣ не змишае.

‡ Исох въ лѣто «зрѣма март 7 дани.

† Сам господинѣ рече.

† Глангѣ вел логофѣт зчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Крстѣ Дамїан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Mihalcea fost armaș și fratele lui, Cozmița, și surorile lor, Nastasiia și Salomiia, fiii lui Pătrașco Baci, nepoții lui Oana Baci, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toate părțile lor, cit se va alege din satul Tîrzii și din Dănceni și Bălănești și din Lazorești și din vetrele satelor și din cîmp și din săpături și din vaduri de moară la pîriul Zeletin și din tot venitul, care sint în ținutul Tecuciului. Acelea le-au vindut rudei lor, boierului nostru Stratul Bolea mare șetrar, pentru o sută de ughi, bani buni și le-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Stratul Bolea mare «șetrar»¹, acele mai sus spuse părți de ocini din «acele»¹ înainte spuse sate, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpăratură și uric și întărire, «cu»¹ tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 4 zile.

† Însuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Soveja, VI/1.

Orig. hirtie (27,7 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aprilie 5, de Andrei tîlmăciu căpitan.

O copie, ibidem, Ms. nr. 656, f. 46.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) martie 6.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Stolniceni cu cătunele Stroiceni, Vlășineasa și Scumpia și satul Șetrăreni, ținutul Iași, dăruite de Enachi postelnic.

† Иъ Алѣксандръ Илиашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дан и потвърданъ есми молебникомъ нашимъ, егъменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастырѣ въ срѣдъ тръгъ Мекнѣхъ, идеже естъ храмъ Свѣтѣи Сава осквщеннаго, еже естъ метохъ до свѣтаго Йерусалима, до свѣтаа монастырѣ нарицаема Голѣма Лаврѣ, идеже естъ храмъ пакыже Свѣтѣи Сава осквщеннаго, ихъ правѣи ѡтнини и дааніе и милованіе, село Столничанѣи на Грълѣ и съ мѣсто за стави въ Грълѣ и съ прикѣткымъ своимъ, Стрончкѣи и Калъшинѣса и дрѣгѣи прикѣтокъ что есми именѣетъ Ексампѣи и тижѣ село Шетрѣрѣкѣи, что сѣтъ въ колостъ Мекон, что тѣхъ селахъ бѣше правѣи ѡтнини и кѣпезнии поконномъ Енакѣи ѡстелника на свои правѣи и питомѣи прикѣси.

И далъ и помилуваа съ свѣтаа монастырѣ его съ тѣхъ селахъ, ѡтъ прѣдъ нами и ѡтъ прѣдъ нашими волѣри, якоже написаетъ въ тѣстемѣнтъ его, съ великою кѣтвѣю. И ѡтци мнѣи ѡтъ тоа свѣта мѣстѣи да имаетъ Бога молити въ ѡдѣше его и задѣше родителемъ его и написатѣ ихъ въ свѣтѣи, великѣи, божественѣи ѡмѣникъ, поминати есми въ въсѣхъ божественѣихъ сѣбжебахъ, по шенчаю църквенномъ до колѣкъ стонтъ свѣтаа монастырѣ.

И ни никтѣ ѡтъ видѣци его или ѡтъ племенѣци его да не имаетъ ни едноу ѡтрѣкѣ съ тѣхъ селахъ.

Того ради, како да естъ и ѡтъ господства ми свѣтѣи монастырѣи више речена, тѣхъ прѣдъ реченнѣихъ селахъ, правѣи ѡтнини и дааніе и милованіе и зрикъ и потвърженіе, съ въсѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки. И ни да есми не змишагъ.

Ѧ Мс, лѣто «зрѣма мартъ Ѧ.

† Самъ господинѣ рече.

Иъ Алѣксандръ воєвода <m. p.>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumelui și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul ținutului Iași, unde este hramul Sfântului Sava sfințitul, care este metoh la sfântul Ieru-

¹ Loc rupt in orig.

salim, la sfânta mănăstire care se numește Lavra cea Mare, unde este hram iarăși Sfântul Sava sfințitul, dreptele lor ocini și danie și miluire, satul Stolniceni pe Gîrlă și cu loc de iaz în Gîrlă și cu cătunele sale, Stroiceni și Vlășineasa și alt cătun care se numește Scumpia și de asemenea satul Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, care sate au fost drepte ocini și cumpărături ale răposatului Enachie postelnic pe dreptii și proprii săi bani.

Și a dat și miluit sfânta mănăstire a lui cu acele sate, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, cum scrie în testamentul lui, cu mare blestem.

Iar părinții monahi de la acea sfântă mănăstire să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să-și scrie în sfântul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericesc pînă cînd va fi sfânta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau din rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, acele mai înainte zise sate, drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m. p.>.

Bibl. Acad., DXCI/35.

Orig., hîrtie (30,7 × 21 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/57.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 540—541 (orig., cu trad.).

307

1633 (7141) martie 6, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamțeni și Mateuți, din ținutul Soroca, dăruite de Enachi postelnic.

† Иъ Алѣксандръ Илиашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дан и потвържданъ есми молебникомъ нашимъ, егъменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастырѣ въ срѣдъ тръгъ Мекнѣхъ, идеже естъ храмъ Свѣтѣи Сава осквщеннаго, еже естъ метохъ до свѣтаго и славноаго Йерусалима, до свѣтаа монастырѣ нарицаема Голѣма Лаврѣ, идеже естъ храмъ пакыже Свѣтѣи Сава осквщеннаго, на своихъ правѣи ѡтнини и дааніе и милованіе, село Бросковѣи и Кѣкѣчкѣи и Ларивнеѣи и Мѣшчанѣи и тижѣ Гамѣнѣи и Матѣуѣи съ мѣстѣи

за мѣни и съ вѣсѣкими доходами, что сѣт въ волостъ Гороцкѣи, что тѣхъ селове вѣше правѣи штинни и вѣсѣплениѣ покойномъ Енаки постелиникъ. Я потомъ, къда бѣла до смрътѣ его, онъ даа тѣхъ селѣхъ за его доброю волю, прежде смърти ѿ, тои свѣтѣи монастырѣ, къ за дѣше его, за дѣше родителемъ его.

Я ии штинни да имаетъ написати его къ свѣтѣи, великѣи, божественѣи помѣникъ, поминати сѣ въ вѣсѣхъ божественѣи¹ свѣжахъ, по црѣкониномъ² шенчаю, до колѣкъ стоитъ свѣтѣи монастырѣ.

Я ии никто шт вѣшци его или шт племенници его да не имаетъ и не едною потребѣс съ тѣхъ селѣхъ.

Того радѣ, како да ест и шт господства ми свѣтѣи монастырѣ више реченна тѣхъ прѣд реченниихъ селѣхъ правѣи штинни и данѣи и милованѣи и шрикъ и потвержденѣи, съ вѣсѣкмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки.

×Зрѣма марта 5.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul tirgului Iașilor, unde este hram Sfântul Sava sfințitul, care este metoh la sfântul și slăvitul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită Lavra cea Mare, unde este hram tot Sfântul Sava sfințitul, pentru dreptele ei ocini și danii și miluiri, satele Broscăuții și Căcăcenii și Larioneștii și Mășceanii și de asemenea Gamțenii și Mateuții, care sînt în ținutul Soroca, cu locuri de moară și cu toate veniturile, care acele sate au fost drepte ocini și cumpărătură răposatului Enachi postelnic. Iar după aceea, cînd a fost la moartea lui, el a dat acele sate, de bună-voia lui, înainte de moartea lui, acelei sfinte mănăstiri pentru pomenirea lui, pentru sufletul părinților lui.

Iar părinții monahi să aibă a-l scrie în sfântul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericii, pînă cînd va sta sfânta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau dintre rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spuse acele sate mai înainte spuse drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

7141 <1633> martie 6.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 675 v — 676.

Copie.

¹ Pentru божественѣи.

² Pentru црѣкониномъ.

1633 (7141) martie 8, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tulucești și Ghidușeni, ținutul Covurlui.

† Ии Илѣѣандросъ Илѣиашъ воєвода, божѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѣлѣвскои. Оже господство ми дааи и потвердѣани есми нашемъ вѣрномуш и почитенномуш болѣрнѣш, панѣ Ивѣнашко Гѣанги великомуш логофѣтѣш, его правѣи штинни и вѣсѣплениѣ, шт исписокъ за вѣсѣплениѣ что имаетъ шт Стефанъ воєвода Томшвеничѣи, вѣс село Тѣлѣшциѣи, на Прѣстѣкѣ, близъ Галаци, что ѣ волостъ Кокѣрѣшюскои, и съ една виноградъ что бѣло Баснаѣи, сынѣ Попа, что онъ себе кѣпѣи шт Баснаѣи, сынѣ Т...¹, вѣсѣкъ Зрѣс, и Юсѣп, сынѣ Ивѣи Фѣкѣш и Пѣраска, и шт Етан, зѣт Мѣрѣианъ и шт Цѣрдѣкѣ, сынѣ Савѣи, вѣшци Зрѣс, и шт Еманѣиш, сынѣ Некитѣи¹, вѣсѣкъ Мѣши и Кѣзѣкѣ, зѣт Некитѣи, радѣ една сто ѣги жолтихъ.

И тѣже потверждаемъ еишъ частъ Дѣрѣбанъ съ Яндрѣю, една сто и шемъ десѣтъ пѣши шт царинѣш, шт село Гидѣшѣнни, что онъ себе кѣпѣи шт Дѣрѣбанъ, сынѣ Хорга, и шт Яндрѣю, сынѣ Мирѣи, вѣсѣкъ Крѣчюнъ Тѣнки, и шт Пѣнтѣли, сынѣ Тѣтѣиакѣи, вѣсѣкъ Бондѣш, за два десѣтъ и пѣт ѣри жолтихъ.

Я пакъ частъ Пѣнтѣлею, шемъ десѣтъ пѣши, шт тогоже царинѣш шт село Гидѣшѣнни, ради една крава добра съ телецъ, цѣнована за кѣ талѣри сребрѣ²нихъ, шт тогоже исписокъ за вѣсѣплениѣ шт Стефана воєвода Томшвеничѣи и шт исписокъ за потвержденѣи шт Радѣа воєвода.

И шт томъ, тѣже потверждаемъ еишъ два десѣтъ сѣжъ шт хотаръ село Гидѣшѣи, шт вѣтрѣ село и съ ивѣи и съ сѣножати ѣ царинѣш, что тѣже въ волостъ Кокѣрѣшюскои, что онъ себе кѣпѣи шт Марко Гаѣкѣ, сынѣ...³, радѣ пѣт десѣтъ ѣги жолтихъ, шт исписокъ за вѣсѣплениѣ что имаетъ шт Радѣа воєвода.

И шт томъ, прѣидѣ, прѣдъ инами, наше вѣрнѣи и почитѣни болѣрнѣи, Ивѣнашкѣ¹ Гѣангѣ великѣи логофѣтѣш, и сказоваа, прѣдъ инами и прѣдъ свѣѣтомъ нашимъ, едѣи записѣ за свѣдѣтелиство, како онъ себе кѣпѣи шт Бодѣкѣ, сынѣ Крѣханѣш, вѣсѣкъ Грозѣкъ Ронѣианъ, четвѣрѣтаа частъ шт село Тѣлѣшциѣи, что тѣже въ волостъ Кокѣрѣшюскои, съ вѣсѣкмъ доходомъ что сѣкъ извѣрѣтъ на тоѣ частъ, шт исписокѣи что имаетъ шт...³ воєвода. Таа онъ себе кѣпѣи ради пѣт десѣтъ талѣри личниихъ шт прѣдъ многихъ болѣри и люди добри, именѣи: Тѣштѣа логофѣтѣш и Бѣжанъ

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ Loc alb in orig.

Ишник и Николаръ вие спѣтар и Ротомпан вие сѣлжар и Кирила вие армаш и
Эмилион Пилиповскѣи вие прѣкълаб и Жрѣс Бартик и Бѣзановски и Ивнашко
Пилипансѣ дѣшак и Бѣтика и Мисана.

Ино мѣ, видѣвши тотъ записъ за свѣдѣтельство шт прѣдъ толикихъ болѣри,
и мѣ вѣровахомъ и шт насъ ищеже дали и потвердани есми. Того ради, тотъ село, на
имѣ Тѣвѣчиши, съ виноградъ и съ вѣс приходъ и тѣхъ вѣсѣхъ више писанихъ части
да штнини да ест и шт господства ми нашимъ прѣдъ реченномъ и почитенномъ
болѣринѣ, панъ Ивнашко Пѣанги великомъ логофетѣ, правѣи штнини и викспленѣ
и шрикъ и потверждѣнѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшнно николиже на вѣки вѣчнѣи.
И ни да сѣ не змишлетъ.

✠ Ис, лѣто «зрѣма мартъ» ѿ.

† Господинъ рече.

Иво Палеандаръ ковода <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstului
nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpă-
rătură, din ispisoc de cumpărătură ce are de la Ștefan Tomșevici voievod,
tot satul Tulucești, pe Prut, care este în ținutul Covurlui, lângă Galați, și
cu o vie ce a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa, ce și-a cumpărat de la Vasilie,
fiul ...¹, nepot lui Ursu și Iosip, fiul lui Ion Făcău și al Părăscăi, și de la
Ștan, ginerele lui Mariian, și de la Tardea, fiul lui Sava, nepoții lui Ursu, și de
la Simion, fiul lui Nechita, nepot Mușei, și Căzacu, ginerele lui Nechita,
pentru o sută de ughi galbeni.

Și de asemenea îi întărim partea lui Dărăban cu a lui Andrei, o sută
de optzeci pași din țarină, din satul Ghidușeni, ce și-a cumpărat de la Dărăban,
fiul lui Horga, și de la Andrei, fiul Mirăi, nepotul lui Crăciun Tiunchi, și de
la Pentelei, fiul Tetilcăi, nepotul lui Bonduș, pentru douăzeci și cinci ughi
galbeni.

Și iarăși partea lui Pănteleiu, optzeci de pași din aceeași țarină din
satul Ghidușeni, pentru o vacă bună cu vițel, prețuită pentru 25 taleri de
argint, din același ispisoc de cumpărătură de la Ștefan Tomșevici voievod
și din ispisoc de întăritură de la Radu voievod.

Și întru aceasta, de asemenea îi întărim douăzeci stinjeni din hotarul
atului Ghindușari, din vatra satului, și cu ogoare și cu finețe în țarină, care
sunt de asemenea în ținutul Covurlui, ce și-a cumpărat de la Marcu Gagea, fiul

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

...¹, pentru cincizeci ughi galbeni, din ispisoc de cumpărătură ce a avut
de la Radu voievod.

Și întru aceasta, a venit, înaintea noastră, credinciosul și cinstitul
nostru boier, Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a arătat, înaintea noastră
și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie, cum și-a cumpărat de la
Bodea, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roistan, a patra parte din
satul Tulucești, ce este de asemenea în ținutul Covurlui, cu tot venitul ce se
va alege pe acea parte, din privilegiu ce a avut de la ...¹ voievod. Aceea
el și-a cumpărat-o pentru cincizeci taleri numărați, dinaintea a mulți boieri
și oameni buni, anume: Tăutul logofăt și Bejan ciașnic și Nicoară fost spătar
și Rotompan fost sulger și Chirilă fost armaș și Simion Pilipovschi fost pircă-
lab și Ursu Vartic și Buzanovschi și Ionașco Nemțanul diac și Băticia și Misail.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie dinaintea atitor boieri, noi
am crezut și de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acel sat, anume
Tuluceștii, cu vie și cu tot venitul și toate acele mai sus scrise părți de ocină
să fie și de la domnia mea mai înainte numitului și cinstului nostru boier,
pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărătură și uric și
întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu
se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Bibl. Acad., CXCIV/4.

Orig., hirtie (38,1 × 27,3 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velich i, *Doc. Constantinopol*, p. 541–544 (orig., cu trad.).

309

1633 (7141) martie 8, Iași.

*Alexandru Iliaş voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt o
ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu, și a cincea parte
din satul Mocșie, „ce se numește acum Vășcăuții”, din ținutul Orhei.*

† Иво Палеандаръ Ивнашъ ковода, божією милостією, господарь Земли Мол-
давскон. Оже прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, наше вѣрніи и почи-

¹ Loc alb în orig.

тѣни волѣрин, Иваншко Гѣангѣ великѣи логофѣт, съ единъ записъ за свидѣтелство
отъ Дмитрашко Шефанъ великѣи дворникъ и отъ Драчѣ прѣкълабъ Хотинскон и отъ
Пилатъ кашчар и отъ Георгѣе Башотѣ и отъ Борлаѣна зрикар, сице писаше и
свидѣтелстваше въ немъ, како прѣиде, прѣдъ ними, Некѣца, сынъ Иванъ Пѣлюецъ
апродъ отъ Богдѣнищи, некимъ непонѣженъ, а ни приселованъ и продалъ своа права штинна
и дѣднина и викѣпленѣе что ималъ отъ Михѣилъ, елико съ избере отъ весъ село
Богдѣнищи, на Прѣтѣ, что ѡ волостъ Фалчѣюскома, отъ исприенаѣе за кѣпекно и
за потвержденѣе что ималъ отъ Иванныа коевода и отъ Петра коевода и отъ Гимими
Могила коевода. Таа продалъ, отъ прѣдъ ними, нашѣма вѣрномума и почитенома
волѣринѣ, панъ Иваншко Гѣанги великомѣ логофѣтѣ, радѣ три десѣтъ талери среб-
<ръ>¹ниихъ.

Ино господство ми, видѣше тотъ записъ за свидѣтелство отъ толкини
волѣрин, съ печати и съ подписанїями ихъ, а мы вѣроуахомъ и отъ насъ ешеже дали
и потвердили есми, како да естъ емѣ и отъ насъ съ вѣскѣмъ доходомъ.

И отъ томъ, тижѣ ѡказова, прѣдъ нами, дрѣгъ записъ за свидѣтелство отъ
Мѣрѣшѣе бие дворникъ и отъ Стопка вѣтагъ за свинецари отъ Орхѣю и отъ
Кириакъ митникъ и отъ Гангорѣе Дрѣгиничъ и отъ Яндрею бие митникъ и отъ
Кирицѣлъ намѣсникъ отъ Тохатинъ и отъ Кондрѣ бие кѣмѣнар, зѣтъ Дрѣгиничъ и отъ
Бладъ кѣпецъ и отъ Марко вѣютъ съ вѣ прѣгарѣи отъ трѣгъ Орхѣю, съ печатъ тро-
говскома, сице писаше и свидѣтелстваше въ немъ, како прѣиде, прѣдъ ними,
Тодосїа, дѣща Гиминашко и Мѣлицѣи, вѣшка Миронъ, некимъ непонѣжена, а ни
приселована, и продалъ своа права штинна и дѣднина, частъ дѣдѣ инъ, Миронъ, отъ
половина село петъ частъ отъ село Мокшѣе, что съ нѣмѣ именѣтъ Бѣшкѣшѣи, ѡ
волостъ Орхѣюскон, и съ частъ отъ вѣрдъ за млинъ ѡ Нистрѣ и съ вѣскѣмъ доходомъ.
Таа продалъ, отъ прѣдъ ними, панъ Иваншко Гѣанги великомѣ логофѣтѣ, радѣ шѣстъ
десѣтъ талери бѣниихъ.

Тѣмъ ради, како да естъ емѣ и отъ насъ штинна и викѣпленѣе, съ вѣскѣмъ
доходомъ. И ни да съ не ѡмнѣшетъ.

Ѱ Ис, въ лѣто «зрѣма мартъ ѣ.

† Господинѣ рече.

† Ивъ Александръ коевода <т. р.>.

† Крѣтѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul și cinstitul nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, cu un

¹ Omis in orig.

zapis de mărturie de la Dumitrașco Ștefan mare vornic și de la Dracea
pircălab de Hotin și de la Pilat clucer și de la Gheorghe Bașotă și de la
Borleanul uricar, astfel scriind și mărturisind în el, că a venit, înaintea
lor, Necuța, fiul lui Ion Puiuțeș aprod din Bogdănești, nesilit de nimeni,
nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină și cumpăratură ce a
avut de la Mihăilă, cit se va alege din tot satul Bogdănești, pe Prut, ce
este în ținutul Fălciu, din privilegii de cumpăratură și de întărire ce a avut
de la Ioan voievod și de la Petru voievod și de la Simion Moghilă voievod.
Acea a vîndut-o, dinaintea lor, credinciosului și cinstitului nostru boier,
pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri,
cu pecețile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat
și am întărit, ca să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la acestea, de asemenea a arătat, înaintea noastră, un alt zapis de
mărturie, de la Mierăuță fost vornic și de la Stoica vătag de sinețari din
Orhei și de la Chiriac vameș și de la Gligorie Drăghinici și de la Andrei
fost vameș și de la Chiricel namestnic de Tohatin și de la Condrea fost
cămănar, ginerele lui Drăghinici, și de la Vlad negustor și de la Marco viuut
cu 12 pîrgari din tirgul Orhei, cu pecetea tirgului, astfel scriind și mărturisind
în el, că a venit, înaintea lor, Todosia, fiica lui Simenașco și a Măliței, nepoata
lui Miron, nesilită de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și
dedină, partea bunicului ei, Miron, a cincea parte din jumătate de sat, din
satul Mocșie, ce se numește acum Vășcăuții, în ținutul Orhei, și cu parte din
vadul de moară la Nistru și cu tot venitul. Acea a vîndut-o, dinaintea lor,
panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru șasezeci taleri bătuși.

Pentru aceea, ca să-i fie și de la noi ocină și cumpăratură, cu tot
venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 8.

† Domnul a zis.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

1633 (7141) martie 8, Mielăușeni.

Gligorie Goia și alții adevăresc că Ana cu sora sa, Palaghia, fiicele Maricăi, și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, fițețe și pomiet.

† Adecă noi, Gligorie Goia și Ghiorghie Năvrăpăscul și Iacob Moțoc ot Văscani și Lazor Moțoc ot Movileni și Roman din Văscani și Dănilă din Hindrești și Gligorie din Mielăușeni și Chirilă de Fedeleșeni, mărturisimu cu aestu zapis al nostru cumu au vinit înaintea nostră Anna și șoru-sa, Palaghia, fetele Măricăi, nepoatele lui Toader Ferghi, strănepoatele lui Pașco și așidire seminția lor Aftimia preuteasa, fata popei lui Simion, nepoata lui Ferghi, strănepoata lui Pașco, și au vîndut a loru direaptă ocină și moșie, toată partea loru ce să va alége din giunătate de sat din Drulești, din parte din ...¹ cu totu vinitul, cu vad de moară în Siret și-n valea satului și cu fițețe la luncă și cu pomete. Aceasta au vi<n>²dutu-o dumisale Lupului Prăjescul postelnicul, drept doisprădzéce taleri bătuți.

Deci noi, vădzindu de bunăvoe vindzindu, de neme nevoiți, nice asupriți și făcîndu-li-să plata deplin, pre mai mare credință ne-amu pus și peceteile ca să aibă dumialui a-și face și dirése dominești.

De aiasta mărturisim cu aestu adevăr<at>² zapis al nostru.

U Mielăușeni, vălet 7141 <1633> martie 8.

† Iacob Moțoc <m.p.>.

Ghiorghie Năvrăpăscul <m.p.>.

† Lazor Moțoc.

† Roman ot Văscani.

Arh. St. Roman, Donația Iordăchescu, doc. nr. 1.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), 6 peceti inelare în tuș.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 42, nr. 15.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

1633 (7141) martie 9, Iași.

Alexandru Hiaș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Leoști, pe Sărata, ținutul Fălciu, și o bucată de loc din jos de Leoști, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

† Ив Александръ Илияшъ коевода, кожѣю милостѣю, господарѣ Земли Младескон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими волѣри, наше вѣрнии волѣрин и почитенїи, панъ Ивнашко Гѣангѣ ке<ли>¹ки логофет, и принеси, прѣд нами и прѣд нашимъ съѣтѣмъ, единъ записъ за свѣдѣтелство въ многѣхъ волѣрѣхъ и конни прѣднїи и людїе добри, именемъ Гевргїе Башотѣ и Юрашко Башотѣ и Дмитрашко Пѣтрашко<ки>¹ч и Дѣна кѣпар и Йѣковъ и Лазор, Моцочїи, и Касїаѣ Динга дѣакъ сице писании и свѣдѣтелствїаще къ немъ, како прѣидоше, и<р>¹ѣд нами, Гевргїе, сынѣ Герасїи, вѣскъ Лазор, прѣвнѣскъ Пѣтрѣ, и Симионъ, сынѣ Оуака, вѣскъ Крети, прѣвнѣскъ Дѣва, по ихъ добраа волѣ, некимъ непонѣдени, а ни приселокани и продали своѣхъ правою вѣтнїи и дѣднїи, въ зрикъ за дѣднїи, что имали вѣтци ихъ, Пѣтрѣ и Дѣва въ Старого Стефана коевода, къ село Дѣвци, на верьшїе Гѣрѣци.

И тїже, како продали Гевргїе и Симионъ и Дѣва, сынове Гавриѣ Бѣцѣа, една вѣкатѣ мѣсто по ниже Дѣвци, на Гѣрата, въ къ вѣстокъ, въ того зрикъ више писанаго въ Старого Стефана коевода, съ виноградѣ и съ мѣстоке за пасники и за хородище и съ мѣсто за мѣстни на Гѣрата, и съ вѣс приходъ, что сѣтъ къ колостъ Фалчїюскому, <ч>¹о тоа вѣкатѣ мѣсто вѣше вѣзкла съ мѣсто господарско <въ д>¹ѣдове ихъ, а потомъ вѣтци ихъ пакїже исполни собѣи т>¹о<т>¹ мѣсто въ сего Старого Пѣтра коевода, въ исписокъ за исполниче что имали.

Тѣхъ вни продали, въ прѣд нами<и>¹, нашеиъ вѣрнїи и почитеннїи волѣринѣ, панѣ Ивнашко Гѣангїи келикомъ логофетѣ, радѣ една сто и три десѣтъ талери сребрѣннїхъ. И далъ емѣ и тѣхъ нарѣденїе, але тотъ село продадъ ради една сто талери сребрѣ<ръ>²ннїхъ, а на тоа вѣкатѣ мѣсто продадъ радѣ три десѣтъ талери сребрѣннїхъ.

Ино мѣтъ, видѣвше тотъ записъ за свѣдѣтелство въ толнїихъ волѣри и конни прѣднїи и людїи добри, вѣровахомъ и въ насъ ещїе дали и потвѣдили

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

есми, како да ест емѣ и шт нас правѣи штнни и кѣпежно и зрнк и потврѣжде-
нїе, съ вѣскѣм дохѣдом, непорѣшено николиже на вѣки. И ни да сѣ не
змншае.

Ѫ Ме, лѣто *зрѣма март Ѫ.

† Господинѣ рече.

Ив Александрѣ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамїан <писаа>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul și cinstitul nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a
adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de
la mulți boieri și oșteni de frunte și oameni buni, anume Gheorghie Bașotă
și Iurașco Bașotă și Dumitrașco Pătrașcovici și Lupul cupar și Iacov și Lazor,
Moțocestii, și Vasilie Dinga diac, astfel scriind și mărturisind în el, cum au
venit, înaintea lor, Gheorghie, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei, strănepotul
lui Pătru, și Simion, fiul lui Onaca, nepotul lui Cirstea, strănepotul lui Leoa,
de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor
ocină și dedină, din uric de dedină ce au avut părinții lor, Petru și Leoa,
de la Ștefan voievod cel Bătrîn, tot satul Leoști, la obirșia Sărății.

Și de asemenea, cum au vîndut Gheorghie și Simion și Leavul, fiii
lui Gavril Vățul, o bucată de loc din jos de Leoști, pe Sărata, dinspre răsărit,
din același uric mai sus scris de la Ștefan voievod cel Bătrîn, cu vii și cu
locuri de prisacă și de grădină și cu loc pentru moară pe Sărata și cu tot
venitul, ce sînt în ținutul Fălciu, care acea bucată de loc a fost luată ca loc
domnesc de la bunicul lor, iar după aceea părinții lor iarăși și-au răscum-
părat acel loc de la acest Petru voievod cel Bătrîn, din ispisoc de răscum-
părare ce au avut.

Acelea le-au vîndut, dinaintea lor, credinciosului și cinstitului nostru
boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru o sută și treizeci de
taleri de argint. Și i-au dat și acele drese, însă acel sat l-au vîndut pentru
o sută de taleri de argint, iar acea bucată de loc au vîndut-o pentru treizec
de taleri de argint.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri și oșteni
de frunte și oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit,

ca să-i fie și de la noi drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu
tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 9.

† Domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XLIII/2.

Orig., hirtie (28 × 19,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1801 aprilie 12, de Pavel polcovnic de la Mitropolie.

312

1633 (7141) martie 9.

*Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Ionașcu Ghianghea mare logofăt
satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza
fost hatman.*

7141 <1633> mart 9.

Suret sîrbăsc di pe un ispisoc de la Alexandru Iliiaș voievod prin care
să arată că Ionașcu Ghenghe marele logofăt au cumpărat a patra parte de
Frătești de la Candachie, fata Magdalini, nepoata Petrii Huhulii, iar trii
părți din Frătești le-au cumpărat logofătul Ghenghe de la Candachie, fata
lui Boldur, și de la frații ei, Lupu Boldur, și de la sora lor, Nastasie, și de
la ficiorii ei, Costantin și Dumitrașcu, nepoții Sturzii ce au fost hatman.

Arh St. Buc., Schitul Giurgeni, V/58 (nr. 6).

Rezumat din sec. al XIX-lea.

313

1633 (7141) martie 11, Iași.

*Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Nașcul un loc de prisacă din
hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci.*

† Ив Александрѣ Иліаш воєвода, божїєю милостїєю, господарѣ Земли *Мва-
длєквн. Ѫже прїнде, прѣд ннами и прѣд нашими бвлєрн, салга наше Нашкєв
и сказвєал, прѣд ннами, єдин запис за свѣдѣтелєствє, писанїе и свѣдѣтелєствє-

1633 (7141) martie 14.

Irimie Noaptes din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

Un zăpis a lui Irimie Noaptes din Hăsnășeni pentru un loc de casă ce l-au fost cumpărat și el de la Mane pitar l-au vindut lui Ionașcu Prăjescu drept 30 taleri.

Vălet 7141 <1633> martie 14.

Arh. St. Buc., A. N., CCVII/17.
Regest.

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satul Borlești pentru că ține straja pe apa Tazlăului Mare.

† **Ивъ Ілѣшандръ Ілішъ воєвода, вожію милостїю, господарь Земанъ Младавскон.** Scriem domniia mea tuturor slugilor domniei mele, citi veți înbla cu slugbele domniei mele la ținutul Bacăului. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci de toate angheriile satul Burlești, numai să aibă ei a-și plăti cisma lor, cit vor hi scriși la catastiv în visteariul domniei mele; nici iliș să nu dea, nici sulgiu, nici unt, nici ciară, nici lup, nici o angherie cite sint pre alți mișei a domniei mele, pentru căci domniia mea i-am lăsat să ție strajă pre apa Tazlăului celui Mari cum țin și alte străji. Și de toate să li se ție în samă, de cite să țin și altor străji.

ище въ нем какъ он себе кѣпиа въ Гбца, съинъ Тъбсч въ Бвдци, едно мѣстѣ за пасика въ хотар селѣ Дѣмбрѣвци, что ест на Полѣна Монастири, по више за пасика стара, гдѣ ест кръница камен. Тѣа он себе кѣпиа ради тридесѣтъ залутихъ литинихъ въ прѣдъ мнѣвгихъ люди двѣри, именемъ: Мѣвгланъ и Дръганъ Бѣрзаа и Павелъ Самъ и Хотинѣвса и Сака и Василѣе и Гангорѣе и Тѣвсаа въ Чѣмѣлци и ичнихъ люди двѣри.

Тѣмъ ради, и господство мн, егда видѣхъмъ тѣтъ записъ за мартѣрѣе въ прѣдъ тѣвлинкихъ люди двѣри, кѣрѣвкахъмъ и въ насъ ещѣже дали и потвѣрдилъ есмь сѣснѣ нашѣмъ више писанимъ, Нанкѣлови, на тѣго прѣдъ реченнаго мѣстѣ за пасика, какъ да естъ елѣсъ и въ насъ штина и викѣпаніе, съ кѣсѣмъ доходомъ. И ни да сѣ не смѣшаетъ.

✠ Ис, акто «зрѣла мартъ дѣ».

† Самъ господинъ рече.

Гѣнѣкѣ велъ логофѣтъ счи и искаахъ <м. р.>.

Крѣстѣ Дамѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Nașcul și a arătat, înaintea noastră, un zăpis de mărturie, scriind și mărturisind în el cum el însuși a cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci din Bodești, un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, ce este la Poiana Mănăstirii, mai sus de prisaca veche, unde este fintina de piatră. Acea el și-a cumpărat-o pentru treizeci zloți numărați dinaintea multor oameni buni, anume: Moglan și Drăgan Birzul și Pavel Dzamă și Hotnogul și Sava și Vasilie și Gligorie și Tunsul din Ciunălești și alți oameni buni.

Pentru aceea, și domnia mea, cînd am văzut acel zăpis de mărturie dinaintea atîtor oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, lui Nașcul, acel înainte spus loc <de> prisacă, ca să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 11.

† Însuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <м.р.>.

Cirstea Damiiian <a seris>.

Arh. St. Iași, DCLXXXIV/28.

Orig., hîrtie (30 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 96–97 (orig., cu trad. editorului).

¹ Loc rupt în orig.

Și nime întru nimic să nu-i învăluiască preste cartea domniei mele. **Инак не бѣдет.**

✠ Ис, лѣто ×зрѣма мартѣе ѿ.

† Слѣдъ господинѣ велѣ.

Иъ Александрѣ коекода <т. р.>.

† Понаннѣ <писал>.

Arch. St. Buc., M-rea Tazlău, I/1.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Hăjdeu, *Etimologicum*, III, p. 2293 (fragment din orig.).

316

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și seliștea Linești, pentru care a plătit lui Gefer bașa datoria fostului proprietar, Nicoară, ambele în ținutul Vaslui.

† Иъ Александрѣ Иванаш коекода, божією милостією, господарѣ Земли Младавскои. Оже господство ми дан и потвърдани еси нашимъ вѣрнымъ и почитеннымъ болѣринѣ, панѣ Иванашко Гганги великомъ логофетѣ, его правою штиннѣ и виксѣпленіе, шт исписок за виксѣпленіе что имал шт Моуси Могила коекода, половина село Негреци, вишнаа част, что ѣ волост Басавюскома, что он себе кѣпил шт Мирон, брат Никоарѣ, сынѣ Ирини, ради шсим десѣт ѣри пинѣси добрихъ. Тѣм ради, како да ест емѣ и шт нас съ вѣскѣм доходома.

И шт том, тижѣ потвърждаем емѣ его правою штиннѣ и виксѣпленіе, шт исписок за свѣдѣтелство что имал шт Моуси Могила коекода, една селище, на имѣ Линици, на Бѣрлѣсеа, что ѣ волост Басавюскома, въ един хотар съ Негреци, что тот село было Никоарѣви. Ино Никоарѣ бѣше длѣжен до Цефер башкѣ тѣрци съ три десѣт ѣри пинѣси добрихъ и съ една кобила, ради десѣт ѣри. Я потом не ѣфатил платит емѣ, нѣ ѣмрил. Я потом прѣидоша Цефер башкѣ тѣрци съ един запис шт Никоарѣ, брат Мирон, сынѣ Ирини, како бил емѣ длѣжен Никоарѣ съ тихъ пинѣси и съ тоа кобила и тѣгал на Стецкоае, котора бѣше дрѣжал он, како да запалатит емѣ тѣхъ комати. Я потом она казал како

и имает ничта до нея шт комати Никоарѣви, нѣ казал како имает Никоарѣ тоа селище, на имѣ Линици, на Бѣрлѣсеа, и не имал съ чим платити тоа длѣженіе, нѣ ѣмолил съ нашимъ вѣрнымъ и почитеннымъ болѣринѣ, Гганги великомъ логофетѣ, да платит тоа длѣженіе. Ино вѣстал съ и платил све исплънно, тихъ тридесѣт ѣри, пинѣси добрихъ и тоа кобила.

Я прихвалѣ и дрѣгихъ нарѣденіе что имал Никоарѣ на тоа селище, Линици, и на село Негреци, тако свѣдѣтелствовала Стецкоае, како не сѣт до нея, нѣ были до пан ен, Никоарѣ, и исплени егда потонил сѣ. Таже аще проѣвлѣет сѣ въ нѣка вѣкмене нѣкнихъ изъ тѣхъ <н>¹арѣденіе, или до Стецкоае или до иншихъ, да сѣ вѣзмет шт инихъ и подаст съ въ рѣки више писанномъ болѣринѣ нашимъ.

Того ради, тоа половина село Негреци, вишнаа част, и тоа селище, на имѣ Линици, на Бѣрлѣсеа, въ един хотар съ Негреци, како да ест и шт господства ми болѣринѣ нашимъ прѣд реченномъ, панѣ Иванашко Гганги великомъ логофетѣ, правѣи штинни и виксѣпленіе и ѣрик и потвържденіе, съ вѣскѣм доходома, испорѣшено николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не ѣмнишат.

✠ Исѣхъ, въ лѣто ×зрѣма мѣсеца мартѣе ѿ дани.

† Сам господинѣ велѣ.

Иъ Александрѣ коекода <т. р.>.

† Крестѣ Дамниан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, jumătate din satul Negrești, partea din sus, care este în ținutul Vaslui, ce el și-a cumpărat de la Miron, fratele lui Nicoară, fiul Irinei, pentru optzec ughi, bani buni. Pentru aceea, să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea îi întărim dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de mărturie ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o seliște, anume Lineștii, pe Birlădzel, care este în ținutul Vaslui, într-un hotar cu Negreștii, care acel sat a fost al lui Nicoară. Deci Nicoară a fost dator la Gefer bașa turcul cu treizeci ughi, bani buni și cu o iapă, pentru zece ughi. Iar după aceea n-a apucat să-i plătească, ci a murit. Iar după aceea a venit Gefer bașa turecul cu un zapis de la Nicoară, fratele lui Miron, fiul Irinei, cum i-a fost dator Nicoară cu acei bani și cu acea iapă și a pirit pe Stețcoai, pe care a ținut-o el, ca să-i plătească acea avere. Iar apoi ea a zis că nu are nimic la ea din bucatele lui Nicoară, ci a zis că are Nicoară acea seliște, anume

¹ Loc rupt în orig.

Lineștii, pe Birlădzel și n-a avut cu ce să plătească acea datorie, ci s-a rugat credinciosului și cinstitului nostru boier, Ghianghea mare logofăt, să plătească acea datorie. Deci s-a sculat și a plătit tot deplin, acei treizeci ughi, bani buni și acea iapă.

Iar privilegiile și alte drese pe care le-a avut Niccară pe acea seliște, Lineștii, și pe satul Negrești, așa a mărturisit Stețcoia, că nu sint la ea, ci au fost la panul ei, Nicoară, și s-au pierdut cind s-a inecat. Iar dacă se vor ivi în vre-o vreme unele din acele drese, sau la Stețcoia sau la alții, să se ia de la ei și să dea în mâinile mai sus scrisului boierului nostru.

De aceea, acea jumătate din satul Negrești, partea de sus, și acea seliște, anume Lineștii, pe Birlădzel, într-un hotar cu Negreștii, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru mai înainte zis, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> luna martie 15 zile.

† Însuși domnul poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Bibl. Acad., CDLI/5.

Orig., hirtie (40,8 × 27,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

317

<Înainte de 1633 martie 22>.

Eremia, fiul lui Onciul, vinde lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

† Adece eu Eremia, feciorul Onciului, nepotul lui Obriaie, mărturisesc cu cest zapis al meu, cum eu a de a me bunăvoe, de nimene îndemnatu, nici de o înpresurat, vîndut-am a me dereaptă ocină și moșie den satu den Arpășești, toată partea me, cit să va alege, den vatra satului și den țarină și dentr-apă și den pădure și den tot locul, cit să va alege partea me, vîndut-am giupinului Iorgachi diiacul, dereptu dzeci taleri bătute de argintu.

Derept aceia, ca să hie dumisale și giupinêsei și coconilor ocină și moșia dereaptă în véci și nime dentru ruda noastră să n-aibă a să scula în vro vreme, să scorniască vreo piră sau a intoaree acestu loc, căci amu întreat de toată seminția noastră și nime nu s-au aflat ca să mi-l plătească acest loc, fără giupinul Iorgachi diiacul ce mai sus scriem și mi-au dat toți banii gata, dzeci tal[er]i bani buni.

Și în tocmala noastră, cind am vîndut, fost-au Neniul vătavul cel mare de ținutul Cirligăturai și Drăgușan diiacul și Gheorghită diiac de Toderești și popa Gligorie de-acolo și mulți oameni buni.

Și eu Dumitrașco diiacul am scris.

Și prentu mai mare credență și mărturie, pusu-mi-am pecete și aceste mărturii toți, pecetele și iscăliturile, ca să să știe.

Из Нѣнюа прѣкълаа исках <m. p.>.

Из Дръгъшан дѣак пис <m. p.>.

† Из Гигорѣица исках <m. p.>.

† Попа Глигорѣе исках <m. p.>.

Из Дмитрашко исках <m. p.>.

Arh. St. Iași, CDLXI/47.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 martie 22 (vezi nr. 318).

318

1633 (7141) martie 22 Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Iordache fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cirligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

† Иво Александръ Илѣашъ воевода, в<о>жѣю м<и>лостѣю, господарь Земли Молдавской. Ож<е> прѣде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слага наше Юрданъ вник дворник и сказова прѣд нами и прѣд нашим<и> болѣром един запис за свѣдѣтельство, писаше и свѣдѣтельстваше како он себе купиша от Еремѣа, с<ы>нѣ Гончюа, вник Обрѣжѣе, вѣсѣ часть ема, елико с<а> избере от село Ирпъшеци, от ватрѣ село и от полѣ и от царинѣ и от лѣс и от вода и от вес приход,

что въ> въ>лост Кърангътѣри. Таа част въ¹ себе кѣпи ради десѣт талери сребрънихъ и заплатна емѣ исплъною въ прѣд Нѣнюа бие велъ вѣтъгъ и въ <прѣд>² Дръгъшан дѣакъ и въ прѣд Георгичъ въ Тодеричи и поп Гангорѣ въ там и Дѣмитрашкѣ Фѣлгер.

И въ томъ, тиж<е> сказовалъ прѣдъ нами дрѣвѣ записъ за мартѣрѣе, како въ себе кѣпи въ Ангелина, дѣца Микѣи, вѣсѣ часть въ вѣско с<м> избери въ тогоже село Ирпѣшчи, въ каторъ село и въ царинѣ и въ вода и въ лѣс и въ вѣс приходъ. Таа тиж<е> въ себе кѣпи ради десѣт талери сребрънихъ, въ прѣд Нѣнюа бие велъ вѣтъгъ и въ прѣд Дръгъшан дѣакъ въ Тодеричи и поп Гангорѣ въ там и Георгичъ дѣакъ въ там и Дѣмитрашко Фѣлгер дѣакъ.

Ино мѣ, видѣши тѣхъ записи за сѣвѣдѣтельство, вѣровахомъ и въ насъ ешеже дали и потвердилъ есми како да естъ емѣ и въ насъ вѣнина и вѣкѣпанѣе, съ вѣсѣмъ приходомъ. И ни да с<м> не змишагъ.

У Мѣ, л<к>т<о> «зрѣма мартъ кѣ.

† Господинъ реч<е>.

† Крстѣ Дамнианъ <писалъ>

<Pe verso>: Сѣтъ Еремѣю, вѣскъ Сѣнчуа Ирпаш.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Iordachi fost vornic și a arătat înaintea noastră și înaintea boierilor oștri un zapis de mărturie, scriind și mărturisind cum el și-a cumpărat de la Eremiia, fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie, toată partea lui, cât se va lege din satul Arpășești, care este în ținutul Cîrligăturii, din vatra satului și din cîmp și din țarină și din pădure și din apă și din tot venitul. Acea parte el și-a cumpărat-o pentru zece taleri de argint și i-a plătit deplin din partea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac și dinaintea lui Gheorghită din Toderești și popa Gligorie de acolo și Dumitrașco Fulger.

Și întru aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie, cum el și-a cumpărat de la Anghelina, fiica Micăi, nepoata Bilței, toată partea ei câtă se va alege din același sat Arpășești, din vatra satului și din țarină și din apă și din pădure și din tot venitul. Aceea el de asemenea a cumpărat-o pentru zece taleri de argint, dinaintea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac din Toderești și popa Gligorie de acolo și Dumitrașco Fulger diac.

¹ În transcriere, greșit, în loc de *мѣ*.

² *Omis*.

Deci noi, văzînd acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpăratură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 22.

† Domnul a zis.

† Cirstea Damiian <a scris>.

<Pe verso>: De la Eremiia, nepotul lui Onciul Arpaș.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLIII, p. 970–971, (transcriere după orig., pecete aplicată).

319

1633 (7141) martie 22, Iași.

Alexandru Iliaş voievod dăruiește lui Cirstea Chiusea Brăileanul satul Rusii din ocolul Țirgului Botoșani pentru dreapta și credincioasa lui slujbă „în alte țări străine“ și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării“.

† Иво Явѣандръ Илиашъ воивода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавской. Оже тот истинный слуга наше вѣрный, Крстѣ Крстѣ Бръилѣиша, слѣжилъ намъ правкою и вѣрною слѣжею въ иннихъ тѣждихъ странахъ. Тѣмъ, мѣ, видѣвши его правкою и вѣрною слѣжею до насъ, жаловали есми его всею нашею милостіею и дали и помилвали есми емѣ въ насъ, съ нашеи землей Молдавской, съ едно село право наше господарско, прислѣшно къ околу трѣга нашего Ботъшѣнии, на имѣ Рѣсѣи, по вѣше Ботъшѣни, съ мѣстоуе за стави и за мѣни съ Сѣтна, такожде и въ иннихъ долинахъ съ мѣстоуе за стави и за рѣвниче и съ садове и съ вѣс приходъ, ради его правкою и вѣрною слѣжею; дрѣгаа, за что въ шѣрѣталъ сѣ до тѣготно господства ми и далъ два сто и петъ десѣт талери сребрънихъ въ вѣстѣрѣ господства ми и подали сѣ въ потрѣбѣ земскои.

Того ради, тотъ село, на имѣ Рѣсѣи, по вѣше Ботъшѣни, съ мѣстоуе за стави и за мѣни съ Сѣтна, такожде и въ иннихъ долинахъ съ мѣстоуе за стави и за рѣвниче и съ садове и съ вѣс приходъ, да естѣ и въ господства ми слѣши

нашемо кѣше писанномъ, Крестен Кюск Бръмленѣа, правою штинѣ и дааніе и
вкѣспленіе и зрик, непорѣшенно николиже на кѣки кѣчнѣи.

И по нашим животѣ и господстваніе, кто бѣдет господарь, шт дѣтих
наших или шт нашего рода или пак бѣд кого Богъ избереѣт господарь бѣти
нашен земли. Молдавскон, тот кѣм емѣ непорѣшна наше бстроеніе и дааніе и
милостивіе, нѣ де кѣм емѣ дали и скрѣпчан занеже ест емѣ правою штинѣ и
дааніе и вкѣспленіе на свои правѣи и питомѣи пинѣси.

И кто сѣ покѣсит разорити, тѣ да ест трѣкѣт и прокѣт шт Господина
Бога и спаса нашего Іисуса Христа и шт прѣчистѣа его матерѣ и шт дѣ евангели
и шт кѣ скѣтих врѣховник апостоли и шт тиѣ скѣтих штци иже кѣ Некрѣстѣм
градѣ и да имает част сѣ Іоудои и сѣ трѣкѣтом Ярія, кѣ безконечнѣи кѣки
и мѣки, амин.

Того ради, ни да сѣ не змишлет.

✠ Исох, кѣ лѣто ✠рма мѣсица март кѣ дни.

† Сам господинѣ кѣкл.

† Ив Александр воєвод <т. р.>.

<Pe verso>: Из Гангк кѣа логофѣт счи и сѣ искалѣ <т. р.>.

† Крѣтк Даммиан <писал>.

† Io Alexandru Plișă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată această adevărat credincioasă slugă a noastră, Cîrstea Chiusea
Brăileanul, a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă în alte țări străine.
De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit
cu mila noastră deosebită și am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră,
Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tirgului
nostru Botășeani, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri de iazuri
și de mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri și de
rimnice și cu grădini și cu tot venitul, pentru dreapta și credincioasa lui
slujbă; alta, pentru că el s-a aflat la nevoia domniei mele și a dat două sute
și cincizeci taleri de argint în vistieria domniei mele și s-au dat în trebuința
țării.

Pentru aceea, acel sat, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri
de iazuri și cu mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri
și de rimnice și cu grădini și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea slugii
noastre mai sus scrise, lui Cîrstea Chiusea Brăileanul, dreaptă ocină și danie
și cumpărătură și uric, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copii noștri
sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine Dumnezeu l-ar alege să fie domn
al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea și dania și milui-

rea noastră, ei să-i dea și să întărească, pentru că îi este dreaptă ocină și
danie și cumpărătură pe dreptii și proprii săi bani.

Iar cine s-ar ispiti să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat
de Domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata
lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318
sfinți părinți care au fost la cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de
trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> luna martie 22 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <т. р.>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit
<т. р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXVII/63.

Orig., hirtie (41,2 × 28,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

320

1633 (7141) martie 25.

*Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericanii mărturisește că
Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști, și rudele lui au vîndut schi-
tului Sf. Ioan Gură de Aur a noua parte de ocină și jumătate din
vadul morii, dinspre Măgură, de lingă schit.*

Smerenie ermonah popa Partenie ot sfinta mănăstire Bisericanii. Scriem
și mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum au venit la sfinta mănăstire, unde
iaste hramul ce se cheamă Sfete Ioan Bogoslav, ce să cheamă locul la Babe,
Sinbotin, feciorul lui Tofan din Scorțăști și cu cumnatu-său, Nechita, și cu
sora-sa, Neacșa, și au vîndut a noao parte lor de ocea, din vad de moară,
giumătate de vad, despre Măgură, lingă mănăstire, de bunăvoia lor, de nime
siliți, nici nevoiți, dreptu șapte galbeni bani buni. Iar locul cit să va alege
parte lor, așijdere despre Măgură, l-au dat mănăstirii pentru păcatele părin-
ților săi și a lor. Și s-au scris la pomelnic.

Și într-această tocmală au fostu trei oameni din Cîmpuri: Grigore sin Leurdă și Ion Ciorcear și Flore, nepotul lui Pătru din Bătinești și popa Sava de la Cruce și Macovei diiacul de acolo și Onașcu Boldescul ce au fostu cupar și Pricopie diiacul de la Bolotești și Reanghe și Simian de acolo și popa Isaie de Clipicești și Gheorghie dragoman de acolo și feciorii Nechitei, Ion și Toader de acolo și Stoica de Scorțăști și Murgică din Cucuiați și Crăciun și Tudosie de acolo și Vidrașcu și Ion Tipa tij și Pepele ihbașa¹ din Tirgoveți și Vasile Lucoci de acolo.

De aceasta mărturisim cu această scrisoare a noastră dinainte acestor oameni buni. Deci acestu locu s-au cumpărat și s-au închinat svintei mănăstiri și să-și facă și zăpis domnescu. Deci de acum ca să n-aibă nimene a să mai amesteca într-acele locu. Aceasta mărturisim.

7141 <1633> martie 25.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.

Copie.

321

633 (7141) martie 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

† *Іо Ілѣшандръ Іліашъ воєвода, кожю мностїю, господарь Земли Молдавскон.* Adecă au vinit, innaintea domnii meli, popa Timoftei și tot săboriul de la mănăstire de la Svetii Sava <și>² s-au jeluit pre Manolachi vamășiul, dzicind c-au luat o sută de galbeni, bani buni, și au pus zălog cinci fălci de vie din Iaș, de la Copău, den dealul de mijloc, cum au arătat și zăpis. Și au fost această tocmală o vrême de demult, mai innainte de toate datorii ce au făcut el și de <la>² Calcangiu.

Pentru aceasta, vădzind domniia mea zăpisul lui Manolachi, cum serie prie această datorie, cum iaste o vrême de demult, domniia mea le-am dat să-ș tie viile, cum și pînă acmu le-au ținut, pentru banii lor.

¹ Greșit, pentru „iuzbașa“.

² Omis în orig.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu bie.

✠ *Іс, въ лѣто ×зрѣма мартїе кн.*

† *Самъ господинъ велѣа.*

Ио Ілѣшандръ воєвода <т. р.>.

† *Къзакъа <писалъ>.*

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLIX/3.

Orig., hirtie (30,8 × 20,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

322

1633 (7141) martie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Nica cupeț din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

Io Alexandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit, innainte noastră și nainte boerilor noștri, Nica cupeț din Focșani ș-au arătat innainte noastră un zăpis de mărturie, scriind și mărturisindu precum el ș-au cumpărat de la Marghita, soacra lui Bulai, o parte de moșie ot Holturele, din satul Miercești, a trie parte dintr-un bătrîn, citu să va alege parte ei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din pîriu și din tot venit, drept doi pol galbeni, innainte multor oameni buni și megiiși din pinpregiur, anume: Pepele i Stoian i Buzinca i fii săi, Cozma i Todosie i Iachim zet Bosiiianu i Costandin Mal¹ ot Rădulești i Mihăilă ot Bodești i Lazor i Costandin ot Birlădeni i Canțir i Bole ot Focșeni i Dumbravă vâtaf ot Florești i sin lui Sanhiraci și alți oameni buni.

Și pentru aceasta, tij ne-au mai arătat innainte noastră alt zăpis de mărturie de la Neculai, ot Lefter Micnici de la Focșani și de la Crocovel staroste și de la Ciohodar hotnog scriindu și mărturisindu precum au venit innainte lor Stan sin Armancăi și frate-său Lupe, nepotu-său Stan sin Stan<i>slav i Stepan sin Tudoscăi și de bunăvoe lor, de nime siliți, nici asupriți, au vindut a lor driaptă ocenă și moșie, parte lor, cit să va alege din satul Mircești și din parte Holturelului, un vad de moară cu cîmpu și cu tot veni-

¹ „cel Mic“.

tul. Aceasta au vîndut-o, înaintea lor, numitului de sus, Nicăi cupețul din Focșeni, drept 40 talere, bani buni. Și au plătit tot deplin.

Drept aceia, să-i fie lui și de la noi moșie și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece.

S-au scris în Iași, 7141 <1633> martie 30.

Domnul au zis.

Ghenghe mare logofăt.

Cirste Dămiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194.

Copie.

323

<După 1633> martie 30, Tecuci.

Mareș din Nănești vinde ocina sa din Tomcești lui Costin postelnic.

† **СѢ СВО МИ, КРЪЖЕШ БИЕ СТОЛНИК И ЗАМФИР БИЕ ПРЪКЪЛАБ И ЪВЕНФ ЮЗБАША И ГАВА ДІІАК И ПЕТРА ДІІАК И МАФТЕЮ ШОЛТЪС СЪ КЪ ПРЪГАРИ УТ ТРЪГ ТЕКЪСЧ.** Adecă au venit înaintea noastră Mareș din Nănești, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia lui și au vîndut a lui direaptă ocină și moșie din sat din Tomcești, din bătrînul popei lui Vasilie giumătate de bătrîn, din tot locul, toată partea lui, i-o a vîndut dumisali lui Costin postelnicul, dinnaintea noastră, dreptu dzéce galbeni buni. Și au întreat Mareș pre toți răzészii să le vîndză acea ocină și răzészii n-au vrut să o cumpere, iar postelnicul i-o au plătit deplin.

Deci noi i-am făcut această carte și mărturie ca să-i fie de credință pînă-și va face și dirésă domnești. Și pentru credința ne-am pus pecetili, ca să să știe.

Пис с Текъсч, мартіе ѿ.

† **ѿз ГАВА ДІІАК ПИСАХМО М. Р.**

Bibl. Acad., CXVI/141.

Orig., hîrtie (31 × 19,1 cm.), cinci peceti aplicate, dintre care una a orașului Tecuci.

Datat după doc. din 1632 mai 28 prin care se întăresc lui Costin postelnic părți de ocini din satul Tomcești, dar cumpărătura din acest zapis nu este menționată (vezi nr. 94).

1633 (7141) aprilie 22, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Botoșanul o parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Rugină diacul din Șilișău.

Noi, Alecsandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Dumitrie Botoșanul cu un zapis de mărturie de la slugile noastre, Udrea biv vornic și de la Onciul Iurașcoviciu și de la Gorciul din Dorohoiu și de la Isacu Stîrce și de la Tiron vătămanul din Neșăni și de la Grigorce din Gorbănești și de la Gavril uriadnic din Onțani și de la mulți oameni bătrîni și tineri di pinpregiur megieși, scrii<n>¹d și mărturisind într-acel zapis precum că el ș-au cumpărat lui, dinnaintea noastră, una parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlăului, de la Rugină diacul din Șilișău, dreptu 64 zloți bătuți, însă toată partea lui cită să va alege din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din tot venitul.

Deci noi, văzîndu zapis de mărturie de la atîța oameni buni, noi am crezut și de la noi iarăș i-am dat și i-am întărit slugii noastre de mai sus scris Dumitru Botoșanul, pe acea de mai sus scrisă parte de ocină din satul Băiceni, din ținutul Hîrlăului, ca să-i fie lui și de la noi driaptă ocină și cumpărătură și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodată în veci. Și altul să nu să amestece.

Scris în Iași, de Dimitrie, 7141 <1633> aprilie 22.

Domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat.

Este și tălmăcirea lui di pi limba sirbiască, iscălită de Ioan Stamate biv vel pitariu.

Arh. St. Iași, CCLXXXI/2.

Traducere din 1814.

¹ Omis.

1633 (7141) aprilie 27.

Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sitariul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drept domnești.

Copii di pi suret di ispisoc sîrbăsc di la Miron Moghila Barnovschi vodă, den velet 7141 <1633> aprilie 27.

Adică domnia me m-am milostivit și am dat și am miluit sluga domnii meli, pi Constandi<n>¹ Sitariul, cu un sat, anumi Giurcanii cu Rășcanii, di pi vale Ialanului, ci iaste la ținutul Fălciului, care acest sat au fost drept a domnii meli, drepti moșii, pentru a lui dreptă și credincioasă slujbă ci au slujit domnii meli.

Iară după a noastră viață și dumonii, pe cini va alege Dumnezău, nimini să nu strici a noastră danii și miluiari. Oricini s-ar ispiti să o strice să fii niartat de Domnul Dumnezău, care au făcut ceriul și pămînt¹ și de a lui precurată maică și de toți sfinții.

Drept aceia, ca să-i fii cu tot venit¹, nirișluet în veci di veci. Și altul să nu se mai amestici.

Eu Gheorghii Vrabe logofăt ot divan am scos acest suret, cum și eu Dumitrașcu sin diacon Chiriță, cu zisa moșului Costanden Stavăr m-am iscălit, Dumitrașcu Sitariu iscălit.

Și iau am scris cu zisa lor și sint martoru, Moisiu Mailatri, Gheorghii Mailatri, 1791 dechemvrie 3.

Bibl. Acad., CXCIX/14.

Copie de pe trad. din 1842.

EDIȚII: Antonovici, *Bogdana*, p. 17–18 (aceeași copie).

1633 (7141) aprilie 28, Mănăstirea Voroneț.

Tarasie și Partenie egumeni împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașco Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimbul seliștii Mușinți, din ținutul Suceava.

† Свѣреніе ермонах Тарасіе игъмен и Парѣніе игъмен и Ѳеодоръ проегъмен и Пифаніе проегъмен, Николае проегъмен и Харитон проегъмен и вес събвр wt сѣктое монастир Боронецъ². Scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru cum

¹ Omis.

² Smeritul eromonah Tarasie igumen și Parthenie igumen și Theodor proegumen și Pifanie proegumen, Nicolae proegumen și Hariton proegumen și tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneț.

am schimbat cu vornicul Ionașco Jora o seliște în ținutul Cîrligăturii, anume Milcineștii și ne-au dat altă seliște, în ținutul Suceavei, anume Mușinții, ce simtu mai sus de tîrgul Sirétiului. Și ne-au adaos o sută de lei. Căce că noi nu o am putut ținea de răzării de pre impregiuru, noi nu aveam nici un folos de acea ocină; ce am schimbat cu dumnealui vornicul, ca să fie lui ocină în véci și cuconilor dumisale și nepoților, nime să n-aibă nici o treabă, cum mai mare mărturie iaste și uricul la dumnealui, de la cine au fost dare și miluire svintei mănăstiri și de la noi zăpis și tărie, ca să fie dumisale în véci ocină.

Și mai mare mărturie am pus pecétea svintei mănăstiri.

Ѳ сѣктое монастир Боронецъ¹.

Еъ лѣто *зрми месеца априлѣ ки.

Писла Мнѡхана вистѣрник.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/47.

Orig., hîrtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) aprilie 29, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Miron Barnowsky Mogila Wojwoda confirmation ut N° 25^a.
Dtto Iassy, 7141 <1633> den 29 t<en> Aprill.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod întărește ca la nr. 25^a.
Dat în Iași, 7141 <1633> aprilie 29.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 48.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

¹ La sfînta mănăstire Voroneț.

² Ioan Wasily Wojwod bestättiget die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2<en> Iuny.

Ioan Vasile voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

1633 (7141) mai 9, Birlad.

Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Târbuteni.

† Eu Todosie, ficiorul lu Vasilie Micului de Saulești, volost Birlad, scriem și mărturisăscu cu cestu zapis al meu cum de nimene nevoit, nici înpresurat, ce de a mea bunăvoe, am vindut a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Târbuteni, partea părintelui meu, lui Vasili Micului, dintr-acel sat ce mai sus scrie. Aceasta parte am vindut lu Vasilie și lui Precup și lui Ionașco și Virnavei, fratelui lor, nepoților mii, dreptu patru galbeni, a patra parte dintr-un bătrîn. Deci s-au scolar acest patru fraț carii mai sus scrie și au dat mie toț acei bani ...¹ ci mai sus scrie, ca să le hie lor ocină și moșie și a toată săminția lor, neurniț să hie nici dănăoară în véci.

Iar tocmala noastră au fost dinaintea dumisale lui Vasilie Fulgă vornicului de Birlad și Gianta și Căpățînă de Sirbi și alți mulți oameni buni.

Deci noi vădzindu plată deplin și de bunăvoi lor tocmală, noi încă ni-am pus pecețile pre acestu zapis, ca să să știe.

Еъ БѢЛАД, *ЗРМА МАН О.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IV/1.

Orig., hîrtie (31 × 18,7 cm.), trei peceți aplicate.

1633 (7141) mai 13, Iași.

Lupul fost vornic ș.a. mărturisesc cum Condrea vameș a vindut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilaş vornic.

Se ni smi,² az Lupul dvornic i Roșca dvornic i Furtuna comis i Tudor pîrcălab, Ipatie Murguleț i Ștefan zugravul i Nacul. Adecă au venit înaintea noastră Condrea vameșul, de nime nevoit, nici înbieat, ce de bunăvoia sa,

¹ Neclar.

² Greșit, în loc de „se ubo mi“.

de au vândut giumătate de sat den Vasileu, de ținutul Cernăuților, den ispisoc și den derease de cumpărătură ce au avut de la Prodan, au vândutu-î dumisale lui Gavrilaş dvornicul, dreptu doi sute și șesezăci de lei, ca să-i hie dumisale dreptu ocină și moșie în veaci și ca să hie dumnealui volnic a-ș face și derease domnești pre-acea ocină și nime să n-aibă niș o treabă a să amesteca într-acea giumătate de sat ce au vândutu-î Condrea vameșul.

Și pre mai mare credință, ce am văzut noi că au mărturisit singur Condrea vameșul înaintea noastră și i-am văzut iscălitura și peceatea, noi încă ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să hie de credință unde să va arăta acestu zapis, ca să să știe.

Și eu Petru Grasul am scris.

U Ias, 7141 <1633> mai 13 zile.

Lupul biv dvornic.

Ștefan zugrav.

Murguleț Ipati.

Nacul.

Roșca vornic.

Furtuna comis.

Gavrilaş.

Tudor percalab.

Condri vameș.

Petrea Grasul.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 205—206.

Copie din Arh. Trib. Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

1633 (7141) mai 18, Iași.

Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vind lui Ștefan din Iași și femeii sale Marica un loc de casă în Iași, lângă pivnița Banvicăi.

† Adecă eu, Lazor egumenul și cu tot săborul de la sfînta mănăstire de la Agapie mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit la sfînta mănăstire Ștefan din tîrgu din Iaș și cù făméia lui, Măriica, fata lui Ioachim Măciucă,

de au pohtit să cumpere de la noi un loc de casă ce-am avut în Iaș, lângă pihnița Banvicăi.

Deci noi, de bunăvoia noastră și cu tot săborul, l-am vindut dreptu cindzăci de taleri, ca să fie lor ocină și moșie și ficiorilor lor. Însă iaste aproape și de casa lui Măciucă.

Iar noi vădzîndu plată bună pentru credință mare, noi am pus și pecetea sfintei mănăstiri ca să știe.

Și le-am dat și patru zapise ce-au fost acelor locuri, să fie pre minule lor.

Писъ ꙗко, къ лѣто *зрѣма мѣн иꙋ дѣни.

† Și s-au vindut acest loc în zilele lui Vasilie voevod, БОЖИЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МОЛДАВСКОН¹.

† Изъ Маѣтїю писъ.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, XI/3.

Orig., hirtie (31 × 18,5 cm.), pecetea m-rii Agapia.

331

1633 (7141) mai 21.

Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendești, ținutul Vaslui.

† Adecă eu Cristea, feciorul lui Drăguș vornicul, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu cum eu, de bunăvoia mea, am vindut un loc de prisacă ce iaste la Berendești, în ținutul Vasluiului. Acela loc l-am vindut lui Pătrașco diacul de Iași drept 5 zloți, bani buni. Deci ca să-i fie lui ocini și să-ș facă prisaci. Însă mai multă ocini nu i-am vindut, ce numai loc de prisaci.

¹ Precizarea diacului trebuie considerată ca un ecou al încercărilor pe care le făcea Lupul mare vornic de a deveni domn al Moldovei după alungarea lui Alexandru Iliaș voievod.

² Omis în orig.

Și intru aciasti tocmali a noastri au fost părintele popa Vasilie de la Sveataa Tr[r]oiți și Ursu diiacul și Scintée.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile.

Și eu Cristea am scris și mi-am pus pecetea.

Еъ лѣто *зрѣма мѣн кѣ.

Cristea Dragus¹ <m.p.>.

Bibl. Acad., CLXXXV/201.

Orig., hirtie (12,8 × 16,3 cm.), o pecete aplicată.

332

<1633> mai 25, Cristești.

Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericieni pentru niște documente și niște vite.

† Ioan[n] Boldescul scriem închinăciune la ai noștri cinstiț părintț de la sfinta mănăstiré ot Beserecani, părintele igumănul Partenie și la tot soborul, de la mai mic și plecat și mult păcătos să priimiț, molitfa voastră, mătanie și smerenie.

Alta, trimeț un ispisoc și scrisoare molitfelor vostre și cite să vor afla toaté vă voi da-lé, cum am grăit și am scris. Numai ce mă rog să-mi daț și molitfa voastră dobitoacele cu za<p> întru minile cestor ficiori ai noștri, cari-i trimetem acolo, anume Procopie, Gligorie și carele va mai veni de acolo, noi vom plăti.

СНѢ МОЛИМ², Dumnedzeu să vă dăruiască împărăția ceriului, molitfelor vostre.

Ѹ Кръст, мѣн кѣ.

Și de vor fi oile tunse, veț socoti de atelé să daț.

Изъ Иванашко Болдѣска нскал м. п.

<Pe verso, adresa>: La cinstiț părintele igumănul Partenie și la tot săborul de la sfinta monastire Beserécani să să dea.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericieni, I/12.

Orig., hirtie (15,5 × 19,3 cm.).

Datat după doc. din 3 martie 1633 (vezi nr. 304).

EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 72 (orig., cu data greșită: <către 1650 mai 25>).

¹ „Dragus”, cu litere latine.

² Aceasta rugăm.

<1633> (714<1>¹) iunie <înainte de 22, Constantinopol>.

Testamentul lui Miron Barnovschii voievod.

† Io Miron Barnovschii Movila <voie><o>d. Dăm știre cu această scrisoare a noastră tuturor a cui să cade a ști că eu fiind acuma în miinile păginilor, de bunăvoea mea venit la mîna lor, pre amăgiturele și înșelăturile lor și mă scoaseră din odihna mea cea bună. Și cum cunoaștem și vedem tocmelele păginești mai mult avem nădejde de moarte decît de viață. Și intr-acela chip meșteșuguiră cu mîngiirea lor, de nici casa nu mi-am tocmît cum să cade la purcesul nostru, cum mi-au fost voia mea, ca de mi s-ar prileji aicea și vreo moarte, să se știe pe ce tocmeală a remas casa noastră. Ce nici un lucru stătător n-am făcut, se fie cu a noastră odihnă, pentru că nici eu n-am avut această nădejde se fiu eu astăzi într-această nevoie.

Printr-aceasta, mă rog pentru dragostea lui Dumnezeu tuturor prietenilor noștri, de ni să va prileji aice vreo moarte sau vreo închisoare îndelungată, să vă fie milă de casa noastră, de nu ne-am priceput la purcesul nostru să ne tocmim casa cum se cade, ca să nu fie pre urma noastră price și gilceavă între ruda noastră sau între prieteni, căci că n-am știut că voi veni la una ca aceasta. Și avut-am gînd să facem pînă am fost pe loc, ci tot am îndelungat după zi și am tras nădejde că vom dobîndi earăși domniea. Dacă ași fi știut, mi-aș fi tocmît lucrurile și acuma aș fi scăpat de acelea de toate, numai pre Dumnezeu și pre dreptatea mea las toată nădejdea.

Cînd este acuma, eu mărturisesc lui Dumnezeu, celui ce au făcut ceriul și pămîntul și mărturisesc a toatei rudei miele și tuturor prietenilor că eu las cu toată voiea mea și cu tot sufletul meu această scrisoare într-același chip, cum de mi s-ar prileji aice vreo moarte, ca să fie de credință și de seamă pre urma noastră ce să va afla scris într-această scrisoare.

a) Pentru acele ocine ce am cumpărat de la dumnealui Sirevskie și de la dumneei doamna Ana și de la dumnealui cneazul Koreskie, pînă am fost lăcuitor acolo, dumneei doamna Ana de multe ori ne-au grăit și cu rugăminte într-acești chip, cum de aș vrea se cheltuesc acele ocini, cum se nu încapă moșia dumisale într-alte mîini, să se vinză altui cuiva, că sînt gata dumnealor a ne întoarce banii, să le fie moșie ear pre mîna dumilor sale, cum au și fost. Într-acest chip am fost și noi bucuroși să nu cază pre mîna altora; după pofta dumisale, avut-am și noi gînd, de ne va da Dumnezeu earăși domniea în țara Moldaviei, dumnealor să-și rescumpere moșiea de la noi, că au fost și cu desulă gilceavă și să mai las și din suma banilor ce am dat pre acele ocine, cum

¹ Vezi datarea.

am și scris la dumnealor și acuma deosebi. Deci de va vrea acum dumnealui jupînul Sirevskie și cu dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșia dumisale, dumnealor să dea den suma banilor ce am dat pre toate părțile, una sută și doază zeci de mii de zloți proști, la mîna oamenilor noștri care-i vom arăta mai jos. Iar altă sumă ce trece de o sută și doază zeci de mie de zloți, eu dau și dăruiesc cu toată voiea mea dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale, să fie dată în véci; nime să n-aibă a cere de la dumnealor. Numai dumisale maicii noastre să-i facă venit dentr-acele ocine, ce vor socoti dumnealor, să-i fie de hrană pînă va fi dumneaei vie. Iar după moartea dumisale, să fie eară dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale. Și pînă va fi dumneaei maica noastră vie, să aibă de la dumnealor socotință și cinste, cum au avut și de la noi, însă de va vrea, dumneaei să lăcuiască acolo pînă la moarte.

b) Cea sumă de bani, una sută doază zeci de mii de zloți, ce am arătat mai sus, să aibă a da dumnealui jupînul Sirevskie și dumneei doamna Ana a mîna oamenilor noștri, la Gavriilașu vornicul și la Costin postelnicul, iar ei vor da acești bani unde le vom arăta noi. Iar de nu va voi dumnealui giupînu Sirevskie și dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșiea, ca să dea acea sumă de bani, una sută și doază zeci de mii de zloți, la oamenii miei cari e-am arătat, atuncea să fie volnici acești doi boeri, Gavriilaș vornicul i Costin postelnicul, a vinde acele ocine fiecui, cui va vrea să cumpere, iar altul den ruda mea, nimea să nu fie volnic a vinde.

g) Dentr-acești bani să aibă a da Gavriilaș vornicul și Costin postelnicul cincisprezece mii de zloți la sfînta biserică din Liov, care biserică am săvirșit-o noi cu cheltueala noastră și multe cheltuieli au făcut breasla de la acea sfîntă biserică din Liov cu zisa noastră și n-am apucat să plătim acele cheltuieli. Ce să aibă a-i plăti acelea ca să fie pomana noastră deplin.

d) Așijderea, sfînta biserică Uspeniea Preceste den tîrg din Iași, care iaste închinată la luminatul și sfîntul mormînt a lui Hristos, și acea sfîntă biserică este nesăvirșită, deci să aibă acești boieri a săvirși și acolo dintr-acești bani, cu cit vor socoti că să va săvirși.

e) Așijderea, biserică lui sf<întul> Ioan Cîrstiteli, iar în tîrg în Iași, care iaste făcută de noi ear nu este săvirșită, și acolo să aibă să o săvirșască și veșminte și alte ce va trebui la acea biserică să aibă a face.

z) Pentru datorii, care vor fi datorii drepte, să aibă a se plăti, să nu fim în blăstăm.

i) Luatu-s-au niște boi de la niște neguțetori și de la comisul Fortună pe vremea ce plătiim Ustia și s-au dat acei boi giupînului Sirevskie în prețul Ustiei. Și unora dentr-acei neguțetori li s-au făcut plată, ear altora nu li s-au plătit¹. Și de alte datorii, de toate care sînt datorii drepte, știe cămărașul

¹ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629 urmează: „Ce știe Tudorașco cămăraș cui s-au plătit și cui nu s-au plătit“.

și ce va rădica el cu sufletul său cu jurământ tare, să aibă acele datorii a să plăti, să nu-mi fie îngreoiat sufletul și cu acele păcate...² Și de la cămărașul niște bani când am trecut incoace luat-am, avea și zapis de la noi, să aibă a i se plăti după zapisul nostru.

k) Niște argint ce am dat la dumnealui Stefan Potoski, voevodul de Breslau, și la dumneaei doamna Maria, când am fost și în Hotin, după ce ne maziliră, preț de șaptezeci de mii¹ de zloți, poftind dumnealor la noi să-i împrumutăm cu o sumă de bani; noi bani nu am avut îndămină să-i dăm aceeași dată. Apoi dumnealor poftiră și argint să-l zelogească într-un an și apoi să ni-l dea nouă iarăși înapoi...³ Deci poftim pe dumneaei, pre doamna Marie, să-l dea la mina cestor doi boieri cari i-am lăsat ispravnici casei mele, ca să aibă a-l vinde și să dea din banii ce vor lua pe acel argint, șase mii⁴ de zloți la sfântul mormint al domnului nostru Isus Hristos, la Ierusalim. Alți bani iar să se dea unde va fi zisa noastră.

l) Beserica de la Toporăuți, unde zac oasele părintelui meu, Dumnezeu să-l pomenească, să aibă a o găti de ispravă.

m) Pentru cinstită maica noastră, de nu va vrea să șază dumneaei a Ustii până va fi dumneaei vie, dumneaei să vie în țară, să șază cu soru-nea, cu Scribca. Știm că va fi la cinste și socotită și ce să va alege parte dumisale se-i fie de moarte, să fie tot pre mina dumisale Scribcăi.

n) Pentru sfinta manastire Birnova, care iaste începută de noi, vedem că după vremi ce stătură, alt nime nu va putea să o săvirșască, numai o putere dumnească. Pentru aceea, de va alege Dumnezeu un domn creștin ca acela să o săvirșască, Dumnezeu să-i fie întru ajutor. Mănăstirea cea de lemn, ce-au făcut întii, să aibă acești boieri a o socoti și a o întări.

o) Pentru sat, pentru Toporăuți, de vor socoti și vor cunoaște călugării să nu vor putea ține acel sat, ce să va pustii, căci este la acea margine și mai mult în nădejdea noastră s-au ținut, decît să va pustii acel loc și-acea sfîntă biserică, unde zac oasele părintelui nostru, mai bine le dau voie să facă tocneală călugării cu vornicu Gavrilaş, să le dea într-alt loc mai cu odihnă și să le acolo coconii surorii mele, Svercăi.

p) Pentru cocoana lui Ionașc Strovici, să o ia la sine au vornicul Gavrilaş au Costin postelnicul, să o căsătorească după un fecior de boiear den țară, și-și ție moșiile. Și pentru ce s-au crescut în casa noastră, să-i facă ceva parte în haine și den argint, să-mi fie pomană.

r) Pentru niscari zapise sau măturături (?)⁵ de să vor afla undeva, cute de noi, adevăr și făcut-am...⁶ cercînd binele nostru și am juruit unuia

¹ În aceeași copie urmează: „ot tam“.

² În aceeași copie: 16 000.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: 5 000.

⁵ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629: „măcramuri“.

⁶ În aceeași copie urmează: „a bogăți“.

și altuia, cum de vom dobîndi domnie în țara Moldaviei, după nevoînța lor, ca să aibă de la noi nagrod¹ după nevoînță ce vor nevoi; acuma acelea toate să nu fie de credință, nici să se crează nicăire.

s) Pentru robii care ne-au slujit cum să cade și slugele noastre, să aibă nagrod¹ după slujba lor.

t) Ear să nu zică cineva dintre surorile noastre, sau din nepoți sau din veri primari, sau fie cine din ruda noastră că doară are treabă sau parte dentru ocinele noastre ce le-am cumpărat în Țara Leșească sau dentr-altă avere a noastră, că nime n-are treabă, nici parte întru agonisita mea, fără cui voi noastră, că nime n-are treabă, nici parte întru agonisita mea, fără cui voi arăta eu, după voia mea, acela va avea treabă și parte, căci aceste ocine și agonisita noastră nu ne-au rămas moște de la părinți, ce le-am agonisit eu însumi. Pentru aceea, nime să nu se amestece să cee parte, ce să aibă acești doi boieri aleși...² toate prin mina lor, ocini, aur, argint, haine, toate acestea clătitoare și stătătoare, să se dea pe la mănăstiri și biserică pentru sufletul nostru și a părinților noștri. Sînt bogate biserică goale de veșminte, sînt bogate stricate, descoperite, să aibă a le griji dintr-agonisita mea, cit le va ajunge puterea, pentru sufletul nostru. Eu dau și dăruesc coconilor surorii mele, Svercăi, și coconilor nepoatei noastre, Saftai, jupinesăi lui Costin postelnicu...³

u) De ni să va prileji moarte aicea la mina acestor păgîni, să pue acești boeri nevoînță, se nu-mi zacă oasele în păgînatate ce să le aducă în țară să le îngroape la sfînta mănăstire Dragomirna.

f) Pentru sfintele biserică care sînt făcute de noi, cu nevoînța noastră, să vă fie aminte și pre urma dumilor noastre și urmașilor⁴ voștri.

h)⁵ Toate aceste cite s-au scris mai sus sînt poftele mele, cu toată voea mea și poftesc și rog pre toți prietenii miei să fie aceste tocmele stătătoare; nime să nu le amestece într-alt chip de cum am tocmit eu cu voea mea.

Iar cine să va ispiti să amestece într-alt chip aceasta tocmeală ce am tocmit eu cu toată voea mea, să fie treclet și proklet și afurisit și să fie neertat de Dumnezeu.

7140 iunie.

După <Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*, p. 410—413 (editat, cu unele modernizări fonetice, după orig. ce se afla înainte de noiembrie 1847 la biserica Barnovschi din Iași).

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 251—254 (cu data greșită: 7136).

După cum rezultă din text, testamentul e scris la Constantinopol, în preajma executării lui Miron Barnovschi, la 1633 <7141> iunie 22 (editorul n-a citit ultima cifră a veletului, care a fost, desigur, 4(1)).

ALTE EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva Istorică*, I, 2, p. 187—190 (cu data: „1628“); Stănescu, *Viața religioasă la români*, p. 124—135 (cu data: „1628“).

¹ „răsplată“ (polonism).

² În aceeași copie urmează: „și voi“.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: „coconilor“.

⁵ În aceeași copie, numerotarea cu cifre (1—19).

1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani.

Ilie Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni lui Tanasă.

Adecă eu, Ilie Pleșca ot Bîrgăoani, scriu cu acest zăpis al mieu la mîna lui Tanasă Dragulmînișă ot Certieni, precum am vîndut 14 pămînturi, pămîntul cite un leu, cu tot venitul, drept 14 lei vechi, din Certieni, din partea Cosmașii, care moșie am cumpărat-o de la Chirilo.

Și cînd am vîndut s-au întîmplat mulți oameni între noi, anume: Ștefan ot Bîrgăoani și Iftimie Malaiu ot tam și Radul ot tam și Grigori ot Certieni; și mulți oameni și bătrîni știu de tocmala noastră.

Și pentru credință ni-am pus degitul.

Ot Bîrgăoani.

Ilie Pleșca am făcut zăpisul.

Iftimie martur.

Samoilă ot Certieni martur.

Grigori ot Certieni martur.

Radul martur.

Ștefan a popii martur, am scris zăpisul cu zisa lui Ilie Pleșca.

Însă zăpisul care am avut eu de la Chirilo nu i l-am dat că este cu niște odoară și alte zăpisi în Țara Ungurească. Deci cînd l-oi aduce să avem l da. Deci am mărturisit să se crează.

7141 <1633> iunie 23.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 78 — 79.
Copie.

1633 iunie 25 — iulie, Țarigrad.

Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre Cehan jitnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.

† *Іъ Моисею Могила воевода, божію милостію, господарь Земле Молдавскон.*
am știți co cartea dumi mele pentru u<n>¹ sat ce au <a>¹vot pîră boiarii

¹ Omis în orig.

domni mele, Cehan jitnicariul și Roșca visternic, anomé Sterpenii, com de va hi făcot Roșca nescari cărți pentr-acea seliști să no fie nice de o crede<n>¹ță, căce au ados și Cehan cartea de la ipiscopul Mitrofan și de la oameni boni, megeiaș; dece să aibă a să fățișea cărțile lor și să se giudece aceasta pîră de iznovă.

Aceasta scriem.

† Пис с Цариград.

† Сам господинъ велѣл.

Иъ Моисеи воевода <т. р.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/17.

Orig., hirtie (30,4 × 18,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 545, f. 117.

Datat de la începutul celei de a doua domnii a lui Moise Movilă voievod, cînd el se afla încă la Constantinopol și după faptul că în poruncă se face aluzie la documentul pe care Gheorghe Roșca l-a obținut în timpul domniei lui Alexandru Ilișă, la 1632 mai 29. (vezi nr. 96) Cf. și documentele din 1631 octombrie 30 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/9) și 1635 ianuarie 5 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/11).

<Cea. 1633 iulie 5, Bîrlad>.

Tule Tetul șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastaticii și Valea Iepii, lui Scîrlet și Tudorachi.

Suret scos asemine di pi un zăpis a lui Tule Tutul pentru niște părți de moșie ce-au vîndut și iaste făr-de velet. 1784 iunie 6.

Adecă Tule Tetul² i și 12 pîrgari i Ionașcul i Toader Beldiman nemesnici Birladșcoi i Ionașcul Dinga cupeț i . . .³ Goianu i Hire tij i Gligori Căpătină de Sirbi i mnoghii liudi dobrih, orășeni din Birlad. Scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Irina, fimea Ghinei ce-au fost pîrcălab, de bunăvoe ei, de nime silită, nici impresurată, ci de a ei bunăvoe și-au vîndut a ei driaptă ocină și cumpăratură din sat

¹ Omis

² Îndreptat de editor din „Tutul“ pentru că în Birlad „prin a doua jumătate a secolului al 16 se afla un Tetul și nu un Tutul“.

³ Așa în textul editat.

din Țigani (Pițigani)¹, în gura Băncei, a patra parte; și așijdere din sat din Mastatici iarăși au vîndut ea a patra parte, cu vad de moară între apa (în apa)¹ Birladului și acie ocină o au vîndut lui Scirlet și lui Tudorachi (loc alb) . . .², cum au arătat și zăpis de cumpărătură din zilele lui Ureche vornicul, de la feciorii lui Ursul, nepoții Petrii; așijderea au vîndut ea iar dintr-alt zăpis, ce au avut ea de la Anăsie, fata lui Isaiu, nepoată lui Gherman postelnicul, a patra parte iar din satu Mastatici și a patra parte din Pițigani și a patra parte iarăși din Valea Iapii. Și aceste părți de ocină ea le-au vîndut lor drept cincizăci de galbeni, bani gata și un cal bun și o iapă cu mînzul.

Deci noi, văzînd a lor bună tocmală și plată deplină, dinaintea noastră, noi încă li-am făcut aciastă mărturie și zăpis, lor, dela noi, păra ce-și vor face și dresă domnești.

Și pentru credința pus-am și pecetea orașului într-acest zăpis, ca să să știe, și pecețile noastre, ca să fie de mărturie. Iar altul nime să n-aibă treabă.

Ghenghe vel logofăt.

Ionașcul Dinga au fost de față.

Căpătină.

. . .³.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 71—72.

Copie din 1784 iunie 6.

Datat de editor după mărturia lui Tule șoltuzul și a altor orășeni din Birlad din 1633 iulie 5 (vezi nr. 337).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat, cu data „cca. 1623“

337

1633 (7141) iulie 5.

Tule șoltuzul cu 12 pîrgari din Birlad ș.a. mărturisesc că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scărlet și Aiupul.

† Adecă Tulea șoltuzul съ вѣ прѣгари и Нивнашко . . . <шт трѣг Брѣла>⁴дскон и Динга кѣпец и Накѣ Голан тижѣ и Накѣл тижѣ и Урсѣл Бѣнтѣл тижѣ <и>⁵ многои людѣ добрих мѣшчани шт трѣг Брѣладскон, cum au venitu, înaintea

¹ Nota editorului.

² Așa în textul editat.

³ Nume nedescifrat de editor.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ Omis în orig.

noastră, Măriica și cu sora ei, Grozava, nepoatele lui Ion stolnicul, fetele Bălaei den Văleni, ș-au vîndutu, de bunivoia lor de nimene silite, nici înpresurate, a lor direaptă ocină și moșie din sat din Văleni, dintr-u<n>¹ bătrînu a treia parte cu loc de prisacă și cu pomăt și cu casă în vatra satului și cu loc de finaț, din cîmpu și din pădure și din tot locul. Și acéia parte eli o au vîndutu dumisale lui Scărletu și frățitelui² său, Aiupul, dreptu trei cai buni, ca să le fie lor direapti ocină și moșie nevinovati.

Deci noi, vădzîndu a lor bunî tocmali și plată deplină, noi încă le-am făcut această mărturie a noastră și zăpis pînă ce-și vor face și dirése domnești. Iar altu nime de semenția noastră să n-aibă a să amesteca НИКОЛИЖЕ.

БЕЛЕТЪ ВЪЗРАМЪ КОЛѢ Т.

Из Нивнашко искал м. р.

Arh. St. Buc., Eforia Școalelor din Moldova, I/3.

Orig., hîrtie (31 × 21,5 cm.), trei peceți aplicate.

Pe foaia a doua, o parte din același document.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 70—71 (rezumat).

338

1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni.

Ilinca, fata lui Oniul, vinde Tiții partea ei de zestre din satul Dînceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.

Adecă eu Ilinca, fata Oniului, mărturisăscu eu cu această scrisoare a mea cum eu, de bunăvoe mea, am vîndut driaptă moșie mea, ce au fost dată de tatăl meu Oniul, sîn lui Simionce, mie zestre. Deci eu acum am vîndut-o Tiții parte mea din satu, din Dînceni, ce au fost cumpărătură tătînemiu de la Pilat, din parte Zlătariului, a trie parte din stîlpul din gios și am luat o iapă cu mînzul și așijdere ce au fost cumpărat de la Urîta Lisa, am luat un bou.

Și în tocmala noastră fost-au Nechifor din Mirești și Gavril vătaman din Șătrăreni și Simion Berce de acolo și Nicoară de acolo și alți mulți oameni buni, săteni și megieși. Deci noi, văzîndu de bunăvoe lor tocmală și deplină

¹ Omis în orig.

² În loc de: „frăținelui“.

plată, noi pentru credința pusu-ni-am peceteile, ca să aibă a-ș face și dres domnescu.

Și eu Andronic Săcescul am scris, să să știe. S-au scris la Șătrărăni. Ilinca iscal.

7141 <1633> iulie 8.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 60.
Copie.

339

1633 (7141) iulie 29.

Gheorghe și Petrea, starostii de Troțuș ș.a. mărturisesc că ocina din Chirișomu, pentru care s-au pîrît înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresesele arătate, celui dintii.

Suretu di pe o mărturie di la starostii di Troțuș, cu pecete Ocni, din văletu 7141 <1633> iulie 29.

† Eu Ghiorghe și Petrea, starostii de Troțuș, scriem și mărturisim cum au vinitu innainte noastră Ungurașul și Marcul Julfă și cu Dănăilă, di au pîritu pe Verdișu și pe femeia lui, pe Mărica, și i-au pîritu pentru o ocină din Chirișomu. Deci Verdișu și cu Marica ș-au adus ale sale diresă și s-au găsitu într-acel diresă cum au cumpăratu Petre Puiul și cu femeia lui, Safta, ace ocină di la Burlă și di la tată-său Nicoară și di la Avram, ficiorul Magdei.

Deci noi i-am giudicatu cu Foloș Martin șoltuzul și cu 12 pîrgari și cu alți oameni buni, orășeni și cu slugi domnești din ținutu, anume: Bodiiocu ot Bordzești și Ursul și Sava ot tam și Dumitru Puia de Negoști și Costantin Puia de Hilipești și Ursul de Verșești și Iliseiu di Poiană.

Deci noi i-am giudicat și am aflatu și ș-au adus Verdeșu și cu femeia lui ale sale diresă, drepte zapisă di cumpăratură, cum au cumpăratu părinții lor di la acei oameni, ce-s mai sus scriși.

Noi vădzindu dirăsăli lor, cu oameni buni, noi încă li-am făcut scrisoare și zapis cum au rămas Verdeș pe Ungurașul și pre Dănăilă și pre Marcul

Julfă și pre alți oameni a lor, ca să nu mai aibă nici o triabă, nici o pîră, pentru această pîră, nici dănăoară.

Și pentru mai mare credința am pus pecete tîrgului pe acestu zapis să să știe.

Această mărturie, di pe alta veche, am scris-o eu, Simion Cheșco uricarul, la vălet 7249 <1741> iulie 30.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, V/3.
Copie.

340

1633 (7141) august 9, Iași.

Pană stolnic scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Neam să lase în pace un loc de finaț al mănăstirii Secu.

† Az Pană stolnic scriem la pîrcălabii de Neamțu și la șoltuz și la pîrgari și la toți orășenii de acoloa. Dămu-vă știre de rîndul unui loc de finaț ce-au fost domnescu, din gios de hotarul sventei mănăstiri a Săcului, ce acel loc de finaț s-au milostivit măriia sa Moisi vodi, în céia domnie dintii, să fie a sventei mănăstiri a Săcului și au făcut și zapis de la măriia sa pre acel loc.

Printr-ace, și noi dacă am văzut zapis mării sale, am făcut această carte a noastră la voi, să aveți a lăsa acel loc de finaț în paci, să-l cosască călugării de la Săcul, cum scrie și în zapisul [mă] mării sale lui vodă. Mai mult să nu învăluieț, ce-au dat măriia sa sventei mănăstiri, tot iaste dat.

Déci vă scriem și să fiț sănătoș.

Иис оу Иш, акто «зрѣма аргѣст ѿ.

ѿз Панъ ека столник нскал т. р.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/13.
Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

<1633 august, după 9—1634 martie>.

Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vinderei.

† Adecă eu, Todosca, fata Măricăi, nepoata Cirstoței, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al miu cum eu de bunăvoea mea am dăruit a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Botoi, cu vatra de sat și cu vad de moară și cu loc de prisacă și-n cîmpu și în săpături și în tot vinitul, ce să va alége partea mea ș-a părinților mei, dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale și a toată săminția dumisale ce să va alégi dintru sămința dumisale, ca să-i fie dumisale dreaptă ocină și moșie și cuconilor dumisale, danie de la noi, de nime nesilită, nici asu<prită, ci de>¹ a mea bunăvoe.

Așijdere, cum am dăruit și partea ce să va alége din sat din Vindere a[a]răș dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale, ca să le fie dumilor sale dreaptă danie de la noi, din tot vinitul, ce să va alége partea mea, nici ca să aibă a să amesteca din rudele mele nime pentru danie ce am dăruit pentru sufletol părinților mii.

Și cîndu am făcut această danie, s-au prilejit popa Cirstea ot Rădění și Neculaiu Vrabie ot tam și Grozav de Călimănești și Dobri de Popești și căpitanul Dărdăr ot Rădění și Gavril și Zahariea ot Tulești și En<a>¹chi ot Gănești și Costantin Vrabie ot Cirstești, ca să-i fie dumisale de credințe

Az Ionașcu popa am scris.

† Dărdăr.

† Zahariea.

† Gavril.

† Costantin.

† Eu popa Cirstea iscal <m.p.>.

† <Groz>²av.

† Neculaiu.

Bibl. Acad., CLXXIV/16.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5 cm.), rupt.

Datat în funcție de Ionașco Cehan pe care Moise Movilă îl face mare vornic în cea de a doua domnie, după sosirea sa în Iași.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1633 (7141) <august, după 9—august 31>, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase.

† **Ив Моисею Могилу воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон.** Adecă domniia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pre sluga domnii mele, Dumitru Leoau vornicul de gloată, cu un sat anume Piscanii, pre Prut, în braniște, cu moară în dubase pre apa Prutului, ce acel sat iaste dreptu de moșia domnii mele, iară mai denainte vrémé au fost as[s]cultindu de ocolul Iașilor. Acela sat l-am miluit slujii noastre, carele mai sus serie, Dumitru Leoau vornicul pentru a lui direaptă și <cu>¹ credință slujbă, ce au slujit domnii mele și țării la Țarigrad; alta și pentru căce au dat patru cai, biciuluț dreptu doou sute de galbeni, pentru treaba țării.

Pentr-a acea ca să hie lui direaptă ocină și dare și miluire și feciorilor lui și nepoților, neclătit nici dănăoară în véci.

Iară pre urma noastră, nice² va rușii a noastră dare și miluire și toc mală, acela să hie trăcleat și procleat și anathima de la Domnul Dumnedzău și de la **пркчиста Богоматеръ**³ și de la toți svinții. Și altul să nu să amestece innaintea cărții noastre.

Ис с Ис, въ акто «Зрм».

† **Сам господинъ велка.**

Ив Моисею воевода <м. р.>.

Bibl. Acad. XLII/76.

Orig., hîrtie (19,7 × 10,7 cm.), pecete inelară aplicată, cu legenda: **Іванъ Моисей Моисеича воевод.**

Această legendă se păstrează pe toate pecețile mici ale actelor emanate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

Datat după sosirea lui Moise Movilă de la Constantinopol. La 9 august domnul nu se afla încă în Iași (vezi nr. 340).

¹ Omis în orig.

² Greșit, în loc de „cine“.

³ prea curata maică a Domnului.

1633 (7141) august <12; 20—29>.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.

7141 <1633> august 2¹.

Carte de stăpînire tot de la Moisei Movilă v<oie>v<od> slugii sale, lui Prodan, spre aceea ca să fie tare și puternic a-și ține și a-și apăra a lui otcină și moșie, seliștea Prelipca, de la ținutul Dorohoiului.

După Ghibănescu, *Surete* XII, p. 16 (v. și p. XXV).

Rezumat.

Documentul are data de zi greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340). Admițînd că cea de a doua cifră nu a fost citită, data de zi nu putea fi decît 12 sau din intervalul 20—29.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

Ioan Moise Mogila Wojwoda detto, detto².

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod, la fel².

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 115.

Rezumat.

Un rezumat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 66 v. (nr. 2).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 750 (text german și trad.).

¹ Vezi datarea.

² Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar*:

Ioan Georg Stefan Wojwod privilegîret das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Iassy und lasst die

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește scutirea de dări a cîrciumilor Mitropoliei Sucevei.

Ioan Moise Mogila Wojwod confirmat ut N^{ro} 61¹.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 61¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 75.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește mănăstirii Secul un loc de fînaț și de arătură lîngă hotarul mănăstirii Neamț, fost ascultător de Tirgul Neamț.

† Нв Мовчн Могилл воєвода, вожією мнлостію, господарь Земан Милдавскон. Єже господарство мн оумнлостненхом ск н помнлвдохом наша свѣтла молбѣ, монастир Сѣкса, гдѣ єст храм Оуѣскновеніа чистнаго главы Іуанна Кръс-

in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

Dtto Iassy, 7162 <1654> den 22^{t<en>} Marz.

Ioan Gheorghe Ștefan voievod întărește Mitropoliei Sucevei, Sfîntul Gheorghe și Ioan cel Nou, satul Poiana Vlădicăi de lîngă Iași și scutește de dări pe cei 20 de vecini de acolo pentru a lucra la vilele Mitropoliei, din al căror venit se procură ceara și candelile de la moaștele Sfîntului Ioan cel Nou.

Dat în Iași, 7162 <1654> martie 22.

¹ Vezi în acest volum doc. nr. 232, nota 1, la care se referă.

тителъ, съ едно мѣсто за сѣножати и за урани что ест въ нижное хотар монастыри Гекѣла, подли хотар свѣтаа монастыр Немецкомѣ, иже того мѣсто бывшии права господарьское, прислушни къ тръгъ Немецкѣи.

Ино да ест свѣтѣи монастыри Гекѣла вът господарства ми права дааніе и милованіе, съ вѣсѣм доходоу.

И по нашем животѣ и господствованіе, кто Богъ из ерет бывшии господарь с наше земли, Молдавскон, и тот да имае даи и оукрѣпни на того мѣсто свѣтѣи монастыри быше писана.

И ин да сѣ не оумишае прѣд сем листом нашем.

Пис оу Ис, къ лѣто «зрѣма август кѣ.

† Сам господиѣ велѣл.

Иъ Моисѣи ковода <м. р.>.

† Анастасіе <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfinta noastră rugă, mănăstirea Secul, unde este hramul Tăierea cinstului cap al lui Ioan Botezătorul, cu un loc de finaț și de arătură ce este din hotarul de jos al mănăstirii Secul, lângă hotarul sfintei mănăstiri Neamțul, care acel loc a fost drept domnesc, ascultător de Tîrgul Neamț.

Deci să fie sfintei mănăstiri Secul de la domnia mea dreaptă danie și miluire, cu tot venitul.

Și după viața și domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova și acela să dea și să întărească acel loc sfintei mănăstiri mai sus scrise.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <м.р.>.

† Anastasie <а scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/14.

Orig., hirtie (32,8 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește închinarea mănăstirii Galata cu satele Belcești, Plopi și Călugăreni, către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

† Иъ Моисѣи Могила ковода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми благопроизволюх нашим благим произволеніем, чистим и свѣтаем сердцем и вът Бога помощіа, господство ми ревнѣющим добрым дѣлом, съматрѣяши инним свѣтопочившим господарих прѣжде бывшим нас, въ любовкѣ еже къ Богъ и къ свѣтѣи его црѣкѣвам и монастырѣм и Богъ молебничиѣх, иже их помиловашѣ и скрѣпиша радѣ спасеніе дѣшш их и вѣчнѣа памѣтѣс, тѣм ради и господство ми, елико поселек нашего и державѣи, молим Бога яко да поспѣшетъ есет и нам, къ добриѣх дѣлаѣх послѣдовати Благоданіих. Тѣм ради, господство ми съ благословеніем Божіим и съ благословеніим молебничим нашим, архіеріем Божіим, свѣтителѣи наших молдавскѣи, кѣр Барлаам архіепископъ и митрополитъ Сѣчакскѣи и кѣр Дѣвнисе епископъ Романскѣи и кѣр Селогіе епископъ Радовскѣи и кѣр Митрофан епископъ Хѣшскѣи и съ всѣ нашего свѣкта, господство ми змилуѣом сѣ сѣло и даи и потвѣрдил есми вът нас, с нашеи земли, Молдавскон, свѣтѣи и славнѣи црѣкѣви Иерусалимскаго, идеже ест страшнаго и чудотворца гроб Господина Бога и спаса нашего Ісуса Христа, съ три селове, на имѣ Белчиши и Плопѣи и Кълугѣрѣни, что сѣ нѣмѣ именѣет пропѣвѣш . . .¹ что на рѣцѣ Бахѣла, къ волост Хрѣловѣ и съ стачове и съ мѣни на рѣцѣ Бахѣла, что тѣх више писанних селове, въ старих и древних дѣни, бѣше правѣи господарскѣи, прислушних къ вкол тръг Котнарѣ. Потом бѣше дааніе и милованіе вът сего Старагѣу Петра ковода <св>²ен молебен новосъздана, монастыри Гѣлата, иже ест близ Шскѣи тръга, еже съда веѣщаа сѣ и дароваа сѣ быти мѣтоѣ тон внише² писаннѣи свѣтѣи црѣкови Иерусалимскаа Божіе.

Такоже господство ми даи и потвѣрдил есми свѣтѣи монастыри, якоже бѣло дааніе и милованіе вът Петра ковода и вът Стефана ководѣ Толшевнича и вът Радѣа ковода и вът Барновскѣи ковода и вът Ялѣандрѣс, сынѣ Радѣа ковода и вът Ялѣандрѣс Илѣаш ковода, промилостивих сѣ и господство ми и призвѣхом люди въ тѣх селове више писаннѣи, занеже когда приведеа ни Господиѣ

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Богъ въ штечка господства ми, въ земаѣ Молдакѣти, шрътохом тѣхъ
внше писанихъ селахъ маи много безъ люди, пѣсти и сказани.

Того ради, господство ми сѣнаостникихъ сѣ сѣло и дадохом им листъ за
прошеніе въ господства ми како да не имаетъ намъ даті ни данъ великаа, ни мала,
ни робитѣ намъ ни жадною нашихъ работѣ, ни нашихъ платити, ни сѣлажѣ, ни горцини
за шци, а ни за скини, ни десѣтинѣ за пчели, ни глобници, ни дешѣгѣбниари да
не вѣннати къ тѣхъ селахъ, а ни една ангеріахъ, иже сѣтъ на нашихъ оубогахъ господ-
ства ми, тѣчю да имаетъ они послажити за что бѣдетъ трѣкове и послаженіе
сѣкѣти монастыри. И късѣхъ сихъ внше писанихъ дѣбалахъ и горцини и десѣтинѣ
да имаетъ они даті къ рѣки молѣбникомъ нашимъ калѣгеромъ въ сѣкѣтаа монастыри,
да имаетъ ихъ послати до сѣкѣтаа церковъ Божіа яко да бѣдетъ за шбоканиѣ тамъ
и за нашихъ томѣ сѣкѣтомѣ мѣсто и црѣкѣкъъ внше писанихъ.

Того ради, тѣхъ внше писанихъ селахъ и нашихъ дааніе и милостивіе и шрѣпленіе,
яко да естъ и въ насъ внше писанихъ црѣкѣкви Божіе Иерусалимскаа, съ късѣмъ
доходомъ, непорѣшнно никомѣже на вѣки.

И пакъ молѣбници наши, сѣкѣти штъци иже тамо прѣбиваетъ, да имаетъ намъ
написати къ сѣкѣти, вѣликии помѣникъ, такоже и родителемъ господства ми и
братіямъ господства ми, яко да поминаетъ насъ къ късѣхъ божественныхъ сѣбжехъ,
ю шенчаю црѣкѣвномѣ. Такоже и памѣтъ да сѣтворѣтъ намъ и да молигъ
милостиваго Бога въ нашимъ животѣ и добрѣмъ сѣмиреніемъ и въ дълготѣ господ-
ствѣ, яко да къвозможемъ късѣгда молиги еже въ сѣкѣтаа Божіа црѣкѣкви и
монастыри. Тоѣ господство ми пишемъ.

И по нашимъ животѣмъ, кто бѣдетъ господарѣ въ дѣтѣи нашихъ или въ
нашего рода, тотъ въ имъ непорѣшна наше дааніе и шстроеніе, нѣ але бѣ имъ даанъ
и шрѣпленъ. И кто покѣситъ разорити, тѣ да естъ трѣкаѣтъ и прокаѣтъ въ Госпо-
да Бога и въ прѣчистѣа его матерѣ и въ Дѣ евангелисти и въ вѣ сѣкѣтихъ
шостоли и въ тѣхъ сѣкѣтихъ штъци, иже къ Некенствѣмъ града и да расхитѣтъ
го гнѣвъ Божіи и да имаетъ частъ съ Ісдоа и съ трикаѣтомъ Ірѣа, въ безконечнѣа
сѣки и мѣки, аминъ.

Писъ оу Ісцохъ, въ лѣто шѣрма августъ кѣ.

Самъ господинъ велѣа.

И шъ Мѣнси Могила коекода <т. р.>.

Крѣта Даміанъ <писала>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă
urată și luminată și cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rivnind la fapte
bune, privind spre alți sfințrașoși domni care au fost mai înainte de noi,
în dragostea ce au avut față de Dumnezeu și față de sfințele lui bisericii

și mănăstiri și față de rugătorii lui Dumnezeu, pe care ei i-au miluit și i-au
întărit pentru mintuirea sufletului lor și pentru veșnica pomenire, de aceea
și domnia mea, după puterea și stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu ca
să ne ajute și pe noi, ca prin fapte bune să urmăm binefacerile lor. De aceea,
domnia mea cu binecuvîntarea lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor
noștri, arhieriei lui Dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni, chir Varlaam arhi-
episcop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir
Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu întregul
nostru sfat, domnia mea m-am milostivit foarte și am dat și am întărit de
la noi, în țara noastră, Moldova, sfintei și slăvitei bisericii din Ierusalim,
unde este înfricoșatul și de minuni făcătorul mormint al Domnului Dumnezeu
și mintuitorului nostru Isus Hristos, cu trei sate, anume Belceștii și Plopii
și Călugărenii, care acum cu nume schimbat se numește ...¹, care sînt pe
riul Bahlui, în ținutul Hirlău și cu iazuri și mori pe riul Bahlui, care acele
mai sus scrise sate, din zile vechi și de demult, au fost drepte domnești, ascultă-
tătoare de ocolul tirgului Cotnari. După aceea au fost danie și miluire de la
acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirea Gălata, care
este lingă tirgul Iași și care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh acelei
mai sus scrise sfinte biserici a Domnului din Ierusalim.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri, precum
i-a fost danie și miluire de la Petru voievod și de la Ștefan voievod Tomșevici
și de la Radul voievod și de la Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul
lui Radul voievod și de la Alexandru Iliăș voievod, m-am milostivit și domnia
mea și am chemat oameni în acele mai sus scrise sate, pentru că atunci cînd
ne-a adus Domnul Dumnezeu în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei,
am găsit acele mai sus scrise sate mai mult fără oameni, pustii și
stricate.

De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte și le-am dat lor carte de
iertare de la domnia mea ca să nu aibă a ne da nici dare mare, nici mică,
nici să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici să ne plătească iliș, nici
sulgiu, nici gorștină de oi și nici de porci, nici desetină de albine, nici glob-
nicii, nici deșugubinariii să nu intre în acele sate, nici o angărie, care sînt
pe alți săraci ai domniei mele, numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba
și poslușania sfintei mănăstiri. Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștina
și desetina să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noștri călugări de la sfînta
mănăstire, ca să aibă ei a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu pentru
ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru altele ale acelu sfînt loc și bise-
rică mai sus scrisă.

¹ Loc alb în orig.

De aceea, acele mai sus scrise sate și danie și miluire și întărire a noastră să-i fie și de la noi mai sus scrisei bisericii a lui Dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și iarăși rugătorii noștri, sfinții părinți care trăiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfântul, marele pomelnic, precum și pe părintele domniei mele și pe frații domniei mele, ca să ne pomenească la toate slujbele dumnezeiești după obiceiul bisericii. De asemenea să ne facă și pomenire și să se roage milostivului Dumnezeu pentru viața noastră și bună pace și pentru domnie lungă, pentru ca să putem întotdeauna milui sfințele bisericii și mănăstiri ale lui Dumnezeu. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acela să nu le clinească dania și întocmirea noastră, ci mai mult să le dea și să le întărească. Iar cine va încerca s-o strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să-l sfărime minia lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/9.

Orig., hirtie (42,5 × 27 cm.), pecete aplicată, căzută.

348

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Vorovești, din ocolul Țirgului Iași, cu toate gloabele și deșugubinele, în afară de birul împărătesc, iar oamenii din sat să fie poslușnici ai mănăstirii.

† Ив Моѵси Могила воєвода, божею милостію, господарь Земли Молдавскон. Бже господство ми дали и потвердиди еси стѣла монастыр называемого Галатїа Бише, идеже ест храмъ Бъзнесенїе Господа Бога и спаса нашего

Исуса Христоса, съ глоабе и съ дешугубини что сътворѣт съ въ село свѣтѣки монастыри, на имѣ Коровацїи, что ест ѿт ѿкол Țirгъ Искїхъ, съ <сѣлаѹъ за>¹ коръ-ви и съ горцини за шечи и за скини и съ десѣтинѣ за пчели и съ нанш.

Тѣмъ ради и въ, въси саври господства ми, елици кют Ходитѣ съ савж-бокѣ господства ми по тамѣ, въ ничисоже да влоонтѣ на нїхъ, ни глобитѣ, но да вставитѣ нїхъ сѣло ѿ мирно за нанш и за горцини за шечи за скини и за де-сѣтинѣ за пчели.

Тѣмъ ради и ви, елици вѣтажи и глобници и дешугубинари и вѣткарн и подводари и прочїихъ саври господства ми, да не вѣнидѣтѣ къ того сѣло, почто господство ми змилостивїихъ сѣ и простихомъ на нїхъ за вѣсѣхъ, и за сѣлаѹъ и за инїихъ ангерїѹахъ, како бѣше процен и въ дѣни инимъ благочинствїихъ господаремъ; тѣкмо да имаетъ дати данъ царскїа, а ин никто, нѣ да вѣдѣт до свѣтѣки монастыри за шевканїе и тїхъ люди бити послѣшници свѣтѣки монастыри. И ин да сѣ не змнїшатъ влоокатї на нїхъ прѣд сѣмъ анстомъ нашимъ.

✠ Ис, акто хърма аквѣст кѣ.

† Самъ господинъ вѣтѣл.

Ив Моисїи воєвода <m.p.>.

† Крстѣл <писал>.

† Io Moisi Moghilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Galatiia de Sus, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, cu gloabele și deșugubinele care se vor face în satul sfintei mănăstiri, anume Voroveștii, care este din ocolul Țirgului Iașilor, cu <sulgiu de>¹ vaci și cu gorștina de oi și de porci și cu desetina de albine și cu iliș.

Pentru aceea și voi, toate slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele pe acolo, întru nimic să nu-i învăluiți, nici să-i globiți, ci să-i lăsați foarte în pace de iliș și de gorștină de oi și de porci și de desetină de albine.

De aceea și voi, mari vatavi și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și celelalte slugi ale domniei mele, să nu intrați în acel sat, pentru că domnia mea m-am milostivit și i-am iertat de toate, și de sulgiu și de alte angherii, cum au fost iertați și în zilele altor binecinstitori domni; numai să aibă a da birul împărătesc, iar alta nimic, ci să fie la sfînta mănăstire

¹ Omis in orig.

pentru încălțăminte și acei oameni să fie poslušnici sfintei mănăstiri. Și altul să nu se amestece a-i învălui înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> august 25.

† însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cirstea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/17.

Orig., hirtie (29,6 × 20,8 cm.), pecete aplicată, deslipită.

Cu o trad. din 1795 iulie 21, de Andrei Sabin fost mare căpitan.

349

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Adormirea din mijlocul târgului Iași satul Toporași, din ținutul Cernăuți, scutindu-l totodată de dări.

† Иъ Моисей Могила коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оуже господство ми благопривоколю нашим елагим привоколеніем, чистим и свѣтлым сердцем, вът въсеса нашея дшшея и вът Бога помощіа, върншаци благодарнѣм прѣжде нас бывшихъ господарем, иже милостинѣми и подателством спасеніа пѣтъ възискавшим, шертшоша малѣм иждитіем великонъ приобратеніа, вѣчнѣи, некрадомѣи богатѣстекъ сподобленѣи вшшк. Таковим шбразом и ми прѣ-милостиваго Бога молимъ Господина нашего Іисуса Христа и того въсѣмъ непорочнаа и прѣчистаа его матеръ, такоже намъ полѣзное шкрити и намъ паче шкрити и шертѣсти спасеніе двер, послѣдоватіи кожееткимъ стопамъ, такоже самъ спасъ рече: блаженни милостивѣи яко тѣи помилуванни бѣдет и прочаа.

Ошиже, раждегомъ сердца наша шгнѣмъ кожеетвенимъ шмилосерднѣмъ сѣмъ и помилувахомъ свѣтлаа манастири вът срѣдѣ трѣгъ Шскихъ, идеже ест храмъ Шпение прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владичице нашей, Богородице, приснодѣвѣи Маріа, егоже и ми вставихомъ тон свѣтѣи манастири више реченнаа едно село, на имѣ Toporashi, что с волостъ Чернѣшцкомъ, почто шказоваанн молбеници господство ми калѣгери вът тоа свѣтлаа манастири нарѣденіе за дааніе и милостиваніе вът иннихъ прѣднихъ господарѣхъ прѣжде насъ бывшихъ.

Такожде и вът насъ дадохомъ и сътворихомъ сѣмъ шкрѣпленіе тон свѣтѣи манастири, яко да бѣдетъ намъ вичнаа памѣт и за дшше свѣтопочившаго родителла господства ми и за наше дшше и за здравіе господства ми и господди

господства ми, яко да бѣдет и вът насъ потврѣженіе и шрик, непоколѣбимо, съ въсѣмъ дохodom.

И вставихомъ господство ми тотъ село више писан, Toporashi, за горцинѣ за шещи и за свинѣи и за десѣтинѣ за пчели и за наиш и за сѣлуш и за камѣнѣ за пшѣе и за кожнир, на толици колико више пишемъ да вставитіи с мирно, безъ печаташит, да не имаетъ вът ничисоже каловати на нихъ, нѣ да бѣдетъ с мирно за въсѣмъ елико више пишемъ.

Тѣмъ ради, вът въси, прѣкѣлави вът градъ Хотинскон и старости Чернѣшцскоѣи и прочѣи въси слуги господства ми и глобници и дешѣшѣбениари и шѣкарни и подководари и иннихъ, вът ничисоже не калонте на нихъ, а что бѣдетъ или дешѣшѣбенинѣ или прилшчитъ сѣмъ нѣкаа съмрѣтъ чловека да възметъ шѣщи мннѣ вът тоа свѣтлаа манастири, бѣти имъ за шѣлѣченіе. И глобници и дешѣшѣбениари и прѣкѣлави да не имаетъ ни едною потрѣбѣш, ни въ село да не вѣлазитъ.

И понашимъ животѣи и господствованіе, кто бѣдетъ господарь вът дѣтихъ нашихъ или вът нашего рода или пакъ бѣдъ кого Богъ избѣретъ господарь бѣти нашия земли Молдавской, тотъ вът имъ непоршшиа наше шстроеніе, нѣ дае вът имъ даан и шкрѣтпшани. И кто сѣмъ покѣситъ разоритіи, тѣдъ а естъ прокаѣт и трѣкаѣтъ вът Госпада Бога, сътворшаго небо и земли и вът прѣчистаа его матеръ и вът въсѣмъ свѣтихъ иже Богъ шгоднише и да имаетъ частъ съ Іоудомъ и съ трикаѣтомъ Ірѣа вът безконечнѣи вѣки и мѣки, амин.

Писъ сѣмъ Іисохъ, вът лѣто шрѣма авѣшетъ кѣ.

† Самъ господинѣ келла.

Иъ Моисей Могила коевода <m.p.>.

† Крѣтѣ Дамианъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, rîvnind la binefacerile domnilor care au fost mai înainte de noi, care prin milostenii și danii au căutat drumul mîntuirii și au aflat cu mică cheltuială mare dobîndă și s-au învrednicit de bogăție veșnică și nepieritoare. În astfel de chip și noi rugăm pe prea milostivul Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hri tos și pe cea întru totul neprihănită și preacurată a lui maică, ca să ne arate și nouă cele de folos și mai ales să ne arate și să ne descopere ușa mîntuirii, să urmăm pașii dumnezeiești, după cum însuși mîntuitorul a zis: fericiți cei milostivi că aceia se vor milui și celelalte.

De aceea, cu inima arzind de focul dumnezeirii m-am milostivit și am miluit sfînta mănăstire din mijlocul târgului Iași, unde este hramul Adormirea

preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născăoare, pururea fecioară Maria, cărei sfintei mănăstiri mai sus zisă și noi i-am lăsat un sat, anume Toporăuții, ce este în ținutul Cernăuți, pentru că au arătat rugătorii domniei mele, călugării de la acea sfîntă mănăstire, drese de danie și miluire de la alți domni foști mai înainte de noi.

De asemenea și de la noi am dat și am făcut această întărire acelei sfinte mănăstiri, ca să ne fie veșnică pomenire și pentru sufletul sfintrăposatului părintelui domniei mele și pentru sufletul nostru și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele, ca să-i fie și de la noi întărire și uric, neclintit, cu tot venitul.

Și domnia mea am lăsat acel sat mai sus scris, Toporăuții, de gorștină de oi și de porci și de desetina de albine și de iliș și de sulgiu și de camână din băutură și piei, de toate cite mai sus scriem să fie lăsați în pace, fără pecetluit, să nu aibă întru nimic a-i învălui, ci să fie în pace de toate cite mai sus scriem.

Pentru aceea, voi toți, pircălabi de cetatea Hotinului și staroști de Cernăuți și toate celelalte slugi ale domniei mele și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și alții, întru nimic să nu-i învăluți, iar de vor fi sau deșugubini sau se va întimpla vreo moarte de om să ia părinții monahi de la acea sfîntă mănăstire, să le fie pentru îmbrăcăminte. Iar globnicii și deșugubinarii și pircălabii să nu aibă nici o treabă, nici în sat să nu intre.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri au din neamul sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească. Și cine s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile cele fără de sfrîșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Muzeul Județean Suceava, nr 2104.

Orig., hirtie (56,5 × 40,5 cm.), pecete timbrată.

O fotocopie la Academia de Științe Sociale și politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași; Fotografii III/55.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 76—77 (trad. germană).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirilor Adormirea din Iași și Birnova o pivniță de la chervăsăria din Iași, „unde a fost casa lui Ureche vornicul”, scutind totodată pe omul de la pivniță, Necula, de toate dările și angăriile.

† Иъ Мшѹси Могила воєвода, кожѹю милоствѹю, господарѹ Земли Мшлдавскон. Оже господства ми промилоственихъ сѧ и дадохом и помиловахом и поткрѣдихом свѣтѣи монастыри, гдеже ест храмъ Успеніе прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословеннѣи владичице наше Богородице, приснодѣтѣи, Маріѧ и пакнже дрѹгоє свѣтѣи монастыри, нже именовѣт сѧ Бѣрнова, гдеже ест храмъ свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и побѣдоносца Христова, Георгіѧ и Іѡанна Новаго, една пивенцѣ вѣт киркѣсѣрїе вѣт трѣгъ Искон, гдѣ била домъ Урѣке дворника, вѣт нарѣдѣнїе за даанїе и милованїе что имали вѣт Барновскїе воєвода и за потвѣржденїе вѣт самого господства ми, вѣт прѣвоєу господство.

Тѣмъ ради како да ест им и нѣнѣ вѣт нас даанїе и потвѣрженїе тимъ више писаннимъ монастырамъ, Успенїе и Бѣрнова, правоєу вѣтнимъ, съ вѣсѣмъ доухомъ.

И такожде, господство ми змилоственихомъ сѣ и простихомъ единъ человекѣ что имаетъ калѣгерн вѣт тѣхъ више реченнихъ монастырахъ въ тоа више писаннаа пивенцѣ, на имѣ Некѣла, да бѣдетъ ѡ мирно за вѣсѣхъ давалахъ и ангерїахъ колико бѣдетъ на нихъ збоги господства ми и мѣшчани вѣт трѣгъ Искон и за пивенсн за зѣмн и за злоци и за лн и за влак и за жолдѣ и за подводе, и за сѣнно и за дрѣво, и за камѣнѣ, велика и мала, и за безмѣнни и за вѣсѣхъ еже више пишемъ, да бѣдетъ домъ его сѣло ѡ мирно, тѣкмо да имаетъ онъ послѣжити и продавати вино тѣмъ свѣтїмъ монастырамъ више писаннихъ.

Тѣмъ ради и ви, зрѣдницн вѣт трѣгъ Ис и шолтѣс и прѣгари и вѣси сѣзси господства ми, вѣнци кютъ ходите съ сѣзжевахъ господство ми по тамо, въ ничиже да не вѣлонте его, ни домъ его, како више пишемъ.

И по нашимъ животѣ и господствованїе, кто бѣдетъ господарѹ вѣт дѣтихъ нашихъ или вѣт нашего родѣ или пакъ бѣдъ кого Богъ изберетъ господарѹ бити нашихъ земли, Мшлдавскѣи, тотъ вѣт имъ непорѣшна наше даанїе и зстроенїе, нѣ дае ви имъ дади и зкрѣпанн. И кто сѧ покѣситъ разорити, тѣ да естъ проклѣтъ и трѣклѣтъ вѣт Господина Бога и вѣт прѣчистѣѧ его матерѣ и вѣт ѡ зѣангелстн и вѣт

Б҄҃ сѣтнѣхъ апостоли и шѣ тнѣ сѣтнѣхъ шѣци иже въ Некеиѣмъ градѣ и да
имаѣт част съ Юудои и съ трѣклатомъ Юрѣа, въ безъ конечиѣхъ вѣки и мѣки,
амин.

Ѫ ИсоХ, въ лѣто хрѣма август кѣ.

† Гамъ господинѣхъ велѣа.

Ивъ Мѣиснъ Мѣгилъ коевода <м.р.>.

† Крстѣ Даммиѣанъ <писалъ>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pivnița și dughenile
din Iași, în chivărsărie.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit și am
întărit sfintei mănăstiri, unde este hramul Adormirea preasfintei și curatei
și preabinecuvintatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea
fecioară, Maria și iarăși altei sfinte mănăstiri, care se numește Birnova, unde
este hram sfintul și slăvitul și marele mucenic și purtător de biruință al lui
Hristos, Gheorghie și Ioan cel Nou, o pivniță de la chervăsăria din târgul
Iași, unde a fost casa lui Ureche vornicul, din drese de danie și miluire ce au
avut de la Barnovschi voievod și de întărire de la însăși domnia mea, din
prima domnie.

Pentru aceea, să le fie și acum de la noi danie și întărire acelor mai sus
scrise mănăstiri, Adormirea și Birnova, dreaptă ocină, cu tot venitul.

Și de asemenea, domnia mea m-am milostivit și am iertat un om pe
care îl au călugării de la acele mai sus spuse mănăstiri, la acea mai sus scrisă
pivniță, anume Necula, să fie în pace de toate dabilele și angheriile cite vor
fi pe alți sărmani ai domniei mele și orășeni din târgul Iași și de banii de
împrumut și de zloți și de lei și de olac și de jold și de podvoade, și de fin
și de lemne, și de camână mare și mică și de bezmăn și de toate care mai
sus scriem să fie casa lui foarte în pace, numai să aibă a sluji și a vinde vinul
acelor sfinte mănăstiri mai sus scrise.

Pentru aceea și voi, ureadnici din târgul Iași și șoltuz și pîrgari și toate
slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele pe acolo, întru
nimic să nu-l învăluți, nici casa lui, după cum sciem mai sus.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri
sau din neamul nostru sau iarăși pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn
al țării noastre, Moldova, acela să nu le cîntească dania și întocmirea noastră
ci să le dea și să le întărească. Iar cine s-ar ispiti s-o strice, acela să fie

blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui
maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți
care au fost în cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori ble-
stematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Barnovschi, V/3.

Orig., hîrtie (41,5 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aug. 27, de Andrei Tălmăciu căpitan.

351

1633 (7141) august 26, Iași.

*Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de
Huși să lase în pace satele Episcopiei de Huși, să nu le învăluiască
cu târgul.*

† Ивъ Мѣиснъ Мѣгилъ коевода, кожю мнлостію, господарѣ Земли Молдав-
скоѣ. Scriem domniia mea la sluga domniei mele, la deregătoriul de târg de
Huș și la șoltuz și la pîrgari de acoloa și la aprodzi carii veț scoate târgul
să sécere pînea domniei mele acolo la târgu și la comișei carii veț face fin
domniei mele la târgu. Dămu-vă știre, deaca veț vedea cartea domniei mele,
iară voi să aveț a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri a Episcopiei,
întru nemic să nu învăluiț la nevoile târgului, ci târgul să-ș ridice nevoile
cum vor putea, iară satele svintei Episcopiei să fie foarte în pace.

Aceasta vă scriem, într-altu chip să nu faceți.

Оу Ис, въ лѣто хрѣма август кѣ.

† Гамъ господинѣхъ велѣа.

Ивъ Мѣиснъ коевода <м.р.>.

† Тодоснѣ <писалъ>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/38.

Orig., hîrtie (31,2 × 20 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

† Ив Моисн Могила воєвода, божію милостію, господарь Зими Молдавскої. Scriem domniia mea la diregătoriul de Huș și la șoltuz și la pîrgarii de acolo. Dămu-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei mele, iară voi să aveș a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri Episcopiei de Huș, intru nemic să nu aveș a le învălui la cheltuiatele tîrgului, ci să vă deridicaș voi greutatea cum veș putea, cu tîrgul, iar satele Episcopiei să hie intru bună pace, cum au fost și pină acmu.

Aciasta vă scriem și mai multă jalobă să nu vie la domniia mea.

Оу Мс, въ лѣто хрѣма лѣгѣст кѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Моисн воєвода <м. р>.

† Тиквчанъа <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/39.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar și un meserciu ai Episcopiei de Huși.

† Ив Моисн Могила воєвода, божію милостію, господарь Зими Молдавскої. Пишем господство ми слѣга наши, камънари котори вѣзимаѣт камънѣ въ тѣг Хѣши. Дăму-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei mele, iară voi ca să aveș a lăsa foarte în pace o circiumă mare și un cojocar și un mesăr-

giu ce simtu a svintei Episcopie din Huș. Deci intru nemic să nu-i învăluiș pentru căci nu vă simtu voao în samă.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu faceș.

У Мс, въ лѣто хрѣма лѣгѣст кѣ.

Ив Моисн воєвода <м. р>.

Тодосни <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/37.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru mai mulți meșteri ai Episcopiei de Huși.

† Ив Моисн Могила воєвода, божію милостію, господарь Зими Молдавскої. Пишем господство ми срѣдником и шолтѣзом и пѣргаром въ тѣг Хѣши и въскѣм свогим нашим тѣгговчаном въ там. Шоко сврнѣ сѣс лист господства ми, виже да имате вставите село в мирно сими мистри скѣтѣн Епископѣ, едномо кожочар и един месерчѣс и един крѣчмар и един кронтор и а кѣрлар и два вларн, за жолдѣ и за подекоде и за кони за влѣк и за виноградѣ господарских, да сѣ не работате, и за привѣгю и за вѣскѣх ангерѣихъ ман подроених¹ колици сѣт на нишихъ тѣгговчанох, въ ничисоже да не влонтѣ, тѣкмо да заплатитъ они ихъ дабнѣи, кѣлко бѣдетъ тѣггови и пѣсавшѣи скѣтѣн Епископѣ.

И ни никто съ вас вѣлаше на нихъ да сѣ не прѣвѣлѣчете, ниже вловате, прѣд сим листом господства ми.

У Мс, въ лѣто хрѣма лѣгѣст кѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Моисн воєвода <м. р>.

† Ивн <писал>.

¹ Corectat din подроенихъ.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pîrgarilor din Țîrgul Huși și tuturor săracilor noștri Țîrgoveți de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai sfintei Episcopii, un cojocar și un măcelar și un cîrciumar și un croitor și 1 curălar și doi olari, de jold și de podvoade și de cai de olac și de vii domnești, să nu ne lucreze, și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte cite sînt pe alți Țîrgoveți, întru nimic să nu-i învăluți, numai să-și plătească dabilele lor, cît vor fi trebile și poslușania sfintei Episcopii.

Iar altul nimeni dintre voi mai mult să nu-i trageți, nici să-i învăluți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/34.

Orig., hîrtie (33 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Melchisedec, *Cronica Hușilor*, p. 53—54 (orig., cu trad.).

355

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei și Episcopiei de Roman un loc pentru mori în braniște, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, cînd vin la scaunul domniei, la Iași.

† Иѡ Моисѣи Могила воевода, божією милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже господства ми змилостивихом съ и дадохом и потвердихом нашии моли, свѣтѣи цркви, Митрополіи Сучавскон, идеже ест храм свѣтаго велико мученика Христова, Гевргіа, и камо лежат мощи свѣтого и славнаго мученика Ивана Новаго, гдеже ест штьць и молебникъ наше, квр архіепісквп Варлаам и митрополитъ Сучавскій и гдеже [тиже] свѣтаа црква, Епископїя Романская, где ест храм свѣтѣи прѣподобнѣи матери нашеи Параскеви, камо ест штьць и молебникъ наше, квр Дивнисеі еписквп Романскій, на едно мѣсто за млинъ с бранище, на Жижїи, с бродъ на стѣе Чобърчиѡ, противъ рѣцѡ Ковасна,

како свѣтѣи си тамо да имаютъ сътворити соби млинн, да бѣдѡт им за прѣпитанїе коли прїидѡт им до господства ми, с наше стол Іѡскїи, понеже сѡт дааши слово свѣтѣи си да принесѡт соби здѣ комати.

И хотар томъ вше писанномъ мѣстѣ за млин да ест шкрѣсть колико възможетъ стрѣлѣти на въскѣ краи шѣх, како да ест шбонм свѣтимъ цркваам до коле бѣдѡт стоат шбон свѣтѣи цркви.

И кто съ покѡситъ розорити даанїе и милоканїе свѣтимъ, свѣтопочившим и прѣднимъ господарем и наше потвержденїе, таковїи да имаѡтъ съпѣрникъ самъ господъ наше Ісусъ Христосъ и прѣчистѣя его матеръ и свѣтїи и велико мученикѡ Христокъ, Гевргїе и Иванъ Новїи и свѣтаа, прѣподобнаа матеръ наша, Параскевїа, на ст<р>¹ашнѣмъ съдїци Христокѣ, амин.

✠ Иѡс, въ лѣто хрѣма августъ кѡс.

† Самъ господинъ велѣа.

Иѡ Дивнисеі воевода <m. p.>.

† Романскскѡ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugii noastre, sfintei biserici, Mitropoliei Sucevei, unde este hramul sfintului, marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghii, și unde zac moaștele sfintului și slăvitului mucenic Ioan cel Nou, unde este părintele și rugătorul nostru, chir arhiepiscopul Varlaam și mitropolit de Suceava și de asemenea sfintei biserici, Episcopiei de Roman, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Parascheva, unde este părintele și rugătorul nostru, chir Dionisie episcop de Roman, pentru un loc de moară în braniște, pe Jijia, la vadul de la gura Ciobărciului, în fața riului Covasna, pentru ca sfințiiile lor să aibă a-și face acolo mori, să le fie lor pentru hrană cînd vin la domnia mea, la scaunul nostru din Iași, pentru că satele sfințiilor lor sînt departe ca să-și aducă aici bucate.

Iar hotarul aceluia loc de moară mai sus scris să fie împrejur cît se poate săgeta în toate părțile, ca să fie amînduror sfintelor biserici pînă cînd vor sta amîndouă sfintele biserici.

Iar cine s-ar încumeta să strice dania și miluirea sfinților, sfîntrăpoșaiilor domni de mai înainte și întărirea noastră, unul ca acela să aibă pîriș pe însuși domnul nostru Isus Hristos și pe preacurata lui maică și pe sfintul și marele mucenic al lui Hristos, Gheorghie și pe Ioan cel Nou și pe sfînta, preacuvi-

¹ Omis in orig.

oasa maica noastră, Parascheva, la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Romșăscul <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/46.

Orig., hirtie (31,3 × 21,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

356

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dăr a poslușnicilor și a vecinilor săi.

Ioan Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 25 ¹.
Dtto Iassy, 7141 <1633> den 26 ^{t<en>}August.

Ioan Moise Moghila voievod, întărește ca la nr. 25 ¹.
Dat în Iași, 7141 <1633> august 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 140.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

357

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește episcopului de Roman, Dionisie, dăruștea Căuești, pe Prut.

Moisi Moghila voievod, pe rugămintele episcopului Dionisie din Roman, dăruștea și întărește siliștea Căuești pe Prut, să fie în veci a Episcopiei.

¹ Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar* (vezi în acest volum doc. nr. 344, nota 2).

Iași, 7<1>41 <1633> august 26 zile.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 67 v. (nr. 9).

Rezumat.

Un rezumat german cu conținut asemănător, cu data 1633 (7141) august 6, la

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 100.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, 749 (rezumatul de la Arh. St. Suceava).

358

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Episcopiei de Roman o prisacă și un loc de finaț în hotarul satului Gîdintî.

† Иъ Моуи Могила воивода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Дали и потвердили еси господство ми Епископѣи Романскон еднѣ пасикѣ и съ едно мѣсто за синожатами что ест ѡ хотар село Гѣдинци, что тоє мѣсто за пасикѣ и съ мѣсто за синожати било дааніе Епископѣи Руманскон ѡт сѣкто-починешаго господина Ялѣандра воивода и ѡт Петра воивода.

Тѣм ради, како да ест тоє више писанное мѣсто за пасикѣ и за синожати такождри и ѡт нас дааніе и потвержденіе тоє више писаннѣи Епископѣи Романскон, ѡт исписок что имал ѡт Ялѣандра воивода и ѡт Петра воивода и за потвержденіе ѡт знака господства ми, Еремїа Могила воивода. Протоже, ни никтоже да сѣ не смншат, никвчже на вѣкы вѣчнѣи, прѣд сим листом нашим.

Ѧ Іис, въ лѣто хрѣма двѣст рѣ.

Ѧам господинъ какал.

Іъ Моуи воивода <m. p.>.

Ромшжскѣа <писал>.

<Insemnare ulterioară>: ѡт источникъ воднѣи².

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea Episcopiei de Roman o prisacă și cu un loc de finaț care este în hotarul satului Gîdintîi, care acel loc de prisacă și cu loc de finaț au fost danie Episcopiei de Roman de la sfintră-positia domni Alexandru voievod și Petru voievod.

¹ Omisă cifra sutelor.

² Scris cu altă cerneală și de altă mină, urmînd, se pare, o semnătură.

Pentru aceea, să fie acel mai sus scris loc de prisacă și de finaț de asemenea și de la noi danie și întărire acelei mai sus scrise Episcopii de Roman, din ispisocul ce a avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod. Drept aceea, altul nimeni să nu se amestece, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

Domnul a spus.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Romșescul <a scris>.

<Însemnare ulterioară>: De la izvorul apei¹.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, X/11.

Orig. hirtie (31,7 × 22,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1826 martie 13, de Ioan Stamate pitar.

359

1633 (7141) august 28, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor domnești să lase în pace satele Episcopiei de Huși, din ținutul Fălciu.

† Иѡ Моиси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Пишемъ господство ми нашимъ глобникомъ и дешѣгъбенаромъ елицъ кютъ ходети съ слажебахъ господства ми по колостъ Фълчїнскомо. Ико зрїте сїс лїстъ господства ми, виже да емаєте лиште с мирно сєсло²кє свѣткї Епископїе ут Хшш, въ ничисоже де не валоите за глоабе и за дешѣгъбєнїне, нѣ да бѣдетъ с мирно.

И ви велицъ вѣтаѣ, въ ничисоже не валоєте сєлове свѣткї Епископїе, тѣкмо аше шѣрѣцетъ сѣ сѣмрѣти.

Такъ да знаєти, инакъ не зчинїте.

Ѥ Ис, въ лѣто хрѣма авгѣст ки.

† Саламъ господинѣ велка.

Иѡ Моиси воєвода <m. p.>.

† Гимнишъ <писалъ>.

¹ Scris cu altă cerneală și de altă mină, urmînd, se pare, o semnătură.

² Loc rupt în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea globnicilor și deșugubinarilor cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Fălciului. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satele sfintei Episcopii de Huși, întru nimic să nu le învăluți de gloabe și de deșugubine, ci să fie în pace.

Iar voi mari vătavi întru nimic să nu învăluți satele sfintei Episcopii, numai dacă se va afla vreun omor.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 28.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/40.

Orig., hirtie (32 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

360

1633 (7141) <august> 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei hotarele finețelor sale de la Poiana Vlădicăi.

Ioan Moysi Mogila Wojwoda bestimet die Grenzen deren zur Suczaer Mitropolie gehörigen Wissen in Pojana Wladika.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 28 ^{t<en>} Iuny¹.

Ioan Moisi Moghila voievod fixează hotarele finețelor de la Poiana Vlădicăi ale Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7141 <1633> iunie¹ 28.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 111.

Rezumat.

Un rez. rom. Intr-un perilipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea, la Bibl. Acad., MXCVII/29 (aici se folosește pentru „Poiana Vlădicăi“ denumirea „Vlădiceni“).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 750 (text german și trad.); Erbi-ceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 20 (mențiune).

¹ Luna este greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340).

<1633> august 28.

Orheianul și soția sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești.

Adecă ev¹, Orăheianul și cu a me femeie, cu Odochiia, fata lui Ghiorghie de Mogoșești, ev¹ martorisescu cu acestu zapis al nostru cum am vinit noi de bunăvoia noastră la Isac de Sinăhăv¹, de nime nevoiș și i-am vîndut den giurătare de sat a treia parte, den giurătare de sat den gios, ce le-am cumpăratura cu femeia me, Odochiia, depreună. Și ne-am tocmit și ne-au plătit deplin Isac² întro mina noastră deplin. Și av¹ dat șeptedzeci de lei bătuți, bani gata.

Deci în cestu tocmal[l]a noastră av¹ fost Pătrașco de Lucovițe și Anghel de Marmurinți ce av¹ fost staroste la Cernăuți și Ionașco Herțe și Dumitru Lehecinschii și Vasilie Lehecinschii și Andreiaș Talpă de Stroești și Lupul Stroescul de Stroești și Pintelei Barbovschie de Becești și Dumitru Barbovschii ot Becești. Deci ca să aibă a-ș face și diresa domnești, cum mai sus scriem.

Și-<n>³tr-aestă tocmală ca să n-aibă nime a se amesteca den frați noștri, nici de ominii noștri, ca să se știe.

Avgust 28.

† Andreiaș Talpă.

† Ev¹ Ionașco Mironescul pisah zapis.

† Dumitru Lehecinschii <m.p.>.

† Vasilie ot Leheiani <m.p.>.

† Ia popa Sava ot Sinihăv¹ <m.p.>.

† Orhăștanul <m.p.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/49.

Orig., hîrtie (31,7 × 20,3 cm.).

Datat după întărirea domnească din 1633 septembrie 2 (vezi nr. 378).

¹ Așa în text.

² „Isac”, adăugat între rînduri.

³ Omis în orig.

1633 (7141) august 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Gavrilaş Matiaș vornic jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, cumpărată de la Condre vameș.

† Иъ Моисею Могилу воевода, в<о>¹жю м<н>¹л<о>¹стю, г<ос>¹п<о>да¹ръ Земли Молдавскон. Сѡж<е> прѣд нами болѣрин наш Кондре митник, по в<г>¹доброю волю, неким непонѣден, а не прислукан и продад его правою штинис и кѣпжно вт нарѣдениѣ а експленѣ что имал он (lipsește)². . . воевода, что бна имѣ кѣпж вт Продан, половина сѣло вт Васелев, вт волост Чернѣс-ком<с>¹. Тоа продад болѣринс г<осподст>¹в<а>¹ ми, Гаврилаш Мѣтиаш дворник за два стаа и шест десат лен внт<нх>¹; вѣстад сѣ болѣрин наш Гаврилаш дворник и заплатна тнх внш<е> писанинх п<н>¹н<с>¹зи, сѣ лии внтнх, вт прѣд нами и вт прѣд вѣскли нашими болѣри, великими и малими.

Тѣм радѣ, како да ест имѣ и вт г<осподст>¹в<а>¹ ми права штинис и кѣпжно и зрик, непорѣшен<о> николж<е>. И ни да с<е>¹ не змишаѣт.

Пис<ан>¹ с Мѣс<ух>¹, в<к>¹ л<кто>¹ зрѣма дв<г>ста¹ кѣ.

Гам г<оспо>¹динѣ вѣкл.

М<огила>¹ воевода.

Борлѣнѣл³.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră boierul nostru Condre vameș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta lui ocină și cumpăratură din dres de cumpăratură ce a avut de la (lipsește)². . . voievod, ce i-a fost lui cumpăratură de la Prodan, jumătate de sat din Vaseleu, din ținutul Cernăuți. Aceea a vîndut-o boierului domniei mele, Gavrilaş Matiaș vornic, pentru două sute și șasezeci lei bătuți; s-a sculat boierul nostru Gavrilaş vornic și a plătit acei bani mai sus scriși, 260 lei bătuți, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici.

¹ Parantezele editorului.

² Nota editorului.

³ Greșit, pentru Борлѣнѣл..

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpăratură și uric, neclintit niciodată. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 29.

Însuși domnul a poruncit.

Moghila voievod.

Vorleanul¹.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 206—207.

Copie cu o trad. veche, din arh. Trib. din Cernăuți, pachet cu doc. vechi.

363

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornic de Cîmpulung să apere drepturile mănăstirii Sucevița asupra muntelui Gemeleu.

Noi Moisie Mohila v<oe>v<od>, cu mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovei. Scriem această scrisoare domnească vornicului de Cîmpulung, du<mnea>lui Vestir, precum s-a jeluît înaintea noastră rugătorii noștri, călugării sf<intei> mănăstiri de Sucevița, zicînd că stăpînesc acolo un munte, anume Gemeleu, cu multe părae cu pești, unde pasc oile, însă mănăstirea nu are nici un folos din acest munte.

De aceea, primind scrisoarea noastră domnească, să stăruieți ca mănăstirea să-și aibă venitul ei de la acele păscători, așa precum este hotărît în uricele vechilor domni. Dar simțindu-se cineva supărat, unul ca acela să vină înaintea noastră. Așa și nu altfel să se întîmple.

Iași, 30 august 7141 <1633>.

Mohila v<oe>v<od>.

După Bălan, *Nouii doc. cîmpulungene*, p. 20.

Trad. de pe o copie germană din Arh. Bucovinei, Doc. Bortnic, nr. 32.

¹ Greșit, pentru „Borleanul“.

364

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește satul Docolina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

<† Ив Моисе Могиле воєвода, божією мнѣстїю, господарь Земля Младак-скон.> ...¹ bucate ...¹ la casele lor ...¹ nii de acelea ...¹ dea a oameni ce vor trece pre acolo în sus sa<u>¹ în gios, au sluga domnii mele, au slugă boerescă, au hie <ci>¹ ne va fi, nemăruî bucate sau băutură să nu dea, ce cui va trebui, el să-ș cumperi pre bani săi. Numai cine va avea cartea domnii mele, acelaia să-i dea bucate și ce va trebui hrană, cum va scrie cartea domnii mele și turci și tătari și alți soli, pre aceia să aibă a-i griji și a-i străjuî.

Așijdere și voi globnici și deșugubinari și olăcari și potvodari întru nemic să nu-i trageți boi lor la podvoade, nici caii de olac. Și voi, cămănari, nemic să nu-i învăluieți de camănană. Așijderi, dobitocul lor să nu să tragă printru alți oameni sau printru alte sate, numai printru capetele lor să dea ce le va fi biriul, căci domniia mea m-am milostivit și am miluit pre credincios boiarinul domnii mele, ce mai sus scriem, cu acel sat, ca să hie a lui, cu tot venitul. Și de camănană încă i-am ertat, căci țin băutură prentu solii ce trec.

Așijderi și voi, șoltuji de Vaslui și de Bîrlad, ce vor hi podvoade din sus să le treceți la Bîrlad, ce vor hi din gios să treceți la Vaslui, iar docoleni să hie în paci. **Инак не счините.**

✕ Ис, ✕рѣма двѣст ѿ.

† Сам господинъ велѣа.

Ив Моисе воєвода <m. p.>.

† Андрей <писал>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, Fond Spiridonie, XXI/69.

Orig., hîrtie (24,2 × 20,1 cm.), rupt în partea de sus, pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 21—22 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 20 (orig.); idem, *Surete*, XV, p. 74—75 (orig.).

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco postelnic al doilea seliștea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul tirgului Birlad.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, воєжю милостію, господарь Земли Молдавскон. Єже господство ми оумилостивихом съ и дадохом и помилувахом наш вѣрнїи болѣрин, Пѣтрашко вторїи постелник, съ една селїще, на имѣ Попѣнїи, что ест ѡ колост Брѣладскон, что тоа селїще наш прѣжде была права наши господарско, прислашно къ школ трѣг Брѣладскон, радї его правою и вѣрною службѣ что нам послѣжна и земли наше.

Тѣм радї, тоа выше писана селїще да ест емѡ и шт господства ми права штинно и дѣдинно и зрик и потвѣрженїе и даанїе и милуванїе, съ вѣсем доходом, непорѣшенное николиже на вѣки. И ин да се не змишает прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, акто «зрѣма август ѿ.

† Сам господинъ вѣка.

† Иѡ Моиси воєвода <т. р.>.

† Іѡнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe creștinul nostru boier, Pătrașco al doilea postelnic, cu o seliște, anume Popeni, care este în ținutul Birlad, care acea seliște mai înainte a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Birlad, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care ne-a slujit-o nouă și țării noastre.

De aceea, aceea mai sus scrisă seliște să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire și danie și miluire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> august 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Io Moisi voievod <т.р.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/54.

Orig., hirtie (31,5 × 19,5 cm.), pecete mică, aplicată.

Cu o trad. din 1814, ibidem, nr. 58.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (regist).

1633 (7141) august 30.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Fintina, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fost vornic.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, воєжю милостію, господарь Земли Молдавскон. Єже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, слѣга и болѣрин нашимѡ, Ставѣр бие дворник и тїгал за лице, прѣд нами, на молбеник нашими калѣгерѣ шт свѣтла манастир Галата Бише, ради село Фѣнтѣна, что на Церѣла, въ колост Текѣчскомѡ, рекѣци прѣд нами Ставѣр бие дворник како тот село ест емѡ права и стара штиннѡ, дѣдиннѡ и держит калѣгерѣ без исправлѣ. Я штци мнїхи, шни казали како тот село ест им данїе и милуванїе шт поконнаго Іѡнаке постелник. Я Єнакѣви постелника вѣше емѡ кѣпечно шт Ставѣр бие дворник и шт иннїх плѣменик его, како сказовали прѣд нами и нареденїе за викѣпанїе, что имала Іѡнаке постелник шт Стефан воєвода Томшевича и записе за мѣртѡрїе шт вѣси болѣри шт тогда, шкоже и из нїх мнози прѣкашнїа съ и нинѣ въ диван господства ми, свѣдѣтелствова како бия продаа Ставѣр того село.

Ино господство ми и съ нашим свѣтлом създїхом нїх правѣдним съдїе, по законѡ земскон и по истини нареденїе еже сказовали штци мнїхи и шт прѣд хотѣр, како бо съ истинноа вѣше продаа Ставѣр бие дворник тот село.

Тажѣ, а слѣга и болѣрин нашим, Ставѣр бие дворник, шн зостал шт прѣд нами и шт вѣс закон земскон, а штци мнїхи шт Галата Бише, шни шправавили съ и поставили соби фїерїю кѣ злати въ вїстерїю господства ми.

Того ради, то село, на имѣ Фѣнтѣна, на Церѣла, како да ест шт господства ми права штиннѡ и дѣдиннѡ и зрик и потвѣрженїе, съ вѣсем доходом и да се не и маи тїгали за сїа тѣж и не вѣдѣивати¹ Ставѣр бие дворник на калѣгерѡ николиже на вѣки. И на² не змишает.

✠ зрѣма август ѿ.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic și a pîrit

¹ Greșit, pentru *добивати*.

² Greșit, pentru *ни да съ*.

de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Galata de Sus, pentru satul Fintina, care este pe Gerul, în ținutul Tecuci, spunînd înaintea noastră Stavăr fost vornic că acel sat este al lui, dreaptă și veche ocină, dedină și îl stăpînesc călugării fără ispravă. Iar părinții monahi, ei au spus că acel sat este al lor danie și miluire de la răposatul Ianache postelnic. Iar lui Enachie postelnic i-a fost de cumpăratură de la Stavăr fost vornic și de la alte rude ale lui, precum au arătat înaintea noastră și drese de cumpăratură, pe care le-a avut Ianache postelnic de la Ștefan voievod Tomșevici și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, precum și dintre dînșii mulți s-au întimplat și acum în divanul domniei mele și au mărturisit că Stavăr a vîndut acel sat.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și după adevăratele drese pe care le-au arătat părinții monahi și după hotar, cum că în adevăr vînduse Stavăr fost vornic acel sat.

Astfel, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar părinții monahi de la Galata de Sus s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 de zloți în visteria domniei mele.

Pentru aceea, acel sat, anume Fintina, pe Gerul, să fie de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și să nu se mai pirască pentru această piră și să nu dobîndească Stavăr fost vornic împotriva călugărilor niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

7141 <1633> august 30.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 205.

Copie.

EDIȚII: Mihail, *Doc. și zapise Constantinopol*, p. 34—35 (trad. din 1795 august 10).

367

1633 (7141) august 30, Iași.

Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleşăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

Nämlich ich Pfaff Aftanasi, Lazar's und Anastasia's Son, schreibe und bewarheite mit dieser meiner Verschreibung dass ich nach meinem guten Willen, von niemand genötiget oder gezwungen, dem Vater Evlogi Bischof von Radauz die Hälfte des Dorfes Meleschäuz, den oberen Teil, verkauft

habe, um meinem Vater Lasar, meiner Mutter Anastasia und mir, ein Gedenknis zu machen, denn dieses war mein warhaftes Ahngut von meinem Vater Lasar her der ausser mir keine Kinder hatte. Zwar hatte ich diese Hälfte der Dorfsstatt Meleschäuz, den oberen Teil, dem heil<ige> Kloster Solka gegeben damit es jürlich für meinen Vater Lasar, meine Mutter Anastasia und für mich ein Gedenknis sei, da ich jedoch hierauf mit dem Vater Bischof Evlogi, dem Egumen von Solka und den Kälugärn erwogen dass das Kloster von diesem Dörfchen keinen Nutzen habe, in dem der Vater Bischof Evlogi schon vordem dort die untere Hälfte dieses Dorfes besessen hat gekauft von Demeter aus Turiatka, so habe ich erachtet und diese obere Dorfs-hälfte Melescheuz dem Vater Bischof Evlogi um 200 Rotgulden(#)guten Geldes überlassen. Mit diesem Gelde habe ich sodann dem heil<ige> Kloster des Erachtens, dass Bienen stöcke demselben nützlicher seien 200 Bienenstöcke gekauft auch demselben zwei Bienengärten, den einen bei Klit, unweit des Dorfes Solka, den anderen beim Dorfe Botêschêni gemacht, auf dass sie mir und meinen Ältern Lasar und Anastasia jürlich ein Gedenknis seien unverbrüchlich in Ewigkeit solange diese heil<ige> Kirche bestchen wird, denn dieses Vatergut war mein aufrechtes Ahngut von meinen Ältern her das ich auch wieder für die Seelen meiner Ältern gegeben habe. Deshalb soll auch niemand aus meinem Geschlechte oder meinen Nachkommen was zu schaffen haben, um sich einzumengen und diese von mir gemachte Stiftung zu vernichten. Wenn es aber jemand wagen möchte diesfalls einen Rechtsstreit zu erheben so soll ihm weder bei einem Gerichte noch von einem Gesetze Glauben beigemessen werden, sondern meine Stiftung gemacht sein für ewiglich. Derjenige aber der sie vernichten würde, der soll verflucht sein von Gott dem Herrn, von der Reimsten, von den zwölf heil<igen> Aposteln und von allen Heiligen und soll mit dem Segen der vier grossen Erzhirten, die im Moldau-Lande sind, gebunden sein.

Und bei unsrer Übereinkunft war der Vater Barlaam Metropolit von Sućawa, Dionisi Bischof von Roman, Mitrofan Bischof von Husch, Pfaff Josef Egumen von Solka, der Voregumen Benjamin, der Voregumen Georg der Voregumen Anton und der ganze Verein, dann Simion von Solonez, Jeremiä Murgulez und gute Leute Rainnachbarn zugegen.

Und zu mehrerer Beglaubigung und Zeugenschaft, haben wir Siegel und Unterschriften beigesetzt auf dass man das was wir schreiben und bezeugen wisse und glaube.

Geschrib<ien> zu Jass, im J<ahre> 7131 <1633> Aug<ust> 30.

Barlaam Metropolit.

Dionisi Bischof zu Roman.

Anastasi.

Adică eu, popa Aftanasie, fiul lui Lazar și al Anastasiei, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu cum eu de bunăvoia mea, de nimeni silit, nici asuprit, am vîndut părintelui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate de sat de Meleşăuți, partea de sus, pentru pomenirea tatălui meu, Lazar, a mamei mele, Anastasia și a mea, căci aceasta a fost dreapta mea ocină de la tatăl meu, Lazar, care n-a avut alți copii în afară de mine. Această jumătate de sat de Meleşăuți, partea de sus, am dat-o sfintei mănăstiri Solca ca să fie an de an pomenire pentru tatăl meu, Lazar, pentru mama mea, Anastasia și pentru mine; dar socotind cu părintele Evloghie episcopul, cu egumenul și cu călugării de la Solca că acel sat nu este nici un folos mănăstirii și stăpînind părintele Evloghie episcopul de mai înainte acolo jumătatea de jos a acelu sat, ce i-a fost cumpăratură de la Dumitru din Tureatca, am socotit și am lăsat acea jumătate de sat de Meleşăuți, jumătatea de sus, părintelui Evloghie episcop, pentru 200 galbeni roșii, bani buni. Cu acești bani am cumpărat eu sfintei mănăstiri, socotind că stupii i-ar fi mai de folos, 200 de stupi și i-am făcut două prisăci, una la Clit, lingă satul Solca, alta la satul Botășani, ca să fie pomenire din an în an mie și părinților mei, Lazar și Anastasia, neclintit în veci cît va sta acea sfîntă biserică, căci aceasta mi-a fost dreaptă ocină de la părinții mei, pe care am dat-o pentru sufletul părinților mei. De aceea, nimeni din neamul meu sau din urmașii mei să n-aibă treabă a se amesteca și să nu strice această întocmire a noastră, iar cine va căuta să ridice vreo piră, unul ca acela să nu aibă credință la nici o judecată și la nici o lege, fiind întocmirea noastră veșnică. Iar cine o va strica, acela să fie blestemat de Domnul Dumnezeu, de Preacurata, de cei 12 sfinți apostoli, și de toți sfinții și <dania noastră>¹ să fie cu binecuvîntarea celor patru mari arhipăstori din țara Moldovei.

Și la învoiala noastră au fost de față părintele Varlaam mitropolitul Sucevei, Dionisie episcop de Roman, Mitrofan episcop de Huși, părintele Iosif egumen de Solca, proegumenul Veniamin, proegumenul Gheorghe, proegumenul Anton și întreg soborul și Simion de Soloneț, Ieremia Murguleț și oameni buni megieși.

Și pentru mai mare credință și mărturie, ne-am pus pecețile și iscăliturile pentru ca să se știe și să se creadă ceea ce scriem și mărturisim.

Scriș în Iași, în anul 7141 <1633> august 30.

Varlaam mitropolit.

Dionisie episcop de Roman.

Anastasia.

După Wickenhauser, *Solka*, p. 96—97.

Trad. după orig. rom., cu patru peceți.

ALTE EDIȚII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 207—208 (trad. rom. după Wickenhauser, *Solca*); Costea, *Solca*, p. 222 (după Balan, *Doc. bucovinene*).

¹ Omis.

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Adam, fiul Palaghiei, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

† Adecă eu, ficiorul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu, eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici inprisuratu, am vîndut din[n] a patra parte de sat de Bogdănești, de ținutul Romanului, ce iaste partea lui Ion Măcău, eu am vîndut din[n] a cincea parté, din partea moșu-mieu, lui Sociu, partea mamei mele, Palaghiei, și a mătușe-mea Nastei și a uncu-mieu, al Onului, pentru ce au vîndut i partea mamei, mai multă decît aicea în Bogdănești, în sat în Obîrșie, în ținutul Niamțului. Deci eu am vîndut părțile lor dintr-acesta sat ce mai sus scrie, cu tot vinitul de tutindirilea, Béchei pîrcălabului de Bogdănești, de ținutul Romanului. Și deplin mi i-au plătitu întru minule méle cu bani gata, optu galbeni, bani buni, ca să-i hie lui ocină și moșie neclătită, de-naintea a oameni buni, preuș și slugi domnești: popa Arvintie de Bogdănești și Ion vist<iernicel> de acolea și David de acolea și Gavrița de acolea și Gurie de acolea și Gligorie, ficiorul popei, de acolea.

Și așijderea, eu, Crețul, ficiorul lui Iachim, nepotul lui Mihai, iar am vîndut partea tătine-mieu, lui Iachim, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-acesta satu și dintr-acesta bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit întru minule méle cu bani gata, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Ion vist<iernicel> din Bogdănești și Gapie de acolea și Gligorii de acolea.

Și așiderea, eu, Ștefan, ficiorul Gahiei, nepotul lui Mihaciu, iar am vîndut partea mamei méle, a Gahiei, iar dintr-acesta satu și iar dintr-acesta bătrîn ce mai sus iaste scris, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Gurie de Bogdănești și Gligorie de acolea și Dumitru de acolea.

Și așijderea, eu, Fetion, ficiorul Măriei, nepotul Maicăi, iar am vîndut dintr-acesta satu și iar dintr-acesta bătrîn ce mai sus scrie, partea moașe-mea Maicăi, toată, cu tot vinitul, din tot locul ce să va alége cu dreptul, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi-au plătit cu bani gata, cincii galbeni, bani buni, denaintea a oameni buni, preuș și slugi domnești, anume: popa Arvintie

de Bogdănești și David vist<iernicel> de acoloa și Ion diac de acoloa și Vrabiiian de Cerătăoani.

Și așijderea, eu, Ionașco, ficiorul lui Sotu, iar de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înpresurat, mi-am vîndut partea mea toată de ocină și moșie, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-acela satu și iar dintr-acela bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pircălabului. Și deplin mi i-au plătitu întru minule méle cu bani gata, doadzeci de lei, bani buni, denainté a oameni buni, anume: Arvintie de Bogdănești și Nechifor de acoloa și Văscan de acoloa și Toader de acoloa.

Mai mare credință, ni-am pus și pecetiile, să să știe.

Văleatu 7142 <1633—1634>.

Bibl. Acad., CXVI/95.

Orig., hîrtie (32 × 19,7 cm.), șase peceti aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 177—179 (orig.).

369

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

† Adică eu, Toadir și cu surorile méle, cu Mărica și Sulunea, ficiuri Maftiiu Surici din Săcuiani, așjidirile și nipuții mei, ficiurii Irimii, frățîne-meu, nui înșini mărturisim cu cistu zapis al nustru, i-am vîndut nui a nustră parte, dereptă ocină și mușii ce i-am avut nui în cutul Durduciștelor, den[n] a triia parte a patra parte. Așjidirele, am vîndut și o cumpărătură ci i-am avot de la tată-meu Maftieiu, o cumpărătoră den parte Inicii. Dicie nui i-am vîndut loi Dumitrașco Varnav deriptu treisprădzăci galbini, bani buni. Nui i-am vîndut di bunăvoia nustră, de neme nivuiți, nici asupriți, în <tot>¹ lucol, în cîmpu și în vatra satului și într-apă și în păduri și în tut lucul, cîtu i să va alegi parte nostră, dennainte pupie loi Grigorie și Toader Cuzeo și Ionașco, ginerele lui Vasluianul și Tofan Rîmbas și Ghețău și Radul den

¹ Rupt in orig.

Cuciulați și Dumitru Tătarul de la Pudu Leloe și Tufan a priuteasăe și <I>¹ri-miia Varnav și mulți oameni buni.

Deci ca să-i hie lui ocină și mușii în véci și să-și facă și derésă dumniște.

Și Grigorie a Surii am scris.

Déci nui, vâzin[din]du plată deplenă, nui ne-am pus pecițile și am iscălit, ca să să știe.

Дѣто хърмѣ.

Ghéțiu.

Popa Gligorie.

Cozea.

Rîmbas.

Ionașco.

† Из Глигоріе нскал <т.р.>.

Radu.

† Сриміе Варнака нскал <т.р.>.

<Pe pagina a treia, însemnare contemporană>: 13 ughi,² scris din a 3 parte și 4 parte.

Bibl. Acad., CCXCIII/2.

Orig., hîrtie (30,7 × 21,6 cm.), cinci peceti aplicate.

370

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Mărturie pentru o săpătură a lui Pilipovschi.

Eu, Ghiorghii Oana, scriiu și mărturisescu cumu au venitu Pilipovschi cu cartea mării sale lui vodă la noi, să strîngem omeni buni și megiași ca să socotimu pentru o săpătură ci <au> cumpărātu Pilipovschi cu Nistoru înaintea mării sale lui vodă și au strî<n>su oameni buni și bătrîni și de sus și de în gios, anume Ionașco Coșăscu lși Mirăuță sin Coșăscului și popa Motășu și Ionașco sin Oanei Echimu și Dolhan ot Stîngăcei și Dumitru ot tam și

¹ Omis in orig.

² Neclar.

mulți oameni buni și de sus și de în gios[s]u de amu socotitu noi cu sufletele noastre și amu aflatu noi că acea săpătură iaste săpată de Piliposchi, iară Nistoru n-ari o treab<ă> cu ace săpătură și noi o-mu datu cu su(f)letele noastre lui Piliposchi.

Și pre mai mari mărturei, ne-amu pus și pecețilé.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XL, f. 129, nr. 130 (transcriere cu caractere chirilice după orig., trei peceți aplicate.).

371

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar.

† Ив Моѵсею Могила воєвода, б<о>жю м<и>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>-рѣ Земан Младавскон. Ож<е> прїиде, прѣд нами и прѣд нашими вѣскми болѣри, савра наш Дѣмитрашко, с<ы>нѣ болѣринѣ нашемѣ вѣрномѣ Гангїи великомѣ логофетѣ и принѣсил прѣд нами един запис за свѣдѣтелство ут Павѣл, с<ы>нѣ Гергїе Гергина питар, сътворен ут прѣд болѣри, имѣ Тѣстѣл логоф<е>т и Дѣпѣл Шептелич и Тоадѣр дѣпак и Дѣмитрашко Кокоранѣл дѣпак и ут прѣд многи люди добри, іакож<е> вѣстал вѣш<е> писанномѣ Павѣл, с<ы>нѣ Гергїи питар, неким непоножден, а не приселован, нж за свою доброю волю и продал един свою правою холоп циган, имѣ Пентен съ жителница ег<о> и съ дѣти свои, на имѣ Бас<и>лїе, Мѣра и Настасїѣ, что били емѣ за кѣпѣж ут Ивнашко Стронча, с<ы>нѣ старак<о> Стронча логофета. Тотї продал савси нашемѣ Дѣмитрашко Генгович ради пѣтдѣскѣта талер, п<и>н<к>си добри.

Ино ми, вѣдѣвшѣ тот вѣш<е> реченомѣ запис за свѣдѣтелство и за доброволною токмеж и за полною платѣ къ рѣк Павѣл и брат ег<о>, Барфоломїю, с<ы>новец Гергїи питар, г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми вѣровахмо ег<о> и такожде ре и ут нас дали и потвѣдихом савси нашемѣ Дѣмитрашко, с<ы>нѣ Гангїи

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

великомѣ логоф<е>т, тотї холопїи цигани, Пентен съ жителница ег<о> и съ дѣти нѣ, да ест емѣ правнѣ холопїи циган и вѣкѣпанїе ут нас, съ вѣсем доходою. И ин да с<ы> не змншѣт прѣд сим листом г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми.

† Ис, в<ъ> л<к>то <зрмв.

† Сам г<о>сп<о>д<и>нѣ велѣл.

Ив Моѵсею воєвода¹.

† Тоадѣр <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Dumitrașco, fiul boierului nostru credincios Ghianghea mare logofăt și a adus înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar, făcut dinaintea boierilor, anume Tăutul logofăt și Lupul Șeptelici și Toader diac și Dumitrașco Cocoranul diac și dinaintea multor oameni buni, cum s-a sculat mai sus scrisul Pavăl, fiul lui Ghiorghie Gherghina pitar, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de a lui bunăvoie și a vindut un drept rob țigan al său, anume Penten cu soția lui și cu copiii lor, anume Vasilie, Mura și Nastasiia, care i-au fost lui de cumpărătură de la Ionașco Stroici, fiul lui Stroici cel bătrîn logofăt. Acela i-a vindut slugii noastre Dumitrașco Ghengovici pentru cincizeci taleri, bani buni.

Deci noi, văzînd acel mai sus spus zapis de mărturie și tocmeală de bunăvoie și plată deplină în mîinile lui Pavel și ale fratelui lui, Vartolomei, fiii lui Gherghina pitar, domnia mea am crezut și de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, acei robi țigani, Penten cu soția lui și cu copiii lor, să-i fie lui drepti robi țigani și cumpărătură de la noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1633—1634>.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moiseiu voievod.

† Toader <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XIV, p. 511—512 (transcriere după orig., pecete aplicată, sfărîmată).

Datată după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

¹ Semnătură decalchiată de Ghibănescu.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stărceni, ținutul Soroca.

Scrisori pe părțile din sat din Stărceni, tij la ținutul Sorocăi:

2 ispisoaice domnești, unul de la Istrate Dabija vodă și altul Moisăi Mogilă vodă din let 7142 <1633—1634>.

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 224.

Mențiune dintr-un perilipsis din 1749 martie 2 cu documentele moșiilor lui Apostol, Pătrașco și Ștefan Catargiul.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Birlad, ținutul Tutova.

Ispisoc de la Moisăi Movila vodă, leat 7142 <1633—1634>, pe moșia Dolheștilor, pe Birlad, ot ținutul Tutovei.

Bibl. Acad., MCDXCV/198.

Rez. dintr-un perilipsis.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 ianuarie 11> 7142.

Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoani, ținutul Roman.

† **ГѢ СКО МН**, Ion Ciolpan, scriu și însumi pre mine mărturisesc cu cestu zapis al mieu cum am vîndut eu de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nice împresurat, a mia direaptă ocină și moșie ce am avut, loc de trei case, dumisale giupînului Lupul Prăjescul clucer, direptu doo sute de taleri, bani

buni, pre acéle trei case din sat din Săoani, ce-s în ținutul Romanului, doo case ce am întorsu banii Mărghitei, iar o casă mie-mi iaste cumpărătură de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaș. Deci dumnealui mi i-au dat deplinu plată pre acéle trei case, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie, cu tot venitul, din tot locul, din vatra satului și din cîmpu și din bălț și din tot locul.

Și aciastă tocmală o am făcut denaintea dumisale părintelui nostru logofătului Ghénghei, logofătul cel mare și denaintea dumisale lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare și denaintea Tăutului logofătul și denaintea lui Ghiorghie Năvrăpăscul și a lui Lazor Moțoc și a lui Vasilie de Pietriș și a lui Iacob Moțoc de Văscani și a lui Costantin Adam de Vlădești și a lui Pătrașco Ciogolea de Ionășești. Eu Bărnat încă m-am prilejit într-această tocmală.

Тоѣ пишем и свѣдѣтелъ съ сим нашъ записъ.

Писъ с...¹, въ лѣто «ЗРМК МѢСѢЦА»².

Изъ Глангкѣ велъ логофѣтъ <т.р.>.

Пѣтрашко Башотѣ <т.р.>.

Изъ <ТѢШТА>³ логофѣтъ искалъ <т.р.>.

Eu, Ion Ciolpan însumi, cu mîna mea am scris. Изъ Ионъ Чолпанъ <т.р.>.

Изъ Гюоргие Нѣврѣпѣскѣа <т.р.> timplatu-ne-am și noi într-aciastă tocmală.

Bibl. Acad., CDLXVII/11.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), opt peceti aplicate.

Datat după văleat și întărirea domnească din 1634 ianuarie 11 (Bibl. Acad., CDLXVII/12).

1633 (7142) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod imputernicește pe Isac Stîrcea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popeni și vecinii de acolo.

† Изъ Монасѣ Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Dat-am carte domniei mele slugei noastre Isac Stîrcea și giupînesei lui spre cée ca să hie tari și puternici cu carte domniei mele a-ș ține satul Popenii,

¹ Loc alb în orig.

² Luna și ziua nu au fost scrise.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru fînă.

† Ив Моисе Могила воєвода, божію милостію, господарь Земан Младескон. Дали и поновилан есми сес лист господства ми молезникъ нашеиш, ерш-менш и късемш съборш въ сѣктаа манастир Бистричскон и кого уни кют послати, уни да сѣт моцни и силни съ сим листом господства ми държатї и въ-зиматї мито малое въ трѣг Бакоек и коли прїидет нѣкое повоар или половеач съ мѣдо или иноє кѣпство уни да възимает им мито.

И държати къси полѣнш съ сѣножатни, въ повѣздѣ по гдѣ бѣдет мѣсто и приход манастирских. Я аще бѣдет нѣкто възѣли им нѣчто или сѣножатї, бѣдет им косите а уни да имаєт възѣтї сѣ назад, етї сѣктѣи манастир іакоже и до сѣда дръжали. Да бѣдет испальна мольба тим православни христїани, господарем прѣжде вившїи въ земан Младескѣи. Я аще кто държит им нѣчто съ свое селоє таковаго великое каранїє бѣдет имати въ господства ми.

Тѣм радї, никто въ срѣдници или шолтѣс или есд кого да не смѣєт тамш замшати сѣ или възѣтї ничто, прѣд сим листом господства ми.

Пис с Ис, лѣто «ѣрме септемвриє в».

† Сам господинъ велѣл.

Ив Моисе воєвода <т.р.>.

† Демитрѣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am innoit cu această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire Bistrița și pe cine vor trimite ei, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să ia vama cea mică din târgul Bacău și cînd va veni vreo povară sau poloboace cu miere sau altă cumpărătură ei să le ia vamă.

Și să stăpînească toată poiana cu fînă, de pretutindeni pe unde a fost locul și venitul mănăstiresc. Iar dacă le va fi luat cineva ceva sau le va fi cosit finul, ei să ia totul înapoi, să fie sfintei mănăstiri precum și pînă acum

care le este de moșie giupînesei a lui Isac Stircia. Nime să nu să amestece la moșie ei, ca să hie cu pace satul și vecini, pentru ce oprise vornicul Gavri-laș, iar domnie mea ținem în samă o carte ce are de la Alecsandru vodă, ficiorul Radului[i] vodă, Dumnădzău-l pomenească.

Nime să n-aibă trebă la cela sat denainte cărței domniei mele. Инак не счинитѣ.

Пис с Ис, въ лѣто «ѣрме септемвриє.

† Сам господинъ велѣл.

Bibl. Acad., CLX/105.

Orig., hirtie (18,5 × 18,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

376

1633 (7142) septembrie 1, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliștea Dădești, pe Sirca, în ținutul Roman.

† Ив Моисе Могила воєвода, божію милостію, господарь Земан Младескон. Аdecă domnia mea am dat și-am întărit boiarinului nostru, Lupului Prăjescului cliuceriul, a sa dreaptă ocină și moșie, den derése ce au avut de la Erimiia vodă și de la Costantin vodă și de la alți domni mai băтрini, аume pre sat, pre seliște ce să chiamă Dădeștii, pre Sirbca, la ținutul Romanului și cu tot hotarul ce să începe de în valia Căcainei și tréce prestre Sirbca pînă în movilița Piscului, de acolo tréce drumul cel mare la movilița Dimburilor și lovêște la Glodișoare, unde au fost Odaia Banului și de-acii mѣрге la deal pînă în hotarul Costeștilor și de acolo mѣрге în gios la vale, preste Sirca, pînă la hotarul Ezerénilor.

Déci și domniia mea, vădzindu a lui drépte derése de la acei domni cum mai sus serie, dat-am și i-amu întărit, ca să-i fie ocină și moșie și cu tot venitul, neclătītă în véci. Alții să nu aibă a se amestica прѣд сим листом нашеим.

Пис с Ис, въ лѣто «ѣрме септемвриє а дъни.

† Сам господинъ велѣл.

† Глангъ вел логофитъ счи и искаах <т.р.>.

† Гергїє <писал>.

Bibl. Acad., DCXCV/29.

Orig., hirtie (32 × 21 cm.), pecete aplicată, căzută.

au stăpînit. Să fie deplină ruga acelor pravoslavnici domni creștini, foști mai înainte în țara Moldovei. Iar dacă cineva le va stăpîni ceva cu puterea sa, unul ca acela va avea mare pedeapsă de la domnia mea.

Pentru aceea, nimeni dintre ureadnici sau șoltuz sau cine va fi să nu îndrezească a se amesteca acolo sau să ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7142 <1633> septembrie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/36.

Orig., hirtie. (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 544—545 (orig., cu trad.).

378

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Udochiia.

† Нв Моѵси Могила воєвода, божю милостію, господарь Земли Молдавскон. Адеці ау венит інaintea noastră sluga domniei méle, Orheianul și cu făméіа lui, Udochiia, de nimene nenăvoіџ și de nimene іnpresurați, ce de <a>¹ lor bunăvoe și ș-au vіndut a lor dreaptă ocinі și cumpărătură din sat din Mogoșăști, a treia parte din giумătate de sat dintr-acel sat, partea de gios. Aceasta parte o аu vіndut slugei noastre, lui Isac de Sinehău, dreptu 70 de lei băтуџ. Deci sluga noastră Isac s-au sculat de аu plătit acei bani, ci mai sus serie, deplin іntru minule slugei noastre, lui Orheian și a făméіи lui, Udochie.

Deci noi, vădzіndu a lor de bunăvoe tocmală și deplină platі, noi іncі le-am dat și le-am іntărit, să hіe lui Isac dréaptі moșіe și cumpіrătură cu tot vіnitul, cіt să va аlége pre аcea a triia parte din giумătate de sat, partea din gios, pre unde va hі ținut sluga noastră, Orheianu, тоаті аcea parte să

¹ Omis în orig.

aibă a ținea sluga noastră Isac și oaminiі săі și sămіnție lui, neurnіџ să hіe nіci dănăoară іn véci prispre cartea domniei méle. Инак не бсдет прѣд сим листом господства ми.

† У Ис, акто «врнѣ септемвриѣ б.

Господинѣ вела.

† Гангѣ вѣк логофѣт вѣи и сѣ искааџ <m.p.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/50.

Orig., hirtie (30,1 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Iorga, *Sl. și doc.*, XXII, p. 206—207 (orig.).

379

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poieni la Ceahlău și un loc de stîină la Pingărați.

† Нв Моѵси Могила воєвода, божю милостію, господарь Земли Молдавскон. Дали есми сѣс лист господства ми молебницім наши калѣгери вт сѣкѣ та монастири Бистрица, едеже ест храм Ѧспеніѣ прѣчистіѣ Богородице, на вт- [т]врѣжденіѣ старое вранище, по зрик Стараго Стефана воєвода, что сѣк починает вт потока Сѣрата, через Бистрица на Доамна и до Інгѣрчїа Сѣкѣла, вт Козанчѣ, сѣ Белное Гор, на Полѣкниці в Хитивана, на Пентенѣла и сѣвѣкспакѣет сѣк вѣ Тазлъвскою монастир¹ вранищѣ до Рѣкитиш и до пискѣла Балици, долѣк междо Таркѣс <и>² Бистрици и дѣк полѣкни междо Чахлъс, через Бистрица на Жорколѣ, до пискѣ Бѣки²кѣла и под Чахлъс, с Кіпаждѣ до Ѧпришани, до самое Мифтодѣ³, до встїѣ Пѣнгѣрчорн, до вѣрѣшіѣ и мѣсто за стѣнѣс с Пѣнгѣраци.

И никто тамо да не имаѣт вѣци пасити или рибѣс ловитѣ или работи дрѣкѣво с лѣсо или прѣстїѣ или хмѣл дерѣчи или врѣчи или бсд что, без нѣ знанїѣ. И аще кого они знаюѣт тамѣ прѣд рѣченномѣ мѣсто, а они да ест моцени и силени сѣс лист господства ми вѣзѣти что они бсдет иматї при сѣкѣ.

¹ Тазлъвскою монастир, scris peste loc șters.

² Omis în orig.

³ Pentru самое Мифтодѣ, vezi nota de la doc. nr 68.

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teișori din ocolul târgului Botoșani, scutindu-l de dări.

† Иво Моиси Могила воєвода, божию милостию, господаръ Земли Милдаеском. Дани исми и потеръдани и поновили молиеником господства ми, игъмени и въсѣмъ съборъ въ сѣкта монастыри зовѣмаа Бишина Гълата, едно село, на имѣ Тишорни, въ окоа тръг Ботъшански, что тоѣ село бѣше право господарски, прислашино къ окоа сѣмъ книше писанномъ тръгъ. Я кжда бѣше къ дани благочистиваго поконниаго Петра воєвода, дадох и помиловах того село книше писанки сѣктѣн монастыри Гълати. Такожде и господство ми, къ прѣколъ господство, потеръдихом им, тиже и нѣмѣ поновихом, како да ест им и вът нас права штинна и дани и милостивѣ и зрик и потеръжденѣ, съ въсѣм доходом.

Тѣм радѣ, зрѣдници Ботъшански и иншихъ савъзеници да не имаюти ни дно дѣло съ того село Тишорни, тѣкмо скоа дан да имаюти давати, по писанию, съ иншихъ селахъ вът окоа. Я им да се не змишаѣт прѣд сим листомъ господства ми.

✠ Ис, лѣто «зрѣмѣ септемвриѣ г.»

† Сам господинъ велѣл.

† Шандир <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit și am innoit rugătorilor domniei mele, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Gălata de Sus, un sat, anume Teișorii, din ocolul târgului Botășani, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul acestui târg mai sus scris. Iar cînd a fost în zilele binecinstitorului răposatului Petru voievod, a dat și a miluit acel sat mai sus scrisei sfintei mănăstiri Gălata. De asemenea și domnia mea, în prima domnie, le-am întărit, de asemenea și acum am innoit, ca să le fie de la noi dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul.

Pentru aceea, ureadnicii de Botășani și alți slujitori să nu aibă nici o treabă cu acel sat Teișori, numai să dea darea lor, după cum sint scriși, cu alte sate din ocol. Iar altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Insuși domnul a poruncit.

† Șaidir <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/4.

Orig., hîrtie (31,5 × 20 cm.), pecete timbrată, căzută.

Протоже никто да не смѣет държати или шпирати прѣд сим листомъ господства ми. Инак не бѣдет.

✠ Ис, лѣто «зрѣмѣ септемвриѣ г.»

† Сам господинъ велѣл.

† Иво Моиси воєвода <м.р.>.

† Дѣмитръ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, pentru întărire, după uricul lui Ștefan voievod cel Bătrîn, pe braniștea veche, care se începe de la piriul Sărata, peste Bistrița, la Doamna și pînă la Angărciia Săcul, de la Cozance, cu Muntele Mare, la Poienițe dinspre Hitioana, pe Pentenul și se unește cu braniștea mănăstirii Tazlău¹ la Răchitiș și la piscul lui Balica, la vale printre Tarcău și Bistrița și două poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoia, la piscul Baicului și pe sub Ceahlău, la Chiiajd, la Oprișani, pînă la groapa lui Miftodie, la gura Pingăraciorului, pînă la obirșie și loc de stînă la Pingărați.

Și nimeni acolo să nu pască oi sau să prindă pește sau să taie lemne în pădure ori nuiete sau să culeagă hamei sau alune sau ori ce ar fi, fără știrea lor. Iar dacă vor găsi acolo pe cineva, în locul înainte zis, să fie ei tari și puternici cu cartea domniei mele să ia ce vor avea asupra lor.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <м.р.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/26—27.

Orig., hîrtie (32 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmăciu căpitan; o copie din sec. al XIX-lea, M-rea Văratec, XVIII/1 (nr. 18).

¹ „mănăstirii Tazlău“, scris peste loc șters.

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

Derselbe¹ detto ut N^{ro} 31².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 4 t<en> 7 ber.

Același¹, la fel ca la nr. 31².

Dat în Iași, 7142 <1633> septembrie 4.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B. nr. 80.
Rezumat.

EDITII: Popovici. *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pingărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei făci și patru zeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pingărați, care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

† Іw Моѵси Могилаа коєвода, божією милостією, господарь Земан Мшадарскон. Оже господство ми дадохом и потвердихом свѣтѣи монастыр големаа Пѣнгѣраца, идеже ест храм свѣтого и славнаго велико мѣченика Христова и мироточикаго Дмитрїе, их правїи штинни и даанїе и милочанїе, шт их правїи штинни и даанїе и милочанїе шт их правїи и питомїи нарѣденїе за даанїе и за милочанїе что имла шт Ілєѣандра коєвода и шт Петрѣ коєвода и за потвержденїе шт Інкѣ коєвода и тижє шт Петрѣ коєвода и шт зика господства ми, Сремїа Могила коєвода, и шт прѣвоколѣнїц господства ми, Костантин Могила коєвода,

¹ Ioan Moise Mowila Wojwoda.

² Ioan Moise Mogila befreyet die zum Suczawaer Mitropolie gehörige Dörfer von allen Abgaben.

Dtto Iassy, 7138 <1630> den 9 t<en> August.

Ioan Moise Moghila scutește satele aparținând Mitropoliei Sucevei de toate dările.
Dat în Iași, 7138 <1630> august 9.

и шт Стїфан Томшѣ коєвода и шт Мирон Брѣновскїи коєвода и Ілєѣандра Пинш коєвода, двѣ селове, на имѣ Билѣции и Івѣнции, на Краков-стен рѣцѣ, что с волост Немецкомѣ и съ двѣ млинн на рѣцѣ Краковѣ и тижє една млин шт село Дрѣмѣнеци и една пасикѣ с бранище, въ долѣи конец бранищѣ, на Бѣхотинѣ, Хѣменшолове, и три фѣлчи за виногради и четирн десѣт жирѣи за виногради с Гор Нокїи до Котнар и вѣсѣ полѣна Пангараци шт испи-сок за милочанїе шт Ілєѣандра коєвода, что тоа полѣна было прѣжде вѣрѣмѣ за школ и присѣшина за школ Каменскаго трѣга и вѣше бранище въ знаменїе.

И почениш сѣ хотар свѣтѣи монастыр Пангарацим шт рѣка Бистрици, шт Стинкѣ право въ прости мѣсто на рѣкит, с крѣниц, въ просто мѣсто на врѣх Пѣрѣа, на кѣлѣ Пѣрѣлови, на врѣх Мшчелѣлови тажє право на Столиц Грохотиш, на пѣти Ханѣлови, тажє шчина Грохотишѣлови, до Мшчел и долѣ, до Глимѣи Билка и шт толѣ долѣ на источник еже течет на Брѣд Зѣлѣ, на рѣцѣ Бистрици и через Бистриц шт Брѣд Зѣлѣ долѣ, шт Крикам по ног горѣ, до кѣрѣмѣтрѣ тоѣ ногѣ и тижє горѣ рѣвра Поточюлови, до шѣрѣшїе Поточюло-лови горам и тижє горѣ право до врѣх горам, с главѣ Хѣлѣмов и шт толѣ пра-во долѣ, до Іцѣ, на потик еже прїидет на Тороглѣже и горѣ до кѣлѣмѣ Тороглѣжѣлови и горѣ кѣлѣмѣ и горѣ до Дѣлѣгоѣ Хѣлѣмов и шт толѣ по на шѣрѣшїе Братишѣлови и шт толѣ до Ірдїшѣ, до Тѣркѣца Черклен и долѣ Таркѣс, до рѣцѣ Бистрици и долѣ, до Стражѣ и тижє долѣ, до Стинкѣ. Толѣко ест вѣс хотар.

Того радн, како да ест и шт господство ми свѣтѣи монастыр прѣд ре-ченїи правїи штинни и дѣдинни и зрик п потвержденїе съ вѣскѣм доходом, не-порѣшенно николїже вѣ вѣки. И ин да сѣ не змишаѣт.

✠ Ис, въ лѣто хрїмѣ септемвриѣ д.

† Сам господинѣ казал.

† Глангѣ вел логофѣт зчи и сѣ искаах.

† Крѣтѣ Даммїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărațul, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic al lui Hristos și izvoritor de mir Dimitrie, dreptele lor ocini și dani și miluiri, din dreptele și propriile lor drese de danie și de miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod, și de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi voievod și de la Alexandru Iliiaș voievod, două sate, anume Bilăeștii și Ivăneștii, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamțului și cu două mori pe riul Cracău

și de asemenea o moară din satul Dărmănești și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș, și trei fălci de vie și patru zeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pangarați din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, care acea poiană a fost înainte vreme de ocol și ascultătoare de ocolul tirgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pangarați de la riul Bistrița, de la Stincă, drept de-a dreptul la răchită, la fintină, de-a dreptul la virful Părul, la culmea Părului, la virful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului, și pe Obcina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimbu pe picior în sus, la curmătura aceluși picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obârșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la virful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca care vine la Torogleaj și în sus la culmea Torogleajului și în sus pe culme și în sus la Hălmul Lung și de acolo pe la obârșia Bratișului și de acolo la Ardiiale la Tărcuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stincă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spusă drepte ocini și dedini și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vezi. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 4.

† Insuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., MDCLI/8.

Orig., hîrtie (38 × 25,5 cm.), pecete aplicată.

383

1633 (7142) septembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vătav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

† Ив Моисей Могилла воєвода, вожію милостію, господарь Земли Мовладеской. Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, cestui aprod, anume Andronic¹ și lui Gogoiu vătavul de țigani spre aceia ca să hie tari și puternic cu

¹ „Andronic“ scris de altă mînă.

cartea domnii mele a căuta și a cerca, unde va afla în țara domnii mele, pre cești țigani, anume: Ionașco, feciorul Manii și cu femeia și cu Nicula, feciorul lui și alți feciori ai lui și pre Grigul țiganul cu femeia sa și cu feciorii lui; hie unde-i va afla în țara domnii mele, ori în sat boerescu veri călugărescu veri în slobodie veri în tirgu sau hie unde-i va afla, ca să aibă a-i lua cu toate ciniile lor și să-i ducă să-i dea în mina rugătoriului nostru, egumenului de la mănăstire domnii mele de la Sucevița.

Așijdere, ori pri ...¹ în ce sate să va prileji a tréce pre acei țigani, să aibă a-i petréce din sat în sat, să nu cumva să scape. Și nime ca să nu cutedză a-i ținea sau a-i opri peste cartea domnii mele.

✠ Ив, лкѣто «срѣмѣ септемвриѣ» 7.

Сам господинъ вѣкл.

Горюкии <писал>.

Bibl. Acad., LXXXIV/202.

Orig., hîrtie (32,8 × 19,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

384

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei venituri din circiumi.

Iuon Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 5².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 6 «en» September.

Iuon Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 5².

Dat in Iași, 7142 <1633> septembrie 6.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 78.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (text german și trad.).

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1632 iunie 1 (vezi în acest volum doc. nr. 104).

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Movilești în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

† Іw Моуси Могила воєвода, вожію милостію, господарь Земли Молдавской. Оже тот истиннй наше вѣрнй волѣри: пан Пѣтрашко Чоголк¹ логофет, слышиа господства ми правою и вѣрною слыжес. Тѣм и ми бидѣвше правою его и вѣрною слыжес до нас, жаловаа есми его вт нас, всебною нашею милостію и дааи и помилувааи есми его, вт нас, с нашеи з'ман, Молдавской, едно сіло права господарско, на имѣ Могилова², что сѣ нынѣ им³енс³ет Пе³. щ³е³рѣ, къ волост Орхюскомс, где бѣ³ше³ Ветхйн Орхю, дае тот село ест сътворен и вседан за втѣци и родителйн господства ми тамо, на мѣсто господарско.

Того радї, того више писаннаго село, на ими Могилова², что сѣ нынѣ им³енс³ет <Пешер>³е, где бѣше Ветхйн Орхю, да ест вт господства ми више реченномс нашемс вѣрномс волѣренс, пан <Пѣт>³раш³ко³ логофетс, права втнинс, даннїа и милуванїа и зрик, съ вѣскм дохо⁴до⁴м, емс и дѣтем его. И ещели сѣ проваблѣют никих нареденїах с инших, вт господства ми, на село тое, да сѣ не вервет, да сѣ зрвают.

И по нашим животѣ <и>⁴ господствованїа, кто сѣ покѣсит разврити сїи нашѣ данїа и милуванїа, тот да бѣдет трикаѣт и прокаѣт вт Господа Бога, сътворшаго небо и земли и вт прѣчистаа его матерь и вт д̄ евангелисти, вт вѣ вѣрховних апос³толи н³ вт тлї свѣтих втѣци, иже въ Неки[х]стїх градѣ и да просадит сѣ якоже Давана и Авирона и да имае частс съ Юда и съ т³р³клетом Ірїа и съ ними не вѣрними, еже възвѣпише на <Христ>³а,

¹ Чоголк а fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului in Чолоч.

² Corectat ulterior in Мошлова.

³ Loc rupt in orig.

⁴ Omis in orig.

крѣ его на нх и на чѣд нх, иже естс и бѣдет, въ вѣки вѣком, амин.

† Пис с Ис, къ лѣтв <зрѣк септемвриѣ с̄.

† Сам господинѣ велѣа.

Іw Моуси Могила воєвода <м. р.>.

† Socotit-am pentru slujba lui ce ni-au slujitu și l-am miluit și căci acestu satu ce scrie mai sus l-au descălecatu și l-au făcut den pajiște părinții domnii mele și i l-am datu.

Și pentru credința singur cu mina mea am scris. Cine a strica a me miluere să fie neertat. Datu-ni-au și bani.

Иw Моуси Могила воєвода <м. р.>.

† Исак <писал>.

<Pe verso>: Из Глангѣ вел логофет <м. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, pan Pătrașco Ciogolea¹ logofăt, a slujit domniei mele cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea și noi, văzind slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit de la noi, cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat drept domnesc, anume Moghilova², care acum se numește <Pe>³șt<e>³rea, în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi, însă acel sat este făcut și așezat de părinții domniei mele acolo, pe loc domnesc.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Moghilova², care se numește <Peșter>³ea, unde a fost Orheiul Vechi, să fie de la domnia mea mai sus zisului nostru boier credincios, pan <Păt>³raș<co>³ logofăt, dreaptă ocină, danie și miluire și uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui. Iar dacă se vor ivi niște drese de la domnia mea la alții, pentru acel sat, să nu se creadă, să se rupă.

Iar după viața <și>⁴ domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie și miluire a noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști, de 12 apostoli de frunte <și>³ de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să se infunde ca Dathan și Aviron și să aibă parte cu

¹ „Ciogolea“ a fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului, in „Ciopociu“.

² Corectat ulterior in „Moșilova“.

³ Loc rupt in orig.

⁴ Omis in orig.

Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși care au strigat asupra lui Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în vecii vecilor, amin.

† Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 6.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m. p.>.

† Isac <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <m. p.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/82.

Orig., hirtie (42,4 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Sava, *Doc. Orheiului*, p. 69–70 (orig., cu trad.); Iorga, *Lucruri nouă*, p. 69 (rezumat cu extrase., după orig.; numele satului și al beneficiarului, citite greșit); Iorga, *Anciens documents*, I, p. 123–124 (același rezumat).

386

1633 (7142) septembrie 8.

Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

Ispisoc moldovenesc de la Moisi Moghila v<oe>vod pentru vecinii ce au avut mănăstire din 7142 <1633> septembrie 8.

După Bulat, *M-rea Doamnei — Botoșani*, p. 233.

Mențiune din Condica mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani, din 1810 mai 10 (nr. 10).

387

1633 (7142) septembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod întărește cneaghinei Ilinca satul Șendreni, din ținutul Covurlui, cumpărat de la Curt Celebi capuchehaia.

† Иво Моиси Могилаа воивода, божію милостію, господарь Земан Молдавскон. Оуже господство ми дади и потвърданн есми кнегини Илинкѣи, на своа рѣка штинѣи и вискъпаніе, шт исписок за вискъпаніе что имал шт Пасвандрѣ

воивода, съинѣ Радѣа воивода Миѣина, еднн село, на имѣ Шендрѣниѣи, что въ волост Ковсрасюскома, что бѣше ен кѣпекнино шт Кертѣ Челеби капикихаиа, радѣ една сто и петдесѣт сѣи жолтиѣ, а имѣ пакиже бѣше кѣпекнино на свои правѣи шинкѣи.

Того радѣ, тот више писан село, на имѣ Шендрѣниѣи, како да бѣдѣт и шт господства ми прѣд речинѣи кнегини Илинки права штинѣи и вискъпаніе и шрик и потвърданіе съ вѣсѣм доходома, непорѣшенно николиже на вѣки. И ни да сѣи ни шмишат.

✕ Ис, въ лѣто «Зрѣме септемвриѣи» ѣ.

† Господинѣ казал.

† Гингѣ вѣа логофѣт шчи и сѣи искааѣ <m. p.>.

† Крстѣ Даммиѣан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit cneaghinei Ilinca dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod, fiul lui Radu Mihnea voievod, un sat, anume Șendrenii, care este în ținutul Covurlui, ce i-a fost cumpărătură de la Curt Celebi capichihai pentru o sută și cincizeci ughi galbeni, iar lui iarăși i-a fost cumpărătură pe banii săi drepti.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Șendrenii, să fie și de la domnia mea înainte zisei cneaghine Ilinca dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 8.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXIV/3–4.

Orig., hirtie (39,2 × 25,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

1632 (7142) septembrie 8, Zărnești.

Nuor și soția sa, Piatra, se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.

† Eu, Nuor, cu făméia mea, cu Piatra, scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru cum ne-am dat noi de bunăvoia noastră dumisale paharnicului Pană cu moșie noastră ce avem în sat în Dzărnești și cu toate bucatele noastre de cite avem, iar dumnelui paharnicului să aibă a ne socoti cu înbrăcăminte și de dajde de zloți, de léi, de toate angăriile, sa hi grija dumisale, iar după moartea noastră bucățile ce vor rămâne să aibă a se griji dumnelui de toate cum va ști cu sufletul său. Iar den nepoții noștri sau dentr-altă rudenie a noastră, nime nici o treabă să n-aibă.

Și în toemala noastră fost-au tot satul: Lohan de acolea și Simion tij și Maței, Baciul și Polihroni, Dima ce-au fost comis și alt Mațeu, Ghervasi și Boroico, Grigurii, Grecul și alți oameni buni.

Pré mai mare marturii pusu-ne-m pecețile.

U Dzărnești, văleato 7142 <1633> septembrie 8.

Lohan.

Simion.

Baciul.

În¹ Maței.

Ghervasie.

Boroico.

Grecul.

† Πολίχρονι <m.p.>.

† Gligorie.

Arh. m-rii Văratec, Moșia Zărnești, sub dată.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), șapte amprente.

EDIȚII: Bulat, *Din doc m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 95 (orig.);

idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 85 (orig.).

¹ Alt ...

1633 (7142) septembrie 9, Iași.

Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din tirgul Iași vechile scutiri de dări și munci.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, кожѣю милостѣю, господарь Земли Молдавской. Оже, благословенъ всѣхъ прѣблагѣи Боги, иже всѣ сѣи благостинни, иже избравѣи мѣ изъ чрѣкѣ матери моеѣ и дарова ми царство и воєводство землямъ и за прѣвѣсходѣнии богатѣство своєи милости, присно збо благодарити Бога подобаетъ сѣ яко штерѣши намъ двѣри милостѣи своеѣ и свѣтъ разума и видѣхъ и познахъ яко никаа слава стонтъ на земли непрѣложнаа или смръти, непричаснаа нѣ яко цвѣтъ зкѣдаитъ и яко сѣи мимо гредѣтъ и раздрѣшаетъ сѣ всѣхъ чело-вѣкъ. Тѣмже, благословенѣемъ Оца и съ поспѣшенѣемъ Сѣна и съ дѣнствомъ свѣтаго и животворѣцаго Дѣха, произволихъ господство ми, нашимъ благимъ произволенѣемъ, чистимъ и свѣтлымъ сердцемъ, шъ всѣмъ нашеѣ дѣшеѣ и шъ Бога помощѣи и съ благословенѣемъ нашимъ четѣри свѣтитѣлѣ молдавскихъ, кѣръ Барлаамъ архѣ[е]пископъ и митрополитъ Сѣчавскѣи и кѣръ Дѣвнискѣи епископъ Романскон и кѣръ Белоукѣи епископъ Радковскихъ и кѣръ Митрофанъ епископъ Хвешскихъ и съ хотѣнѣи всѣго нашего свѣкта, болѣри нашихъ молдавскихъ, великими и малими, господство ми змилосердихъ сѣ зѣло и дадохомъ и помиловахомъ и потвѣрдихомъ молвенникомъ нашимъ, всѣмъ еремъ и дѣякономъ бивающимъ въ всѣхъ церквахъ въ Мѣскаго трѣга и прѣбивають въ того трѣга, до колѣ господства ми бѣдемъ живи, а шни да имаєтъ шъ господства ми слободство, не давати ни данъ царскаа, а ни владическаа, ни колачи владичискихъ, ни горцинѣшъ за скини, ни десѣтинѣшъ за пчели, а ни за винно, и не робити намъ ни жадною наше работ, а ни градское, ни манское, а ни трѣговское, а ни митрополитовѣшъ, ни подводѣ трѣгнѣсти, а ни конѣ ихъ да сѣ не вѣзвѣштъ за влак, ниже колѣ ихъ ради иннихъ люди за дѣнашъ, а ни въ митрополитскихъ подковахъ ходити, а ни за иннихъ подробнихъ ангерѣишъ. Такожде и въ домахъ ихъ безъ хотѣнѣи ихъ никто да не имаєтъ газдовати, ни болѣрин, ни слѣжитѣл, ни кѣртѣн, ни поклицар, ни ни никтоже, бѣдъ что за гзникъ бѣдетъ, понеже змилостивнихъ сѣ и простихомъ на нихъ, якоже и прочѣи господарѣи прѣжде насъ бивша сътворитъ сѣбѣ памѣтъ.

И шни да имаєтъ молити милостиваго Бога шъ грѣсѣхъ нашихъ и шъцимъ и дѣдовѣмъ нашимъ и за здравѣи господства ми и госпождѣи господства ми и шъ длѣготѣ господства.

И по нашимъ животѣ и господствованѣи, кто бѣдетъ господарь, шъ благо-родства всѣго нашего, Молдавскаго Земля, тотъ бы имъ не сказати сѣи наше

МИЛОВАНІЕ И СТРОИТЕ, НЪ ДА БЪЖЕ ИХЪ МИЛОВАНИ И ЛИСТЪ ПОКОННИИ. Я КТО СЯ ПОКЪ-
СНИТЪ СКАЗАНЪ, ТЪ ДА БЪЖЕ ПРОКАЖЪ И ТРЪКАЖЪ ОТЪ ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО
(Ісусъ Христоса, сътворителъ небо и земля, и отъ пречистѣя его матерѣ и
отъ Дѣвѣ евангелисти и отъ бѣ свѣтихъ вѣрховнихъ апостоли и отъ тѣхъ свѣтихъ и Бо-
гоноснихъ штици, иже въ Никей православнижѣ вѣрѣ вѣсникше и да имаѣтъ частъ
въ Ісудомъ и съ трѣкажѣмъ Ярѣмъ, къ безъ кончинѣ вѣки и мѣжи, аминь.

Исусъ Христосъ, къ лѣтоу <зрѣмъ свѣтѣмъ> 6.

† Самъ господинъ велѣа.

Іо Моисей Могхила воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldo-
vei. Iată, binecuvintat intru toate să fie prea bunul Dumnezeu, pentru toate
bunătățile sale, care m-a ales din pintecele maicii mele și mi-a dăruit domnia
și voievodatul țării și pentru bogăția fără margini a milei sale, pururi se cuvine
măci a mulțumi lui Dumnezeu pentru că ne-a deschis ușile milei sale
și lumina înțelepciunii și am văzut și am înțeles că nici o slavă nu stă neschim-
bătoare pe pământ sau să nu aibă parte de moarte, ci ca floarea se veste-
ște și ca umbra trece și se nimicește tot omul. De aceea, cu binecuvin-
tarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea sfintului și de viață făcă-
torului Duh, am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră, cu inimă
curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și
cu binecuvintarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam
episcop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și
chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu
bunăvoința întregului nostru sfat, al boerilor noștri moldoveni, mari și mici, dom-
nia mea foarte m-am milostivit și am dat și am miluit și am întărit rugă-
rilor noștri, tuturor preoților și diaconilor aflători la toate bisericile din
târgul Iași și care trăiesc în acest târg, cit timp domnia mea vom fi în viață,
să aibă de la domnia mea slobozenie de a nu da nici darea împărătească,
nici cea vlădicească, nici colaci vlădicești, nici gorștină de porci, nici dese-
nă de stupi, nici de vin și să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici
pe cetate, nici de moară, nici de târg, nici mitropolitului, nici să tragă pod-
voade, nici să nu li se ia caii lor pentru olac, nici boii lor pentru alți oameni
pentru dabile, nici în podvoadele mitropolitului să nu umble, nici pentru
alte angherii mărunte. De asemenea și în casele lor pe nimeni să nu găzdu-
scă fără voia lor, nici boier, nici slujitor, nici curtean, nici sol, nici altul
de oameni de orice limbă ar fi, fiindcă m-am milostivit și i-am iertat, precum
și ceilalți domni foști mai înainte de noi și-au făcut pomană.

Iată ei să aibă a ruga pe milostivul Dumnezeu pentru păcatele noastre
și ale părinților și ale bunicii noastre și pentru sănătatea domniei mele
și a doamnei domniei mele și pentru domnie îndelungată.

Iată după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre cei de bun
neam din toată țara noastră, Moldova, acela să nu le strice această miluire
și întocmire a noastră, ci să-i miluiască și să le inoiască cartea. Și cine
s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul
Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos, făcătorul cerului și al pământului
și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de
frunte și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care în Nicheia au
luminat dreapta credință și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul
Arie, în veacurile și muncile cele fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 9.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <м.р.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXI.II/3.

Orig., hirtie (25,5 × 38,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

390

1633 (7142) septembrie 10.

*Moise Movilă voievod întărește jupinesei Zanfira din Iași mai multe
părți din satul Rușii Zavului.*

7142 <1633> septembrie 10. Uric sîrbesc de la domnul Moisiu Movila
voievod.

Iată au venit, înainte noastră și înainte boerilor noștrii, giupiniasa
Zanfira din târgul Iașii cu niști zapisi de mărturii de la sluga noastră Ștefan
logofăt și de la Petria din Dămienesti și de la Sav[v]a de acolo și de la
Vasiliu Buglia din Bătrînești și de la Costandin Tropoteiu și de la Grigorii
Răspopa de acolo din Bătrînești și de la Sava Călinescul din Rusi și de la
Nechifor din Pădureni, biv hotnog și de la Grigorii din Bucium și de la
Lazor din Rusi și de la Vico armășal din Drăjăști și de la Trifan vistiernic
din Buciumi și de la Zahariia ușeriu de acolo și de la Istrati vistiernic din
Drăjăști și de la Andronachi vistiernic din Pădureni și de la mulți oameni
buni și megieș de prinpregiur, scriind și mărturisind așa într-acele zapisi, pre-

cum că ia ș-au cumpărat ei, denainte noastră, de la Lazor și de la Vasilie, ficiori lui Neniul, toată partia cită să va alege din satul ce să numește Rusii Zavolov[v]i, din vatra satului și din cîmpu și cu curătură și cu vii și cu loc de cosit finați și cu treizăci de pămînturi și cu parté de vad de moară și cu tot venitul, ce este la ținut Romanului, drept optzăci zloți.

Și iarăș au cumparat, denainte noastră, una parte de ocină dintr-aceiaș sat Rusii, de la Anghelina, fata lui Ștefan paharnic, cită i să va alege partia moșului ei, lui Rați Moišăscul, și din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din vad de moară și cu treizăci de pămînturi, drept șasizăci taleri, bani buni.

Și iarăș au cumpărat altă parte într-aceiaș sat Rusii de la Vasili și de la Ana, feciorii lui Neniul, nepoți de fii a Rățoai, și de la Lazor, ficior Dochiei, toate părțile Rățoai și a Dochiei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și cu loc de prisacă și cu vii și cu curături și cu parté din vad de moară și din tot venitul, drept treizăci zloți bătuți.

Drept aceia, noi, văzînd acel zapis de mărturie de la acei slugi a domnii meli, noi am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit, mai sus numitei giupinesii Zanfirii, pe acele de mai sus numite părți de ocină din satul Rusii, ca să-i fii și de la noi driaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nesticat nici odinioară în vecii vecilor. Și altul să nu să amestici.

Înșuș domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat și au iscălit.

Din limba sîrbască pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de Ioan Stamatî biv vel pitar, în Eș, la anul 1816 mart 14.

Bibl. Acad., Ms. nr. 234, f. 168 v.—169.

Traducere.

391

1633 (7142) septembrie 10.

Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți tîrgoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vîndut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.

† Un zapis din velet 7142 <1633> septembrie 10 cari scrie:

Adică eu, Căniza Blaj șoltuz și 12 pîrgari și preutul Gheorghii cel domnescu i preutul Sămion i Vasilii Pelin i Dumitru Bichi i Țămpăl Pitărtă

Ungurian i Turuc Dumit<r>li ot tîrgu ot Bacău i Ștefan diiacul ot Mărgineni i Sansăn ot Lete și mulți oameni buni scriem și dăm știri pricum au vînit înaintea noastră Simion Văisi să sină ego, Ionașco ot Mușetești, și cu nepotu său, Vasilii sin Păcurari, și sora Arsănie, di nimia nevoiți și di nimi înpresurați, ci di bunăvoe lor, di-au vîndut a lor driaptă ocină din sat din Hălăseni și vad di moară pi apa Limpidii și cu tot vînitul, au vîndut-o dumisale vornicului Neniului. Deci dumnalui vornicul Neniul li-au plătit lor ace ocină deplin înaintea noastră, li-au dat patruzăci di galbini buni dintru bătrîni; doai părți au vîndut și au rămas una, <care>¹ nu-i vîndută într-acie vînzari.

Deci noi, vădzînd această tocmală, am făcut această mărturie ca să-ș facă dumnalui și dresi domnești pri această mărturie a noastră.

Și pintru mai mari credința am pus și pecetea orașului.

Arh. St. Iași, DCCCI, f. 83—83 v.

Copie din sec. al XVIII-lea.

392

1633 (7142) septembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericii două vaduri de moară pe gîrla cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.

† Иъ Моѵси Могила коекода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣдоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашимы молдавскимы волѣри, великих и малих, Бремѣл, сынъ Нѣдѣванко бѣик дворник, и брат его, Дмитрашко и Константин и иниѣ братове им, за их добрую волю, неким непонѣдани, а не присловани и продали их права штинниѣ и права вѣкшпаніе. два брѣдеке за малини на великое грьло Пѣтною, на тон стране Пѣтно.

Тѣх вѣше писаніи брѣдове за малини бѣше право за вѣкшпаніе шѣць нам, Нѣдѣванко дворник, и продали молвеникѣ господства ми, ерменѣ <Партіиѣ>² и вѣсими съборѣ шт сѣктаа манастири глаголема Бисерикани, гдѣже ест храм Благовѣщніе прѣсѣктки и чистки и прѣблагословеннѣи владѣчице наше, Богородице и прѣснодѣвки, Марѣл, радї сто и два десѣт згорекниѣ, пинѣси добри. И вѣстали сѣ молвеници наши калѣгери и заплатили вѣси исплъно тѣи вѣше писаніи пинѣси вѣ рѣки тим вѣше писанним людї.

¹ Omis.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

Ино господство ми, якоже свидѣхом между нами добро волюю токмиж и полною заплатѣ, а мы ещже и шт нас дадохом и потвердихом им. Тем радѣ, техъ кыше писанинъ два брѣдове за маны да ест и шт господства ми кааыгером права штныи и дѣдныи и еккспланіе и зрик и потвержденіе, съ кѣскѣм доходом, непорышно им николиже на кѣки. Н ни да сѣ ке замшлет.

‡ Ис, лѣто «зрмк септемврие кѣ».

† Сам господниъ велѣа.

† Гангѣкѣ вѣа логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Іунашко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Eremiia, fiul lui Nădăbaico fost vornic, și fratele lui, Dumitrașco și Costantin și alți frați ai lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut a lor dreaptă ocină și dreaptă cumpăratură, două vaduri de mori pe girla cea mare a Putnei, pe cealaltă parte a Putnei.

Acele mai sus scrise vaduri de mori au fost cumpăratură dreaptă a părintelui lor, Nădăbaico vornic și le-au vîndut rugătorului domniei mele, egumenului <Partenie>¹ și întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfîntei și curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară, Maria, pentru o sută și douăzeci galbeni ungurești, bani buni. Și s-au sculat rugătorii noștri călugări și au plătit deplin toți acei bani mai sus scriși în mîinile acelor mai sus scriși oameni.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între dînșii și plata deplină, noi încă de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise două vaduri de mori să fie și de la domnia mea călugărilor dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/12.

Orig., hirtie (41,8 × 28,7 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1820 mai 30, de Ion Stamate pitar.

¹ Loc alb în orig; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

1633 (7142) septembrie 12.

Moisi Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rădiul din ținutul Trotuș.

Noi <Moisi Moghila voievod> ...¹ ni-am milostivit asupra slugii și boeriului nostru, Neniul dvornicu glotnii și am dăruit un sat ...¹ anumi Rădiul, în ținutul Trotușului, ocolul tîrgului, pentru cea de credință slujbă a lui și pentru că și dumnealui au dat patru cai pentru trebuința noastră și a țării.

Drept aceia, domnia noastră cu aceasta întărim pomenita milostivire și dăruire cu toate veniturili.

Iar după moarte noastră, cine va îndrăzni a strica această faptă și miluire noastră, apoi acel să fie afurisit de la Dumnezeu și toți sfinții.

În anul 7142 <1633> săptemvrie 12, adică anul 7142 săptemvrie 12.

Singur domnul au poruncit.

Iscălit M<ois> Moghilă voevod.

Criste.

Luari aminte: locul cel deșărt s-au lăsat din pricină că lipsăști bucata acea în orghinal.

Au tălmăcit Herbis.

Giudecătorii de ținutul Iașii.

Că copia aceasta iasti cu copia tălmăcită de dumnealui Helbis, întocma după poslăduire ci i s-au făcut. De aceia, pe temeiul ceririi dumisali Gheorghie Nigolici s-au adiverit cu iscăliturile mădulărilor și punire gherbului acestu tribunal, supt no. 2173.

Iașii, 1835 săptemvrie 12.

Gherghel spatar.

Director, sulger Botescu.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 657, f. 3.

Copie din 1835.

¹ Loc alb în text.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.

† Ив Моѵси Могила воєвода, кожїю милостїю, господарь Земли Млвадаскон. Сѣже господство ми смилостивихъ сѣ и дадохом и помилковахом на болѣринѣ нашихъ вѣрникомъ, Пѣтрашко Чоголи третомъ логофетъ, и братѣ его, Мирон Чоголи, съ три селахъ, на имѣ Душманъ Бѣл и Душманъ Мал и Логофеткнїи и един части за штинни въ село Пѣтрѣшкнни, что сѣтъ въ колостъ Иским, ради ихъ правокъ и вѣрною слѣжебѣ, что тѣхъ штинни бѣше за дѣдинѣ прѣви брат¹ господства ми, поконникомъ Исакъ Балаки гетман.

Того ради, како да ест намъ въ господства ми правїи штинни и даанїе и милowanїе и зрикъ съ вѣсѣмъ дохodom.

И по нашимъ животѣ и господствованїе, кто сѣ покъсентъ разоритї сѣта наше милowanїе и шстроенїе, такового да естъ проклѣтъ и трѣклѣтъ и анаѣма въ Господа Бога и въ свѣтѣхъ свѣтїихъ и да немаетъ частъ съ Ѹсдои и съ треклѣтомъ Ѹрїа въ безконечнїа вѣки и мѣки, амин.

Того радї, ни да сѣ не смншаетъ.

Ѹ Ис, лѣто «зрмв септемвриѣ ѣ».

† Самъ господнїи вѣлѣа.

Ив Моѵси Могила воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

<Pe verso>: Ив Глангѣ вѣл логофетъ <м. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe boierul nostru credincios, Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, și pe fratele lui, Miron Ciogolea, cu trei sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic și Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, care sînt în ținutul

¹ прѣви брат, scris peste text răzuit.

Iași, pentru slujba lor dreaptă și credincioasă, care acele ocine au fost de moștenire ale vărului primar¹ al domniei mele, răposatul Isac Balica hatman.

De aceea, să le fie lor de la domnia mea drepte ocini și danie și miluire și uric cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de Domnul Dumnezeu și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile cele fără de sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <м.р.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <м.р.>.

Bibl. Acad., DXCI/37.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/60.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 545—546 (orig., cu trad.).

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată în satul Ungurași, pe Moldova.

† Ив Моѵси Могила воєвода, кожїю милостїю, господарь Земли Млвадаскон. Сѣже придоше, прѣд нами и прѣд нашими млвадаскнми болѣри, Лѣка и Антон и Сеница, сыновѣ Ирнїи, и Гѣва и Грозака, сыновѣ Ивнашко, и Тодѣр, сынѣ Тодора, внѣции Гофронїи, и Андренка дѣакъа, сынѣ Лѣпа, некимъ непоншденнїи, а ни присловани, <нж>² за ихъ доброю воли продали своа права штиннѣ въ село Унгурашн, на потѣцѣ³ Молдока, что сѣ избверетъ частѣ намъ въ село и въ полѣ, въ лис и въ вода, въ на всма частъ что сѣ избверетъ. Таа продали

¹ „vărului primar,” scris peste text răzuit.

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru река.

попови Ларивн вт Ржтеци за петнадесѣт талери битих, части пет братих, а Яндрипка тих продаа за петнадесѣт талери битих.

Того радї, господство ми, яко звидѣхом между <ниини>¹ токмаа и за павно павтѣ, а господство ми ешеже <да>² доухом и ствердиухом емс да естѣ емс в<тнини>² и дядиннѣ, им и сыновѣа его, съ вѣсам доуходом. <И ни да сѣ>² не змишаат прѣд сим лн<ством нашим>².

Пис з Ис, въ лѣто «Зрмк септемвриѣ еї.

† Господинъ велѣа.

† Гпангѣ вел логофѣтъ вчи и искаах <м. р.>.

† Двпѣа <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Luca și Anton și Oșița, fiii Irinei, și Sava și Grozava, fiii lui Ionașco, și Toader, fiul lui Todor, nepoții Sofroniei, și Andreica diacul, fiul lui Lupul, nesiliți de nimeni, nici asupriți, <ei>¹ de bunăvoia lor au vîndut dreapta lor ocină din satul Ungurași, pe pîriul³ Moldova, ce se va alege partea lor din sat și din cîmp, din pădure și din apă, din a opta parte ce se va alege. Aceea au vîndut-o popii Larion din Rătești pentru cincisprezece taleri bătuți, partea a cinci frați, iar Andreica le-a vîndut pe acelea pentru cincisprezece taleri bătuți.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala dintre <ei>¹ și plată deplină, iar domnia mea încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie lui ocină și dedină, lui și fiilor lui, cu tot venitul. <Și altul să>² nu <se>² amestece înaintea acestei cărți <a noastre>².

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <м.р.>.

† Lupul <a scris>.

Bibl. Acad., CCXI/2.

Orig., hîrtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, pentru „riul“.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rîmas pe cel din urmă.

Ив Моисн Могила воєвода, вожію милостію, господарь Земли Молдавской. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими волѣри, великими и малими, слѣга наше, Івнашкв Хѣдърѣс хънсар, и тегал за лице, прѣд нами, наше молебници господства ми, калѣгери вт сѣктаа монастыре <на>¹рицаема Голжѣ, от срѣд тржг Ісских, ради едно село, на имѣа Дѣшецин, на потоци Баслѣга и съ врсѣа за млинъ въ том потоц и съ дворокѣ, что въ волост Баслѣнскомѣ, которон село и дворокѣ ест даанїе и милоканїе свѣтѣи монастыр от Панѣ вистѣрника въ за дѣше его и задѣше родителем его, рекъше слѣга наше, Івнашкв Хѣдърѣс хънсар, како тот село ест емс правою отнинѣ и дѣднинѣ и прислокал емс Панѣ вистѣрника съ силою своєю.

И молебници господства ми, калѣгери, сказовааи прѣд нами, нарѣденїе за викспленїе вт Радѣла воєводї и записе за свѣдѣтелство вт вѣси волѣри от тогда, писалице и свѣдѣтелствалице како кспил Панѣ вистѣрника тот село вт Івнашко Хѣдърѣс хънсар и вт инних племенници его, сѣе на пинѣши готови и многих волѣри от днѣан господство ми свѣдѣтелствокала прѣд нами како приасила сѣ въ токмеж егда продаа вини тот село.

Ивн господство ми и съ нашими волѣри зсѣднухом их праведним сѣдїем и звѣстал слѣга наше Івнашкв Хѣдърѣс хънсар, вт прѣд нами и вт вѣс закон земской, а више, речени молебници нашими, калѣгери вт сѣктаа монастыре нарицаема Голжѣ, вт срѣд тржг Ісских, зправан сѣа и поставил соби фѣтерью кдъ злати въ вистѣр господства ми.

Того ради, того прѣд реченнагв села, на имѣа Дѣшецин, съ дворокѣ и съ врсѣа за млинъ, како да ест свѣтѣи монастыр правою отнинѣ и дѣднинѣ и зрик, съ вѣскѣм доуходом и да не имаат ман тегати сѣа за сїя тѣж николиже въ вѣкѣи вѣчнїи. И ни да сѣа не змишаат.

З Ис, въ лѣто «Зрмк септемвриѣ еї.

Сам господинъ велѣа.

Ив Моисн воєвод.

Крстѣ Дамїан.

¹ Loc rupt în copie.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, și a pirit de față înaintea noastră, pe rugătorii domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire numită Golîia, din mijlocul tîrgului Iași, pentru un sat, anume Dușești, pe pîriul Vaslui și cu vad de moară în acel pîriu și cu curți, care sînt în ținutul Vaslui, care sat și curți sînt danie și miluire sfîntei mănăstiri de la Pană vistiernic pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, spunînd sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, cum acel sat îi este dreaptă ocină și dedină și îl asuprește Pană vistiernic cu puterea sa.

Iar rugătorii domniei mele, călugării, au arătat, înaintea noastră, dresă de cumpărătură de la Radul voievod și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, scriind și mărturisind cum a cumpărat Pană vistiernic acel sat de la Ionașco Hădărău hînsar și de la alte rude ale lui, tot pe bani gata și mulți boieri din divanul domniei mele au mărturisit înaintea noastră cum s-au întîmplat în tocmeală cînd au vîndut ei acel sat.

Deci domnia mea și cu boierii noștri i-am judecat cu judecată dreaptă și a rămas sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, dinaintea noastră și din toată legea țării, iar mai sus zișii rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Golîia, din mijlocul tîrgului Iași, s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele.

De aceea, acel înainte spus sat, anume Dușeștii, cu curți și cu vad de moară, să-i fie sfîntei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și uric, cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri pentru această piră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod.

Cîrstea Damiian.

Bibl. Acad., DIV/128—129.

Copie.

Cu o trad. din 1835.

1633 (7142) septembrie 15.

Zaharia, fiul lui Mojil vătavul din Ruși, dăruiește mănăstirii Pingărați un loc de prisacă.

† Adecă noi, Zahariia, feciorul lui Mojil vătah, ce-au fost den sat Rusii Zavului, ot volost Romanscoi, și cu toți frații noștri și cu nepoții noștri, înșine mărturisim noi cu cest adevărat zapis al nostru cum singuri, de bună-voia noastră, de nime siliț, nici nevoiț, am dat un loc de prisacă ce iaste în vatra satului, l-am dat svintei mănăstiri anume Pingărații, ideje est hram Sveati Dimitrie, pentru sufletul părinților noștri și a fraților noștri, ca să mă seri la poménicul cel mare.

Și am dat denaintea preutului Gligorie de Dămieniști și denaintea Savei Călinescul den Rusi și Larion Vechiul ot Dămieniști și popa Hilip ot Drăgești și Gavril ot Căuteșani.

Derep<t>¹ acea, ca să le hie svintei mănăstiri direaptă prisacă, ca să-ș facă și zapise domnești.

Iar cine va vrea să strice aceasta da[a]nie și tocmală de bunăvoe ca să hie treclét și proclét și lepădat de Dumnedzău și de précista și de 318 părinți ce-au fost în Nechei.

Și pre mai mare credență, pusu-ne-am și pecețile.

.....²ДОНА ХЪБЪШИСКЪА ПИСА, ДА СЪ ЗНАЕТ.

ЕЪ ЛЪТО ХЪРМЪСЪ СЕНТЕМБРИЕ Ъ.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/67 a.

Orig., hirtie (32,5 × 20 cm.), cinci amprente.

<După 1633 septembrie 15>.

Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca mănăstirii Pingărați.

† Eu, Sirghie căpitanul, scriem metanii și închinăciune molitvii tale, părinte Nile, și a tot săborul de la svînta mănăstire de la Pingărați, ideje

¹ Omis în orig.

² Cuvînt nedescifrabîl.

³ Cîfra zecilor corectată, nejustificat, din M în H, intrucît Lupul Hăbășescul a murit înainte de 1642 martie 30 (cf. Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, CXIII/14).

est hram Sveatii Dimitrie. Altă, dăm știre molitvelor voastre de rindul lui Zosin călugărașului de la prisaca militvelor voastre de la Oniceni; au vinit Negură acolo la molitvele voastre de au grăit niște cuvinte fără lucru și fără ispravi cătri molitvile voastre, iară molitvile voastre v-ați protivit acelui om menciunos și acei tălaniță, de ați trimis carte la cei nepoți a călugărului. Deci să nu vă protiviți, molitvele voastre, acelui om menciunos, că noi știm, cu sufletele noastre, că iaste un părinte bun și priiaște molitvelor voastre.

De-aiasta scriem și să fiți sănătoși o Hriste, amin.

Mai micul molit<ve>¹le vroste², **СНІРІІ КЪПИТАНСА ИСКАА** <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/67 b.

Orig., hirtie (32,5 × 20 cm.).

Documentul este scris pe fila a doua a actului din 1633 septembrie 15 (vezi nr. 397), după care a fost datat.

399

1633 (7142) septembrie 16, Iași.

Moise Movilă voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a-și face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.

† Io Moisi Movilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei³. Scriem domniia mea la pî<r>¹călabii de ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că domnii méle s-au jeluit Popoșestii pre Damaschin din Brănești, dzicîndu innaintea domnii méle că faci casă și mori pre ocina lor la sat la Bodești în tăriiia lui.

Dreptu acéia, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să dați dzi lui Damaschin cu Popoșestii și cu Robul din Dumbrăveni și călugării de la Tazlău și lui Panteleiu din Hărlicești să-ș aducă toți uricele și zapisăle ce au pre acéle ocini, să vie toți să stea de față innaintea domnii méli și să

¹ Omis în orig.

² Pentru: „voastre“.

³ Pînă la „Moldovei“, text slav în orig.

oprești pre Damaschin să nu facă mori și casă pînă nu-ș vor întreba de față, innaintea domnii méle. Aceasta scriem, altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7142 <1633> sept<embrie> 16.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare log<ofăt> a învățat¹.

† Tănasia <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România,
Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol“ — Iași, III/8.
Transcriere din sec. al XX-lea după original.

400

163<3> (714<2>) septembrie 21, Bacău.

Dociul paharnic, Boldescul pîrcălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învălui locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.

† Eu Dociul păharnicul și Boldescul pîrcălabul de Bacău și preutul cel domnescu, Ghiorghie și șoltuzul Dumitru de tîrgu de Bacău și 12 pîrgari. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum au venitu, înaintea noastră, egumenul de la mănăstirea de Bistrița cu cinstita [carta] carte a măriei sale a lui Moisa Moghila voievoda și cu uric de la svintu răpăusat domnului Alexandru voievodu prentu rindul unii ocine a sventei mănăstiri a Bistriței, la tîrg la Bacău, ce să cheamă valea Călugăra lui Tufan, ce au fost dare de la domnul Alexandru vodă cu mare blăstăm acelui loc, ce să cheamă Călugăra, lui părintelui Tofan și cu un <deal d>²e vii într-acei loc ce să cheamă Călugăra și aceli loc cu tot venit² ascultă de svinta mănăstire de Bistrița.

Deci noi, deacă am vădzut cinstita carte a măriei sale domnului nostru și uric de la Ale[c]xandru voievoda să lăsăm, să nu învăluim întru nimică aceli loc și aceli deal cu vii, deci noi după cinstită cartea măriei sale lui vodă am lăsat în pace aceli loc ce să chiamă Călugăra și cu aceli deal cu vii ce iaste a sventei mănăstiri a Bistriț<ei>³; de acmu înainte cene va dărui milo-

¹ De la „Aceasta“ pînă la „a învățat“, text slav în orig.

² Rupt în orig.

stiv Dumnezeu de vor hi păharnici după urma <no>¹astră să nu aibă a învă-
lui acel loc ce să cheamă Călugăra lui Tofan și cu acel deal de vii, nici odă-
năoară în véci, cum n-am învăluit nici noi, cum ne-au venit cinsti<tă>¹ cartea
mărie sale lui vodă.

Și au fost într-această tocmală mulți oameni buni, anume preutul
Zaharia și Ștefan diiac de Mărgineni și Costantin diac de Mărgineni și alți
mulți oameni buni.

Și pre mai mare credință s-au pus pecétea orașului pre acest zapis și
[și] pecețile noastre.

Aciasta dăm știre, să să știe.

Писъ Бакъс, лѣто «зрѣма»² септемвриѣ кѣ.

Геворѣ кѣл пѣргар.

Vitav de viiari.

Изъ Дучюл чашникъ искал <m. p.>.

Condrea.

Gheorghie Bostanu.

Eu popa Ghiorghie <m.p.>.

Vasilie Pelin <m.p.>.

Ionașcu Chibil.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/13.

Orig., hirtie (32,5 × 20,2 cm.), nouă peceți aplicate (una a tirgului Bacău).

Fiind începutul anului, pisarul a scris, în virtutea obișnuinței, anul precedent,

7141, în loc de 7142, care corespunde domniei lui Moise Movilă menționată
în act.

EDIȚII: Ciurea, *Organizarea administrativă*, fig. 9 (facs.).

401

<1633 septembrie> 21— <1634 martie> 21 (7142), Iași.

*Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor
din Piatra și vătămăului din Vinători să lase în pace poslușnicii
mănăstirii de peste Bisirița.*

Noi Moisi Moghila voevod, b<o>jiiio milosti<iu>, g<o>spod<ară> Zeml<i>
Moldavscoi. Seriem domniia mea la slugile domnii meale, diregătorului den
Piatră și șoltuzului și prăsarilor³ de acoloa și vătămăului den Vânători.

¹ Loc rupt în orig.

² Vezi datarea.

³ Greșit, în loc de „pîrgarilor“.

Dămu-ț știre că a venit, înaintea domnii meale, rugătoarele noastre călu-
găriți de preste apa Bistriței, zicîndu că au niște poslușnici pre lingă mănă-
stire care voi învăluiti pre dănșei și-i trageți la toate să dea cu voi. Și ei
nu sântu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni cari au fost mai
nainte de noi, scriîndu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a
posluși sfintei mănăstiri ce vor hi treabele, iar voi totu îi văluiti.

Dereptu aceea, deaca veți vedea cartea domnii meale, iar voi să aveți
a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare
veți hi. Sici vam pișem, niaș ne ucinite¹.

Pis u Ias, v<ă>keato> 7142 <1633—1634> deni 21.

Moisi voevoda <m.p.>.

† Ionașco.

După Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei“, V, p. 373 (orig.).

ALTE EDIȚII: idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 14 (orig.).

Datat după lunile din anul 7142 în care a domnit Moise Movilă.

402

1633 (7141) septembrie 25, Iași.

*Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din mijloc
tirgului Iași vilele cu crame de la Cotnari dăruite de Enach
postelnicul.*

† Нв Моѣси Могила воєвода, кожю мнлостію, господаръ Земли Мол-
давскон. Оже господство ми дали и потерѣдани есми молебником нашим,
игъмънс и въсемъ съборъ вт сѣкта монастыри вт срѣд тръгъ Искѣи, ндеже
ест храмъ сѣкти Свѣа свещенного, еже ест мѣтохъ до сѣктаго Иерусалима, до
сѣкта монастыр нарицаема <Келнка Лавра>², ндеже ест храмъ пакиже сѣкти Свѣа
свещенного, нхъ права втнина, даніе и мнлваніе, что имъ далъ и помнлвалъ
покомннго Снаке постелника, вт прѣд нами и вт прѣд нашимъ сѣкѣтомъ, виногради
его что сѣт до Котнар, съ рѣд тръгомъ, съ краме и съ вѣс приходъ, въ за дѣше

¹ Greșit, pentru „Sie vam pișem, inac ne ucinite“.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

ЕГО И ЗА ДУШЕ РОДИТЕЛЕМ ЕГО И ДА ИМАЕТ НАПИСАТИ ЕГО И ШТЬЦИ ЕГО ВЪ СЕКТЪИ, ВЕЛИКЪИ, БОЖЕСТВЕНЪИ ПОМЪНИК И СЪТВОРИ ЕМЪ ПАМЪТ ШТ ГОДА ДО ГОДА, КАКО СЪ ПОДОБАЕТ, ПО ШЕНЧЪЮ СЕКТЪИ МОНАСТРИИ.

И НИ НИКТО ШТ ПЛЕМЕНИЦИ ПОКОННОМЪ ЕНАКЕ ПОСТЕЛНИКА ИЛИ ШТ КИШЦИ ЕГО ДА НЕ ИМАЕТ НИ ЕДНОЮ ПОТРАВЕШ СМИШАТИ СЪ ВЪ ДАНЪЕ СЕКТЪИ МОНАСТРИИ, ЗАНЕЖЕ ИИ, ЗА ЕГО ДОБРА ВОЛЪ, ДАА ПРЪЖДЕ СЪМРЪТЪШ ЕГО, СЪ ВЕЛИКОЮ КЛЪТКО, ТАКОЖЕ ПИШЕМ И ВЪ СТЕТЕМЕНТЪШ ЕГО, ЧТО СЪТВОРИА.

ТОГО РАДИ, ТЪХЪ КИШЕ ПИСАНИХЪ ВИНОВАДИ, 8 РЪДА ТРЪГОМ, ДО КОТНАР, СЪ КРАМЕ И СЪ КЕС ПРИХОД, КАКО ДА ЕСТ И ШТ ГОСПОДСТВА МИ СЕКТЪИ МОНАСТРИИ ПРЪДА РЕЧЕНЪИ ПРАВА ШТИНИА, ДАНЪЕ И МИЛОВАНЪЕ И ШРИК И ПОДТВЪРЖДАНЪЕ, СЪ ВЪСЪЕМ ДОХОДОМ, НЕПОРОШЕМО НИКОЛИЖЕ НА ВЪККИ ВЪКНИИ. И НИ ДА СЪ НЕ СМИШАЕТ.

Ъ Иис, въ акто «зрѣма септемврии кѣ»¹.

† Салам господинъ велѣка.

Ии Млвнши воєвода <м. р.>.

† Дсмитрашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și intregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul târgului Iași, unde este hramul Sfintului Sava sfințitul, care este metoh la sfântul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită <Lavra cea Mare>², unde este hram iarăși Sfântul Sava sfințitul, dreapta lor ocină, danie și miluire, pe care le-a dat-o și i-a miluit răposatul Enache postelnic, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, viile lui care sint la Cotnari, în rîndul târgului, cu crame și cu tot venitul, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să aibă a-l scrie pe el și pe părinții lui în sfântul, marele și dumnezeiescul pomelnic și să-i facă pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Și nimeni din rudele răposatului Enache postelnic sau din nepoții lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă el, de bunăvoia lui, a dat înainte de moartea lui, cu mare blestem, cum scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

Pentru aceea, acele mai sus scrise vii, în rîndul târgului, la Cotnari, cu crame și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri ina-

¹ Anul de la ianuarie.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

inte spuse dreaptă ocină, danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> septembrie 25.¹

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/3.

Orig., hîrtie (30,3 × 21 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

403

1633 (7142) septembrie 25.

Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Oțești.

7142 <1633> sept<embrie> 25.

On ispisoc de <a> domnul Moisiu Movila voievod întăritor lui Șt<efan> Drăgan și giupinesăi sale, Ioana, pe a patra parte din a patra parte din Oțești, ce au cumpărat de la Sofronie, fata Ioanii, nepoata Iverestii, strănepoata lui Statomir și macar că dintr-acei Statomir au eșit trei roduri, din care pe on Ivan, fecior lui Statomir, care să face o a trie parte din a patra parte din sat, l-au tras cu scrisori du<mnea>lui pah<arnicul> Sandulache Sturza, dar acest bătrîn a lui Statomir să va împărți și în patru părți se vor trage în razeși o a patra parte.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLVI, p. 338 (transcriere după un transumpt dintr-o carte de judecată din 1812 martie 15).

¹ Anul de la ianuarie.

<Înainte de 1633> octombrie 6, Vîrtop.

Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său, Nechita, pentru a o comînda.

† Adecă eu, Tudora, fata i Drăghiță¹, nepoata Nastei, însămi pre mene mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cum de bunăvoia mia m-am plecat și m-am lăsat nepotu-mieu Nechitei ot Vîrtop și i-am dat totă partea mia de ocină den sat den Vîrtop și den Leutești ca să-i fie lui ocină, cită să va aliage partia mia și moșie. Însă el încă să aibă a mă griji ș-a mă comînda.

Iar cine va strica aiastă de bunăvoe tocmală a mea să fie neertat de Dumnedzău și de Svinta Precistă și de toț svenții și de toț apostolii și de trei sute și optusprădzéce otți ce simtu în [vă] Nech<eia>².

Și-aiastă tocmală o am făcut denaintia frăține-mieu, lui Vasilie și popa Andrușco ot Vîrtop și popa Ion ot tam și Zahariia diacon ot tam și Vasilie vist<iernicel> ot tam și Gheorghie ot tam și mulți oameni buni și Vădeanul ot Tătărași.

Di-asta mărturim și noi după lucru ci-am văzut, tocmală de bunăvoe și fiindu noi acolo, în tocmală.

Și pe mai mare mărturie, ne-a<m>² pus pecețile.

Пис ѿ Ерѣтоп, вкѣтомврїѣ ѿ.

Academia Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXX/177.

Orig., hîrtie (31 × 20,5 cm.), trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 1634 ianuarie 23 *ibidem*, (copie de pe transcriere, după original, de Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLII, p. 490—491) în care Nechita diac este menționat, călugărit sub numele de Nechifor, pentru ultima dată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 52—53 (orig.).

¹ Pe verso-ul documentului: „Zapisul Teodorei, fetei lui Drăghici”; „i Draghiță”, formă veche românească de genitiv-dativ.

² Omis în orig.

1633 (7142) octombrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода, божїю милостїю, господарь Земли Молдавскон. Оже тот истинни наш вѣрнии волѣрини, Пѣтрашко Чогола трети логофѣт, сазжиа ниним сѣктопочикшим господари прѣжде нас бивших, а днес господств ми сазжѣше съ правою и вѣрною сазжѣш. Тѣм и ми, видѣше его правою и вѣрною сазжѣш до нас, жаловали есми емѣ особною нашии милости и дади и помиловали есми емѣ от нас, ѿ нашии земли, Молдавскон, едно село, на имѣ Дѣмѣнии, что ѿ волост Дорохоускомѣ, на рѣцѣ Юбѣнѣса, съ все хотар и съ все приход, что том село бѣше право закѣпечно пѣрвомѣ коланцѣ господства ми, Исак Балика хѣтман, от Никорич дїтак и от Николарь, сѣн Корнѣ дїтак, и от Кѣзакса и от Кирѣна, сынове Грига вѣтар, а отцѣви им, Грига, бѣше кѣпечно от Пѣтрашко и от Грозак и от Кирѣна, дѣти Захарїи, а снх чловѣци елици више пишем бѣше праваа даанїе и милванїе от Петра воєвода, отцѣв ам нх, Захарїа и Корнѣ, и брат его, Николарь, дїтаци.

Тѣм ради, тоє правд реченное село, Дѣмѣни, на рѣцѣ Юбѣнѣса, да ест више писанномѣ волѣриемѣ господства ми, Пѣтрашко Чогола логофѣт, праваа отнина и даанїе и милванїе и зрик и потвѣржденїе, съ вѣсам доходом, непорѣшенно николанже на вѣки.

Я по нашим животѣ и господствованїе, кто бѣдет господарь от братїах наших или от дѣть наших или пак езд кого Богъ изберет бити господарь ѿ нашии земли, Молдавскон, тот би емѣ непорѣшна наше даанїе и милванїе, нѣ але би емѣ даа и скрѣпна. Я кто сѣк покѣсит разорити и сказити наше встроенїе, тѣ да ест трыклѣт и проклѣт от Господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и от прѣчиста его матерь и от вѣсѣх сѣктих, иже Богѣ благоброднеше и да имаєт част съ Юдом и съ трыклѣтом Ірїем въ безконечнїа вѣки и мѣки, амин.

ѿ Моѵсѣ, мѣсѣца ноємврїѣ гї дѣни¹, въ лѣто ѿрнїѣ вкѣтомврїѣ к̄.

† Сам господинъ велѣа.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода <т. р.>.

† Шандир <писал>.

<Adaus de mâna domnului>: † Pentru slujba ce ne-au slujitu i l-am datu acestu satu și i-am dat și diresele ce-am avutu.

¹ Probabil, data redactării actului.

1633 (7142) octombrie 20, Piatra.

Partenie egumenul și tot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmît cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.

† **СМЕРЕНІЕ ЕРМОНАХ ПАРТЕНІЕ ЕГУМЕН И МОНАХ ЯНДОННЕ И НОХИТ И ГАВРИЛЕ И СПИФАННЕ И ЕИСАРИИИ БОРЗА И НЕКОЛАЮ И ШЕФАН И ВЕС СЪБОР УТ СВЕТА МОНАСТІР БИСТРИЦЪ.** Scriem și mărturisim noi, de bunăvoia noastră, cum ne-am tocmît cu călugării de la sfînta mănăstire Săcul, pentru niște hălăstee ce-au fostu mai denainte vreme ale nostre și apoi au fostu date mănăstirii Săcului de vornecul Ureche. Deci, apoi, noi ne-am pîrit cu săcanii înnaintea lui Bărnovschi vodă și i-am rămas și ne-am luat hăleșteele înnapoi și ne-au făcut lege ca să le întorcem totă cheltuiala ce-u cheltuit pre acele iazuri.

Deci noi le-am dat în prețu și pre un țigan, anume Adam și cu făméeia sa Eftinca și cu feciorii săi, cu cîți va avea el, ca să le hie lor de poslușenie, svintii mănăstiri, ce le vor hi treabele.

Și cîndu am făcut aceasta tocmală au fost popa Vasilie de Petră și diiaconul Pătrașco de Petră și Vasilie Duleje den Bodești și Iorga de Neamțu. Și pre mai mare mărturie, am pus și pecétea mănăstirii, ca să să știe.
† **Съ Петръ, въ акто «Зрмк вктомерѣ к.**

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXVI/1.

Orig., hirtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) octombrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămîrzan diac și soției sale, Solomia, a cincea parte din satul Horgoești.

† **Ив Моѵси Могила <во>¹евода, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потвърдили есми и поновили савск <на>¹шесѣ Дмитръ Къмързан дѣяк и жителницѣ емс, Голомѣта, на сконѣ**

¹ Loc rupt în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt, a slujit altor sfintrăpoșați domni foști mai înainte de noi, iar acum slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea și noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat, anume Dumenii, care este în ținutul Dorohoiului, pe apa Iubăneasa, cu tot hotarul și cu tot venitul, care acel sat a fost dreaptă cumpărătură vărului primar al domniei mele, Isac Balica hatman, de la Nicorici diac și de la Nicoară, fiul lui Cornea diac, și de la Cazacul și de la Chireana, fiii lui Griga vătăg, iar părinților lui Griga le-a fost cumpărătură de la Pătrașco și de la Grozav și de la Chireana, copiii lui Zaharia, iar acestor oameni cîți sint mai sus scriși le-a fost dreaptă danie și miluire de la Petru voievod părinților lor, Zaharia și Cornea, și fratelui său, Nicoară, dieci.

Pentru aceea, acel mai înainte spus sat, Dumenii, pe riul Iubăneasa, să fie mai sus scrisului boier al domniei mele, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau iarăși pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i strice dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine va încerca să distrugă și să strice întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile fără de sfîrșit, amin.

La Iași, luna noiembrie 13 zile¹, în anul 7142 <1633> octombrie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Moisi Moghila voievod.

† Șaidir <a scris>.

Biblioteca orășănească Sibiu.

Orig., hirtie (42,5 × 28,5 cm.), pecete aplicată, deteriorată.

O trad. la Bibl Acad., DCCXXXV/5.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (regist).

¹ Probabil, data redactării actului.

<1633> noiembrie 1, Cordăreni.

Nicoară Moțoc mare vătah de Dorohoi adeverește că a prins pe un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni, și că popa Mătiaș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atît, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.

† **Никоаръ Моцок вел вктах Дорохоюскон** scriem și mărturisim cumu am prinsu un fur, anume Ostahie, fur derept.

Deci acel fur Ostahie la nevoia lui au pus soție pre Ionașco Pușculeț den Săpoteni.

Deci Ionașco încă n-au putut să nu să dé vinovat, ci-au cădzut după popa Matiaș ca să plătească. Deci ne-au dat popa un cal dă i-au plătit capul. Ce nu i s-au plătit capul numai cu acel cal, ce am luat și o iapă a lui Prostu.

Deci să nu mai aibă val prenr-aceasta piră. Să să știe.

✠ **Кордарѣни, ноемврѣ 1.**

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/44.

Orig., hîrtie (9 × 17 cm.), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 martie 11 care amintește de participarea popii Mateiaș la această judecată (vezi Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/27).

1633 (7142) noiembrie 4.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Măleștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

Ної **Моисей Могила** конвода, кожю милостію, господар Земле Молдавскви. Аdecă domnie me m-am milostivit și am dat și am miluit pre al nostru credincios boeriul Pătrașco Ciogole logofătul cu doi sate întregi, ce sintu pe Prut, în ținutul Iașilor, și cu bălți de pești, anumi Măleștii și Terleștii,

праваа штиннѣ и кѣпежна, шт <с>¹ело Хоргоѣци петаа чааст, шт исписок за потврѣжденіе что имали шт Мирон Бѣрновски коеводи и шт Ял<е>ѣандрѣ, сынѣ Радѣа коеводи, и шт самого господства ми, шт прѣвое господ<ство>¹, что ест им праваа викѣпаніе шт Бѣлѣ...¹а и шт жина его, Варвара, дѣща поп Тоадер шт Тешори, шт волост Кирѣчскомѣ.

Ино да ест им и шт господства ми прав<а>¹ штиннѣ и викѣпаніе и потврѣжденіе и шрик тое више речена петаа чааст шт село Бѣргоѣци, съ вѣскѣм дохodom, непорѣшани неколиже на вѣки. И ин да сѣ не смншаѣт.

✠ **Ис, вѣ лѣто «зрѣмѣ шктомврѣе кѣ.**

† **Сам господинѣ велѣа.**

† **Глангѣ вел логофѣт шчи и сѣ искаах <м. р.>.**

† **Пѣтрашко <писал>.**

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit slugii noastre Dumitru Cămîrzan diacon și soției lui, Solomia, dreapta lor ocină și cumpărătură, din satul Horgoești a cincea parte, din ispisoc de întărire ce au avut de la Miron Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul lui Radul voievod, și de la însăși domnia mea, din prima domnie, care le este lor dreaptă cumpărătură de la Bălă...¹a și de la soția lui, Varvara, fiica popii Toader din Teșori, din ținutul Chigheci.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric acea mai sus spusă a cincea parte din satul Orgoești, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> octombrie 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, DXII/16.

Orig., hîrtie (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată, sfărmată.

¹ Loc rupt în orig.

amîndoi într-un hotar, carele acești sați sîntu driaptă cumpăratură vărui
premarului meu, lui Isac Baleca hatman, de la toți oamenii care au avut
ocini acolo, într-aceste doi sate, care oameni sîntu scriș toți în zapisul lui Costan-
din Moghila voivod vinzătorii. Și li-am dat și zapisul acel, a lui Pătrașco
Ciogole logofătul, pentru să nu poată ei tăgădui că n-au vindut.

Pentru aceia, ca să-i fii dumisali de la domnie me driapti moșii, dar și
miluire, pentru a lui driaptă slujbă ce mi-au slujit, cu tot vinitul, neclătii
nici odinioară în veci. Iar cini va ispiti a strica dare și miluire noastră, să
fie treclit și proclit în veci.

7142 <1633> noembrie 4.

Гам господ реч.

Ив Моисѣи Могила ковода.

Socotitu-am și i-am dat domnie me de la noi ca să n-aibă nime a
strica. Cini a streca, să fii niertat.

Isac.

Departamentul pricinilor străine. Această copie poslăduindu-să s-au
aflat întocma, din cuvînt în cuvînt, cu originalu. Drept aceia s-au încredințat.

Eși, 19 iunie 1824.

Costandin Terecheș vornic.

A. Bantaș.

Posleduit Ștefan ...¹.

Bibl. Acad., CXXI/185.

Copie.

410

1633 (7142) noiembrie 6, Iași.

*Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să
lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.*

† Ив Моисѣи Могила ковода, божию милостію, господарь Земли Молдав-
скон. Scriem domnia mea la slugile noastre, la starostii de Tecuci și la deșugu-
binari și la toți dăbilarii eiți veți înbla cu slujbe la acel ținut. Deaca veți
vedea cartea domnii mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci satul Mirăe-

¹ Ilizibil în text.

știi, ce iaste a svintei mănăstiri a lui Aron Vodă, întru nemică să nu-i învă-
luiți, nici să-i globiți fără ispravă, că cine-i va învălui fără lége hi-va de
mare certare de la domnia mea. Nici dobitocul să nu le trageți pentru alte
sate.

Aceasta vă scriem și într-a[altu] chip să nu faceți.

У Ис, въ акто «арме ноembrie 6.

† Гам господинъ велка.

Ив Моисѣи ковода <м. р.>.

† Пътрашко <писал>.

Bibl. Acad., XCIX/55 a—b.

Orig., hirtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11—12 (orig.).

411

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

*Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al
treilea satul Cobilia, din ținutul Sorooca, pe care l-a avut ca danie
Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.*

† Ив Моисѣи Могила ковода, божию милостію, господарь Земли
Молдавскон. Сѣже тот истинни наш вѣрни волѣрни, Пътрашко Чоголк тре-
тѣи лавгофит, сѣзжа прѣжда ним сѣвѣтопочшим гогосподари прѣжда
нас вѣшних, а днес гогосподарствем ми сѣзжѣше съ правою и вѣрною
сѣзжѣш. Тѣм и ми видѣше его правою и вѣрною сѣзжѣш до нас, жаловали есми
емѣ усобион наши мнѣлостн и дали и помиловали есми емѣ от нас, с наши
Земли Молдавскон, едно село на имѣ Ковжалѣ, с волост Сороески, от испризнаше
что имали дѣдоки наши Ивн Могила вистарник от Петра ковода за дааніе и
за милваніе на того село что тое село бѣше право за вѣшпаніе Гонци вѣшши дворник,
сѣвѣнъ Пъкърар, от вначатове Козма вѣшш пѣркѣлѣе и изгнена тое прѣдрѣ-
чинное село, Ковжалѣ, Гонцѣ, сѣвѣнъ Пъкърар, с викалнство, когда въвнзали
сѣе имѣ за гогосподство, въ дѣвни Петра ковода.

Тѣм ради, тоє више писанное село, Кожлаѣ, да ест ѡт г<о>сп<о>д<с>тв<а>
ми колѣринѣ нашема више писан Пѣтрашко Чоголкѣ логѡфѣт, права ѡтн<и>ю
и дааніе и милованіе и зрѣк и потвѣрженіе, съ вѣскѣм дохѡдом, непорѣшнѣно
николикѣ на вѣки.

И аще проклякютсѣ въ нѣкомѣ вѣкѣ нѣкихъ нарѣденіе до иншихъ нѣкихъ
чуждыхъ г<о>сп<о>д<с>тв<а>ри да сѣ не верѣат понеже ест право г<о>сп<о>д<с>тв<а>
ми за дѣднинѣ.

И по нашимъ животѣ и г<о>сп<о>д<с>твѡваніе, кто бѣдет г<о>сп<о>д<с>тв<а>ръ
ѡт дати нашихъ или ѡт нашего рода, или пакъ бѣдъ кого Б<о>гъ избѣритъ бити
г<о>сп<о>д<с>тв<а>ръ ѡ нашей земли, Мѡлдавскон, тотъ би емѣ непорѣшна наше дааніе
и милованіе, нѣ али би емѣ дааніе и зрѣкни. И кто сѣ покъснитъ разорити и
сказати наше зстроеніе, тѣ да естъ трѣклетъ и проклетъ ѡт Г<о>спѡда Б<о>гъ,
сѣтворшаго н<е>бо и земле, и ѡт прѣч<и>ста его м<а>т<е>рь и ѡт вѣсѣхъ
с<в>ѣтѣхъ, иже Б<о>гъ благогѡднеше и да имаетъ частъ съ Исѡдомъ и съ трѣклетомъ
Ирѣмъ въ безконечнѣ вѣки и мѣжи, амин.

Исѡсъ Исѡхъ, вѣтъ л<ѣ>то 7142 1633 ноемвриа 13 гѣ.

Слава г<о>сп<о>д<с>тв<а>ри нѣ вѣмѣ.

И ѡ Моѡси Могила ковода.

Socotit-am domnea me apoi uricile moșilor noștri cari mai sus scrie
și s-au aflat cumpăratură) moșului domnii mele Ion Movilă vistearnic acestu
sat Cobălie de la Gonța s<i>nă Păcurar, nepotul Cozmei, iar la domnie lui
Pătru vodă, pe ai săi bani.

Pentr-aceia, cu mina mea am scris singur ca să s<e> crează; datu-i-am
și doo urice de la Pătru vodă și altele de la Iancul vodă; mai datu-i-am
un uric de la Ștefan vodă.

Io Moisi Moghilă vodă.

Șaidir <a scris>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Pătrașco Ciogolea
logofăt al treilea a slujit mai înainte altor sfint răposați domni foști mai
înainte de noi, iar astăzi slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă
slujbă. Deci noi, văzînd a lui dreaptă și credincioasă slujbă către noi, l-am
miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara
noastră Moldova, cu un sat, anume Cobiliia, în ținutul Soroca, din privilegiu
de danie și de miluire ce a avut bunicul nostru Ion Moghila vistiernic de
la Petru voievod pe acel sat, care acel sat a fost drept de cumpăratură lui
Gonța fost vornic, fiul lui Păcurar, de la nepoții lui Cozma fost pircălab

și a pierdut acel mai înainte spus sat, Cobiliia, Gonța, fiul lui Păcurar, în
violenie, cînd și-a luat nume de domn, în zilele lui Petru voievod.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat, Cobiliia, să fie de la domnia mea
boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și
danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar dacă se vor afla în vreo vreme oarecare drese la alți domni străini,
să nu se creadă pentru că este domniei mele drept de dedină.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri
sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn
țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și miluirea noastră,
ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine se va ispiți să distrugă și să strice
întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul
Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de preacurata lui maică și
de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu
de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 13.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutu
de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”—Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XXV, p. 520—521, nr. 303 și p. 404, nr. 761
(transcriere și trad. după orig., hîrtie, pecete aplicată).

O copie după o trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1786 mai 21, ibidem, p. 521—522.
EDITII: Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 129—130 (orig. cu trad. editorului).

412

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

*Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea
Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și
Tasinău.*

† И ѡ Моѡси Могила ковода, вождію милостію, господарѣ Земли Мѡлдав-
скон. Дат-ам cartea domniei mēli, rugătoriului domniei mēle, egumenului și a
tot săborul de la svintaa mănăstire de la Bistriț spre-acēia ei să hie tari și

1633 (7142) noiembrie 23, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Cărăcaș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.

† Иъ Моѹси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оуже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими болѣри, вѣлнких и малих, слоуга и колѣрен господства ми, Къръкаш вѣл армаш, и прииска един запис за свидѣтелство въ Миръшц дворник и въ Тѣнасіе и въ Дмитрашко и въ Костантин, зѣт Небожатко и въ Горган дворници глотнїи и въ Нѣюла вѣл дворник и въ Крсть оурикар и въ нинѣ конни прѣднїи, сице писаши и свидѣтелствѣши въ тот запис, како прїиде, прѣд нами, Дмитрашко циган, сынъ Търкъла, и Хърсіан циган, сынъ Каменецъ, и падали въ прѣд нами и молѣще съши сѣси господства ми вѣше писан, Къръкаш армаш, съ вѣсн вѣташи за цигани, именемъ Мафтею вѣтаг и Иван ѹде и Симѣи и Нистор и Гангорїе и Гола и Гогою и ни Гангорїе и нинѣ вѣси, радї една повинѣ им, еже ши били разбонници и зѣли и разбивали нѣких людї и поимаши на нѣх за лице и вѣша тѣх цигани за изгнелнїе въ . . .¹ радї повинѣ нѣх.

Таже плати им глакъ въ изгнелнїе сѣсѣе наше вѣше писан, Къръкаш и да радї тѣх цигани пет десѣт згорскѣх пинѣси добрих и извади им глакъ въ тоа тѣготно.

Тѣм радї тїи вѣше писани цигани, Дмитрашко и Хърсіан, да ест и въ господства ми сѣсѣе нашѣмъ вѣше писан, правїи холопи цигани съ женами и съ дѣти нѣх и викнелнїе и зрик и потвържденїе, непоршени николиже на вѣки. И ни да съ не змишаѣт.

✠ Ис, лѣто «Зрмв ноємврїе кр».

† Сам господинъ вѣлѣл.

† Гангѣ вѣл логофѣт зчи и съ искал <т. р.>.

† Ивнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul domniei mele, Cărăcaș fost mare armaș, și a adus un zapis de mărturie de la Mirăuță vornic și de la Tănăsie și de la Dumitrașco și de la Costantin, ginerele lui Nebojatco și de la Gorgan,

¹ Loc alb în orig.

puternici cu cartea domniei meli a ținea și a opri și a apăra tot hotarul sventei mănăstiri, a nume Calul, pînă la obîrșie și Tasinăul pîn-la obîrșie și slatina. Și nime să n-aibă a intra[a] acolo, la cel hotar, să venédze péște, nici heară, nici să ia slatină, nici altă nemică, nici să facă curături acolo alți oameni dintr-alte hotară.

Iar pre cine va prinde acolo vinîndu pește, sau slatină luîndu, sau heară vinîndu, sau curățături făcîndu, sau . . .¹ pre aceia oameni să-i prindză, s<ă>¹-i lé<ge>¹ și ce vor găsi la dinșii . . .¹, sau fie ce, să aibă a lua și la domnia mea să-i aducă pre d<inșii c>¹u dobitoc cu totu.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărții domniei meli.

✠ Ис, въ лѣто «Зрмв ноємврїе кр».

† Сам господинъ вѣлѣл.

† Ларини <писал>.

Bibl. Acad., DLXXXIX/44.

Orig., hirtie (31,4 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

O foto, ibidem, Fotografii, XXXII/61.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 547 (orig.).

413

1633 (7142) noiembrie 17, Iași.

Moise Movilă voievod dă un așezămint de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Ioan Moise Mogila Wojwoda schreibt denen Kloster Geistlichen besondere Lebensordnung vor.

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 17 <en> November².

Ioan Moise Moghila voievod dă un așezămint de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Dat în Iași, 7142 <1633> noiembrie 17².

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 83.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad).

¹ Rupt în orig.

² În *Inventar* această dată a fost inversată cu cea a documentului următor.

vornici de gloată și de la Neaniul fost vornic și de la Cirstea uricar și de la alți oșteni de înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum a venit, înaintea lor, Dumitrașco țigan, fiul lui Turcul, și Huruian țigan, fiul lui Cameniță, și au căzut dinaintea lor și s-au rugat ei slugii domniei mele mai sus scrise, Cărăcaș armaș, cu toți vătagii de țigani, anume Maței vătag și Ivan jude și Simion și Nistor și Gligorie și Goia și Gogoi și alt Gligorie și alții toți, pentru o vină a lor, că ei au fost tilhari și au ucis și au prădat niște oameni și i-au prins de față și au fost acei țigani de pierzare de ...¹ pentru vina lor.

Și le-a plătit capul de la pieire sluga noastră mai sus scrisă, Cărăcaș, și a dat pentru acei țigani cincizeci galbeni ungurești, bani buni și le-a scos capetele de la acea greutate.

Pentru aceea, acei mai sus scriși țigani, Dumitrașco și Huruian, să fie și de la domnia mea slugii noastre mai sus scrise drepti robi țigani cu femeile și cu copiii lor și cumpăratură și uric și întărire, neclintiți niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> noiembrie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și s-a iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXVI/19.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,6 cm.), pecete timbrată, cu legenda: *Іѡ Моѡси Могила*
воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскої.

Această legendă se păstrează pe toate pecețile mijlocii ale actelor emanate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

415

1633 (7142) noiembrie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocină din satul Tălhărești, pe Ursoae, pe care i le-a dăruit mătușa sa Nastasia Pința.

† *Іѡ Моѡси Могила* воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. *Ѓже прѣде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими <болѣри>², великими и малими, Настасіа Пинца, дочка Ел<ад>² митник, сестра Ѓдокѣи*

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Пепелоае, по ен добраа волѣ, неким <непон>¹жденнаа, а ни присилованнаа и дала и подаровала книжи свои, Ѓтѣрси дѣак, ен права штиннѣ и дѣдниннѣ, вѣскѣ част ен, что имала шт село Тѣлхѣрци, на Урсоае, и вѣскѣ част книжѣ ен, И<сак>¹, сынѣ Горчи, понеже Исак, сынѣ Горчи, продад[и] дрѣги части за штиннѣ шт село <Брън>¹ѣкин и шт село Ханкѣвци и шт Ѓнеци, шт волост Хотинскомѣ.

И пак сѣскѣ наше, Ѓтѣрскѣ дѣак, да имаеи посокотити на тѣтка <ег>¹о, Настасіа Пинца, и да имаеи помѣнити на неѣ <и>¹ грижати іако подобает сѣ мрѣтвницим[и].

Никто шт книжи ен или шт п<ле>¹меници ен да не имаеи змишати сѣ вѣ тѣх дѣкѣ части шт Тѣлхѣрци, а ни вѣ комати ен. Того ради, како да ест и шт нас сѣсши наше<мѣ>¹ книше писанномѣ, Ѓтѣрси дѣак, правѣи штинни и даннѣи и зрик, в<мѣ>¹ и дѣтим его, непорѣшленно николиже вѣ вѣки вѣчнѣи. И ен да сѣ не змишаеи.

<Ѣ Іѡ>¹сех, вѣ лѣто <зрик> ноемвриѣ кѣ.

† *Ѓам господинѣ велѣл.*

† *Глангѣ вел логофет ѣчи и сѣ искадѣ <m. p.>.*

† *Кретѣ <писал>.*

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia Pința, fiica lui Vl<ad>¹ vameșul, sora Odochiei Pepeloae, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a dat și a dăruit nepotului ei, Sturza diac, dreapta ei ocină și dedină, toată partea ei ce a avut din satul Tălhărești, pe Ursoae, și toată partea nepotului ei, I<сак>¹, fiul lui Gorcea, fiindcă Isac, fiul lui Gorcea, a vîndut alte părți de ocină din satul <Brin>¹zeni și din satul Hancăuți și din Onești, din ținutul Hotin.

Și iarăși sluga noastră, Sturza diac, să aibă a îngriji pe mătușa sa, Nastasia Pința și să aibă a o pomeni <și>¹ a o griji cum se cuvine morților.

Nimeni dintre nepoții ei sau dintre verii ei să nu aibă a se amesteca în acele două părți din Tălhărești, nici în averile ei. Pentru aceea, să fie și de la noi slugii noastre mai sus scrise, Sturza diac, drepte ocini și danie și

¹ Loc rupt în orig.

uric, lui și copiilor lui, neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

<La>¹ Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea <a scris>.

Bibl. Acad., XIII/96 a—b.

Orig., hirtie (37,3 × 27 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1734.

416

1633 (7142) noiembrie 25.

Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierie și de la Ionașco.

† **Сто аз, Главин Прѣжъскѣ хѣтман бие и Юрашко Башотѣ хѣтман бие и Чолпан бие жикничѣр, Нурдаки вистѣрник.** Adecă au venit înaintea noastră Gavril Fierie din sat din Ciohoréni, de bunăvoia lui, de au vîndut a sa direaptă parte de ocini dintr-acelaș sat, din Ciohoréni, în ținutul Sucévei, ce au avut cumpăratură de la Sava și de la sora lui, Lelița, feciorii Irimițai și cu casă gata, de Gavril făcută și cu tot venitul, de au vîndut fratelui nostru, lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare de Țara de Sus, dreptu 20 taleri buni. Și i-au dat deplin toți banii în mina lui Gavril, dinnaintea noastră, însă dreptu casă au dat deusăbi un bou și o vacă cu vițal.

Așijdere, au venit înaintea noastră Ionașco, ficiorul lui Gligorie vătăzul, de au vîndut a sa direaptă parte de ocină dintr-acelaș sat din Ciohoréni, ce are cumpăratură de la Hi²poe, cu tot venitul, de au vîndut așijlere fratelui nostru Pătrașco Bașotă dvornicul, dreptu 12 taleri buni. Și au dat toți banii deplin în mina lui Ionașco, dinaintea noastră, pentru căce

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

acel sat Ciohoréni și au fostu de moșie dumisale vornicului de pre moșia sa, Agafia Ciohoreana.

Aciasta mărturisim cu scrisoarea noastră. Pre mai mare credință pusune-am și pecețile întru această scrisoare adevărată a noastră.

Бъ лѣто »Зрмѣ ноѣврѣ кѣ.

Прѣжискѣ бие хѣтман искаѣ <m. p.>.

Яз Юрашко Башотѣ бие хѣтман <m. p.>.

<Pe verso>: **Яз Нурдаки бие вистѣрник искал m. p.**

Bibl. Acad., CDXXI/23.

Orig., hirtie (31,5 × 19,4 cm.), trei peceti aplicate.

417

1633 (7142) noiembrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fălci de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vîndut soțul ei, Apostol fost mare pitar.

† **Нур Моѣси Могила воѣвода, вожю милостю, господарѣ Земан Младескон.** Сѣже поїнде прѣд нами и прѣд оҫнами нашимъ молдавски[х]мъ волѣри, великимъ и малимъ, волѣринѣ нашимѣ Япостола бие вел питар, неким непонсѣден а не приселован, нѣ за имѣ доброю волѣ продал своа права штинѣ и кѣпнежна, шест фалче за виноградѣ въ Бъичани, ѣ гор Краснико. Таа продал кѣргинѣ своа Тофани, радѣ два сто ѣри, пинѣси добри.

Ню мѣ, нако свидѣхом за доброволюю токмеж и исплъною заплаат въ прѣд нами <n w>¹т нас такождере дадохом и потвердѣхом кѣргини Тофани и сѣнове свои на тѣх фалчи за виноградѣ више пишем, <wt>² село Бъичани, како да ест им права штинѣ и виеспленѣ и потвержденѣ и ѣрик съ въскѣм доходом, непоколѣенмо николиже на вѣки вѣчнии. И ни да сѣ не ѣммишаѣт прѣд сим листом нашим.

Х Ис, въ лѣто »Зрмѣ ноѣврѣ кѣ.

† **Сам господинѣ велѣл.**

† **Глангѣ вел логофет ѣчи и сѣ искаѣ <m. p.>.**

† **Пѣтрашко <писал>.**

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru Apostol fost mare pitar, nesilit de nimeni și nici asupra, ci de a lui bunăvoie a vîndut a sa dreaptă ocină și cumpăratură, șase făci de vie de la Băiceni, pe dealul Frumușeni. Aceea a vîndut-o cneaghinei sale Tofana pentru două sute de ughi, bani buni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie și plata deplină înaintea noastră, și de la noi, de asemenea, am dat și am întărit cneaghinei Tofana și fiului ei acele făci de vie mai sus scrise din satul Băiceni, ca să le fie lor dreaptă ocină și cumpăratură și întăritură și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. M-rii Văratec, Ville de la Băiceni, sub dată.

Orig., hîrtie (41 × 29 cm.), pecete aplicată, căzută.

418

1633 (7142) noiembrie 30, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, вожією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими молдавскими волѣри, великими и малыми, наше вѣрнии и почитинни волѣрин, Пѣтрашко Башотѣ вел дворник Бишнѣи Земли, съ един запис за свѣдѣтелство въ волѣрин наших, Савин Прѣжескъа вие хѣтман и Юрашко Башотѣ тижє вие хѣтман и въ Чолпан вие житничар и въ Юрадики вие вистѣрник, писалище и свѣдѣтелствєище въ нем, како прїиде, прѣд ними, Гаврил Фѣрѣе, неким непонѣжен, а ни приселован и продал своа прака част за штиннѣ въ село Чохорѣни, на рѣцѣ Молдавѣ, что

въ волостъ Сѣчакскон, въ ватрѣ село, съ една дом готова и въ полѣ и въ полѣни и въ лѣс и въ вѣс приход.

Тад продал нашємѣ вѣрннѣм и почитеннѣм волѣрин, Пѣтрашко Башотѣ великомѣ дворникѣ, за два десѣт талери лєи, а за домов тижє дал ємѣ ш-собєннѣю един вол и една крак съ телец. Что тоа част за штиннѣ бѣло кѣпежнѣю Гаврилови Фѣрѣю въ Гава и въ сѣстра єго, Дєлица, сыноке Сремѣи.

И въ том, тижє како прїиде прѣд ними, Ивнашко, сынѣ Глигорѣ вѣтлар, неким непонѣжен, а ни приселован и <продал>¹ своа прака част за штиннѣ и кѣпежнѣю, что имал въ Хилпѣде, въ тогожде село Чох<о>рѣни, съ вѣс приход, тад тижє продал волѣринѣ нашємѣ вѣрннѣм и почитеннѣм, Пѣтрашко Башотѣ великомѣ дворникѣ, за два на десѣт талери лєи и заплатил им исплѣннѣю въ прѣд ними.

Ино мѣ, видѣвши тот запис за свѣдѣтелство въ толких волѣри, вѣрвоухом и въ нас єщеже дали и потвѣдили єсми вше писаннѣм нашємѣ вѣрннѣм и почитеннѣм волѣринѣ, Пѣтрашко Башотѣ великомѣ дворникѣ, како да єст ємѣ и въ нас штиннѣ и зрик, съ вѣскѣм доуходом, непорѣшенно николиже въ вѣки. И ни да сѣ не змишаєт.

Ѡ Ис, лѣто «зрѣмє ноємврїє л.

† Господинѣ рече.

† Глангѣ вел логофѣт зчи и сѣ искаах <m. p.>.

† Крстѣ Дамїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus, cu un zapis de mărturie de la boierii noștri, Savin Prăjescul fost hatman și Iurașco Bașotă de asemenea fost hatman și de la Ciolpan fost jitnicer și de la Iordachi fost vistier, scriind și mărturisind în el cum a venit, înaintea lor, Gavril Fierie, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa parte de ocină din satul Ciohoreni, pe riul Moldova, care este în ținutul Suceava, din vatra satului, cu o casă gata și din cîmp și din poieni și din pădure și din tot venitul.

Aceea a vîndut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru douăzeci taleri lei, iar pentru casă i-a mai dat deosebit un bou și o vacă cu vițel. Care acea parte de ocină i-a fost cumpăratură lui Gavril Fierie de la Sava și de la sora lui, Lelița, fiii lui Eremia.

¹ Omis in orig.

Și la aceasta, iarăși cum a venit, înaintea lor, Ionașco, fiul lui Gligorie vătăg, nesilit de nimeni, nici asuprit <și a vindut>¹ partea sa dreaptă de ocină și cumpărătură, ce a avut de la Hilipoae, din același sat Cioh<o>reni, cu tot venitul. Acea a vindut-o de asemenea boierului nostru credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru doisprezece taleri lei și le-a plătit deplin, dinaintea lor.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru boier credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, ca să-i fie și de la noi ocină și uric, cu tot venitul, neclintit, niciodată. în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> noiembrie 30.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/24.

Orig., hirtie (32,2 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

419

1633 (7142) decembrie, Iași.

Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor străini care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cirstea vistier.

† Иѡ Моѡси Могила воєвода, божію мнѡстїю, господарь земли Молдавскон. Дали если сѣ лист господства ми върнѡмѡ нашимѡ болѣрнѡмѡ, Кръстѣ вистѣрник, на тѡ ѡн кого кѡт послатї срѣдник и вѣтъман въ снлци Тѣмѡшѣни, что ѡт волѡст Романскѡи, да имает призьватї людї ѡт иншаа землѣ, бѣдї что за изника бѣдет, ѡт господства ми имают слѡбожденїе на три² лѣти, ни един рабѡт не работати господства ми, ни дан не даватї. ни елиш неплатити, ни сѡлѡс, ни зѡвскѡх за дѣм, ни залци, ни талери, ни лѣс а ни една ангерїа елици бѣдѡт на инших люди въ землѣ господства ми, за вѣсѣх бѣдет сѣлѣ з мирно.

¹ Omis în orig.

² три, scris cu altă cerneală.

Того радї, и ви прѣкѡлаки ѡт тѡт волѡст и главеници и дешѡсѣбениари и ѡлѣкари и подводачи и вѣси сѡлѣи господства ми, елици кѡт ходитї съ сѡлѣкѡх господства ми по того волѡст, въ ничтѡже не влашти нѡх, не грабите на нѡх, ни кони ни за ѡлак не вѣзмитї, ни вѡли з подводадї, ни коматї им не потегнѡстї радї инших людї и радї инших сѣлах.

Тѣмѡс да имает ѡни годоватї съ правѡм доколѣ напѣнѣт сѡ тѡх лѣтї више писаних а ни им бѣшли, никтѡ въ ничтѡжи, да ни имает нѡ влакѡтї прѣд сим листѡм господства ми.

‡ Иѡс, лѣто «зрѣнк декемвриѣ.

† Сѡм господинѣ вѣлѣа.

Иѡ Моѡси воєвода <m. p.>.

† Дѡмитрѡс <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Cirstea vistiernic, ca pe cine va trimite ureadnic și vătăman la seliștea Tămășeni, ce este în ținutul Roman, să cheme oameni din altă țară, de orice limbă vor fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei¹ ani, nici o muncă să nu lucreze domniei mele, nici bir să nu dea, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu, nici ughi pentru casă, nici zloți, nici taleri, nici leu și nici o angherie cîte vor fi asupra altor oameni în țara domniei mele, de toate să fie foarte în pace.

Pentru aceea, și voi, pircălabi de la acel ținut și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și toate slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, întru nimic să nu-i învăluți, nici să-i prădați, nici caii lor să nu-i luați pentru olac, nici boii în podvoade, nici bucatele lor să nu le trageți pentru alți oameni și pentru alte sate.

Numai să folosească ei cu dreptate pînă cînd se vor împlini acei ani mai sus scriși și nimeni mai mult, întru nimic, să nu-i învăluiască înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/21.

Orig., hirtie (29,5 × 20,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

¹ „trei“, scris cu altă cerneală.

1633 (7142) decembrie 2.

Moise Movilă voievod întărește lui Strătulat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîriul Dolinei, ținutul Hirlău, cu loc de heleșteu.

Ispisoc din velet 7142 <1633> dechemvrie 2, de la Moisii Movila voievod, întăritor lui Strătulat Borăleanul pe o bucată de loc din hotarul Pitulușenilor, pe pîriul Dolinii, în ținutul Hirlăului, începînd întii din poene de cătră Ionășeni, de cătră Siret, cit va fi hotarul Pitulușenilor, din hotarul Leverdii pînă în hotarul Dolinii, ca să fie în doă partea din gios și unde să numește Supt Corn, de cătră cimp, partea ce din gios iarăș în doă și cu loc de heleșteu, ci să numește heleșteul Grozii, cit ține apa, și de acolo tot locul pînă la pîriul Dolinii, pînă la siliștea Pitulușenilor, tot locul să fie în doă și piste siliștea Pitulușenilor, pe din sus de curtea lui Criste vornicu, cu un rindu de pămînturile cele din gios, ci sint toate pe o cărare, pe la capetile pămînturilor celor din sus pînă la o moviliță de cătră Popeni, de acole la matca Sitnii, pe după încungiur, cu loc de iaz în pîriul Sitnii, cit ține apa, i proci.

Bibl. Acad., MDXXXVI/15.

Rez. din 1823 septembrie 6 de Iordache Donici vornic.

421

1633 (7142) decembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Deleu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

† Ив Моѵси Могила воєвода, <вожю м>¹илостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже прїдоше, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими вѣлѣри, великихъ <и малих>¹, сѣга господства ми Дѣлесъ въ Спѣтърици и принеє единъ записъ за свѣдѣтелство вът Лѣсна шолтѣзъ вът Бає и <вї прѣг>¹ари вът там, сици писаници и свѣдѣтелствѣици въ тотъ записъ како прїде, прѣд нами, Мѣрика,

¹ Loc rupt în orig.

жѣна Георгіе вът Спѣтърици, за ен добра волѣ, неким непонѣждена, а не приселована и поставила закладъ своа права вът инѣ и дѣднинѣ, една дом, дом Мнхъна вът Спѣтърици, радї всиан на десѣте талер, потроник по дѣвѣт бани и имали дѣнѣ на два недеа и не платили на дѣнѣ, нѣ изгнела ен вът инѣ, занеже перелиниѣ <ли з>¹а дѣнѣ десѣт лѣти, како свѣдѣтелствова <ли>¹, прѣд Лѣсна кѣпар, Пѣтрашко вът Бає и Баснаѣ вът Тѣмпици и Баснаѣ вът Бѣсчѣмѣни и инихъ людї доврїи.

И вът том, тиже прїде прѣд Смиини шолтѣзъ вът Бає и прѣд Ивнѣш и Пѣтрѣшкан и вът прѣд инихъ людї доврїи вът там, Томегюа и сестра его, Мѣрика, пакиже <за н>¹х добра волѣ, неким непонѣждени, а не приселовани продали ихъ права вът инѣ и дѣднинѣ, пол <жирѣвѣ>¹ѣ вът Янтѣлеци, пакиже сѣсши господства ми Дѣлесъ, радї два десѣт и два талери личнихъ.

И тиже продад емѣ¹ Тоадер Чѣрниа, пакиже пол жирѣвѣ, вът жирѣвѣ Хаєи, вът того село Янтѣлеци, радї два десѣт <и>¹два талери личнихъ.

Ино господство ми, пакоже свѣдѣхом тихъ записъ за свѣдѣтелство, господство ми вѣровахом <и>²ещеже дадохом и потвѣрдихом емѣ. Тѣм радї, тихъ вѣше писани ж <и>²рѣвѣ и тоа домъ вът Спѣтрици, <что т>¹оа дом, наи прѣжде, била право за дѣднинѣ Дѣлѣвен, да ест сѣсѣт нашемѣ вѣше писанъ права <вът инѣ и дѣднинѣ и>¹викѣпанїе и зрик и потвѣрженїе, съ вѣскѣм доходом, непорѣшено, емѣ, николнже на вѣки вѣч>¹нихъ. И ни да сѣ не смнѣает прѣд симъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, лѣто <зрѣмъ> декемвріе ҃.

† Самъ господинѣ вѣлѣа.

† Гіангѣ вѣа логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Ивнѣшко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila <lui Dumnezeu>¹, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici>¹, sluga domniei mele Deleu din Spătărești și a adus un zapis de mărturie de la Lupul șoltuz din Bae și <12>¹ pîrgari de acolo, astfel scriînd și mărturisînd în acel zapis, cum a venit, înaintea lor, Mărica, femeia lui Gheorghie din Spătărești, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a pus zălog dreapta sa ocină și dedină, o casă, casa lui Mihăilă din Spătărești, pentru optsprezece taleri, potronicul de 9 bani, și a avut zi peste două săptămîni și n-a plătit la zi, ci și-a pierdut ocina, pentru că au

¹ Loc rupt în orig.² Omis în orig.

trecut peste zi zece ani, cum au mărturisit, înaintea lui Lupul cupar, Pătrașco din Bae și Vasile din Timpești și Vasile din Buciumeni și alți oameni buni.

Și întru aceea, de asemenea au venit înaintea lui Simion șoltuz de Bae și dinaintea lui Ionăș și Pătrășcan și dinaintea altor oameni buni de acolo, Tomeghiul și sora lui, Mărica, iarăși <de>¹ bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, jumătate de <jireab>² din Antălești, iarăși slugii domniei mele Deleu, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Și de asemenea i-a vîndut...¹ Toader Ciurnil, iarăși jumătate de jireabie, din jireabia Havei, din acel sat Antălești, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Deci domnia mea, cum am văzut acele zapise de mărturie, domnia mea am crezut <și>² încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise jirebii și acea casă din Spătărești, <care>¹ casă mai înainte a fost dreaptă de moștenire lui Deleu, să fie slugii noastre mai sus scrise, dreaptă <ocină și dedină și>¹ cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, <niciodată în vecii>¹ vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 4.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fotografii, II/23.

Fotografie după orig., hîrtie, deteriorat, pecete timbrată, din Muzeul Fălticeniilor, II/16 (documentul nu se mai găsește în acest fond).

O trad. din 1785 martie 18 de Gheorghie Evloghie, la Muzeul Fălticeniilor, III/14 și o fotografie a acestei trad. la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, II/19 a—b.

422

1633 (7142) decembrie 3.

Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

7142 <1633> dechembrie 3.

Un ispisoc de la Moisăi Movilă voievod, cari adivărești că au vîndut Ionașcu, ficioru Bereii celui bătrîn din Antelești, o jirebii.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Tij au mai vîndut pol jerebii, parte Popinții.

Tij au mai vîndut o jirebii Grigori, fratele popii.

Și Ionașcu au vîndut o jirebii, care să numea a lui Ion Mangoș.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Solomie, fata Irimii.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Marinca, sora Solomii, cari acestie toți au vîndutu lui Ghelafi Dubău.

Arh. St. Buc., A. N., MMCDXXXIV/50 (7).

Rezumat dintr-un perilipsis.

423

1633 (7142) decembrie 4, Iași.

Moisi Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenie, de pe apa Putnei.

† Ив Моѳси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Младяскон. Scriem domnia mea la slugile domnii mele, la toți dăbilarii ciți veți înbla cu slujbele domnii mele la ținutul Putnei cu Agiudul. Deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi toți să aveți a lăsa foarte în paci toate bucatele svintei mănăstiri de pre apa Putnei, unde iaste hramul Sveati Ioan Bogoslov, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de toate angheriile, să hie în paci ca și bucatele altor mănăstiri, pentru ce ias<te>¹ acei² svinte mănăstiri, ce să cheamă a lui Partenie³; nici dobitocul să nu le trageți pentru alți oameni sau pentr-alte sate, ce să hie în bună paci.

Iar cine va tréce peste învățătura domnii mele și nu va asculta și va vrea să strice aceasta tocmală, să hie treclét și proclét de la domnul Dumnedzău,

¹ Omis în orig.

² „acei”, scris cu altă cerneală pe loc ras.

³ „a lui Partenie”, scris cu altă cerneală pe loc ras.

ce au făcut ceriul și pământul și de la preacurata maica svinției sale și de toți svinții să hie neertat, amin.

Инак не вѣдет.

✠ Ис, въ лѣто ^{хрѣмѣ} декемврѣ д.

† Сам господинъ велѣа.

Ив Мвнси воєвода <т. р.>.

† Пятрашко <писал>.

Agh. St. Buc., M-rea Soveja, IX/1.

Orig., hirtie (32,3 × 19,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. Nr. 656, f. 35.

424

1633 (7142) decembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Birnova.

† Ив Моисн Могила воєвода, божією милостією, господаръ Земли Молдавской. Сѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими боярами, великими и малыми, молебници нашими, ерѣмен и вес събор вт свѣтаа монастыри глаголемаа Бесерекании идеже ест храм свѣтоѣ Благовѣщеніѣ прѣсвѣтѣи Богородици и тегали сѣ лицом, прѣд дикан господства ми, сѣ молебници нашими, ерѣмен и вес събор вт свѣтаа монастыри Бърнова, идеже ест храм свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и повѣдоносца Христова, Гевурѣа и Ивана Нокаго, ради един село, на имѣ Бънѣторѣи, что къ волост Немецкомѣ, сѣ млинн с рѣка Бистрици, что бѣше из давно вѣмѣне прислашѣн къ вкол Каменскаго трѣга, рекѣще молебници господства ми калѣгери вт свѣтаа монастыри Бесерекани како тот село бѣше права даиѣ и милованіѣ вт прѣвоколѣнцо господства ми, Костантин Могила воєвода, Кирици Дамитраки постеланик и тѣтци его, Марѣи, кнѣгини Кирици Дамитраки постеланик, ради его правою и вѣрною сѣжебѣ, что он послашѣа много вѣмѣне господства си и втѣцѣ господства си, шика господства ми, покоиннаго Сремѣи Могила воєводи и ради една тисѣщи сги что он даа къ потрѣбѣ земскон, тогда егда имаа земляк велика нѣжиж.

И въ послѣд Гирици постеланик вѣстаа сѣ кнѣгинѣ его, Марѣа, и даа и поклоннаа тоѣ село Бънѣторѣи, вт Камен, свѣтѣи монастыри Бесереканим, въ задѣше его и задѣше родителем его, бѣти им вѣчнаа памѣт и написатѣ их и втѣци их въ свѣтѣи и великѣи, божественѣи помѣник, помѣнители сѣ въ вѣсѣх божественѣих сѣжебах, до колѣ стоит свѣтаа монастыр, по шенчаю свѣтѣи монастыри. И сказоваа, прѣд нами, привнаѣ за дааніѣ и потвѣрженіѣ вт Гашипар воєвода и вт Стефан воєвода Томшевича, а нѣнѣ они жалокалаа сѣ како дрѣжит им тот село мнѣхи вт свѣтаа монастыри Бърнова.

Таже а мнѣхи вт Бърнова сѣвили, прѣд нами, привнаѣ за дааніѣ и милованіѣ вт прѣставленнаго ктитор их, Мирон Бърновски воєвода, како даа им тот село.

Въ томже, господство ми и сѣ дѣ наших свѣтителъ молдавских, кѣр Барлаам архієпископъ и митрополит Сѣчавскѣи и кѣр Дѣвнисѣє єпископъ [єпископъ] Романскѣи и кѣр Сѣваогіє єпископъ Радовских и кѣр Митрофан єпископъ Хвшских и сѣ всѣми боярами господства ми молдавских великими и малыми и сѣ вес синглант господства ми сѣднѣхом их праведним сѣдѣем и шѣрѣтохом сѣ всѣми како нарѣденіѣ Бърновѣм сѣт сѣтворени без рѣд и без исправак и без шенчаю земскон, через нарѣденіѣ Бесереканим.

Нѣ тако, сѣтворихом сѣд их како да дрѣжит тоѣ село молебници нашими калѣгери вт свѣтаа монастыри Бесерекани, а калѣгери вт свѣтаа монастыри Бърнова да трѣпит и вѣзѣхом господство ми вт Бърновѣни и нарѣденіѣ их что имаа на тот село и сказалаа сѣ вт прѣд дивана господства ми и востааи вт прѣд нами и вт вес закон земскон.

И молебници господства ми калѣгери вт свѣтаа монастыри Бесерекани сѣправилаа сѣ и поставилаа соен хѣрѣю кѣ златих въ вистѣр господства ми.

Того ради, тот вѣше писан село, на имѣ Бънѣторѣи вт Камен, сѣ млинн с Бистрицѣж, како да ест им и вт нас правою штиннѣ и дѣдннѣ и шрик и потвѣрженіѣ, сѣ вѣсѣм доходом. И аще проваляют сѣ въ нѣких дѣни, нѣких нарѣденіѣ до Бърновѣни, да сѣ вѣзмет вт нних и сказити сѣ и да не имаат маи тегати сѣ за сѣа тѣж николиже на вѣки вѣчнѣи. И ин да сѣ не шмишаат.

Пис с Исѣх, въ лѣто ^{хрѣмѣ} декемврѣ е.

Ив Мвнси Могила воєвода <т. р.>.

† Крѣтѣ Даммѣан <писал>.

<Pe verso>: Ив Гланѣ вел логофет сѣчинсѣ искаах <т. р.>.

† Io Moise Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfânta Bunavestire a prea-

sfintei născătoare de Dumnezeu și s-au pirit de față, înaintea divanului domniei mele, cu rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfinta mănăstire Birnova, unde este hramul sfintului și slăvitului și marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghie și Ioan cel Nou, pentru un sat, anume Vinătorii, care este în ținutul Neamț, cu mori în riul Bistrița, care a fost înainte vreme ascultător de ocolul târgului Piatra, spunind rugătorii domniei mele călugări de la sfinta mănăstire Beserecani cum acel sat a fost dreaptă danie și miluire de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriță Dumitrachi postelnic și mătușii lui, Maria, cneaghina lui Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce el a slujit multă vreme domniei sale și părintelui domniei sale, unchiul domniei mele, răposatului Eremiia Moghila voievod și pentru o mie de ughi pe care el i-a dat în treaba țării, atunci când a avut țara mare trebuință. Iar în urma lui Chiriță postelnic s-a sculat cneaghina lui, Maria, și a dat și a închinat acel sat, Vinătorii de la Piatră, sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lui și pomenirea părinților lui, să le fie veșnică pomenire și să-i scrie pe ei și părinții lor la sfintul și marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe pînă cînd va fi sfinta mănăstire, după obiceiul sfintei mănăstiri. Și au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și întărire de la Gașpar voievod și de la Ștefan Tomșevici voievod, iar acum s-au plins că le stăpinesc acel sat monahii de la sfinta mănăstire Birnova.

Iar călugării de la Birnova au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și miluire de la răposatul ctitorul lor, Miron Barnovschi voievod, cum le-a dat acel sat.

Întru aceea, domnia mea și cu patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop [episcop] de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu toți boierii domniei mele moldoveni, mari și mici, și cu tot sinclitul domniei mele, i-am judecat cu judecată dreaptă și am aflat cu toții că dresese Birnovei sint făcute fără rînd și fără dreptate și fără obiceiul țării, peste dresese Bisericanilor.

Și astfel, le-am făcut judecată ca să stăpînească acel sat rugătorii noștri călugări de la sfinta mănăstire Beserecani, iar călugării de la sfinta mănăstire Birnova să rabde și domnia mea am luat de la birnoveni și dresese pe care le-au avut pentru acel sat și s-au stricat dinaintea divanului domniei mele și au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării.

Iar rugătorii noștri călugări de la sfinta mănăstire Beserecani s-au îndreptat și și-au pus hierie 24 de zloți în vistieria domniei mele.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Vinătorii de la Piatră, cu mori în Bistrița, să le fie și de la noi dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu

tot venitul. Și dacă se vor mai afla în vre-o zi oarecare drese la birnoveni, să se ia de la ei și să se strice și să nu aibă a se mai piri, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 5.

Io Moisi Moghilă voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, I/19.

Orig., hirtie (40,4 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

425

1633 (7142) decembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datorăți.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Dat-am cartea domnie mele slugei noastre, lui Gabăr pircălabul, spre-aciia el să hie tare și puternic cu cartea domnie mele a opri pre Berteia și pre Aramag și pre Focii Cornei și a lui Iachim de Fălciiu, de pre toate părțile lor ce vor avea în bălți și în Geamene, să n-aibă și nici o treabă cu bălțile, pînă cînd îi vor întoarce noadzăci de galbeni și o iapă ce s-au dat hotarnicului și 5 galbeni s-au dat de un ispisoc.

Deci să aibă ei a socoti ce va hi partea lor, să aibă a-i întoarce, printru care lucru s-au dat ciastă cheltuială printru toți.

Derept-aceia, nime să nu cutédze a ținea sau a opri <pe>¹ste cartea domnie mele. Iar cui va pă<rea>¹ cu strimbul să aibă...¹ <s>¹tei de față înainte...¹

Ѫ Мс, лкто ×врмв декемврїе ѱ.

† Сам господинъ ричи.

Bibl. Acad., LXXII/33.

Orig., hirtie (23 × 19,4 cm.), rupt, pecete aplicată, pierdută.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 10, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește vătămăului și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani.

† Нѡ Моѡси Могила коевода, кожю мнлостю, господарь Зѡман Мѡладарскон. Scriem domniia <mea>¹ la vătămăului și la toți setenii din sat din Vinători de la Piatra. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi toți să aveți a asculta de rugătorii domniei mele, de egumănu și de tot săborul de la mănăstire de la Bisericiani întru tot ce vor da învățătură, căce s-au pirit cu mănăstirea cu Birnova și i-au rămas pre aceia călugări, denaintea a tot divanul domniei mele, ca să nu mai aibă Birnova treabă cu voi, ce să fiți a rugătorilor noștri ce mai sus scriem.

Iar carile nu va asculta, să aibă a-l certa și a-l globi, căruia și după dealea lui, cum iaste obiceiul.

De aceasta scriem și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei mele.

✠ Ис, акто «Зрме» декемвриѣ ѿ.

† Сам господинъ вѣла.

Нѡ Моиси коевода <т. р.>.

† Дѡмитрашко Шандир <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/20.

Orig., hirtie (32,4 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) decembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

¹ Omis în orig.

Ioan Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 67¹.
Dtto Iassy, 7142 <1633> den 12 <ten> December.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 67.¹
Dat în Iași, 7142 <1633> decembrie 12.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 69.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

1633 (7142) decembrie 16, Iași.

Ionașco, fiul lui Marin Buzea, vinde partea sa de ocină din Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul.

† Се оубо ми, аз Ивнашко, сынъ Маѡин Бѡскѡт Бѡлошѡни, вѡск Фѡдор. Пишем и свидѣтелствѡмъ съ симъ записомъ нашимъ како за моего доброго волю, мѡимъ непонужден, а не приселован, продахомъ мое права штинны и дѣдинны въскъ частъ мое за дѣдинны еинко съ избѣретъ въ село Бѡлошѡни, на потоце Сижю, съ волостъ Исскон. Тоа продахомъ съ мѡесто съ катрѡ село и съ полѡ и съ мѡесто за синожати и съ мѡесто за стакъ и съ весъ приходъ. Тоа продадъ прѡителемъ нашимъ, паннѡ Тоадѡръ Шефанъ и [и] паннѡ Парадисъ Саула и паннѡ Михаю Шигурѡ радѡ петъ десѡтъ талѡръ среб<ръ>²ниѡ. И заплатили въскъ исплѡно тѡи въше писанѡи пинѡси въ рѡки нашѡ.

И въ сѡю токмежъ прилежнихъ съ многи людѡ добри и конни прѣдни и вкрѡни мѡцѡиши, на имѡ: Шефанъ дѡакъ въ Бакѡсъ и Ивнашко въ Ис и Нѡгрѡа въ Ис и Дѡмитрашко, сынъ Шѡтраръ, и братъ его, Ѣнакѡ, и Дѡнѡа Дрѡльсъ и Ромѡшчѡа и Дрѡнѡ и Панѡ грекѡа въ Кѡкорѡни и Кѡзакѡа въ Мѡльѡци и Дѡкинѡцѡ и Баснаѡе въ Бѡабѡгани и Некита въ тамъ и Кѡстантинъ, зѡтъ Невожатко, и Ѣаѡа, сынъ Хѡсѡа, и инѡхъ людѡ добри.

¹ Ioan Wasily Wojwod bastättiget die durch den zur Suczawaer Mitropoli gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2 <ten> Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1un634>ie2.

² Omis în orig.

И на великое крепост и подтвержденіе поставихом наш печати быти им за вѣрності до колѣ сътвориті себе и нарѣденіе господарскіи. Да сѣ знает.

У Іис, лѣто «Зрме декемвриѣ Сї.

Из Нестор кѣпец от Іис искал <m. p.>.

Из Къзакѣл искал.

Из Енакѣ, сынъ Шетрар, искал <m. p.>.

Из Агнѣл Дърлаѣл искал <m. p.>.

Из Цѣфан дѣлѣк искал.....¹ m-am timplat intr-acias<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Из Сака Хъргѣл искал <m. p.>.

Из Костантин Хъргѣл искал <m. p.>.

† Adică noi, eu Ionașco, fiul lui Maxin Buzea din Băloșeni, nepotul lui Fădor. Scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru că de bunăvoia mea, nesilit de nimeni, nici asupra, am vîndut dreapta mea ocină și dedină, toată partea mea de moștenire cit se va alege din satul Băloșeni, pe piriul Jijia, în ținutul Iași. Aceea am vîndut-o cu loc în vatra satului și cu cîmp și cu loc de finaț și cu loc de iaz și cu tot venitul. Aceea am vîndut-o prietenilor noștri, panului Toader Ștefan și panului Paradis Saula și panului Mihai Ungurul, pentru cincizeci taleri de argint. Și au plătit deplin toți acei bani mai sus scriși în mîinile noastre.

Și în această tocmeală s-au întîmplat mulți oameni buni și oșteni de înainte și megieși de primprejur, anume: Ștefan diac din Bacău și Ionașco din Iași și Negrul din Iași și Dumitrașco, fiul Șetrarului, și fratelui lui, Enache, și Lupul Dirlău și Romășcel și Dronea și Pană grecul din Cucoreni și Căzacul din Mălăești și Ducniță și Vasile din Bulbucani și Nechita de acolo și Costantin, ginerele lui Nebojatco, și Sava, fiul lui Hăugul și alți oameni buni.

Și spre mai mare putere și întărire, am pus pecetea noastră ca să le fie de credință pînă cînd își vor face și drese domnești. Să se știe.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 16.

Eu Nestor negustor din Iași am iscălit <m.p.>.

Eu Căzacul am iscălit.

Eu Enachi, fiul Șetrarului, am iscălit <m.p.>.

Eu Lupul Dirlău am iscălit <m.p.>.

Eu Ștefan diac am iscălit...¹ m-am timplat într-aceast<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Eu Sava Hăugu am iscălit <m.p.>.

Eu Costantin Hăugu am iscălit <m.p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, III/49.

Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm.).

Cu o trad. din 1840.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 21—22 (orig. cu trad.).

¹ Cuvînt ilizibil.

² Omis în orig.

1633 (7142) decembrie 18, Iași.

Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

Iuon Moise Mogila Wojwoda detto, detto¹.

Dtto Iassy, 7144² <1633> den 18 <en> December.

Iuon Moise Moghila voievod, la fel¹.

Dat în Iași, 7144² <1633> decembrie 18.

Arh. St. Succava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 96.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1633 (7142) decembrie 18.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diacul din Bîrzăști și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Bîrzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

Io Moisăi Moghila voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Adecă au venit, înainte noastră și înainte tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, sluga noastră, Nicoară diac de la Bîrzăști și fămeia lui, Agafie, mătușa Grozavei, femeii lui Pavel și Mărica, sora Grozavei, fămeia lui Grigore din Borăști, și au tras de față, înainte noastră, pe sluga domniei mele, Costandin spătarul sin Crăciun din Tărăceni, pentru toată parte Grozavei, fetei lui Ionașcu din Țibănești, cit să va alege din moșie din sat din Bîrzăști

¹ Se referă la doc. nr. 22 din *Inventar*; vezi în acest volum doc. nr. 207, nota 1.

² Cifra unităților este greșită; în limitele domniilor lui Moise Movilă, ea nu putea fi decît „2”, deci 7142.

și din Bănești și din Liudești, tot a patra parte, zicîndu ei înaintea domniei mele precum acele părți de moșie a fost drepte a lor de la strămoși, fiindu că ei au fostu mai de aproape nepoți Grozavii. Ș-au vrut să întoarcă banii slugii domniei mele, Costandin, fiindu că au fostu vîndut iar fără știre lor. Dar sluga domniei mele, Costandin, au răspunsu înaintea domniei mele că acele părți de moșie au fost puse amanet la Manolache vel vameș, pentru nepoata lor, Grozava, drept mulți bani și au plătit banii în minule acelu vameș. Și după aceia au cumpărat el de la Grozava acele părți de moșie cu știre lor drept noaozeci talere. Pentru care au arătat, înainte domniei mele, sluga noastră de sus scrisă, Costandin, ispisocu de cumpăratură pe părțile acele de la Barnovschie vodă și de întăritură de la însuș domnie mea, dintîie domnie.

Iar domnie mea i-am giudecat cu dreptate, după pravilă, și dacă am văzut domnie mea adevărate drese slugii noastre Costandin, ce au avut el de cumpăratură, i-am dat rămaș pe numiți de sus și ș-au pus sluga noastră Costandin fierie în visterie 14 zloti.

Și de acum înainte să n-aibă a mai trage Nicoară și Grigorie și fămeile lor și să nu să amestece înainte aceștii cărți a domniei mele nici odinioară în veci de veci.

Vălet 7142 <1633> dechemvrie 18.

Însuș domnul au poruncit.

Io Moisă Moghila voievod.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 29 v.
Copie.

431

1633 (7142) decembrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istratie părți de ocini din satul Cincești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

Иъ Моѵси Могила воєвода, в<ожію> м<нолостію>, г<осподарь> З<емли> М<олдавскон>. Оже прѣде прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими волѣри, великих и малих, савга наш Єремѣѣ Некшѣл, с<ы>нѣ Цѣрѣк Некшѣл

столник и вѣск его, Идоніе и Рѣстѣ и Гаврил и Мѣрика и Ягафіѣл, дѣци Ивана, вѣси вѣдци и прѣвѣдци Цѣрѣк Некшѣл столник, за их добрую волю, неким непонѣдени, а не приселовани и продали их прака втн<и>нѣ и дѣдн<и>нѣ вт село Чинчеци, что ѣ в<о>сп<о>д<с>т<в>к<а> ми Бѣрлан и жени его, Мѣрика, Тоа вни продали савси г<о>сп<о>д<с>т<в>к<а> ми Бѣрлан и жени его, Мѣрика, ради дѣвѣт десѣт и вѣсим и пол<овина> талер среб<р>нѣх, вт зрик и вт исписок что имал дѣд их Цѣрѣк Некшѣл столник вт Янкѣл воєвода.

И в том, тиж<е> продали тѣх вѣш<е> писани люди, вѣдци Цѣрѣци, пакиж<е> за их добра волѣ, неким непонѣдени, а не приселовани, вт вѣс село Чинчеци шеста част. Тоа продали савси нашѣмѣ Давид и жени его, Назарѣл, ради сто и два десѣт и шест талер среб<р>нѣх.

И вт том, тиж<е> кѣпила Настасѣл вт вѣс село Чинчеци шеста част, пакижѣ вт тѣх вѣш<е> писани люди, вѣдци Цѣрѣци, ради сто и два десѣт и шест талер среб<р>нѣх.

И тиж<е> кѣпил савсѣ наш Гангорѣк съ жена его вт вѣс село Чинчеци шеста част, пакиж<е> вт тѣх вѣш<е> писани люди, вѣдци Цѣрѣк, ради сто и два десѣт и шест талер среб<р>нѣх.

И вт том, тиж<е> кѣпила савга наш Ивнашко и жена его, Баснака, вт вѣс село Чинчеци шеста част и вт шеста част село четвѣрѣта част, пакиж<е> вт тѣх вѣш<е> писани люди, вѣдци <Цѣрѣк>¹, ради сто и пет десѣт и седим талер среб<р>нѣх.

И тиж<е> кѣпила Истратѣе и съ жена его, Мѣрика, вт вѣс село <Чинчеци>¹, вт шеста част половина част, пакиж<е> вт тѣх вѣш<е> писани люди, вѣдци Цѣрѣк столник, ради шест десѣт и три талер среб<р>нѣх. И тиж<е> вни кѣпила вт нѣх два селаш за цигани, на имѣ Трифан и Мѣрат съ женами и съ дѣти нѣ, сѣе вѣ тѣх вѣш<е> п<и>н<к>ѣси.

Ино г<о>сп<о>д<с>т<в>к<о> ми, ѣкож<е> вѣндѣхом между ними доброволною токмеж и полною заплаѣтѣ, а мѣе ещеж<е> и вт нас дадохом и потвѣрѣдихом им. Тѣм ради вѣш<е> писани част<и> за втн<и>нѣ вт того село Чинчеци, съ вѣд за мавни ѣ Бахаѣец и съ мѣсто ѣ лѣс и съ полѣна Чѣнка и съ вѣс приход, да вѣст савгам нашим вѣше писаним прака втн<и>нѣ и дѣдннѣ и вѣспленіе и оурик и потвѣрѣденіе, непорѣшенно николиж<е> на вѣки. И ни да с<к>¹ не оумишат прѣд сим листом нашим.

Сам г<о>сп<о>д<с>т<в>к<и>нѣ велѣл.

Ѥ Ис, л<к>т<о> хвѣмѣ дек<емвріе> к̄.

† Гангѣ вел логофѣт зчи и с<л> искадх.

† Ивнашкѣ Мѣижѣ <писал>.

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Eremia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și nepotul său Andonie și Rustea și Gavril și Mărica și Agafiia, copiii Ioanei, toți nepoți și strănepoți lui Giurgea Necșul stolnic, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din satul Cincești, ce este în ținutul Cîrligătura, din tot satul, trei părți din a șasea parte. Aceea au vîndut-o slugii domniei mele Vărlan și femeii lui, Mărica, pentru nouăzeci și opt și jumătate taleri de argint, din uric și din ispisoc ce a avut bunicul lor Giurgea Necșul stolnic de la Iancul voievod.

Și întru aceasta, de asemenea au vîndut acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgia, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, din tot satul Cincești a șasea parte. Aceea a vîndut-o slugii noastre David și femeii lui, Nazariia, pentru o sută douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat Nastasiia din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat sluga noastră Gligorcea cu femeia lui din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat sluga noastră Ionașco și soția lui, Vasilica, din tot satul Cincești a șasea parte și din a șasea parte de sat a patra parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții <lui Giurgea>¹, pentru o sută și cincizeci și șapte taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat Istratie și cu femeia lui, Mărica, din tot satul <Cincești>¹ jumătate de parte din a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea stolnic, pentru șasezeci și trei taleri de argint. Și de asemenea el a cumpărat de la ei două sălașe de țigani, anume Trifan și Murat cu femeile și cu copiii lor, tot în acei bani mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină și noi încă și de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, părțile de ocină mai sus scrise din acel sat Cincești, cu vad de moară în Bahlu și cu loc în pădure și cu poiana Ciunca și cu tot venitul, să fie slugilor noastre mai sus scrise dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, neclin-

tit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 20.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, VIII, p. 816—818, nr. 542 (transcriere și traducere incompletă după orig.).

O trad. din 1731 ianuarie, de Gligoraș de visterie, la Arh. St. Iași, CCXLVIII/4. EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 173—175 (traducerea din 1731) și p. 197—199 (orig.).

432

1633 (7142) decembrie 21, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește dregătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra precum și vătămăului din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii <Văleni>, de peste Bistrița.

† *Ив Мочис Могилл воивода, кожю милостю, господарь Земан Младавскон.* Scriem domnia mea la slugile domniei mele, dregătorului den tîrg [den tîrg] den Piatra și șoltuzului și pîrgarilor de acoloa și vătămăului den Vinători. Dămu-vă știre că a venit înaintea domniei mele rugătoarele noastre călugăriți de preste apa Bistriței dzicindu că au niște poslușnici pre lingă mănăstire, iar voi învăluți pre dinșii și-i trageți la toate să dea cu voi și ei nu sîntu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni carii au fost mainte de noi, scriindu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a posluși svintei mănăstiri ce vor hi trébele, iar voi totu-i învăluți.

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

Dreptu acéea, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să aveți a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare veți hi. **ЩИЦЕ КАМ ПИШЕМ, ИНАК НЕ СЧНИТЕ.**

Пис с Мс, въ лкѣто »Зрмѣ декемвриѣ кѣ.

† **Сам господинъ велѣл.**

† **Іу Моисн коевода.**

† **Ивнашко <писал>.**

Arh. M-rii Văratec, M-rea Văleni, sub dată.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.), pecete mică, aplicată, căzută.

433

<1633> decembrie 27, Buciaci.

Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturișește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dând mănăstirii și două urice, unul de la Constantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

† **Благочинникомъ и Христолюбникомъ господинъ, Іу Моисн Могила коевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскѣи¹.** Poftim de la milostivul Dumnădzău mării dumitale purure bună paci și sănătate, adevăr. Altă, milostive domne, dau știre mării dumitale pentru rindul unui sat, anumea Vinătorii, carele au fost dat de la Costantin vodă, Dumnădzău-l poménească, răpăusatului giupinului meu, postelnicului, Dumnădzău-l poménească, pentru căce au dat răpăusatul 2000 ughi ce s-au dat în treaba țării. După aceia s-au timplat cum s-au timplat, cum au fost voia lui Dumnădzău, cădzut-au acel sat în mina și unuia și altuia, înblat-au den mină <in>² mină. Cind au fost în dzilele lui Gașpar vodă, Dumnădzău-l poménească, am vinit și eu în țară; deci am socotit dentru ocinelé nostré ce-am avut depreună cu giupinu-meu, Dumnădzău-l poménească, am miluit ș-am dat la svinta rugă, la Bésericani, acel sat, anumé Vinători și le-m dat și uricelé de la Costantin

¹ Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

² Omis în orig.

vodă și le-au făcut și Gașpar vodă și eu le-am făcut zapis cu blăstăm, cine va strica darea noastră.

După aceia, dec-au dat Dumnădzău domniia lui Barnovschii vodă fost-au luat acel sat de la svinta mănăstire ș-au fost dat la mănăstire sa, la Birnova, n-au fost făcut bine, Dumnădzău-l pomenească.

Acum, dec-au adus milostivul Dumnădzău pré măriia dumitale în domnie, dăm laudă lui Dumnădzău, mulțămăscu mării dumitale, domne, forte de lege și de giudeț drept ce-ai făcut măriia ta cu svinta mănăstire cu Bésericani și mai virtos cu sufletele nostre și a mării tale, pentru care lucru ți-au deșchis Dumnădzău inema mării tale, domne, de ne-i deșchis dare și miluire și pamente noastră, ci-au fost închisă și-npresurată de alți. Dumnădzău să dăruiască, să fie pomenit și sufletul mării tale <in>¹ împărăciia cerului, pentru ruga svintei mănăstiri.

Și iară mă rog forte mării tale, domne, de nește urici carele să află la mănăstire la Golăi; acelea sint după aceia făcute, fără știrea mea. Ce să n-aibă a să mesteca întru nemică aceia părinți <să>¹ ție ceia carele le-am dat lor atunci, cind am dat și la Bésericani acest sat Vinătorii, să hie stătător divanul și svatul mării tale cum ai început măriia ta, așe și de acumu înainte să hie dat acel sat la svinta rugă dentru dzilele mării tale să hie pomonă mării tale și și-a noastră, să întărești măriia ta, forte mă rog mării tale.

Eu voi avea-ve a mulțimi mării dumitale, milostivul Domnul dentru cer să dăruiască mării dumitale bună paci și sănătate în domnia mării dumitale, adevăr.

Пис въ Бсчлч, мѣсеца декемвриѣ дни кѣ.

Сто аз Măriia Buciața, eneghine răpăusa[ta]tului Chiriței postelnicului, închinu-mă mării dumitale, ca domnului milostiv.

<Pe verso, adresa>: † **Благочинникомъ и Христолюбникомъ господинъ, Иу Моисн Могила коевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскѣи, многъ здравіи.²**

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/14.

Orig., hirtie (31,4 × 20 cm.), pecete timbrată.

Datat după doc. din 1633 decembrie 27 (vezi nr. 434).

EDIȚII: „Foaiе pentru minte, inimă, și literatură“, VIII (1845), p. 108 (orig.) și 174—175 (orig.)

¹ Omis în orig.

² Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, multă sănătate.

1633 (7142) decembrie 27, Buciaci.

Mariia, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericani.

† **СѢ** аз, кнѣгинѣ **Маріа** благопокоеномѣ **Дмитракѣ** Кирици, иже бѣше вел постелник въ дѣни благочестиваго **Ио** **Ереміа** **Могила** воєвода и въ дѣни **Константин** воєвода¹. Се<r>²iemu și mărturisescu măriei sale lui vodă și a tot svatului măriei sale cumu am <a>²vut un sat, anume Vinotorii, în ținutul Neamțului, în <o>²colul Pietrie, cumpărat de la Constantin vodă, dereptu o mie de galbeni roșii ce au dat în treaba țării cindu au fost nevoie, cum scrie și în urice și în zapis.

Pentr-acea, și noi am gândit dintr-adinecul inimie noastre și cu tot sufletul nostru, pentru nedějdia binelui celui de veci netrecut, ca să dobîndim de la Dumnedzău, ce am dat și am miluit svinta mănăstiri Beserecanii, unde iaste hramul svinte Blagovęstienie preasfintiei, cum acel sat Văntorii ce scrie mai sus și cu mori într-apa Bistriței și le-amu dat și urice, 2 de la Constantin vodă și unul de la Gașpar vodă, în minule rugătorilor noștri călugărilor ce scrie mai sus. Iară rugătorii noștri să aibi a ne faci noao pamente mare în toți aii, pină va hi svinta mănăstire Beserecanii, la Văznesenie Gospode și să ne scrie la svintul pomenic.

Iari cine vor mai arăta alte urice prespre-aciastea și vor dzice că le iaste lor dare de la noi, să nu si creadzi, ce să știe tot divanul că-s mencinoase și vicleni. Iară cine va vrea să ia sau să strice darea noștri și miluirea de către <a>³ceasta svinti mănăstiri ce scrie mai <us>¹ acela să fie procliat și **анаѣма** **вт** **Господа** **Бога** и **вт** **прѣчистаа** **Богоматерь** и **вт** **Ѧ** **евангелисти** и **вт** **тиѣ** **свѣтъ** **ы** **тъць** иже въ **Никн** и да имаѣт оучастіе съ **Ісдѣ** и съ **безаконними** **Іудеи** иже възъпишѣ, крък его на нас и на чѣдѣ нашихъ, въ **бескончаемѣ** **кѣкы**, **амин**⁴.

¹ Iată eu, cneaghina Mariia celui întru bună odihnă Dumitrachie Chiriței, care a fost mare postelnic în zilele binecinstitorului Io Eremia Moghila voievod și în zilele lui Constantin voievod.

² Omis în orig.

³ Rupt în orig.

⁴ anathema de Domnul Dumnezeu și de prea curata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu iudeii cei fără de lege care au strigat, singele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri, în veacurile cele fără de sfârșit, amin.

Iară de alte sate ce scrie într-acest uric, să n-aibă Beserecanii treabi. De aceasta scriem și mărturisimu.

† **Е** въ лѣто **ѡ**рмѣ, пис **8** **Бсчач**, мѣсеца **декемврѣ** **кѣ** **дѣни**.

† **Баснаѣ** <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, 1/13.

Orig., hirtie (31,2 × 20 cm.), pecete timbrată.

1633 (7142) decembrie 27, Iași.

Mai mulți boieri dau mărturie că Eremia și nepoata lui, Dumitra, vind lui Lupu Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

† **СѢ** аз, **Пѣтрашко** **Башотѣ** великии дворник **вт** **Бишѣи** **Земле** и **Дмитро** **Бсхш** вел вистѣрник и **Тѣвтѣ** **логофет** и **Гиоргие** **Рошка** вистѣрник и **Басиле** **Рошка** вел житничѣр и **Басиле** **Банѣ** житничѣр и **Ивнашко** **Яврам** дворник **гаотичи** и **Иким** **Бандѣ**р дворник. Scriem și mărturisim cu ceastă scri-soare cum au venit Eremia de Săoani și cu nepoată-sa Dumitra¹, fata lui Crăciun, de au vindut a sa direaptă ocină și moșie ce au avut parte lor² din sat din Săoani. Vindutu-o-au fratelui nostru, Lupului Prăjescul clucerul, dintr-o casă jumătate de casă și dintr-altă giumątate iar giumątate de casă, parte Eremiei și a nepoată-scei³, direptu șesedzeci de taleri, bani buni.

Deci, deaca am vădzut de bunăvoe <lo>³r tocmală și <plată dep>³linu...³u ...³t³ și ne-am pus ...³ mai sus si<ntu>³ scrise.

Aciasta scriem și mă³rturisim cu ciastă scrisoare a noastră.

Пис **8** **Ис**, въ лѣто **ѡ**рмѣ **декемврѣ** **кѣ**.

Чехан вел дворник **искаѣ** <m. p.>.

Пѣтрашко **Башотѣ** вел дворник <m. p.>.

Дмитро **Бсхш** вистѣрник <m. p.>.

Яз **Тѣвтѣ** **логофет** **искал** <m. p.>.

Яз **Басиле** **Рошка** вел житничѣр **искал** <m. p.>.

Яз **Георгие** **Рошка** **искаѣ** <m. p.>.

Яз **Басиле** **Банѣ** **искал** <m. p.>.

Яз **Гиоргие** **Нѣврѣлѣскѣ** <m. p.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/10.

Orig., hirtie (29 × 20,3 cm.), rupt, nouă peceti aplicate.

¹ „Dumitra“, scris între rinduri.

² „lor“ scris peste „lui“.

³ Rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește slugilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova.

† Иъ Мошкѣ Могила воєвода , божією милостію, господарь Земли Молдавской. Сѣже господство ми дали и потвердили есми савши наш, Нистор и Ефрим и сестра ихъ, Марія, и брат ихъ, Ивнашко, вншци и прѣвншци Данка, ихъ правѣи итнинѣ и викѣпленіе, ит ихъ праваго зрнкъ ит Старога Стефана воєвода, иѣкиихъ части за итнинѣ, что кспиа итѣць ихъ, Тома, ит Некоарь, сынъ Цогъи и ит брат его, Зѣкра, и Косте и ит сестра ихъ, Тебла Злата¹ прѣвншци . . .² четвертаа часть ит вншкѣ часть, ит село Ивѣници, на Раковѣ, ит половина село, съ полѣна на имѣ Рогозале, радї шест десѣт златї татарски.

И тиже дали и потвердили есми ихъ дрѣгаа часть за итнинѣ ит того село Ивѣници, что било имъ кспежно дѣдѣ ихъ, Дрѣгъиалъ, ит Гергина, сынъ Глигор, вншкъ Зрѣти и ит брат его, Яндрое, ит исписокъ за викѣпленіе ит Александръ воєвода, ит половина село Ивѣници, петѣа часть, за чѣтири десѣт златї татарски.

И тиже, дрѣгаа часть, что било имъ кспежно ит Ивн Мошкѣ, въскъ часть его и сестра его, Цѣганка³, что съ имъ изверит ит тогоже село Ивѣници, радї три десѣт златї татарски.

Тѣмъ радї, <тѣхъ>⁴ више речени части за итнинѣ да ест и ит насъ савши наш, Нистор и Ефрим и Ивнашко и сестри ихъ, Маріе, сынове Тома, правѣи итнинѣ и дѣдинѣ съ въсемъ доходомъ, непорошенѣ никѣлиже на въки. И ни да се не змншаѣт.

Ъ Ис, въ акто «зрѣмѣ декемвриѣ кн.

† Самъ господиныхъ велѣл.

† Глигѣкъ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Фочкѣ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Nistor și Efrim și surorii lor, Mariia și fratelui lor, Ionașco, nepoții și strănepoții lui Danco, dreapta lor ocină și cumpărătură, din dreptul lor uric de la Ștefan voievod cel Bătrîn, niște părți de ocină ce a cumpărat tatăl lor, Toma, de la Necoară, fiul lui Țoga, și de la fratele lui, Zberea, și Coste și de la sora lor, Tecla Zlata¹, strănepoții ...² a patra parte din partea de sus, din satul Ivănești, pe Racova, din jumătate de sat, cu poiana anume Rogoazele, pentru șasezeci zloți tătarești.

Și de asemenea le-am dat și am întărit și altă parte de ocină din acel sat Ivănești, care a fost cumpărătură bunicului lor, Drăgăilă, de la Gherghina, fiul lui Gligor, nepotul Uritei, și de la fratele lui, Androe, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru voievod, a cincea parte din jumătate de sat Ivănești, pentru patruzeci de zloți tătarești.

Și de asemenea, altă parte care le-a fost cumpărătură de la Ion Moșea, toată partea lui și a surorii lui, Țiganca³, care i se va alege din acel sat Ivănești, pentru treizeci zloți tătarești.

Pentru aceea, <acele>⁴ mai sus zise părți de ocină să fie și de la noi slugii noastre Nistor și Efrim și Ionașco și surorii lor, Mariia, fiii lui Toma, dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 28.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Iași, DL/2.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

<1633> decembrie 31, Iași.

Ionașco Avram ș.a. adevăresc că Nechita și rudele lui au vîndut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

† Се сево мѣ, Ионашко Яврам и Дѣмитрѣ Гюка и Дѣпѣдат и Тѣкман и Бандѣр дворници глотнѣи и Баснаѣ Рошка и Баснаѣ Банѣа житничар и попа

¹ Tecla Zlata, scris cu altă cerneală, deasupra rîndului.

² Loc alb în orig.

³ И сестра его, Цѣганка, scris cu altă cerneală, de altă mină, deasupra rîndului.

⁴ Loc rupt în orig.

¹ „Tecla Zlata“, scris cu altă cerneală, deasupra rîndului.

² Loc alb în orig.

³ „și a surorii lui, Țiganca“, scris deasupra rîndului cu altă cerneală și de altă mină.

⁴ Loc rupt în orig.

Щефан вт Хълицяни и сынъ его Тодер вт Тодерици и Василие Бенк и Молодец и многи людѣ добри mărturisim cu ceastă serisoare a noastră cumu au venit innaintea noastră Nechita și cu feméia sa, Anghelina, și Nastea, nepota Nemțeanii, și Dumitrașco, feciorul lui Nicoară, și Larion și Nastasiia, nepoții Pintii și a Ruscăi și a Sorcăi, de bunăvoia lor, de nime nevoiați, nici asuprași și au vindut a sa dreaptă ocină și moșie, den[n] a triia parte de sat den Săoani, ce-s pre Sirétu, a șasea parte, giuământate de jireabie den partea den gios, cu vad de moară în Sirétu și cu loc de finaț și cu tot venitul ci i se va alége den hotarul Săoaniilor, dumisale Lupului Prăjescului cluciarului dereptu cindzeci de taleri.

Deci noi, daca am vădzut de bunăvoe tocmală și deplină plată, noi i-am făcut de la noi această mărturie ca să se creadză, să-ș facă și deres domnescu.

Și pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile pre acestu zapis, ca să se știe.

Пис с Іис, декемвриѣ лѣ.

Из Дамитрашко дворник <т. р.>.

Из Тъкман двѳрник искал <т. р.>.

Иврам дворник <т. р.>.

Гавриа дворник искал <т. р.>.

Из Василиѣ Банѣа житничар <т. р.>.

Из Василие Рошка кел житничар <т. р.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/26.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), cinci peceți aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1634 ianuarie 11 (vezi Bibl. Acad., CDLXVII/12).

438

1633 (7142) decembrie 31, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate în satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

† Ив Моѳси Могила воевода, вожією мнѳостією, господарь Земли Младавскон. Сѳже прѳидошкѣ, прѣд нами и прѣд нашими воевѣри, Ана и Порхира и Настасіа, дѣщере Гавриа Хѳале, шнѳроке Тѳдор, по нѳ доброю волю, неким

непоснѳдени, а ни приселовани и продали нѳ правою штиннѳ и дѣдннѳ, два жирѣбѳи вт село Петіа Бѣа, что с колост Сѳчавскон. Таа продад нашимѳ вѣрннѳм воевѣринѳ, Дамитрашко Шолдан великомѳ спѣтар, ради пет десѣт талери сребрннѳх.

И вт том, тѳже прѳидѣ, прѣд нами и прѣд нашими воевѣри, Мѳрика, дѣща Ивн Котѳи, по свои добра волю, неким непоснѳдена, а ни приселована и продад своа права штиннѳ и дѣдннѳ пол жирѣбѳе вт тогоже село, Петіа Бѣа.

Таа тѳже продад воевѣринѳ нашѳм вѣрннѳм, Дамитрашко Шолдан великомѳ спѣтар, ради петнадѣсѣт талери сребрннѳх.

Ино мѳы, видѣкше междо нами нѳ доброволннѳю токмеже и исплѣннѳю заплаатѳ, а мѳы такождѣре и вт нас ещѣже дали и потвѣрдани есми више писаннѳм нашимѳ вѣрннѳм воевѣринѳ, Дамитрашко Шолдан великомѳ спѣтар, на тѣх прѣд реченнѳх два жирѣбѳи и половина вт село Петіа Бѣа, како да ест емѳ права штиннѳ и кѳпежннѳ, вт полѣ и вт вода и вт лѣс и вт кѣс прѳход что сѳ избѣрет на тѣх жирѣбѳи, да ест емѳ штиннѳ и срик, сѳ вѣскѳм дохѳодом непорѳшннѳю николиже вѣ вѣки. И ни да сѳ не ѳмнѳает.

Пис с Іис, вѣ лѣто «зрѣмѣ» декемвриѣ лѣ.

† Сам господинѳ рече.

Ив Мѳисн коивода <т. р.>.

† Крѣта Даммѳан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana și Porhira și Nastasia, fiicele lui Gavril Hulpe, nepoatele lui Tudor, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asuprași și au vindut dreapta lor ocină și dedină, două jirebii din satul Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Aceea au vindut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar, pentru cincizeci taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica, fiica lui Ion Cotăi, de bunăvoia sa, nesilită de nimeni, nici asuprași și a vindut dreapta sa ocină și dedină, jumătate de jirebie din același sat, Petiia Mare. Aceea de asemenea a vindut-o boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan mare spătar, pentru cincisprezece taleri de argint.

Deci noi, văzind între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, noi de asemenea și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru credincios boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar, acele înainte zise două jirebii și jumătate din satul Petiia Mare, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură, din cimp și din apă și din pădure și din tot venitul ce se va alege pe

acele jirebii, să-i fie ocină și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.
Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 31.

† Insuși domnul a zis.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., XXXVII/31.

Orig., hirtie (31,2 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 18–19 (trad. editorului).

DOCUMENTE FALSE

1632 (7140) ianuarie 10.

Ivana, jupîneasa lui Ion Comis, mărturisește că a dăruit o jumătate din satul Cărhănești, ținutul Fălciu, Dinii lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vîndut-o lui Istratie Golăeș.

† Adecă eu Ivana, giupîniasa răposatului Ionu comisul, mărturis<es>¹ cu acest zăpis al meu cum am avut o cumpărătură în Cărhănești, în ținutul Fălciului, de la Ion Hrubanul și de la Ion di colea, care este din drumul Brăielei pînă în apa Prătului, pînă unde să împreu<nă>² cu hotarul Brezenelor și cu un vad de moră în Elanul Vechiu; însă într-această cunpărătură giumątate li-am dat-o Dinii lui Bălan Buții pentru sufletul răpăosatului Ion, iară giumątate le-am vîndut-o de bunăvoe me lui Istratie Golăeș, dreptu opt lei și un zlot, denainte lui Polihronie pitariul și a lui Dumitru uricariul și Buculeiu de S...²eni și Grigorie Vrăbie și Bărbul și Gregorie Neertatul și Mihaiu și Avraam Minzatul și Mozăit bașe de Eși și Necoră mortasipul de Eși și a mulți oameni buni.

Drept aceea ca să-i fie moșie în veci și să aibă a face și ispisoc domnescu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

Și mai pre mare credință iscălindu-ne, ni-am pus și pecețile nostre la acest adevărat zapis, ca să știe.

Let 7140¹ ghenarie 10.

Eu Ivana comisoae.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>:

După giudecata ci s-au căutat la divan între dumnealui banul Iordachi Rosăt și între răzeșii de Chărhănești pentru moșie Crițana, ce curge din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe cari loc răzeșii îl ceru supt numi de Cărhănești, cu toate că scrisoare aceasta după cercetări ci s-au făcut la giudecată s-au cunoscut că esti neadivărată, nefiind nici slova de pe vremile acele dedemult și aflindu-se și la velet tocmită, dar cu toati acestea răzeșii au să-ș stăpîniască moșie lor Cărhăneștii numai din Prut și pînă în Elan, iar din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe locul Crețenii cu numi de Cărhănești, să nu să întindă niciodată.

1775 genarie 12.

Costache Razu² vel logofăt <m.p.>.

Arh. St. Iași, DXII/15.

Orig., hirtie (27,4 × 20 cm.), zece peceți aplicate și o amprență digitală.

Documentul, după cum arată și rezoluția divanului din 1775, este un fals. După scris el datează din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

II

1632 (7141) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușneanu, satul Săpoteni.

Noi Moisiu Movilă voevoda, Bojiiai milostioi, gospodar zemli Moldavscoi.

† Facem știre pentru acest al nostru cinst<it> și cridinceos boierinu, dum<nea>-lui Pavăl Albotă marele vornic din Țara de Jos, cinst<it> și cridinceos boierul Saușco marele visternic, cum s-au judecat de față la divan gosp<od> pentru giumătat<e> de sat de Săpoteni pre ispisocu ce au avut dum<nea>-lui vornicu Albotă de la Ștefan vodă cel Bun și alti privilegii a lui Pătru vodă iarăș

¹ „40” adăugat cu altă cerneală.

² Lectură nesigură.

pe ace ocină, care dacă au luat pe fiica lui Pătru Rareș, pe Ruxandra, Alexandru vo<ă> Lăpușneanu doamnă, ace ocină și altele au fost de zestre. Deci după a lor viață și domnie au rămas fiilor săi, lui Bogdan și lui Constantin; Bogdan avînd pronie dumnezească l-au așezatu domnu la scaunu țării Moldovii în locu părintelui său; Bogdan în domnie sa două surori ce au avut le-au măritat, au dat pe una după Poniatouschi și alta după Zborouschi. De acei, dacă s-au înștiințat împarație otomănească au intrat la propus că va inchina țara Bogdan vodă craiului leșesc, au trimis cu urgie asupra lui, Bogdan au lăsat scaunu domnii și luând pe fratele său, knăzu Constantin, s-au dus la moschi (sic)¹ und<e> acolo îndată i s-au prelegit moarte, iară knăzu Constantin după slujbele ce au făcut au rămas voevoda la Kiev, care din privilegii ce au arătat feciorii lor Pavăl și Ion am adevărit, căroro dacă iarăși au venit la țara Moldovei la ociniile sale i-au numit pe poreclă Albotă și dintr-ace pricină că s-au instrăinat părintele lor den țară s-au împresurat numita de mai sus moșia, arătînd dum<nea>-lui visternicu că acea moșie nu este de baștină fără cît de patruzeci și mai bine de ani, de cînd are stăpînire pe dînsa.

Domnie me am socotit dintru ce nenorocită întîmplare ca acei le-au fost instrăinare de la țară și ocinile sale dum<nealui> visternicu fără drep<at>at<e> stăpînește moșie impr<e>surînd [(sic)¹] lucru strein. Pentru aceasta s-au dat rămas din toată legea, iară dum<nea>-lor Pavăl și Ion, nepoții lui Alexandru vodă Lăpușneanu, <să> rămână stăpînitori pe drept ocina sa ce s-au dovedit den privilegii g<os>pod. Dacă am văzut urici și întărituri de la alți domni ce au fost mai înainte de noi, i-am dat și de la domnie me uric și întăritură dum<nealui> marelui vornic Pavăl Albotă pe a sa moșie ce s-au pomenit mai sus, să fie și de la domnie me dum<nea>-lui și cuconilor, nepoților și strănepoților dum<nea>-lui în veci.

Iară după a noastră viață și domnii, pre cine va alege Dumnezeu să fie domn țării acestie, den sămenția noastră sau dintru alții, să aibă a da și a întări uric și întăritură noastră, iar cine ar strica acele să nu fie ertat de domnul Dumnezeu ce au făcut ceriul și pămîntul și să fie blăstămat de 318 oteți de la soborul Nekei, lăcaș să-i fie cu Juda în veci.

Aceasta scriem.

U Ias, 7141 <1632> sept<embrie>.

Io Moisiu Movilă voda.

Vel logofăt.

După Cotlarciuc, *Familia Flondor*, p. 114–115.

Copie din Tabula țării Liber relationum, tom II, p. 23, ad. nr. 213, pr. 2, februarie 1795.

Fals după conținut, formular și dată.

¹ Nota editorului.

ADDENDA

A

<1632> aprilie 28, Iași.

Mărturie privind vânzarea unei ocini din Băloșești de către Ursu păhărnicele și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

Ето аз, Грама бие столник, и Зрекуше бие лугофет и Тома бие посталник и Тънасѣ бие дворник и Павъл се ау fost vornic и Енкол армъшеа wt Дръцици и Тоадер Запалчк wt там и Миръци дияк wt Бълошици и Емиливи Бъискиша wt там и Еккиан бие кълмъраш. Адеcă ау venit înaintea noastră Ursul пăhărnicele > din Băloșești, de ау vindut o parte de ocină din sat din Băloșești din partea lui Erhan ce ау fost fecior...¹ Mircioac și a Mircei², a patra parte de loc preste tot locul ce să ва alege din cîmpu și din pădure și din vatra satului și-n vad de moară și den loc de presacă. Această ocină o ау vindut Ursul пăhărnicele > ce scriem mai sus și cu Ștefan, nepotu-său, feciorul a Simdzănei a preutései ау vindut dumisale lui Apostol ce ау fost postelnic, drept patrudzăci de taleri bani buni; și i-au dat de fați.

Deci deac-am vădzut noi plată deplin și tocmeală de bunăvoia lor, de nimene asuprași, nici nevoiți de ș-au vindut moșiia, noi тоți i-am făcut dumi-

¹ Loc rupt în orig.

² „și a Mircei“, scris deasupra rîndului.

sali lui Apostol postelnic, această a noastră scrisoare, ca să hie zapis de cre-
dință, până-și va faci și dirésă domnești.

Și pre mai mare mărturie, ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să să știe.

✠ Ис, априлѣ кн.

† Grama stulnic <m.p.>.

† Eu, Ștefan diiac ot Bogdănești, încă m-am timplat acolea într-acea
tocmeală <m.p.>.

Глигоріе Срѣке искал <m. p.>.

Из Тома постелник искал <m. p.>.

Из Николаю Бѣкина искал <m. p.>.

Из Запаче внк прѣкълас искал <m. p.>.

Из Сансон Дѣра искал <m. p.>.

† Eu, Mihalcea diiac, am scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/110.

Orig., hirtie (31×20 cm.), șapte peceți aplicate.

Datat după Toma <Cantacuzino>, care este menționat în documente ca fost
postelnic numai în intervalul cuprins între 1631 mai 9 (ultima mențiune
ca postelnic în divan—cf. Bibl. Acad., Peceți, nr. 199) și 1632 aprilie 29
(ultima mențiune ca fost postelnic — vezi în acest volum doc. nr. 42).

В

<După 1632 aprilie 29—1633 aprilie 22>.

*Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger o vie la
Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.*

† Ив Ілѣандрѣ Ілиш воєвода, божією милостією, господарь Земли
Младавскон. Оже господство ми дали и потвердили есми нашему вѣрному
волѣрнѣ, Томови великомѣ сѣлжар и кнѣгини его, Бѣеміи, дѣща Мирон вившіи
кѣчар, нѣ прака штиннѣ и дѣднинѣ, една фалче и половина за виноград, что ест
до Котнари, в Гор Шѣндра, что тоа фалче и половина за виноград шт Гор
Шѣндра вѣше пракоу штиннѣ ѣ дѣднинѣ твѣтци им, Грѣпини монахѣи, а
потом она вѣше подароула съ тоа фалче и половина за виноград на дѣд нѣ,
Глигоріеви кѣчар, и Сорѣи, како указоула прѣд нами един запис за свѣдѣтелство
шт <ска>¹шеници и шт многѣ людѣ добри шт Бѣчакѣ, како тоа твѣтка нѣ

¹ Omis.

Грѣпина монахѣи, вѣстави съ съ изник смрѣтнѣи вившим еи, Глигоріеви кѣчар,
и Сорѣи и сыновем и вивчим Глигоріеви и Сорѣи которѣи запис написает съ
великою кѣтѣво, а Глигоріе кѣчар и Гора да имае на неа грижатѣи и поминити
до погребаннѣи еи, како съ подобает мрѣтвѣцим. И, тижѣ, въ вѣсѣх лѣти да
имае дати из тѣх виноградѣи по половина вочка винно до скѣтаа црѣковѣ ѣ
Бѣчакѣ, идеже ест храм архѣистратига Михаила и Гаврѣила и прочѣх бес пѣтнѣх
сиа, и такождѣре, да имае дати по един кон въ вѣсѣх лѣти до скѣтаа
Гора, до Дѣвинскѣе.

И потом, тижѣ, они указоулаи прѣд нами един запис за тѣжѣш шт
Ивнашко великѣи чашник вившіи и шт Пѣнтелею прѣкълас Котнарскѣи и шт
Фѣатин шолтѣз съ вѣ прѣгари шт там, како вѣше съ тегаа кнѣгинѣ волѣринѣ
нашему вѣрному, еже вивше пишѣм, на имѣ Бѣеміи, дѣща Мирон вившіи
кѣчар, вивка Глигоріе кѣчар, и внк еи, Ивнашко Глигорѣкѣ, съ племенникоуе нѣ,
Тодосіи Бѣнчѣе шт Бѣчака и съ дочци еи Ілѣфѣи и¹, радѣ тоа фалче и
половина за виноград вивше речении. Ино они съмотрѣли закон им съ правдоу и
съ многѣ людѣ добри и тако шѣрѣтали како не имае ни едноу потрѣбѣ
Тодосіи Бѣнчѣе съ дочци еи, за что Грѣпина монахѣи, она вѣстави съ изник
смрѣтнѣи тѣкмо вивкѣ еи, Глигоріеви кѣчар, и Сорѣи тоа фалче и половина за
виноград.

Того радѣ како да ест и шт господства ми нашѣмѣ волѣринѣ, Томови
сѣлжар, и кнѣгине его, Бѣеміи, дѣща Мирон кѣчар, вивка Глигоріе кѣчар, и
Сорѣи, тѣх виноградѣи прака штиннѣ и врик съ вѣскѣм доходуом. И ин да съ не
шминшѣт.

Господинѣ рече.

Глигорѣ кѣл логофѣт вчи и сѣ искаах <m. p.>.

Крѣтѣ Даммѣтан <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier,
Toma mare sulger, și cneaghinei lui, Eftemie, fiica lui Miron fost clucer,
dreapta lor ocină și dedină, o falce și jumătate de vie, care este la Cotnari,
pe dealul Mîndrul, care această falce și jumătate de vie din dealul Mîndrul
a fost dreaptă ocină și dedină mătușei lor, Grăpina monahia, iar apoi ea a
dăruit cu această falce și jumătate de vie pe bunicul lor, Gligorie clucer, și
pe Sora, cum a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la preoți și
de la mulți oameni buni din Suceava, că acea mătușă a lor, Grăpina monahia,
a lăsat cu limbă de moarte nepoților ei, Gligorie clucer, și Sorei și fiilor și

¹ Loc alb.

nepoților lui Gligorie și Sorei, care zapis scrie cu mare blestem, iar Gligorie clucer și Sora să aibă a o griji și a o pomeni la înmormântarea ei, cum se cuvine morților. Și, de asemenea, în toți anii să aibă a da din aceea vie cite o jumătate de poloboc de vin sfintei biserici din Suceava, unde este hramul arhistrategului Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup, și, de asemenea, să aibă a da cite un cal în toți anii la Sfintul Munte, la Dionisiat.

Apoi, de asemenea, ei au arătat înaintea noastră un zapis de piră de la Ionașco fost mare ceasnic și de la Pintelei pircălab de Cotnari și de la Fealtin șoltuz cu 12 pîrgari de acolo, că s-a pîrit cneaghina boierului nostru credincios, care scriem mai sus, anume Eftemia, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer și unchiul ei, Ionașco Gligorcea, cu rudele lor, Todosia Oncioae din Suceava și cu fiicele ei, Agafia și,¹ pentru această falce și jumătate de vie mai sus-zise. Iar ei au cercetat legea lor cu dreptate și cu mulți oameni buni și așa au aflat că nu au nici o treabă Todosia Oncioae cu fiicele ei pentru că Grăpina monahia, ea a lăsat cu limbă de moarte numai nepotului ei, Gligorie clucer, și Sorei această falce și jumătate de vie.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea boierului nostru, Toma sulger, și cneaghinei lui, Eftimia, fiica lui Miron clucer, nepoata lui Gligorie clucer și a Sorei, acele vii dreaptă ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Cîrstea Dammiian <a seris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” Iași, Fond Spiridonie, II/93. Orig., hîrtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1840 septembrie 11.

Datat după Toma <Cantacuzino> care este menționat ultima dată ca fost postelnic la 29 aprilie 1632 (vezi doc. nr. 42), devenind, apoi, mare sulger înainte de 25 mai 1632 (vezi doc. nr. 87) și după data ultimului document din domnia lui Alexandru Iliăș voievod (vezi doc. nr. 324).

C

1632 (7140) noiembrie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gligorie pușcar din Iași.

† Ивъ Александръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прїишоше прѣдъ нами и прѣдъ всими нашими молдавскими боярами, великими и малими, Глигоріе пушкаръ въ тръгъ Іссекон, за его доброю колю, некимъ

¹ Loc alb.

непошжденъ, а не приселокан и продаа своа права втнинъ и выкупленіе, една пасикъ съ садове, съ мѣстъ по гдѣ была старіи сѣч, и една полѣнъ, еже имѣнветъ съ Полѣнъ Ханулов, по гдѣ вчица въше писанъ Глигоріе пушкаръ, что тоа пасикъ и тоа полѣнъ было Глигоріеки пушкаръ прѣдъ а выкупленіе въ Ханъ и въ сынове его, Тоадеръ и Василіе, въ хотаръ село Лунгани. Тоа пасикъ съ садове и тоа полѣнъ въше писана, въи продаа Паскаловнъ кѣпецъ въ тръгъ Іссекон, радї сто талери среб<ръ>нихъ. И късталъ съ въше писанъ Паскалъ кѣпецъ и заплатиа въси иселъно тїи въше писанїи пинкши, р̄ талери среб<ръ>нихъ, къ рукъ Глигоріе пушкаръ въ прѣдъ нами.

Ино, ми, може свидѣхомъ между ними доброволною токмежъ и полною заплату, а мы еже и въ насъ <да>¹дохомъ и потвърдихомъ ему.

Тѣмъ радї, тоа въше писана пасикъ съ садове и тоа полѣну да естъ ему и въ господства ми права втнину и дѣднинъ и выкупленіе и оурикъ и потвърженіе съ къскъ доходомъ, непоручено, ему, николїже на кѣки.

И ни да съ не смншае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

У Ісс, лѣто \times зр^м2 ноемврїе ѿ.

† Самъ господинъ велѣа.

† Глигъ велъ логофетъ вчи и съ искаахъ.

† Ивнашко <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Gligorie pușcar din ȧrgul Iași, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vîndut a sa dreaptă ocină și cumpăratură, o prisacă cu grădini, cu loc pe unde a fost vechea tăietură, și o poiană, care care se numește Poiana Hanului, pe unde a curățit mai sus scrisul Gligorie pușcar, care această prisacă și această poiană au fost drepte cumpărături lui Gligorie pușcar de la Hanul și de la fiii lui, Toader și Vasilie, din hotarul satului Lungani. Această prisacă cu grădini și această poiană mai sus scrise, el le-a vîndut lui Pascal negustor din ȧrgul Iași, pentru o sută taleri de argint. Și s-a sculat mai sus scrisul Pascal negustor și a plătit tot deplin acei mai sus scriși bani, 100 taleri de argint, în mina lui Gligorie pușcar, dinaintea noastră.

Deci, noi, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală și deplină plată, iar noi încă și de la noi am dat și i-am întărit lui.

Pentru aceea, această mai sus scrisă prisacă cu grădini și această poiană să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și uric și întăritură cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată, în veci.

¹ Omis.

² Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.
La Iași, anul 7140¹ <1632> noiembrie 15.
† Înсуși domnul a poruncit.
† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.
† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad. CLVI/41.
Orig., hirtie (40,5 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

D

1633 (7141) martie 10, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lângă
tîrgul Vaslui niște țigani.*

Иъ Ялѣѡандрѡ Илѡашъ воѡвода, б<о>²жю м<и>²л<о>²стю, г<о>²сп<о>²д<а>²ръ
Земанъ Мѡладавскон. Ѣж<е> г<о>²с<по>²д<ст>²в<а>² ми дади и потвѣрдѡди есми
м<о>²лѡвникѡмъ нашимъ кааѡгеромъ въ с<в>²таа мѡнастирѣ что естъ подѡди тѣмъ
Баславискон, гдѣж<е> естъ храмъ с<в>²то²го и славногѡ и велико м<с>²ченика и
поѡбѡдоносца Х<ри>²ста²ка, Георгіѣ, что тоа с<в>²таа мѡнастирѣ выш<е> писанна
естъ метѡхъ до таа мѡнастирѣ Зѡграва до Яѡонска Гѡра, ихъ правіи хѡлопи цѡгани,
иа имѣ Баслаѡѣ Пѣнзѣтѡръ съ жена и съ дѣти ег<о>², что тотъ цѡганъ естъ
с<ы>²нѣ Иѡнъ Пѣнзѣтѡръ, и дрѡгінъ цѡганъ на имѣ Иѡнашко съ жена и съ дѣти
г<о>² въ ихъ правіи и питоміи нарѣдѡніи, что намаа с<в>²таа мѡнастирѣ за
дадѡніе и м<и>²л<о>²ваніе въ Мѡуси Мѡгнаа воѡвода, что тѣи цѡгани наи прѣжде
сѡманъ правіи наш<их>² г<о>²сп<о>²дар<с>²кихъ.

Тѣмъ ради, тѣхъ выш<е>² писани цѡгани да естъ и въ г<о>²с<по>²д<ст>²в<а>²
ми правіи хѡлопи цѡгани и дадѡніе и м<и>²л<о>²ваніе с<в>²тѣи мѡнастирѣ и
чѣрикъ и потвѣрдѡніе непорѡшени, николиж<е>², на вѣки.

Я по нашимъ живѡтѣ, кто разоритъ сѣа нашег<о>² встроѡніе, даватъ хитѣтъ
г<о>² гнѣвъ кожій. И на тѣ данѡ?.....³ прѣдъ симъ листѡмъ нашимъ.

У Іѡсѣ, в<к>² л<к>²то хѡрма м<а>²ртъ ҃.

Самъ г<о>²сп<о>²д<и>²нѣ велѣа.

Иъ Ялѣѡандрѡ воѡвода <m. p.>.

¹ Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

² Parantezele editorului.

³ Așa în textul editat; probabil, lectură greșită, în loc de никак да не <бѣдетъ>.

Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Mol-
dovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la
sfânta mănăstire care este lângă tîrgul Vaslui, unde este hramul sfintului și
slăvitului și marelui mucenic și biruitor în numele lui Hristos, Ghiorghie,
care acea sfântă mănăstire mai sus scrisă este metoh la acea mănăstire Zugrav
de la Muntele Athos, dreptii lor robi țigani, anume Vasilie Pinzătură cu soția
și copiii lui, care acest țigan este fiul lui Ion Pinzătură, și alt țigan, anume
Ionașco, cu soția și copiii lui, din dreptul și adevăratul lor dres de danie și
miluire pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Moise Moghila voievod, care acei
țigani au fost mai înainte vreme ai noștri drepti domnești.

Pentru aceea, acei mai sus scriși țigani să fie și de la domnia mea drepti
robi țigani și danie și miluire sfintei mănăstiri și uric și întărire, nestricat
niciodată, în veci. Iar după viața noastră, cine va strica această întocmire
a noastră, să aibă asupra sa minia dumnezeiască. Și altfel să nu <fie>¹ înain-
tea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7141 (1633) martie 10.

Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Minjea <a scris>.

După Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 196—198.

Orig., pecete aplicată, cu trad. editorului după actul ce se afla, în 1938, în colecția
Institutului de istoria vechiului drept românesc al Facultății de drept din Iași.

E

<1633, după octombrie 7—noiembrie>, Ștefănești.

*Furdui fost pîrcălab dă partea sa de ocină din Tocoști, ținutul Tecuci,
lui Adam iuzbașa de călărași pentru o datorie.*

† Eu, Furdui ce au fost pîrcălab, scriu și mărturisesc cu cest zapis
al meu cum au fost dator lui Adam iuzbașa de călărași cu un cal bun sau
2 iape încă din dzilele lui Gașpar vodă; deci, cînd au fost acum la tabăra lui
Abaza pașea, m-au apucat și m-au st<rinsu>² pentru acea datorie; deci s-au

¹ Vezi nota 3 de la textul slav.

² Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

socotit acel cal bănește <dr>¹ept 24 ughi. Pentru acéia, bani n-au avut să-i dau, nici cal cum au fostu calu lui, ce i-am dat pentru aceia bani partea mea de ocină toată cită să va alége din sat din Tocoști, ce sint în ținutul Tecuciului. Iar cine să va afla dăn oamenii miei să-i dea lui Adam un cal bun sau 2 cob² bune, să aibă a-i da zapisul, să-ș ție ocina.

Într-această tocmeală a noastră au fost <Necul>¹cea căpitanu și Neculaiu hotnog și Chiriac hotnog și Necula Belibou de Gălați și Privul de Cărlămănești. Aceasta scriem ca să să știe.

Ѓ Цѣфкнѣци.

Bibl. Acad., LXXXII/97.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Datat după expediția lui Abaza pașa în Polonia (cf. Miron Costin, *Opere*, București, 1958, p. 105—107).

EDIȚII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 617 (orig.).

INDICE DE NUME

¹ Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

² 2 iepe.

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

- c. = comună
- c. s. = comună suburbană
- j. = județ
- m. = municipiu
- m-re = mănăstire
- menț. = mențiune
- or. = oraș
- r. = raion
- reg. = regiune
- sec. = secol
- top. = toponimic
- ț. = ținut
- * asteriscul indică așezări dispărute.
- (?) exprimă îndoiala editorilor.
- () între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.
- < > între paranteze unghiulare sînt cuprinse intervențiile și identificările editorilor; la topice s-a menționat ținutul istoric.

În cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ținut seama de al doilea cuvînt, iar pentru sate, de ținut; la nume s-a respectat forma din document, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Trimiterile s-au făcut la nr. documentului.

A

- A. Bantaș**, autentică o copie 409.
- Abaza**, pașă; tabăra lui ~ E.
- Adam**, v. **Constantin Adam**.
- Adam**, fiul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu; vinde ocini din Bogdănești 368.
- Adam**, iuzbașă de călărași; ia în schimbul unei datorii, ocina lui Furdui fost pircălab din satul Tocești E.
- Adam**, țigan; dat în prețul unor heleșteie m-rii Secul 406.
- Adjud**, v. **Agiud**, oraș, ținut.
- Adormirea** (Uspenia), hram, v. **Barnovschi** și **Bistrița**, m-ri.
- Aftanasie**, popă; vinde jumătate din Meleşăuți și cumpără stupi pentru m-rea Solca 367.
- Aftimlia**, preoteasă, fiica popii Simion, nepoata lui Ferghei; vinde ocină din Drulești 310.
- Aftona** din Drislive; partea ei vindută 204.
- Agafia**, bunica lui Ionașco 143.
- Agafia**, fiica Șandrei, nepoata lui Petre fost mare armaș; vinde parte de ocină din Săcătura 184.
- Agafia**, fiica Todosiei Oncioaia; se judecă B.
- Agafia Ciohoreana**, mama lui Gheorghită 273; mătușa lui Pătrașco Bașotă 416.
- Agafie**, soția lui Nicoară diacon din Birzăști; se judecă pentru ocini din Birzăști, Bănești și Liudești 430.
- Agafia**, fiica Ioanei, nepoata lui Eremia Necșul; vinde ocini din Cincești 431:
- Agafia**, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Agahia**, v. și **Gahia**.
- Agahia Șuverdeneasa**, mama lui Cornea 100, 101.
- Agahie**, fiica lui Simeon Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
- Agahie**, fiica lui Toader din Bălițești, mama lui Vasile din Bălițești 221.
- Agahilia**, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Agapia**, m-re, <ț. Neamț; în Agapia, c. ~, j. Neamț>; sat întărit mănăstirii 40; vinde loc de casă din Iași 330; în hotar cu m-rea Secul 48; egumen 303, 330.
- Ageroai**, mama lui Bantăș, bunica lui Dumitrașco și a Palaghiei 253.
- Agiud**, oraș, <Adjud, j. Vrancea>; tirgoveți 176, 177, 284; șoltuzi de ~ 176, 177; act scris la ~ 176.
- Agiud**, ținut 423; sat din ~ 87.
- Ahlie**, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei, nepotul lui Alexa; vinde ocină din Obrișieni 115.
- Aiupul**, fratele lui Scherlet; cumpără parte din Văleni 337.
- Alban**, tatăl lui Petrea și al lui Toma Sava din Străoani 182, 183.
- Albaș**, popă, tatăl lui Gligorie din Hărmănești 158.
- Albila**, pîriu, <afluent al Siretului>; vad de moară pe ~ 233, 257.
- Albotă**, v. **Pavel Albotă**.

tă din Vlăsinești; se judecă pentru părți
lin Vlăsinești 254.

otești, sat, ț. Bacău; <lingă Poduri, c.
j. Bacău>; ocină vindută de Chel-
lia ș.a. lui Dumitrașcu Solomon 184.
d, se judecă pentru părți dintr-o moară
i dintr-un heleșteu pe Smila 52.

sa din Popești; primește poruncă dom-
nească să aleagă părți de ocină 219.
sa, vinzător în Bodești 105.

sandra, fiica lui Toader Bălțatul, sora
ai Vasile și a Samfirei; vinde părți de
ocină din Cristești, Glodeni ș.a. 76.

sandri, v. **Alexandri**.

si, fiul lui Toma, nepotul lui Buzdugan;
vinde părți de ocină din Năsoești 184.

eu > **Calimah**, vornic mare; autenti-
fică o copie 213.

a, v. și **Aleasa**, **Aleesi**.

a din Boroseni; martor 142, 145.

a din Pietriș 163.

a, martor în Băicani 115.

a, negustor din Iași; martor 227.

a, fost stolnic; ocină din Scobenteni
răscumpărată de la ~ 100, 101.

a, tatăl Dochiei, bunicul lui Nicol din Pră-
ești, al lui Ipatie ș.a. 115.

a, vistiernic din Pincești; primește de
a Cirstea o parte din Pincești pentru că
-a plătit darea țărănească 246.

a, vornic de gloată; hotarnic 125.

andri (Alecsandri), diac; scrie act dom-
nesc 138; cumpără parte din Vereșani 288.

andru <Coconul>, domn al Moldovei,
fiul lui Radu Mihnea voievod, dăruiește
o seliște 96; seliște rămasă pustie până în
cremea sa 241; acte de la ~101, 118,
113, 347, 375, 387, 407.

andra **Iliș** (Iliș, Iliș), domn al Mol-
dovei; passim; fiul lui Iliș voievod 19;
dăruiește sate 217, 218, 224, 247, 258,
265, 282, 319; întărește sate moștenite,
mpărțite, cumpărate, schimbate: passim;
lă cărți de apărare 25, 39, 63, 107, 138,
201, 237, pentru stringerea zecuielii 136,
160, 202, 215; acordă și confirmă scu-
iri Mitropoliei 75, 104, 112, 232, 266,
Episcopiei de Huși 23, 214, mănăstirilor

17, 60, 66, 77, 293, clerului 5, 30, 35, 146,
207, 248;

judecă pricini 52, 103, 118, 141, 143,
199, 262, 271, B.

poruncește slugilor domnești să nu
invăluiască sate 24, 27, 57, 62, 81, 315,
să lase în pace poslușnici 29, să cerceteze
și să stilpească hotare 82, 108, 109, 113,
122, 128, 151, 161, 180, 186, 191, 219, 226,
289, să fie de față la o vinzare 134, să
urmărească vecini și țigani fugiți 114, 211,
să cheme la judecată 165;

hotărăște ca breslele să nu fie amestecate
la dări cu negustorii 195; interzice auto-
rităților laice să se amestece în treburile
bisericești 223; acte de la ~ 347, 382,
400.

Alexandru <Lăpușneanu>, domn al Mol-
dovei, soțul Ruxandrei, bunicul lui Pavel
Abotă și al lui Ion II; dăruiește sate 27,
101, 123, 124, 152, poieni 123, 124, 130,
382, prisăci 358, 382, mori 123, 124,
382, vii 124, 382; acte de la ~ 41, 102,
123, 124, 152, 186, 193, 204, 210, 270, 358,
382, 400, 436; nesigure 87, 115; acte false
atribuite lui ~ 118.

Alexoac, v. **Tudora Alexoac**.

Ana, v. **Anna**.

Ana, doamnă din Polonia; vinde moșii în
Polonia lui Miron Barnovschi, care testează
răscumpărarea lor 333.

Ana, fiica lui Gavril, mama lui Pavel și a
lui Vasilie 278, 281.

Ana, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui
Tudor; vinde jirebii din Petia Mare 438.

Ana, fiica lui Neniul, nepoata Rătoaei; vinde
ocină din Ruși 390.

Ana, fiica lui Toma pitar, sora Nastei; vinde
ocină din ț. Bacău lui Dumitrașcu Solo-
mon 184.

Ana, soția lui Ursul Vartic; dăruiește venitul
satului Galbeni m-rii Dobromira 148.

Anastasia, mama popii Aftanasie 367.

Anastasia, soția lui Lupul Zbircea; martoră 72.

Anastasia, călugăr de la m-rea Sucevița;
cumpără și vinde părți de vie de la Cotnari
174.

Anastasia, diac; scrie act domnesc 346.

Anastasia Crimea, arhiepiscop și mitropolit de
Suceava; strică o moară a M-rii lui Iațcu
67.

Anatodie, pîriu, <ț. Neamț>; hotar al bra-
niștii Schitului lui Iosif 89.

Anăsie, fiica lui Isaiu, nepoata lui Gherman
postelnic; vinde părți de ocină din Mas-
tatici, Pițigani și Valea Iepii 336.

Andonie, călugăr de la m-rea Bistrița; dă
mărturie 406.

Andonie din Hăsnășeni; dă mărturie 26.

Andonie, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia
Necșul; vinde ocini din Cincești 431.

Andonie, popă din Peletiuți; primește zălog
o ocină pentru vite pierdute 121.

Andonie, stareț al m-rii Bisericieni; dă mă-
rturie 129.

Andonii, spătărel din Polițeni; dă mărturie
179.

Andrei, v. și **Andreiu**, **Andriu**.

Andrei, fiul lui Mira, nepotul lui Crăciun
Tiunchi; vinde ocină din Ghidușeni 308.

Andrei, martor 14.

Andrei, martor 257.

Andrei, ureadnic de Birlad; dă mărturie
242; probabil același cu Andronic vornic
de Birlad, dă mărturie 61.

Andrei, fost vameș; dă mărturie 309.

Andrei Doșchevici, v. **Andrieș Dașchevici**.

Andrei Solovei din Șerbiceni; martor hotarnic
161.

Andrelaș Talpă din Stroești; martor 361.

Andreica, diac, fiul lui Lupu; vinde ocini din
Ungurași 395.

Andreica, dregător din Bodești; martor 111.

Andreica, fiul lui Luca 126.

Andreica, popă din Vereșani; dă mărturie
288.

Andreica, tatăl popii Simion 271.

Andreiu, diac; scrie act domnesc 364.

Andreiu, fiul lui Mih, fratele lui Vasili; vinde
ocină din Fiținghești și o seliște 53.

Andreiu, popă din Clipicești; dă mărturie 127.

Andrieș (Andrei) **Dașchevici**, traducător de
acte 166.

***Andrieșeni**, sat, <probabil ț. Tecuci; j. Ga-
lați> 14.

Andriu, stolnicul din Polițeni; dă mărturie
179.

Androe, fiul lui Gligor, nepotul Urtei; vinde
ocină din Ivănești 436.

Andronache, fiul lui Badiul, v. **Andronicu**.

Andronachi, vistiernic din Pădureni; dă mă-
rturie 390.

Andronachi (Andronic) **Doniel**, agă; autenti-
fică o copie 166.

Andronic, aprod; primește poruncă domnească
să caute țigani fugiți 383.

Andronic din Vitănești; vinde un pământ din
Fiținghești 15.

Andronic, fratele lui Irimia; zălogește ocină
din Iurghiceni 20; dă ocina lui Costin din
Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.

Andronic, fratele Mariei; vinde vad de moară
din Vitănești 182, 183.

Andronic, paharnic; presupus cumpărător al
unei ocini din Vlăsinești 254.

Andronic, pitărel din Crăiești; dă mărturie
246.

Andronic, stolnic; dă mărturie 276.

Andronic, tatăl lui Mirza 176.

Andronic, fost vâtaf din Dragomirești, tatăl
lui Dămian și al lui Platon 173.

Andronic, vornic de Birlad, v. **Andrei**, ureadnic.

Andronic Donici, v. **Andronachi Donici**.

Andronic Săcesul, scrie zăpis 338.

Andronic Șchiopol (Hrom), fratele lui Ionașco;
vinde vad de moară din Vitănești 182,
183.

Andronicu (Andronache), fiul lui Badiul, stră-
nepotul lui Franți an Hrițcovici și al
lui Toader Bucotco clucer; primește întă-
rire pentru Răchiteni, Iugani și Tămă-
șeni 255, 298.

Andrușco, popă din Virtop; martor 404.

Anesila, țigancă, soția lui Ionașco țigan;
întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Angăreila Săcul, punct pe hotarul braniștii
m-rii Bistrița 68, 379.

Angel (Angel), fost cămăraș, tatăl lui Lupul;
vinde satul Fintinele 184, vii de la Bacău
267; fiii lui vind vii de la Bacău 165.

ghel, martor 188.

ghel, fost staroste de Cernăuți; martor 361.

ghel, tatăl lui Petra 79.

ghelina, v. și Anghilina.

ghelina, fiica Măricuței, nepoata popii

Ianul; vinde ocină din Doljești 233, 257.

ghelina, fiica Micăi, nepoata Bilței; vinde ocină din Arpășești 318.

ghelina, fiica Olenei; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216.

ghelina, fiica lui Ștefan paharnic, nepoata lui Rați Moişăseul; vinde ocină din Ruși 390.

ghelina, mama lui Gligorie 42.

ghelina, mama lui Gligorie și a lui Vasilie, nepoata lui Mihul logofăt 132, 228.

ghelina, mama lui Ionașco, sora lui Pavel Hăbiac 102.

ghelina, soția lui Nechita; vinde ocină din Săoani 437.

ghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel, fiica lui Toader; vinde ocină din Băloșești 26.

gheluța, fiica Dolei din Podoleni; vinde ocină din Cernătești 14.

ghenia, v. și Anghiniia.

ghenia, fiica lui Stavăr pîrcălab; primește danie ocini din Hănăseni și Știubeiu 65.

ghilina, soția lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei; cumpără vie la Copou 58.

ghiniia Ionăsoaie, fiica Chirighinei Golăniasa, nepoata lui Turiță; vinde vad de moară din hotarul tirgului Tecuci 203.

ghisia, v. Anăsie și Anesiia.

ghisia, soția lui Platon pitărel din Hreasca, fiica lui Eremia Tetea; vinde ocini din Petiia Mare 91, 97.

ghia, mama lui Ștefan, a Măricăi și a Sofroniei 189.

ghia, soția lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

ghia, fiica Măricăi, nepoata lui Toader Ferghi; vinde ocini din Drulești 310.

ghia, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vindută 102.

ghia, fiica Toesabei, nepoata Băleșei; vinde ocină din Țibănești 102.

Anna, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.

Anna Joroae, soția lui Simion Jorea; ocinile ei împărțite între urmași 10.

*Antălești (Antelești), sat, <ț. Suceava; lingă Ciumululești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; ocini vindute de Tomeghiul și sora sa lui Deleu 421; jirebii vindute de Ionașcu lui Ghelafi Dubău 422.

Antemia, fiica lui Fetion, sora Nastasiei și a lui Drăgan; se judecă pentru părți din Vorovești 249.

Antemia, soția lui Dumitrașco Mihul, fiica lui Tudoran; primește prin testament averea soțului 291; se înțelege cu acesta pentru moștenire reciprocă 299.

Antimia, mama lui Costantin și a Mariei, sora lui Vartie 69.

Antimia, mama Parascăi, mătușa lui Piscul, a lui Stratul ș.a. 42.

Antimia, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.

Anton din Drislive; partea lui vindută 204.

Anton din Peletiuși; serie carte de mărturie 121.

Anton, fiul Irinei, fratele lui Luca și al Ositei; vinde părți din Ungurași 395.

Anton, popă; serie zăpis 189.

Anton, popă din Oboroceni; dă mărturie 142, 145.

Anton, proegamen de la Solea; martor 367.

Antonachi, fiul Vasutchei, strănepot al lui Luca Pojar; vinde ocină din Țibănești 102.

Antonia (Antonii), fiica lui Dumitru Talabă, sora lui Iosip și a Urteii; vinde ocini din Tomcești 93, 94.

Antosiia, fiica lui Ion Molofei; vinde parte din Risipeni 158.

Anușea, fiica lui Luca Pojar; vinde jumătate din Țibănești 102.

Anușea, fiica Vlădoaiei; vinde vad de moară din Vițanești 182, 183.

Anușea, mama lui Ghiorghiuță păhărnice 139.

Anușea, mama Mariei din Poloceni 78.

Anușea Lupoae, mama Nastasiei 69.

Anuța, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghe, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

Apostol, diacon; dă mărturie 43.

Apostol, fiul lui Ghince; martor 176.

Apostol, negustor din Birlad; cumpără părți din Dragsini 245, 263.

Apostol, pitar mare, fost ~; dă mărturie 250, 299; vinde cneaghinei sale Tofana vie la Băiceni 417.

Apostol Cataragiul, ceașnic mare; dă mărturie 87, 270.

Apostol Jora, postelnic, fost mare ~; primește întărire pentru vad de moară din Polițeni 194; imputernicit să ia zeciuala din Vorniceni 202; cumpără ocină din Băloșești A, vie din Băiceni 159; primește sate de la debitori 208.

Aramag, debitor; pierde ocina 425.

Ardeale (Ardiale), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.

Argherie, staroste de negustori din Iași; martor 227.

Arhanghelii Mihail și Gavril, hram, v. Agapia, m-re.

Arhip, fost cămăraș; cumpără și vinde părți din Mănești 92.

Arhip din Dănăești; martor la o vinzare 176.

Arlinș, pîrîu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 270.

Arion, tatăl lui Ionașco 69.

Arioneasa, v. Grozava Arioneasa.

Arjavintă, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Rjavintă, c. ~, reg. Cernăuți> 241.

Armanca, bunica sau mătușa lui Zaharia 135.

Armanca, fiica lui Toader Dănegă 19.

Armanca, mama lui Stan și a lui Lupe 322.

Aron <Tiranul>, domn al Moldovei; dăruiește sate 27; acte de la ~ 43, 123.

<Aroneanu> (m-rea lui Aron Vodă), m-re, v. Iași, oraș.

Arpaș, v. Onciul Arpaș.

Arpășești, sat, ț. Cîrligătura; <Hărpășești, c. Popești, j. Iași> 278; ocină vindută de Erimia lui Iorgachi diacon 317; ocini cumpărate și întărite lui Iordache fost vornic 318.

Arpentie, fost postelnic; lasă moștenire jumătate din Voruntărești 140.

Arsănie, sora lui Vasile; vinde ocină din Hălăseni 391.

Arvasia (Arvasiia), fiica Cătălinei; vinde ocină din Rusii Goei 230, 231, 257.

Arvintie, popă din Bogdănești; martor 368. Asani, v. Costantin Celebi Asani.

Atanasi, diacon; serie act domnesc 63.

Atanasie, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.

Atanasie, egumenul m-rii Berzunți 184.

Atanasie Bolsun, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.

Athanasie (Aftanasie), arhiepiscop și mitropolit de Suceava; participă la hotăriri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124; dă mărturie 87, 270; imputernicit să-și apere o prisacă 63.

Athos, v. Muntele Athos.

Ața, pîrîu, <afluent al Tarcăului>; hotar al braniștii m-rii Bisericieni 87.

Ața (Ață), potecă; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 124, 270, 382.

*Averești, sat, ț. Neamț; <lingă Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 27, 133.

Avraam, soțul Grozavei din Muncel 111.

Avraam Minzatul, martor I.

Avram, v. Ionașco Avram.

Avram, clucer; martor 188.

Avram din Drislive; vinde ocină 204.

Avram, fiul Magdei; vinde ocină din Chirișomu 339.

Avram, popă din Piticieni; martor 230, 231, 233, 257.

Avram, tatăl lui Isac 135.

Avram Căpotiei, diacon din Lucăceni; se judecă și primește întărire pentru Culișeuți 151, 161, 181; păstrează uricul satului 161; martor 188.

Avram Mesehenescul, fost vornic; dă mărturie 145.

Axana, nepoata lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.

Axănie, fiul lui Pribiciu fost logofăt și al Elencăi; vinde ocină din Saca 106.

Axintie Pîrîu, pîrgar de Pietra; dă mărturie 129.

B

be, top. la Măgura Mare 19, 320.

leău, oraș; tirgoveți 267, 391, 409, 428; șoltuzi și pîrgari 391, 400; preoți 171; paharnici 215; vama mică 377; vii 63, 84, 165, 198, 215, 267; prisacă 63; ocolul ~ 184; act scris la ~ 400.

leău, ținut; sare din ~ 85, 184, 234, 400; pîrcălabi de ~ 128, 400; fost vâtaf de ~ 184; slugi domnești din ~ 315.

ici, v. Mihaleea ~, Oana ~ și Pătrașco ~.

eiul din Costești; dă mărturie 78.

eiul, fratele lui Glăvan pisarul, strămoșul lui Stratul Bolea paharnic 271.

eiul, martor 388.

diul, tatăl lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a., nepotul lui Franțian Hrincoviți și al lui Toader Bucotco clucer 255, 298.

hlujele, pîraie, < afluenți ai Bahluiului >; loc de iaz și mori pe amindouă ~ 234. hlul, riu, < afluent al Jijiei >; sate pe ~ 234, 278, 281, 347; vaduri și locuri de mori pe ~ 247, 278, 281, 431; iaz și mori pe ~ 234.

hna, sat, ț. Trotuș; < c. Pîrgărești, j. Bacău >; ocină vindută de Mihaleea Baci lui Bejan fost ceașnic 69.

ia, oraș; șoltuzi și tirgoveți 421.

ieul, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștilor m-rilor Bistrița 68, 379 și Secul 147, 172.

ica, v. Isac Balica.

ica, m-rea lui ~, v. * Galata de Jos. iea, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

iosănești, sat, < pe Smila, ț. Tutova; lîngă Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui >; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.

ș, v. Bejan ~, Costandin ~ și Theodor ~.

je, v. Vasile Balșe.

ea, pîriu, < afluent al Birladului >; sat de ~ 336.

dur, v. Iachim Bandur.

Bantaș, v. A. Bantaș.

Bantăș, v. Ioniță Bantăș.

Bantăș, fost spătar, fiul Ageroaiei, tatăl lui Dumitrașco și al Palaghiei 253, 259. Bantăș, vecin din Războieni, tatăl lui Sava 162.

Banul, v. Vasile Banul.

Banul, tatăl lui Vasilie fost jîtnicer 83.

Banvica, pivnița ei din Iași 330.

Barbovschi, v. Dumitru ~ și Pintelei ~.

Bareul Hărmăneștilor, top. la Proclnici 125.

Barnovschi, (Barnoschi) m-re, v. Iași, oraș.

Barnovschi, v. Miron Barnovschi, domn.

Bașeu (Bașău), pîriu, < afluent al Prutului >; seliște pe ~ 269; moară și vad de moară pe ~ 205; hotar 204.

Bașotă, v. Gheorghie ~, Iurașco ~ și Pătrașco ~.

Batiște, v. Costantin Batiște.

< Băcioc >, v. Lupul < Băcioc >.

* Băesănești, sat, < ț. Bîrlad; în apropiere de Zorleni, c. ~, și Banca, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Marica, fiica lui Ifrim, și de nepoții ei lui Pintea și Boul 132, întărită acestora 228.

* Bădești (Bodești), sat, ț. Suceava; < lîngă Tătăruși (?), c. ~, j. Iași > 313; parte zălogită de Nichita la Ștefan Blandea și întărită fiilor acestuia 199.

Băiaș, v. Toader Băiaș.

Băicani (Buecani), v. Rusenii, sat.

Băicani, sat, < ț. Tecuci; Băicani Deal, contopit cu Gura Crăiești, și ~ Vale, contopit cu Motoșeni, ambele în c. Motoșeni, j. Bacău >; ocină vindută de Gheorghe lui Dumitrașco Gheuca vornic 61.

Băiceni, sat, ț. Hirilău; < c. Todirești, j. Iași >; vii la ~, pe dealul Frumușenilor, vindute de Fotul Șăfrancă lui Apostol postelnic 159, de Apostol fost mare pitar cneaghinei sale Tofana 417; ocină vindută de Rugină diac lui Dumitru Botoșanu 324.

* Băiceni, sat, < ț. Roman; lîngă Odobești, c. Secuieni, j. Bacău > 190.

Băiseanul, v. Simion Băiseanul.

Bălala din Văleni, mama Măriicăi și a Grozavei 337.

Bălala, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

Bălan, fiul Dochiei din Grădești; vinde partea sa din Dragsini 245.

Bălan, fiul lui Munteanul, fratele lui Cozma; vinde ocină din Șușmănești 91, 97.

Bălan Bușea, v. și Dina lui ~.

Bălan Bușea, tatăl Dinei I.

Bălă..., soțul Vărvarei; vinde ocină din Horgoiești 407.

Bălăceani, sat, < ț. Suceava; Bălăceana, c., Ciprian Porumbescu, j. Suceava > 299.

* Bălăceeni, seliște, ț. Bîrlad; < lîngă Băceni, c. ~, j. Vaslui >; dăruită lui Scherlet din Zorleni și lui Tudorachi 217, 218; pretinse drepturi asupra ei 264, 265.

Bălănești, sat, ț. Tecuci; < c. Podu Turcului, j. Bacău >; ocină vindută de Mihaleea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.

* Bălănești, sat, pe Jeravăț, < ț. Bîrlad; lîngă Vinderei, c. ~, j. Vaslui >; întărit lui Maței Roșca 152.

Băleși, bunicul Annei și al lui Istratie 102.

* Bălețești (Bălițești, Bolițiști), sat, < pe Studeneț, ț. Tutova; în Hălărești, c. Iana, j. Vaslui >; ocină vindută de Focșa lui Ifrim 242; ocină dată de Vasile lui Mereuță pîrcălab ca să-și răscumpere capul 221.

Bălilești, sat, < ț. Suceava; Bălănești, c. Grămești, j. Suceava > 291.

Băloș, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz și al lui Pătrășcan; vinde ocini din Fișinghești 6, 38.

* Băloșeni, sat, ț. Iași; < în Borșa, c. Vlădeni, j. Iași >; ocină vindută de Ionașco lui Toader Ștefan ș.a. 428.

Băloșești, sat, ț. Suceava; < Bălușești-Todirești, c. Todirești, j. Iași >; parte de ocină vindută de Anghelina lui Ionașco Prăjescul 26; parte de ocină vindută de Ursul păhărnicele lui Apostol fost postelnic A;

diac și martori din ~ A.

Bălotestii (Bolotești), sat, < ț. Putna; Bălotestii, c. ~, j. Vrancea > 4, 320.

Bălotestii, sat, < ț. Tecuci; c. Stănișești, j. Bacău > 99.

Băltag, v. Petrea Băltag.

Bălțeanol din Burdușești; revinde ocină Petrei 79.

Bălțatul, v. Neculai ~, Toader ~ și Ursu ~.

Bănești, sat, < ț. Vaslui; Benești, c. Tanacu, j. Vaslui >; parte întărită lui Costandin spătarul în urma unei judecări cu Nicoară diac 430.

Bărăști, sat, < ț. Adjud; Berești, c. Sascul, j. Bacău > 284.

Bărbănu, v. Cîrstea Bărbănu.

< Bărboi >, biserică, v. Iași, oraș.

Bărboiu, v. Ursu Bărbolu.

Bărbul, martor I.

Bărgăoani, sat, < ț. Neamț; Birgăoani, c. ~, j. Neamț > 334.

Bărnat, diac, v. Bernat.

Băsărabu din Iurghiceni; dă ocina lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21; martor 20, 22.

Băsăști, sat, ț. Bacău; < c. Pîrjol, j. Bacău >; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghiiță și frații lui 184.

Bătle (Bătiia), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Bătica, v. Toader Bătica.

Bătica, martor la o vînzare 308.

Bătinești, sat, < ț. Putna; c. Tîfești, j. Vrancea > 176, 320.

Bătrinești, sat, < ț. Roman; c. Icușești, j. Neamț > 390.

Becești, sat, < ț. Dorohoi; R.S.S. Ucraineană, c. Hreașca, reg. Cernăuți > 361.

Bechea, v. Ștefan Bechea.

Bechea, pîrcălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Obrășie 368.

Bejan, v. Gilgorașco ~ și Ștefan ~.

Bejan, fiul lui Stan din Adjud; dă ocină din Conțești pentru un furt 284.

Bejan, fost jîtnicer; primește întărire pentru țigani 96.

Bejan, țigan întărit 283.

Bejan Balșe, martor din Ecușeni 164.

Bejanu se judecă pentru Bicani și Balosi-nești; vinde ocini din Bicani și Balosi-nești 113.

lecești, sat, ț. Hirău; < c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.

eldiman, v. **Toader Beldiman**.

eldiman, logofăt, tatăl lui Mihăilaș, al lui Toader și al Mariei; plătește o sumă pentru executarea unor lucrări la m-rea Sucevița și dă satul Rojiți în schimbul satului Negoiești al m-rii 290.

ldimăneasa, jupineasă; primește întărire pentru Negoiești, pentru casă la Suceava și vii la Cotnari 290.

leaiu, v. **Simion Beleaiu**.

libou, v. **Necula Belibou**.

lenea, v. **Vasilie ~ și Văsean ~**.

lenea, bunicul lui Toma 32.

leorce, v. **Simion Berce**.

lecea cel bătrîn din Antălești, tatăl lui Ionașcu 422.

ledelea (Berdelean), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

ledecești, sat, ț. Vaslui; < azi Miclești, c. ~, j. Vaslui >; loc de prisacă de la ~ vindută de Cristea lui Pătrașco diac 331.

leheci, v. **Lupe Berheel**.

leherindești, sat, ț. Roman; < lângă Săbăoani, c. ~, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 45.

lehnat (Bărnat), diac din Cozmești; dă mărturie 142, 145; martor 167, 374; scrie carte de mărturie 167.

lehea, debitor al lui Gabăr pircălab 425.

lezunți, m-re, < ț. Troțuș; în Berzunți, c. ~, j. Bacău >; sat întărit 261; dă satul Fintinele în schimbul poienii Pîrjoiaia lui Dumitrașco Solomon 184; egumen 268.

leherecani, v. **Bisericeani**, m-re.

leleași, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Bocicăuți, c. ~, reg. Cernăuți >; dat de Velișcu Hăbășescu pentru o datorie lui Apostol postelnic 208.

leleani, sat, < ț. Tutova; azi Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui > 221; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.

leaz, v. **Polana Bleazului**.

Bleaz, pîriu, < afluent al Bistriței >; hotar 87.

Bichi, v. **Dumitru Bichi**.

Bilavăș se judecă pentru părți din Vlăsi-nești 254.

Bilăești, sat, ț. Neamț; < azi Ghelăești, c. Birgăuani, j. Neamț >; întărit m-rii Pîngărați 123, 124, 382.

Bilea, fiica lui Gheorghie, nepoata lui Gavril, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

Biloi, v. **Ionașco Biloi**.

Bilța, bunica Anghelinei 318.

* **Bilțigani**, sat, < ț. Tutova; pe Smila, la nord de m. Birlad >; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.

Birăești, sat, < ț. Bacău; Gherăești, înglobat în m. Bacău >; ocină întărită lui Ștefan diac ș.a. în urma judecății cu Văsi 128.

< Biserica Albă >; v. **Iași**, oraș.

Biserica lui Iov, schit; în hotarul m-rii Bisericeani 87.

Bisericeani (Beserecani), m-re, < ț. Neamț; în Bisericeani, c. Viișoara, j. Neamț >; primește danii 19, 83, 433, 434, întăriri 38, 84—88, 424, 426; cumpără sate 4, 6, 15, 391; se judecă 87, 270, 277, 303, 424, 426; se plinge pentru încălcarea hotarelor 81, 180; se invoiește pentru niște drese 300—302, 304, 332; stareți 129; călugări 320; act scris la ~ 304; schit al m-rii 320.

Bistra, pîriu, < afluent al Bicazului >; hotar al braniștii m-rii Bisericeani 87.

Bistrița, m-re, < ț. Neamț; în Bistrița, c. Viișoara, j. Neamț >; primește întăriri 68, 192, 198, 379, cărți de apărare 215, 400, 412, scutiri 62, întărire pentru vama mică de la Bacău 377; se judecă 165, 267, 406; egumeni 303, 304; călugări 6.

Bistrița, riu, < afluent al Siretului >; sate pe ~ 85, 234; m-re de peste ~ 133, 401, 432; mori și vaduri de mori pe ~ 84, 85, 184, 424, 434; poieni pe ~ 39; hotar 68, 87, 89, 123, 124, 147, 172, 186, 270, 382.

Bizighie, v. **Bizighie**.

Bie, riu, < afluent al Nistrului >; sat pe ~ 154.

Bicovăț, pîriu, < afluent al Bicului >; sat pe ~ 100.

Biga, bunicul popii Simion 271.

Birgăoani, v. **Bărgăoani**, sat.

Birjovean, v. **Lazor Birjovean**.

Birlad, oraș; tirgoveți 109, 141, 144, 152, 179, 182, 264, 265; negustori 183, 245, 336; șoltuzi și pîrgari 132, 183, 228, 245, 263, 279, 336, 337, 364; vornic(ureadnic, namesnic) de ~ 61, 242, 328, 336, 337; acte scrise la ~ 14, 132, 158, 202, 263, 279, 328; ocolul ~ 217, 218, 365.

Birlad, riu, < afluent al Siretului >; sate pe ~ 132, 228, 336, 373; mori și vaduri de mori pe ~ 93, 94, 132, 203; hotar 118.

Birlad, ținut; sate și seliști din ~ 217, 218, 264, 265, 328, 365.

Birlădeanul, diac; scrie acte domnești 113, 136, 237.

* **Birlădeni**, sat, < probabil ț. Putna > 322.

Birlăzel, pîriu, < afluent al Birladului >; seliște pe ~ 316.

Birlebaș, v. **Lupul Birlebaș**.

Birlești, v. **Vavatiești**, sat.

* **Birliști**, sat, < probabil ț. Suceava; R. S. S. Ucraineană, lângă Tereblecea, c. ~, și Cerepăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 291.

Birnova, m-re, < ț. Iași; în Birnova, c. s. ~, m. Iași >; ctitor 333; primește danie 433, întărire 350; se judecă 305, 424, 426; biserică de lemn la ~ 333.

Birnova, sat, < ț. Soroca; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani >; părți revenite Marușcăi și Solomiei în urma unei împărțiri 166.

Birzăști, sat, < ț. Vaslui; Birzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui >; parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Necoară diac 430.

Birzu, v. **Drăgan Birzu**.

Bitcovici, v. **Ionașco Bitecovici**.

Bizighie, v. **Simeon Bizighie**.

Blaj, v. **Căniza Blaj**.

Blendea, v. **Ștefan Blendea**.

Blendea, pircălab; martor 290.

Blîșcenăuți, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Moldovenească, Bleșteni, c. ~, r. Edinița >; părți zălogite la m-rea Sf. Sava — Iași și vindute de aceasta lui Gheorghie Jora pircălab 216, 280; împărțirea satului 166.

Boben, v. **Costantin Boben**.

Bodea, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roștan; vinde ocină din Tulucești 308.

Bodești, sat, < ț. Neamț; înglobat în or. Buhuși, j. Bacău >; un bătrîn vindut de Alexa și soția sa lui Patrachie 105; ocina Popoțeștilor încălcată 399.

Bodești, sat, ț. Neamț; < Bodești și Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț > 111, 406; ocină vindută de Cîrstina Pureceoare lui Pătrașco Bașotă 178.

Bodești, sat, < ț. Putna; c. Vrîncioaia, j. Vrancea > 322.

Bodliocu din Bordzești; dă mărturie într-o judecată 339.

Bogdan, v. **Gavril Bogdan**.

Bogdan, fiul Stancăi, nepotul lui Crăciun; vinde ocină din Măcicăuți 193.

Bogdan, pitar; vinde mori și vii din Găgești 192.

Bogdan, vinzător din Grozești 196.

Bogdan < Lăpușneanu >, domn al Moldovei; fiul lui Alexandru Lăpușneanu 298, II, unchiul lui Pavel și Ion Albotă II; acte de la ~ 102, 298.

Bogdana, pîriu, < afluent al Smilei >; sat pe ~ 221; vad de moară pe ~ 25.

Bogdănești, sat, < ț. Roman; c. Traian, j. Bacău > 115; ocină vindută de Adam ș.a. lui Bechea pircălab 368; act scris la ~ 233; diac din ~ martor A.

Bogdănești, sat, ț. Fălciu; < c. Fălciu, j. Vaslui >; ocină vindută de Nenița lui Ionașco 309.

Boghean, v. **Toader Boghean**.

Bogza, v. **Lupul ~ și Visarion ~**.

< **Bohotin** >, braniște domnească, < pe pîrul Bohotin, afluent al Jijiei >; prisacă a m-rii Pîngărați la ~ 124, 382.

Bohotin, pîriu, < afluent al Jijiei >; prisacă, în braniște, pe ~ 124, 382.

olan, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; judecată pentru parte de ocină 244.

oiștan, v. **Vasilie Boiștan**.

oldescul, v. **Ionașco** ~ și < **Pătrașco** > ~.

oldovici, diac; dă mărturie 208; martor 44; scrie zăpis 197.

oldur, v. și **Bulduru**.

oldur, v. **Lupu Boldur**.

oldur, tatăl lui **Lupu Boldur**, al **Nastăsiei** și al **Candachiei** 312.

ole, martor din **Foșani** 322.

olea, v. **Ionașco** ~ și **Istrate** (**Stratul**) ~.

oliștiști, v. **Bălețești** sat.

olotești, v. **Băloțești**, sat.

olovănișul, pîrlu, < afluent al **Tarcăului** >; hotar al **braniștii** m-rii **Pingărați** 123, 270.

olsun, v. **Atanasie Bolsun**.

ombotești, sat, < ț. Vaslui; azi **Tăcuta**, c. ~, j. Vaslui >; părți din ~ întărite lui **Dumitru Buhuș** logofăt al **treilea** 234.

onduș, bunicul lui **Pentelei** 308.

ontăș (**Botăș**), v. **Lupan Bontăș**.

orăleanul (**Borleanul**), v. **Strătilat Borăleanul**.

orăști, sat, < ț. Vaslui; azi **Cuza Vodă**, c. **Ipatele**, j. Iași > 430.

Bordușești (**Burdusești**), sat, < pe **Zăbrăuți**, ț. **Putna**; j. **Vrancea** >; ocină vindută de **Păcurar** lui **Ion Fetion** 18; ocină răscumpărată de **Petra**, fiica lui **Anghel**, de la **Bălțeanul** 79.

ordzești, sat, < ț. **Trotuș**; **Borzești**, m. **Gh. Gheorghiu-Dej** >; slugi domnești din ~ 339.

oroico, martor 387.

Boroseni, sat, < pe **Prut**, ț. **Iași**; lângă **Ringhilești**, c. **Santa-Mare**, j. **Botoșani** > 142, 145.

orșea din **Dobrulești**; dă mărturie 26.

orza, v. **Petre Borza**.

osanei, sat, < ț. **Suceava**; c. ~, j. **Suceava** >; întărit mitropoliei **Sucevei** 3.

oslianu, socrul lui **Iachim** 322.

ostanu, v. **Gheorghie Bostanu**.

ota, staroste de **Putna**; dă mărturie 177.

otăș, v. **Bontăș**.

otășani (**Botășeni**, **Botășeni**), oraș; ocolul ~ 258, 319, 380.

Botășani, sat, < ț. **Suceava**; **Botoșana**, c. ~, j. **Suceava** >; prisacă din ~ a m-rii **Solca** 367.

Botescu, sulger; autentifică o copie 393.

Botoi, sat, < ț. **Tutova**; c. **Dragomirești**, j. **Vaslui** >; ocină dăruită lui **Cehan vornic** 341.

Botoșani, v. **Botășani**, oraș.

Botoșanul, v. **Dumitrie Botoșanul**.

Boț, v. **Gheorghie Boț**.

Boul, v. și **Pătrașco** ~ și **Ștefan** ~.

Boul, fratele lui **Pintea**; cumpără părți din **Bujoreni**, **Pipărcani** ș.a. 132, 228.

Boul, munte, < ț. **Neamț** >; hotar al **braniștii** m-rii **Bisericiani** 87.

Bozovița, sat, < ț. **Hotin**; R. S. S. **Ucraineană**, **Buzovița**, c. ~, reg. **Cernăuți** > 209; al lui **Dumitru Buhuș** logofăt al **treilea** 234.

Brahă, v. **Nicoară Brahă**.

Brahăș, vinde ocină din **Onești** 101.

Bran, v. și **Vasilie Bran**.

Bran, comis; a vindut ocină din **Șendrești** 85.

Bran Frățian din **Vaslovca**, tatăl lui **Ionco**; fost copărtaș în **Onutul de Sus** 241.

Bran Serlpeo, unchiul lui **Ghiorghi**; copărtaș în **Onutul de Sus** 241.

Braniște, v. **Ion Braniște**.

Brașăuți, sat, < ț. **Neamț**; **Brașăuți**, c. s. **Dumbrava Roșie**, m. **Piatra Neamț** >; al m-rii **Bistrița**; scutit de solărit și **ciubote** 62.

Brateșco, iazul lui ~; în hotarul satului **Peșterea** 169.

Brateșul (**Bratișul**), pîrlu, < afluent al **Tarcăului** >; hotar al **braniștii** m-rii **Pingărați** 123, 124, 270, 382.

Bratul, diac; vinde țigani 13.

Bratul Hrincovicei cel bătrîn, tatăl lui **Frățian Hrincovicei** și al lui **Toader Bucotco** clucer, strămoș al lui **Ionașcu Hrincovicei**, **Gligoraș** și **Costache**; primește întărire pentru **Răchiteni**, **Iugani** și **Tămășeni** 250, 255, 298.

Brăileanul, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul**.

Brăilei, drumul ~, < pe teritoriul c. **Vilșoare**, j. **Vaslui** >; ocină în hotar cu ~ I.

* **Brănești**, sat, < ț. **Neamț**; lângă **Buhuș**, j. **Bacău** > 399.

Brănișterilor, pîrlu, < afluent al **Pîrlului Negru** >; mori pe ~ 234.

Brătășani, sat, ț. **Iași**; < R. S. S. **Moldovenească**, **Brătușenii Vechi**, c. ~, r. **Edinița** > 209; al lui **Dumitru Buhuș** logofăt al **treilea** 234.

Brătîla, sat, < ț. **Trotuș**; c. **Helegiu**, j. **Bacău** > 92.

Breațul, martor 13.

Breslau, oraș < **Wroclaw**, R. P. **Polonă** >; voievod de ~ 333.

Brezeni, sat, < ț. **Fălciu**; **Berezeni**, c. ~, j. **Vaslui** >; în hotar cu satul **Cărhănești** I.

Briceni, numit înainte **Diiacăuți**, sat, < ț. **Hotin**; R. S. S. **Moldovenească**, c. ~, r. ~ >; împărțit între **Greaca** și **Nastasca** 166.

Brîlădeanul (**Brălădeanul**), v. **Birlădeanul**.

Brîndzeanul, v. **Ionașco Brîndzeanul**.

Brinzeni, sat, ț. **Hotin**; < R. S. S. **Moldovenească**, c. ~, r. **Edinița** >; părți de ocină vindute de **Isac**, fiul lui **Gorcea** 415.

Brona, sora lui **Costin** și **Simion**, nepoata **Anușcăi**; vinde ocină din **Țibănești** 102.

Broseășani, sat, < ț. **Fălciu**; **Broscoești**, c. **Lunca Banului**, j. **Vaslui** >; în hotar cu **tîrgul Huși** 131.

* **Broseăuți**, sat, ț. **Soroca**; < R. S. S. **Moldovenească**, probabil r. **Dondușani** >; întărit m-rii **Sf. Sava** din **Iași** 307.

Buciaci, v. **Buezaez**, oraș.

Buciața, v. **Măria Buciața**.

Bucium, fost vornic; hotarnic 125.

Bucium, sat, < probabil ț. **Roman**; c. **Valea Ursului**, j. **Neamț** > 390.

Bucumaș, tatăl lui **Dumitrașco** 52.

Buciumeni, sat, < ț. **Suceava**; or. **Fălticeni** > 421.

Bucotco, v. **Toader Bucotco**.

Buculeiu din S... eni; martor I.

Buezaez, oraș, < R. S. S. **Ucraineană** >; act scris la ~ 433, 434.

Budasa din **Drislive**; partea ei vindută 204.

* **Budina**, sat, < pe **Larga**, ț. **Hotin**; R. S. S. **Moldovenească**, r. **Briceni** >; ocină vindută de **Tudori** pîrcălab de **Hotin** lui **Gavrilaș** vornic 188.

Buecani, v. **Ruseni**, sat.

Buglia, v. **Vasilii Buglia**.

Buhaiți, pîrlu, < afluent al **Bahluiului** >; moară și povarnă pe ~ 137.

Buhăescul, v. **Vasili Buhăiescul**.

Buhudaiul, v. **Neanea Buhudalul**.

Buhuș, v. **Costantin** ~ și **Dumitru** ~.

Buhuși, vornic mare; autentifică o copie 213.

Bujoreni, sat, < ț. **Bîrlad**; înglobat în **Zorleni**, c. ~, j. **Vaslui** >; ocină vindută de **Mărica** și nepoții ei lui **Pintea** și **Boul** 132, întărită acestora 228.

Bulai, ginerele **Marghitei** 322.

Bulbucani, sat, < ț. **Iași**; c. **Gropnița**, j. **Iași** > 428.

Bulduru, v. **Simion Bulduru**.

Bunavestire (**Blagoveștenie**), hram, v. **Bisericeani**, m-re.

Bunea, v. **Ștefan Bunea**.

Bunea, v. **Vasilie Benea**.

Bunoea, v. **Măria Bunoea**.

Burdugan din **Ciripcăuți**, fiul lui **Caraghioz**; solicită refacerea unor acte pierdute 37; primește satul **Vascăuți** pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.

Burdusești, v. **Bordusești**, sat.

Burlanesti, sat, ț. **Hotin**; < R. S. S. **Moldovenească**, **Burlănești**, c. ~, r. **Edinița** >; jumătate de sat întărită lui **Toader Jora** pîrcălab 36.

Burlă, fiul lui **Nicoară**; vinde ocină din **Chirișomu** 339.

Burlă, vecin din **Războieni** 162.

Burlești, sat, ț. **Bacău**; < **Borlești**, c. ~, j. **Neamț** >; scutit de dări pentru că ține straja pe apa **Tazlul Mare** 315.

Burnar, diac, tatăl lui **Vartic** și al **Gaftonei** 43.

Busea, fiica lui **Ursu Bârboiu**; a vindut ocină din **Șendrești** 85.

Busul, vinzător al unei părți de ocină a lui **Molofei** din **Risipeni** 158.

* **Bușcăteni**, sat, < pe **Siret**, ț. **Roman**; j. **Iași** >; ocini vindute de **Vasilie** din **Fruntești** 82.

Bușca, v. **Bălan Bușca**.

Bușucul, v. **Vasilie Bușucul**.

Buzanovschi, martor 308.

Buză, v. **Dumitru Buză**.

zdugan, fost vătaf, bunicul lui Ștefan, al lui Alecsi și al lui Toma; primește poruncă de hotărnicire 184, 191.

izea, v. **Maxin Buzea**.

zinea, tatăl lui Cozma și al lui Todose; martor 322.

zoala, bunica lui Zaharia 100.

zul din Vărzărești; partea lui dăruită 100.

zul, fost pitar; cumpără vii la Soltănești 103.

C

Calopodu, v. **Costantin Calopodu**.

leangiul, creditor al lui Manolache vameș 321.

fa, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

ga, sultan tătarec; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.

imah, v. < **Alecu** > **Calimah**.

otă, v. **Gavril Calotă**.

șul, valea ~, < ț. Neamț; in c. Piatra Șimului, j. Neamț >; a m-rii Bistrița 412.

menița, oraș < R. S. S. Ucraineană >; vladică din ~ 241.

meniță, țigan, tatăl lui Huruian țigan 90, 414.

ndaehia, soția lui Goe fost vornic; vinde jumătate din Șendrești 85.

ndaehie, fiica lui Boldur; vinde parte din Frătești 312.

ndaehie, fiica Magdalinei, nepoata lui Petrea Huhulea; vinde parte din Frătești 312.

ndaehiia, mama lui David și a Mărinicăi 102.

nta, v. **Costache Canta**.

ntacuzino, v. **Iordache ~, Iordachi ~ și Toma ~**.

ntemir, pașă; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.

țir din Focșani; martor 322.

șea, v. **Pătrașco ~ și Simion ~**.

a, v. **Enache Cara Dumitru**.

acaș (Cărăcaș), armaș mare, fost ~; răscumpără țigani de la moarte 90; primește întărire pentru țigani 414; dă mărturie 93.

Caracaș, fost vornic; martor 164.

Caraghioz, tatăl lui Ciudin vistiernicel, al lui Coiliciu și al lui Burdugan; cumpără părți din Ciripcăuți 37.

Caraiman, v. **Cărăiman**.

Caramiz, tatăl lui Durașco și al Țonței, bunicul lui Băloș, al Irodiei ș.a.; stăpîn în Fișinghești 38.

Carapotona, v. **Ion Carapotona**.

Caravlah, v. **Ștefan Caravlah**.

Carpenul, pîrlu, < afluent al Ozanei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Casin, fiul lui Ștefan din Răsipeni; vinde parte de ocină din Răsipeni 158.

Catacozono, v. **Iordache Cantacuzno**.

Catargiu, v. **Apostol ~ și Neculai ~**.

Catina, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște, a Lupei ș.a.; vinde părți de ocină din ț. Bacău 184.

Catrina, sora lui Varlaam mitropolit; dăruiește prisacă m-rii Secul 222.

Catrina, țigancă, fiica lui Onaca țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Cazacul, v. și **Căzacul**.

Cazacul, fiul lui Griga vătaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.

Cazan, v. **Căzan**.

Căcaina, vale la Dădești; hotar 376.

***Căcăceni**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.

***Căcăcești**, sat, < ț. Cîrligătura; j. Iași >; jumătate din ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Căciulați (Cuciulați), sat, < ț. Neamț; contopit cu Secuieni, c. ~, j. Neamț > 189, 369.

Călimănești, sat, < ț. Tutova; c. Puiesti, j. Vaslui > 245, 263, 341.

Călinescu, v. **Sava Călinescu**.

Călugăra lui Tofan, vale lângă Bacău; vii ale m-rii Bistrița la ~ 215, 400.

***Călugăreni**, sat, ț. Hirău, < pe Bahlui; lângă Deleni, c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.

***Cămilești** (Cămelești), sat, < ț. Tecuci; între Tecuci și Drăgănești, c. ~, m. Tecuci >; vad de moară lângă ~ 203.

Cămîrzan, v. **Dumitru Cămîrzan**.

Cănița Blaj, șoltuz de Bacău; dă mărturie 391.

Căpățînă, v. **Gligori Căpățînă**.

Căpotici, v. **Avram Căpotici**.

Cărăiman, martor 257.

Cărăscul, v. **Gligorie Cărăseul**.

Cărăușul, v. **Dumitru Cărăușul**.

Cărbană, tatăl lui Bodea 308.

***Cărbănești**, sat, ț. Fălciu; < pe Elan, j. Vaslui >; jumătate din ~ dăruită Dinei lui Bălan I.

Cărlămănești, sat, < ț. Tecuci; Cîrlomănești, c. Certesti, j. Galați >; martor din ~ E.

Cărste, v. **Cîrste**.

Căsljan, dă mărturie 204.

Cătălina, mama Arvasiei 230, 231, 257.

Căteșeni, v. **Căuteșani**, sat.

Cățileni, sat, ț. Lăpușna; < R. S. S. Moldovenească, c. Marinici, r. Kotovsk >; hotarul ~ mărginește un loc vindut 102.

Căfelești, sat, < ț. Neamț; azi Siretul, c. Săucești, j. Bacău > 121.

Căuești, seliște, < ț. Iași >; contopit cu Roșcani, c. Trifești, j. Iași >; întărită Episcopiei de Roman 357.

Căuteșani (Căteșeni), sat, < ț. Roman; Căutișeni, contopit cu Izlaz, acesta contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 230, 231, 233, 257, 397.

Căzacul, cămăraș de la cămara diecilor; primește danie satul domnesc Rusii 258; cumpără parte din Văcărești 43 și părți din Grozești 196.

Căzacul, diac; scrie acte domnești 180, 262, 321.

Căzacul din Mălăești; martor 428.

Căzacul, martor 257.

Căzacul, vinzător în Tuluțești 308.

Căzan din Găgești; dă mărturie 183.

Căzan < din Muncel >; dă mărturie 167.

Căzan, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru ocină din Bodești 199.

Căzan, postelnic; vinde jumătate din Pașcani 31.

Ceahlău, munte, < ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Cehan, v. **Ionașco ~ și Racoviță ~**.

Cehan, fiul lui Sava; se judecă pentru seliștea Crînjani 118.

Cehan, popă; tatăl lui Ionașco 118.

Celebi, v. **Costantin ~ Asani, Curt ~ și Perachi ~**.

Cerepău (Ciripcăuci), sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, Cerepău, r. Florești > 187; ocină întărită lui Ciudin vistiernicel și fraților săi 37.

Cernat, v. **Ștefan Cernat**.

Cernat, fost logofăt, generele lui Cîrstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.

Cernat, scrie însemnare pe act 284.

Cernași, sat, < ț. Tutova; contopit cu Cepești, c. Bogdănița, j. Vaslui > 279.

***Cernătești**, sat, < la obîrșia Corodului, ț. Tecuci; j. Galați >; ocină vindută lui Zbierea de Angheluța 14, de popa Luca lui Pravăț ș.a. 279.

Cernăuți, oraș, < R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți >; act tradus la ~ 166.

Cernăuți, ținut; sate din ~ 10, 34, 36, 156 329, 349, 362; staroști de ~ 241, 349, 361.

Certăoani, sat, < probabil ț. Roman; Certieni, c. Birgăoani, j. Neamț > 368; pămînturi vindute de Chirila lui Tănase 334.

***Certliani**, sat, < ț. Bacău; lângă Izlaz, contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 115.

Cetatea Nouă (Roman), pîrcălabi de ~ 57, 146, 169, 203, 218.

Ceucani, sat, < ț. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui >; ocină vindută de Nicoară soției lui Nicoară fost hatman 109.

Chelsia (Chelsăea), fiica Magdalinei, nepoata Lupei; vinde ocină din Albotești 184.

Chelsie, fiica lui Leul din Prăjești și a Dochiei, nepoata lui Alexa; vinde ocină din Obrîșieni 115.

Chelsie, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei din Găureni vindută 32.

Chelsia (Chilsie), fiica lui Teodosie; vinde ocină din Popi 93, 94.

Chelsiia, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște, a Lupei ș.a.; vinde ocină din ț. Bacău 184.

Cheșco, v. **Simion Cheșco**.

blajd, pîrîu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
hibil, v. **Ionașco Chibil**.
Chiceră, sat, ț. Cîrligătura; < lângă Sîrca, c. Bălțați, j. Iași >; părți întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Chicoș, v. **Vasilii Chicoș**.
Chicoș, șetrar; martor 44; primește poruncă să stăpînească un loc în Ceucani 109.
Chicoșul, comis; primește poruncă să aleagă ocini din mai multe sate 113.
Childești, sat, < ț. Roman; Pildești, c. Cordun, m. Roman >; dăruit și întărit m-rii Agapia 40.
Chiliane, sat, < ț. Tutova; Chilieni, c. Coroiești, j. Vaslui > 109.
Chireana, fiica lui Griga vătaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
Chireana, fiica lui Zaharia, sora lui Pătrașco și a lui Grozav; vinde satul Dumeni 405.
Chiria, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Chiriac, diacon; scrie acte domnești 25, 39; dă mărturie 43.
Chiriac, hotnog; martor E.
Chiriac, negustor; primește danie ocină din satul Vorovești 249.
Chiriac, vameș; dă mărturie 309.
Chiriac, ban; autentifică o copie 213.
Chiricel, namesnic de Tohatin; dă mărturie 309.
Chirghina Golăniasă, mama Anghiniei Ionășoae; vinde vad de moară 203.
Chirila, popă din Piscani; martor 65.
Chirila, vinzător în Certieni 334.
Chirilă din Fedeleșeni; dă mărturie 310.
Chirilă, fost armaș; martor 308.
Chirșom, sat, < ț. Trotuș; Chiricel (?), or. Comănești, j. Bacău >; ocină pentru care se judecă Verdeș cu Unguraș 339.
Chiriță, v. **Dumitrae Chiriță Paleologul**.
Chiriță, diacon; tatăl lui Dumitrașcu 325.
Chirina, sat, < ț. Tecuci; azi Lunca, contopită cu Tochilea, c. Răchitoasa, j. Bacău >; ocini vindute lui Dumitrașco Gheuca 61.
Chirvasie, fiul lui Simion Bolduru din Scorțești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Biserici 19.

Chișinău, v. **Lazor Chișinău**.
Chiusea, v. **Cirstea Chiusea Brălleanu**.
Cimbăloaia, v. **Stanea Cimbăloaia**.
***Cincești**, sat, ț. Cîrligătura; < lângă Brăești, c. ~, j. Iași >; ocini vindute de Eremia Necșul ș.a. lui Vîrlan, David ș.a. 431.
Ciobărețul, braț al Jijiei; vad la ~ 355.
Ciocan, bunicul lui David 227.
Ciogolea, v. **Gilgorie ~, Miron ~ și Pătrașco ~**.
Ciohodar, hotnog; dă mărturie 322.
Ciohoreana, v. **Agafia Ciohoreana**.
Ciohoreni, sat, ț. Suceava; < Ciohorăni, c. Mirosălvești, j. Iași >; ocină vindută de Necoară lui Ignat și Ganea vistiernicel 272; ocină răscumpărată de Pătrașco Bașotă de la Sava Ganea și Țințar și întărită acestuia 273; părți vindute de Gavril Fierlie și Ionașco lui Pătrașco Bașotă 416, 418.
Ciolă din Tâmaș; vinde ocină din Tâmaș 171.
Ciolpan, v. **Ion Ciolpan**.
Ciolpan, bunicul lui Ghearghiță păhărnicele 139.
Ciolpan, fost jîtnicer; dă mărturie 416, 418.
Ciolpan, monah, soțul Dumitrei, tatăl Cirstinei; schitul monahului ~ 84.
Cionca, v. **Ioanăș Cionca**.
Cioree, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei din Olișești; vinde ocină din Olișești 2.
Cioreea (Ciurcea), soția lui Mihăilă, fiica lui Coste; vinde ocină din Petiia Mare 91, 97.
Ciorcear, v. **Ion Ciorcear**.
***Ciorleești**, sat, < ț. Fălciu; în c. Lunca Banului, j. Vaslui >; perilipsis cu documentele moșiei ~ 131.
Cireș, v. **Pepelea Cireș**.
Cirie, pîrîu, < afluent al Bahluiului >; iaz pe ~ 274, 275.
Ciripcăuci, v. **Cerepeău**, sat.
Ciucur, v. **Ciuhur**, pîrîu.
Ciudin, v. **Crăciun Ciudin**.
Ciudin, vistiernicel, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute, răscumpără ocină 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.

Ciuhur (Ciucur), pîrîu, < afluent al Prutului >; sate pe ~ 209, 234, 290; mori și vaduri de mori pe ~ 166, 208.
Ciumală, v. **Ștefan Ciumală**.
***Ciumălești**, sat, < pe Bîcovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, r. Călărași >; ocină vindută lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
Ciumălești, sat, < ț. Suceava; Ciumulești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava > 313.
Ciunea, poiana ~, top. la Cincești 431.
***Clupești**, sat, < ț. Suceava; c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iași > 26.
Ciurea, fiica lui Toader Boghean, vinde ocină din Țutcani 157.
Ciurcea, v. **Cioreea**.
Ciurea, v. **Costantin Ciurea**.
Ciurnil, v. **Toader Ciurnil**.
Cimpulung, ocol, < ț. Suceava >; vornic de ~ 363.
Cimpuri, sat, < ț. Putna; c. ~, j. Vrancea > 320.
Cirjeu (Crăjeu), fost stolnic; primește poruncă de hotărnice 191; dă mărturie 323.
Cirliș, pîrîu la Irești; hotar 127.
Cirlișătura, ținut; sate din ~ 73, 83, 100, 101, 117, 234, 249, 278, 281, 318, 326, 431; mare vătaf de ~ 317.
Cirliș, sat, ț. Neamț; < c. Ștefan cel Mare, j. Neamț >; jumătate de sat vindută de Todasia lui Iordachi vistiernic 197.
Cirlișii de Sus, sat, < ț. Neamț; Cirlișii, c. Filipești, j. Bacău >; partea lui Ion Mircea din ~ vindută de Sechil 200.
Cirnul, v. **Lupul Cirnul**.
Cirstea, v. și **Cristea**.
Cirstea, bunicul lui Simion 311.
Cirstea, fiul lui Mîndrul și al Martei; vinde ocini din Popi 93, 94.
Cirstea, fiul lui Robul din Costești, fratele lui Toader; dă parte de ocină din Costești pentru o datorie 220.
Cirstea, fiul lui Vartic, nepotul lui Porcul; dă parte din Pincești pentru darea țărănească 246.
Cirstea, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Risipeni 158.
Cirstea, popă din Rădeni; martor 341.

Cirstea, șetrar, tatăl lui Ionașco, al Tudoscăi și al Urteii; cumpără jumătate din Țibănești 102.
Cirstea (Cristea), uricar; scrie: acte domnești 27, 32, 40, 81, 282, 348, 393, 414, 415, carte de mărturie 93; dă mărturie 43, 90; primește întărire pentru un loc din hotarul tîrgului Tecuci 203.
Cirstea, vistiernic; primește scutire pentru o seliște 419.
Cirstea, vornic, tatăl Schivei, socrul lui Cernat fost logofăt și al lui Dabija fost ceasnic; cumpără ocini din Popi 93, 94.
Cirstea Bărbăn, vinzător în Piticieni după împărțirea satului 190.
Cirstea lui Burlă, soțul Dăncioaiei, bunicul Tudorei și al Medelenei 43.
Cirstea Chiusea Brălleanu, uricar; primește danie satul domnesc Rusii 258, 319.
Cirstea (Cirstea, Cristea, Hristea) **Damlian**, uricar; scrie: acte domnești 38, 45—49, 51, 52, 64, 67, 71, 74, 83—89, 94, 95, 97, 140, 145, 146, 156, 157, 164, 166, 169, 172, 174, 178, 183, 184, 187, 196, 204, 206, 210, 217, 228, 234, 235, 240, 243, 249, 252, 253, 255, 257, 259, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 280, 281, 283, 290, 296, 298, 305, 308, 309, 311, 313, 316, 318, 319, 322, 347, 349, 350, 382, 387, 389, 394, 396, 418, 424, 438, B, cărți de mărturie 91, 250, 251.
Cirstești (Cristești); sat, < ț. Tutova; Cristești, c. Puiești, j. Vaslui > 341; ocini vindute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.
Cirstilian, tatăl lui Vasili și al Porhinei 167.
Cirstina, soția lui Buzul fost pitar; cumpără ocini din Soltănești 103.
Cirstina, soția lui Samoil păhărnicele, fiica Dumitrei; dăruiește ocini din Orbic, Bistrița și Bacău 84.
Cirstina Purecoare, mama lui Simion, mătușa lui Pătrașco Bașotă; vinde părți din Bodești și Dăncești 178.
Cirstoccea, bunica Todoscăi 341.
Clipicești (Sclipicești), sat, < ț. Putna; c. Țițești, j. Vrancea > 15, 19, 127, 182, 320.

sat, < ț. Suceava; c. Arbore, j. Suceava >;
scrie la ~ a m-rii Solca 367.
Blănuș, țigan; tatăl lui Lupul țigan 235.
Bociceni, sat, ț. Hirlău; < Cobiceni, contopit
cu Hlipiceni, c. Hlipiceni, j. Botoșani >;
ocini vindute de Tofan și Neculai Sechil
lui Lupul Prăjescul 80, 236 și întărite
acestui 243.
Bolna, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldo-
venească, Cobilnea Veche, c. ~ Nouă
>. Rezina >; pierdut de Gonțea fost
vornic în hiclenie și dăruit lui Pătrașco
logofăt 411.
Borș, v. **Lupul Cochirlă**.
Borș, v. **Lupul <Coci>**.
Borș, v. **Vasile Cocială**.
Borș, sat, < ț. Tutova; în Rusi, c. Puiești,
Vaslui > 242.
Borș, v. **Alexandru <Coconul>**, domn.
ranul, v. **Dumitrașco Cocoranul**.
Borș, top. la Procelnici 125.
Borș, v. **Dumitrașco Codă**.
Borș, sat, ț. Vaslui; < c. ~, j. Vaslui >;
ocină întărită lui Vasile Purcel în urma
unei judecăți cu popa Gligore ș.a. 74;
ocini vindute de Pinteș setrar lui Ionașco
lehan pitar și întărite acestuia 251, 252.
Borș, v. **Vasile Codrian**.
Borș, sat, ț. Iași; < R. S. S., Moldo-
venească, Coiuceni, c. ~, r. Fălești >;
dăruit m-rii Galata de Jos 59.
Borș (Colliciu), vistiernic, fiul lui Cara-
nioz; solicită refacerea unor acte pier-
dute 37; primește satul Vascăuți pentru
ata unei deșugubine, îl vinde 187.
Borș, diac; scrie act domnesc 82.
Borș, v. **Culișăuți**, sat.
Borș, diac; scrie act domnesc 62.
Borș, bunicul Greacăi 92.
Borș (Condea), pircălab de Hotin; boier
în sfat 146, 169, 203, 218.
Borș (Condrea), fost mare vameș; cumpără
ocină din Tomcești și Popi 93,
și din Vasileu 329, 362.
Borș, comis; boier în sfat 146, 169, 203,
8, 298.
Borș, martor la o danie 72.
Borș, v. și **Conde**.

Condrea, fost cămănar, ginerele lui Drăghinici;
dă mărturie 309.
Condrea, martor la o înțelegere 400.
Condrea Mallei, răscumpără și vinde ocină
din Onești 101.
Constandin, v. și **Constantin, Costandin și Cos-
tantin**.
Constandin, fiul lui Pavel, nepotul lui Iosip
Hăbiac; vinde ocini din Hlăpești 102.
Constandin Sitariul, primește danie satele
domnești Giurcani și Rîșcani 325.
Constantin, v. și **Costandin, Costantin**.
Constantin, pretins voievod de Kiev, fiul
lui Alexandru Lăpușeanu, tatăl lui Pavel
Albotă și Ion II.
Constantin Leondari, sluger și logofăt de taină;
autentică o copie 254.
Constantinopol, v. **Țarigrad**, oraș.
Conțești, sat, ț. Adjud; < c. Sascut, j. Bacău >
87; ocină dată de Bejan lui Petrea Mătcu
pentru un furt 244; parte vindută de
Ion, fiul lui Toma 28.
Conțești, sat, < ț. Neamț >; contopit cu Girov,
c. Girov, j. Neamț >; popă din ~ scrie
uric fals 270.
Copou, deal, v. **Iași**, oraș.
Coreodel (Crocodel), scrisoare de la ~ 6.
Cordăreni, sat, < ț. Dorohoi; Cordăreni, c. ~,
j. Botoșani >; act scris la ~ 408.
Coreschi, v. < **Samoil** > **Coreschi**.
Coreschi, v. și **Koreskie**.
Cormanul, pîriu; hotar al satului Culișăuți
161, 181.
Corn, munte, < ț. Neamț >; punct pe hotarul
braniștii m-rii Secul 147, 172.
Corn, pîriu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii
m-rii Secul 147.
Cornea, diac, tatăl lui Nicoară; primește
danie satul domnesc Dumeni 405.
Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa; vinde
ocină din Scobențeni 100, din Roșcani 101.
Cornești, sat, < probabil ț. Hirlău >; contopi-
cu Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași >; măr-
ginește un loc din hotarul Tîrgului Frumos
116.
Cornai, sat, < ț. Covurlui; c. ~, j. Galați >
279.

Cornii, v. **Focșa ~ și Maria ~**.
Coropceanul, v. **Gheorghe Coropceanul**.
Corosteanul, v. **Gheorghe Corosteanul**.
Corudul, pîriu, < afluent al Birladului >;
sat pe ~ 279.
Coruiu, comis, ginerele lui Dumitrașco Gheuca
vornic de gloată; primește întărire pentru
ocini din Făureni, Obirșia și Băicani 115.
Cosițeni, sat, < ț. Cîrligătura; c. Podu
Iloaei, j. Iași > 219.
Cosmașa din Certieni; pămînturile ei vindute
334.
Costea, fratele lui Sava, al lui Toader ș.a.;
cumpără parte din Piticiani 190.
Costache (Costachie), fiul Nastasăi, fratele lui
Grigoraș; primește întărire pentru un
sat 255.
Costache Canta, mare vornic; posesor al unui
act 184.
Costache Razu, mare logofăt; autentică act I.
Costachi, fiul lui Giurgea, strănepotul lui
Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițin-
ghești 38.
Costachi, vinzător în Onești 101.
Costachie din Hlăpești; martor 111.
Costanda, țigancă, soția lui Vartic țigan,
fiica lui Stănilă; întărită lui Malcoci
pircălab de Hotin 286.
Costandin din Brlădeni; martor 322.
Costandin, fiul Magdalenei, nepotul Lupei;
face schimb de ocini 184.
Costandin, nepotul lui Chiriță postelnic; ocină
răscumpărată de la ~ 37.
Costandin scrie act orășenesc 177.
Costandin, spătar, fiul lui Crăciun din Tără-
ceni; se judecă pentru ocini din Țibănești,
Birzești ș.a. 430.
< **Costandin** > **Balș**, logofăt mare; autenti-
fică o copie 184.
Costandin Drace, fiul Soloncăi, nepotul lui
Ursul fost vâtaf; vinde un sat din ț. Bacău
184.
Costandin Mal din Rădulești; martor 322.
Costandin Rășchiclița, martor la o hotărnicire
161.
Costandin Stavăr, moșul lui Dumitrașco 325.
Costandin Terecheș, vornic; autentică tra-
ducere 409.

Costandin Toropoteiu din Bătrînești; dă măr-
turie 390.
Costantin, aprod din Rădăcinești; vinde ocină
din Risipeni 158.
Costantin, diac din Mărgineni; martor 400.
Costantin, diac, fiul Gapinei; cumpără și
schimbă ocini din Verișești, Seliște ș.a.
256.
Costantin din Birlad; dă mărturie 179.
Costantin, fiul Antemiei, nepotul lui Vartic;
vinde ocină din Văsiești 69.
Costantin, fiul lui Apostol negustor din Birlad;
cumpără părți din Dracsini 245, 263.
Costantin, fiul lui Costantin Calapodu; vinde
jumătate din Firțăști 8.
Costantin, fiul lui Mirăuță; martor 227.
Costantin, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza
fost hatman; vinde parte din Frățești 312.
Costantin, fiul lui Nistor sau Lucoi, străne-
potul lui Giurgea Liescul; vinde ocină
din Fiținghiești 38.
Costantin, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș
fost spătar; vinde ocini din Ivănățăști și
Popșori 253, din Vilnești 259.
Costantin, fratele lui Eremia; vinde vaduri
de moară pe girla Putnei 392.
Costantin, martor 265.
Costantin, țigan, fiul lui Vasile țigan; vindut
95.
Costantin, vistiernic, fratele lui Vasile Roșca;
cumpără jumătate din Oncani 210.
Costantin, vornic de gloată, ginerele lui
Nebojatco; dă mărturie 90, 91, 93, 299,
414; cumpără ocini din Ecușeni 164;
martor 428.
Costantin Adam din Vlădești; dă mărturie
26, 167; martor 374.
Costantin Batiște dă mărturie 91, 93.
Costantin Boben, diac; dă mărturie 43; scrie
act domnesc 238.
Costantin Buhuș, martor 111.
Costantin Calapodu, tatăl lui Costantin 8.
Costantin Celebi Asani, pircălab de Neamț; dă
mărturie 91; boier în sfat 203, 218.
Costantin Clurea din Dănești; cumpără parte
din Risipeni 158.
Costantin Drăgușescul, martor 188.

Costin (Constantin) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei; fiul lui Eremia Movilă 52, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Costin (Costen) din Clipicești, fiul Vlădoaiei, fratele lui Ionașco; vinde vad de moară 182, 183.
Costin din Onicani; dă mărturie 246.
Costin din Rusi; martor 230, 231; dă mărturie 233, 257.
Costin, partea lui ~ din Iurghiceni dată pentru dajdea sa 21.
Costin, postelnic; cumpără părți din Tomcești și Popi 93, 94, 323; dă mărturie 174; executor testamentar al lui Miron Barnovschi 333.
Costin, vinzător în Jigurenii 260.
Costinești, sat, <ț. Hirău; c. Leorda, j. Boțoșani> 164.
Costin, nepotul Anușcăi; vinde jumatate din Țibănești 102.
Costul, vinzător în Periați 268.
Coșescul, v. **Ionașco** ~, **Mierăuță** ~ și **Vasilie** ~.
Coșești, sat, <ț. Vaslui; c. Ivănești, j. Vaslui> 221; ocină vindută de Șchiauca și Marta lui Ionașco Coșescul 44.
Cotăi, v. **Ion Cotăi**.
Cotela, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Cotelna, c. ~, r. Briceni>; vindut de Tudori pircălab de Hotin lui Gavrilaş vornic 188.
Cotelevul, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Coteleu, c. ~, reg. Cernăuți>; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 102.
Cotnar, oraș; tirgoveți 110, 137; pircălab, șoltuz și pircari de la ~ B; vii 10, 110, 124, 174, 238, 290, 297, 382, 402, B; crame 297; moară și povarnă 137; act scris la ~ 16; catastiful orașului ~ 159; ocoul ~ 347.
Cotnărel, pisc, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147.
Cotnărel, pîriu, < afluent al Ozanei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
Coțofană, v. **Stan Coțofană**.
Covasna, pîriu, < afluent al Bahluiului > 355.
Covurlui, pîriu, < afluent al Prutului >; sat pe ~ 25.
Covurlui, ținut; sate din ~ 308, 387.
Cozance, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
Cozea (Cuzea), v. **Toader Cozea**.

Cozma, croitor din Iași; martor la răscumpărarea unei vinovății 221.
Cozma din Andrieșeni; martor 14.
Cozma, fiul lui Buzinca, fratele lui Todosei; martor 322.
Cozma, fiul lui Munteanu, fratele lui Bălan; vinde ocină din Șușmănești 91, 197.
Cozma, fratele Drăgălinei; vinde un răzor din Fiținghești 53.
Cozma, martor 257.
Cozma, fost pircălab; nepoții lui vind satul Cobilea 411.
Cozma, popă, bunicul lui Drăgan; cumpără parte din Oncani 210.
Cozma, sulgerel, tatăl lui Păcurar 168.
Cozma Freanți din Periați; martor 268.
Cozma Răspop din Gherghești; dă mărturie 183.
Cozmești, sat, <ț. Suceava; c. Stolniceni-Păjescu, j. Iași> 145, 167; diac din ~ 142.
***Cozmești**, seliște, <ț. Iași; în Proselnici, c. Miroslava, j. Iași>; întărită m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei judecări 125.
Cozmița, fiul lui Pătrașco Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocini din Tirzii, Dănceni ș.a. 305.
Cracău, pîriu, < afluent al Bistriței > 86; sate și mori pe ~ 71, 123, 124, 178, 382; mori pe ~ 123, 124, 382.
Crasna, pîriu, < afluent al Birladului >; sat pe ~ 168.
Crăcăoani, sat, <ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; în hotar cu Ursești 71.
Crăcion din Bicani; cal furat de la ~ 221.
Crăciun, v. și **Crăcion**, **Crăciun**.
Crăciun din Cucuiați; martor 320.
Crăciun, fiul lui Isaica, tatăl Stancăi, bunicul lui Bogdan 193.
Crăciun, tatăl lui Costandin spătar din Tărănceni 430.
Crăciun, tatăl Dumitrei, socrul lui Eremia din Săoani 435.
Crăciun Cludin din Birlad; dă mărturie 182, 183.
Crăciun Tiunehi, bunicul lui Andrei 308.

Crăești, sat, <ț. Tecuci; Crăiești, c. Stănișești, j. Bacău>; ocină vindută de Oprina, fiica Stancăi, lui Dumitrașco Gheuca vornic 61.
Crăești, sat, <ț. Vaslui; Crăiești, c. Bozieni, j. Neamț> 246.
Crăjeu, v. **Cirjeu**.
Crecești, sat, <ț. Vaslui; Chircești, c. Miclești j. Vaslui >; parte revenită lui Gheorghe Jorea în urma împărțirii cu rudele sale 10.
***Crețeni** (Crițana), moșie, numită și Cărhănești, între Elan și drumul Brăilei, < j. Vaslui >; judecată pentru moșia ~ între banul Iordache Rosăt și răzeșii de aici I.
Crețul, v. **Ionașco Crețul**.
Crețul, fiul lui Iachim, nepotul lui Mihai; vinde ocină din Bogdănești 368.
Crețul, șoltuz de Tirgu Frumos; martor hotarnic 163.
Crimca, v. **Anastasia Crimea**.
Crimciue, pîriu la Noorești; sat pe ~ 208.
Criste, v. **Cirstea**.
Cristian, v. și **Cristian**.
Cristian, fiul lui Simion Tetiu; vinde ocină din Drislive 204.
Cristian, vecin din Războieni, al lui Lupul Prăjescu postelnic 162.
Cristina, v. **Cirstina**, **Cristina**.
Crițana, v. **Crețeni**, moșie.
Crivești, sat, ț. Roman; < c. Strunga, j. Iași > 285; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; în hotar cu seliștea Răvăcani 149.
Criciun din Girlești; martor 14.
Crinjani, seliște, ț. Tecuci; < Cringeni, c. Nămolosa, j. Galați >; întărită lui Ionașco ș.a. 118.
Cristea, v. și **Cirstea**.
Cristea, fiul lui Drăguș vornic; vinde ocină din Berindești 331.
Cristea dă mărturie 127.
Cristea, vornic; curtea lui ~ din Pitulușeni 420.
Cristești, v. **Cirstești**, sat.
Cristina, fiica Țopei; vinde ocină în Făureni 115.
Crocodel, v. **Coreodel**.
Crocovel, staroste; dă mărturie 322.

uce, sat, < ț. Putna; azi Crucea de Sus, or. Panciu > 15, 320; act scris la ~ 332.
ucea de Jos, sat, ț. Putna; < or. Panciu >; vie vindută de Toader Fărțol, Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi 257.
ucian, tatăl lui Necula 268.
upenschi, v. Sandu Crupenschi.
uoana, fiica lui Luca, mama Uritei 126.
uonița, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.
ucoreni, sat, < ț. Iași; lingă Vlădeni, c. ~, j. Iași > 428.
uciulați, v. Căciulați, sat.
uciuiați, sat, < ț. Putna; Cucueți, contopit cu Șerbești, c. Vidra, j. Vrancea > 15, 320.
udrești, sat, < pe Bahlueț, ț. Cîrligătura; lingă Mădrjești, c. Bălțați, j. Iași > 22.
ujbă, v. Ionașco Cujbă.
ulișăuți (Culeșăuți, Colișeuți), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, c. Șebutinți, reg. Cernăuți >; întărit lui Avram Căpotoci diac 181; în hotar cu satul Șerbiceni 151, 161; act scris la ~ 161.
upeiei, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, or. Kalininsk (fost Cupcina), r. Edinița > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; încălcat de vecinii din satul Parcova 289.
următura, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-ilor Bisericieni 87 și Pingărați 270.
urt Celebi, capucehaie; vinde satul Șendreni 387.
ușina, pîrlu, < afluent al Vasluiului >; sat pe ~ 74.
uzea (Cozea), v. Toader Cuzea.

D

abija, v. Istrate Dabița, domn.
abija, fost paharnic, soțul Schivei 93, 94.
abița, pîrcălab, fost ~; cumpără vad de moară și pămînturi din Hălmăgești 176, 177.

Dabița lui Nădăbaico, tatăl Irinei; vinde ocină din Hălmăgești 176, 177.
Dafina, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; solicită și primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
Damascina 105.
Damascin din Brănești; impresoară ocină din Bodești, se judecă 399.
Damascina, fiica lui Ursu, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
Damian, v. și Dămian, Dămilian.
Damian, v. Cîrstea Damian.
Dan, v. și Danu.
Dan, v. Vasile Dan.
Dan din Dărmănești; vinde curături la Straja 129, 296.
Danail, călugăr; martor 221.
Danciu, fiul lui Mîndru și al Martei; vinde ocină în Popi 93, 94.
Daneo, strămoșul lui Nistor, al lui Efrim ș.a. 436.
Daniil, v. și Danail, Dănăilă, Dănil, Dănilă.
Danil, dă mărturie 115.
Danu, strămoșul lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
Dașchevici, v. Andrieș Dașchevici.
David cumpără ocini din Cincești 431.
David din Bogdănești; martor 368.
David din Făureni; partea lui cumpărată și vindută 115.
David, fiul Candachiei, nepotul lui Costantin și al Elincăi; vinde părți din Hlăpești 102.
David, fiul Magdei, nepotul lui Ciocan; vinde ocină din Șendreni 227.
David, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.
Dădești, seliște, ț. Roman; < c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; întărită lui Dumitru Buhuș 234, lui Lupul Prăjescul clucer 376.
*Dăjenț, sat, < ț. Iași; lingă Proselnici, c. Miroslava și Voinești, c. ~, j. Iași > 150.
Dămlan, dăruiește satele Rușciori și Jidești m-rii Secul 46.
Dămlan, fost vataf de Dragomirești, fiul lui Andronic; vinde ocină din Dragomirești 173.

Dămlan, groapa lui ~ din Voloșcani; punct de hotar 127.
Dămănești, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Bacău > 390, 397.
Dămilian, vecin din Războeni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
Dănață, v. Toader Dănață.
*Dănești, sat, < ț. Putna; în Mănăstioara, c. Fitionești, j. Vrancea sau pe Trotuș, aproape de vărsare > 176.
Dănăilă, fiul lui Ștefan din Risipeni; vinde ocină lui Molofei din Risipeni 158.
Dănăilă, se judecă pentru ocină din Chirisoșu 339.
Dănceni, sat, ț. Tecuci; < contopit cu Podu-Turcului, c. Podu-Turcului, j. Bacău >; ocină vindută de Mihalea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
*Dăncești, sat, pe Cracău, ț. Neamț; < lingă Bodești, c. ~, j. Neamț >; ocină vindută de Cîrstina Purecoare lui Pătrașco Bașotă 178.
Dăneoae, soția lui Cîrstea lui Burlă, bunica Tudorei și a Medelenei 43.
Dăneoș, v. Nestor Dăneoș.
*Dănești, sat, < ț. Covurlui; lingă Oancea, c. ~, j. Galați > 158.
Dănești (Donești), sat, < ț. Neamț; c. Girov, j. Neamț >; parte întărită M-rii < Dănești > 133.
Dănil din Voloșcani, tatăl Mărinei 127.
Dănilă din Hîndrești; dă mărturie 310.
Dănilă din Varnița; primește întărire pentru satul Peștera 28, 169.
Dănilă, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Mîsești 126.
Dănilă, răzeș din Rădeni; impresoară ocini 219.
Dănuțul, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Dărăban, fiul lui Horga; vinde partea sa din Ghidușeni 308.
Dărdăr, căpitan din Rădeni; martor 341.
Dărmănești, sat, < ț. Neamț; înglobat în or. Piatra Neamț > 129; se judecă pentru hotare cu m-rile Pingărați și Bisericieni 186, 277, 295; încalcă hotarul m-rii Bisericieni 180; moară din ~ întărită m-rii Pingărați 123, 124.

Dărmănești, sat, < ț. Trotuș; c. Dărmănești, j. Bacău >; ocină vindută de Mavric și fiicele sale lui Gligorcea fost jîtnicer 7; moară în ~ 382.
Dealul Nou, vii pe ~, la Cotnari 124, 382.
Debrici (Debriț), v. Pavel Debrici.
Deleanul, posesorul unui act 146.
Deleu din Spătărești; primește zălog o casă din Spătărești și cumpără părți din Antălești 421.
Derenu, munte; < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.
Derenu, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.
Diamandi (Diamandi), postelnic; boier în sfat 146, 169, 203.
Dicul, călugăr de la Solca; martor 274.
Didiche, v. Fodor Didiche.
Diiacăuți, v. Briceni, sat.
Diiamandi, v. Diamandi.
Dileu, diac; scrie act domnesc 134.
Dima, fost comis; martor 388.
Dima, cojocar; cumpără parte din Lungani 150.
Dima, fost vornic; martor 13.
Dimitrie, v. și Dumitrie.
Dimitrie, diac; scrie act domnesc 324.
Dimitrie, tatăl lui Tiron 184.
Dimula, pîrcălab; dă mărturie 268.
Dina lui Bălan Buța primește danie jumătate din satul Cărhănești I.
Dinga, v. Gavril ~, Ionașco ~ și Vasile ~
Dionisiat, m-re de la Sfîntul Munte; primește anual, danie cite un cal B.
Dionisie, episcop de Roman; participă la hotăriri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 357, 389, 424; primește întărire pentru braniște 355; martor 367.
Dimburilor, movilița ~, top. la Dădești 376.
Dinceni, sat, < ț. Hîrlău; Dîngeni, c. ~, j. Botoșani >; parte de ocină vindută Tiței de Ilinca 338.
*Dinceni, sat, ț. Roman; < probabil j. Neamț >; parte vindută lui Lupul Prăjescul fost postelnic 145.
Dirlău, v. Lupul Dirlău.
Doamna, pîrlu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

ra, soția lui Ion din Vitănești, fiica Măriei Grozăvoae; dăruiește ocini din Vitănești n-rii Vizantia 127.

ri din Popești; martor 341.

rinăuți, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Dobronăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.

romira, m-re, < ț. Putna; în Soveja, c. ~, j. Vrancea >; primește venitul satului Galbeni 148.

rotă, tatăl lui Ion 118.

rovăș, pîriu, < afluent al Vasluiului >; vad de moară pe ~ 252.

brulești, sat, < ț. Suceava; în Cristești, c. ~, j. Iași > 26.

chia, fiica lui Drăgan; vinde și răscumpără ocină din Scobențeni 100, 101.

chia, fiica lui Ion Prevuș, nepoata popii Luca; vinde parte din Băsești 184.

chia (Dochia), fiica lui Ursu Bălțatul pitar din Grădești; vinde ocini din Dragsini 179, 245, 263, 276.

chia, mama lui Lazor 390.

chia, soția lui Leul din Prăjești, fiica lui Alexie, mama lui Vicol din Prăjești, a-lui Ipatie ș.a. 115.

chia, fiica Ursei; vinde ocină din Șofrăcești 178.

cinții Scobențeni, v. Scobențeni, sat.

ciul, paharnic; dă mărturie 400.

ocolina, sat, < pe Birlad, ț. Birlad; lângă asna, c. Albești, j. Vaslui >; scutit de dări în schimbul îngrijirii solilor 364. dan, v. Mihăilă Dodan.

lea din Podoleni, mama Angheluței 14. lejini, sat, < probabil pe Pereschiv, ț. Tutova, j. Vaslui > 78.

han din Stîngăcei; martor 370.

lhești, sat, pe Birlad, ț. Tutova; < j. Vaslui >; întărit 373.

lhești, sat, ț. Fălciu; < c. ~, j. Iași >; ocină cumpărată și întărită lui Ionașco Cehan mare pitar 168.

lina, pîriu, < afluent al Sitnei >; sat pe ~ 420.

lina, sat, ț. Hirlău; < c. Leorda, j. Botoșani >; în hotar cu Pitulușeni 420.

Doljești (Joljești), sat, ț. Roman; < c. ~, j. Neamț >; parte vindută Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi, de Anghelina 233, 257.

*Donești, sat, pe Covurlui, < ț. Covurlui; lângă Măstăcani, c. ~, j. Galați >; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25.

Donești, v. și Dănești, sat.

*Donești, sat, < pe Bașeu, ț. Dorohoi; lângă Sirbi, c. Vlăsinești, j. Botoșani >; ocină vindută de Simion și Grozava lui Miron 205, 206.

Donici, v. Andronachi Doniel.

Doniei, hotarul lui ~, top. la Peșterea 169.

Dorobăț, martor 257.

Dorohoi, oraș, tirgoveți 324; ureadnic de ~ 226; iezor lângă ~ 71.

Dorohoi, ținut; sate din ~ 91, 97, 188, 204, 274, 343, 405; seliște din ~ 269; mare vătaf de ~ 408.

Dosoftel, martor 4.

Dovha, pădurea ~; punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.

Dohva, pîriu la Culișăuți 161; hotar 181.

Dovhea, valea ~; hotar al satului Culișăuți 161.

Drabiște, pîriu, < afluent al Racovățului >; sat, iaz și moară pe ~ 234.

Dracachi, posesor al unor acte 209.

Drace, v. Costandin Drace.

Dracea, pircălab de Hotin; dă mărturie 309.

Dracsini (Dragsini), sat, < ț. Tutova; Drăxeni, c. Gherghești, j. Vaslui >; ocini vindute de Dochia ș.a. lui Eftimie comișel 179, 276, lui Apostol negutor din Birlad 245, lui Mihail și de acesta lui Apostol 263; cumpărătura lui Eftimie impresurată de Neculai Bălțatul 138.

Dragoman, vătaf, tatăl Sărădicăi 284.

Dragomănești, sat, < ț. Tutova; c. Gherghești, j. Vaslui > 138.

Dragomir din Burdușești; martor 79.

Dragomirești, pîriu, < afluent al Sucevei >; loc de moară pe ~ 67.

Dragomirești, sat, ț. Neamț; < c. ~, j. Neamț >; ocină vindută de fiii lui Andronic fost vătaf popii Dumitru din Soci 173.

Dragomirna, m-re, < ț. Suceava; c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava >; aleasă ca necropolă de Miron Barnovschi 333.

Dragotă, v. Pătrașco Dragotă.

Dragsini, v. Dracsini, sat.

Dragulminisa, v. Tanasă Dragulminisa.

Dragus, v. Cristea Dragus.

Drăgan, v. Ștefan Drăgan.

Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cosma; vinde ocină din Oncani 210.

Drăgan, fiul lui Fetion; se judecă pentru ocină din Vorovești 249.

Drăgan se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.

Drăgan, tatăl Odochiei 100, 101.

Drăgan, tatăl Ștefanei 100, 101.

Drăgan Birzul, martor 313.

Drăgan Mălai, soțul Olenei; se judecă pentru părți din Blișcenăuți și Zubriceni, zălogeste ocini 216, 280.

Drăgan Tăutul, logofăt, fost ~; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; dă mărturie 87, 174, 270, 435; martor 308, 371, 374.

Drăgăilă, bunicul lui Nistor, al lui Ifrim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.

Drăgălina din Bordușești; partea ei vindută 18.

Drăgălina, sora lui Cozma; vinde răzor din Fiținghești 53.

Drăgășani, sat, < ț. Hirlău; Dracșani, c. Sulița, j. Botoșani >; încercare de vecinire a unor săteni din ~ 70.

Drăgești (Drăjăști), sat, < ț. Roman; c. Dămie-nești, j. Bacău > 350, 397; martor din ~ A.

Drăghieci, tatăl Tudorei 404.

Drăghieci Potingu vinde și cumpără ocini din Onești 101.

Drăghiești, sat, < ț. Trotuș; probabil Drăgugești, c. Helegiu, j. Bacău > 268.

Drăghinici, v. Gligorie Drăghinici.

Drăgăilă vinde ocină din Dărmănești 7.

Drăgoia, v. Vișa Drăgoia.

Drăgoi, fiul Varvarei din Olișăști, tatăl Ciorcei 2.

*Drăgoteni, sat, < ț. Suceava; lângă Hărmănești Vechi, c. Todirești, j. Iași > 163.

*Drăgoteni, sat, < probabil același cu *Drăgotesti, lângă Borlești, c. ~, j. Neamț > 200.

Drăguș din Mărișești; primește întărire pentru moșie din Mărișești 282.

Drăguș, vornic, tatăl lui Cristea 331.

Drăgușan, diac din Toderești; martor 317, 318.

Drăgușan revinde ocină din Onești 101.

Drăgușeni, sat, < probabil ț. Adjud; Drăgușani, c. Parava, j. Bacău > 176.

Drăgușescul, v. Costantin Drăgușescul.

Drăguța, sora lui Vasilie fost jîtnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Bisericii 83.

Drăjăști, v. Drăgești, sat.

Drislive, sat, ț. Dorohoi; < azi Drislea, c. Trușești, j. Botoșani >; părți de ocină întărite lui Toma mare sluger și soției sale 204.

Drojdie, strămoșul lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Dronca, martor 428.

*Drulești, sat, pe Siret, < probabil ț. Roman; lângă Buruenesti, c. Doljești, j. Neamț >; părți vindute lui Lupul Prăjescul postelnic 32, 310.

Drumana, sora lui Frățian; partea ei din Drislive vindută 204.

Drumul Furilor, top. la Speriați 268.

Dubase, top. pe Prut, în braniștea Bohotin; loc de moară la ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Dubău, v. Ghelafi Dubău.

Dueniță, martor 428.

Dulecești, sat, < ț. Neamț; c. ~, j. Neamț >; în hotar cu Ungurași 185.

Duleje, v. Vasilie Duleje.

Duma, v. și Irimia Duma.

Duma, tatăl lui Erimia 135.

Duma, vînzător în Popi 93, 94.

Dumbravă, vătaf din Florești; martor 322.

Dumbrăveni, sat, < ț. Neamț; Dumbrava din Deal sau ~ din Vale (?), ultimul contopit cu Săvinești, c. s. Săvinești, m. Piatra Neamț > 399.

Dumbrăvița, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; loc de prisacă vîndut de Guța lui Nașcul 313.

Dumeni, sat, ț. Dorohoi; <c. George Enescu, j. Botoșani>; dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea 405.

Dumeni, sat, <ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, c. Văratec r. Rîșcani> 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Dumitra, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremia din Săoani; vinde ocină din Săoani 435.

Dumitra, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.

Dumitra, soția lui Ciolpan; dăruiește ocini m-rii Biserici 84.

Dumitrache, fiul Păscălinei; cumpără părți din Rusii Goei, Doljești și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.

Dumitrache Chiriță <Paleologul>, postelnic, fost mare ~, soțul Mariei Buciața 433, 434; primește danie satul Vinători 424, 433; dăruiește satul Vinători m-rii Biserici 424; ia cu sila satul Ciripcăuți 37.

Dumitrachi (Dumitrașco), vistiernic; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 93.

Dumitrașco, v. și **Dumitrachi**, **Dumitru**.

Dumitrașco, diac; scrie: acte domnești 23, 24, 402, zapis 317.

Dumitrașco din Spineni; dă mărturie 246.

Dumitrașco, fiul lui Bantăș fost spătar; vinde ocini din Ivănăăști și Popșori 253.

Dumitrașco, fiul lui Buciumaș; se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.

Dumitrașco, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Săoani 437.

Dumitrașco, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.

Dumitrașco, fiul Olenei; zălogește satele Blișcenăuți și Zubriceni 216.

Dumitrașco, fiul lui Șetrarul, fratele lui Enachi; martor 428.

Dumitrașco, fratele lui Eremia; vinde vaduri de mori pe gîrla Putnei 392.

Dumitrașco, fost medelnicer; imputernicit să stăpînească cutul Văleni din Șcheia 107.

Dumitrașco (Dumitrașcu), stolnic al doilea, fiul lui Lupu fost spătar din Nicorești; cumpără părți din Fișinghești 53—56, 155, 175; dă mărturie 13.

Dumitrașco, țigan, fiul lui Turcul; mărturisește o crimă 90; răscumpărat de la moarte de Cărăcaș armaș 414.

Dumitrașco, vornic de gloată; dă mărturie 90, 414.

Dumitrașco Cocoranul, diac; scrie act domnesc 371.

Dumitrașco Codă din Suceava; martor 13.

Dumitrașco Fulger, diac, fiul Nastasiei, soțul Măricăi; martor 318; cumpără părți din Iugani și Tămășeni 250; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.

Dumitrașco Ghengoviei, fiul lui Ghianghea mare logofăt; cumpără un țigan 371.

Dumitrașco Gheuea, vornic de gloată (poartă); dă mărturie 42, 437; martor 135; cumpără ocini din Crăiești, Hălmăgeni ș.a. 61, 76, 115; ia ca despăgubire pentru un cal ocină din Costești 220.

Dumitrașco Iurga din Birlad; dă mărturie 183; martor 182.

Dumitrașco Mihul, soțul Antemiei; lasă prin testament averea sa soției 291; se înțelege cu aceasta pentru moștenire reciprocă 299; scrie zapis 188.

Dumitrașco Nădăbaieu, fiul lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de mori 4.

Dumitrașco Pătrașcoviei, dă mărturie 311.

Dumitrașco (Dumitrașcu) **Solomon**, mare sulger; primește întărire pentru mai multe sate 184; dă mărturie 250, 251, 265, 270, 278.

Dumitrașco Sturzea, fiul lui Badiul, nepotul Gaftonii, strănepotul lui Frânțian și al lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.

Dumitrașco Șaldir, diac; scrie: acte domnești 160, 239, 380, 405, 411, 426, carte de mărturie 299.

Dumitrașco Șoldan, mare stolnic; boier în sfat 169; cumpără ocini în Petiia Mare și Șușmănești 91, 97; dă mărturie 42, 93;

mare spătar; boier în sfat 146, 203, 218; cumpără satele Vlădicina, Nădăbauți și jirebii din Petiia Mare 212, 213, 438; împrumută bani primind zălog 185; dă mărturie 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor 197.

Dumitrașco Ștefan, logofăt, mare ~, tatăl lui Gheorghită, al lui Grigoraș și al lui Vasile 7, 184; dăruiește părți din Găgești m-rii Bistrița 192; cumpără satul Fintinele 184; dă mărturie 389;

mare vornic; dă mărturie 140, 309.

Dumitrașco Varnav, cumpără parte din cutul Durduceștilor 369.

Dumitrașcu, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza fost hatman; vinde parte din Frățești 312.

Dumitrașcu, fiul lui Chirița diacon; martor 325.

Dumitrașcu, fiul lui Pavăl; vinde vad de moară din Polițani 194.

Dumitrașcu Sitaru, martor 325.

Dumitru Turue din Bacău; dă mărturie 391.

Dumitrie Botoșanul, cumpără parte din Băiceni 324.

Dumitru, v. și **Dumitrașco**.

Dumitru, v. **Enache Cara Dumitru**.

Dumitru, diac, tatăl lui Drăgan 210; dă mărturie 90, 208; martor I; scrie: acte domnești 137, 198, 377, 379, 419, I, zapise 19, 144, 155, 197, 264.

Dumitru din Bogdănești; martor 368.

Dumitru din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Biserici 19.

Dumitru din Piticieni; martor 190.

Dumitru din Stîngăcei; martor 370.

Dumitru din Suricini; fratele lui Gligori 78.

Dumitru din Tureatca; vinde parte din Meleșeuți 367.

Dumitru, fiul popii Luca, nepotul lui Toader; dă mărturie 279.

Dumitru, fiul lui Trif, fratele lui Vasilie și al Nastasiei; vinde ocină din Săcătura 184.

Dumitru, nepotul lui Ursu, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.

Dumitru, pitar din Călimănești; dă mărturie 245, 263.

Dumitru, pircălab; se plînge împotriva satului Tocești 191.

Dumitru, popă din Soci; cumpără parte din Dragomirești 173.

Dumitru, socrul lui Năstasie 53.

Dumitru, strămoșul lui Gavril, al lui Gheorghie ș.a. 42.

Dumitru, șoltuz de Bacău; dă mărturie 400.

Dumitru, țigan, fiul Costandei; întărit lui Malcoci pircălab 286.

Dumitru, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Dumitru, țigan; întărit m-rii Secul 51.

Dumitru, vornic de gloată; dă mărturie 91, 145.

Dumitru Barbovsehi din Becești; martor 361.

Dumitru Biehi din Bacău; dă mărturie 391.

Dumitru (Dumitrașco) **Buhuș**, logofăt al treilea, fiul Nastasiei; primește danie în braniștea domnească 247; primește întărire pentru toate satele sale 234; imputernicit de domn să ia zeciuială 160;

se plînge domniei de încălcările satelor Costești și Cupeici 289; cumpără seliștea Răvăcani 149; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 140, 145, 236, 250, 251, 265, 270, 299; martor 159;

vistiernic, mare ~; cumpără parte din Iurghiceni 285; dă mărturie 435. **Dumitru Buză**, tatăl lui Pavel, al lui Rusul ș.a. 42.

Dumitru Cămirzan, diac, soțul Solomiei; cumpără ocină în Horgoești 407.

Dumitru Cărașul din Bordușești; martor 18.

Dumitru Laseneu din Șerbiceni; martor hortarnic 161.

Dumitru Lehecinșii din Leheiani; martor 361.

Dumitru Leoa, vornic de gloată; dă mărturie 265; primește danie domnească satul Pisicani 342.

Dumitru Ponicel, martor testamentar 291.

Dumitru Poturul din Huși; martor 13.

Dumitru Pula (Puiiu) din Negoești, cumnatul lui Dumitrașco Solomon; cumpără parte de sat 184; dă mărturie 339.

umitru Pureel, nepotul lui Pinteza fost șetrar; dă ocină pentru a-și plăti capul 251, 252.

umitru Stavăr, vornic de gloată, tatăl Angheniei 65; dă mărturie 43;

fost ~, pircălab, se judecă pentru satul Fintina 366.

umitru Tălabă, tatăl lui Iosip, al Uritei și al Antoniei, fratele lui Pătrașcu Tălabă 93, 94.

umitru Tătarul din Podu Leloe; martor 369.

unea din Grozești; martor 15.

ura, v. **Sanson Dura**.

urașco, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.

urducești, cut al satului Săcuiani 369.

urnești, sat, <ț. Neamț; Dornești, c. Costișa, j. Neamț>; ocină zălogită de călugărița Varvara la Tofan Sechil 9.

Dușești, sat, pe Vaslui, ț. Vaslui; <lingă Codăești, c. ~, j. Vaslui>; întărit m-rii Golia în urma unei judecăți cu Ionașco Hădărău 396.

ușmanul Mare, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394.

ușmanul Mic, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394.

zamă, v. **Pavel Dzamă**.

zărnești, v. **Zărnești**.

E

ane, v. și **Iane**.

ane postelnic, v. **Ianaeche** postelnic.

ahim din Prăjești; dă mărturie 115.

chimu, v. **Oana Echimu**.

cușeni, sat, ț. Suceava; <Icușeni, c. Vorona, j. Botoșani>; a șasea parte cumpărată și întărită lui Costantin vornic de gloată 164.

rim, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini din Ivănești 436.

Efrim, ieromonah; martor 55.

Efrim se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.

Efrim, vecin din Războieni; întărit lui Ionașco Prăjescul 162.

Eftemie, popă; primește danie jumătate din satul Peștera 169.

Eftimia, v. **Aftimia**.

Eftimia, soția lui Toma mare sulger, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer ș. a. primește întărire pentru cumpărături din Drislive 204; se judecă și primește întărire pentru o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.

Eftinea, țigancă, soția lui Adam; dată în prețul unor heleșteie m-rii Secu 406.

Elaehim din Coșești; martor 221.

Elan (Ialan), pîriu, <afluent al Prutului>; hotar I.

Elan, vale; sate pe ~ 325.

Elanul (Ialanul) **Veehi**, pîriu; vad de moară pe ~ I.

Eleana, v. **Ileana**.

Elena, v. și **Olena**.

Elena, nepoata Anușcăi, sora lui Costin, a lui Simion ș.a.; vinde jumătate din Țibănești 102.

Elenca, mama lui Costantin Pribiciu și a Axăniei; partea ei din Saca vindută 106.

Elinea, fiica lui Pavel Hăbiac, sora lui Costandin; vinde ocini din Hlăpești 102.

<Elisabeta Movilă>, v. **Safta <Movilă>**.

Enache, v. și **Ianaeche**.

Enache (Eanachi) **Cara Dumitru**, armaș al doilea; dă mărturie 43, 93.

Enachi din Gănești; martor 341.

Enachi (Enachie), fiul lui Șetrarul; martor 428.

Enachi, spătar; dă mărturie 251.

Enachi (Nachie) **Golan**, negustor din Birlad; dă mărturie 182, 183, 336, 337.

Enculeas(a), v. **Nastasia Enculeas(a)**.

Eonașco, v. **Ionașcu**.

Epifanie, v. și **Pifanie**.

Epifanie, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.

Epifanie, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 304.

Eremia, v. și **Ieremia**.

Eremia (Irimiia) din Săoani; vinde ocină din Săoani 435; dă mărturie 142, 145.

Eremia, fiul lui Giurgea, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocini din Fișinghești 38.

Eremia se judecă pentru seliștea Crinșani 118.
Eremia (Irimița), tatăl lui Sava și al Leliței 416, 418.

Eremia, vameș; martor 190.

Eremia, fost vornic mare, tatăl Vărvarei 286.

Eremia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic; vinde ocină din Cincești 431.

Eremia Tetea, tatăl Măgdălinei și al Anisiei 91, 97.

Eremiescul, tatăl lui Ionașco 91, 97.

Eremia (Erimiia), fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie; vinde ocină din Arpășești 317, 318.

Eremia (Erimiia) **Nădăbaleu**, fiul lui Nădăbaicu fost vornic; vinde vaduri de mori de pe gîrla Putnei 4, 392.

Erești, v. **Irești**, sat.

Erhan, partea lui ~ din Bălășești vindută A.

Erimia, vînzător în Scobențeni 101.

Erimle, căpitan; martor 221.

Erina, v. și **Irina**.

Erina din Scobențeni; răscumpără și vinde ocină 100, 101.

Erina, mama Măriicăi și a Todosiei 140.

Erina, soția lui Lupul cupar, fiica Nastasiei Enculeasa; vinde seliștea Răvăcani 149.

Erodia, vînzătoare în Dărmănești 7.

Erollima, stolnic; boier în sfat 203.

Eșcani, sat, <ț. Suceava; Ișcani, înglobat în m. Suceava>; scutit de dări 66.

Eustratie, v. și **Evstratie**, **Istrate**.

Eustratie, fost logofăt; dă mărturie 174; primește întărire pentru Teșeuți 126.

Eustratie, vistiernic; dă mărturie 299.

Evdochia, fiica lui Badiul, sora lui Andronic, a lui Dumitrașco Sturza ș.a.; solicită și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Evloghie, v. **Gheorghie Evloghie**.

Evloghie, episcop de Rădăuți; participă la hotărîri luate de domn și sfat 59, 67, 124, 293, 347, 389, 424; primește întărire pentru Lăcina 274; cumpără satul Meleșeuți 367.

Evstratie Popovici, copie act 147.

***Ezereni**, sat, <ț. Roman; lingă Dădești, c. s. Tîrgu Frumos, j. Iași>; în hotarul seliștii Dădești 376.

F

Fagul, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștii m-rii Secu 147, 172.

Fal, v. **Iacob Fal**.

Fantu Trifan din Mărcești; dă mărturie 282.

Făbilan, șoltuz de Bacău; dă mărturie 267.

Făcău, v. **Ion Făcău**.

Fădor, tatăl lui Maxin Buzea, bunicul lui Ionașco 428.

Fădușeo, iezar rus; se judecă pentru moarte de om și primește despăgubiri 287.

Făgăraș, vînzător în Onutul de Sus 241.

Fălcicu, oraș 425.

Fălcicu, ținut; sate din ~ 168, 309, 311, 325, 359, I; seliște din ~ 96; slujitori domnești din ~ 359.

Fărțol, v. **Toader Fărțol**.

Fătul din Miclești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.

***Făureni**, sat, <ț. Tutova; la obîrșia Tutovei, lingă Rusenii Răzeși, c. Plopana, j. Bacău>; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Coruiu comis 115.

Fealtin (Fialtin), sas din Cotnari, șoltuz; primește întărire pentru o moară și o povarnă de pe Buhainți 137; dă mărturie 110, B.

Fedea, bunicul lui Gligori 271.

Fedeleşeni, sat, <ț. Roman; c. Strunga, j. Iași> 310.

Ferghi, v. **Toader Ferghi**.

Fetion, v. **Ion Fetion**.

Fetion, fiul Măriei, nepotul Maicăi; vinde ocină din Bogdănești 368.

Fetion, martor 257.

Fetion, tatăl Antemiei, al Nastasiei și al lui Drăgan 249.

***Fetionestl**, seliște, ț. Iași; <lingă Victoria, c. ~, j. Iași>; schimbată de Gheorghie Jora pircălab cu seliștea Selicicanii a m-rii Aroneanu 269.

Fețingești, v. Fițingești, sat.
Ialtn, v. Fealtin.
Fierie, v. Gavril Fierie.
Fițingești (Fețingești, Fițingești), numit înainte Răzimești 38, sat, ț. Putna; <în c. Bolotești, j. Vrancea >; a treia parte dăruiată de Istratie logofăt m-rii Bisericiani 38; ocini vindute m-rii Bisericiani 6, 15; răzoare vindute lui Dumitrașco stolnic 53—55; vii vindute aceluiași 56, 155, 175.
Intina, sat, ț. Tecuci; <lingă Minjina, azi Costache Negri, c. ~, j. Galați >; dăruiat de Enache postelnic m-rii Galata, întărit de domn 366.
Intinele, sat, ț. Bacău; <c. Hemeiuș, m. Bacău >; cumpărat de Dumitrașco Solomon de la fiii lui Dumitrașco Ștefan logofăt 184
Ițăști, v. Frătești, sat.
Iandra, <provincie în Belgia >; postav de ~ 115.
Iara, fiica lui Coste, nepoata Țogăi; vinde ocină din Ivănești 1.
Iandor, copie act 209.
Iare, nepotul lui Pătru din Bătinești; martor la o vinzare 320.
Iarea, vecin din Războieni, fiul lui Nicula; întărit lui Ionașco Prăjescul 162.
Iarești, sat, ț. Putna; contopit cu Cimpineanca, c. s. Cimpineanca, or. Focșani, j. Vrancea > 322.
Iarele, obcină, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Iarea, v. Ion Focșea.
Iarea Cornii, debitor al lui Gabăr pircălab 425.
Iaruș (Focșea), fiul lui Ionașco din Ruginoasa; se judecă pentru ocină din Ruginoasa 143; dă mărturie 145.
Iarușani, oraș; tirgoveți 15, 322; negustor din ~ 322.
Iarușea din Bălilești; vinde ocină din Bălilești 242.
Iarușea din Ruginoasa; dă mărturie 142.
Iarușea din Tălharești; martor 164.
Iarușea, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Iarușia, v. Nistor Focșia.

Fodor Didiče din Dobrinăuți, din neamul lui Vertăian; dă mărturie 241.
Fodosle (Fodor), pod de piatră al lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Foloș, v. Martin Foloș.
Fortuna, v. < Mihail > Fortuna.
Fotul Șăfranceă, bărbier din Cotnari; vinde ocină din Băiceni 159.
Franț, vistiernic; primește întărire pentru ocină din Jăgureni 260.
Frânțan (Franțiaș, Frântilian) Hrincovielu, fratele lui Toader Bucotco clucer, strămoșul lui Andronic, al lui Dumitrașco Sturzea ș. a. 250, 255, 298.
Frânțiman, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
Frâșina, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghe, a lui Gavril și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
Frățelul dă mărturie 242.
Frătești, sat, <ț. Roman >; azi Buhonca, c. Doljești, j. Neamț >; jumătate de sat vindută de Pîrvul ș.a. lui Neniu vornic 8; părți cumpărate de Ionașcu Gheanghe mare logofăt de la Candachia ș.a. 312.
Frățilian, vinzător în Drislive 204.
Frățilă se judecă pentru seliștea Crinjani 118.
Frățilian, v. Bran Frățilian.
Freanț, v. Nechita Freanț.
Freanți, v. Cozma Freanți.
Frumoasa, m-re, v. Iași, oraș.
Frumușenilor, dealul ~, vii la Băiceni, pe dealul ~ 159, 417.
*Fruntești, sat, <pe Siret, ț. Roman; j. Iași > 82.
Fulga, v. Vasilie Fulga.
Fulger, v. Dumitrașco ~.
Fureiturile Doboreanului, culme; hotar al braniștii m-rii Secu 147, 172.
Furdul, fost pircălab; dă partea sa de ocină din Tocești pentru o datorie E.
Furtună, v. Mihail Fortuna.
Futichi, v. Zaharia Futichi.

G

Gabăr pircălab; imputernicit să stăpânească ocini zălogite 425.

Gafița mama lui Ștefan Boul, a Mariei ș.a. 140.
Gafița, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vindută 102.
Gaftona, v. și Aftona.
Gaftona, fiica lui Burnar diac, sora lui Vartic; vinde ocină din Văcărești 43, din Grozești 196.
Gaftona, mama Nastasiei, descendentă din Toader Bucotco clucer sau din Franțian Hrincovici 255, 298.
Gaftona, soția lui Vasile Logoș; vinde ocină din Periați 238.
Gaftona Nebojateoae, mama Măricuței 164.
Gagea, v. Marcu Gagea.
Gahla, mama lui Ștefan; partea ei din Bogdănești vindută 368.
Galaction (Galaction), egumenul m-rii Sf. Sava; dă mărturie 216.
*Galata de Jos, m-re, v. Iași, oraș.
Galata de Sus, m-re, v. Iași, oraș.
Galați, oraș; sat lîngă ~ 308; martor din ~ E.
Galbeni (Galbini), sat, <ț. Tecuci; c. Tănăsoaia, j. Vrancea >; ocini răscumpărate de Ursul Vartic și rudele sale de la Ghiorghe, nepotul lui Nicoară hatman 134, 135; venitul satului dăruiat m-rii Dobromira 148.
Galerie, egumenul m-rii Tazlău; dă mărturie 303.
*Gamfeni, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.
Gane, v. Sava Gane.
Gangur, martor 12.
Gapie din Bogdănești; martor 368.
Gapina, mama lui Costantin diac 256.
Gașpar < Grașani >, domn al Moldovei; ocini zălogite în vremea lui 216; datorie din zilele lui E; acte de la ~ 156, 424, 433, 434.
Gavril din Căuteșani; dă mărturie 233, 257; martor 397.
Gavril din Tulești; martor 341.
Gavril, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia Necșul; vinde ocini din Cincești 431.
Gavril, fiul Lelei din Mihăiești; vinde ocină din Verești 288.
Gavril, fiul lui Maxim Udrea, fratele lui Isac; vinde jumătate din Oncani 210.
Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.

Gavril, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.
Gavril, fiul lui Surtă; dă mărturie 242.
Gavril, portar; martor 290.
Gavril, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.
Gavril, fost staroste, tatăl (fratele?) Tudorei 43, 196.
Gavril, tatăl lui Piscul, al lui Stratul ș.a., fratele lui Gheorghe 42.
Gavril, tatăl lui Vasilie, al Nastasiei și al Anei, bunicul lui Pavel, al lui Vasile și al lui Ion; a cumpărat părți din Ivoești 278, 281.
Gavril, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Gavril, țigan, fiul lui Ionașco țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Gavril, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Gavril, ureadnic din Onțani; dă mărturie 324.
Gavril, vătămă din Șetrăreni; martor 338.
Gavril, ville lui de la Cotnari 10.
Gavril Bogdan, martor 111.
Gavril Calotă din Găgești; dă mărturie 183.
Gavril Dinga, bunicul lui Ionașcu Văliște 184.
Gavril Flerie, vinzător în Ciohoreni 416, 418.
Gavril Hulpe, tatăl Anei, al Porhinei și al Nastasiei 438.
Gavril Mirea, vornic de gloată, fost ~; primește poruncă să stlpească un loc 109; martori 44, 144, 437.
Gavril Musteață, martor 242.
Gavril Onciul, diac; scrie acte domnești 127, 129.
Gavril Pureel, fiul lui Purcel fost postelnic, tatăl lui Vasilie Purcel 74.
Gavril Vățul, tatăl lui Gheorghe, al lui Simion și al lui Leavul 311.
Gavrilaș Mătlas, fost vornic mare; primește poruncă pentru o cercetare 289; desemnat de Miron Barnovschi executor testamentar 333; cumpără sate și părți de sate 34, 188, 329 362; impresoraă vecinii lui Isac Stircea 375.
Gavrilașco, fiul lui Ghiorghe Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
Gavrillie, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.
Gavrillia din Prăjești; dă mărturie 115.
Gavrila din Birlad; dă mărturie 179.
Gavrila din Bogdănești; martor 368.

gești, sat, ț. Putna; <c. Bolotești, j. Vrancea> 6, 183; mori din ~ dăruite m-rii Bistrița 192.

ălășești, sat, <ț. Adjud; lngă Pincești, c. ~, j. Bacău> 284.

ănești, sat, <la obârșia Tutovei, ț. Tutova; j. Bacău> 44, 276, 341.

urenii, sat, <ț. Roman; probabil Găureana, azi Gura Văii, c. Strunga, j. Iași>; parte întărită lui Lupul Prăjescul fost postelnic 32; seliștea ~ întărită lui Dumitru Buhuș 234.

amene, bălți, <pe Prut, ț. Tigheci; R. S. S. Moldovenească, r. Cahul>; părți din ~ oprite pentru o datorie de Gabăr pircălab 425.

fer bașa, turc; creditează boier moldovean 316.

meleu, munte, <ț. Suceava> al m-rii Sucevița 363.

rul, pîrau, <afluent al Siretului>; sate pe ~ 93, 94, 366.

eanghe (Gheanghea), logofăt, v. **Ionașco Ghianghea**.

earghiță (Ghiorghiță), păhărnicele, fiul Anușcăii, nepotul lui Ciolpan; vinde parte din poiana Mucei 139, 178.

elafii Dubău, cumpărător în Antălești 422.

elasio, călugăr de la m-rea Sf. Ilie; participă la o învoială a m-rii pentru Războieni 12.

elasio, egumenul m-rii Pingărați; se judecă pentru o poiană 295.

enghe (Ghenghia), logofăt, v. **Ionașco Ghianghea**.

engovici, v. **Dumitrașco Ghengovici**.

eoca, v. **Vasili Gheoca**.

eonoala, top. la Jigoreni 260.

eorghe din Mihăilești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.

eorghe, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei; vinde ocină din Leoști 311.

eorghe, proegumen de la m-rea Solca; martor 367.

eorghe (Gheorghie), tatăl lui Gligorie, al lui Ionașco și al Măricăii 100, 101.

Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghii) **Bașotă**, fost vistiernic; dă mărturie 87, 236, 270, 309, 311.

Gheorghe Herga, hînsărel din Procelnici; martor 150.

Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghii) **Jora** (Jorea), sulger, fiul lui Simion Jora și al Anei; imparte cu frații săi **ocinile** moștenite 10; cumpără părți din **Bliscenăuți** și **Zubriceni** 216; scrie zapis 10; pircălab <de Hotin>, fost ~; dă

mărturie 236, 278; se judecă pentru **părți** din **Bliscenăuți** și **Zubriceni** 280; **piriț** pentru încălcare de hotare 289; **face** schimb de seliști cu m-rea Aroneanu 269.

Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghie) **Năvrăpăseul**, diac; dă mărturie 145, 310; martor 374, 435.

Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghi, Ghiorghie) **Roșca**, vistiernic al doilea, fratele lui **Vasile Roșca** vornic de gloată; dă mărturie 91, 93, 185, 236, 250, 265, 299, 435; **primește** danie de la domn seliștea **Sterpeni** 96; primește întărire pentru sate 100, 102; se judecă pentru **Sterpeni** 335; **cumpără** sate și părți de sate 42, 101, 153, 210, 278, 281; face schimb de ocini cu **Gligorașco Ureche** 101.

Gheorghii din Rădești; vinde ocina lui **Molofel** din **Risipeni** 158.

Gheorghii Coropceanul, fiul Măriței **Iorașcoia**, nepotul lui **Costandin Stîrcea**; creditor 229.

Gheorghie, fost ceașnic, fiul Măriei; vinde ocini din **Popi** 93, 94.

Gheorghie din Jigoreni; dă mărturie 246.

Gheorghie din Spătărești, soțul Măricăii 421.

Gheorghie din Suceava; martor 205, 206.

Gheorghie din Virtop; martor 404.

Gheorghie, dragoman din **Clipicești**; martor 320.

Gheorghie, egumenul m-rii **Bisericanii** 270.

Gheorghie, egumenul m-rii **Solca** 274.

Gheorghie, fiica lui din **Mogoșești** vinde ocină din **Mogoșești** 361.

Gheorghie, fiul lui **Gavril Vățul**; vinde ocină din **Leoști** 311.

Gheorghie, fiul lui **Grozav**, nepotul **Vișii Drăgoaia**; vinde ocină din **Năsoești** 184.

Gheorghie (Gheorghită), fiul lui **Manole**, nepotul lui **Nicoriță hatman**; vinde părți din **Galbeni** 134, 135.

Gheorghie (Gheorghită, Ghiorghită), fiul lui **Dumitrașco Ștefan** mare logofăt (vornic); vinde satul **Fintinele** 184; dă mărturie 140; martor 7.

Gheorghie, fratele lui **Lupul vornic**; dă mărturie 251.

Gheorghie, fratele lui **Toma Moșanul**; vinde jumătate din **Lăcina** 274.

Gheorghie, pîrgar mare de **Bacău**; dă mărturie 400.

Gheorghie, sulger din **Dăjeni**; martor 150.

Gheorghie, vînzător în **Băicani** 61.

Gheorghie Bostanu, martor 400.

Gheorghie Boț, diac; martor 197.

Gheorghie Evloghie, dascăl; traduce act 213.

Gheorghie Gherghina, pitar, tatăl lui **Pavel** 371.

Gheorghie Nigolici, posesorul unui act; solicită traducerea lui 393.

Gheorghie Saula, nepotul lui **Saula** din **Procelnici**; se judecă pentru parte din **Procelnici** 125; martor 150.

Gheorghii (Ghiorghie), preot domnesc din **Bacău**; dă mărturie 391, 400; cumpără ocină din **Tâmaș** 171.

Gheorghii Mallatri, martor la traducerea unui act 325.

Gheorghii Vrabie, logofăt de divan; traduce act 325.

Gheorghită, v. și **Gheorghită**, **Gheorghie**.

Gheorghită, diac din **Todirești**; martor 317, 318.

Gheorghită, vătaf; dă mărturie 276.

Gheorghită, viile lui de la **Cotnar** 10.

Gheorma, v. **Necula Gheorma**.

Gherasim, tatăl lui **Gheorghe** 311.

Gherasim Putneanul, ieromonah; traduce act 102.

Gherghel, spătar; autentifică o copie 393.

Gherghiești, sat, <ț. Tutova; c. ~, j. Vaslui> 183, 242.

Gherghina, v. și **Ghirghina**.

Gherghina, v. **Gheorghie Gherghina**.

Gherghina, fiul lui **Gligor**, nepotul **Urtei**; vinde ocini din **Ivănești** 436.

Gherman, postelnic, bunicul **Anăsiei** 336.

Gherman, tatăl lui **Ștefan diac**, al lui **Ion** și al lui **Vasile** din **Hălăseni** 128.

Ghermăneștilor, bătrînul ~, în **Galbeni** 135.

Ghervasio, martor 388.

Ghejfu (Ghețău), martor 369.

Gheuca, v. **Dumitrașco** ~ și **Simion** ~.

Ghianghe (Ghianghea), logofăt, v. **Ionașco Ghianghea**.

Ghidion, călugăr de la m-rea **Sf. Ilie** 12.

Ghidion, călugăr de la m-rea **Solca**; martor 274.

Ghidul din **Hociungi** 157.

***Ghidușeni** (Ghindușari), sat, ț. **Covurlui**; <între **Scînteești**, c. ~ și **Tulucești**, c. ~, j. **Galați**>; părți vindute lui **Ionașco Ghianghea** mare logofăt 308.

Ghigoescul, v. **Isac Ghigoescul**.

Ghinee, fost șoltuz de **Adjud**, tatăl lui **Apostol**; martor 176.

Ghindușari, v. **Ghidușeni**, sat.

Ghinea, fost pircălab, soțul **Irinei** 336.

Ghiorghie, v. **Gheorghie**.

Ghiorghii, fiul lui **Ionașco**, nepotul lui **Frățian**; copărtaș în **Onutul de Sus**, face moară 241.

Ghiorghii, martor 7.

Ghiorghii, staroste de negustori din **Iași**; cumpără parte din **Șendreni** 227.

Ghiorghii Corosteanul, martor 188.

Ghiorghii Hanul, martor 227.

Ghiorghii Hornețu din **Tâmaș**; cumpără ocină din **Tâmaș** 200.

Ghiorghii Oana dă mărturie pentru o pricină 370.

Ghiorghii Simineceanul, fost vornic, tatăl lui **Ionașco**, al lui **Gavrilașco** și al **Nastasei** 145.

Ghiorghie, bărbier; martor 12.

Ghiorghie, clucer mare; dă mărturie 185.

Ghiorghie din **Clipicești**; martor 15.

Ghiorghie, fiul **Tudorei**, strănepotul lui **Dumitru** și al **Vasilcăi**; vinde ocini din **Hlapești** 42.

Ghiorghie, popă din **Rugăsești**; martor testamentar 291.

orghie, staroste de Troțuș; dă mărturie 339.

orghie, tatăl Bîlcăi, unchiul lui Piscul, al lui Stratul ș.a. 42.

orghită, v. și **Gheorghie**.

orghită, fiul Agafiei Ciohoreana, tatăl lui Pătrașco Bașotă; a stăpinit satul Ciohoreni 273.

orghina, fiica lui Ionașco, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.

orta, martor 328.

ortani, sat, ț. Fălcu; <c. Găgești, j. Vaslui>; dăruit de domn lui Costandin Sita- iul 325.

ortă **Gîrbovină**, tatăl lui Sima; vinde vie în Fiținghești 175; probabil același cu Giurgiu, vinzător în Fiținghești 55.

ortă, bunicul lui Lupul 155.

ortă (Giurgia) din Vitănești; vinde vad e moară 182, 183.

ortă, tatăl lui Gligorcea, al lui Eremia al lui Costache 38.

ortă **Lieseul**, tatăl lui Caramiz, bunicul lui Durașco și al Țonței 38.

ortă **Necșul**, stolnic, tatăl lui Eremia Necșul 431.

ortă, vinzător în Fiținghești, v. **Glurge Gîrbovină**.

ortă, sat, ț. Neamț; <Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 7.

ortă, sat, <ț. Roman; c. Sagna, j. Neamț>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; prisacă și loc de fînaț tărîte Episcopiei de Roman 358.

ortă, pirlu, <afluent al Birladului>; sat e ~ 102.

ortă **Gîrbovină**, v. **Glurge Gîrbovină**.

ortă (Grădești), sat, <ț. Tutova; c. Voi- țești, j. Vaslui> 138, 245, 263.

ortă (Gîrduman), strămoșul lui Vasile Dogoș 268.

ortă **măneștilor**, bătrînul ~, în Speriați 268.

ortă la Stolniceni; loc de iaz în ~ 306.

ortă brațe ale Putnei 192.

ortă, sat, <ț. Putna; azi Costieni, întoptit cu Nămolosa Tîrg. c. Nămolosa, Galați> 14.

ortă **Glăvan** pisar, străbunicul lui Stratul Bolea 271.

ortă **Glegorie** din Cociuba; dă mărturie 242.

ortă **Glegorie Surtă**, tatăl lui Gavril; dă mărturie 242.

ortă **Gliga** din Cuciuța, cumpără parte din Să- cuiani 189.

ortă **Gliga**, fiul lui Maței Roșca, v. **Gilgorie**.

ortă **Gliga**, popă; martor 9.

ortă **Gliga Hrincovleu**, tatăl Nastasiei, bunicul lui Ionașco, al lui Ștefan ș.a. 250, 255, 298.

ortă **Gligor**, fiul Uritei, tatăl lui Gherghina și al lui Androe 436.

ortă **Gligor**, tatăl Șchiaucăi și al Martei; partea lui din Coșești vîndută 44.

ortă **Gligorașco**, fiul lui Ștefan Ciomală; partea lui din Ciomălești vîndută 100.

ortă **Gligorașcu <Be>jan**, martor 7.

ortă **Gligorașco Mogildea**, martor 7.

ortă Gligorașco Ureche, v. **Gilgorie Ureche**.

ortă Gligorcea, v. și **Ionașco** ~.

ortă **Gligoreea**, croitor, soțul Măriei, tatăl lui Ionașco din Iași 58.

ortă **Gligoreea**, cumpărător în Cincești 431.

ortă **Gligoreea**, fiul lui Giurgea, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocini din Fițin- ghești 38.

ortă **Gligoreea**, fost jîtnicer; cumpără părți din Dărmănești 7.

ortă **Gligoreea**, pitărel din Mădîrjeaci; martor 163.

ortă **Gligoreea**, tatăl lui Ionașco 182, 183.

ortă **Gligori** din Suricini; dă mărturie 78.

ortă **Gligori**, fiul Vasilcăi, nepotul Fedcăi; se judecă pentru părți din Mogoșești 271.

ortă **Gligori**, tatăl Trușcăi; cumpără o ocină a lui Midilian 131.

ortă **Gligori Căpătină** din Sirbi; dă mărturie 328, Gligorie v. și **Glegorie**.

ortă **Gligorie**, călugăr de la m-rea Sucevița 290.

ortă **Gligorie**, clucer, soțul Sorei, tatăl lui Miron fost clucer, nepotul Grăpinei monahia; primește danie de la cea din urmă o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.

ortă **Gligorie** din Miclăușeni; dă mărturie 310.

ortă **Gligorie**, egumenul m-rii Berzunți; dă mărtu- rie 268.

ortă **Gligorie** (Grigori), fiul Anghelinei, străne- potul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Hlăpești 42, Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, Mastatici 228.

ortă **Gligorie**, fiul lui Gheorghie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

Gilgorie, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.

Gilgorie (Gliga), fiul lui Maței Roșca din Brlad; pretinde că are acte pentru se- liștea Bălăceni 264, recunoaște neade- vărul 165.

Gilgorie, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.

Gilgorie, fiul popii din Bogdănești; martor 368.

Gilgorie, fiul lui Tărlîță din Tecuci; vinde vad de moară din hotarul tîrgului Tecuci 203.

Gilgorie, fiul lui Ursu Bălțatul, nepotul lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228; partea lui din Dragsini vîndută 179, 276.

Gilgorie (Grigurii), martor 388.

Gilgorie, martor 313.

Gilgorie, nepotul lui Hromșa, fratele lui Tu- doran 142.

Gilgorie, popă; dă mărturie 369.

Gilgorie, popă din Cozmești; cumpără parte din Vereșeni 167.

Gilgorie, popă din Dămieniști; martor 397.

Gilgorie, popă din Glodeni; se judecă pentru o parte din Codăești 74.

Gilgorie, popă din Hărmănești, fiul preotului Albaș; vinde ocina din Risipeni a lui Molofei 158.

Gilgorie, popă din Iași; se plînge pentru ocină din Rădeni impresurată și obține poruncă de hotărnicire 219.

Gilgorie, popă din Toderești; martor 317, 318.

Gilgorie, pușcar din Iași; vinde prisacă C.

Gilgorie, sluga lui Ionașco Boldescu; trimis să aducă niște vite 332.

Gilgorie, soțul Tudorei 100, 101.

Gilgorie, tatăl lui Nacul și al lui Onciul 145.

Gilgorie, vătaf, tatăl lui Ionașco 416, 418.

Gilgorie, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Gilgorie (alt ~), vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani

Gilgorie Cărăseul, martor 12.

Gilgorie Ciogolea, din Ionășești; dă mărturie 167.

Gilgorie Drăghiniei, socrul lui Condrea fost cămănar; dă mărturie 309.

Gilgorie Golia, dă mărturie 310.

Gilgorie Șandru, fiul lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.

Gilgorie (Gligorașco) Ureche (Urechiușe), fost logofăt, fiul lui Nistor Ureche; schimbă ocini din Onești 101; dă mărturie A.

Gilmela Mare, munte; <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124, 270, 382.

***Glodeni**, sat, <pe Tutova, ț. Tutova; lingă Călimănești, c. Puiesti, j. Vaslui>; ocini vîndute de Oprina, Vasile ș.a. lui Dumit- rașco Gheuca vornic 61, 76.

Glodeni, sat, <ț. Vaslui; or. Negrești, j. Vas- lui>; 74.

Glodișoare, top. la Dădești 376.

Glodul, munte; <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Goe, fost vornic, soțul Candachiei; cumpără și vinde jumătate din Șendrești 85.

Gogol, vătaf de țigani; intervine pentru răs- cumpărarea vieții unor țigani 90; pri- mește poruncă să caute țigani fugiți 383.

Golia, v. **Gilgorie Golia**.

Golia, postelnic; cumpără și vinde satu Fintinele 184.

Golia, vătaf de țigani intervine pentru răs- cumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Golan, v. **Enaehi Golan**.

Golan, bunicul lui Midilian 131.

Golea, țigancă, fiica lui Timurea țigan; întă- rită lui Ionașco Prăjescul 41.

Goișor, v. **Iurașco Goișor**.

Golăeș, v. **Istratie Golăeș**.

Golâl, fost logofăt; hotarnic 125.

Golăniasa, v. **Chirighina Golăniasa**.

Golia, m-re, v. **Iași**, oraș.

***Golunboe**, sat, pe Siret, <în hotar cu Tecuci, ț. Tecuci; j. Galați>; în hotar cu Măr- cești 196.

Gonțea, fost vornic, fiul lui Păcurar; a cum- părat satul Cobilia și l-a pierdut pentru hiclenie 411.

Gorbănești, sat, <ț. Hirlău; c. ~, j. Boto- șani> 324.

Gorcea, tatăl lui Isac 415.

Gorcea Udrea, strămoșul Irinei 119.

Goreiul din Dorohoi; dă mărturie 324.

Gorgan, vornic de gloată; dă mărturie 90, 91, 414; hotarnic 141, 144; primește întă- rire pentru Vascăuți 187.

Gorie, v. **Tănase Gorie**.

ovei, diac; scrie acte domnești 69, 383.
ul (... iașco Gorul) din Risipeni; vinde
ocină din Risipeni 158.

ma, v. **Toader Grama**.

ma, fost stolnic mare; dă mărturie 93,
174, 208, 299, A; martor 90, 159; primește
întărire pentru un loc din hotarul Tîrgului
Frumos 116; cumpără părți de sate 120,
163; sluga lui 227.

usul, v. **Ion** ~ și **Petru** ~.

«țiani», v. **Gaspar** <**Grațiani**>.

dești, v. **Girdești**, sat.

mești, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană,
Grimești, c. Balamutca reg. Cernăuți> 241.

mești, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Suceava>
291.

pina, fiica lui Simion Jora; împarte cu
rudele ocini moștenite 10.

pina, monahia, mătușa lui Gligorie clucer
și a Sorei; dăruiește lui Gligorie clucer
și Sorei o falce și jumătate de vie la
Cotnari B.

aca, bunica lui Costantin și a lui Ionașco
259.

aca, fiica lui Savul din Mănești, nepoata
lui Comșa; vinde ocină din Mănești 92.

aca, sora lui Simion Pilipovschi; împarte
cu rudele ocini moștenite 166.

eul din Siret; martor testamentar 291.
eul, martor 388.

gorie Neertatul, martor I.

ja din Onutul de Sus, plecat în Hroșova;
dă mărturie 241.

ja, vătaf, tatăl lui Cazacul și al Chireanei
405.

joraș, fiul lui Dumitrașco Ștefan logofăt;
vinde satul Fintinele 184.

joraș (Grigorașcu), fiul Nastasă; solicită
ni primește întărire pentru satul Răchi-
eni 255.

oree din Gorbănești; dă mărturie 324.

ore din Borăști, soțul Maricăi 430.

ore, fiul lui Leurdă; martor 320.

ore Udre, tatăl lui Tudosie, socrul lui
Borleanul uricar 298.

igore> Ureche, v. **Gligorie Ureche**.

ori din Certieni; martor 334.

ori, vinzător în Antălești 422.

orie, v. și **Gregorie**.

orie dă mărturie 115.

Grigorie din Vlăsinești; se judecă și primește
întărire pentru ocină din Vlăsinești 254.

Grigorie, egumenul m-rii Aroneanu 269.

Grigorie, fiul Surei; scrie zăpis 369.

Grigorie, popă; martor 369.

Grigorie, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul
41.

Grigorie, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit
lui Ionașco Prăjescul 41.

Grigorie, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit
lui Ionașco Prăjescul 41.

Grigorie Susanul din Torcești; martor 176,
la răscumpărarea unei vinovății 284.

Grigorie Vrabie, martor I.

Grigorii din Bucium; dă mărturie 390.

Grigorii Răspopa din Bătrânești; dă mărturie
390.

Grigul, țigan al m-rii Sucevița, fugit 383.

Grohotișul, obcină, <ț. Neamț>; hotar al
braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270,
382.

Grosul, v. **Ion Grosul**.

***Groteni**, sat, <ț. Tutova; probabil pe
Smila, lângă Băcani, c. ~, j. Vaslui>;
ocini întărite lui Ionașco din Zmeiani 98.

Grozav din Călimănești; martor 341.

Grozav, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni
405.

Grozav, martor 257.

Grozav, tatăl lui Gheorghie și al lui Ion 184.

Grozav Rolștan, bunicul lui Bodea 308.

Grozava, fiica lui Avram din Muncel; vinde
ocină din Virtop 111.

Grozava, fiica Bălaei, nepoata lui Ion stolnic;
vinde ocină din Văleni 337.

Grozava, fiica lui Ion Molofei din Risipeni;
vinde ocină din Risipeni 158.

Grozava, fiica lui Ionașco, nepoata lui Sofronie;
vinde ocină din Ungurași 395.

Grozava, fiica lui Luca, mama lui Lupul și a
lui Toader 126.

Grozava, fiica Maricăi; dă mărturie 140.

Grozava, fiica lui Tudoran din Săoani, stră-
nepoata lui Hromșa; vinde ocini din
Săoani 142, 145.

Grozava, soția lui Mihail; cumpără parte
din Țutcani 157.

Grozava, soția lui Pavel, fiica lui Ionașco
din Țibănești; părțile ei din Țibănești,
Birzești ș.a. întărite 430.

Grozava, vinzătoare în Dănești 205, 206.

Grozava Arioneasa, nepoata Vlădoaei; vinde
vad de moară din Vitănești 182, 183.

Grozăvoae, v. **Măria Grozăvoae**.

Grozea din Vitănești; vinde vad de moară
182, 183.

Grozea, heleșteul lui ~ din Pitulușeni,
întărit 420.

Grozești, v. **Mărești**, sat.

Grozești, sat, <ț. Putna; contopit cu Odo-
bești, j. Vrancea> 15.

Grozești, sat, <ț. Trotuș; azi Oituz, c. ~,
j. Bacău>; jumătate din ~ întărită lui
Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Grozoaia, top. la Procelnici 125.

Guge, loc din hotarul Tîrgului Frumos,
<ț. Cîrligătura; azi sat Gugea, contopit
cu Valea Oilor, c. Bălțați, j. Iași>;
întărit m-rii Secul 50.

Guica, țigancă, fiica lui Grigorie țigan;
întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Gurguianu din Fișinghești; vinde un răzor 53.

Gurie din Bogdănești; martor 368.

Guța, fiul lui Tăbuci din Bodești; vinde
loc de prisacă din Dumbrăvița 313.

II

Hacico, v. **Toader Haeleo**.

Hagi, v. **Toader Hagi**.

Haidău, v. **Itemi Haidău**.

Halmul, deal, hotar al Tîrgului Frumos 116.

Hancăuți, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Mol-
dovenească; Hincăuți, c. ~, r. Edinița>;
părți de ocină vindute de Isac, fiul lui
Gorcea 415.

Hangul, drum; hotar al braniștii m-rii Pin-
garați 123, 124, 270, 382.

***Hangul**, m-re, <ț. Neamț; dispărută sub
lacul de acumulare Bicaz>; primește danie
31; face schimb cu m-rea Sucevița 71.

Hanțul, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Hanul, v. și **Ghiorgbi Hanul**.

Hanul, tatăl lui Toader și al lui Vasile;
vinde prisacă C; v. și **Poiana Hanului**.

Hareul din Vereșani; dă mărturie 288.

Hariton, proegumen al m-rii Voroneț 73,
117, 326.

Haritona, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei
din Găureni vindută 32.

Hăbășescul, v. **Lupul** ~ și **Velișeu** ~.

Hăbiiacu, v. **Ioslp** ~ și **Pavel** ~.

Hădărău, v. **Ionașco Hădărău**.

Hădărăuți, sat, <ț. Hotin; R. S. S.Ucraineană,
Hodărăuți, c. Mendicăuți, reg-
Cernăuți>; al lui Toma Moșanul ș.a.,
pus zălog și răscumpărat 229.

Hăjdeu, v. **Ifrim Hăjdeu**.

***Hălăseni**, sat, <ț. Bacău, pe Limpedea;
lingă Gherăești, înglobat în m. Bacău>
128; ocină vindută de Simion Văisi lui
Neniul vornic 389.

Hălăucești, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Iași>
167.

Hăleșteiani (Hălășteiani, Heleșteeni) sat,
<ț. Roman; Heleșteni, c. ~, j. Iași> 145,
437; act scris în ~ 110, 142; preot
din 142.

***Hălmăgeni** (Hălmățeni), sat, <ț. Tutova;
în Stîncășeni, c. Voinești, j. Vaslui>;
ocini vindute de Oprina, Vasile ș.a. lui
Dumitrașco Gheuca vornic 61, 76.

***Hălmăgești**, sat, <probabil ț. Adjud>;
vad de moară și pămînturi vindute lui
Dabija fost pircălab 176, 177.

Hălmul, munte, <ț. Neamț>; hotar al
braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pin-
garați 124, 270, 382.

Hălmul, numit și Horșturi, pîriu; hotar al
braniștii m-rii Bisericieni 87.

Hălmul Lung, munte, <ț. Neamț>; hotar
al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și
Pingărați 124, 270, 382.

Hămeiuș, pîriu, <afluent al Bohotinului>;
prisacă a m-rii Pingarați la ~, întărită
124, 382.

Hănăseni, sat, <ț. Fălcu; înglobat în Mur-
geni, c. ~, j. Vaslui>; ocină dăruită
Angheniei, fiica lui Stavăr pircălab 65.

Hănești, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoș-
șani> 254.

Iărağa, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.

Iărăsecul din Hăsnășeni; dă mărturie 26.

Iărliești, m-re, <ț. Neamț; în Orbic, contopit cu or. Buhuși>; egumeni 303, 399.

Iărliești, sat, <ț. Neamț; înglobat în Orbic, iar acesta contopit cu or. Buhuși> 9, 105.

Iărmănești, sat, <ț. Brlad; azi Ghermănești, c. Banca, j. Vaslui> 158.

Iărta, fiica lui Nistor sau Lucoci, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină în Fiținghești 38.

Iăsnășeni, sat, ț. Cirligătura; <contopit cu Cogeasca, c. Lețcani, j. Iași>; a patra parte dăruită de Vasile fost jînticer m-rii Bisericiani 85.

Iăsnășeni, sat, ț. Suceava; <c. Sodomeni, or. Pașcani, j. Iași> 26; parte întărită lui Ionașco Prăjescul 33; loc de casă vindut de Irimia Noaptes lui Ionașco Prăjescul 314.

Iăugu, v. Sava Hăugu.

Iăgul, tatăl lui Sava 428.

Ielbis, v. Herbis.

Iemeluş, top. la Procelnici (?) 125.

Ierbis (Helbis), traduce act 393.

Ierğa, v. **Gheorghe Herğa**.

Ierğa, v. **Herğa**.

Ierğa, v. și **Ionașco Herğa**.

Ierğa (Herğa), bunicul lui Ionașco Herğa, al Anei și al Gaței 102.

Ilimon, răzeș din Lungani 150.

Iliua, soția lui Ifrim; cumpără parte din Bălețești 242.

Ilip din Găgești; martor 6.

Ilip, popă din Drăgești; martor 397.

Iilpești, sat, <ț. Trotuș; Filipești, c. Bogdănești, j. Bacău>; slugă domnească din ~ 339.

Iilpoaia, vinzătoare în Ciohoreni 416, 418.

Ilotie, fiul lui Ștefan Bunea; partea lui din Găureni vindută 32.

Iirești, sat, <ț. Suceava; Herești, contopit cu Cristești, c. Cristești j. Iași>; cumpărat de la m-rea Probota de Cujbă mare vornic 287.

Hitloana, poiană, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Hindrești, sat, <ț. Roman; c. Oțeleni, j. Iași> 310.

Hirea, tatăl lui Păcurar 18.

Hire din Brlad; dă mărturie 336.

Hirlău, oraș; fost vornic de ~ 26; ocolul ~ 64.

Hirlău, ținut; sate din ~ 60, 64, 80, 140, 153, 210, 234, 236, 243, 258, 293, 324, 347, 420.

***Hlăpești**, sat, ț. Lăpușna; <R. S. S. Moldovenească, r. Kotovsk>; părți de sat cumpărate de Gheorghe Roșca vistiernic de la Constanđin ș.a. 42, 102.

Hlăpești, sat, <ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț> 111.

***Hlibănoae**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.

Hlinița, sat, ț. Cernăuți; <R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; dat în schimbul satului Burlănești de către Toader Jora lui Lupu Taipă 36.

Hlut, fiul lui Turcu; vinde un răzor din Fiținghești 54.

Hociungl (Hociunghești), sat, <ț. Neamț; c. Moldoveni, j. Neamț> 157.

Hociungu, v. **Vasilie Hociungu**.

Holovca, v. **Ionașco Holovca**.

Holturile, top. la Mărcești 196.

Horga, tatăl lui Dărăban 308.

Horgoeste (Orgoesti), sat, ț. Tigheci; <R. S. S. Moldovenească, Horgești, c. Minjir, r. Leova>; ocină cumpărată de Dumitru Cămîrzan diac 407.

Horjești, sat, <ț. Bacău; Horgești, c. ~, j. Bacău> 190.

Hornețu, v. **Gheorghe Hornețu**.

Horoșava, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Horoșăuți, c. ~, reg. Cernăuți> 241.

Horșturi, v. **Hălmul**, pîrlu.

***Hotcești**, sat, <ț. Roman; lngă Strunga, c. ~ și Crivești, c. Strunga, j. Iași>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Hotin, cetate, <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți> 213, 333; pîrcălabi de

~ 56, 93 146, 188, 203, 208, 218, 286, 309, 349.

Hotin, ținut; sate din ~ 10, 36, 102, 188, 208, 213 216, 224, 225, 234, 280, 415.

Hotnogul, martor 313.

Hova din Antălești parte din jirebia lui, vindută 421.

Hreasca, sat, <ț. Suceava; Hreățca, c. Vulturești, j. Suceava> 91, 97.

Hrih, podul lui ~, punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.

Hrincovici, v. **Bratul ~, Franțian ~, Gliga ~, Ionașco ~ și Ștefan ~**.

Hricleanul din Măstacănul; partea lui ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Hristea Damian, v. **Cirstea Damian**.

Hrom, v. **Andronic Hrom**.

Hromșa, bunicul lui Gligorie, al lui Tudoran ș. a. 142, 145.

Hrubanul, v. **Ion Hrubanul**.

Huhulea, v. **Petre Huhulea**.

Huianu, popă; martor 53.

Hulpe, v. **Gavril Hulpe**.

Huruian, țigan fiul lui Cameniță; mărturisește o crimă 90; răscumpărat de la, moarte de Cărăcaș armaș 414.

Huși oraș; țirgoveți 131, 354, șoltuz și pîrgari 23, 351, 352, 354, dregători (ureadnici) 23, 24, 351, 352, cămănari 214, 353, slujitori 354, vii domnești 23;

Episcopia de ~: episcopi de ~ 59, 67, 123, 124, 293, 347, 367, 389, 424, fost episcop de ~ 167; meșteri ai Episcopiei 23, 353, 354, sate ale Episcopiei 351, 352, 359.

Huși, sat, <ț. Suceava; c. Preutești, j. Suceava> 13.

I

Iachim din Fălciu; debitor lui Gabăr pîrcălab 425.

Iachim, martor la o vinzare 322.

Iachim, tatăl lui Crețul; partea lui din Bogdănești vindută 368.

Iachim (Iochim) **Bandur**, pîrcălab; primește zălog ocină din Iurghiceni 20; primește partea lui Costin din Iurghicani pentru a-i plăti dajdea 21; cumpără parte din Iurghiceni 22;

vornic de gloată; dă mărturie 435, 437;

Iacob dă mărturie 110.

Iacob, vinzător în Onutul de Sus 241.

Iacob Fal, din Crivești; martor 285.

Iacob (Iacov) **Moțoc**, pitărel din Văscani; martor hotarnic 163; dă mărturie 310, 311; martor 374.

Iacov din Fiținghești; martor 6.

***Iadumirești**, sat, ț. Bacău; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Mărica 184.

Ialanul Vechi, v. **Elanul Vechi**, pîrlu.

Ianache (Ianachie, Eane, Enache, Enachi, Enachie), postelnic; ctitor 11; dăruiește sate m-rii Sf. Sava din Iași 238, 240, 262, 297, 306, 307, 402, m-rii Aroneanu 237, m-rii Galata de Sus 365; dă mărturie 91, 93.

Ianachi, diac; scrie acte domnești 103, 193.

Ianus, diac; scrie acte domnești 123, 124, 273.

Iancul <Sasul>, domn al Moldovei; acte de la ~ 37, 102, 123, 124, 298, 382, 411, 431.

Iane, negustor din Brlad; tatăl lui Nacul 182, 183.

Iane, șoltuz de Adjud; martor 176; dă mărturie 177.

Iane Țigănaș, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 282.

Ianul, popă; martor 190.

Ianul, popă, unchiul sau bunicul Anghelinei 233, 257.

Iași (Eș, Eși, Ias, Iaș, Iași), oraș; scaun domnesc 35, 70, 146, 355; țirgoveți 58, 174, 219, 276, 330, 331, 350, 390, 428, I; negustori 227, 428, C; croitor 221; pușcar C; poslușnic 350; preoți și diaconi 35, 389; slujitori 350; Ulița Strimbă din ~ 58; case și locuri de case 330; dugheni (menț. țirzie) 350; pivniță 350; chervăsărie 350; țarina țirgului 27, 133, 269, 275; vii de la Copou 58, 321; iaz 275;

biserici și mănăstiri:

<Aroneanu> (m-rea lui Aron vodă, Sfîntul Nicolae din țarină), m-re; satele m-rii ~ 27, 237, 269, 410; iazul m-rii ~ 275; se judecă 133;

Barnovsehl (Barnoschi), m-re; ctitor, danie 298, 333; întărire pentru pivniță 350;

<Bărbol> (Sfînții apostoli Petru și Pavel), biserică; invoială cu m-rea Aroneanu pentru un iaz 275;

<Biserica Albă> (Sfîntul Ioan Botezătorul, Cirstiteli), ctitor, danie de bani 333;

Frumoasa, m-re (menț. tirzie) 59;
***Galata de Jos**, m-re; ctitor 59; sate întărite 59;
Galata de Sus, m-re; primește danie 347; sate întărite 136, 348, 380, scutite 57, 380; se judecă 366; metoh al Patriarhiei din Ierusalim 347;
Golia, m-re; se judecă 303, 396; urice in posesia ei 433;
Nteoriță, m-re; primește danie 64; egumen de la ~ 216; act în posesia m-rii ~ (menț. tirzie) 109;
***Sfinta Troiță**, biserică; popă de la ~ 331;
***Sfinta Vineri** (Paraschiva), m-re; ctitor 125; seliște întărită 125; sat scutit 293; se judecă 262; metoh al m-rii Sfinta Ecaterina-Sinai 293;
Sfintul Sava, m-re; sate întărite 238, 240, 297, 306, 307, 321, 400, scutite 60, primește sate zălog 216, 280; metoh al m-rii Lavra cea Mare din Ierusalim 297, 306, 307, 402;
acte scrise în ~: passim;
ocolul ~ 342, 348.
și, ținut; sate din ~ 59, 100, 125, 126, 209, 234, 240, 269, 290, 306, 394, 409, 428; judecătoria de ținutul ~ (menț. tirzie) 393.
emia, v. și **Eremia**, **Erimia**, **Irimia**.
emia, vînzător în Scobențeni 100.
emia (Irimia, Irimiia) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Costantin Movilă voievod 52, 67, unchiul lui Moise Movilă voievod 358, 382; dăruiește sate 40, 49, 87, 277, 424; întărește sate 41, 45, 123, 124, 358, 382; mare postelnic în zilele lui ~ 434; acte de la ~ 41, 49, 52, 67, 87, 99, 100, 123, 124, 139, 157, 168, 180, 249, 277, 278, 281, 358, 376, 382.
emia Murguleț, martor 13, 367.
emia (Eremia) **Tălabă**, tatăl Tudorei și al Măriicăi 93, 94.
rusalim, oraș; m-rea Lavra cea Mare din ~; metoace, v. **Galata**, **Sfintul Sava**; bani dați la Sfintul Mormint din ~ 333.

Ifrim, v. și **Efrim**.
Ifrim, cumpărător în Bălițești 242.
Ifrim, vistiernic, tatăl Măriicăi și al lui Ursul, bunicul lui Toader, al lui Gligorie ș.a.; cumpără părți din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
Ifrim Hăjdeu, martor 188.
Iftemie Haidău, chezaș într-o pricină 70.
Iftimie, v. și **Eftemle**, **Iftemi**.
Iftimie, comișel din Dragomănești; cumpără părți din Dracsini 138, 179; se plînge pentru încălcarea lor 138; primește întărire pentru ele 276.
Iftimie Malaiu din Bărgăoani; martor 334.
Iftodie Țiburecă din Drăgășani; un boier încearcă să-l vecinească 70.
Ignat cumpără ocină din Ciohoreni 272.
Igant, diac; scrie act domnesc 114.
Ignat (Ihnat), fiul Măriei, fratele lui Gheorghe fost ceașnic; vinde ocină din Popi 93, 94.
Ignatu, tatăl lui Vasilie din Bălițești 221.
Ihnat, comișel din Vereșani; dă mărturie 288.
Ihnat Manoleț, soțul Maricăi Ihnătoaie; cumpără parte din Șendreni 227.
Ihnătoaie, v. **Marica Ihnătoaie**.
Ilea, v. **Lupul Ilea**.
Ilea, fost hotnog; dă mărturie 95.
Ilea, iezar rus; ucis de tilhari 287.
Ileana (Eleana), fiica lui Badiul; primește întărire pentru satul Răchitoasa 255.
Ileana, fiica Rujei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
Ileana, fiica lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
Ileana, mama Măricăi 184.
Ileana, soția lui Dumitru Purcel; dă ocină din Codăești pentru a plăti capul soțului ei 251, 252.
Iliăș (Iliăși Iliăși), v. **Alexandru Iliăș**.
Iliăș voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru voievod 19, 108, 129; acte de la ~ 145.
Ilie, șetrar, soțul Irinei monahia 253.
Ilie, tatăl Măriei 15.
Ilie Pleșca din Bărgăoani; vinde ocină din Certieni 334.
Iliana, fiica lui Ionașco, nepoata **Vasilcăi**; vinde ocină din Săcuiani 189.

Ilinca, v. și **Elinea**.
Ilinea din Șendreni; primește întărire 387.
Ilinea, fiica lui Oniul; vinde parte din Dănceni 338.
Ilinea, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader; se judecă pentru parte din Boian 244.
<Iisafra Movilă>, v. **Safra** <Movilă>.
Ilișeu din Poiană; dă mărturie 339.
Ilicișu, vînzător în Durducești 369.
Ilnășeu, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Iujineț, c. ~, reg. Cernăuți>; împărțit între Marușca și Simion Pilipovschi 166.
Ioachim, v. și **Echim**, **Eiachim**, **Iachim**.
Ioachim (Iachim), popă; martor 12.
Ioachim Măciucă, tatăl Măricăi; casa lui din Iași 330.
Ioan, v. și **Ion**.
Ioan Vodă, domn al Moldovei, soțul Marincăi 298; întărește sate 255, 309; acte de la ~ 250, 255, 309.
Ioan, vătămă de Hroșova; martor la întocmirea unui act 241.
Ioan Paladi, vornic mare; autentifică o copie 213.
Ioan Stamati, fost mare pitar; traducător de acte 84, 324, 390.
Ioana, mama lui Andonie, a lui Rustea, a lui Gavril ș.a. 431.
Ioana, soția lui Ștefan Drăgan, mama Sofroniei; primește întărire pentru parte din Otești 403.
Ioanăș Clonea din Cotnari; vinde vii din Cotnari 174.
Ioachim, v. **Iachim Bandur**.
Ion (Ionu), comis, soțul Ivanei I.
Ion, diac; scrie acte domnești 202, 354.
Ion, diac din Bogdănești; martor 368.
Ion din Cărhănești; vinde ocină din Cărhănești I.
Ion din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.
Ion din Dărmănești, tatăl lui Vasilie 129.
Ion din Drăgășani, fiul lui Iftodie Țiburcă; un boier încearcă să-l vecinească 70.
Ion din Muncel; dă mărturie 167.
Ion din Vitănești, soțul Dobrei; dăruiește părți de ocini din Vitănești m-rii Vizantia 127.

Ion (Ioan), fiul lui Conde fost mare vameș; cumpără și vinde părți din Tomcești și Popi 93, 94.
Ion, fiul lui Dobrotă; se judecă pentru seliștea Crinșani 118.
Ion, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diac; se judecă pentru parte din Birăești 128.
Ion, fiul lui Grozav, nepotul Vișei Drăgoaia; vinde ocină din Năsoiești 184.
Ion, fiul lui Ștefan vornic; dă mărturie 140.
Ion, fiul lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.
Ion, fiul lui Toma, vinde ocină din Conțești 284.
Ion, fratele lui Larion; vinde curătură în Straja 296.
Ion, fratele lui Paval Albotă, strănepotul lui Alexandru Lăpușeanu; primește întărire pentru satul Săpoteni II.
Ion, popă din Focșani; martor 15.
Ion, popă din Scorțești; dă mărturie 127.
Ion, popă din Vîrtop; martor 404.
Ion, stolnic, bunicul Măricăi și al Grozavei 337.
Ion, tatăl lui Moiseiu 278, 281.
Ion, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Ion, țigan; răscumpără de la moarte pe Costantin țigan 95.
Ion, vătămă de Lățcani; martor 105.
Ion, vecin din Războieni, al lui Ionașco Prăjescul 162.
Ion, vecin din Războieni, al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
Ion, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.
Ion, vînzător în Băicani 115.
Ion, vînzător în Iadumirești 184.
Ion, vornic de gloată; dă mărturie 93.
Ion (Ioniță) **Branăște**, bunicul lui Ion Mirce; ocina sa din Tămaș vindută de nepotul său 200.
Ion Carapotona, șoltuz de Birlad; dă mărturie 132, 182, 183, 228, 245, 263, 279.
Ion Clolpan, vînzător în Săoani 374.
Ion Cioreear, martor 320.
Ion Cotăi, tatăl Maricăi 438.
Ion Făcău, tatăl lui Iosip 308.

Fetion, cumpărător în Bordușești 18.
Ioan) Focea, uricar; dă mărturie 44;
scris: acte domnești 96, 100, 101, 436,
carte de mărturie 42.

Grosul, chezaș într-o pricină 70.

Hrubanul din Cărhănești; vinde ocină
din Cărhănești I.

Mangoș din Antălești; partea lui vindută
422.

Măcău din Bogdănești; partea lui vindută
368.

Mirce, fiul Sofiicăi din Drăgoteni, ne-
potul lui Ion Braniște; vinde ocină din
Tămaș 200.

Moghila, vistiernic, bunicul lui Moise
Movilă voievod 411.

Molofelu din Risipeni, tatăl Grozavei și
al Antosiei; vinde ocină din Risipeni 158.

Moncean, fratele lui Griga din Onutul de
Sus; dă mărturie 241.

Moșea, fratele Țigăncii; vinde ocină din
Ivănești 436.

Obrati din Dărmănești; vinde curături 129.

Pinzătură, țigan, tatăl lui Vasilie Pinză-
tură D.

Potlog, fost vornic; se plînge împotriva
unor vecini 211.

Pravăț, fiul popii Luca, tatăl lui Lazăr,
al lui Petre Borza ș.a. 184.

Prăjescul, tatăl lui Savin Prăjescul 140.

Puileț, apod din Bogdănești; tatăl lui
Necuța 309.

Scobențeanul, bunicul Țonței și al Du-
mitrei 100,101.

Țipa din Cucuiați; martor 320.

Vărzar, vătaf; vinde ocină din Vărzărești
100.

na, fiica lui Ionașco; vinde ocină din Să-
cuiani 189.

nașco, armaș; martor 144.

nașco, diac; scrie acte domnești 60, 108,
118, 128, 143, 151, 219, 246, 256, 286,
365, 392, 401, 414, 421, 432, C.

nașco din Iași; martor 428.

nașco din Iași; vinde vie din dealul Copou 58.

nașco din Mușetești, fiul lui Simion Văisi;
vinde ocină din Hălăseni 391.

nașco din Ruginoasa, tatăl lui Focșea 143.
nașco din Siliști; martor 7.

Ionașco din Vitănești; vinde vad de moară
182, 183.

Ionașco din Zmeiani; se judecă pentru parte
din Români 141.

Ionașco din Zmeiani; primește carte de
apărare 25; se judecă pentru părți din
Români 52, 141, 144; primește întărire
pentru ocini 98.

Ionașco, fiul Anghelinei; vinde părți din
Hlăpești 102.

Ionașco, fiul lui Arion; cumpără și vinde
ocină din Văsiești 69.

Ionașco, fiul lui Cirste șetrar și al Țonței;
vinde părți din Țibănești 405.

Ionașco, fiul popii Cehan; se judecă pentru
seliștea Crinșani 118.

Ionașco, fiul lui Eremiescul; vinde ocină
din Șușmănești 91, 97.

Ionașco, fiul lui Gheorghe; vinde ocină din
Scobențeni 100, 101.

Ionașco, fiul lui Ghiorghe Siminecianul;
vinde ocină din Dănceni 145.

Ionașco, fiul lui Gligorcea 181; vinde vad
de moară 183.

Ionașco, fiul lui Gligorie vătaf; vinde ocină
din Ciohoreni 416, 418.

Ionașco, fiul lui M.... oae; martor la o împă-
țire 9.

Ionașco, fiul lui Maxim Buzea din Băloșeni;
vinde ocină din Băloșeni 428.

Ionașco, fiul lui Oana Echimu; martor 370.

Ionașco, fiul Olenei; zălogește ocină din
Blișcenăuți și Zubriceni 216.

Ionașco, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș
fost spătar; vinde ocină din Vilnești 259.

Ionașco, fiul Solomie, strănepotul lui Ivanco
pitar; se judecă pentru părți din Rugi-
noasa 143.

Ionașco, fiul Soloncăi, nepotul lui Ursul
fost vătaf; vinde un sat 184.

Ionașco, fiul lui Sotu; vinde ocină din Bog-
dănești 368.

Ionașco, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă;
primește întărire pentru ocini cumpărate
și moștenite 436.

Ionașco, fiul Țigăncii, strănepotul lui Gavril;
vinde ocină din Ivoești 278, 281.

Ionașco, fiul Vasilicăi, tatăl Ilinei și al Ioanei
189.

Ionașco, fiul lui Zota negustor; se judecă
pentru părți din Vorovești 249.

<Ion>așco, jîtnicer; martor 7.

Ionașco, martor din Piticiani 190.

Ionașco mărturisește un furt 408.

Ionașco (Ionașcul), namesnic de Birlad; dă
mărturie 336, 337.

Ionașco, nepotul lui Necoară hatman; se
judecă pentru părți din Bicani și Balo-
sinești 113.

Ionașco, nepotul lui Todosie; cumpără parte
din Târbuțeni 328.

Ionașco, popă; martor hotarnic 163.

Ionașco, popă; dă mărturie 78.

Ionașco, popă din Căuteșani; martor 230,
231, 341; dă mărturie 233, 257.

Ionașco, popă din Găgești; martor, scrie
act 6.

Ionașco, popă din Vorăntărești; dă mărturie
167.

Ionașco, protopop de Putna; dă mărturie
127, 183.

Ionașco, soțul Loghinei, tatăl lui Tănăsie, al
lui Ștefan ș.a.; curătură dată m-rii Pin-
gărați pentru sufletul lui 129, 296.

Ionașco, soțul Tofanei; primește întărire
pentru sate care au fost zălogite 229.

Ionașco, soțul Vasilicăi; cumpără părți din
Cincești 431.

Ionașco, șetrar; martor 44.

Ionașco, tatăl Măgdălinei 132, 228.

Ionașco, tatăl lui Sava și al Grozavei 395.

Ionașco, țigan; întărit m-rii Sf. Gheorghe
de lingă Vaslui D.

Ionașco, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit
lui Ionașco Prăjescul 41.

Ionașco, țigan, fiul lui Manea, tatăl lui
Nicula; fugit 383.

Ionașco, vecin din Războieni al lui Ionașco
Prăjescul, fratele lui Vicol 162.

Ionașco, vecin din Războieni al lui Lupul
Prăjescul 162.

Ionașco, vînzător în Ciripcăuți; își răs-
cumpără fiul din robie 37.

Ionașco (Ionașcu) Avram, vornic de gloată,
fost ~; dă mărturie 179, 208, 276, 435, 437;
martor 44; primește poruncă domnească 109.

Ionașco Bilol, vînzător al unui țigan 95.

Ionașco Biteovieli, diac; dă mărturie 179.

Ionașco (Ionașcu, Onașcu) Boldescul, fost cupar
mare, din Cruce; dăruiește m-rii Bisericanii
un loc de biserică de la Babe 19; se in-
voiește cu m-rea Bisericanii pentru satul
Vînători 300, 304, 332; dă mărturie B;
martor 15, 320; prisaca lui ~ 128.

Ionașco Bolea, zlătar din Suceava; dă ocină
din Cotnari pentru o datorie 290.

Ionașco Bolei, tatăl lui Orăș 120.

Ionașco Brîndzeanul, martor 188.

Ionașco Cehan, fost vornic; hotarnic 125;
mare pitar; cumpără părți de sate 168,
251, 252; primește întărire pentru țigani
283;

jîtnicer; se judecă pentru satul Sterpeni
335;

mare vornic dă mărturie 435; primește
danie ocini din Botoi și Vînderei 341.

Ionașco Chibil, martor 400.

Ionașco Coșescul (Coșăscul), unchiul Șchiaucă
și al Martei; cumpără părți din Coșești
44; martor 370.

Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui
Nicoară fost armaș; vinde ocină în Șuș-
mănești 91, 97.

Ionașco Cujbă, mare vornic al Țării de Sus;
boier în stat 146, 169, 203, 218; plătește
despăgubire în schimbul unei seliști
287; dă mărturie 42, 58, 91, 93, 174,
185, 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor
58.

Ionașco Dinga, negustor din Birlad; impu-
ternicit să stîlpească un loc din Ceucani
109; dă mărturie 179, 182, 183, 245,
336, 337.

Ionașco Ghianghea (Gheanghe, Gheanghea,
Ghenghe, Ghenghia, Ghianghe), logofăt
mare, tatăl lui Dumitrașco 371; isprav-
nic de acte domnești: passim; dă mărtu-
rie 42, 58, 83, 87, 91, 93, 174, 185, 250,
251, 265, 270, 278, 287, 299; martor
144, 153, 374; este înștiințat despre ho-
tărnicirea unui sat 161; poruncește cer-
cetarea unei pricini 292; cumpără și pri-
mește întărire pentru părți de sate 308,
309, 311, 312, 316; vecinii lui ~ 289.

Ionașco Gligoreea, unchiul Eftemiei; se ju-
decă pentru vie la Cotnari B.

nașco Hădărău, hînsar; se judecă pentru satul Dușești 396.

nașco Herțea, fiul lui Simion, nepotul lui Herțea bătrînul; vinde ocină din Cotelevul 102; martor la o vînzare 361.

nașco Holovea, copărtaș în Onutul de Sus 241.

nașco Hrinovicu, fiul Nastasiei, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde părți de sate 250; răscumpără și primește întărire pentru sate 255, 298.

nașco Jorea (Jora), vornic de gloată, fiul Anei și al lui Simion Jorea; dă mărturie 236; martor 42; împarte cu frații săi ocină moștenite 10; cumpără satul Milcinești 16; face schimb de sate cu m-rea Voroneț 73, 117, 326; se plînge pentru încălcarea ocinii sale din Rădeni 219.

nașco Mironesul, scrie zăpis 361.

nașco Mînjea, uricar; serie acte domnești 117, 126, 130, 168, 431, D; dă mărturie 150, 163.

nașco Nemțanul, diac; martor 308.

nașco Paos, martor 4.

nașco Peicul, fost sulger, soțul Todosiei 97; dăruiește ocină din Onești lui Gheorghe Roșca 101;

nașco Pircălab; martor 290.

nașco Popa, martor 369.

nașco (Ionașcu, Ionășcuță) **Prăjescul** din Stolniceni, fiul lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic; cumpără și primește întărire pentru părți de sate 26, 33, 314; împarte cu fratele său ocină 162, 170; primește întărire pentru țigani 41; dă mărturie 140.

nașco Pușculeț din Săpoteni; părtaș la o oție 408.

nașco Rusul, țigan, fiul lui Vasile țigan; îndut 95.

nașco (Ionășcuță) **Rusul**, vornic de gloată; dă mărturie 42, 250, 251; martor 197; primește întărire pentru parte din Voloneni 154.

nașco Săraeul, țigan; cumpărat și întărit Malcoci pircălab 286.

nașco Stroici, fiul lui Stroici logofăt; vinde părți de sate și țigani 156, 184, 371;

fiica sa crescută în casa lui Miron Bar-novschi 333.

Ionășco Teeman, cumpărător în Ivănățăști și Popșori 253.

Ionășco Zupu din Birlad; dă mărturie 179.

Ionășcu din Cătelești; dă mărturie 121.

Ionășcu din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19.

Ionășcu din Țibănești, tatăl Grozavei și al Maricăi 430.

Ionășcu, fiul lui Bercea cel Bătrîn din Antălești; vinde o jirebie din Antălești 422.

Ionășcu, vînzător în Jăgureni 260.

Ionășcu Văliște, fiul lui Micul, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocină din Ț. Bacău 184.

Ionăș din Bae; dă mărturie 421.

Ionășcuță, v. **Ionășco Prăjescul**.

Ionășeni, sat, Ț. Hîrlău; <c. Virful Cîmpului, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.

***Ionășești**, sat, <pe Siret, Ț. Suceava; lângă Cozmești, c. Stolniceni—Prăjescu, j. Iași> 167, 374.

Ionășoaie, v. **Anghelina Ionășoaie**.

Ionco, fiul lui Bran Frățian, tatăl lui Ghiorghi; copărtaș în Onutul de Sus 241.

Ionichie, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.

Ioniță, fratele lui Zaharia; vinde ocină în Băicani 115.

Ioniță Bantăș, martor 155.

Iorașco, v. **Iurașcu**.

Iorașcoala, v. **Mărița Iorașcoala**.

Iorașesul, v. **Onciul Iorașesul**.

Iordache (Iordachi, Iordachie) <Cantauczino>, vistiernic al treilea, fost ~; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 185, 211, 250, 251, 270, 278, 416, 418; cumpără părți de sate 197; sluga lui ~ 179.

Iordachi (Iorgachi, Iurdachi), diac fost vornic; cumpără părți din Arpășești 317, 318; dă mărturie 278.

Iordachi Cantaucuzino, stolnic mare (sec. XVIII) 146.

Iordachi Rosăt, ban; se judecă pentru moșia Crițana I.

Iorga, v. și **Iurga**.

Iorga din Neamț; martor 406.

Iorgachi, martor 153.

Iosif, v. **Schitul lui Iosif**.

Iosif, eclesiarh de la m-rea Solca; martor 274.

Iosif, egumen al m-rii Solca; martor 367.

Iosif, iuzbașă; dă mărturie 323.

Iosip dă mărturie 115.

Iosip (Iusip), fiul lui Dumitru Talabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.

Iosip, fiul lui Ion Făcău și al Părăscăi; vinde ocină din Tulucești 308.

Iosip Hăbăiaeu, bunicul lui Costandin și al Elincăi; posesorul unor acte 102; bătrînul lui din Hlăpești 42.

Iosip Precup din Drăghicești; martor 268.

Iov, v. **Biserica lui Iov**, schit.

Ipatie, fiul lui Leul din Prăjești, nepotul lui Alexie; vinde ocină din Obîrșieni 115.

Ipatie Murguleț, dă mărturie 329.

Irahie, probabil fratele popii Lolici 190.

Iremia, v. **Ieremia**.

Irești (Erești), sat, <Ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea> 127.

Irimia, fiul lui Maftciu Surici; fiii lui dau mărturie 369.

Irimia Duma, fiul lui Duma; vinde părți din Galbeni 135.

Irimie Noaptes din Hăsnășeni; vinde loc de casă 314.

Irimii, fratele lui Andronic; zălogește ocină din Iurghiceni 20.

Irimii, tatăl Solomieii 422.

Irimia Iulaș, martor 12.

Irimia (Erimie) **Varnav** (Varnava), popă; martor 369.

Irimița, v. **Eremia**.

Irina, v. și **Erina**.

Irina, călugăriță, fostă soție a lui Ilie șetrar; partea ei din Ivănățăști și Popșori vindută 253.

Irina, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.

Irina, fiica lui Ionașco și a Loghinei; vinde și dăruiește curătură la Straja 129, 296.

Irina, fiica Măriuții, nepoata lui Gorcea Udrea; primește întărire pentru parte din Starosilți 119.

Irina (Erina), fiica lui Ursu, nepoata lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujo-reni, Pipărcani ș.a. 132, 228.

Irina, mama lui Luca, a lui Anton și a Oșiței 395.

Irina (Erina), mama lui Miron și a lui Ni-coară 316.

Irina, soția lui Ghinea fost pircălab; vinde ocini din Pițigani, Mastaticii și Valea Iepii 336.

Irina, soția lui Mirza, fiica lui Dabija Nădăbaico; vinde ocină din Hălmăgești 176, 177.

Irodia, v. și **Erodia**.

Irodia, fiica lui Lucoci, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Isac, diac; serie acte domnești 384, 409.

Isac din Costinești; martor 164.

Isac din Sinehău; cumpără parte din Mogoșești 361, 378.

Isac, fiul lui Gorcea; partea lui ~ din Til-hărești dăruită 415.

Isac, fiul lui Maxim Udrea; vinde parte din Oncani 210.

Isac Balica, hatman, vărul lui Miron Barnovschi voievod; citor al m-rii Galata de Jos 59; satele lui dăruite 59, 225, 394, 409; cumpără satul Dumeni 405.

Isac Ghigoescu, nepotul lui Urdugaș; vinde casă din Săoani 374.

Isac (Isachi, Isacu) **Stîrcea**, fiul lui Stîrcea, nepotul lui Pătrășcan; dă mărturie 324; martor la o vînzare 164, 188; stăpîn în Onutul de Sus 241; primește întărire pentru părți din Onutul de Sus și Popeni 156, 375; se judecă pentru parte din Boian 244.

Isac Udrea, bunicul lui Vasile Udrea 164.

Isache, dă mărturie 241.

Isacu, fiul lui Avram; martor 135.

Isaia, egumen al m-rii Hangul 71.

Isaia, popă din Clipicești; martor 320.

Isaia, tatăl lui Crăciun, bunicul Stancăi 193.

Isale, popă din Scorțești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19.

Isaiu, tatăl Anășiei 336.

pas (Văznesenie), sărbătoare; danie în ziua de ~ 65; termen pentru un schimb 12. **odie**, martor 15.
rate, v. și **Stratie**.
rate (Stratul) **Bolea**, mare șetrar, bunicul sau unchiul lui Orăș. strănepotul lui Glăvan pisarul; dă mărturie 93; cumpără părți de ocini 305; martor 80;
paharnic; se judecă și primește întărire pentru parte din Mogoșești 271; vinde jumătate din seliștea Răvăncani 149; martor 120.
rate Dabița, domn al Moldovei; acte de la ~ (menț. tirzie) 372.
ati, fiul Tocsabei, nepotul lui Băleși; vinde ocină din Țibănești 102.
ati, vinzător în Ivănești 1.
atie, cumpărător în Cincești 431.
atie, diac; vinde satul Șendrești 85.
atie din Porcești; martor 157.
atie, logofăt; cumpără parte din Fițin-ghești 38.
atie, vier; dă mărturie 110.
atie (Istrati), vistiernic din Drajaști; dă mărturie 250, 390.
atie Golăeș, cumpărător în Cărhănești I.
atie, sat, <ț. Bacău; c. Berești-Bistrița, Bacău > 121.
atie, diac; scrie act domnesc 276.
atie, pîrlu, <afluent al Jijiei >; sat e ~ 405.
atie din Cotnari; dă mărturie 110.
atie, sat, ț. Suceava; <c. Mircești, j. Iași >; parte vindută de Ionașco Hrinovici lui Dumitrașco Fulger 250; întărit de Ștefan, lui Ionașco Hrinovici ș.a. 98.
atie, v. **Irimilia Iulaș**.
atie din Scurta; martor 176.
atie din Vlădești; dă mărturie 26, 167.
atie (Iurașcu) **Bagotă**, hatman și pircălab în Suceava; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 251, 265, 270, 278, 299, 311, 416, 418; martor 144, 290, 290.
atie **Golșor**, pircălab; vinde ocină din usii Goii 230, 231, 257.

Irașcovici, v. **Onciul Iurașcovici**.
Iurașeu din Mățani; martor 284.
Iurdachi, v. **Iordachi**.
Iurga, v. **Dumitrașco Iurga**.
Iurghiceni, sat, <ț. Hirău; azi Erbiceni, c. ~, j. Iași >; ocini vindute, zălogite sau date pentru dajde de sătenii din ~ lui Iachim Bandur pircălab 20—22; părți din ~ întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; vindute acestuia de Nistor Foța 285.
Iurie, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.
Iusip, v. **Iosip**.
Ivan, fiul lui Statomir 403.
Ivan, jude de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
Ivan, stolnicul din Mădărjeci; martor hotarnic 163.
Ivana, soția lui Ion comis; dă mărturie I.
Ivancea, sat, <ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Orhei >; pod la ~ 169.
Ivanceo, pitar, străbunicul lui Ionașco 143.
Ivanceu Pîlipovsehi, tatăl lui Simion Pîlipovschî, bunicul lui Simion, al Greacăi ș.a. 166; martor hotarnic 161.
Ivanceo, străbunicul Ștefaniei 100,101.
Ivănăăști, sat, ț. Vaslui; <azi Vinețești, c. Oltenești, j. Vaslui >; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.
***Ivănăști**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <j. Neamț >; întărit m-rii Pingărați 123, 124, 382.
Ivănăști, sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui > 221; ocină vindută de către Istrate și Florea 1; ocini cumpărate, moștenite și întărite fiilor lui Toma 436.
Ivoveasca, bunica Sofroniei 403.
***Ivovești**, sat, ț. Cîrligătura; <lingă Podul Doaiei, c. ~, j. Iași >; parte de sat vindută de urmașii lui Vasile și ai Nastasiei lui Gheorghe Roșca vistiernic 278, întărită acestuia 281.

I

Ișineț, v. **Ișineț**, sat.
Ișnățarea, hram, v. **Galata de Sus și Vizantia**, m-ri.

J

Jeravăț (Jărovăț, Giuravăț), pîrlu, <afluent al Bîrladului >; sate pe ~ 152, 168.
Jidanul, pîrlu, <ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.
Jidești, sat, ț. Neamț; <Zidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 46.
Jigoreni, sat, <ț. Vaslui; c. Țibănești, j. Iași > 246; ocină vindută de Ionașco ș.a. lui Franț vistiernic 260.
Jilanea, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie; vinde ocină din Hlăpești 42.
Jijiu, riu, <afluent al Prutului >; sate pe ~ 125, 236, 243, 428; seliște pe ~ 269; braniște pe ~ 355; vaduri de mori pe ~ 234, 243, 247, 269; hotar 125.
Joljești, v. **Doljești**, sat.
Jora, v. **Apostol ~, Gheorghe ~, Ionașco ~, Simion ~ și Todir ~**.
Joroala, poiană; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
Jorea cel bătrîn din Costești; moara lui ~ 289.
Joroae, v. **Ana Joroae**.
Jucica, sat, ț. Cernăuți; <R.S.S. Ucraineană, Jucica Veche, c. ~, reg. Cernăuți >; vindut de Lupul Prăjescul lui Gavrilăș Mătiaș vornic 34.
Julfă, v. **Mareul Julfă**.

K

Kiev, oraș, <R.S.S. Ucraineană >; voievod de ~ II.
Koreski, v. și **Coreschi**.
Koreski, cneaz; vinde moșii din Polonia.

L

La Costițe, top. la Păncești 246.
Larion, diac; scrie act domnesc 412.
Larion din Dărmănești, fratele lui Ion; vinde curături la Straja 129, 296.
Larion, nepotul Pinței, al Ruscăi și al Sorcăi; vinde ocină din Săoani 437.
Larion, popă din Rătești; pîrlu pentru un vad de moară 108; cumpără ocină din Ungurași 395.
Larion Vechiul din Dămieniști; martor 397.
Larlonești, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, Arionești, c. ~, r. Dondușani >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 307.
Lasencu, v. **Dumitru Lasencu**.
Lavra cea Mare, v. **Ierusalim**, oraș.
Laza, bunica lui Gheorghe 311.
Lazar, călugăr de la m-rea Bistrița; martor 6.
Lazăr, fiul lui Ion Pravăț, nepotul popii Luca; vinde parte din Băsăști 184.
Lazor din Birlădeni; martor 322.
Lazor din Glodeni, cumnatul popii Gligorie; se judecă pentru parte din Codăești 74.
Lazor din Grozești; martor 15.
Lazor din Prăjești; dă mărturie 115.
Lazor din Rusi; dă mărturie 390.
Lazor, egumen al m-rii Agapia 330.
Lazor, fiul Dochiei; vinde ocină din Rusi 390.
Lazor, fiul lui Gîrdoman, tatăl lui Vasile 268.
Lazor, fiul lui Neniul; vinde ocină din Rusi 390.
Lazor, fratele lui Toader; vinde ocină din Lungani 150.
Lazor, popă, tatăl lui Ion; a cumpărat și a primit întărire pentru ocină din Băicani 115.
Lazor, tatăl lui Oprea 268.
Lazor, tatăl popii Aftanasie 367.
Lazor Birjovean, martor 157.
Lazor Chișinău, fost șetrar; vinde ocină din Făureni 115.
Lazor Moțoc, diac din Movileni; dă mărturie 142, 145, 310, 311; martor hotarnic 163; martor 374.
Lazorești, sat, ț. Tecuci; <Lăzurești, înglobat în Poiana, c. Nicorești, j. Galați >; pîrlu

vindute de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.

ăcina, sat, ț. Dorohoi; <azi Lișna, c. Suharău, j. Botoșani>; jumătate de sat vindută de Toma Moیشانul lui Evloghie episcop de Rădăuți 274.

ăpușna, baltă, <ț. Fălciu>; vindută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.

ăpușna, ținut; sate din ~ 42, 102.

Lăpușneanu >, v. **Alexandru** <Lăpușneanu>, domn.

ăpușnița, baltă, <ț. Fălciu>; vindută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.

ățani, sat, <probabil ț. Neamț; Lețcana, contopit cu Racova, c. Racova, j. Bacău> 105.

ăbul din Drăgușeni; martor 176.

ănta, soacra lui Miron 286.

ăvul, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.

ăter Mieniei din Focșani; dă mărturie 322.

ăceni, sat, <ț. Tecuci; Lehancea, c. Podul Turcului, j. Bacău>; ocini vindute de Gligorie și Toader 179, 276.

hecinschi, v. **Dumitru** ~ și **Vasilie** ~.

ălea din Mihăiești, mama lui Gavril; partea ei din Vereșani, vindută 288.

ălița, fiica lui Eremia, sora lui Sava; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.

ăcăuți, sat, ț. Sorocea; <R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani>; jumătate de sat a Antemiei, soția lui Dumitrașco Mihul 299.

ăda, v. **Dumitru** **Leoa**.

ăra, străbunicul lui Simion; a primit uric pentru satul Leoști 311.

ăndari, v. **Constantin** **Leondari**.

ăntie, popă de la m-reă Solca; martor 274

ărda, v. **Leverda**.

ăști, sat, ț. Fălciu; <c. Pădureni, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco Ghianghea 311.

ădat, vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 87, 270, 437.

ăș, sat, <ț. Bacău; azi Letea Veche, c. ~, m. Bacău> 391.

ăli, podul ~, punct pe hotarul satului Culișăuți 181.

ăleul din Prăjești, soțul Dochiei, tatăl lui Vicol, al lui Ipatie ș.a. 115.

ăleurdă, tatăl lui Grigore 320.

ăleuțești, sat, <pe Valea Albă, ț. Neamț; j. Neamț> 199; ocină dăruită de Tudora lui Nechita din Vîrtop 404.

ăleverda, sat, ț. Hirlău; <Leorda, c. ~, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.

ălie din Părtănoși; vecinii lui ~ 211.

Liescul, v. **Giurcea** **Liescul**.

ălihaei, top. la Bombotești 234.

ălimpedea, braț al Bistriței; vad de moară pe ~ 391.

ălinești, seliște, ț. Vaslui; <în or. Negrești, j. Vaslui>; întărită lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 316.

ăliov, oraș, <R. S. S. Ucraineană>; biserica Schitul Mare din ~, terminată de Miron Barnovschi 333.

Lisa, v. **Urita** **Lisa**.

ăliudești, sat, <ț. Vaslui; în Birzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; a **ăpăra** parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Nicoară diac 430.

Lococi, v. **Lucoci**.

ăloghina, fiica Măgdălinei, nepoata Lupei; vinde ocini din Albotești 184.

ăloghina, sora lui Lupan vistiernic; vinde ocină în Scobențeni 101.

ăloghina, soția lui Ionașco, mama lui Ștefan, a lui Tănăsie ș.a.; vinde și dăruiește curături la Straja 129, 296.

ălogofeteni, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească; c. Năvirneț, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394.

Logoș, v. **Vasilie** **Logoș**.

ălohan din Zărnești; martor 388.

ălolice (Lolice), popă; scrie zăpis 190.

ăluca, copărtaș în Pietriș 163.

ăluca, fiul Irinei; vinde ocini din Unguraș 395.

ăluca, popă, tatăl lui Ion Pravăț 184.

ăluca, popă, tatăl lui Zahariia și al lui Dumitru; vinde ocină din Cernătești 279.

ăluca, tatăl Uritei 126.

ăluca **ăpojar**, tatăl Anușcăi, străbunicul lui Costin, al lui Simion ș.a. 102.

ălucașeni, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Cotiugeni, reg. Cernăuți> 161, 188.

Lucoci, v. **Vasile** **Lucoci**.

ălucașii, uricar; scrie carte de mărturie 233.

ălucașii (Lococi) din Fișinghești, fiul lui Caramiz sau al lui Pătrășcan, tatăl lui Băloș și al lui Vasilie 6, 38.

ălucașii, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți> 361.

ălungani, sat, <ț. Iași; c. Voinești, j. Iași> 150; ocină vindută de Lazor și Toader lui Dima cojocar 150; poiană și prisacă din ~ C.

ălupa, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Cătrinei ș.a.; vinde ocină din ț. Bacău 184.

ălupa, mama Măgdălinei, bunica Loghinei, a Chelsiei și a lui Costandin 184.

ălupan, vistiernic; vinde ocină din Scobențeni 101.

ălupan **ăbotăș** (Bontăș), bunicul sau unchiul lui Miron 100, 101.

ălupe, fiul Armancăi, fratele lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.

ălupe **ăberhei**, martor 190.

Lupoae, v. **Anușca** **Lupoae**.

ălupul, aprod din Rătești; se plinge împotriva diaconului Larion pentru o moară 108.

ălupul, călăraș; martor 15.

ălupul, cupar, ginerele lui Rugină; dă mărturie 311; martor 421; impresoară satul Șendriceni 226, 292; vinde seliștea Răvăcani 149.

ălupul din Fișinghești; martor 6; vinde răzoare din Fișinghești 55.

ălupul, fiul lui Anghel fost cămăraș, soțul Magdei; vinde ocini în Fintinele și vii la Bacău 184, 267.

ălupul, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Mizești 126.

ălupul, fiul lui Mihăilă, nepotul lui Giurcea; vinde vie din Fișinghești 155.

ălupul, șoltuz de Baia; dă mărturie 421.

ălupul, tatăl lui Andreica 395.

ălupul, tatăl lui Toader 203.

ălupul, tatăl lui Vasilie 182, 183.

ălupul, țigan, fiul lui Cobăleanul țigan; dăruit și întărit lui Neaniul vornic de gloată 235.

ălupul **ăl** **ănastei** din Mărișești; își dă ocina din Mărișești pentru a-și plăti capul 282.

ălupul <ăbăcioe>, fost mare vornic de Țara de Sus, pircălab de Hotin; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 270; se judecă și primește întărire pentru vii din Soltănești 103; vinde vii din Fișinghești 56; cumpără parte din Macicăuți 193; martor 120.

ălupul **ăbirlebaș**, țigan fugit 114.

ălupul **ăbogza**, martor; scrie act 111.

ălupul **ăboldur**, fiul lui Boldur, fratele Candachiei și al Nastasiei; vinde parte din Frățești 312.

ălupul **ăcîrnul**, fost spătar din Nicorești, tatăl lui Dumitrașco stolnic 54, 56, 203.

ălupul **ăcochirlă**, martor 257.

ălupul <ăcoei>, vornic mare al Țării de Jos; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 87, 91, 93, 174, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 329; adeverește zălogirea unei ocini 185; martor 42, 144.

ăvasile <ălupul>, domn al Moldovei; acordă scutiri Mitropoliei Sucevei 112, 327, clerului 207; vinzare în zilele lui ~ 330.

ălupul **ădirlău**, martor 428.

ălupul **ăhăbășeseul**, diac; scrie: acte domnești 214, 395, zăpis 397.

ălupul **ălea** din Măceșeni; cumpără parte din Cernătești 279.

ălupul **ăpăulel**, martor 188.

ălupul **ăpopeseul**, cumnatul lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a.; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

ălupul **ăprăjeseul**, postelnic, fost ~, fiul lui Nicoară Prăjeseul vistiernic; dă mărturie 42, 87, 140, 270, 278; dă mărturie hotarnică 163; martor, 149, 290; cumpără ocini din Cobeceni, Săoani ș.a. 12, 32, 80, 142, 145, 236, 243, 310; vinde satul Jucica 34; împarte cu fratele său satul și vecini

din Războieni 162, 170; face schimb de vii 110;

clucer; primește întărire pentru seliștea Dădești 376; cumpără ocini din Săoani 374, 435, 437.

Ipul Stroescu din Stroești; martor 361.
Ipul > Stroiei cel bătrîn, logofăt mare, soțul Păscălinei 184, tatăl lui Ionașco Stroici 371; a cumpărat satul Onutul de Sus și a primit întărire 156, 241, 371; ispravnic al unui act 249.

Ipul Șepteliei, martor 371.

Ipul Talpă, comis; face schimb de ocini 36.

Ipul Zbireea, vărul lui Sima; dăruiește m-rii Secul casă, vii și pămînturi 72. *vov*, v. Liov.

M

Maia, fiica lui Pinteș ȧigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Maier, cojocar din Vaslui; martor 221.

Maichidon, din Cudrești; martor 22.

Maicăușii, sat, < ȧ. Orhei; R. S. S. Moldovenească, Mașcăuți, c. ~, r. Dubăsari >; ocină vindută de Bogdan, fiul Stancăi, lui Lupul fost mare vornic 193; în descriere de hotar 169.

Maicovei, diac din Cruce; martor 320.

Maicovei din Vitănești; dă mărturie 183.

Maicovei, ȧigan, tatăl lui Petrica; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.

Maesim din Călimănești; dă mărturie 245.

Maitei, martor 388.

Maitei, ȧigan; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.

Maitei (Maiteiu), vătaf de ȧigani; intervine pentru răscumpărarea de la moarte a unor ȧigani 90, 414.

Maitei (Maiteiu) **Roșca**, negustor din Birlad; hotarnic 109, 141, 144; dă mărturie 183, 245, 263--265; martor 182; primește întărire pentru satul Bălănești 152.

Maiteiu, fiul lui Stiiian din Gănești; vinde ocină din Dragsini 138, 276.

Maiteiu, martor 388.

Maiteiu, scrie carte de mărturie 90, zapis 330.

Maiteiu, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 323.

Mailliu Suriei din Săcuieni, tatăl lui Toader, al Măricăi ș.a.; cumpără ocină din cutul Durducești 369.

Magda, mama lui Avram 339.

Magda, mama lui David 227.

Magda, soția lui Lupul; se judecă pentru vii la Bacău 267.

Magdalina, v. **Măgdălina**.

Magdalina, mama Candachiei 312.

Magdalina, mama Chelsiei, a Loghinei și a lui Costandin 184.

Maiea, mătușă lui Fetion din Bogdănești; partea ei vindută 368.

Mailatri, v. **Gheorghii** ~ și **Molseiu** ~.

Mal, v. **Costandin Mal**.

Malaiu, v. **Iftimie Malaiu**.

Maleoci, pircălab de Hotin; primește întărire pentru ȧigani 286.

Malici, v. **Condrea Malici**.

Malul Alb, top. în hotarul ȧirgului Tecuci, < ȧ. Tecuci; azi Malul Alb, sat, c. Drăgănești, m. Tecuci, j. Galați > 203.

Manciu, vistiernicel; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.

Manciu **Pribagul**, primește întărire pentru parte din Stănigeni 294.

Mane, pitar, vinde loc de casă din Hăsnășeni 314.

Manea, tatăl lui Ionașco 383.

Manea Mogoșeseul, bunicul sau străbunicul lui Simion, al lui Toader ș.a. 271.

Mangoș, v. **Ion Mangoș**.

Manolache, vameș mare; zălogește vii de la Copou 321; ține părți de sate zălogite 430.

Manole, fiul Nastasiei, cumnatul lui Ionașco și al lui Ștefan Hrincovi; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

Manole, fost pircălab; se judecă pentru satul Childești 40.

Manole, tatăl lui Gheorghe 135.

Manoleș, v. **Ihnat Manoleș**.

Manoli Potlog, posesor al unui act 166.

Marco din Arjavintă; dă mărturie 241.

Marco din Brătîla; cumpără părți din Mănești 92.

Marco, fiul Vasutcăi, strănepotul lui Luca Pojar; vinde ocini din ȧibănești 102.

Marco, popă din Hălăucești; dă mărturie 167.

Marco, șoltuz de Orhei; dă mărturie 309.

Mareu, pitar din Bogdănești; dă mărturie 115.

Marcu Gagea, fiul.....; vinde ocină din Ghidușeni 308.

Marcul Julfă se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.

Mardan din Vereșani; dă mărturie 288.

Mareș din Nănești; vinde ocină din Tomcești 323.

Marga, fiica lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.

Marghita, v. și **Mărghita**.

Marghita, soacra lui Bulai; vinde ocină din Miercești 322.

Maria, v. și **Măria**.

Maria, bunica lui Ursul comișel, a lui Orăș diac și a lui Costantin diac; vinde ocini din Verșești, Seliște și Sperlești 256.

Maria, fiica Antemiei; vinde ocină din Văsiești 69.

Maria, fiica Anușcăi din Poloceni; dăruiește ocină din Poloceni lui Rusul vistiernic 78.

Maria, fiica lui Beldiman logofăt; primește întărire pentru Negoști, vii la Cotnari și o casă la Suceava 290.

Maria, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște; vinde ocini din ȧ. Bacău 184.

Maria, mama lui Gheorghe fost ceașnic și a lui Ihnat 93, 94.

Maria, nepoata Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.

Maria, soția lui Scherlat; primește danie seliștea Bălăceni 218.

Maria, ȧigancă, soția lui Onaca ȧigan; întărită lui Ionașcu Prăjescul 41.

Maria (Măria, Măria) **Buciașea**, soția lui Dumitrachi Chiriță postelnic; dăruiește satul Vinători m-rii Bisericieni 424, 433; confirmă dania 434.

Marica (Măriica), fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.

Marica, mama Sofroniei și a Grozavei 140.

Marica (Mărița), soția lui Dumitrașco Fulger, fiica Nastasiei, primește întărire pentru satul Răchiteni 255; cumpără părți din Iugani, Tămășeni ș. a. 250.

Marica, soția lui Dumitru Puiu, fiica Soloncăi; vinde un sat din ȧ. Bacău 184.

Marie (Mărie), fiica Simei, nepoata Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.

Marila, doamnă din Polonia; împrumută bani de la Miron Barnovschi 333.

Marila, fiica Gafiței; dă mărturie 140.

Marila, fiica Mariei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Marila, fiica lui Toma, nepoata lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini cumpărate și moștenite în Ivănești 436.

Marila Cornii din Bălotești; se judecă pentru parte de ocină 99.

Marlian, socrul lui Stan 308.

Marileca, fiica Erinei; dă mărturie 140.

Marileca (Mărica), soția lui Orăș fost hatman; dăruiește m-rii Bistrița vii la Bacău 198, 267.

Marileca Ihnătoae, soția lui Ihnat Manoleș; vinde ocină din Șendreni 227.

Marișța, mama lui Ursul 42.

Marin din Găgești; martor 6.

Marinea, fiica lui Irimia, sora Solomie; vinde jirebie 422.

Marinea (Mărinca, Mărița), doamnă, soția lui Ioan voievod; primește în folosință satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; i se ia cu sila satul Răchiteni 255.

Mărița, mama sau soacra Mariei; cumpără parte din Făureni 115.

***Marmurișii**, sat, < ȧ. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, lângă Mogoșești, c. ~, reg. Cernăuți > 361.

Marta, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion; vinde ocină din Coșești 44.

Marta, fiica lui Ursul, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Marta, soția lui Mîndru, mama lui Cîrstea și a lui Danciul 93, 94.

Martin Foloși, șoltuz de Trotuș; dă mărturie 339.

arușea, sora lui Simion Pilipovski; im-
parte cu rudele ocini moștenite 166.
Iastaticel, sat, < ț. Birlad; la nord de Zor-
leni, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută
de Marica, fiica lui Ifirim și nepoții ei lui
Pintea și Boul 132 și întărită acestora
228; ocină vindută de Irina lui Scherlet
și Tudorachi 336.
Matei, v. și **Maftel**, **Mătei**,
Matei (Mătei), popă din Suceava; martor
205, 206.
Mateuți, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldo-
venească, c. ~, r. Rezina >; dăruit de
Enache postelnic m-rii Sf. Sava din
Iași 307.
Matheiu, v. **Maftel**.
Matilaș, popă, dă un cal pentru plata capului
unui hoț 408.
Mavrie, grec, tatăl Smăragdei, al Cuconiței
ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
Maxim, v. și **Maesim**.
Maxim Popovici, martor 197.
Maxin din Mogoșești; martor 9.
Maxin, paharnic din Călimănești; dă mărturie
263.
Maxin Buzea din Băloșeni, tatăl lui Ionașco
428.
Maxin Udrea, tatăl lui Gavril și al lui Isac 210-
211, v. **Ion Măcău**.
Măceșeni, sat, < ț. Covurlui; Măcișeni, c.
Corni, j. Galați > 279.
Măciucă, v. **Ioachim Măciucă**.
Mădărjecl, sat, < ț. Cirligătura; Mădirjac,
c. ~, j. Iași > 163.
Mădălina din Bordușești; partea ei vindută 18.
Mădălina, fiica lui Ionașco, nepoata lui
Mihul medelnicer; vinde ocini din Bu-
joreni, Pipărcani și Băcsănești 132, 228.
Mădălina, fiica lui Mavric grecul, sora
Smăragdei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină
din Dărmănești 7.
Mădălina, soția lui Platon pitărel din Hreasca,
fiica lui Eremia Tetea; vinde ocină din
Petiia Mare 91, 97.
Măgura, munte, < ț. Neamț >; hotarul Bra-
niștii m-rii Pîngărați 123.
Măgura Mare (Măgura, ~ Putnei), pe Putna,
ț. Putna, în hotarul satelor Vitănești,

Găgești și Scorțești 127, 182, 183, 192,
320; locuri dăruite Schitului de la Măgura
Putnei 19.
Mălea, soția lui Vărlan; cumpără părți din
Cincești 431.
Mălai, v. și **Malai**.
Mălai (Mălaiu), v. **Drăgan Mălai**.
Mălaiu din Vaslui; martor 14.
Mălăești, sat, < ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași >
428.
Mălești, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldove-
nească, Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rî-
ceni >; fost al lui Isac Balica hatman,
dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 409.
Mălin, ginerele lui Băltianol; martor 79.
Mălița, mama Todosei 309.
Mănișă Pilipovski, tatăl lui Simion Pilipov-
ski, al Nastasicăi ș.a. 166.
Mănăstirea lui Iașeu, < ț. Suceava; în Ițcani,
cartier or. Suceava >; loc de moară
întărit ~ 67.
Mănăstirea Sfântul Gheorghie, de lângă Vaslui
metoh de m-rii Zograf; primește întărire
penru țigani D.
Mănăstirea < Văleni > (de peste Bistrița),
ț. Neamț; < în Văleni, m. Piatra Neamț, j.
Neamț >; hram, primește întărire pentru
parte din Dănești 133; poslușnici 401, 432.
Măndăcăuți, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucrai-
neană, Mendicăuți, c. ~, reg. Cernăuți >;
ocină împărțită între Ionașco și Gheorghe
Jorea 10.
***Mănești**, sat, pe Tazlău, < ț. Trotuș; lângă
Brătila, c. Helegiu, j. Bacău >; în hotar
cu Zeameș 92; ocină vindută de Arhip
fost cămăraș lui Marco din Brătila 92; in-
tărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea
234.
***Mărești** (Miercești, Mircești), numit înainte
Grozești 196, sat, < în hotar cu Tecuci,
ț. Tecuci; j. Galați > 282; ocini vindute
de Tudora lui Cazacul cămăraș 196, lui
Nica cupeș din Focșani 322.
Mărghita, mama lui Petria din Neamț 110.
Mărghita primește bani pentru case din
Săoani 374.
Mărgineni, sat, < ț. Bacău; ~ Răzeși și ~
Munteni, contopite sub denumirea Măr-

gineni, c. s. ~, m. Bacău > 128, 391,
400.
Măria, mama lui Fetion 368.
Măria, sora lui Costa; cumpără părți din
Piticiani 190.
Măria, soția lui Necula lui Crucian; cumpără
părți din Periați 268.
Măria Grozăvoae, mama Dobrei 127.
Mărica, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde
ocină din Săcuani 198.
Mărica (Măriica), fiica lui Ifrim vistiernicel;
vinde ocini din Bujoreni, Pipercani, Băc-
sănești ș.a. 132, 228.
Mărica, fiica Ilenci, nepoata lui Petrea;
vinde ocină din Iadumirești 184.
Mărica, fiica Ioanei, strănepoata lui Giurcea
Necșul; vinde ocini din Cincești 431.
Mărica, fiica lui Ion Cotăi; vinde jumătate
de jirebie din Petiia Mare 438.
Mărica, fiica lui Maftiu Surici din Săcuiani;
dă mărturie 369.
Mărica, mama Annei și a Palaghiei 310.
Mărica, mama Todocăi 341.
Mărica, nepoata lui Miron fost clucer; vinde
ocină din Drislive 204.
Mărica, sora lui Mirăuță 227.
Mărica, sora lui Tomeghiu; vinde ocină din
Antălești 421.
Mărica, soția lui Gheorghe din Spătărești;
zalogește o casă 421.
Mărica, soția lui Gliga din Cuciuța 189.
Mărica, soția lui Grigore din Borăști, fiica
lui Ionașco din Țibănești; se judecă pentru
niște sate 430.
Mărica, soția lui Istratie; cumpără părți din
Cincești și sălașe de țigani 431.
Mărica, soția lui Verdișu; se judecă pentru
ocină din Chirișomu 339.
Mărica Tărieoari, se judecă pentru vii de la
Soltănești 103.
Măricuța (Măricuța), mama Anghelinei 233
257.
Măricuța, soția lui Costantin vornic de gloată,
fiica Gaftonei Nebojatcoae; cumpără parte
din Ecușeni 164.

Mărie, soția lui Gligorcea croitorul; vinde
vie de la Copou 58.
Măria din N...; a vindut ocină din Făureni
115.
Măria, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giur-
cea Liescul 38.
Măria, fiica lui Mihăilă; vinde ocină din
Popi 93, 94.
Măria (Mărica), nepoata lui Ifrim vistiernicel;
vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani,
Băcsănești ș.a. 132, 228.
Măria (Mărica), sora lui Andronic; vinde
vad de moară pe Putna 183.
Măria, soția lui Andronic din Vitănești,
fiica lui Ilie; vinde un pământ din Fișin-
ghești 15.
Măria Bunoae, sora lui Văscan, a lui Gli-
gorie ș.a.; vinde vad de moară din hotarul
tirgului Tecuci 203.
Măria, fiica Bălaiei din Văleni, nepoata
lui Ion stolnic; vinde ocină din Văleni 337.
Măria, fiica lui Gheorghe; vinde ocină din
Scobentești 100, 101.
Măria, fiica lui Nistor sau Lucoci, străne-
poata lui Giurcea Liescul; vinde ocină
din Fișinghești 38.
Măria, fiica lui Ștefan vornic; dă mărturie
140.
Măria, soția lui Ștefan din Iași, fiica lui
Ioachim Măciucă; cumpără loc de casă
în Iași 330.
Măria, țigancă, fiica lui Grigorie țigan;
întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Măria, fiica lui Dăniil din Volocșani; dăru-
iește ocina sa din Irești m-rii Vizantia 127.
Mărișești, sat, < ț. Putna; or. Măreșești,
j. Vrancea >; ocină dată de Lupul al
Nastei lui Drăguș pentru plata capului 282.
Măria Iorășoala, mama lui Gheorghe Corop-
ceanul 229.
Măriuca, fiica Candachiei, nepoata lui Con-
standin și a Elincăi; vinde părți din
Hlăpești 102.
Măriuca, mama Irinei 119.
Măstăcanul, sat, ț. Bacău; < Mastacăn, c.
Borlești, j. Neamț >; ocina lui Dumitru
Buhuș logofăt al treilea, întărită 234.
Măstăcani, top. la Bombotești 234.

Mășcani, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, între obârșia Căinarului și Nistru, r. Dondușani >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 307.

Iățu, v. **Petrea Mățu**.

Iățu, tatăl lui Petrea 284.

Iăței, v. **Matel**.

Iățelu dă mărturie 115.

Iățeu, vinzător în Scobențeni 100, 101.

Iățeu, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

Iățias, v. **Gavrilaș Mățias**.

Iățeani, sat, < probabil ț. Adjud; între Corbasca, c. ~, și Gherdana, c. Tătăraști, j. Bacău > 284.

Iechicea, țigancă, fiica Odochiei țigancă; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Iedeleana, fiica lui Gavril fost staroste, mama Gaftonei și a lui Varticu 43.

Ieftodie, v. **Miftodie**, groapa lui ~.

Ieșăuți, sat, < ț. Suceava; Milișăuți, c. Bădeuți, j. Suceava > 299; jumătate de sat vindută de popa Aftanasie lui Evloghie episcop de Rădăuți, iar altă jumătate vindută de Dumitru din Tureatca a celuiiași episcop 367.

Ietle, diacon de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.

erăuță, v. și **Mierăuță**, **Mirăuță**.

erăuță, pircălab; primește ocină din Bălișești pentru plata capului 221.

eshănești (Mesehenești), sat, < ț. Roman; Misihănești, c. Roșiori, j. Bacău > 230, 231, 233, 257.

eshenescul, v. **Avram Mesehenesul**.

iazăpăresimi, sărbătoare; termen de plată 9.

lea, mama Anghelinei 318.

lești, sat, < ț. Tutova; contopit cu Gherghești, c. Gherghești, j. Vaslui > 245, 263.

ielăușeni, sat, < ț. Roman; c. Butea, j. Iași >; act scris la ~ 310.

Ielești, sat, < ț. Adjud; lângă Șișcani, or. Adjud, j. Vrancea > 284.

icnici, v. **Lefter Micnel**.

ieotiei, fiul lui Ursu Bărboiu; vinde ocină din Șendrești 85.

icul, v. **Vasilie Micul**.

Micul, tatăl lui Ionașcu Văliște, al Lupei ș.a. 184.

Micul, top. la Procelnici 125.

Midillan, fiul lui Todir, nepotul lui Goian; vinde ocină din Huși 131.

Mierăuță din Hăsnășeni; dă mărturie 26.

Mierăuță (Mirăuță, Merăuță), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 42, 90, 93, 309, 414; hotarnic 169.

Miercești, v. **Mircești**, sat.

Mierla, mama lui Pătrașco 34.

Miftodie (Meftodie), groapa lui ~, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Miha, vameș din Troțuș; martor 7.

Mibaciu, unchiul lui Ștefan, bunicul lui Adam 368.

Mihal, unchiul lui Crețul 368.

Mihal, vornic de Brlad; dă mărturie 61.

Mihal Ungurul, cumpărător în Băloșeni 428.

Mihalaș, grec; martor 7.

Mihail, v. și **Mihăllă**.

Mihail, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.

Mihail, cumpărător al unei ocini din Țutcani 157.

Mihail, egumen al m-rii Neamț 303.

Mihail (Mihăllă), fratele lui Iurașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Mihail, ginerele Cimbalei; cumpără și vinde ocină din Dragsini 263.

Mihail (Mihăllă), popă din Siret; martor testamentar 291.

Mihail, vistiernic; dă mărturie 16; scrie zapise 73, 326.

< **Mihail** > **Fortuna**, comis; dă mărturie 329; a dat niște boi lui Miron Barnovschi 333.

Mihail și Gavril, hram al unei biserici din din Suceava B.

Mihalu, martor I.

Mihalu, grec; martor 111.

Mihalu Soel, soltuz de Troțuș; dă mărturie 95.

Mihal, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Mihalaehi, paharnic; hotarnic 184.

Mihaleău (Mihalcăuți), sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Mihăileanca, c. Belousovca, reg. Cernăuți > 225;

jumătate de sat împărțită între Simion Pilipovschi și Marușca 166.

Mihaleea, diac; scrie: act domnesc 109, carte de mărturie A.

Mihaleea Baci, fost armaș, fiul lui Pătrașco Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocini din Tirzii, Dănceni ș.a. 69, 305.

Mihali, diac; scrie zăpis 111.

Mihăiești, sat, < ț. Suceava; c. Horodniceni, j. Suceava > 288.

Mihăilaș, fiul lui Beldiman logofăt; primește întărire pentru Negoiești, vii la Cotnari și casă în Suceava 290.

Mihăilașea, top. la Peșterea 169.

Mihăllă din Bodești; martor 322.

Mihăllă din Clipicești; martor 15.

Mihăllă din Spătărești; casa lui zălogită 421.

Mihăllă, sulger din Dăjeni; martor hotarnic 150.

Mihăllă, tatăl lui Lupul 155.

Mihăllă, tatăl Măriei 93, 94.

Mihăllă, vinzător în Bogdănești 309.

Mihăllă, vinzător în Fișinghești 55.

Mihăllă, vinzător în Petița Mare 91, 97.

Mihăllă Dodan, bunicul Dobrei 127.

Mihăllă Unbraru, răzeș din Rădeni; impre-soară ocină din Rădeni 219.

Mihălaehi, sluga lui Grama mare stolnic; scrie zăpis 227.

***Mihălești**, sat, < pe Siret, ț. Adjud; lângă Pădureni, or. Mărășești, j. Vrancea > 284, < Mihnea >, v. **Radu <Mihnea>**, domn.

Mihnea dă mărturie 95.

Mihul, v. **Dumitrașco Mihul**.

Mihul, medelnicer, bunicul Măgdălinei și a Anghelinei 132, 228.

Mihul, tatăl lui Andreiu și al lui Vasili 53.

Miharea, popă din Mădărjaci; martor hotarnic 163.

Mijloceni, parte din moșia satului Bordușești 18.

***Milcinești**, sat, ț. Cîrligătura; < lângă Popești, c. ~, j. Iași >; dat de m-rea Voroneț lui Ionașco Jora în schimbul se-liștii Mușinții 16, 73, 117, 326.

Milcov, pîriu, < afluent al Putnei >; hotar 53—55, 72.

Miletin, pîriu, < afluent al Jijiei >; sat pe ~ 140.

Miletin, top. la Culișăuți 161.

Mira, tatăl (mama?) lui Andrei 308.

***Mirăești**, sat, ț. Tecuci; < lângă Liești, c. ~, j. Galați >; dăruit de Enachie postelnic m-rii Aroneanu 237; slujitori domnești opriți să între în ~ 410.

Mirăuță, v. și **Mierăuță**.

Mirăuță, fiul lui Coșăscul; martor 370.

Mirăuță, tatăl lui Costantin, fratele Măricăi; martor 227.

Mirăuți, diac din Băloșești; dă mărturie A.

Mirca, v. **Gavril Mirca**.

Mirca, v. **Ion Mirca**.

Mircea, tatăl lui Erhan (?) A.

Mircești (Miercești), sat, < ț. Putna; Miercești Vechi, c. Vânători, j. Vrancea >; ocini vindute de Marghita, Stan ș.a. lui Nica cupeț 32.

Mireioaia, mama lui Erhan (?) A.

***Mirești**, sat, < ț. Hirău; lângă Albești, c. ~, j. Botoșani > 338.

Miron, bunicul Todosiei; partea lui din Vașcăuți vindută 309.

Miron, fost clucer, fiul lui Gligore clucer și al Sarei, tatăl Eftimiei, socrul lui Toma mare sulger; cumpără părți din Drislive și Dănești 204, 206.

Miron din Găgești; dă mărturie 183.

Miron din Iurghiceni; dă ocina lui Costin pentru dajdea acestuia 21; martor 20.

Miron, fiul Irinei, fratele lui Nicoară; vinde jumătate din Negrești 316.

Miron, ginerele Leanței; vinde un țigan 286.

Miron, nepotul lui Lupan Botăș; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

Miron, tatăl Palaghiei, bunicul lui Gavril și al lui Gligorie 22.

Miron Barnovschi (Barnovschi) **Moghila** (Molvilă), domn al Moldovei; dăruiește sate 28, 31, 59, 325, 347; întărește scutiri Mitropoliei Sucevei 327; judecată înaintea lui ~ 406; hotărnicire în zilele lui ~ 169; moară dărîmată în zilele lui ~ 67; a luat cu sila sate pe care apoi le-a dăruit m-rii Birnova 255, 298, 433; testamentul lui ~ 333; acte de la ~ 52, 59, 85, 100—102, 123, 124, 156, 169, 213, 225, 253, 283, 382, 407, 424, 430.

Miron Ciogolea, fratele lui Pătrașco Ciogolea; primește danie satele Dușmanul Mare și Dușmanul Mic 394.

Miron Roibanu, răzeș din Lungani 150.

onescul, v. **Ionaseo Mironescul**.

ail, martor 308.

sești, sat, ț. Iași; < înglobat în Mălăești, c. Gropnița, j. Iași >; cumpărat și întărit lui Eustratie logofăt 126.

rofan, episcop de Huși; participă la hotăriri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 389, 424; dă mărturie 335; martor 367.

rofan, martor 4.

ropolla Sucevei 37, 193; primește danii, 104, întăriri 3, 75, 355, 360, scutiri 112, 232, 327, 356, 381, 427; biserica ~ Sfântul Gheorghe și Sfântul Ioan cel Nou 104; v. și **mitropolit**.

in din Culișeuți; martor hotarnic 161.

drul, deal la Cotnari; vie pe ~ B.

drul, soțul Martei, tatăl lui Cirstea și al lui Danciul 93, 94.

jea, v. **Ionaseo Minjea**.

zatul, v. **Avram Minzatul**.

zea, fiul lui Andronic; vinde ocini din Hălmăgești 176, 177.

oșie, sat, ț. Orhei; < R. S. S. Moldovenească, lângă Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei > 309.

ghila, v. **Costantin ~**, **Ieremia ~**, **Miron Barnovsehi ~**, **Moise ~**, **Safta ~** și **Simion ~**.

ghilova, v. **Peșterea**, sat.

gildea, v. **Gilgoraseo Mogildea**.

yldea, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dracsini 245.

ylan, martor 313.

goșăști, sat, ț. Vaslui; < azi Ipatele, c. ~, j. Iași >; ocini împărțite între Stratul Bolea și popa Simion cu rudele lui 271.

goșescul, v. **Manea Mogoșescul**.

goșești, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; ocină vindută de Orheianul ș.a. lui Isac de Sinehău 361, 378.

goșești, sat, < Neamț; lângă Costișa, c. ~, j. Neamț > 9.

goșești, sat, < ț. Suceava; c. ~, j. Iași > act scris în ~ 167.

ise (Moisi) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, văr primar al lui Constantin

Moghila voievod 382; dăruiește sate, iazuri ș.a. 64, 114, 126, 235, 340, 342, 346, 364, 365, 385, 394, 405, 409, 411. D:

întărește sate moștenite, împărțite, cumpărate, schimbate 348—350, 355, 357 358, 362, 366, 371—373, 376—380, 382, 384, 386, 387, 390, 392, 395, 400, 402, 403, 407, 414, 415, 417, 418, 420, 421, 422, 424, 430, 431, 436, 438, II;

dă cărți de apărare 343, 375, 412, 432; acordă sau întărește scuturi Mitropoliei 344, 345, 356, 360, 381, 427, Episcopiei de Huși 354, clerului 389, 429, unor boieri 419;

judecă pricini 396, 430;

poruncește slugilor domnești să nu învâluiască sate 351, 353, 359, 401, 410, 423, să urmărească țigani fugiți 383, să cheme oameni la judecată 399, să oprească ocinile unor datornici 420, să apere drepturile unor mănăstiri 363; poruncește să se rejudece pricini 335; poruncește locuitorilor satelor mănăstirești să asculte de mănăstiri 426;

întărește închinarea m-rii Galata către Patriarhia din Ierusalim 347;

dă un așezământ de conviețuire a clerului mănăstiresc 413;

impresurare de ocini în zilele lui ~ 118; piră în zilele lui ~ 82; ocină luată în zilele lui ~ 175; bani dați în treaba țării în zilele lui ~ 116;

acte de la ~ (prima domnie) 33, 38, 45, 59, 96, 101, 116, 123, 124, 126, 137, 184, 213, 225, 275, 301, 316, 382, D; pretinse acte de la ~ 264, 265; destinat 433.

Moiseiu, fiul lui Ion; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

Moiseiu Mailatri, martor 325.

Moisan, v. **Coste Moisan**.

Moisanul, v. **Toma Moisanul**.

Moisășcul, v. **Rați Moisășcul**.

Mojte, vătaf, tatăl lui Zaharia 397.

Moldova, riu; sate pe ~ 40, 167, 199, 287, 288, 395, 418; vad de moară pe ~ 167.

Moldova, țara ~: passim.

Molneștilor, bătrînul ~, în Speriați 268.

Molodeț dă mărturie 437.

Molofeiu, v. **Ion Molofeiu**.

Moncean, v. **Ion Moncean**.

Moschielu, fost pircălab, fratele lui Ionaseo 37.

Moscul, iezar rus; ucis de tilhari 287.

Moșea, v. **Ion Moșea**.

Motășu, popă; martor 370.

Moțoc, v. **Iacob** (Iacov) ~, **Lazor** ~ și **Nicoară** ~.

Movilă, v. **Moghila**.

Movileni, sat, < ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași > 163, 310; a patra parte întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Movileștilor, familia ~ (menț. tirzie) 146.

Mozălt bașa, turc din Iași; martor I.

Muncei, munte, ț. Trotuș; < probabil lângă Grozești, c. ~, j. Bacău >; loc de vie, grădini și fînețe întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Muncei, poiană, < pe Cracău, ț. Neamț; j. Neamț >; vindută de Ghearghiță păhărniceștii lui Pătrașco Bașotă 139, 178.

***Muncel**, sat, < ț. Bacău; lângă Rediu, c. ~, j. Neamț > 111.

Muncel, sat, < ț. Suceava; Muncelul de Sus, c. Mogoșești — Siret, j. Iași > 167.

Muncelul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-riilor Bisericiani 87 și Pingărați 123, 124, 147, 172, 270, 382.

Muncelul Mare, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Munteanul, tatăl lui Cozma și al lui Bălan 91, 97.

Muntele Athos, munte < Grecia >; m-re de la ~ D,

Muntele Lung, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123.

Muntele Mare, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Muntianul, martor 79.

Mura, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.

Murat, țigan; vindut 431.

Murgină (Murgică) din Cucuiți; martor 15, 320.

Murguleț, v. **Ieremia** ~ și **Ipatie** ~.

Mustea, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Musteață, v. **Gavril Musteață**.

Mușea, bunicul lui Simion 308.

***Mușetești**, sat, < pe Siret, ț. Neamț; lângă Șerbănești, înglobat în m. Bacău > 391.

Mușini, seliște, ț. Suceava; < Mușenița, c. ~, j. Suceava >; dată de Ionaseo Jora în schimbul seliștii Milcinești a m-rii Voroneț 326.

N

Nachie, v. **Enachi Goian**.

Nacul, dregător de Tomești; trimis de marele logofăt să asiste la o cercetare 292.

Nacul, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tudoran; vinde ocină din Săoani 142, 145.

Nacul dă mărturie 329.

Nacul, negustor din Birlad, fiul lui Iane; dă mărturie 245, 337; cumpără vad de moară din Vitănești 182, 183.

Nacul, păhărniceștii din Dăjeni; martor hotarnic 150.

Nacul Seehilus din Procelnici; martor hotarnic 150.

Nasta, v. și **Nastea**.

Nasta, bunica Tudorei 404.

Nasta, mama lui Costin, a lui Simion ș.a. 102.

Nasta, mama lui Lupu 282.

Nasta, mătușa lui Adam; partea ei din Bogdănești vindută 368.

Nastasca, v. **Nastasia**.

Nastasia, fiica lui Boldur, sora Candachiei și a lui Lupul Boldur; vinde parte din Frățești 312.

Nastasia, fiica lui Fetion, sora Antemiei și a lui Drăgan; se judecă pentru parte din Vorovești 249.

Nastasia, fiica lui Gavril, sora lui Vasilie; vinde părți din Ivoești 278, 281.

Nastasia, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebii din Petiia Mare 438

Nastasia, fiica lui Simion Jorea, mama lui Dumitru Buhuș logofăt și a Saftei 10, 140.

Nastasia, mama lui Grigoraș și a lui Costachi 255.

stasia, mama lui Ionașco Hrincoviu, a lui Ștefan Hrincoviu ș.a. 255.
stasia, mama lui Toader 271.
stasia, sora lui Ion; vinde ocină din Iadumirești 184.
stasia, sora Toafanei, a lui Gheorghe și a lui Toma Moșanul; vinde jumătate din Lăcina 274.
stasia, soția lui Dămian; dăruiește satele Rusciori și Jidești m-rii Secul 46.
stasia, țigancă, soția lui Toader Hacio țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
stasia Enculeasa, mama Irinei 149.
stasia Pința, fiica lui Vlad vameș, mătușa lui Sturza și a lui Isac; dăruiește părți de ocină din Tilhărești lui Sturza 415.
stasia (Nastasca), sora lui Simion Pili-povschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
astasia, v. și **Năstasie**.
astasia, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.
astasia, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
astasia, fiica lui Trif; vinde ocină din Săcătura 184.
astasia, cumpărătoare în Cincești 431.
astasia, fiica Anușcăi Lupoae; vinde ocină din Văsiești 69.
astasia, fiica lui Ghiorghe Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
astasia, fiica lui Gliga Hrincoviu, mama lui Dumitrașco Fulger, a Mariței și a lui Manole 250, 298
astasia, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din Tîrzii și Din-ceni 305.
astasia, nepoata lui Pinteia, a Ruscăi și a Sorcăi; vinde ocină din Săoani 437.
astasia, țigancă, fiica lui Gligore țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
astasia, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.
astea, fiica lui Toma pitar; vinde ocină din ț. Bacău 184.
astea, nepoata Nemțeani; vinde ocină din Săoani, 437.
ășul, cumpărător în Dumbrăvița 313.
ăștea Domnului, hram, v. **Dobromira**, m-re.

Nazaria, țigancă, fiica Odochiei țigancă; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Nazarila, soția lui David; cumpără parte din Cincești 431.
Nădăbaieo, tatăl lui Dabija, bunicul Irinei 177.
Nădăbaieo, fost vornic, tatăl lui Eremia, al lui Dumitrașco și al lui Costantin; fiii lui ~ dau mărturie 3; vinde vad de moară în gîrla Putnei 392.
Nădăbaicu, v. **Dumitrașco** ~ și **Erimia** ~.
Nădăbăuți, v. **Nedebouți**, sat.
Nănești, sat, <ț. Putna; c. ~, j. Vrancea> 323.
Năsoești, sat, ț. Bacău; <azi Cetățuia, c. Strugari, j. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghită și frații lui 184.
Năstasie, vinzător în Fișinghești 53.
Năvolocae, top. pe hotarul Tîrgului Frumos 116.
Năvrăpăscul, v. **Gheorghe Năvrăpăscul**.
Năvrăpăscul, vornic; martor 135.
Neacșa, v. și **Niașa**.
Neacșa, sora lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.
Neamț, cetate; pircălabi de ~ 81, 122, 146, 169, 203, 340, 399.
Neamț, m-re, <ț. Neamț; în c. Vinători-Neamț, j. Neamț>; primește cărți de apărare 39; în hotar cu m-rea Secu 147, 346; egumeni 72, 303.
Neamț, oraș, <Tîrgu Neamț> 47, 346; tîrgoveți 110, 406; șoltuz, plrgari, orașeni 340; hotar 147; prisacă 222; ocolul ~ 49, 86, 172.
Neamț, pîrlu, <afluent al Moldovei>; moară pe ~ 47; hotar 172.
Neamț, ținut; sate din ~ 10, 12, 27, 46, 47, 84, 86, 123, 124, 157, 162, 170—173, 178, 185, 197, 234, 290, 368, 382, 424, 434; slugi domnești din ~ 62, 81.
Neanea Buhudaal, martor 268.
Neaniul, v. **Neniul**.
Nebojatcoae, v. **Gaftona Nabojatecoae**.
Nebojateo, socrul lui Costantin vornic de gloată 90, 91, 414, 428.
Nechifor din Bogdănești; martor 368.
Nechifor din Mirești; martor 338.

Nechifor, egumen al m-rii Secul; dă mărturie 303.
Nechifor, fost hotnog din Pădureni; dă mărturie 390.
Nechifor dă mărturie 115.
Nechifor, păhărnice din Șerbești, tatăl lui Toader și al lui Pătrașco; martor 111.
Nechita, v. și **Ursu Nechita**.
Nechita, cumnatul lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.
Nechita din Bulbucani; martor 428.
Nechita din Cățelești; dă mărturie 121.
Nechita din Clipsești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19.
Nechita din Spinoasa; martor 22.
Nechita, fiul Sava din Leutești; se judecă pentru părți din Bădești 199.
Nechita, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Risipeni 158.
Nechita, tatăl lui Ioan și al lui Toader 320.
Nechita, tatăl lui Simion 308.
Nechita, vătaf; dă mărturie 272.
Nechita, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
Nechita, vinzător în Săoani 437.
Nechita Freanț, martor 268.
Necoară, fiul lui Țoga; vinde ocină din Ivănești 436.
Necoară (Necoriță, Nicoriță), fost hatman, bunicul sau unchiul lui Ionașco, al lui Gheorghe și al lui Manole; cumpără părți din Bicani, Balosinești 113, din Galbeni 134; dăruiește părți cumpărate din Galbeni nepotului său Manole 135; soția lui ~ cumpără un loc din Ceucani 109.
Necoară, mortasip din Iași; martor I.
Necoară (Nicoară) fost spătar; vinde un loc din Ceucani 109; martor 308.
Necoară, vinzător în Ciohoreni 272.
Necolalu, călugăr de la m-rea Bistrița 406.
Necoriță, m-re, v. **Iași**, oraș.
Necoriță, v. **Necoară**, hatman.
Necșani, sat, <ț. Hirău; Nicșeni, c. ~, j. Botoșani> 324.
Necșul, v. **Eremia** ~ și **Giurgea** ~.
Necula, v. și **Nicula**.
Necula, v. și **Neculal Catargiu**.

Necula, poslușnic al m-rilor Adormirea din Iași și Birnova; primește scutire de dări și angherii 350.
Necula, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
Necula Belibou, din Galați; martor E.
Necula lui Crucian, cumpără părți din Periați 268.
Necula Gheorma, primește poruncă să asiste la răscumpărarea unei ocini 134.
Neculae (Neculaiu) **Sechil** (Seachil), fost cămăraș, nepotul lui Toader Sechil; vinde parte din Cobeceni 80, 236, 243; dă mărturie A.
Neculai, v. și **Nicolae**.
Neculai, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vilcea și al lui Toader; vinde un răzor din Fișinghești 54.
Neculai dă mărturie 322.
Neculai (Necula) **Catargiu**, vistiernic; vinde satele Vlădicieni și Nădăbăuți 212, 213.
Neculaiu, hotnog; martor E.
Neculaiu Vrabie din Rădeni; martor 341.
Neculceu, căpitan; martor E.
Neculcescul, v. **Vasile Neculcescul**.
Neculești, v. **Trifești**, sat.
Necuța, fiul lui Ion Puileț aprod din Bogdănești; vinde ocină din Bogdănești 309.
Nedebouți (Nădăbăuți), sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Nădăbăuți, c. ~, reg. Cernăuți>; vindut de Neculai Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco, Șoldan mare spătar 212, 213.
Neertatul, v. **Gregorie Neertatul**.
* **Negoești**, sat, pe Orbic, ț. Neamț; <j. Neamț>; întărit soției lui Beldiman logofăt 290.
Negoești, sat, <ț. Troțuș; c. s. Ștefan cel Mare, m. Gh. Gheorghiu-Dej>; slugă domnească din ~ 339.
Negoi, șoltuz de Birlad; dă mărturie 61.
Negoșeni, v. **Negușeni**, sat.
Negrești, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Negreni, c. Mămăliga, reg. Cernăuți>; ocină împărțită între Simion Pili-povschi și Olena 166.
Negrești, sat, ț. Vaslui; <or. ~, j. Vaslui>; jumătate din ~ cumpărată și întărită lui Ghianghea mare logofăt 316.
Negrul din Iași; martor 428.
Negură scrie m-rii Pingărați despre Zosin călugărașul 398.

Negușeni (Negoșeni, Nicușeni), sat, <ț. Roman; c. Roșiori, j. Bacău > 190, 230, 231, 233, 257.

Nemțanul, v. **Ionașco Nemțanul**.

Nemțeană, mătușa Nastei 437.

Nemțșor, pîriu, <afluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Nene din Mihilești; martor 284.

Nenița din Bălotesti; martor 4.

Neniul (Neaniul), pîrcălab; ocină din Onești răscumpărată de la ~ 101;

vătaf mare de ținutul Cîrligătura, fost ~; martor 317, 318.

Neniul, tatăl lui Lazor, al lui Vasile și al Anei 389.

Neniul (Neaniul, Neniul), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 43, 87, 90, 145, 270, 299, 414; martor 135, 164; cumpără părți din Fîrțăști 8, din Hălăseni 391, țigani 13; primește danie domnească satul Sărăuți 224; primește întărire pentru un sălaș de țigani 235, pentru satul Rădiul 393; imputernicit să-și caute țigani fugiți 114.

Nenul, v. **Neniul**.

Nepolocăuți (Nipolocăuți), sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovschi și Olena 166.

Nestor, negustor din Iași; martor 428.

Nestor Dăneș din Ivănești; martor 221.

Niașa, fiica lui Ursul Vartic; dăruiește venituri m-rii Dobromira 148.

Nia, diac; scrie act domnesc 244.

Nia, negustor din Focșani; cumpără și primește întărire pentru părți din Mircești 322.

Nicoară, v. și **Necoară**.

Nicoară, fost armaș, bunicul lui Ionașco Crețul din Șuşmănești 91, 97.

Nicoară, diac din Birzești, soțul Agafiei; se judecă pentru sate 430.

Nicoară din Bălotesti; partea lui din Bălotesti vindută 99.

Nicoară din Găgești; dă mărturie 183.

Nicoară din Șătrăreni; martor 338.

Nicoară, fiul lui Cornea diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.

Nicoară, fiul Irinei, fratele lui Miron; dă seliștea Linești pentru o datorie 316.

Nicoară, tatăl lui Burlă; vinde ocină din Chirșomul 339.

Nicoară, tatăl lui Dumitrașco 437.

Nicoară, vătaf din Mărcești; dă mărturie 282.

Nicoară Brahă, scrie testament 291.

Nicoară Moțoc, vătaf mare de ținutul Dorohoi; dă mărturie 408.

Nicoară Prăjescul, vistiernic mare, fost ~, tatăl lui Lupul Prăjescul și al lui Ionașco Prăjescul 34, 140, 170; primește zălog jumătate din Piscani 140.

Nicolae, v. și **Necolaiu, Neculae**.

Nicolae, proegumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.

Nicolae (Neculai) **Bălțatul** din Girdești, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar; vinde ocină din Dracsini 179, 276; este pîrit pentru ocină din Dracsini 138.

Nicolai, egumen al m-rii Sf. Ilie 12.

Nicolai, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

***Nicoresți**, sat, ț. Neamț, <pe Cracău; j. Neamț>; întărit m-rii Aroneanu 27.

Nicoresți, sat, <ț. Tecuci; c. ~, j. Galați> 56.

Nicoriei, diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.

Nicoriță, v. și **Necoriță**.

Nicoriță, m-re, v. **Iași**, oraș.

Nicula, tatăl lui Florea 162.

Nicula, țigan al m-rii Sucevița, fiul lui Ionașco țigan; fugit 383.

Niculai (Niculaiu), v. și **Neculae**.

Niculai Strătulat, vornic mare (ment. tirzie); autentifică o copie 166.

Nicușeni, v. **Negușeni**, sat.

Nigolici, v. **Gheorghie Nigolici**.

Nil, egumen al m-rii Pingărați 296, 398; dă mărturie 303, 304.

Nipolocăuți, v. **Nepolocăuți**, sat.

Nistor, v. și **Nestor**.

Nistor, fiul lui Caramiz sau Pătrășcan 38

Nistor, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru părți moștenite și cumpărate din Ivănești 436.

Nistor, șoltuz de Troțuș; martor 7.

Nistor, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Nistor, vecin al lui Lie din Părtănoși; vite luate pentru dabila lui 211.

Nistor Focșia, vinzător în Iurghiceni 285.

Nistor Oaleș din Vitănești; dă mărturie 183.

Nistor Suverdeanu, tatăl lui Gavril 100, 101.

Nistor Ureche, mare vornic, fost ~; acte din zilele lui ~ 336; ctitorul m-rii Sf. Paraschiva din Iași 125; dăruiește heleştee m-rii Secul 406; casa lui din Iași 350; hotarul lui ~ de lingă cel al m-rii Secul 147, 172.

Nistoru, cumpărător al unei săpături 370.

Nistru, fluviu 181; sate pe ~ 166, 225, 234, 241; vad de moară pe ~ 309; hotar 161.

Nițul din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Biserici 19.

Nivru, pîriu, la Onut; moară pe ~, hotar 241.

Nirnova, pîriu, <afluent al Prutului>; sat pe ~ 100.

Noaptes, v. **Irimia Noaptes**.

Nohit, călugăr de la m-rea Bistrița 406.

Noorești, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescul lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.

***Nosocova**, sat, ț. Soroca, <pe Nistru; R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani>; al Antemie, soția lui Dumitrașco Mihul 299.

Novae, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Nuor din Zărnești; se dă vecin 388.

O

Oaleș, v. **Nistor Oaleș**.

Oana, v. **Ghiorghii Oana**.

Oana Bac, bunicul lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305.

Oana Echim, tatăl lui Ionașco 370.

Oanea, tatăl lui Pravăț 279.

***Obîrșie**, sat, ț. Neamț, <același cu *Obîrșia, de la obîrșia Văii Albe (?), j. Neamț>; părți vindute lui Bechea pîrcălab 368.

Obîrșie, sat, ț. Tecuci; <Obîrșia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; ocini cumpărate de Coruii comis 115.

Oboroceni, sat, <ț. Roman; c. Heleşteni, j. Iași > 145; preot din ~ 142.

Obratl, v. **Ion Obratl**.

Obreja, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Obrejie (Obriație), bunicul lui Eremia 317, 318.

Obrejie din Iurghiceni; martor 20; dă partea lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.

Obrejie din Scorțăști; dăruiește loc de la Babe m-rii Biserici 19.

Ocea, pădure, în hotarul tîrgului Tecuci 202.

Ocna, oraș, <Țirgu Ocna>; pecetea ~ 339.

Odaia Banului, top. la Dădești 375.

Odochia, v. și **Dochia**.

Odochia Pepeloe, sora Nastasiei Pința 415.

Odochia, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

Odochia, soția lui Orheianul; vinde ocină din Mogoșești 361, 378.

Odochia, țigancă; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Oltuz, pîriu, <afluent al Troțușului>; sat, mori, loc de pive și fierăstraie pe ~ 234.

Ojev, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Ojev, c. Vasiliuți, reg. Cernăuți>; ocină vindută de Pătrașco și frații săi lui Gavrilaş Matiaș vornic 34.

***Olășel**, sat, <ț. Vaslui; probabil lingă Topopești, c. Tăcuta și Tăcuta, c. ~, j. Vaslui>; părți cumpărate și întărite lui Dumitru Buhuș logofăt 234.

Olena, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.

Olena, soția lui Drăgan Mălai; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216; se judecă pentru ele 280.

Olișăști, sat, <ț. Putna; Oleșești, c. Țifești, j. Vrancea>; răzor vindut de Giorce lui Pavel mare logofăt 2.

Oanea din Petia Mare; vinde loc de casă 91, 97.

Oanea, medelnicer din Vovărăești; dă mărturie 246.

naea, tatăl lui Simion 311.
naea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
nașcu, v. **Ionașcu**,
neani, sat, ț. Hirău; < probabil lingă
Băiceni, c. Todirești, j. Iași >; ocini vin-
dute de Costantin vistiernic și Vasile
Roșca vornic lui Gheorghe Roșca vistiernic
157, 210.
nești, sat, < ț. Neamț; Uncești, c. Secuieni,
j. Neamț > 189.
ocioaia, v. **Todosia** ~.
ociul, v. **Gavril Oneiul**.
oiul din Iurghiceni; martor 20; dă partea
lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea
acestuia 21.
oiul **Arpaș**, tatăl lui Eremia 317, 318.
oiul **Iurașoviei** (Iorășescul), pircălab (sta-
roste), fost ~, ginerele lui Orăș hatman;
dă mărturie din Polonia 241; dăruiește vie
de la Bacău m-rii Bistrița 165, 198, 267;
se plinge pentru impresurarea hotarului
Șendricenilor 292.
oiul, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tудо-
ran; vinde ocină din Săoani 142, 145.
oiești, sat, < ț. Cîrligătura; lingă Dumești,
c. ~, j. Iași >; întărit lui Gheorghe Roșca
vestiernic 101.
oiști, sat, ț. Hotin, < pe Ciuhur;
R. S. S. Moldovenească >; părți de
ocină vindute de Isac, fiul lui Gorcea 415.
oișani, sat, < ț. Vaslui; Oniceni, c. ~,
j. Neamț > 246; prisaca m-rii Pingărați,
de la ~ 398.
oiul, fiul Simioncel, tatăl Ilincăi; cumpără
și dă zestre fiicei sale ocină din Dinceni
338.
oișni, sat, < ț. Hirău; Unțeni, c. ~, j.
Botoșani > 324.
oiul din Bogdănești; partea lui vindută
368.
oiutul de Sus (Unotu), sat, ț. Cernăuți;
< R. S. S. Ucraineană, Onut, c. ~
reg. Cernăuți >; ocini împărțite între
Ionașco și Gheorghe Jorea 10; jumă-
tate de sat întărită lui Isac Strcea 156;
moșie stăpînită de Gheorghe, fiul lui
Ionco 241.

Oprea, fiul lui Lazor; vinde un pămînt din
Periași 268.
Oprea, fiul lui Stroe din Fișinghești; pierde
vie pentru o moarte de om 56.
Opra, fiul lui Zaharia, din Scorțăști; dăru-
iește loc de la Babe m-rii Biserici 19.
Oprea, pircălab; martor 15.
Oprina, fiica Stancăi Cimbăloaia, nepoata
Dochiei 263; vinde ocini din Crăești,
Glodeni și Hălmățeni 61.
***Oprășani**, sat (?), < pe Cuejdiu, ț. Neamț;
j. Neamț >; în hotar cu braniștea m-rii
Bistrița 68, 379.
Orăș, diac din Stroești; vinde ocini din Veri-
șești, Sperlești ș.a., face schimb de ocini
256.
Orăș, fiul lui Ionașco Bolea, nepotul lui
Stratul Bolea paharnic; vinde ocină din
Roșiaci 120.
Orăș, hatman, fost ~, soțul Măricăi; a
cumpărat vie la Bacău 165, 198, 267.
Orășani, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană,
Orășeni, c. ~, reg. Cernăuți >;
parte de ocină revenită Greacăi în urma
unei împărțiri 166.
Orble, pîriu, < afluent al Bistriței >; sat pe
~ 290.
Orble, sat, ț. Neamț; < contopit cu or. Bu-
huși, j. Bacău > 105; dăruit de Dumitra
și fiica ei, Cîrstina, m-rii Biserici 84.
Orhel, cetate; pircălabi de ~ 38, 169; vătăf
de sinețari 309.
Orhel, oraș; < R. S. S. Moldovenească,
r. Orhei > 28; șoltuz și pîrgari 309; loc
lingă ~ 169.
Orhel, ținut; sate din ~ 309, 385.
Orhelanul (Orhătanul) din Mogoșești; vinde
ocină 361, 378.
***Orhelul Vechi**, oraș; sat pe locul ~ 28,
169, 385; v. și **Pesterea**, sat.
Orzea, v. **Vasilan Orzea**.
Osița, fiica Irinei; vinde ocină din Ungurași
395.
Ostahie, hoț prins 408.
Otești, sat, < ț. Adjud; probabil Otești, azi
Galeri, c. Horgești, j. Bacău >; parte
cumpărată de Ștefan Drăgan și soția sa 403.

P

Paholei, vecin al lui Lie, din Părtănoși;
vite luate de la Ion Potlog fost vornic
pentru dabila lui 211.
Paisie, egumenul m-rii Agapia; dă mărturie
303.
Paisie, ieromonah; martor 55.
Paladi, v. **Ioan Paladi**.
Palaghia, fiica lui Bantăș fost spătar, ne-
poata Ageroaei; vinde ocini din Ivănă-
țăști, Popșori 253 și Vilnești 259.
Palaghia, fiica Măricăi, nepoata lui Toader
Ferghei; vinde ocină din Drulești 310.
Palaghia, fiica lui Miron, mama lui Gavril
și a lui Gligorie 22.
Palaghia, mama lui Adam; partea ei din
Bogdănești vindută 368.
< Paleologul >, v. **Dumitrachi Chiriță** < Pa-
leologul >.
Panalut primește întărire pentru Trohănești
239.
Pană din Iași; dă mărturie 276.
Pană, grec din Cucoreni; martor 428.
Pană, paharnic; săteni din Zărnești se dau
vecini lui ~ 388.
Pană, stolnic mare; poruncește să fie lăsat
în pace un loc al m-rii Secul 340.
Pană, vistiernic; cumpără și dăruiește satul
Dușești m-rii Golia 396.
Pangarați, v. **Pingărați**, m-re.
Pangratie, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
Panteleiu, v. **Penteleiu**.
Paos, v. **Ionașco Paos**.
Paradis Saula, cumpărător în Băloșeni 428.
Parasca, v. și **Părasca**.
Parasea, nepoata Anușcăi, sora lui Costin,
a lui Simion ș.a.; vinde jumătate din
Țibănești 102.
Parasea, soția lui Zota negustor, mama lui
Sima și a lui Ionașco; cumpără ocină în
Vorovești 249.
Paraschiva, fiica Gaftonei; dă mărturie 140.
Paroava, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Mol-
dovenească, c. ~, r. Edinița >; vecinii
lui Ghianghea mare logofăt din ~ încalcă
hotarele satului Cupcici 289.

Partenie, egumenul m-rii Biserici 46, 300
332, 392; primește danie și cumpără locuri
la Babe pentru a-și face schit 19, 320;
schitul lui ~ 423.
Partenie, egumenul m-rii Bistrița 406.
Partenie, egumenul m-rii Tazlău; dă mărtu-
rie 268; martor 4.
Partenie (Parthenie), egumen al m-rii Voro-
neț 16, 73, 117, 326.
Paseal, negustor din Iași; cumpără și primește
întărire pentru prisacă din Lungani C.
Pașeo, strămoșul Annei, al Aftimiei și al
Palaghiei 310.
Pașeu, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă
pentru parte din Bodești 199.
Patrichi, vistiernic; solicită domnului alun-
garea din satul lui a unui fost copărtaș 82.
Patrichie, cumpărător în Bodești 105.
Pavăl din Căciulați; martor 189.
Pavăl, logofăt al doilea; cumpără un răzor
din Olișăști 2.
Pavăl, martor 15.
Pavăl dă mărturie 115.
Pavăl, fost vornic; mărturie A.
Pavăl, tatăl lui Dumitrașcu 194.
Pavăl Albotă, vornic mare de Țara de Jos, ne-
potul lui Alexandru Lăpușeanu voievod
se judecă și primește întărire pentru
Săpoteni II.
Pavel, diacon de la m-rea Sucevița 290.
Pavel din Clipicești; dăruiește m-rii Biseri-
ceni loc de biserică de la Babe 19.
Pavel din Scobențeni; vinde ocină 100, 101.
Pavel, egumen al m-rii Sucevița 71.
Pavel, fost episcop; dă mărturie 167.
Pavel, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde
ocină din Ivoești 278, 281.
Pavel, fiul lui Dumitru Buză; vinde ocină
din Hlăpești 42.
Pavel, fiul lui Gheorghe Gherghina pitar;
vinde un țigan 371.
Pavel, popă din Conțești; scrie act fals pentru
m-rea Pingărați 87, 270.
Pavel, soțul Grozavei 430.
Pavel Debrici (Debriț), polcovnic de la Mitro-
polie; traduce acte 37, 94, 193.
Pavel Dзамă, martor 313.
Pavel Hăbălieu, tatăl lui Constandin și al
Elincăi 102.
Păeurar din Clipicești; dăruiește m-rii Bise-
riceni un loc de biserică de la Babe 19.

Păcurar, fiul lui Cozma sulger, nepotul lui Toader Băiaș; vinde ocină din Dolhești 168.

Păcurar, fiul lui Hârca; vinde ocină din Bordușești 18.

Păcurar, tatăl lui Gonțea fost vornic 411.

Păcurari, tatăl lui Vasiliu 391.

Pădureni, sat, < ț. Roman; c. Dămieniști, j. Bacău > 390.

Păltiniș, sat, ț. Dorohoi; < c. ~, j. Botoșani >; vindut de Tudori pircălab lui Gavril vornic 188.

Pănteleiu (Pântileiu), v. **Penteleiu**.

Păpare din Vișini; martor 190.

Părasca, mama lui Iosip 308.

Părasca, preoteasă, fiica Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

***Părtănoși**, sat, < ț. Vaslui; j. la sud-est de Tanacu, c. ~, j. Vaslui >; vecini din ~ fugiți 211.

Părul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.

Păs....., fiul popii Sava; se judecă și primește întărire pentru seliștea Crinjani 118.

Păseălina, mama lui Dumitrachi; cumpără părți din Rusi, Doljești și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.

Păseălna, soția lui Stroici logofăt; cumpără un sat 184.

Pașcani, sat, ț. Suceava; < or. Pașcani, j. Iași >; jumătate de sat dăruită și întărită m-rii Hangul 31.

Pătrașco, diac din Iași; scrie acte domnești 33, 258, 407, 410, 417, 423; cumpără loc de prisacă la Berindeești 331.

Pătrașco, diacon din Piatra; martor 406.

Pătrașco din Baia; martor 421.

Pătrașco din Lucovițe; martor 361.

Pătrașco din Zbierăști; martor 9.

Pătrașco, fiul Mierlei, nepotul lui Podolean; vinde ocină din Ojov 34.

Pătrașco, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.

Pătrașco, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni 405.

Pătrașco, fost jitnicer; dă mărturie 87, 270.

Pătrașco, postelnic al doilea; primește întărire pentru Popeni 365.

Pătrașco, tatăl Țonței și al Dumitrei 100, 101.

Pătrașco Bacl, tatăl lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305; partea lui din Bahna vindută 69.

Pătrașco Bașotă, logofăt al doilea, fiul lui Ghiorghită, nepotul Agafiei Ciohoreana; hotarnic 147, 162, 170, 172, 234; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 236, 251, 270, 299; martor 80, 153; răscumpără ocină din Ciohoreni 273; cumpără părți din Bodești, Dăncești ș. a. 178; mare vornic al Țării de Sus; dă mărturie 435; martor 374; cumpără și primește întărire pentru părți din Ciohoreni 416, 418.

< **Pătrașco** > **Boldescul**, pircălab de Bacău; dă mărturie 400.

Pătrașco Boul, spătar mare; boier în sfat 169; dă mărturie 87, 270; revinde lui Nechita ocină din Bodești 199.

Pătrașco Capșea, pitărel, soțul Anghelinei, tatăl lui Simion Capșea 26.

Pătrașco Ciogolea din Ionășești; dă mărturie 167; martor 374.

Pătrașco Ciogolea din Vlădești; dă mărturie 26.

Pătrașco Ciogolea, logofăt al treilea, fratele lui Miron Ciogolea; primește danie sate 385, 394, 405, 409, 411.

Pătrașco Stîrcea, fiul lui Pătrășcan, tatăl lui Isac Stîrcea; cumpără parte din Onutul de Sus 241.

Pătrașco Tălabă din Tomcești; partea lui vindută 93, 94.

Pătrașco Udrea, fiul lui Isac Udrea, tatăl lui Vasile Udrea 164, 298.

Pătrașcovici, v. **Dumitrașco Pătrașcovicl**.

Pătrășcan, diac; martor 177.

Pătrășcan din Baia; martor 421.

Pătrășcan din Bătinești; martor 176.

Pătrășcan, fiul Martei, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.

Pătrășcan, tatăl lui Pătrașco Stîrcea 241.

Pătru din Bătinești, bunicul lui Flore 320.

Pătrușeni, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Pătrușeni, r. Rîșcani >; părți de ocină ale lui Isac Balica hatman dăruite lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394

Păulel, v. **Lupul Păulel**.

Peicul (Peacul), v. **Ionășco Peicul**.

Peletlucel (Peletoci), sat, < ț. Neamț; Peletucii de Sus și ~ de Jos, contopite cu Siretul, c. Săucești, j. Bacău >; ocină zălogită de Ștefan la popa Andonie 121.

Pelin, v. **Vasilii Pelin**.

Pentelei, v. și **Pintelei, Pantelei**.

Pentelei (Păntelei), fiul Tetilcăi, nepotul lui Bonduș; vinde ocină din Ghidușeni 308.

Penteleiu (Panteleiu, Pănteleiu, Pântileiu), egumenul m-rii Hărlicești; dă mărturie 303; martor 9, 105; primește zi de judecată pentru parte din Bodești 399.

Pentelliu, pircălab; dă mărturie 115.

Penten, țigan; vindut lui Dumitrașco Ghen-govici 371.

Pentenul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Pepelea (Pepele, Popelea) Cireș, iuzbașă din Tirgoveți; martor 3, 6, 15, 72, 320, 322.

Pepeleoa, v. **Odochia Pepeloae**.

Peperig, pîrlu, < afluent al Ozanei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Perache (Perachi) Celebi, ceașnic; boier în sfat 146, 169, 203, 218.

Periați, v. **Sperlați**, sat.

***Peșterea (Moghilova)**, unde a fost Orheiu Vechi, sat, < ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, în Brănești, c. Ivancea, r. Orhei >; întărit lui Dănilă din Varnița și popii Eftimie 28, 169; dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 384; descriere de hotar 169.

Petlia Mare, sat, ț. Suceava; < Petia, c. Bunești, j. Suceava >; ocini vindute de Platon pitărel din Hreasca ș.a. lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic 91, 97, 438.

Petra (Pietrea), fiica lui Anghel din Bordușești; răscumpără ocină 79.

Petrachi, nepotul lui Dumitrache Chirița postelnic; satul Ciripcăuți răscumpărat de la el 37.

Petre, v. și **Pătru, Petru**.

Petre, fost armaș mare, bunicul Agafiei 184.

Petre, bunicul Ilenei 184.

Petre din Iurghiceni; act scris în casa lui 20.

Petre, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.

Petre (Petrea), hotnog din Piticiani; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.

Petre, razeș din Lungani 150.

Petre, vornic de gloată; dă mărturie 284.

Petre Borza, fiul lui Prevuș, nepotul popii Luca; vinde jumătate din Băsăști 184.

Petre Huhulea, bunicul Candachiei 312.

Petre Pojar, tatăl Nastei, fratele lui Luca Pojar 102.

Petre Puil, tatăl lui Verdeș; cumpără parte din Chirișonu 339.

Petrea, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182.

Petrea, fiul lui Leul din Prăjești; vinde ocină din Obrîșia 115.

Petrea, fiul Mărghitei, din Neamț; face schimb de vii 110.

Petrea, pieptănar din Hănăseni; dăruiește Angheniei partea sa din Hănăseni și Știubeiu 65.

Petrea, staroste de Trotuș; dă mărturie 339.

Petrea, tatăl lui Ursu 336.

Petrea, țigan; întărit m-rii Secul 51.

Petrea Băltag, pircălab de Orhei, fost ~; hotarnic 169; cumpără vie la Copou 58.

Petrea Grasel, diac; serie act domnesc 26. carte de mărturie 329; dă mărturie 323.

Petrea Măteu (Motco), fost soltuz de Adjud; martor 176; primește ocina lui Bejan pentru caii furați de acesta 284.

Petria din Dămieniști; dă mărturie 390.

Petria, popă din Grămești; al doilea duhovnic al lui Dumitrașco Mihul; martor testamentar 291.

Petria primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, apoi îl vinde 187.

Petria, țigan, fiul lui Macovei țigan 283.

Petriman, v. **Toader Petriman**.

***Petrimănești**, sat, < probabil ț. Bacău; lingă Poduri, c. ~, j. Bacău >; schimb de ocini între copărtașii din ~ și Albotești 184.

Petru (Pătru), străbunicul lui Gheorghe; a primit uric de întărire pentru satul Leoști 311.

Petru voievod cel Bătrîn, v. **Petru <Rareș> și Petru <Șchiopol>**.

ru <Rareș>, domn al Moldovei, tatăl Ruxandrei II; dăruiește sat 405; acte de la ~ 101, 102, 411, II; v. și **Slatina lui Petru voievod**.

ru <Șchiopul>, domn al Moldovei; ctitor 136; dăruiește sate 27, 40, 347, 381; întărește o braniște 89; acte de la ~ 41, 99, 123, 124, 137, 184, 188, 196, 244, 251, 252, 298, 309, 311, 358, 382.

tra, oraș, <m. Piatra Neamț>; șoltuzi, pîrgari și bătrînii tirgului 27, 122, 129, 277, 295, 401, 432; tirgoveți 186, 406; dregători (ureadnici) 27, 401; ocolul ~ 27, 124, 130, 382, 424, 426, 434; curtea domnească 124; act scris la ~ 406.

lor, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 270.

lorul Ungurului, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.

trileia, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.

striș, v. **Vasile Pietriș**.

striș, sat, <probabil ț. Roman; Pietrișul, contopit cu Costești, c.s. Tirgu Frumos, j. Iași> 374; poruncă pentru alegerea unei ocini din ~ 163; în hotar cu seliștea Răvăcani 234.

lanle, proegumen al m-rii Voroneț 73, 117, 326.

tra, soția lui Nuor; se dă vecin 388.

lat, clucer; dă mărturie 309.

lat, vinzător în Dînceni 338.

lipăuți, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Solomia și Marușca 166.

lipovschi, v. **Ivanu** ~, **Mănușă** ~ și **Simion** ~.

nța, v. **Nastasia Pința**.

îpercani (Pipărcani), sat, <ț. Birlad; în apropiere de Zorleni, c. ~ și Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Marica și nepoții ei lui Pinteș și Boul 132, întărită acestora 228.

pirig, v. **Peperig**, pîriu.

pru, v. **Axintie Pirțu**.

iscani, sat, <la gura Elanului, ț. Fălciu; lângă Vădeni, c. Cavadinești, j. Galați>; act scris în ~ 65.

***Piscani**, sat, <pe Prut, în braniștea Bohotin, ț. Iași; j. Iași>; dăruit lui Dumitru Lea vornic de gloată 342.

Piscul, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghe; vinde ocină în Hlăpești 42.

Piscului, movilița ~, top. la Dădești 376.

Pitărtă, v. **Țămpăl Pitărtă Ungurean**.

Pitea, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Pitteleani, sat, <ț. Roman; Chiticieni, c. Secuieni, j. Bacău> 230, 231, 233, 257; ocini împărțite între Cîrstea Bărbăn și diaconul Zahai al Stancăi și vindute de primul lui Costa, Sava ș.a. 189.

***Pituluşeni**, seliște, pe Dolina, ț. Hîrlău; <lngă Dolina, c. Leorda, j. Botoșani>; parte întărită lui Strătilat Borăleanu 420.

***Pițigani**, sat, <ț. Birlad; lngă Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Irina lui Scherlet și Tudorachi 336.

***Pinecești**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescul lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.

Pinecești, sat, <ț. Vaslui; c. Poienari, j. Neamț>; ocină dată de Cîrstea lui Alexa vistiernicel pentru că i-a plătit darea țărănească 246.

Pingărați (Pingărațul), m-re, <ț. Neamț; în Pingărați, c. ~, j. Neamț>; primește danii 130, 397, întărită 123, 124, 270 296, 382; se judecă 186, 277, 295; cumpără curături 129; egumeni 122, 303, 304, 398; călugări 87; uric al ~, pierdut și regăsit 122.

Pingărați, munte, <ț. Neamț>; loc de stîină al m-rii Bistrița 68, 379.

Pingărați, pîriu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.

Pingărați, poiană; întărită m-rii cu același nume 123, 124, 382.

Pingărăclorul, pîriu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Pinte, fost șetrar, fiul Tudorei; vinde ocini din Codăești 251, 252.

Pinte, bunicul lui Larion, al Nastasiei ș.a. 437.

Pinte, cumpărător în Băcsănești, Bujoreni ș.a. 132, 228.

Pinte, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Pintelei, pîrcălab de Cotnari dă mărturie B. **Pintelei Barbovșchi** din Becești; martor 361.

Pintășeni, sat, <ț. Tutova; Puntășani, c. Costești, j. Vaslui>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Vineri; judecată între m-re și oamenii din ~ 262.

Pinzătură, v. **Ion** ~ și **Vasile** ~.

Piriul Negru, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.

Piriul Negru, <afluent al Siretului>; sate pe ~ 178, 234; mori pe ~ 234.

Pirjoala, poiană, <probabil în c. Pirjol, j. Bacău>; dată de Dumitrașco Solomon m-rii Berzunți în schimbul unui heleșteu din Năsoești 184.

Pirvul din Cărlămănești E.

Pirvul, vinzător în Fîrțăști 8.

Platon, fiul lui Andronic fost vâtaf; vinde ocină din Dragomirești 173.

Platon, pitărel din Hreasca; vinde ocini din Petiia Mare 91, 97.

Platun din Bordușești; martor 18.

Pleşca, v. **Ilie Pleșca**.

***Plop**, sat, ț. Hîrlău; <în Belcești, c. ~, j. Iași>; întărit m-rii Galata 347.

Plopoia din Hănești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.

***Plotunești**, seliște, <ț. Cîrligătura; în c. s. Tirgu Frumos, j. Iași>; întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Plotunul, pîriu, <afluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Poarta <Otomană>, v. **Țara Turcească**.

Pobrata, m-re, <ț. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; plătește despăgubiri 287.

Pocloroga, stăpină în Iurghiceni; partea ei vindută 285.

Podoleanu, bunicul (unchiul ?) lui Pătrașco 34.

Podoleni, sat, <ț. Tecuci; c. Barcea, j. Galați> 14.

Podu Leloe sat, <ț. Cîrligătura; Podul Iloaiei, c. ~, j. Iași> 369.

Podul lui Ciolan, top. la Procelnici 125.

Poiana, v. **Poiana lui Coman**, sat.

Poiana Bicazului, <la Bicaz, ț. Neamț>; întărită m-rii Bisericiani 88; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123.

Poiana cu Oameni, <la Herești, contopit cu Cristești, c. Cristești, j. Iași>; ie zari ruși ucși în ~ 287.

Poiana Hanului, în Lungani, <c. Voinești, j. Iași>; cumpărată de Pascal negustor și întărită acestuia C.

Poiana lui Coman (Poiana), sat, <ț. Troțuș; Poiana, c. Livezi, j. Bacău>; ocini cumpărate și schimbate de Costantin diac 256; slugă domnească din ~ 339.

Poiana Mănăstirii, la Dumbrăvița 313.

Poiana Vlădica (Vlădiceni), sat, <ț. Iași; Vlădiceni, c. s. Tomești, m. Iași>; întărit Mitropoliei Sucevei cu scutiri de dări 75; hotărnicirea finațelor Mitropoliei de la ~ 360.

Poiană, diac; scrie act domnesc 315.

Polenițe, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 379.

Pojar, v. **Lucea** ~ și **Petre** ~.

***Pojogeni**, sat, <ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, r. Edinița>; moară din ~ 10.

Poleitul, v. **Trachie Poleitul**.

Pollbron, martor 388.

Pollhronie, pitar; martor I.

Polițeni, sat, <ț. Tutova; azi Vadurile, contopit cu Hălărești, c. Iana, j. Vaslui> 179; vad de moară în apa Tutovei vindut de Dumitrașco Ibi Apostol postelnic 194.

Poloceni, sat, <ț. Tutova; azi Polocinu de Jos și ~ de Sus, contopite sub denumirea de Polocinu, c. Ivești, j. Vaslui>; ocină dăruită lui Rusu vistiernic 78.

Polonia, v. **Țara Leșească**.

Poniatovschi, ginerele lui Alexandru Lăpușneanu voievod II.

Ponici, v. **Dumitru Ponici**.

Pontelei, fiul Mariei 78.

Popa, v. **Ionașco Popa**.

Popa, nepotul Armancăi, din Scorțești; dăruiește m-rii Bisericiani loc de biserică de la Babe 19.

Popa, tatăl lui Vasilie 308.

Popcești, sat, ț. Neamț; <Popești, c. Girov, j. Neamț>; întărit m-rii Bisericiani 86.

Popelea, v. **Pepelea**.

Popeni, sat, <ț. Dorohoi; c. George Enescu; j. Eotoșani>; întărit, cu vecini, lui Isac Stîrcea și jupînesei sale 375.

Popeni, sat, ț. Hîrlău; <c. Brăești, j. Eotoșani>; în hotar cu Pituluşeni 420.

Popeni, seliște, ț. Birlad; <c. Zorleni, j. Vaslui>; întărită lui Pătrașco postelnic al doilea 365.

Secul, v. **Lupul Popescul**.

Ștești, v. și **Popl**, sat.

Ștești, sat, <ț. Cîrligătura; c. ~, j. Iași> 119.

Ștești, sat, <ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 341.

Ștești (Popești), sat, ț. Tecuci; < azi Vameș, j. Piscu, j. Galați>; părți vindute de marelui domn Costin postelnic 93, 94.

Ștești, din Antălești; partea ei vindută 422.

Ștețioe, popă; scrie zăpis 72.

Ștețiu, copârtași în Bodești; se plîng și se bîtin zi de judecată pentru împresurarea cinii lor 399.

Ștețiu, top. la Culișăuți 161, 181.

Ștețiu, v. **Eustratie** ~ și **Maxim** ~.

Ștețiu, sat, ț. Vaslui; <pe Crasna, lângă Cîrnești, c. Oltenesti, j. Vaslui>; ocini împărțite și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.

Ștețiu, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovească, probabil Onești (fost Porciulanca), j. Zăbriceni, r. Edinița>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.

Ștețiu, sat, <ț. Neamț; azi Moldoveni, c. ~, j. Neamț> 157.

Ștețiu, bunicul lui Cîrstea 246.

Ștețiu, soția lui Costin; vinde ocină din Cîrșeni 260.

Ștețiu, fiica lui Cristiaan; vinde ocină din Cîrșeni 167.

Ștețiu, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Ștețiu; vinde jirebie din Petița Mare 438.

Ștețiu, v. **Drăghici Potingu**.

Ștețiu, v. **Ion** ~ și **Manoli** ~.

Ștețiu, munte, <ț. Neamț>; hotar al brașărenilor m-rilor Bisericiani 87 și Pingărești 124, 270, 382.

Ștețiu, pîriu, <ț. Neamț>; hotar al brașărenilor m-rilor Bisericiani 87 și Pingărești 24, 382.

Ștețiu, v. **Ștefan Potoski**.

Ștețiu, sat, <ț. Vaslui; Protopopești, j. Tăcuta, j. Vaslui>; întărit lui Dumitru Buhuş vistiernic al treilea 234.

Ștețiu, v. **Dumitru Poturul**.

Ștețiu, v. **Ion Pravăț**.

Ștețiu, fiul Oancăi; vinde din Cernătești 279.

Ștețiu, țigan; întărit m-rii Secul 51.

Ștețiu, sat, <ț. Neamț; c. Traian, j. Bacău> 115.

Ștețiu, v. **Ion** ~, **Ionașco** ~, **Lupul** ~, **Nicoară** ~ și **Savin** ~.

Ștețiu, din Bărăști; martor la o învoială 284; probabil același cu **Preocople**, cumnatul lui Ionașco Boldescul din Cruce, martor 15.

Ștețiu, v. **Iosip Precup**.

Ștețiu, din Itești; dă mărturie 121.

Ștețiu, nepotul lui Todossie; cumpără parte din Târbuteni 328.

Ștețiu, seliște, <ț. Dorohoi; c. Văculești, j. Botoșani>; întărită lui Prodan 343.

Ștețiu, v. **Maneul Pribagul**.

Ștețiu, v. **Costantin Pribielu**.

Ștețiu, fost logofăt, tatăl Axăniei și al lui Costantin 106.

Ștețiu, dă mărturie 115.

Ștețiu, **Prisaea Popilor**, punct pe hotarul Tîrgului Frumos 116.

Ștețiu, sat, ț. Hirilău; <c. Nicolae Bălcescu, j. Botoșani>; jumătate de sat întărită Salomie 149.

Ștețiu, v. **Pobrata**, m-re.

Ștețiu, sat, ț. Iași; <Proselnici, c. Miroslava, j. Iași> 150; loc întărit m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei judecăți 125.

Ștețiu, v. și **Preocople**.

Ștețiu (Pricopie), diac din Băloțesti; martor 4, 300, 320; scrie zăpis 304.

Ștețiu, sluga lui Ioan Boldescul; trimis să aducă niște vite 332.

Ștețiu, din Vasileu; vinde părți de ocină 262, 329; primește danie domnească seliștea Prelipca 343.

Ștețiu, top. la Culișăuți 161, 181.

Ștețiu, plătește cu o iapă capul unui hoț 408.

Ștețiu, protopopești, v. **Potropopești**, sat.

Ștețiu, riu; sate pe ~ 42, 59, 166, 234, 308, 309, 342, 409; seliște pe ~ 357; moară și loc de moară pe ~ 234, 342; pod umbliător peste ~ 234; hotar 102, 125, 247, I

Puia, v. **Costantin** ~ și **Dumitru** ~.

Puiu, v. **Dumitru** ~ și **Petre** ~.

Puiu, v. **Ion Puiu**.

Purcel, v. **Dumitru** ~, **Gavril** ~ și **Vasilie** ~.

Purcel, fost postelnic, bunicul lui Vasilie Purcel 74.

Purcel, sat, ț. Putna; <azi Putna, c. Bolotești, j. Vrancea> 176, 183.

Purcel, v. **Simion Purcel**.

*Purcel, sat, ț. Iași; <la nord de Popricani, c. ~, j. Iași>; loc de mori și de prisacă mai jos de ~ întărit lui Dumitru Buhuş logofăt al treilea 234.

Purcel, v. **Cîrstina Purcel**.

Purcel, v. **Ionașco Pușculeț**.

Purcel, pîriu, <afluent al Siretului>; sat pe ~ 4; m-re la ~ 423; vii lângă ~ 36; mori și vaduri de mori la ~ 127, 182, 183, 192, 392; hotar 53—55, 72, 127.

Purcel, ținut; sate din ~ 6, 38, 43, 55, 155, 182, 183, 192, 257; staroste de ~ 177; slugi domnești din ~ 423; protopop de ~ 127.

Purcel, v. **Gherasim Putneanul**.

R

Răcoava, pîriu, <afluent al Birladului>; sate pe ~ 44, 426.

Răcoaviță Cehan, spătar 80; cumpără ocini din Vilnești 259.

Rădu (Radul) Mihnea, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> 96, 101, 213, 347, 375, 387, 407; dăruiește sat 301; întăririi 41, 45, 87, 184, 278, 281, 308 346; judecă pricini 40, 49, 125, 133, 216; acte de la ~ 41, 93, 94, 100, 180, 187, 396.

Rădul din Birgăoani; martor 334.

Rădul din Cuciuța; martor 369.

Rădul, martor 175.

Rădul, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Rădul, voievod, fiul lui Alexandru Iliș 146, 169, 203, 298.

<Rareș>, v. **Petru** ~ și **Ștefan** ~.

Răși Moisăseul, bunicul sau unchiul Anghelei 390.

Răzu, v. **Costache Răzu**.

Răchita, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rii Pingărești 186, 270.

Răchiteni, sat, ț. Suceava; <c. Mircești, j. Iași>; restituit de domn și împărțit, jumătate întărită lui Dumitrașco Fulger 255; întărită lui Ștefan și Ionașco Hrincoșci ș.a. 298.

Răchitiș, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 318.

Răcinți, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, lângă Culișeuți, c. Șebutinți, reg. Cernăuți>; întărit lui Constandin Ștircea 225; în hotar cu Colișeuți 181.

Rădăcinești, sat, <ț. Tecuci; c. Corbița, j. Vrancea> 158.

Rădăuți, sat, <ț. Suceava; or. ~, j. Suceava>; episcop de ~ 59, 67, 123, 124, 274, 293, 347, 367, 389, 424.

Rădeni, sat, <ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 341.

*Rădeni, sat, <ț. Cîrligătura; lângă Buznea, c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași>; ocinile lui Ionașco Jorea și ale popii Gligorie împresurate de alți răzeși 219.

Rădești, sat, <ț. Birlad; c. Bălăbănești, j. Galați> 158.

*Rădiul, sat, ț. Trotuș; <în c. Bîrsănești, j. Bacău>; dăruit de Moise Movilă lui Neniul vornic de gloată 393.

Rădulești, sat, <ț. Putna; c. Vinători, j. Vrancea> 322.

Răseoale, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rii Secul 147, 172.

*Rășpeni, sat, pe Jeravăț, <ț. Birlad; lângă Vinderei, c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Vasile Buțucul ș.a. lui Costantin Ciurea 158.

Rășpop, v. **Cozma Rășpop**.

Rășpopa, v. **Grigori Rășpopa**.

Răsteu, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană; Resteu-Atachi, c. ~, reg. Cernăuți> 209; întărit lui Dumitru Buhuş logofăt al treilea 234.

Rășcani, sat, ț. Fălciu; <c. Șuletea, j. Vaslui>; dăruit de domn lui Constandin Sitarul 325.

Rășchicița, v. **Costandin Rășchicița**.

*Rătești, sat, <ț. Neamț; pe cursul inferior al pîrului Neamț, j. Neamț> 108, 395.

Rătoala, bunica lui Vasilii și a Anei 390.

Răul, v. **Ștefan Răul**.

Răut, riu, < afluent al Nistrului >; hotar și vad de moară în ~ 169.

Răvăcani, seliște, ț. Roman; < probabil lângă or. Tirgu Frumos >; jumătate vindută de Stratul Bolea și Lupul cupar lui Dumitrașco Buhuș logofăt al treilea 149; întărită acestuia 234.

Războieni (Războiani), sat. ț. Neamț; < Războieni, c. ~, j. Neamț >; dat de călugării m-rii Sf. Ilie lui Lupul Prăjescul postelnic în schimbul unor bani și vite 12; împărțit între Lupul Prăjescul postelnic și fratele său, Ionașco 162, 170.

Răzimești, v. **Fițiinghești**, sat.

Răzvan, v. **Ștefan Răzvan**, domn.

Reanghe din Bolotești; martor 320.

Rimbăș, v. **Tofan Rimbăș**.

Rișea, m-re, < ț. Suceava; în Rișea, c. ~, j. Suceava >; în hotar cu muntele Neamțul al m-rii Bistrița 39.

Roatăș (Rotăș), vinzător în Popi 93, 94.

Robul din Costești, tatăl lui Toader și al lui Cirstea 220.

Robul din Dumbrăveni; primește zi de judecată pentru ocina lui din Bodești impresurată 399.

Rocsanda, soția lui Gligorcea fost jitnicer; cumpără parte din Dărmănești 7.

Rodna din Piticiani; martor 190.

Rogoazele, top. la Ivănești 436.

Roibanu, v. **Miron Roibanu**.

Roیشان, v. **Grozav Roیشان**.

Rojiți, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească; probabil Rujnița, c. Birlădeni, r. Edinița >; dat în schimb m-rii Sucevița de Beldiman logofăt 290.

Roman din Văscani; dă mărturie 310.

Roman, oraș; șoltuzi și pîrgari 57; slugi domnești 29; finețe 201; ocolul ~ 40; Episcopia de ~; episcopi 59, 67, 124, 293, 347, 357, 358, 367, 389, 424; seliște și locuri întărite 355, 357, 358; poslușnici 29; v. și **Cetatea Nouă**.

Roman, țigan; fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 11.

Roman, ținut; sate din ~ 45, 140, 145, 233, 234, 257, 368, 374, 376, 390, 397, 419; seliște din ~ 149.

Romanca, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Româncăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.

Romaniță, v. **Sava Romaniță**.

Romășeel, martor 428.

***Romănești**, sat, pe Pîrliu Negru, ț. Neamț; < lângă Trifești, j. Neamț >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Români (Rumâni), sat, < ț. Tutova; contopit cu Băcani, c. ~, j. Vaslui >; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25; loc întărit lui Ursul, Ionașco ș.a. în urma unei judecări cu Simion Gheuca 141; drept de folosință a apei în comun cu satul Zmeiani 52; poiană din hotarul satului 144.

Romșăscul (Romșescul), diac; scrie acte domnești 355, 358.

Rosăt, v. **Iordachi Rosăt**.

Rosi, v. **Rusi**, sat.

Roșca, v. **Gheorghe ~, Maftel ~ și Vasille ~**.

Roșilaci, sat, < ț. Fălciu; Roșiști, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Orăș lui Grama stolnic 120.

Rotâmpan, v. **Rotompan**.

Rotăș, v. **Roatăș**.

Rotompan (Rotupan, Rotâmpan), vornic, fost ~; dă mărturie 43, 145; martor 42; fost sulger; martor 308.

Roxanda, țigancă, fiica lui Calfa țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Rugărești, sat, < ț. Suceava; Rogojești, c. Mihăileni, j. Botoșani > 291.

Rugină, diac din Șilișău; vinde ocină din Băiceni 324.

Rugină, socrul lui Lupu cupar 226.

Ruginoasa, sat, ț. Suceava; < c. ~, j. Iași > 145; două bordeie cumpărate și întărite lui Focșea 143; martor din ~ 142.

Ruja, mama Ilenei 38.

Rumâni, v. **Români**, sat.

Runcu, munte, < ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Ruptura (Roptora), sat, ț. Neamț; < azi Izvoare, c. Bahna, j. Neamț >; jumătate, a lui Ionașco Jorea 10.

Ruptură, top. la Măgura Mare 19.

Rusea, mătușa lui Larion și a Nastasiei 432.

Rusenii, numit și Băicani (Buecani), sat, < ț. Tutova: ~ Boierești, azi Rusenii de Sus și ~ Răzeși, c. Plopana, j. Bacău >; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Coruiu comis 115.

***Rusenii**, sat, ț. Vaslui; jumătate, a lui Gheorghie Jorea 10.

Rusi (Rosi, Rus. Rusii Goei), sat, < ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău > 190, 233; ocină cumpărată de Iurașco și vindută Păscălinei 230, 231, 257; act scris la ~ 231.

Rusi (Rusii Zavului), sat, ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău >; ocini vindute de Lazor, Vasile ș.a. jupnesei Zanfira din Iași 390; loc de prisacă dăruit de Zaharia m-rii Pîngărați 397.

Rusii, sat, ț. Hirlău; < probabil Roșiori, c. Răchiti, m. Botoșani >; dăruit lui Cirstea uricar și Cazacul cămăraș 258; dăruit lui Cirstea Chiusea Brăileanul 319.

Rusii Goei, v. **Rusi**, sat.

Rusii Zavului, v. **Rusi** sat.

Rustea, fiul Ioanei, strănepotul lui Giurgea Necșul stolnic; vinde ocini din Cincești 431.

Rusul, v. **Ionașco Rusul**.

Rusul din Găgești; dă mărturie 183.

Rusul, fiul lui Dumitru Buză, strănepotul lui Dumitru și al Vasilicăi; vinde ocină din Hlăpești 42.

Rusul, nepotul lui Lupul; vinde vad de moară în Gîrla Putnei 182, 183.

Rusul, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.

Rusul, vistier din Dolejini; primește întărire pentru ocină din Poloceni dăruită de Maria 78.

Rusul, vinzător în Onești 101.

***Rușciur**, sat, ț. Suceava; < lângă Mitocul Dragomirnei, c. s. ~, m. Suceava > 67.

***Rusciori**, sat, ț. Neamț; < lângă Jidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 46.

Ruxandra, v. și **Roxanda**.

Ruxandra, soția lui Alexandru Lăpușneanu, fiica lui Petru Rareș; a stăpînit satul Săpoteni 11.

Saca, sat, ț. Tutova; < azi Prisaca, contopit cu Poiana, c. Motoșeni, j. Bacău >; părți vindute de Axenie și Costantin Pribiciu Todosăicăi 106.

Sacomie (Saconie) din Căuteșani; dă mărturie 233, 257.

Safta, fiica Gafiței; dă mărturie 140.

Safta, fiica Năstasăi, nepoata lui Gliga Hrinovicu; răscumpără și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Safta, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco Jorea; imparte cu rudele ocini moștenite 10; dă mărturie 140.

Safta, soția lui Costin postelnic; fiii ei primesc prin testament de la Miron Barnovschi parte din averea lui 333.

Safta, soția lui Petre Puul; cumpără parte din Chirșomu 339.

Safta < **Movilă** >, doamna ~, face o moară pe pîrliu Dragomirești 67.

Salomia, v. și **Solomia**.

Salomila, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din mai multe sate 305.

Salomila, soția lui Voruntar fost comis; primește întărire pentru ocină moștenită 140.

Samfira, v. **Zamfira**.

Samoll, păhărnice, soțul Cirstinei 84.

< **Samoll** > **Coreschii**, ucis de cazaci 241.

Samollă din Certieni; martor 334.

Samson, v. și **Sansân**.

Samson, fiul Olenei; răscumpărat de la moarte 246.

Sandu Crupenschi, vornic mare; autentifică o copie 213.

Sandulache Sturza, paharnic; impresoară ocină din Otești 403.

Sanhira, fiica lui Ion, nepoata popii Lazăr; ocină din Băicani răscumpărată de la ~ 115.

Sanhiracl, fiul lui ~, martor 322.

Sansân din Lete; dă mărturie 391.

Sansân Dura, dă mărturie A.

Sarafim, popă din Solca; martor 274.

< **Sasul** >, v. **Iancu** < **Sasul** >, domn.

Saula, v. **Gheorghie ~ și Paradis ~**.

aula, bunicul lui Gheorghe și al lui Zavul 125.

Saulesti, sat, ț. Birlad; <pe Hobalna, j. Galați> 328.

ausco, vistiernic mare; se judecă pentru satul Săpoteni II.

ava, diacon; scrie acte domnești 28, 57, 68; dă mărturie 323.

ava din Borzești; dă mărturie 339.

ava din Ceucani; impresoară un loc din Ceucani 109.

ava din Ciohoreni, fiul lui Eremia; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.

ava din Dămieniști; dă mărturie 390.

ava din Leutești; tatăl lui Nechita 199.

ava din Oncești; martor 189.

ava, fiul lui Andronic din Vitănești; vinde un pământ din Fiținghești 15.

ava, fiul lui Hăugu; martor 428.

ava, fiul lui Ionașco, nepotul lui Sofronie; vinde ocină din Ungurași 395.

ava, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticieni 190.

ava, martor 313.

ava, popă din Cruce; martor 320.

ava, popă din Sinehău; martor 361.

ava, popă, tatăl lui Păs... 118.

ava, tatăl lui Cehan 118.

ava, tatăl lui Vasile din Bălotesti 99.

ava, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul, fiul lui Bantăș 162.

ava, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

ava Călinescul din Rusi; dă mărturie 390; martor 397.

ava Gane (Ganea), vistiernic din Ciohoreni; cumpără ocină din Ciohoreni 272; ocină răscumpărată de la ~ 273.

ava Romanită, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.

avei, v. **Toma Savel**.

avin Prăjescul, fost hatman, fiul lui Ioan Prăjescul; însărcinat să cerceteze pricini și să stâlpească locuri 180, 277, 290, 295; dă mărturie 83, 140, 186, 208, 236, 416, 418; martor 149; cumpără vie la Cotnari 174.

pircălab de Roman; boier în sfat 203, 218.

Savolu din Cosițeni; însărcinat să aleagă părți din Rădeni 219.

Savota din Băicani; martor 190.

Savul din Mănești; tatăl Greacăi 92.

Savulă, vânzător în Dărmănești 7.

Săcescul, v. **Andronic Săcescul**.

Săculani, sat, <ț. Neamț; Secuieni, c. ~, j. Neamț>; pământuri vindute de Ștefan și rudele sale lui Gliga din Căciulați 189;

parte vindută de Toader ș.a. lui Dumitrașco Varnav 369.

Săculani, sat, <ț. Roman; Secuieni, c. ~, j. Bacău> 115, 190.

Săcul, v. **Secul**, m-re.

Sămion, popă din Bacău; dă mărturie 391.

***Săoani**, sat, pe Siret, ț. Roman; <lingă Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași>; ocini vindute lui Lupul Prăjescul 142, 145, 374, 435, 437.

Săpoteanul, diacon; scrie acte domnești 122, 255.

Săpoteni, sat, <ț. Dorohoi; Sipoteni, contopit cu Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani> 408; jumătate întărită lui Ion și Pavăl Albotă în urma unei judecăți II.

Săracul, v. **Ionașco Săracul**.

Sărata, pîrlu, <afluent al Prutului>; sat și loc de moară pe ~ 311.

Sărata, pîrlu, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

Sărădica, fiica lui Dragoman vătaf, mama lui Bejan; partea ei din Conțești dată fiului ei 284.

Săteștilor, bătrînul ~, în Galbeni 135.

Seaanul Grohotișul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124, 270.

Seherlet (Scărlet, Scirletu) din Zorleni, fratele lui Aiupu; primește danie seliștea domnească Bălăceni 217, 218, 264, 265; cumpără părți din Pițigani 336, din Văleni 337.

Schimbarea la Față, hram, v. **Mănăstirea <Văleni>**.

Schitul de la Măgura Mare (Putnel), pe Putna, <ț. Putna; j. Vrancea>; ctitor 19, 423;

hram 320, 423; locuri vindute și dăruite schitului 19, 320; scutire acordată schitului 423; metoh al m-rii Soveja (menț. tirzie) 19.

Schitul lui Iosif, <ț. Neamț; j. Neamț>; braniște întărită 89; în hotar cu m-rea Bisericieni 87.

Schiva, soția lui Dabija fost ceașnic, fiica lui Crîstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.

Seintee, martor 331.

Seintee, vătaf din Purcești; dă mărturie 183; martor 176.

Scirlet, v. **Seherlet**.

Sclipicești, v. **Clipicești**, sat.

Scobențeanul, v. **Ion Scobențeanul**.

Scobențeni (Dociniții Scobențeni), numit și Roșcani, sat, [ț. Cîrligătura; <Scobilteni, c. Podul Iloaiei, j. Iași>; ocini cumpărate și întărite lui Gheorghe Roșca vistiernic 100, 101.

***Seorțești** (Scorțăști), sat, <pe Putna, ț. Putna; lingă Clipicești, c. Țițești, j. Vrancea> 19, 127, 320; ocină vindută de Simbotin schitului Sf. Ioan Botezătorul 320.

Seribea (Sverca), sora lui Miron Barnovschi voievod; beneficiară testamentară a lui Miron Barnovschi 333.

Scripeo, v. **Bran Scripeo**.

Seumplia, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Fălești>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.

Seurta, pîrlu la Irești; hotar 127.

Seurta, sat, <probabil ț. Adjud; c. Orbeni, j. Bacău> 176.

Seachil, v. **Sechil**.

Seboiani, sat, ț. Roman; <Săbăoani, c. ~, j. Neamț>; întărit m-rii Secul 45.

Secătura, sat, <ț. Bacău; azi Pădureni, c. s. Mărgineni, m. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Tiron ș.a. 184.

Sechil, v. **Nicolae ~ și Tofan ~**.

Sechil, vinde partea lui Ion Mirce din Cîrligii de Sus 200.

Sechilus, v. **Naeul Sechilus**.

Secul (Săcul), m-re, <ț. Neamț; j. Neamț>; primește danii domnești 340, particulare 46, 72, 222, 346; sate și locuri întărite 45, 47, 49, 172; țigani întăriți 51; primește cărți de apărare 48; în hotar cu m-rea Bistrița 39; solicită alegerea hotarului 148; se judecă 49, 406; egumeni 72, 303.

Selevestru din Gănești; martor 44.

Selieicani, sat, ț. Dorohoi; <azi Slobozia-Silișcani, c. Mihălășeni, j. Botoșani>; schimbat de m-rea Aron Vodă cu seliștea Fetionești a lui Gheorghe Jora pîrcălab 269.

***Seliște**, sat, <ț. Trotuș, probabil pe Turlui; j. Bacău>; ocini cumpărate și schimbate de Costantin diacon 256.

Selvestru, călugăr de la m-rea Sucevița 290.

Serghie, diacon; scrie act domnesc 376.

Sfinții apostoli Petru și Pavel, v. <**Bărboi**>, biserică.

Sfînta Ecaterina, m-re, v. **Sinai**, munte.

Sfînta Paraschiva, v. **Sfînta Vineri**, m-re.

Sfînta Troiță, biserică, v. **Iași oraș**.

Sfînta Vineri, m-re, v. **Iași oraș**.

Sfîntul Dimitrie, hram, v. **Pingărați**, m-re.

Sfîntul Dumitru, sărbătoare; termen de plată 60, 185.

Sfîntul Gheorghe, biserică, v. **Mitropolia Sucevel**.

Sfîntul Gheorghe, sărbătoare; termen de plată 60.

Sfîntul Ghlorghie, hram al m-rii de lingă Vaslui D.

Sfîntul Ilie, m-re, <ț. Suceava; în Sfîntul Ilie, c. s. Șcheia, m. Suceava>;] vinde părți de sate 101, 278, 281; egumen 12.

Sfîntul Ioan Botezătorul (Cîrstiteli), biserică, v. <**Biserica Albă**>.

Sfîntul Ioan cel Nou, v. **Nicoriță**, m-re.

Sfîntul Ion cel Nou, biserică, v. **Mitropolia Sucevel**.

Sfîntul Ioan Gură de Aur (Bogoslov), hram, v. **Schitul de la Măgura Mare**.

Sfîntul Nicolae din țarină, v. <**Aroneanu**> m-re.

Sfîntul Petru, v. **Simpetru**, sărbătoare.

Sfîntul Sava, m-re, v. **Iași**, oraș.

Silion din Totești; dă mărturie 278.

Ilișeu, sat, <ț. Dorohoi; Hilișeu — Horia, ~ — Cloșca, ~ — Crișan, c. ~ — Horia, j. Botoșani > 324; al lui Lupul cupar, încalcă hotarul satului Șendriceni 226
Iliște, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Seliște, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovschi, Nastasca, Olena și Ionașco Jorea 10 166.
Iliști, sat, <ț. Trotuș, j. Bacău > 7.
Ilvestru, v. și **Selevestru**, **Selivestru**.
Ilvestru, egumen al m-rii Pingărați 270
Ima, culme, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Bisercaeni 87.
Ima, fiul lui Giurgea Gîrbovină; vinde vie din Fiținghești 175.
Ima, fiul lui Zota negustor; se judecă pentru parte din Vorovești 249.
Ima, grec, vărul lui Lupul Zbircea; martor 72.
Ima, mama Măriei 182, 183.
Imdzana, preoteasă, mama lui Ștefan A.
Imenașco, tatăl Todosei 309.
imeon, v. **Simion Moghila**.
imeon Bizighie (Bizighie), tatăl Ștefanei, al Agahiei și al lui Vasilie 61.
imian din Bălotesti; martor 320.
imila, v. **Smila**, pîrlu.
Imlna, soția lui Ionașco Jora vornic; cumpără satul Milcinești 73.
iminecianul, v. **Gheorghe Simineceanul**.
imion, v. și **Sămion**, **Simeon**.
imion cel bătrîn, vătămă din Șerbești; martor 111.
imion, diac; scrie acte domnești 133, 359.
imion din Soloneț; martor 367.
imion din Zărnești; martor 388.
imion, fiul Cîrstinei Purececare; vinde părți din Bodești și Dîncești 178.
imion, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.
imion, fiul lui Nechita, nepotul Mușei; vinde vie din Tulucești 308.
imion, fiul lui Onaca, nepotul lui Cîrstea; vinde ocină din Leoști 311.
imion, nepotul Anușcăi; vinde jumătate din Tîbănești 102.
imion, popă din Focșani; martor 15.
imion, popă, fiul lui Andreica, nepotul lui Biga; se judecă pentru părți din Moșești 271.

Simion primește cinci lei 105.
Simion, sulger; dă mărturie 207.
Simion, șoltuz de Baia; dă mărturie 421
Simion, tatăl Aftimiei preoteasa 310.
Simion, tatăl lui Ionașco Herța 102.
Simion, țigan, fiul lui Stoica țigan; vindut 13.
Simion, vâtaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
Simion, vistiernicel din Săcuiani; martor 189.
Simion, vînzător în Dănești 205, 206.
Simion Băiseanul din Băloșești; dă mărturie A.
Simion Beleanu din Toderești; vinde vie la Cotnari 174.
Simion Berce din Șătrăreni; martor 338.
Simion Bulduru, tatăl lui Chirvasie 19.
Simion Capșea, fiul lui Pătrașco Capșea; dă mărturie 26.
Simion Cheșeo, uricar; scrie copie 339.
Simion Gheuca, medelnicer mare; dă mărturie 174, 299; se judecă pentru parte din Rumâni 141; se înțelege pentru o poiană 144.
Simion Jorea, tatăl lui Ionașco Jorea, al Grăpinei ș.a.; ocinile lui împărțite de urmași 10.
Simion (Simeon) Moghila (Movila), domn al Moldovei; dăruiește sat 47; întăriri 87, 123, 309; judecă pricini 99; moșie stăpînită pînă în zilele lui ~ 241; acte de la ~ 7, 87, 99, 123, 309.
<**Simion**> **Pilipovschi**, fost pîrcălab; hotarnic 161, 181; martor 188, 308; Impresoară hotarul satului Culișăuți 151; împarte sate cu rudele sale 166; cumpără o săpătură 370.
Simion Purece, imputernicit să-și stăpînească fînețele de la Roman 201.
Simion Tetul, tatăl lui Cristian, al lui Vicol și al Ilenei 204.
Simion Vălsă, vînzător în Hălăseni 391.
Simionee, tatăl lui Oniu 338.
Simon, munte, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii Schitului lui Iosif 89.
Simiziana, fiica lui Ursu, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
Sinal, munte; m-rea Sf. Ecaterina de la ~: metoh 293.

Sinăuți, sat, ț. Suceava; <Sinăuții de Jos, contopit cu Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșani >; partea lui Dumitrașco lăsată moștenire soției sale 299.
Sinea, țigan, fiul lui Stoica țigan; vindut 13.
Sinehău, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, Sinihău. c. Horbova, reg. Cernăuți > 361, 378.
Sion, bunicul Șchiaucăi și al Martei 44.
Sirbul, v. **Sirbul**.
Sirevske, nobil polon; vinde moșia Ustia lui Miron Barnovschi, care acceptă răscumpărarea ei 333.
Siret, oraș 325; preoți și țirgoveți 291.
Siret, riu; sate pe ~ 31, 43, 140, 142, 145, 233, 234, 255, 257, 420, 437; mori și vaduri de mori pe ~ 31, 140, 234, 142, 298, 310, 437; pod umbilător pe ~ 234; hotar 118, 191, 196, 268.
Sirghie, căpitan; dă mărturie pentru Zosin 398.
Sitariu, v. **Dumitrașco Sitarlu**.
Sitna, pîrlu, <afluent al Jiljei >; loc de iazuri și de mori pe ~ 258, 319, 420.
Sițaco, v. **Costantin Sițaco**.
Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțești; vinde ocină de la Babe 320.
Simpetru, sârbătoare; termen de plată 80.
Sirbea, v. **Sirea**, pîrlu.
Sirbi, sat, <ț. Bacău; contopit cu Florești, c. Scorțeni, j. Bacău >; o pătrime întărită m-rii Berzunți 261.
Sirbi, sat, <ț. Birlad; c. Banca, j. Vaslui > 336.
***Sirbi**, sat, <pe Hobalna, ț. Birlad; j. Galați > 328.
Sirbi, sat, <ț. Dorohoi; c. Vlăsinești, j. Botoșani > 204.
Sirbul (Sirbul), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară la Vitănești 182, 183.
Sirea (Sirbea), pîrlu, <afluent al Bahluiului >; seliști pe ~ 234, 376; loc de iaz și de mori pe ~ 234; hotar 376.
Sitariu, v. **Constantin Sitarlu**.
Slatina lui Petru volevod, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Slavniciul de Jos, top. la Proclnici 125.

Smărașda, fiica lui Mavric grecul, sora Căco-niței, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.
Smila (Simila), pîrlu, <afluent al Birladului >; moară și heleșteu pe ~ 52; vad de moară pe ~ 25, 98.
Soci, v. **Mihailu Soci**.
Soci, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț > 173.
Sociu, strămoșul lui Adam; partea lui din Bogdănești vindută 368.
Soflica, fiica lui Ion Braniște din Drăgoteni 200.
Sofronia, mama Ilincăi 244.
Sofronie, arhimandrit și stareț al m-rilor Neamț și Secul (menț. țirzie) 72.
Sofronie, bunicul lui Toader, al Sorei și al Grozavei 395.
Sofronie, fiica Ioanei, strănepoata lui Statomir; vinde ocină din Oțești 403.
Sofronia, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
Sofronia, fiica Maricăi; dă mărturie 140.
Solca, m-re, <ț. Suceava; în or. ~, j. Suceava >; cumpără stupi 367; egumeni 274.
Solca, sat, <ț. Suceava; or. Solca, j. Suceava > 367.
Solomia, mama lui Ionașco 143.
Solomia, soția lui Dumitru Cămirzan diac; cumpără parte din Horgoști 407.
Solomie, fiica Irinei; vinde jirebie din Antălești 422.
Solomia, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele sate moștenite 166.
Solomon, v. **Dumitrașco Solomon**.
Solonea, soția lui Dumitru Puiu, mama Maricăi, a lui Ionașco și a lui Constantin Drace 184.
Soloneț, sat, <ț. Suceava; c. Todirești, j. Suceava > 367.
Solovei, v. **Andrei Solovei**.
***Soltănești**, sat, < probabil ț. Putna; j. Vrancea >; vii întărite lui Lupul fost mare vornic 103.
Sora, mama Frăsinei, mătușa Bîlcăi, a lui Piscul ș.a. 42.
Sora, soția lui Gligorie clucer, mama lui Miron fost clucer; primește danie de la Grăpina o vie la Cotnari B.
Sora, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
Sorea, mătușa lui Larion și a Nastasiei 437.

roca, ținut; sate din ~ 37, 59, 187, 299, 307, 372, 411.

lu, tatăl lui Ionașco 368.

veja, m-re, <ț. Putna; în c. Soveja, j. Vrancea>; metoh 19.

rieților, locul ~; pe hotarul tirgului Huși 131.

ătărești, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; casă zălogită la Deleu și întărită acestuia 421.

riași, sat, <ț. Putna; azi Zăbrăuți, contopit cu Movilița, c. Movilița, j. Vrancea>; ocini vindute de Zaharia Futichi ș.a. Neculei lui Crucian și soției sale, Maria 268.

erlești, sat, <ț. Troțuș; lângă Turluianu, c. Berești-Tazlău, j. Bacău>; părți de ocini cumpărate și schimbate de Costantin diacon 256.

ineni, sat, <pe Sacovăț, ț. Vaslui; j. Vaslui> 246.

noasa, sat, <ț. Hirlău; c. Erbiceni, j. Iași> 22; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

ridon, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.

inceană, locul lui ~; top. pe hotarul tirgului Huși 131.

mati (Stamatie), v. Ioan Stamati.

n din Agiud; tatăl lui Bejan 284.

a, fiul Armancăi; vinde ocină din Mircești 322.

a, fiul lui Stanislav, nepotul lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.

a, popă din Erești; dă mărturie 127.

a, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

a, vinzător în Tulucești 308.

a Coțofană, martor 268.

ea din Dolhești; partea ei vindută 168.

ea, fiica lui Crăciun, mama lui Bogdan 193.

ea, mama lui Zahai diacon 190.

ea Cimbăloae din Grădești, mama Opriței, bunica lui Costantin 61, 263.

nelul, strămoșul lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

islav, tatăl lui Stan 322.

ișor, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Starosilji, sat, <ț. Hirlău; azi George Coșbuc (fost Starosilța Radu) și Mihail Emnescu (fost Starosilța Stavri), c. Gorbănești, j. Botoșani>; jumătate întărită Irinei 119.

Statomir, tatăl lui Ivan, străbunicul Sofroniei; partea lui din Oțești vindută 403. Stavăr, v. Costandin ~ și Dumitru ~.

*Stănigeni, sat, <ț. Suceava; între Rădășeni, c. ~, și Buciumeni, înglobate în or. Fălticeni, j. Suceava>; ocină întărită lui Manciul Pribagul 294.

Stănilă, cumpărător în Cernătești 279.

Stănilă, hotnog; dă mărturie 204.

Stănilă, tatăl Costandei 286.

Stăniliești, ocol; seliște din ~ 96.

*Stănilăvești, sat, <ț. Neamț; lângă Preutești, c. Timișești și Ungheni, c. Răucești, j. Neamț> 108.

Stepan, fiul Tudoscăi; vinde ocină din Mircești 322.

*Sterpeni, seliște, <ț. Fălcu; lângă Stăniliești, c. ~, j. Vaslui>; dăruită și întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 96; judecată pentru ~ între Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic 335.

Stețcoia, soția lui Nicoară; pirtă de turcul Gefer bașa pentru o datorie a soțului 316.

Stida, fiica (?) lui Anghel fost cămăraș; vinde vie la Bacău 267.

Stilian din Gănești, tatăl lui Mafteiu 138, 276.

Stinea, deal, <în satul Stinca, c. Victoria, j. Iași> 125.

Stinea, punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 124, 270, 382.

Stingăcel, sat, <ț. Vaslui; azi Bleșca, c. Ivănești, j. Vaslui> 370.

Stircea, v. Costantin ~, Isac ~ și Pătrașco ~.

Stireel din Coșești; martor 221.

Stireeni, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. Ghindești, r. Florești>; acte de la Moise Movilă pentru ~ 372.

Stola, martor 79.

Stoian din Scorțăști, tatăl lui Zaharia 19.

Stoian, martor 322.

Stoica din Scorțăști; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19; martor 320.

Stoica, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Stoica, țigan, tatăl lui Simion și al Sincăi 13.

Stoica, vătaf de sinețari din Orhei; dă mărturie 309.

Stolniceni, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.

Stolniceni, sat, <ț. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 26, 41.

Straja, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 186, 270, 382; curătură la ~ vindută și dăruită aceleiași mănăstiri 129, 296.

Straja, pîriu, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Stratie, spătărel din Certieni; dă mărturie 115. Stratul Bolea, v. Istrate Bolea.

Stratul, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghie, al Sorei și al Antemiei; vinde ocină din Hlăpești 42.

Străoani, sat, <ț. Putna; c. Străoane, j. Vrancea> 182, 183.

Strătilat Borăleanul (Borleanul), diacon, fost ~, ginerele lui Grigore Udre; scrie acte domnești 31, 34, 41, 170, 247; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; primește întărire pentru loc din Pitulușeni 420; dă mărturie 309; martor 164, 181, 362;

ureadnic de Dorohoi, primește poruncă domnească 226, 292.

Strătilă din Oncești; martor 189.

Strătulul dă mărturie 242.

Strătulatu, v. Niculai Strătulatu.

Strimba, sat, <ț. Tutova; azi Cetățuia, c. Puiesti, j. Vaslui>; părți întărite lui Ionașco din Zmeieni 25, vindute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.

Strimba, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Bisericieni 87 și Pingărați 124, 270, 382.

Strimtura (Strinturile), deal la Bacău; vie la ~ dăruite m-rii Bistrița 198, întărite acesteia 267.

Strimtura, iaz, <pe Bahlui, lângă Hirlău>; întărit m-rii Sf. Ioan cel Nou din Tătărași 64.

Stroe din Fiținghești, tatăl lui Oprea 56. Stroescu, v. Lupul Stroescu.

Stroești, sat, ț. Hirlău; < c. Todirești, j. Iași>; al m-rii Sf. Sava, scutit de unele dări 60.

Stroești, sat, <probabil ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Sulița, reg. Cernăuți> 361.

Stroești, sat, <probabil ț. Troțuș; contopit cu Românești, c. Berești-Tazlău, j. Bacău> 256.

*Stroiceni, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.

Stroici, v. <Lupu> Stroici

Strovici, v. Ionașco Strovici.

Strunga, sat, <ț. Roman; c. ~, j. Iași>; în hotar cu Crivești 234.

Studenețul (Stodenet), pîriu, <afluent al Tutovei>; sate pe ~ 221, 276; moară pe ~ 245.

Sturza, v. Săndulache Sturza.

Sturza, diacon, nepotul Nastasei Pința; primește danie părți din satul Tilhărești de la mătușa sa Nastasia Pința 415.

Sturza, fost hatman, tatăl lui Lupu Boldur, al Candachiei și al Nastasei 312.

Sturzea, v. Dumitrașco Sturzea.

Sturzea din Bordușești; martor 18.

Suceava, cetate; hatman și pircălab de ~ 42, 91, 93, 146, 169, 218, 251, 265, 278, 299; portar de ~ 13.

Suceava, oraș; oameni buni 205, B; preoți 146, B; zătar 290; Ulița Mitropoliei 290; casă 290; m-ri de lângă ~ 67, 101, 278, 281; loc din hotarul tirgului 67; biserică B; act scris la ~ 12; ocolul ~ 126; biserica Mitropoliei, v. Mitropolia Sucevei.

Suceava, ținut; sate din ~ 26, 31, 33, 67, 91, 97, 126, 143, 164, 199, 250, 255, 273, 288, 298, 299, 326, 416, 418, 438.

Sucevița, m-re, <ț. Suceava; în c. ~, j. Suceava>; primește carte de apărare 363; face schimb de sate 71, 290; țigani ai ~ fugiți 382; călugări 174.

lunca, fiica lui Maftiu Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.
pt Corn, top. la Pitulușeni 420.
ra, mama lui Grigorie 369.
urici, v. **Maftiu Suriel**.
urtă, v. **Glegorie Surtă**.
urucini, sat, <probabil pe Pereschiv, ț. Tutova; j. Vaslui> 78.
usanul, v. **Grigorie Susanul**.
verca, v. **Seribea**.

§

idir, v. **Dumitrașco Șaidir**.
ndră, mama Agafiei 184.
ndru, v. **Gligorie Șandru**.
ndru cel bătrîn, tatăl lui Gligorie și al Margăi 92.
francă, v. **Fotul Șăfrancă**.
ptelici, v. **Șepteliei**.
răuși, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Șirăuți, c. Zarojani, reg. Cernăuți>; fost domnesc, dăruit lui Neniul vornic 224.
răreni, sat, <ț. Hirlău; azi Jijia, c. Albești, j. Botoșani> 338; act scris la ~, 338.
neai, top. la Codăești 252.
neia, sat, <probabil ț. Roman; azi Văleni, c. Botești, j. Neamț>; jumătate întărită lui Dumitrașco fost medelnicer 107.
naoia, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion; vinde ocină din Coșești 44.
niopul, v. **Andronic ~ și Petru ~**, domn.
ndreni, sat, ț. Covurlui; <c.s. ~, m. Galați>; cumpărat de cneaghina Ilinca de la Curt Celebi capucehaie și întărit de domn 387.
ndreni (Șendriceni), sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, c. Mămăliga, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Solomia și Marușca 166.
ndreni, sat, <ț. Iași; c. Victoria, j. Iași>; ocină vindută de Mariica Ihnătoaie lui Ghiorghe 227.
ndrești, sat, pe Bistrița, ț. Bacău, <lingă Itești, c. Berești-Bistrița, j. Bacău>; jumătate întărită m-rii Bisericieni 85.

Șendriceni, v. și **Șendreni**, sat.
Șendriceni, sat, <ț. Hirlău; c. ~, j. Botoșani>; încălcarea hotarelor satului ~ 226, 292.
Șeptelici, v. **Lupul Șepteliei**.
Șepteliei, ginerele Vrincenesei; hotarnic 161, 181.
Șerbești, sat, <ț. Neamț>; contopit cu Ștefan cel Mare, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț > 111.
Șerbiceni (Șirbiceni), sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Șerbiceni, c. Romancăuți, reg. Cernăuți >; in hotar cu satul Culișăuți 151, 161, 181; drum ce merge la ~161.
Șetrarul, tatăl lui Dumitrașco și al lui Cernat 428.
Șetrăreni, sat, ț. Iași; <azi Stejarii, c. Țigănași, j. Iași>; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
Șivîțe, sat, <ț. Covurlui; Șivîța, c. Tulucești, j. Galați>; m-rea Galata imputernicită să-și ia zeciuiala din satul ~ 136.
Șofrăcești, sat, <probabil ț. Neamț, contopit cu Trifești, c. Trifești, j. Neamț>; părți cumpărate de Pătrașco Bașotă de la Dochia și răscumpărate de la Șteful Șoldan vistiernic 178.
Șoldan, v. **Dumitrașco ~, Șteful ~ și Toader ~**.
Ștefan, v. și **Știfan**.
Ștefan, v. **Dumitrașco ~ și Toader ~**.
Ștefan, călugăr de la m-rea Bistrița 406.
Ștefan, chihăie; martor 7.
Ștefan, copie act 409.
Ștefan, diac din Bacău; martor 428.
Ștefan, diac, fiul lui Gherman, din Mărgineni; dă mărturie 390; martor 490; se judecă și primește întărire pentru ocină din Mărgineni 128.
Ștefan din Hociungești; martor 157.
Ștefan din Iași; cumpără loc de casă în Iași 330.
Ștefan din Mesehănești; dă mărturie 257; martor 230, 231.
Ștefan din Mogoșești; martor 9.
Ștefan din Peletiuți; zălogește ocină 121.
Ștefan din Risipeni, tatăl lui Dănăilă și al lui Casin 139.
Ștefan din Siret; martor testamentar 291.

Ștefan, egumenul m-rii Dobromira 148.
Ștefan, fiul Aniței, nepotul Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
Ștefan, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dragsini 245.
Ștefan, fiul Gahiei, nepotul lui Mihaciu; vinde parte din Bogdănești 368.
Ștefan, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.
Ștefan, fiul lui Tetiu, nepotul lui Buzdugan; vinde ocină din Năsoești 184.
Ștefan, fiul popii din Btrgăoani; scrie zăpis 334.
Ștefan, fiul preotesei Simdzana, nepotul lui Ursu păhărnice; vinde ocină din Băloșești A.
Ștefan, martor 233.
Ștefan, paharnic, fiul lui Rați Moșescul, tatăl Anghelinei 390.
Ștefan, păhărnice din Drăgoteni; martor hotarnic 163.
Ștefan, popă din Heleșteieni; dă mărturie 142, 145, 437.
Ștefan, popă din Hroșova; scrie carte de mărturie 241.
Ștefan, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.
Ștefan, popă din Suceava; martor 12, 105, 206.
Ștefan, popă din Tirgu Frumos; martor 163, 285.
Ștefan, popă, duhovnicul lui Dumitrașco Mihul; martor testamentar 291.
Ștefan, preot domnesc din Birlad; dă mărturie 245, 263.
Ștefan, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Ștefan, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
Ștefan, zugrav; dă mărturie 329.
Ștefan Beehea, diac din Bogdănești; dă mărturie 115, 233, 257; martor A; pircălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Obrășie 368.
Ștefan Bejan, paharnic, fost ~; martor 7,22, 308; cumpără părți din Văsiești și Bahna 69.
Ștefan Blendea, tatăl lui Țințar, al lui Pașco și al lui Căzan 199.
Ștefan Boul, fost clucer, fiul Gafiței; dă mărturie 140, 236; scrie carte de mărturie 236.

Ștefan Bunea, tatăl lui Vasile, al Haritonei ș.a. 32.
Ștefan Caravlah, pîrgar de Piatra; dă mărturie 129.
Ștefan cel Mare (cel Bătrîn, cel Bun), domn al Moldovei; dăruiește vie m-rii Bistrița 215; acte de la ~ 68, 74, 117, 118, 139, 250—252, 255, 298, 311, 379, 436, II.
Ștefan Ciomală, tatăl lui Gligorașco 100.
Ștefan Drăgan, soțul Ioanei; cumpărător in Otești 403.
Ștefan Hrinovicu, fiul Nastasiei, nepotul lui Gliga Hrinovicu; primește întărire pentru Iugani, Răchiteni și Tămășeni 255, 298.
Ștefan Potoski, voievod de Breslav; imprumută argint de la Miron Barnovschi 333.
Ștefan <Rareș>, domn al Moldovei; dăruiește braniște Schitului lui Iosif 89.
Ștefan Răul, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Ștefan <Răzvan>, domn al Moldovei; act de la ~ 411.
Ștefan Tăutul, scrie zăpis 65.
Ștefan Tomșa, domn al Moldovei; confiscă și dăruiește satul Războieni m-rii Sf. Ilie 12; moarte de om săvîrșită în zilele lui ~ 187; acte de la ~ 67, 93, 94, 100, 123—125, 137, 143, 181, 210, 308, 347, 366, 382, 424.
Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
Ștefania, fiica lui Simeon Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
Ștefănești, oraș; <azi sat ~, c. ~, j. Botoșani>; zăpis scris la ~ E.
Ștefănia, fiica lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.
Șteful din Iași; vinde vie de la Cotnari 174.
Șteful, fiul lui Cernat, din Cernați, străbunicul lui Dumitru și al lui Zahariia 279.
Șteful Șoldan, vistiernic; revinde ocină din Șofrăcești lui Pătrașco Bașotă 178.
Știfan din Coșești; martor 221.
***Ștubelu**, seliște, <pe Elan, ț. Fălciu; în Murgeni, c. ~, j. Vaslui>; parte dăruită Anghelinei, fata lui Stavăr pircălab 65.
Sușița, pîriu, <afluent al Siretului>; hotar 127.

uşmăneşti, sat, Ț. Dorohoi; < Cişmăneşti, c. Dobirceni, j. Botoşani >; ocini cumpărate de Dumitraşco Şoldan mare stolnic 91, 97.

uverdeanul, v. **Nistor Şuverdeanul**.
uverdeneasa, v. **Agahia Şuverdeneasa**.

T

alabă, v. **Tălabă**.

alpă, v. **Andreiaş** ~ și **Lupul** ~.

anasă Dragulminisa din Certieni; cumpără părți din Certieni 334.

anasie, cămăraş; martor 177.

anasie, fiul lui Ion Prevuş, nepotul popii Luca; vinde ocină din Băseşti 184.

anasie, staroste de Putna; dă mărturie 177.
arasie, egumen al m-rii Voroneţ 16, 73, 117, 326.

arasie, proegumen al m-rii Voroneţ 16.
areâu, munte; < Ț. Neamţ >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 382.

areâu, piriu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

ardea, fiul lui Sava, nepotul lui Ursu; vinde vie din Tulucești 308.

sinăul, valea ~, < Ț. Neamţ >; stăpinită de m-rea Bistrița 412.

uca, martor 268.

zlău, m-re, < Ț. Trotuş; în c. Măgirești, j. Bacău >; se judecă 165, 399; în hotar cu m-rea Bistrița 68, 379; egumen 4, 268, 303.

zlău (Tazlăul Mare), piriu, < afluent al Trotuşului >; sat pe ~ 92; hotar 315.
buei din Bodești, tatăl lui Guța 313.

eman, vornic de gloată; dă mărturie 437.
ierea capului Sf. Ioan Botezătorul, hram v. **Secu**, m-re.

labă, v. **Dumitru** ~, **Eremia** ~, **Pătraşco** ~ și **Toma** ~.

ălăbești, sat, < Ț. Tecuci; lângă Fundeni, c. ~, j. Galați >; al lui Dumitru pircălab, împresurat de satul Tocești 191.

***Tălhărești**, sat, < Ț. Hirlău; probabil în apropiere de Tirgu Frumos, j. Iași >; părți întărite lui Dumitru Buhuş logofăt al treilea 234; părți de ocină dăruite de Nastasia Pința nepotului ei, Sturza diac 415.

Tălhărești, sat, < Ț. Hirlău; azi Talpa, contopită cu Blindești, c. Sulița, j. Botoşani > 164.

Tălmaei, sat, Ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți > 209; întărit lui Dumitru Buhuş logofăt al treilea 234.

Tămaş (Tămaşul de Gios), sat, < Ț. Bacău; Tămași, c. ~, j. Bacău >; parte vindută de Cioliă popii Gheorghe din Bacău 171.

Tămăşeni, sat, < Ț. Roman; c. ~, j. Neamţ >; stăpinit de m-rea Galata, scutit de dări și slujbe 57.

***Tămăşeni**, sat, Ț. Suceava; < lângă Iugani și Răchiteni, ambele în c. Mircești, j. Iași >; a patra parte vindută de Ionaşco Hrinco-vici lui Dumitraşco Fulger 250; întărit lui Ștefan și Ionaşco Hrinco-vici ș.a. 298.

***Tămăşeni**, seliște, Ț. Roman; < în Tămăşeni, c. ~, j. Neamţ >; slobozie a lui Cirstea vistiernic 419.

Tănase, v. și **Tanasă**.

Tănase, vornic de gloată; dă mărturie 42, 90, 93, 414.

Tănase Gorie, popă; dă mărturie 78.

Tănasie, diac; scrie act domnesc 399.

Tănasie, fiul Loghinei și al lui Ionaşco; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.

***Tănasie**, fost vornic; dă mărturie A.

***Tărăcenii**, sat, < Ț. Vaslui > 430.

***Tărbușeni**, sat, < pe Hobalna, Ț. Birlad; j. Galați >; ocină vindută de Todosie lui Vasile, Precup ș.a. 328.

Tăreuşa Roşie (Tăreuşul Roşu), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.

Tăricioari, v. **Mărica Tăricioari**.

Tăriță din Tecuci, tatăl lui Gligorie, al lui Văscan ș.a., bunicul Anghinei Ionăsoa-ie și al lui Toader 203.

Tătarul, v. **Dumitru Tătarul**.

Tătărăși, sat, < Ț. Iași; cartier m. Iași >; m-rea Sf. Ioan cel Nou din ~ 64; v. și **Iași**, oraș.

Tătărăși, sat, < Ț. Neamţ; Tătărăși, înglobat în m. Piatra Neamţ > 404.

Tătărăoia, descendentă din Manea Mogoşescul; se judecă pentru satul Mogoşesti 271.

Tăutul, v. **Drăgan** ~ și **Ștefan** ~.

Teela Zlata, fiica lui Toğa, sora lui Necoară; vinde ocină din Ivănești 436.

Tecman, v. **Ionaşco** ~ și **Vaslie** ~.

Tecuci, oraș; șoltuz, pîrgari și tirgoveți 282, 323; loc din hotarul tirgului dăruit 203; vad de moară 203.

Tecuci, ținut; sate din ~ 93, 94, 115, 118, 237, 239, 305, 366, E; slujitori domnești din ~ 410.

Tecucianul, diac; scrie act domnesc 352.

Teişori, sat, < Ț. Hirlău; Teişoara, contopit cu Roma, c. Roma, j. Botoşani >; întărit m-rii Galata de Sus 380.

***Teişori**, sat, Ț. Tigheci; < R. S. S. Moldovenească, probabil r. Leova > 407.

Teodor, v. **Theodor** și **Todor**.

Teodosie (Tudosie), tatăl Chelsei 93, 94.

Terebna, piriu, < afluent al Ciuhurului > 166.

Terecheş, v. **Constantin Terecheş**.

***Terlești**, sat, Ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, lângă Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rîșcani >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătraşco Ciogolea logofăt 409.

Teşeuți, sat, Ț. Suceava; < Tişeuți, c. s. Ipo-tești, m. Suceava >; dăruit și întărit lui Eustratie fost logofăt 126.

Tetea, v. **Eremia Tetea**.

Tetilca, mama lui Pentelei 308.

Teti, tatăl lui Ștefan 184.

Tetiul, v. **Simion Tetiul**.

Tetul, v. **Tule Tetul**.

Theodor (Teodor), proegumen al m-rii Voroneţ 16, 73, 117, 326.

Theodor Balş, ban; autentifică o copie 166; logofăt mare; autentifică o copie 213.

Tigheci, ținut; sate din ~ 407.

Timotei, egumen al m-rii Sf. Sava 280, 321.

Tineo cel bătrîn, vătaf de graniță, din Grămești; dă mărturie 241.

Tipa, v. **Ion Tipa**

< Tiranul >, v. **Aron** < Tiranul >, domn.

Tiron, fiul lui Dimitri; vinde ocină din Săcătura 184.

Tiron, vătămă din Necșeni; dă mărturie 324.
Tița, cumpărătoare în Dănceni 338.

Tiunchi, v. **Crăciun Tiunchi**.

Timpești, sat, < Ț. Suceava; înglobat în or. Fălticeni, j. Suceava > 421.

***Timpești**, sat, < Ț. Tecuci >; în hotar cu tirgul Tecuci 203.

***Tirgoveți**, sat, < pe Putna, Ț. Putna; lângă Bolotești, c. ~, j. Vrancea > 6, 320.

Tirgu Frumos, oraș; șoltuz și tirgoveți 163, 285; loc din hotarul tirgului 116, 160, 234.

Tirgu Neamţ, v. **Neamţ**, oraș.

Tirgu Ocna, v. **Ocna**, oraș.

Tirzii, sat, Ț. Tecuci; < azi Podu Turcului, c. ~, j. Bacău >; parte vindută lui Stratul Bolea 305.

Toader, v. și **Todir**.

Toader, ban din Mărcești; dă mărturie 282.

Toader, bunicul Ilincăi 244.

Toader, bunicul lui Zaharia și al lui Dumitru 279.

Toader, diac; martor 371.

Toader, diac; scrie acte domnești 139, 226, 371.

Toader, diac din Tirgu Frumos; martor hotarnic 163; martor 285.

Toader, diacon, tatăl lui Ion și al Tudorei 184.

Toader din Bălițești, tatăl Agahiei, bunicul lui Vasilie 221.

Toader din Băloșești, tatăl Anghelinei 26.

Toader din Bogdănești; martor 368.

Toader din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.

Toader din Găgești; dă mărturie 183; martor 6.

Toader din Negușeni; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.

Toader din Prăjești; dă mărturie 115.

Toader, fiul lui Hanul, fratele lui Vasile; vinde o prisacă C.

Toader, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.

Toader, fiul lui Lupu, nepotul lui Grigorie, al lui Văscan ș. a.; vinde vad de moară 203.

Toader, fiul Nastasiei, descendent din Manea Mogoşescul; se judecă pentru parte din Mogoşesti 271.

Toader, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.

Toader, fiul lui Robul din Costești; dă ocină din Costești pentru o datorie 220.

Toader, fiul lui Toader, nepotul Sofroniei; vinde ocină din Ungurași 395.

Toader (Toadir), fiul lui Tudoran din Săoani, nepotul lui Gligorie, strănepotul lui Hromșa; vinde ocină din Săoani 142, 145.

Toader, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vilcea și al lui Neculai; vinde un răzor din Fiținghești 54.

Toader, fiul Uritei, nepotul lui Luca; vinde ocină din Mizești 126.

Toader, fiul lui Ursu, nepotul lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujorâni, Pipărcani ș.a. 132, 228.

Toader, fratele lui Costa; cumpără parte din Piticiani 190.

Toader, fratele lui Lazor; vinde ocină din Lungani 150.

Toader se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 62.

Toader se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.

Toader, păhărnicele din Toderești, fiul popii Ștefan din Hăleșteiani; martor hotarnic 163; dă mărturie 437.

Toader, popă din Agiud; martor 176.

Toader popă din Teșori, tatăl Varvarei 407.

Toader, sluga lui Iordache vistiernic; dă mărturie 179.

Toader, stolnic; martor 290.

Toader sulger din Dăjeni; dă mărturie 150.

Toader Băiaș, bunicul lui Păcurar 168.

Toader Bălțatul, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar, tatăl lui Vasilie, al Alexandrei și al Zamferei 76; vinde ocini din Lehăceni 179; partea lui din Dracsini vindută 179, 276.

Toader Bătica (Băticaș) din Galbeni; partea lui din Galbeni vindută 135.

Toader Beldiman, namesnic de Birlad; dă mărturie 336; scrie carte de mărturie 158; primește întărire pentru satul Negoești și pentru ocini la Cotnari 290.

Toader Boghean, tatăl Ciurcăi; partea lui din Țutcani vindută 157.

Toader Bucoteo, fost mare clucer, strămoșul lui Ionașco Hrinovicu, al lui Gligoraș ș.a. 250, 255; dă în folosință doamnei

Marinca satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

Toader Ciurnil, vinzător în Antălești 421.

Toader Cozea (Cuzea), martor 369.

Toader Dănaș, tatăl Armancăi 19.

Toader Fărțol din Crucea de Jos; vinde vie din Crucea de Jos 257.

Toader Fergbi, bunicul Anei, al Palaghiei și al Aftimiei 310.

Toader Grama, fost cămăraș; scrie zăpis 11; dăruiește o familie de țigani m-rii lui Iane postelnic 11.

Toader Hucio, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Toader Hagi, martor 227.

Toader Petriman, chezaș într-o pricină 70.

Toader Șoldan, dă mărturie 26.

Toader Ștefan, cumpărător în Băloșeni 428.

Toader Zapalea, din Drăgești; dă mărturie A.

Toadir, fiul lui Maței Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.

* **Tocești**, sat, ț. Tecuci; <lingă Fundeni, c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Tălăbești 191; ocină lui Furdul fost pircălab din ~ dată de Adam Iuzbașă în schimbul unei datorii E.

Toesaba, tatăl lui Istratii și al Annei 102.

Toderești, sat, <ț. Hirlău; Todirești, c. ~, j. Iași> 163, 174, 318, 437.

Todir, tatăl lui Midilian 131.

Todir Jora, pircălab; primește întărire pentru jumătate din Burlănești 36.

Todor, tatăl lui Toader 395.

Todoranu, primește poruncă să aleagă părți din Rădeni 219.

Todosăica, fiica Costăchioaei; cumpără părți din Saca 106.

Todosea, fiica Măricăi, nepoata Cirstocei; dăruiește lui Cehan vornic ocini din Botoi și Vinderei 341.

Todosia, v. și **Tudosia**.

Todosia, fiica lui Simenașco, nepoata lui Miron; vinde ocină din Mocșie 309.

Todosia, mama lui Ghiorghie 42.

Todosia (Tudosia), soția lui Iftimie; cumpără părți din Dracsini 179, 276.

Todosia Oncioae din Suceava; se judecă și pierde o vie de la Cotnari B.

Todosie, diacon; scrie acte domnești 351, 353.

Todosie, fiul lui Buzinca, fratele lui Cozma; martor 322.

Todosie, fiul lui Vasilie Micul din Saulești; vinde parte din Târbuteni 328.

Todosia, fiica Erinei; dă mărturie 140.

Todosia, fiica lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de moară 4.

Todosia, soția lui Ionașco Peaicul fost sulger; vinde jumătate din Cirligi 197.

Todosia, soția lui Cristiaan 167.

Tofan din Scorțăști, tatăl lui Simbotin și al Neacșăi 320.

Tofan (Tufan), fiul preotesei din Săcuiani; martor 189, 369.

Tofan (Tufan), popă; primește danie domnească Valea Călugăra; locul numit Călugăra lui ~ 400.

Tofan Rimbăș, martor 369.

Tofan Sechil (Seachil), unchiul lui Neculai Seachil; primește zălog ocină din Durnești 9; vinde ocină din Cobeceni 80, 236, 243.

Tofana, fiica lui Coste Moșan, soția lui Ionașco; vinde ocină din Lăcina 274; primește întărire pentru ocini din Voloșcov, și Hădărăuți 229.

Tofana, soția lui Apostol fost mare pitar; cumpără de la soțul ei vie la Băiceni 417.

Tofana, țigancă, soția lui Hanțul țigan, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Tohatin, ocol, <ț. Lăpușna; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Chișinău, >; namesnic de ~ 309.

Tohil, martor 4.

Tolocico, bunicul lui Toma Moșanul și al Tofanei 229.

Toma, fiul Uritei, nepotul lui Benea; vinde ocină din Găureni 32.

Toma, fiul Zamferei, nepotul lui Buzdugan; vinde ocini din Năsoești 184.

Toma, nepotul lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.

Toma, pitar, tatăl Nastei și al Anei 184.

Toma, popă din Siret; martor testamentar 291.

Toma, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.

Toma, tatăl lui Alecsa 184.

Toma, tatăl lui Ion 284.

Toma, tatăl lui Nistor, al lui Efrim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.

Toma <Cantacuzino>, fost postelnic; soțul Eftimiei, ginerele lui Miron fost clucer; dă mărturie 42, A; mare sulger; dă mărturie 87, 91, 93, 185, 270, 278; cumpără și primește întărire pentru părți din Drislive 204, din Dănești 206, pentru vie la Cotnari B.

Toma Moșanul (Moșan), fiul lui Coste Moșan, nepotul lui Tolocico; pierde ocini pentru datorie 229; vinde jumătate din Lăcina 274.

Toma Savei din Străoani, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Toma Talabă, bunicul Tudorei și al Măriicăi 93, 94.

***Tomcești**, sat, ț. Tecuci; <probabil lingă Vameș, c. Piscul, j. Galați>; părți vindute lui Costin postelnic 93, 94, 395.

Tomeghiul, vinzător în Antălești 421.

Tomesti, sat, <ț. Iași; probabil ~, c. s. ~, m. Iași>; slujitor din ~ 292.

Tomșa (Tomșevici), v. **Ștefan Tomșa**, domn.

Toplița, pirtu, <afluent al Moldovei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Toplița Seacă, pirtu, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.

Toporăuți, sat, ț. Cernăuți; <R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; biserica, lui Miron Barnovschi din ~ 333; întărit m-rii Adormirea din Iași 349.

Torești, sat, <ț. Tecuci; c. Umbrărești, j. Galați> 176, 284.

Torogleașul, obcină, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 123, 124, 270, 382.

Toropoteiu, v. **Costandin Toropoteiu**.

Totoești, sat, ț. Hirlău; <c. Erbiceni, j. Iași> 278; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Trachie Poletu, martor 13.

<Transilvania>, v. **Țara Ungurească**.

Tribiseuți, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, Trebisăuți, c. ~, r. Briceni> 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Trif, martor 257.

Trif, popă; scrie zăpis 14.

Trif, tatăl lui Dumitru, al lui Vasilie și al Nastasiei 184.
Trifan, v. **Fantu Trifan**.
Trifan, martor 257.
Trifan, țigan; vindut 431.
Trifan, vistiernic din Buciumi; dă mărturie 390.
Trifăneasa, fiii ei vind vad de moară 182, 183.
Trifești, sat, numit și Neculești, < probabil ț. Neamț; c. ~, j. Neamț >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Trofana, sora lui Vasilie fost jîtnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Bisericiani 83.
Trohănești, sat, < ț. Tecuci >; al lui Panait 239.
Troia, sat, pe Cracău, ț. Neamț; < azi Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Bisericiani 86.
Trotuș (Totruș), oraș, < ț. Trotuș; Tîrgu Trotuș, c. ~, j. Bacău > 7; șoltuzi, pîrgari și tirgoveți 95; ureadnici de ~ 95; act scris în ~ 7.
Trotuș, ținut, sate din ~ 69, 393; munte din ~ 234; staroști de ~ 339.
Trușea, fiica lui Gligori; cumpără ocină 131
udor, v. și **Tudori**.
udor, bunicul Anei, al Porhiriei și al Nastasiei 438.
udor din Chilia; primește poruncă să stilpească un loc din Ceucani 109.
udora, fiica lui Drăghici, nepoata Nastei; dăruiește nepotului său Nichita din Virtop, ocini din Virtop și Leutești 404.
udora, fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocini din Tomcești 93, 94.
udora, fiica lui Gavril fost staroste, nepoata Dăncioaiei și a Cîrstei lui Burlă; vinde ocini din Văcărești și Grozești 43, 196.
udora, fiica lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.
udora, mama lui Pîntea fost șetrar 251, 252.
udora, soția lui Gligorie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
udora Alexoae (Alecsoe), fiica Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
udorachi, cumnatul lui Scherlet din Zorileni; primește danie seliștea Bălăceni

217, 218; cumpără părți din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii 336.
Tudoran (Tudorean) din Săoani, tatăl lui Toader și al Grozavei, bunicul lui Oncul și al lui Nacul 142, 145.
Tudorașco, cămăraș al lui Miron Barnovschi 333.
Tudorean, v. **Tudoran**.
Tudori (Tudor), pîrcălab de Hotin; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 329; vinde satele Cotela, Păltinișul și ocină din Budina 188.
Tudosca, v. și **Todosca**.
Tudosea, fiica lui Cîrste șetrar; vinde jumătate din Țibănești 102.
Tudosea, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
Tudosea, mama lui Ștefan 322.
Tudosie, v. **Teodosie** și **Todosie**.
Tudosie din Cucuiați; martor 320.
Tudosie, fiul lui Grigorie Udre, cumnatul lui Drăgan Tăutul și al lui Borăleanul uricar; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
Tudoslia, țigancă, soția lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Tufan, v. **Tofan**.
Tule (Tulea) **Tetul**, șoltuz de Bîrlad; dă mărturie 336, 337.
Tulești, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 341.
Tulucești (Tulcești), sat, ț. Covurlui; < c. Tulucești, j. Galați >; întărit lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 308.
Tunsul din Ciumălești; martor 313.
Turcia, v. **Țara Turcească**.
Tureul din Fișinghești, tatăl lui Hlut, al lui Vilcea ș.a.; vinde un răzor din Fișinghești 54.
Tureul, țigan, tatăl lui Dumitrașco țigan 90, 414.
Tureatea, sat, < ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți > 367.
Turuc, v. **Dumitri Turuc**.
Tutova, plrlu, < afluent al Bîrladului >; sat pe ~ 109; vad de moară pe ~ 194.
Tutova, ținut, sate din ~ 106, 115, 220, 373; pîrcălab de ~ 138.

T

Tana, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
Tara de Jos, mare vornic de ~ 42, 56, 87, 91, 93, 120, 144, 146, 169, 174, 185, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, II.
Tara de Sus, mare vornic de ~ 42, 58, 91, 93, 146, 169, 174, 185, 218, 241, 251, 265, 278, 287, 299, 416, 418, 435.
Țara Leșească, boieri pribegi în ~ 12; țărani strămutați în ~ 241; datornici fugiți în ~ 208; moșii cumpărate în ~ 37; tătari prădînd ~ 333.
Țara Muntenească, țigani din ~ 13.
Țara Turcească, răscumpărare din robie din ~ 37.
Poarta < Otomană >: greutăți de la ~ 217, 218.
Țara Ungurească, oameni din ~ 81; documente duse în ~ 334.
Țarigrad, oraș, < Turcia >; slujbă făcută la ~ 342; act scris la ~ 335.
Țămpăl Pitărtă Ungurean din Bacău; dă mărturie 391.
Țibănești (Țibănești), sat, ț. Vaslui; < c. ~, j. Iași > 430; jumătate întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 102.
Țiburcă, v. **Iftodie Țiburecă**.
Țiea, postelnicel; martor 13.
Țieiarul, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Pîngărași 123.
Țiganea, fiica lui Gavril; vinde ocină din Hlăpești 42.
Țiganea, mama lui Ionașco 278, 281.
Țiganul, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Secul 147, 172.
Țimurea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Țințar, v. și **Țințar**.
Țințar din Peletiuți; dă mărturie 121.
Țibănești, v. **Țibănești**, sat.
Țiganea, vînzătoare în Ivănești 436.
Țigănaș, v. **Iane Țigănaș**.
Țințar, v. și **Țințar**.
Țințar (Țințar), fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru parte din Bodești 199; revinde lui Pătrașco Bașotă ocină din Ciohoreni 273.

Toğa, bunicul Floarei 1.
Toğa, tatăl lui Necoară, al lui Zberea ș.a. 436.
Toņa, fiica lui Caramiz, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.
Toņa, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
Toņa, mama lui Ionașco, a Tudoscăi și a Critei 102.
Topa, tatăl Cîrstinei; partea lui din Făureni vindută 115.
Tuteani, sat, ț. Neamț; < Țuțcanii din Deal și ~ din Vale, c. Bahna, j. Neamț >; ocină vindută de Ciurca lui Mihail și soției acestuia, Grozava 157.

U

Udochila, v. **Odochla**.
Udrea (Udre), v. **Gorcea ~, Grigore ~, Isac ~, Maxin ~, Pătrașco ~ și Vasile ~**.
Udrea, fost vornic; dă mărturie 324.
Udești, sat, < ț. Suceava; Udești, c. ~, j. Suceava >; întărit Mitropoliei Sucevei 3.
Ulmi, sat, ț. Hirlău; < Ulmi Liteni, azi Liteni, și Ulmi Polieni, azi Ulmi, c. Belcești, j. Iași >; al m-rii Sf. Paraschiva din Iași, scutit de dări 293.
Ulmi de Sus, top. la Români 144.
Unbraru, v. **Mihăilă Unbraru**.
***Ungurași**, sat, ț. Neamț; < lîngă Dulcești, c. ~, j. Neamț >; ocină zălogită de Vasile aprod la Șoldan spătar 185.
***Ungurași**, sat; < pe Moldova, ț. Neamț; lîngă Ungheni, c. Răucești și Timișești, c. ~, j. Neamț >; ocină vindută de nepoții Sofroniei ș.a. lui Larion din Rătești 395.
Ungurașul din Chirișomu; se judecă pentru o ocină 339.
Ungurean, v. **Țămpăl Pitărtă Ungurean**.
Ungureni, sat, < ț. Tecuci; c. Tătărăști, j. Bacău > 99.
Ungurul, v. **Mihail Ungurul**.

Unotu, v. **Onutul**, sat.
Urdugaș, bunicul (unchiul?) lui Isac Ghigo-
escul 374.
Ureche, v. **Gligorie** ~ și **Nistor** ~.
Ureche, fost logofăt; dă mărturie 145.
Urechiușe, v. **Gligorie Ureche**
Urita, fiica lui Cirstea șetrar și a Țonței;
vinde jumătate din Țibănești 102.
Urita, fiica Cucoanei, nepoata lui Luca;
vinde ocină din Mizești 126.
Urita, fiica lui Dumitru Tălăbă; vinde ocină
din Tomcești 93, 94.
Urita, fiica lui Luca, mama lui Toader;
vinde ocină din Mizești 126.
Urita, mama lui Gligor, bunica lui Gherghina
și a lui Andree 436.
Urita, mama lui Toma 32.
Urita Lisa, vinzătoare în Dănceni 338.
Ursa, mama Dochiei 178.
***Ursești**, seliște, pe Cracău, <ț. Neamț; lângă
Crăcăoani, j. Neamț>; schimbată de
m-rea Sucevița pentru o treime dintr-un
iezer de la Dorohoi al m-rii Hangul 71.
Ursoae, pîrlu la Tălharești; sat pe ~ 415.
Ursoala, munte, <ț. Neamț>; punct pe
hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Ursu, bunicul lui Stan, al lui Tardea și al
lui Vasilie 308.
Ursu, diac; martor 331.
Ursu Bălțatul, pitar, fost ~, tatăl lui Neculai,
al lui Toader ș.a. 179, 245, 276.
Ursu Bărbolu, vornic, tatăl lui Micotici și al
Buscâi; a cumpărat satul Șendrești 85.
Ursu Nechita, diac din Virtop; primește
întărire pentru ocini 139, 404; martor
111.
Ursul, comișel din Verișești; dă mărturie
339; vinde părți din Seliște, Verișești
ș.a., face schimb de ocini 256.
Ursul din; martor 7.
Ursul din Borzești; dă mărturie 339.
Ursul, fiul lui Caramiz, tatăl lui Damaschin,
al Simziane și al Martei 38.
Ursul, fiul lui Ifrim vistiernicel, tatăl lui
Gligorie, al lui Toader ș.a. 132.
Ursul, fiul Mariței; vinde ocină din Hlăpești 42.
Ursul, fiul lui Zaharia din Gherghești; dă
mărturie 242.

Ursul, se judecă pentru moară și heleșteu de
pe Smila 52; pentru locuri din Români
141, 144.
Ursul, păharnicel din Băloșești; vinde ocină
din Băloșești A.
Ursul, părțile lui din Pițigani și Mastatic
vindute 336.
Ursul, sluga lui Dumitru pircălab 191.
Ursul, tatăl Erinei 228.
Ursul, fost vâtaf de Bacău, bunicul lui Co-
standin, al lui Ionașco ș.a. 184.
Ursul Vartie, vornic de gloată, fost ~, soțul
Anei, tatăl Neacșei; dă mărturie 179, 276;
martor 144, 308; cumpără părți din Gal-
beni 134, 135; dăruiește venitul satului
Galbeni m-rii Dobromira 148.
Ursul Vintul, negustor din Birlad; dă măr-
turie 337.
Uspenia (Adormirea), hram, v. **Barnovschî și**
Bistrița, m-ri.
Ustia, sat; <R. S. S. Ucraineană, reg.
Cernăuți>; cumpărat de Miron Barnovschî
de la Sireavskii 333.

V

Vadul Rău, punct pe hotarul braniștilor
m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124,
270, 382.
Valea Albă, pîrlu, <afluent al Moldovei>;
sat pe ~ 12, 162.
Valea Bunei, hotar al Tîrgului Frumos 116.
Valea Călugărului, v. **Călugăra lui Tolan**.
***Valea Iepii**, sat, <ț. Birlad; la nord de
Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; a patra parte
vindută de Irina lui Scherlet și Tudo-
rachî 336.
Valea Orzel, hotar al Tîrgului Frumos 116
Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Suceava
355; participă la hotărîri luate de domn
și sfat 293, 347 389, 424; dăruiește o prisac
222; martor 367; pămînturile lui dintre
Putna și Milcov 72.
Varnav, v. și **Virnavă**.
Varnav, v. **Dumitrașco** ~ și **Irmilia** ~.
Varnița, sat, <R. S. S. Moldovenească,
c. ~, r. Arenii Noi> 169.
Vartie, v. și **Vărtie**.

Vartie, v. **Ursul** ~ și **Vasile** ~.
Vartie, fratele Antemie; vinde ocină din
Văsiești 69.
Vartie, tatăl lui Cirstea 246.
Vartie, țigan, soțul Costandei 286.
Vartie, fiul lui Burnar diac și al Medelenei,
nepotul Tudorei; vinde ocină din Văcă-
rești 43.
Vartolomei, fiul lui Gherghina pitar; vinde
un țigan 371.
Varvara, v. și **Vărvăra**.
Varvara, fiica lui Dumitru Buză; vinde
ocină din Hlăpești 42.
Varvara, fiica popii Toader din Teișori, soția
lui Bălă...; vinde ocină din Horgoești
407.
Varvara, mama lui Drăgoi, bunica Ciorcei
din Olișăști 2.
Vascăuți, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucrain-
eană, Văscăuți, c. ~, reg. Cernăuți>;
jumătate de sat împărțită între Greaca
și Nastasca 166.
***Vascăuți**, sat, <ț. Neamț; probabil lângă
Brașăuți, c. s. Dumbrava Roșie, m. Piatra
Neamț>; al m-rii Bistrița, scutit 62.
Vascăuți, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Mol-
dovenească, c. ~, r. Florești>; al lui
Gorgan vornic de gloată, moarte de om
în ~ 187.
Vasian, v. **Văsiian**.
Vasian Orzea din Tălharești; martor 164.
Vasilache, v. **Vasilie**.
Vasilea, bunica Măricăi, a lui Ștefan ș.a. 189.
Vasilea, mama lui Gligori 271.
Vasilea, strămoașa Bîlcăi, a lui Gavril ș.a. 42.
Vasileea, aprod din Ungurași; zălogește ocină
din Ungurași 185.
Vasile, dascăl; scrie zapis 70.
Vasile din Clipicești; dăruiește loc de biserică
de la Babe m-rii Bisericieni 19.
Vasile, fiul lui Dumitrașcu Ștefan logofăt;
vinde satul Fîntinelele 184.
Vasile, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se
judecă pentru ocini din Vlăsinești 254.
Vasile, fratele lui Avram; martor 135.
Vasile (Vasilie), popă din Birlinți; martor
testamentar 291.

Vasile <Lupu>, domn al Moldovei, v.
Lupul <Coeli>.
Vasile (Vasilie) **Banul**, pitar, fiul lui Banul;
dă mărturie 250;
jitnicer, fost ~; dă mărturie 435,
437; dăruiește m-rii Bisericieni parte din
Hăsnășeni 83.
Vasile (Vasilie) **Benea** (Bunea), fiul lui Ștefan
Bunea; partea lui din Găureni vindută
32; dă mărturie 437.
Vasile Codrian, diac; copie act 150.
Vasile Dan, autentifică copie 166.
Vasile (Vasilie) **Locoel** din Tîrgoveți, fiul lui
Locoel din Fiținghești, fratele lui Băloș;
vinde ocină din Fiținghești 6; martor 320.
Vasile (Vasilie) **Udrea**, fiul lui Pătrașco Udrea,
nepotul lui Isac Udrea; se judecă pentru
Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; vinde
parte din Ecușeni 164.
Vasileu, sat, ț. Cernăuți; <R. S. S.
Ucraineană, Vasilău, c. ~, reg. Cernă-
uți>; părți de ocină vindute de
Codrea vameș lui Gavrilăș Măteiaș vornic
329, 362.
Vasili, fiul lui Costin și al Porfirei; vinde
ocină din Jăgureni 260.
Vasili Buhăesul, medelnicer; păstrează act
146.
Vasili Gheoca din Bordușești; martor 18.
Vasilea, soția lui Ionașco; cumpără parte
din Cincești 431.
Vasile din Buciumeni; martor 421.
Vasile din Bulbucani; martor 428.
Vasile din Ciupești; dă mărturie 26.
Vasile din Găgești; dă mărturie 183.
Vasile din Găleşești; martor 284.
Vasile (Vasili) din Mesehenești; dă mărtu-
rie 233, 257; martor 230, 231.
Vasile din Muncel; dă mărturie 167.
Vasile din Sîrbi; dă mărturie 204.
Vasile din Timpești; martor 421.
Vasile din Tîrgu Frumos; martor hotarnic
163.
Vasile, fiul lui, nepotul lui Ursu;
vinde vie din Tulucești 308.
Vasile, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde
ocini din Ivoești 278, 281.

Vaslie, fiul Anghelinei, strănepotul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Bujoreni, Pi-părcani, Băcsănești ș.a. 132, 228.

Vaslie, fiul lui Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.

Vaslie, fiul lui Cristian și al Todosiței; vinde ocină din Vereșeni 167.

Vaslie, fiul lui Gavril; vinde ocini din Ivoești 278, 281.

Vaslie, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diac; se judecă pentru ocină din Birăești 128.

Vaslie, fiul lui Hanul, fratele lui Toader; vinde prisacă C.

Vaslie, fiul lui Ignat și al Agahiei din Băli-țești; fură un cal, dă ocină din Bălițești pentru a-și plăti capul 221.

Vaslie, fiul lui Lazor, nepotul lui Gîrdoman; vinde ocină din Periați 268.

Vaslie, fiul lui Lupul; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.

Vaslie (Vasiliu), fiul lui Neniul, nepotul Rățoaei; vinde ocină din Rusi 390.

Vaslie, fiul Olenei; zălogește ocină din Bliș-cenăuți și Zubriceni 216.

Vaslie, fiul lui Popa; cumpără și vinde vie din Tulucești 308.

Vaslie, fiul lui Sava din Băloțești; se judecă pentru parte de ocină 99.

Vaslie, fiul lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni, Hălămgeni ș. a. 76.

Vaslie, fiul lui Trif, fratele lui Dumitru și al Nastasiei; vinde ocină din Săcătura 184.

Vaslie, fratele lui Ionașco, al lui Precup și al lui Virnav, nepotul lui Todosie; cum-pără parte din Târbuteni 328.

Vaslie, fratele Tudorei din Muncel; martor 404.

Vaslie, ginerele lui Cîrstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.

Vaslie, iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.

Vaslie (alt ~), iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.

Vaslie, martor 313.

Vaslie (Vasilache), martor 7.

Vaslie, paharnic; martor 149.

Vaslie, pîrgar de Piatra, fiul lui Ion din Dărmănești; dă mărturie 129.

Vaslie, popă; cumpără parte din Virtop 111.

Vaslie, popă de la biserica Sf. Troiță din Iași; martor 331.

Vaslie, popă din Piatra; martor 406.

Vaslie, popă din Tomcești; bătrînul lui din ~ vindut 323.

Vaslie, portar de Suceava; martor 13.

Vaslie, razeș din Frunțești; vinde ocină din Buțcăteni 82.

Vaslie, razeș din Lungani 150.

Vaslie, razeș din Rădeni, fratele lui Dănilă; impresoară ocini 219.

Vaslie, strelar din Iași; act scris in casa lui 44.

Vaslie, tatăl lui Ionașco Rusul 95.

Vaslie, țigan, fiul lui Penten țigan; vindut 371.

Vaslie, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Vaslie, țigan, tatăl lui Costantin; răs-cum-părat de la moarte de Bejan fost jîtnicer 95.

Vaslie, ușar; primește poruncă să cerceteze o pricină 82.

Vaslie, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

Vaslie, vistiernicel din Virtop; martor 404.

Vaslie Balșe, martor 164.

Vaslie Bolștan din Găgești; dă mărturie 183.

Vaslie Bran, martor 111.

Vaslie Buțueul, popă din Hărmănești; vinde ocină din Risipeni 158.

Vaslie Coșeseul, martor 221.

Vaslie Dinga, diac; dă mărturie 311; scrie zapise 76, 434.

Vaslie Duleje din Bodești; martor 406.

Vaslie Fulga, vornic de Birlad; martor 328.

Vaslie Hoefungu, aprod din Stănilăvești; primește poruncă să rezolve o pricină 108.

Vaslie Logoș, nepotul lui Gîrdoman; vinde ocină din Periați 268.

Vaslie Leheincshi, din Leheiani; martor 361.

Vaslie Micul din Saulești, tatăl lui Todosie; partea lui din Târbuteni vindută 328.

Vaslie Neculeseul, popă din Ungureni; tra-duce act 99.

Vaslie Pelin din Bacău; dă mărturie 390; martor 400.

Vaslie Pietriș, martor 374.

Vaslie Pinzătură, țigan, fiul lui Ion Pinzătură; întărit m-rii Sf. Gheorghe de lingă Vaslui D.

Vaslie Pureel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic; se judecă pentru ocină din Codăești 74.

Vaslie Roșca, vornic de gloată; hotarnic 125; dă mărturie 236, 250, 265, 299, 329; martor 22; vinde ocină din Oncani 153, 210; mare jîtnicer; dă mărturie 435, 437.

Vaslie Tecman, fratele lui Ionașco; cumpără părți din Ivănățaști și Popșori 253.

Vaslie Vartie, martor 188.

Vaslie Vășlian din Iurghiceni; dă partea de ocină a lui Costin lui Bandur pircălab pentru dajde 21.

Vasiliu, fiul lui Păcurar, nepotul lui Simion Văisi; vinde ocină din Hălăseni 391.

Vasiliu Buglia din Bătrînești; dă mărturie 390.

Vasiliu Chleoș, martor 163.

Vasile Cozială traduce act 289.

Vasili, fiul lui Mihul, fratele lui Andreiu; vinde răzor din Fiținghești 53.

Vaslovea, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, probabil Văslăuți, c. ~ reg. Cernăuți > 241.

Vaslui, oraș; șoltuzi și tirgoveți 14, 364; cojocar din ~ 221; m-re de lingă ~ D.

Vaslui, pîrlu, <afluent al Birladului >; sat pe ~ 396.

Vaslui, ținut; sate din ~ 10, 74, 102, 251, 253, 259, 271, 316, 331.

Vasluianul, socrul lui Ionașco 369.

Vasutea, mama lui Marco, a lui Antonachi ș.a. 102.

Vasutea, răstrăbunica lui Pintea fost șetrar 251, 252.

Vavateștii, numit și Birlești, sat, <ț. Hirălu; Birlești, c. Erbiceni, j. Iași >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

***Văcărești**, sat, ț. Putna; <între Putna și Siret, probabil j. Vrancea >; ocină vindută de Tudora și rudele ei lui Căzacu cămăraș 43.

Vădeanul din Tătărăși; martor 404.

Văisi, v. **Simion Văisi**.

Văleni, cut al satului Șcheia, <probabil ț. Roman; c. Botești, j. Neamț >; întărit lui Dumitrașcu fost medelnicer 107.

Văleni, sat, <ț. Birlad; c. Vișoara, j. Vaslui >; ocină vindută de Măriica și Grozava lui Scherlet și Aiupul 337.

***Văleșeni**, seliște, ț. Cîrligătura; <j. Iași >; vindută de m-rea Sf. Ilie lui Gheorghe Roșca vistiernic 101.

Văliște, v. **Ionașcu Văliște**.

Văran, pircălab de Orhei; hotarnic 169.

Vărlan, cumpărător în Cincești 431.

Vărtiecu, fratele Gaftonei, nepotul Tudorei; vinde părți din Grozești 196.

Vărvava, călugăriță, fiica lui Gi....., din Dur-nești; zălogește ocina ei din Durnești 9.

Vărvava, soția lui Malcoci pircălab de Hotin, fiica lui Eremia fost mare vornic; pri-mește întărire pentru țigani 286.

Vărzar, v. **Ion Vărzar**.

***Vărzărești**, sat, pe Bîcovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, lingă Vulcănești (?), c. Pușchin, r. Călărași >; ocină dăruită lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

Vărzărești, sat, <ț. Iași, pe Nirnova; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Călărași >; prisăci din ~ dăruite de Zaharia lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

Văsean din Bogdănești; martor 368.

Văsean din Nicușeni; martor 190.

Văsean din Suceava; martor 205, 206.

Văsean, fratele lui Gligorie; vinde vad de moară 203.

Văsean Benea, strămoșul lui Toma 32.

Văseani, sat, <probabil ț. Suceava; c. Rugi-noasa, j. Iași > 163, 310, 374.

Văsi, sluga lui Boldescul; se judecă pentru ocină în Birăești 128.

Văsiești, sat, <probabil ț. Bacău; contopit cu or. Moinești, j. Bacău >; ocini vindute de Constantin, fiul Antimiei ș.a. lui Bejan fost ceașnic 69.

Văsiian, v. **Vaslie Vășlian**.

Văscăuți, parte de sat, ț. Orhei; <R. S. S. Moldovenească, Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei >; a cincea parte vindută de Tudosia lui Ionașco Ghianghea 309.

Vățul, v. **Gavril Vățul**.

Văznesenie, v. **Ispas**, sărbătoare.

Vechiul, v. **Larion Vechiul**.

Velișcu Hăbășăseu, fost pircălab de Hotin; dă sate lui Apostol Jora fost mare postelnic în schimbul unei datorii 208.

Velișoala, pîriu, afluent al Prutului; hotar 102.

Venedlet, <fost episcop>, egumen al m-rii Sucevița 71, 290.

Veniamin, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Veniamin, proegumen al m-rii Solca 274, 367.

Verdeș (Verdișu) se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.

Verejenii, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, c. Lencăuți, r. Dondușani>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit m-rii Galata de Jos 59.

Vereșeni (Vereșani), sat, ț. Suceava; <Vereșeni, c. Mirosălăvești, j. Iași>; loc de case, pămînturi, curături și vad de moară vindute de fiii lui Cîrstian popii Gligorie din Cozmești 167; ocină vindută de Gavril lui Alecsandri diac 288; act scris la ~ 288.

Verșești (Verișești), sat, <ț. Troțuș; c. Sănduleni, j. Bacău>; ocini cumpărate și schimbate de Constantin 256; slugă domnească din ~ 339.

Vertăian, neamul lui ~ 241.

Vertebul, numit și Proșchi, top. la Culișăuți 161.

Vestir, vornic de Cîmpulung; primește poruncă să apere drepturile m-rii Sucevița 363.

Vezeuți, pîriu, <afluent al Putnei>; hotar 127.

Vicol, armășel din Drăjăști; dă mărturie 390, A.

Vicol, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei; vinde ocină din Obîrșieni 115.

Vicol, fiul lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.

Vicol, fratele lui Ionașco 162.

Vicol, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.

Vidrașeu din Cucuiați; martor 320.

Vilia (Vilnia), pîriu, <afluent al Prutului>; moară și loc de heleșteu pe ~ 166.

Vilna, pîriu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 271.

***Vilnești**, sat, ț. Vaslui; <îngă Zăpodeni c. ~, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Racoviță Cehan spătar 259.

***Vinderei**, sat, <ț. Tutova; în Tulești, c. Dragomirești, j. Vaslui>; ocină dăruită lui Cehan vornic 341.

Visar, martor 188.

Visarion, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Visarion, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 303.

Visarion Bogza, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.

Vișa Drăgoaia, bunica lui Gheorghie și a lui Ion 184.

Vișanii, v. **Vișneva**, sat.

***Vișini**, sat, <probabil ț. Bacău> 190.

Vișneva (Vișanii), sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Vișinoaia, reg. Cernăuți, >; împărțit între Nastasca și Greaca 166; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.

Vitânești, sat, <ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea> 15, 183; ocini dăruite m-rii Vizantia 127; vad de moară vindut de Toma Savei din Străoani lui Nacu din Bîrlad 182.

Vizantia, m-re, <ț. Putna; în ~ Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; primește întărire 127.

Vileea, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Neculai ș.a.; vinde un răzor din Fiținghești 54.

***Vilecești**, sat, <pe Putna, ț. Putna; îngă Bolotești, c. ~, j. Vrancea>; vaduri de moară vindute de urmașii lui Nădăbaico fost vornic m-rii Bisericiani 4.

Vinători, sat, ț. Neamț; <înglobat în m. Piatra Neamț>; dăruit de Constantin Movilă voievod lui Dumitrache Chiriță postelnic și apoi de soția acestuia, Maria, m-rii Bisericiani 433; întărit m-rii Bisericiani în urma unui proces cu m-rea Birnova 424; oamenii din ~ obligați să asculte de m-re 426; dresese lui Ionașco Boldescul pentru ~ date m-rii 300, 301, 303; vătăman din ~ 401, 432.

Vinători (Vinotori), sat, ț. Neamț; <Vinători-Neamț, c. ~, j. Neamț>; dăruit de Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic m-rii Secul 434; întărit acesteia 47, 172; hotărnicit 147.

Vintul, v. **Ursul Vintul**.

Virnavă, fratele lui Vasilie, al lui Precup și al lui Ionașco, nepotul lui Todoseie; cumpără parte din Târbuteni 328.

Virtop, sat, <ț. Neamț; Hirtop, c. Birgăuani, j. Neamț> 139; ocină dăruită de Tudora lui Nechita 404; ocină vindută de Grozava popii Vasilie 111.

Vlad, negustor din Orhei; dă mărturie 309.

Vlad, socrul lui Giurgea 182.

Vlad, vameș, tatăl Nastasiei Pința 415.

Vlasie, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.

Vlasie, v. **Vlașco**.

Vlașco (Vlasie), popă din Băilești; martor 291.

Vlădești, sat, <ț. Suceava; probabil îngă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 26, 167, 374.

Vlădiceni, v. și **Polana Vlădica**.

Vlădicieni (Vlădicina), sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, c. Zarojani, reg. Cernăuți>; vindut de Nicolae Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan mare spătar 212, 213.

Vlădoaia, mama lui Costin, a Tudorei ș.a., bunica Grozavei Arioneasa ș.a. 182, 183.

Vlăsinești, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani>; părți de sat întărite lui Albotă ș.a. în urma unei judecăți 254.

Vlăsineasa, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheeni>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.

Voico din Suceava; martor 13.

***Voloșani**, sat, ț. Lăpușan; <R. S. S. Moldovenească, îngă Vorniceni, c. ~, r. Călărași>; a patra parte cumpărată de Ionașco Rusul vornic de gloată 154.

Voloșeani, sat, <ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea>; ocină dăruită m-rii Vizantia 127.

Voloșcov, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Voloșcova, c. Vasiliuți reg. Cernăuți>; al lui Toma Moişanul ș.a., pus zălog și răscumpărat 229.

Voroneț, m-re, <ț. Suceava; în Voroneț, or. Gura Humorului>; face schimb de sate 16, 73, 117, 326; act scris la ~ 326.

Vorovești, sat, ț. Cîrligătura; <c. Miroslava, j. Iași>; ocină dăruită de fiii lui Sima nepotului lui Chiriac 249; întărit m-rii Galata de Sus 348.

Voruntar, fost comis, soțul Salomei; împarte cu rudele ocini moștenite din Voruntărești 140.

Voruntărești (Vorântărești), sat, ț. Roman; <azi Volintirești, c. Al. I. Cuza, j. Iași> 167; jumătate de sat moștenirea lui Voruntar comis și a soției sale Solomia 140.

Vovărăești, sat, <ț. Vaslui; Vovriești, c. Băcești, j. Vaslui> 246.

Vovidenia (Intrarea în biserică), hram, v. **Hangul**, m-re.

Vrabie, v. **Constantin ~, Gheorghe ~, Grigorie ~ și Neculaiu ~**.

Vrancea, vinzătoare în Popi 93, 94.

Vrăblian din Certieni; martor 368.

Vrincean din Bodești; bătrîn din partea lui ~ vindut 105.

Vrinceeasa, soacra lui Șeptelici 161, 181

Z

Zaharea (Zahariuț), diac din Micești; dă mărturie 245, 263.

Zaharia din Gherghești, tatăl lui Ursul 242

Zaharia din Saca; partea lui vindută |106

Zaharia, nepotul Buzoaei; dăruiește ocină din Vărzărești lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.

Zaharia, popă din Crivești; scrie zapis 285.

Zaharia, șoltuz de Piatra; dă mărturie 129.

Zaharia, tatăl lui Grozav, al lui Pătrașco și al Chireanei; primește danie satul Dumeni 405.

Zaharia, ușerel din Bucium; dă mărturie 390.

Zaharia, vinzător în Galbeni 135.

Zaharie din Scorțăști, tatăl lui Oprea 19; martor 175.

Zaharie, vînzător în Băicani 115.

Zahariea din Tulești; martor 341.

Zaharia, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.

Zaharia, diacon; scrie zăpis 176, cărți de mărturie 179, 242.

Zaharia, diacon din Virtop; martor 404.

Zaharia, fiul popii Luca, strănepotul lui Șteful Cernat; adeverește vinzarea unei ocini de către părinții săi 279.

Zaharia, fiul lui Mojil vătaf; dăruiește loc de prisacă m-rii Pingărați 397.

Zaharia, negustor din Iași; martor 227.

Zaharia, popă; martor 400.

Zaharia Futechi, vînzător în Periați 268.

Zaharioala din Soltănești; vinde ocină din Soltănești 103.

Zahariușul, v. **Zahareta**.

Zahel, diacon, fiul Stancăi, din Horjești; partea sa din Piticeani 190.

Zamă, v. **Pavel Dzamă**.

Zamfir, fost pircălab; dă mărturie 323.

Zamfira, v. și **Samhira**.

Zamfira (Samfira), fiica lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni ș.a. 76.

Zamfira, mama lui Toma 184.

Zamfira din Iași; cumpără părți din Ruși 390.

Zapalce (Zăpalce) din Peletiuți; dă mărturie 115, 121.

Zapalcea, v. **Toader Zapalcea**.

Zavul, nepotul lui Saula; se judecă pentru parte din Procelnici 125.

***Zăbrăuți**, sat, <pe Zăbrăuți, ț. Putna; j. Vrancea>; în hotar cu Speriați 268.

Zăpalce, v. **Zapalce**.

Zărnești, sat, <ț. Covurlui; c. Jorăști, j. Galați>; Nour din ~ și soția sa se dau vecinii lui Pană paharnic; act scris la ~ 388.

***Zăvădeni**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.

Zberca, fiul lui Țoga; vinde ocină în Ivănești 436.

Zberia, cumpărător în Cernătești 14.

Zbierăști, sat, <ț. Neamț>; Zberești, contopit cu Costișa, c. Costișa, j. Neamț > 9.

Zbiarea se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.

Zbîrcea, v. **Lupul Zbîrcea**.

Zborovsehi, ginerele lui Alexandru Lăpușneanu II.

***Zeameș**, sat, <ț. Trotuș; lingă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău>; în hotar cu Mănești 92.

Zeletin, pîriu, < afluent al Brladului >; vad de moară pe ~ 305.

Ziman Sasul, Fintina lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

Zlata, v. **Tecla Zlata**.

Zlătariu din Dănceni; partea lui vindută 338.

Zmeiani (Zmiani, Zmiani), sat, <ț. Tutova; contopit cu Băcani, c. Băcani, j. Vaslui>; părți întărite lui Ionașco 25, 98; drept de folosință a apei în comun cu satul Români 52.

Zorleni, sat, ț. Brlad; <Zorleni, c. ~, j. Vaslui> 217, 218; în hotarul seliștei Bălăceni 264, 265.

Zosin, călugăr de la m-rea Pingărați; îngrijește o prisacă a m-rii 398.

Zota, negustor, tatăl lui Sima și al lui Ionașco; cumpără ocină din Vorovești 249.

Zubriceni, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Zăbriceni, c. ~, r. Edinița>; părți zălogite la m-rea Sf. Sava-Iași și vindute de aceasta lui Gheorghe Jora 216, 280; împărțirea satului 10, 166.

Zugrav, m-re la muntele Athos; metoh al m-rii ~ D; v. și **Mănăstirea Sf. Gheorghe**

Zupeo, fost vornic de Hîrlău; dă mărturie 26.

Zupcu, v. **Ionașco Zupeu**.

INDICE DE MATERII

A

acte

domnești: așezăminte 207, 413; hrisoave de danie 218, 258, 319, 325, 405, 409. 411, de întărire 59, 67, 123, 169, 234, 347, de scutire 35, 146, 293, 349; cărți de întărire și apărare: passim; porunci: passim; acte menționate: 4, 7, 10, 13, 24, 27, 28, 31, 33, 37—43, 45—495, 2, 59, 60, 64, 67, 68, 71, 74, 84—87, 89, 93, 94, 96, 99—103, 113, 115—118, 122—126, 130, 132, 133, 137—139, 141, 143, 145, 150, 152, 154, 156, 161, 166, 168—172, 180, 181, 184, 186—188, 193, 196, 199, 204, 210, 213, 225, 235, 244, 249—253, 255, 270, 275, 277, 278, 281, 283, 286, 298, 301, 303, 304, 308, 309, 311, 316, 326, 329, 332, 333, 339, 340, 347, 450, 358, 363, 366, 375, 376, 379, 382, 387, 396, 400, 407, 409, 411, 424, 430—434, 436, II, D;

ale marilor dregători: cărți de mărturie 42, 43, 236, 265, 278, 287, 299, 416; porunci 292, 340; acte menționate 83, 208, 211, 270, 295, 309, 336, 366, 390, 396, 414;

ale slugilor domnești: cărți de mărturie 43, 90, 93, 179, 242, 284, 288, 329, 339; scrisori (mărturii hotarnice) 147, 150, 161, 408; acte menționate: passim;

ale șoltuzilor, pîrgarilor și tirgoveților: cărți de mărturie 110, 132, 263, 279, 336, 337, 391, 400; acte menționate 95, 228, 267, 282, 421, B;

ale clericilor: cărți de mărturie 16, 303, 304, 320, 335;

ale boierilor mari: zapise de schimb 12, 326, de împărțire 10; testamente 291, 333; acte menționate 297, 298, 306, 316, 321, 402;

ale boierilor mici: zapise de vânzare: passim; cărți de mărturie 6, 241, de chezășie 70; acte menționate: passim;

scrisori particulare 332, 398, 433, 434; zapise de danie particulare 11, 65, 72, 148, 341, 397, 404, I;

acte pierdute 122; date în schimb 300; falsificate 87, 118, 138, 270, 277, I. agă 166.

albine, v. **dări și slujbe**.

alune, oprire de a culege ~ în locuri scutite 68, 379.

amanet, v. **zalogire**.

amenzi 254; v. și **deșugubine, gloabe**.

angării (anherii), v. **dări și slujbe**.

aprozi 108, 158, 185, 309, 383; primesc porunci 24, 351.

arătură, loc de ~ dăruit de domn 346.

argint, împrumutat de Miron Barnovschi lui Ștefan Potoski și doamnei Maria 333; v. și **bani**.

arhiepiscop, v. **mitropolit**.
arhimandrit, v. **egumen**.
armășel 390, A.
armași, 43, 144; foști ~ 91, 97, 305, 308;
mari ~ 90, 93; foști mari ~ 184, 414;
~ ai doilea 93.
aslam, v. **camătă**.
aspri, v. **bani**.
așezăminte, v. **acte**.
aur, v. **bani**.

B

bani < dregători > 166, 213, 282, I.
bani < monedă >
galbeni: passim; ~ de aur 7, 245;
~ roșii 367, 434; ~ ungurești 69, 117,
140, 184, 286, 391, 414; ughi: passim;
~ de aur 96, 115; florinți 254; zloți:
passim; ~ de argint 44; ~ tătarești 37,
115, 190, 249, 298, 436; ~ proști 333;
taleri: passim; ~ de argint 38, 42, 91,
93, 94, 97, 100—102, 115—117, 126, 139,
143, 156, 157, 164, 168, 174, 184, 193,
204—206, 228, 249, 278, 281, 308, 309,
311, 318, 319, 428, 431, 438, C; ~ mari 79;
lei 6, 53, 61, 79, 105, 132, 146, 171, 176,
188, 231, 257, 285, 293, 326, 329, 350, 361,
362, 368, 378, 388, 419, I; ~ vechi 334;
potronici 20, 79, 199, 421; ~ de argint
117; bani proști 12, 16;
echivalențe 185, 255, 333, 421;
bani dați în treaba țării 96, 116, 117,
298, 319, 385, 424, 433, 434; v. și **camătă**,
dări și slujbe.
bârți 59, 93, 94, 118, 131, 142, 167, 234, 374,
409, 425.
bărbier 12, 159.
bătrini < trupuri de moșie > 14, 65, 79, 92,
105, 135, 158, 182—184, 219, 253, 259,
268, 322, 323, 328, 337, 391, 403.
bătrînii orașului, v. **orașe**.
bezmân, v. **dări și slujbe**, **măsuri**.
bir, v. **dări și slujbe**,
bisericii:
din orașe 35, 146, 169, 190, 263, 275, B;

din sate 19, 65, 87, 148, 333;
din alte țări 333, 347; v. și **preoți**.
bocanel 57; v. și **dări și slujbe**.
boi, dați în preț 12, 15, 16, 20, 37, 43, 99,
110, 196, 216, 268, 302, 333, 338, 416,
418; dați în schimb 300, 303, 304;
dați drept gloabe domnești 52, 87, 125,
141, 144, 226, 264, 265, 270, 289, 292;
dați pentru deșugubină 187, 287; dați
pentru plata cislei 246; dăruiți unei m-ri
148; v. și **dări și slujbe**.
boieri, stăpîni: passim; ~ de țară 60, 298;
feciori de ~ 180, 186, 298.
bordele, întărite 143.
bouri < semne de hotar > 147, 172, 277.
braniști, domnești 123, 124, 247, 342, 355,
382; mănăstirești 68, 87, 89, 123, 147,
270, 379; v. și **hotare**.
bresle 195, 333.
bucate, v. **dări și slujbe**.

C

cai (iepe, armăsari, tretini, mînji): în preț
7, 12, 13, 16, 37, 56, 80, 90, 95, 120, 135,
139, 159, 173, 184, 236, 242, 243, 247,
274, 300, 302, 304, 336—338; dăruiți 6,
148, 425, B; dați în treaba țării 116, 342,
393; pentru plata capului 408; pentru
deșugubină 187; drept colac 122; impru-
mutați 316; furați 95, 221, 284; pierduți
220; prețuri 120, 173, 184, 316, E; v. și
dări și slujbe.
camăna, v. **dări și slujbe**.
camătă (aslam), bani dați cu ~ 216, 280.
capre, în preț 79.
capuchehale 387.
capul, plata ~ 95, 216, 221, 251, 252, 282,
284, 408, 414.
caragiu, v. **postavuri**.
case și locuri de casă: în orașe 290, 330, 350;
în sate 9, 20, 33, 44, 72, 78, 80, 91, 97, 100,
115, 153, 167, 189, 210, 231, 257, 269,
280, 314, 337, 374, 399, 416, 418, 421, 435;
v. și **dări și slujbe**, **prețuri**.
catastif, al orașului 110, 159; ~ al vistieriei
315.

cazaci 241.
călărași 16, 136, E.
călugări (monahi, părinți), călugărițe 4, 6, 9,
12, 27, 84, 172, 174, 221, 253, 295, 340,
398, 406, 432, B, D;
ieromonahi 55, 102, 320, 321, 326; v. și
mănăstiri.
cămara diecilor 196.
cămașă, în preț 79.
cămănari 214, 353, 364; foști ~ 309.
cămărași 43, 177, 196, 258; foști ~ 11, 69,
92, 184, 267, A.
căpitani 221, 341, 398, E.
cărți, v. **acte**.
cătun 306; v. și **cut**.
ceară, v. **dări și slujbe**.
eașnici, v. **paharnici**.
cereci, în preț 79.
cetate, sate ascultătoare de ~ 213; act scris
în ~ 13; v. și **dări și slujbe**, **ocol**, **pireă-**
labi, **Cetatea Nouă**, **Hotin**, **Orhei**, **Suceava**.
chervăsările 350.
chezaș (sodăș) 70, 216.
chihale 7.
chilii 147, 172.
cislă, v. **dări și slujbe**.
cizme, în preț 79, 268.
ciubere, v. **măsuri**.
ciubote, v. **dări și slujbe**.
cimp, parte a teritoriului sătesc: passim.
cinepă, v. **dări și slujbe**.
circumar 23, 354.
cirelumi 104, 112, 214, 232, 353.
cler 30, 413; v. și **călugări**, **diaconi**, **egumeni**,
episcopi, **mitropolit**, **preoți**, **scutiri**.
cluceri 94, 188, 298, 309, 374, 376, 435,
437; foști ~ 204, 206, 236, 250, B; mari
~ 185; foști mari ~ 255; slugile ~ 27.
eneaz II.
cojocari 23, 112, 150, 214, 221, 353, 354.
colaci vlădicești, v. **cai**, **dări și slujbe**.
comișei 24, 138, 256, 288, 351, 388.
comiși 36, 85, 113, 115, 169, 203, 218, 298,
329, 333, I; foști ~ 140; comisioane I.
copilă 103.
crame 238, 297, 402.
eroitori 23, 58, 221, 354.
ctitori, v. **mănăstiri**.

cupari, v. **paharnici**.
curături 7, 129, 157, 167, 296, 390, 412, C.
curclari 23, 354.
curte, membri ai curții domnești 90, 91, 93,
197, 251; curți domnești în tirguri 124;
curți boierești 396, 420; v. și **vătăfi**.
curteni 60, 136.
cut 107, 369; pricut 49.

D

dabile, v. **dări și slujbe**.
danii, v. **acte**.
dascăl 70, 213.
datorii 208, 316, E.
dăbilar, hîrtie de la ~ 211; ~ opriți a intra
în sate 410, 423.
dajde, v. **dări și slujbe**.
dări și slujbe:
dări (dabile) și angării < în general >
5, 17, 23, 24, 35, 57, 60, 66, 195, 207,
293, 315, 327, 347, 348, 350, 351, 354,
380, 381, 388, 389, 419, 423, 429; bir
(dare, dabilă, dajde) 21, 35, 57, 60, 146,
211, 240, 246, 348, 364, 380, 388, 389,
419; dare mare și mică 346; darea stea-
gului 146; bani de împrumut 350; cămăna
60, 112, 214, 349, 353, 364; ~ mare și
mică 66, 112, 350; ceară (bezmân de ~)
246, 293, 315, 350; cislă 60, 246, 315;
gorștină de porci (mascuri) 60, 347—349,
389, 423; ~ de oi 60, 347—349, 423;
hoștină 66; iliș 60, 293, 315, 347—349,
419; jold 23, 350, 354; lei 146, 293, 350,
388, 419; lup 315; piei 349; sulgiu 60,
293, 315, 347—349, 419; taleri 60, 419;
ughi pentru casă 146, 419; unt 60, 293, 315;
zloți 60, 146, 388, 419; zloți pentru casă
293, 350;
slujbe: cai de olac 23, 35, 57, 60, 66,
350, 354, 364, 389, 419; găzduire în case
35, 389; lucru domnesc 60, 293, 347,
419; ~ la cetate 35, 389; ~ la fin 350;
~ la lemne 350; ~ la mori 35, 389; ~
la tirg 389; ~ la vii 23, 354; podvoade
23, 35, 57, 60, 66, 350, 354, 364, 389,
419; priveghi 23, 354; strajă 277, 315;

darea vlădicească 35, 389; podvoadele mitropolitului 35, 389; lucru ~ 35; colaci vlădicești 389; dabilele episcopiei 354; zeciuală (desetină): de albine (de stupi) 35, 60, 347—349, 389, 423; de cînepă sămîntă de ~) 27; de fin 136, 160, 202, 294; de legume (din grădini) 136, 202; de nazăre 27; de pește 136; de pline 136, 160, 202, 294; de varză 27; de vin (vii) 35, 136, 202, 215, 389.

tină, v. dări și slujbe.

gubinari (dușegubinari), opriți a intra n sate 293, 347—349, 359, 364, 410, 419. gubine (dușegubine) 359; ~ dăruite 348, 349, 359.

oni 35, 108, 184, 190, 285, 290, 325, 389, 404, 406; v. și cler.

l (pisari, uricari) 43, 150, 271, 395; scriu acte: passim; martori 4, 43, 44, 90, 111, 142, 145, 150, 155, 163, 164, 177, 179, 197, 208, 233, 245, 257, 263, 308, 309, 311, 317, 318, 320, 323, 331, 368, 371, 391, 400, 414, 428, I, A; primesc danii 258, 415, ntăriri 139, 181, 203, 256, 407, porunci 226, 292; se judecă 128, 298, 430; vind 13, 85, 210, 256, 324, 405; cumpără 288, 317, 331.

in, v. sfat domnesc.

indă, v. camătă.

in < voievod | al Moldovei >: passim.

roman 320.

șători, v. ureadniel; v. și aga, armași, sluceri, comiși, hatmani și pircălabi de Suceava, jlitnici, logofeși, medelniceri, pararniel, ptari, pircălabi, postelnici, spătari, stolnici, sulgeri, șetrari, ușari, vistiernici, vornici.

ie, v. acte.

nuri, formează hotare 123, 124, 161, 169, 181, 268, 270, 382, I. ase 342.

heni, v. Iași.

E

valențe, v. bani.

slarh 274.

neni (arhimandriți, stareți) 12, 16, 19, 39, 40, 46—48, 51, 71—73, 117, 122, 129, 148, 216, 268—270, 274, 280, 295,

296, 300, 303, 304, 326, 330, 332, 367, 392, 398, 399, 406; proegumeni 16, 73, 117, 274, 326, 367.

episcopi 59, 67, 71, 123, 124, 274, 293, 335, 347, 355, 357, 367, 389, 424; foști ~ 167. episcopie 23, 24, 29, 351—355, 358, 359; v. și Huși, Rădăuți, Roman.

F

fălci, v. măsuri.

feciori de boieri, v. boieri.

ferestrău 234.

ferlie, v. taxe.

flare, oameni opriți să vîneze ~ 39, 81, 412.

flare de plug 148.

fin 24, 39; v. și dări și slujbe.

finețe: dăruite 247, 340, 346; întărite 118, 234, 308, 358, 360; vindute 42, 43, 115, 117, 142, 157, 178, 197, 236, 243, 245, 288, 337, 390, 428, 437; încălcate 81, 138, 201, 226; v. și livezi.

fintini 87, 99, 124, 125, 147, 172, 186, 313.

firtai, v. măsuri.

florinți, v. bani.

funie, v. măsuri.

fur, 408; v. și tilhar.

G

galbeni, v. bani.

găzduire, v. dări și slujbe.

gîrlă, ~ cu pește 42.

gloabe (hatalm) 25, 87, 125, 141, 144, 264, 265, 270, 289, 292; dăruite unor m-ri 57, 77, 348, 359.

globnici, opriți a intra în sate scutite 293, 347—349, 359, 364, 419.

gorștină (de oi și porci), v. dări și slujbe. graniță, v. vătafi.

grădini 100, 101, 115, 127, 157, 173, 234, 249, 257, 319, C; loc de ~ 115, 148, 311; v. și dări și slujbe.

greel 7, 72, 111, 291, 428; semnături grecești 7, 13, 91, 93, 188, 216, 387.

H

hamei, oprire de a se culege ~ în locuri mănăstirești 68, 379.

han (persoană) 217, 218.

hatalm, v. gloabe.

hatmani și pircălabi de Suceava 42, 91, 93, 134, 135, 144, 146, 165, 169, 198, 203, 218, 225, 250, 251, 256, 270, 278, 287, 299, 394, 405, 409; fost ~ 83, 109, 113, 140, 174, 180, 186, 198, 208, 236, 267, 277, 286, 295, 312, 416, 418.

haraci 60.

heleștee 10, 52, 153, 188, 197, 231, 289, 406; loc de ~ 166, 184, 236, 299, 420; v. și iazuri.

herb 392.

hiclenie față de domn 411.

hînsar 396.

hînsărel 150.

hîrtie, v. acte.

hoștinari scutiți 112, 214.

hoștină, v. dări și slujbe.

hotare, ale satelor: passim; descrieri amănunțite 125, 169, 172, 181;

ale orașelor 116, 125, 160, 275; descrieri amănunțite 203;

ale braniștilor 81, 87, 89; descrieri amănunțite 123, 124, 186, 270; ale țării 81;

două sate într-un hotar 409; v. și stilpi, bouri.

hotarnici și hotărnicii 125, 141, 144, 147, 162, 163, 169, 170, 181; hotărnici ne-dreaptă 74; porunci de hotărnici 180, 191.

hotnoși 204, 231, 233, 257, 322; foști ~ 95, 390.

hoși, v. furi.

hramuri: Adormirea (Uspenia) 67, 68, 192, 349, 350, 379; Arhanghelii Mihail și Gavril 40; Buna Vestire (Blagoveștenia) 38, 83—87, 89, 392, 424, 434; Înălțarea 127, 348; Nașterea Domnului 148; Schimbarea la Față 133; Sf. Dimitrie 123, 124, 129, 130, 382, 397, 398; Sf. Ecaterina 293; Sf. Gheorghe D; Sf. Gheorghe și Ioan cel Nou 350, 355, 424; Sf. Ioan Botezătorul (Cristiteli)

323; Sf. Ioan cel Nou 64, ~ Gură de Aur (Bogoslav) 320, 423; Sf. Nicolae 27, 148, 190, 269; Sf. Petru și Pavel 275; Sf. Sava 240, 297, 306, 400; Sf. Vineri (Paraschiva) 125, 293, 355; Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul 45—48, 51, 72, 172, 346; Vovidenia < Intrarea în biserică > 31. hrisoave, v. acte.

I

iazuri 46, 64, 71, 84, 100—102, 115, 119, 143, 145, 169, 210, 230, 234, 255, 257, 275, 280, 287, 347; locuri de ~ 100, 234, 243, 258, 276, 306, 319, 420, 428; v. și heleșteie.

iepe, v. cai.

ierei, v. preoți.

ieromonahi, v. călugări.

iezari 287.

iezere, v. iazuri.

iliș, v. dări și slujbe.

ispisoace, v. acte.

ispravnicul, ai averii lui Miron Branovschi voievod 333.

Iuzbașa 15, 72, 320, 323, E.

I

imbrăcăminte 57, 293, 388.

impărțire, v. ocină.

impresurare 109, 113, 133, 138, 141, 147, 191, 219, 277, 289, 292.

împrumut (bani de ~), v. dări și slujbe.

inecălminte 292, 293.

înfrățire 169.

înscrieri, v. dări și slujbe.

înselăcune 74.

învăluiri 121, 211, 432; scutiri de ~ 35, 364, 389, 419.

J

jefuire, v. tilbărie.

jirebii 91, 97, 421, 422, 437, 438.

jitnici 7, 335, 435, 437; foști ~ 7, 83, 87, 95, 270, 416, 418; mari ~ 435, 437.

ld, v. **dări și slujbe**.

decăți domnești 52, 74, 77, 99, 103, 113, 118, 125, 128, 141, 249, 295, 298, 366, 396, 424; v. și **zi** de judecată.

zi de țigani, v. **țigani**.

L

vră, v. **mănăstiri**.

zuri 125, 222.

gare de glie 262.

gea țării 52, 67, 74, 103, 118, 125, 141, 143, 199, 216, 249, 254, 267, 280, 298, 366, 396, 424, II: v. și **obiceiul țării**.

gume, v. **dări și slujbe**.

i, v. **bani**.

imne, oprire de a se tăia ~ 63, 68, 379; v. și **dări și slujbe**.

și 35.

lezi 115, 167, 260; ~ de finețe 157; v. și **pomet**.

leuri domnești 67, 311, 346, 385.

gofeți 38, 42, 80, 91, 140, 147, 153, 156, 159, 162, 178, 184, 228, 234, 236, 249, 251, 265, 270, 273, 289, 290, 298, 308, 371, 373, 385, 390, 409, 435; foști ~ 87, 93, 106, 125, 126, 145, 174, A; ~ de divan 325; ~ de taină 254; mari ~ 2, 7, 25, 32—35, 41, 42, 58, 69, 71, 74, 78, 82, 83, 87, 91, 93, 95—97, 100, 101, 103, 108, 109, 115, 117, 118, 122—124, 127—129, 134, 137—140, 143—146, 151, 153, 156, 157, 161, 164, 166, 169—174, 178, 180, 181, 183—185, 187, 192, 193, 196, 198, 199, 203, 204, 206, 208, 210, 213, 218, 219, 226, 228, 234, 241, 243, 244, 246, 249, 251, 252, 254—257, 259, 265, 267, 269, 270, 273, 275, 277, 278, 280—282, 286, 287, 289, 290, 292, 296, 298, 299, 305, 308, 309, 311—313, 316, 319, 322, 324, 336, 371, 374, 376, 378, 382, 385, 387, 390, 392, 394, 395, 399, 407, 414, 415, 417, 418, 421, 424, 431, 436, I, B, C; logofăt al doilea 83, 87, 93, 170, 172, 174,

251, 270, 299; logofăt al treilea 42, 87, 93, 160, 234, 247, 299, 394, 405, 411.

lucru, v. **dări și slujbe**.

luminări 112.

lup, v. **dări și slujbe**.

M

martori: passim: v. și **oameni buni și bătrini**.

mascuri, v. **dări și slujbe**.

matee, în preț 16, 149.

mazăre, v. **dări și slujbe**.

măcelari (mesercii) 23, 112, 214, 353, 354.

mănăstiri:

ctitori 11, 125; ~ neterminate 333; stăpîniri 11, 12, 15, 17, 19, 24, 27, 31, 38—40, 45—49, 51, 57, 59, 60, 62, 64, 67, 68, 71—73, 81, 83—89, 101, 109, 117, 122—125, 127, 129, 130, 133, 136, 147, 148, 172, 174, 180, 184, 186, 192, 198, 214, 215, 222, 237, 238, 240, 261, 262, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 278, 280, 281, 287, 290, 293, 295—298, 300—304, 306, 307, 321, 340, 346, 350, 363, 366, 367, 377, 379, 380, 382, 383, 386, 391, 396—401, 406, 410, 412, 423, 424, 426, 432, 434, D:

metoace: la ~ din țară 19, D; la ~ (lavre) străine 293, 297, 306, 307, 347, 402; alese ca necropole 333; peceti de ~ 73, 216, 290.

v. și **egumeni, sobor, călugări, poslușnicii, hramuri, schituri, orașe**;

v. și **Agapia, Aroneanu Barnovschi, Berzunți, Biserica Albă, Bisericanii, Bărbol, Bistrița, Birnova, Dobromira, Dragomirna, Frumoasa, Galata de Jos, ~ de Sus, Golia, Hangul, Hârlicestii, Iațcu, Neamț Nicoriță, Pingărați, Probota, Putna, Rîșea, Schitul lui Iosif, Schitul de la Măgura, Mare, Secul, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie, Sf. Sava, Sf. Troiță, Sf. Vineri, Sinai, Solca, Soveja, Sucevița, Tazlău, Văleni, Vizantia, Voroneț**.

măr, semn de hotar 19.

mărunțisuri, v. **dări și slujbe**.

măsuri:

de suprafață: falce 10, 58, 124, 174, 290, 321, 382, 417, B; firtai 10, 58, 93, 94,

110; funie 93, 94; odgon 94; pogon 72; prăjini 124, 382; stînjeni 308;

de capacitate: bezmân 246; ciubăr 275; merță 285; poloboc 9, 153, 210, 259, 377, B;

de greutate: povară 377;

de lungime: vig 13; pași 308.

medelniceri 132, 146, 228, 246; foști ~ 107; mari ~ 141, 144, 174, 299.

meșleși, passim.

merță, v. **măsuri**.

meșteșugari 23, 354; v. și **bărbieri, coșocari, croitori, curelari, măcelari, olari, pleptănari, zlătari, zugravi**.

metoh, v. **mănăstiri**.

mlere, poloboace de ~, în preț 153, 210, 253, 259, imprumutate 9; vamă de pe poloboace de ~ 377.

mitropolie, v. **Mitropolia Sucevei, dări și slujbe**.

mitropolit (arhiepiscop și ~) 35, 59, 63, 67, 72, 87, 123, 124, 241, 270, 293, 347, 355, 367, 389, 424.

minji, v. **cali**.

moarte de om 56, 187, 293.

moaște 355.

monahi, v. **călugări**.

mori 10, 15, 31, 47, 52, 84, 100—102, 108, 123, 124, 137, 143, 153, 192, 203, 205, 208, 210, 234, 241, 319, 342, 347, 382, 399, 424, 434; ~ gata 148, 251, 252; ~ înecate 289; ~ stricate 67; drept de folosință asupra unei ~ 189;

vaduri de ~ 2, 4, 19, 25, 38, 79, 86, 93, 94, 98, 109, 111, 115, 127, 132, 140, 142, 156, 167, 171, 176, 177, 182—184, 194, 197, 203, 206, 228, 233, 236, 242, 243, 251, 252, 257, 261, 263, 269, 278, 281, 298, 299, 305, 309, 310, 320, 322, 336, 341, 390—392, 396, 431, 437, I, A; locuri de ~ 7, 42, 46, 67, 86, 102, 166, 234, 245, 247, 258, 307, 311, 355; v. și **dări și slujbe, prețuri**.

mortasip I.

moșneni (moșeni) 241.

moștenire, drept de ~ 4, 140, 299; v. și **acte** (testamente).

muncă, v. **dări și slujbe**.

N

namesuiei 309, 336; v. și **ureadniei, vorniei, negustori** (cupeți) 182, 183, 227, 245, 249, 309, 322, 333, 336, 337, 428, C; ~ scutiți 195; staroste de ~ 227, 322; v. și **cireiumar**.

nemetef, în preț 268.

nevoi, v. **dări și slujbe**.

nuietele, oprire de a se tăia ~ 63, 68.

O

oameni buni și bătrini:

din sate: cărți de mărturie de la ~ 26, 78, 93—95, 115, 127, 129, 138, 145, 177, 183, 245, 246, 267, 276, 311, 320, 324, 336, 390, 391, 437; martori la vânzări-cumpărări 7, 14, 18, 38, 65, 105, 148, 164, 176, 189, 190, 204, 206, 219, 221, 226, 227, 230, 231, 257, 275, 298, 308, 313, 322, 328, 334, 338, 367, 369—371, 388, 400, 404, 421, 428, I; martori testamentari 291; martori hotarnici 74, 82, 109, 113, 125, 141, 144, 147, 151, 161—165, 169—172, 180, 181, 186, 191, 234, 253, 277, 289, 292, 295;

din orașe (bătrînii orașului) 95, 132, 147, 182, 183, 186, 205, 228, 263, 277, 282, 336, 337, 339, B.

oameni străini, încalcă hotarul țării 81; așezați în seliști, scutiți 419.

obiceiul 67; ~ pămîntului 99; ~ țării 170; ~ de a petrece din sat în sat 383; v. și **legea țării**.

obște sâtească, v. **răzeși, sat**.

ocni, moștenite: passim; ~ răscumpărate 38, 273; ~ împărțite 4, 10, 140, 166; ~ schimbate 36, 101, 110; ~ date ca zestre 115, 338, pentru plata dajdiei 21, 246, pentru datorii E, pentru plata capului, v. **capul**; ~ luate cu silnicie 37.

oenă, sare de la ~ 62.

oel, sate aparținînd de ~ țîrgului 27, 40, 45, 49, 64, 86, 124, 126, 130, 172, 184,

217, 218, 258, 319, 342, 347, 348, 365, 380, 382, 393, 419, 424, 428, 434; ~ cetății 213; seliște aparținând de ocolul unui sat 96.

odgon, v. **măsuri**.

odoare 334.

oi 362; în preț 4, 6, 37, 115, 242, 300, 302—304; oprire de a paște ~ în locuri mănăstirești 39, 68, 81, 379; gorștină de ~, v. **dări și slujbe**.

olac, v. **dări și slujbe**.

olăcari, oprîți a intra în sate și seliști scutite 348, 349, 364, 419.

olari ai Episcopiei de Huși, scutiți 23, 354.

orașe (tirguri):

scaun domnesc, v. **Iași**;

tirguri 7, 14, 23, 24, 27—29, 40, 45, 49, 57, 61, 64, 67, 71, 95, 101, 109, 124, 126, 129—132, 146, 159, 165, 168, 179, 182, 183, 186, 203, 205, 217, 218, 228, 245, 258, 263, 277, 279, 284, 291, 295, 319, 323, 326, 336, 337, 339, 340, 347, 354, 365, 377, 380, 382, 391, 400, 424, B, E;

uliță 58; mănăstiri 11, 17, 24, 27, 57, 59, 60, 64, 67, 109, 125, 136, 214, 237, 238, 240, 262, 269, 275, 280, 293, 297, 298, 306, 307, 321, 347, 348—350, 366, 380, 386, 396, 402, 410, D; v. și **case și locuri de ~, pivnițe, biserici**;

v. și **cetăți, hotare, ocol**;

v. și **vorniei de tirg, ureadnici** (dregători);

șoltuzi (voiți), pîrgari 7, 14, 23, 24, 27, 57, 61, 95, 122, 129, 132, 147, 163, 176, 177, 182, 183, 186, 228, 245, 263, 267, 277, 278, 282, 295, 309, 323, 336, 337, 339, 340, 350—352, 354, 364, 377, 391, 400, 401, 421, 432, B; țirgoveți hotarnici 48, 186, 295; ~ se judecă 49, 277, primesc porunci 340; v. și **oameni buni și bătrini**;

v. și **negustori, meșteșugari, preoți, diaconi, țigani**;

catastiful orașului 110; pecetea ~ 95, 132, 228, 279, 336, 391, 400;

v. și **Agiud, Bacău, Baia, Birlad, Botășani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Fălcu,**

Focșani, Galați, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, Neamț, Oena, Orhei, Piatra, Rădăuți, Roman, Siret, Suceava, Șchela, Tecuci, Tirgu Frumos, Trotuș, Vaslui.

oșteni de frunte, 37, 42, 90, 91, 93, 164, 170, 246, 251, 265, 270, 278, 311, 414, 428.

P

paharnic (ceașnici, cupari) 7, 120, 149, 184, 215, 226, 254, 263, 270, 271, 292, 300, 308, 311, 388, 390, 400, 403, 421; foști ~ 22, 63, 93, 94, 301, 302, 320, B; mari ~ 87, 146, 169, 203, 218.

pașă 37, E.

pași < măsură >, v. **măsuri**.

păduri 7, 26, 63, 203, 236, 324.

păhărnice 84, 111, 139, 150, 163, A.

pămînturi 15, 19, 72, 115, 167, 176, 177, 189, 268, 334, 390, 420.

părinți, v. **călugări, preoți**.

pecetluit, v. **dări și slujbe**.

peecefi, domnești, boierești: passim; v. și **mănăstiri, orașe**.

pește 39, 42, 52, 68, 275, 379, 412; v. și **dări și slujbe**.

piei, v. **dări și slujbe**.

pieptănar (cheptănar) 65.

pisar, v. **diae**.

pitari 115, 143, 184, 192, 250, 263, 276, 314, I; foști ~ 103, 179, 245; mari ~ 90, 168, 251, 283, 299; foști mari ~ 184, 324, 390, 417.

pitărei 26, 91, 97, 163, 246.

pive, locuri de ~ 251, 252, 264.

pivnițe, din orașe 330, 350; din sate 231, 257.

piine < cereale > 24, 138, 285; v. și **dări și slujbe**.

pireălabi 15, 20—22, 26, 65, 101, 115, 137, 176, 190, 191, 221, 224, 231, 268, 269, 278, 280, 290, 292, 329, 425, B; foști ~ 38, 40, 166, 177, 236, 289, 308, 323, 336, 411, E; ~ ai unor cetăți 56, 93, 146, 169, 188, 203, 218, 286, 309, 349; foști ~ 58, 208; ~ ai unor ținuturi (staroști) 39, 57, 81, 122, 128, 138, 177, 240, 241, 317, 339, 340, 349, 368, 399, 400, 410, 419; foști ~ 43, 196,

226, 361; v. și **hatman și pircălab de Suceava**.

pîrgari, v. **orașe**.

poarta domnească 25, 52, 141, 144, 185, 264, 265, 270, 289, 299.

poduri 125, 147, 161, 172, 181, 234.

podvoade, v. **dări și slujbe**.

podvodari 348, 349, 364 419.

pogon, v. **măsuri**.

poiată 231.

poieni 39, 49, 68, 87, 100, 123, 124, 130, 141, 180, 234, 379, 431, 436, C.

polcovnici 37, 94, 193.

poloboace, v. **măsuri**.

pomet, 9, 53, 72, 92, 99, 102, 148, 222, 233, 268, 288, 310, 337; v. și **livezi**.

popi, v. **preoți**.

porci (mascuri), v. **dări și slujbe**.

portari 13, 290.

poslušnici, poslușanie 17, 23, 27, 29, 262, 327, 347, 348, 354, 356, 401, 406, 427, 432; v. și **meșteșugari, scutiri**.

postavuri: caragiu 13; postav de Flandra 115.

postelnicel, fost ~ 194.

postelnici 11—13, 31, 38, 91, 93, 94, 142, 159, 162, 163, 174, 184, 237, 238, 262, 290, 297, 306, 307, 310, 323, 333, 336, 366, 402, 424, 433; foști ~ 32, 42, 74, 87, 140, 170, 202, 236, 243, 270, 278, A; mari ~ 146, 169, 203; foști mari ~ 208, 434; ~ ai doilea 365.

potronici, v. **bani**.

povară, v. **măsuri**.

povarne 47, 137.

pravilă, v. **legea țării**.

prăjini, v. **măsuri**.

preemțiune, v. **protimis**.

preoți (popi, ierei) 6, 9, 12, 14, 15, 19, 35, 42, 53, 65, 72, 74, 78, 105, 111, 115, 118, 121, 127, 142, 145, 146, 158, 163, 167, 169, 171—173, 176, 184, 189, 190, 205, 206, 210, 219, 230, 231, 245, 257, 263, 270, 271, 274, 279, 285, 288, 291, 317, 318, 320, 321, 323, 331, 334, 341, 361, 367, 370, 391, 397, 400, 404, 406—408, 437, B; stăpîni de ocini 241, 395; traduc acte 99; falsifică acte 87; v. și **scutiri, cler**.

prețuri:

ale unor sate și părți de ~ 12, 16, 32, 34, 37, 38, 42, 44, 73, 80, 85, 91—94, 100—102, 106, 125, 145, 153, 164, 168, 184, 197, 210, 213, 227, 233, 236, 242, 245, 249—251, 263, 274, 278, 281, 308, 316, 329, 361, 362, 367, 378, 387, 431, 436; ale unor seliști 101, 117, 149; ale unor părți nedefinite: ocini 7, 14, 22, 26, 34, 38, 43, 79, 99, 243, 285, I, A, bătrini 92—94, 135, 158, 184, 253, 259, 322, 328, 337, pămînturi 15, 176, 177, 268, 334, jirebii 421, 438, răzoare 53, 54, 268; ale unor părți măsurate: în funii 93, 94, în odgoane 94, în pași 308, în stînjeni 308; ale unor curături 129, 236, săpături 268, vii 56, 58, 155, 159, 174, 175, 257, 267, 290, prisăci și locuri de ~ 313, 331, 367, mori și vaduri de ~ 4, 176, 177, 182, 183, 203, 392, case și locuri de ~ 91, 314, 330, 374, 416, 418, 421, 435;

ale unor bordeie 143, țigani 13, 90, 95, 286, 406;

ale unor animale 95, 139, 173, 184, 220, 242, 247, 316, 342;

ale unor lucruri 79, 253.

pricut, v. **cut**.

prisăci 63, 100, 102, 124, 128, 147, 148, 172, 215, 222, 246, 249, 313, 358, 367, 398; locuri de ~ 9, 49, 78, 85, 101, 115, 189, 234, 245, 247, 260, 263, 269, 288, 311, 313, 331, 337, 341, 382, 390, 397, A, C; v. și **prețuri**.

priveghi, v. **dări și slujbe**.

privilegii, v. **acte**.

progumeni, v. **egumeni**.

protimis (preemțiune), drept de ~ 4, 6, 79, 134, 135, 220, 317, 323.

protopopi 127, 183.

pușcar C.

R

răscumpărare, v. **ocină, plata capului**.

războaie, v. **răzmerițe**.

răzeși 52, 82, 134, 219, 323, 326, 403, I. **răzmerițe**, drese pierdute în ~ 35.

răzor 2, 16, 53—55, 268.
rentă feudală, v. **dări și slujbe**, **poslušnici** (poslušanie), **vecini**.
rîmnice 258, 319.
robi (robile), ~ țigani 41, 51, 90, 95, 235, 283, 286, 371, D; răscumpărare din ~ 37; v. și **țigani**.
rochii, în preț 79, 268.
ruși 287, II.

S

sare 62; v. și **ocnă**.
sași 137.
sate:
domnești, dăruite, v. **danii**; de ocol, v. **ocoale**; boierești, mănăstirești întărite: passim; scutite, v. **seutiri**; țigani fugiți în ~ domnești, boierești, mănăstirești 114, 383; ~ luate cu sila de domni, 255; ~ devenite seliști, v. **seliști**;
vetre de ~ descălcate 289;
v. și **cătun**, **cut**;
părți de sate, v. **ocni**, **bătrini**, **jirebii**, **pămînturi**, **răzoare**; v. și **hotare**, **prețuri**, **schimburi**, **ureadniei**, **vătămali**.
sălașe, v. **țigani**.
săpături 26, 233, 257, 268, 305, 341, 370.
sărăcuste 129, 296.
sărbători: termen, v. **zi**;
v. și **Ispas**, **Miazăpăresimi**, **Sf. Dumitru**, **Sf. Gheorghe**, **Sinpetru**.
seanul domnese, judecată la ~ 355.
schimburi, de proprietăți 71; v. și **ocni**, **seliști**.
schituri 19, 84.
scrisori, v. **acte**.
seutiri, acordate de domn:
unor sate mănăstirești 75, 293, 315, 348, 349, 380, 381, 423; boierești 364, 419; clerului 5, 35, 146, 207, 248, 389, 429;
vecinilor și poslușnicilor mănăstirești 17, 232, 327, 354, 356, 427; v. și **dări și slujbe**.
secui 81.
seliști, dăruite 65, 217, 218, 264, 265, 357; întărite 96, 101, 118, 125, 234, 316, 335,

343, 365, 376, 420; vindute 18, 53, 117, 149; schimbate 71, 269, 326; răscumpărate 79; date pentru plata unei despăgubiri 287; scutite 419;
sat devenit ~ 241;
v. și **prețuri**.
sfat (divan):
în acte domnești 59, 60, 67, 70, 74, 123—125, 146, 169, 203, 218, 270, 293, 347, 389, 424; componența sfatului 146, 169, 203, 218;
~ lărgit (sinclit) 146, 293, 424;
divan (sec XVIII-XIX) 146, 213, I.
sinclit, v. **sfat** (divan).
sinețari, v. **vătafi**.
slatină 403.
slobozii 114, 383, 419.
slugi, domnești 62, 172, 240, 298, 339, 348, 349, 380, 410, 419, 423; ~ ale clucerilor 27; ~ boierești 128, 179, 191, 227, 332.
slujbe, v. **dări și slujbe**.
sobor, v. **mănăstiri**.
sodăș, v. **chezaș**.
solării 62.
solii, turci și tătari 364.
soroc, v. **zi**.
spătari 80, 115, 199, 212, 251, 259, 393, 430;
foști ~ 54, 56, 109, 203, 253, 308; mari ~ 87, 146, 169, 185, 197, 203, 213, 218, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 438.
spătărel 179.
spelei, în preț 79.
stareți, v. **egumeni**.
starosti, v. **negustori**, **pircălabi**.
stilpi, de hotare 74, 125, 147, 170, 186, 226, 277, 289, 292, 295, 338.
stilpuri, v. **hotărnicieri**.
stină, loc de ~ 68, 379.
stinjeni, v. **măsuri**.
stolnicei 163, 179.
stolnici 53, 55, 56, 116, 120, 155, 159, 163, 175, 276, 290, 337, 340, 431; foști ~ 90, 93, 100, 101, 142, 191, 208, 299, 323, A; mari ~ 42, 91, 93, 97, 146, 168, 197, 203, 218, 227; foști mari ~ 174; ~ ai doilea 93.
strajă, v. **dări și slujbe**.
strelar 44.

stupi, în preț 159; dăruiti 148, 367; v. și **dări și slujbe**, **prisăei**.
sulgerii 168.
sulgeri 10, 150, 204, 254, 270, 393; foști ~ 101, 197, 308; mari ~ 87, 91, 93, 185, 204, 206, 250, 251, 265, 278, B; foști mari ~ 278.
sulgiu, v. **dări și slujbe**.
sultan tătarese 37.

Ș

șetrari 44, 80, 102, 109, 253; foști ~ 115, 251, 252; mari ~ 93, 305.
șoltuzi v. **orașe**.
șteze, loc de ~ 217.

T

tăleri, v. **bani**.
taxe: ciubote 62; ferie 74, 103, 118, 141, 143, 199, 244, 249, 254, 267, 280, 298, 364, 396, 424, 430; Inscrisuri 29; pece-luit 349; v. și **vamă**.
tătari, trec prin Moldova 37.
testament, v. **acte**.
tilhari,ucid iezaari 287; ~ țigani jefuiesc șiucid oameni 90, 414.
tirguri, v. **orașe și tirguri**.
trebuința țării, v. **bani**.
tretini, v. **eai**.
turei I; dau bani cu camătă 280.

Ț

țarina, parte a teritoriului sătesc 18, 167, 189, 230, 236, 245, 308, 317, 318; ~ tirgurilor 27, 133, 269, 275.
țări străine, slujbă domnească în ~ 319.
țigani, robi ~ domnești 235; boierești 11, 13, 41, 90, 95, 114, 235, 283, 286, 371, 414, 431; mănăstirești 51, 382;

sălașe de ~ 235, 431; vatafi de ~ 90, 382, 414; juzi de ~ 90, 414;
~ aduși din Țara Muntenească 13;
fugiți 114, 383; răscumpărați de la moarte 90, 95, 414;
v. și **tilhari**, **prețuri**.
ținuturi, sate din ~: passim; v. și **pircălabi**, **vătafi**; v. și **Agiud**, **Bacău**, **Birlad**, **Cernăuți**, **Cîrligătura**, **Covurlui**, **Dorohoi**, **Făleiu**, **Hir-lău**, **Hotin**, **Iași**, **Lăpușna**, **Neamț**, **Orhei**, **Putna**, **Roman**, **Sorocea**, **Suceava**, **Teucei**, **Țigheci**, **Trotuș**, **Tutova**, **Vaslui**.

U

ughii, v. **bani**, **dări și slujbe**.
uliță, v. **orașe și tirguri**.
unt, v. **dări și slujbe**.
ureadniei (dregători) 95; primesc porunci domnești 23, 24, 27, 226, 292, 350—352, 354, 377, 380, 401, 419, 432; martori 111, 242, 324; v. și **namesnici**, **vornicii**.
uricari, v. **diecei**.
urice, v. **acte**.
ușari 82, 389.

V

vaci, dăruite 148; în preț 7, 16, 43, 110, 196, 268, 274, 300, 302—304, 308, 416, 418, date despăgubire pentru o moarte de om 187, 287; luate pentru dăb'la unor vecini 121, 211; v. și **dări și slujbe**.
vadé, v. **zi**.
vaduri de mori, v. **mori**.
vamă, ~ mică, întărită m-rii Bistrița 377; sucutire de taxe vamale 248.
vameși 7, 190, 309, 321, 329, 362, 415; foști ~ 309; mari ~ 430; foști mari ~ 93, 94.
varză, v. **dări și slujbe**.
vatră de sat, v. **sat**.
vătafi (vătavi, vătăgi) 100, 183, 272, 282, 284, 322, 397, 405, 416, 418; foști ~ 173, 184, 191; mari ~ (de ținuturi) 317, 348,

359, 408; foști mari ~ 318; ~ de vieri 400; ~ de sinețari 309; ~ de graniță 241; ~ de curtea domnească 250; v. și țigani.

vătămani 105, 111, 241, 324, 338, 401, 419, 426, 432.

vecini, boierești 162, 170, 208, 211, 280, 289, 375; mănăstirești 77, 327, 356, 386, 427.

vecinire 70, 388.

velnițe 123.

vieri 110; v. și vătăfi.

vig. v. măsurii, postavuri.

vii 10, 19, 38, 56, 58, 72, 84, 103, 110, 124, 127, 148, 159, 165, 174, 192, 198, 234, 238, 257, 260, 267, 290, 297, 308, 311, 382, 390, 400, 402, 417, B: curpeni de ~ 175; locuri de ~ 53, 234; in descrieri de hotare 63, 172; v. și dări și slujbe, prețuri.

vin 275, 350; v. și dări și slujbe.

vistierie 23, 57, 118, 141, 240, 244, 254, 298, 315, 319, 366, 396, 424, 430.

vistierniceii 37, 82, 101, 187, 189, 246, 272, 368, 404.

vistierniei 16, 29, 43, 42, 73, 78, 91, 96, 100—102, 132, 153, 178, 179, 185, 197, 210, 212, 228, 236, 550, 251, 260, 265, 278, 285, 299, 326, 335, 390, 411, 419, 435; foști ~ 87, 140, 213, 236, 250, 270, 416, 418; mari ~ 93, 146, 169, 203, 218, 435, II; foști mari ~ 170; ~ ai doilea 93, 210, 281; ~ ai treilea 93.

vite 63, 240, 287.

viței, v. vaei.

vizir, greutate de la ~ 217, 218.

vinzări-cumpărări: passim; v. și protimisii.

vlădică, v. mitropolit.

voiți, v. șoltuzi.

vorniei 8, 10, 13, 16, 34, 42, 44, 61, 73, 76, 93, 94, 103, 135, 140, 144, 147, 172, 188, 208, 219, 224, 236, 299, 326, 328, 329, 331,

333, 336, 341, 350, 362, 363, 375, 390, 406, 409, 414, 420, 435; foști ~ 4, 13, 43, 44, 85, 90, 114, 125, 145, 164, 179, 211, 309, 318, 324, 366, 391, 411, 414, A; mari ~ 166, 184, 213, 293; foști mari ~ 42, 83, 87, 93, 103, 120, 148, 193, 270, 286, 289; mari ~ de Țara de Jos 42, 56, 87, 91, 93, 120, 114, 146, 169, 174, 185, 203, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 298, 299, 309, 435. II; mari ~ de Țara de Sus 42, 58, 91, 93, 185, 203, 218, 250, 251, 265, 287, 299, 374, 416, 418, 435;

~ de gloată 42, 43, 90, 91, 93, 115, 117, 125, 135, 141, 153, 154, 164, 169, 187, 210, 235, 236, 251, 265, 270, 276, 284, 299, 342, 393, 414, 435, 437; foști ~ de gloată 87, 109; ~ de poartă 22, 65, 197, 220, 250; ~ de tirg 61; foști ~ de tirg 26; v. și namesnici, ureadniet.

Z

zapise, v. acte.

zalog (amanet), sate, părți de sate, ocini, vii puse ~ 9, 20, 121, 128, 140, 185, 199, 216, 229, 280, 321, 421, 430; vite puse ~ 332; perioadă de zalogire 216.

zeciuială, v. dări și slujbe.

zestre, v. ocină.

zi, termen de judecată 70, 128, 134, 199, 219, 226, 244, 254, 280, 292, 298, 399; termen pentru restituirea unei datorii (vadé) 208, 280; termen pentru răscumpărarea unei ocini zălogite (soroc) 185, 421; termen pentru un schimb 12; termen de plată 80.

zlătar 290.

zloți, v. bani, dări și slujbe.

zugrav 329.

LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az (eta, eto, etu~)	= eu (adică ~)
biv	= fost
Blagoveštenie	= Bunavestire
Bogomateră	= Maica Domnului
Bogoslov (Ioan~)	= Gură de aur (Ioan~)
brat	= frate
ciast	= parte
cupeț	= negustor
dăștera, dăști	= fiică
deala	= faptă
deni, dini, dni	= zile
dobrih	= buni
Dolneai Zemli	= Țara de Jos
ducică	= fiică
dvornic glotnii	= vornic de gloată
ego	= (al, a, ai, ale) lui
gospod	= domnesc
gospodin	= domn
i	= și
ideje est	= unde este
i proci	= și altele
iscal, iscah	= a iscălit
leat, let, vă leato, vălet, velet	= anul, în anul
liudi	= oameni
meseța, miaseța	= lună
mnoghii	= mulți

namesnici = dregătorului
 neponudiți = nesiliți
 o Hriste = Intru Hristos
 ot = de, de la, din
 ot tam = de acolo
 oteți, otiți, otți (318~) = părinți
 pis (u); pisah, pisal = scris (la); a scris
 pol = jumătate
 Preacista = Preacurata
 Prediteci = Înainte mergătorul
 priviliia = privilegiu
 procleat, procleți = blestemat (i)
 sam = însuși
 să, sl = cu
 sestra = soră
 se ubo az; ~ mi = adică eu; ~ noi
 sint, sină, sinove, sinovi, sin = fiu, fii
 smerenie = smeritul
 starago = cel bătrîn
 sveataa, sveatai, sveali, sveti, sfete = sfint (ă)
 tij = de asemena
 freclat = de trei ori blestemat
 u (Ias) = la (Iași)
 uci = a învățat
 Văznesenie = Înălțare
 vel = mare
 veleal = a poruncit
 volost = ținutul
 za = pentru
 zeat, zet = ginere

† Иѡ воєвода, сѣнь воєвода,
 воєвою (вожію) мнлостію, господарь Земан Мшл-
 даскон.

Пишемъ сѣбѣ нашимъ, прѣкъллбемъ шт воласт
, срдѣнникомъ шт трѣгъ и шолтузомъ и
 прѣгарнамъ шт тамъ кѣмѣнаромъ которін възн-
 маетъ камѣнѣ шт трѣгъ

Се сѣо ми (мѣн) ето мѣн вел
 логофетъ и вел(велкнн, внѣ) дворникъ
 долѣн (вншнѣн) Земан и (внѣ, вншнѣн)
 хѣтманъ и прѣкъллбъ сѣсѣавскін и (вел)

† Io voievod, fiul voievod
 din mila lui Dumnezeu, domn al țării
 Moldovei.

= Scriem slugilor noastre, pircălabilor din ți-
 nutul ureadnicilor din tirgul
 și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo
 cămănarilor care vor lua camăna din tirgul

= Adică noi mare logo-
 făt și (mare, fost) vornic al
 Țării de Jos (de Sus) și
 (fost) hatman și pircălab de Suceava și

вѣстѣрникъ (вѣвчѣр etc.) и дворникъ глотнн
 и мноу многухъ волаѣрн и воинн прѣдннн шт двор
 господннѣ его мнлостн; шолтѣзъ сѣ ѿ
 прѣгарн и нѣпецъ и многн людѣ добрнхъ,
 мѣщанн шт трѣгъ; и многи люди добрнхъ,
 шкѣланн мѣщаннн.

Се (сѣо) азъ ето(етѣ, ета) азъ
 сѣ югѣтнн моа , дѣща , сѣнь
 , сѣдворъ сѣо запнѣ доброволн и некнм
 непонсѣданн, а мн прѣсѣлованн, вѣдетъ за доброн
 волн мон

Смѣрннѣ іеромонахъ и всѣ сѣборъ шт
 сѣнта мнлостнр

Снн (сѣн) вамъ пишемъ господства мн, нмак да
 не сѣмнѣте (сѣчнн, сѣчнншн), да не вѣдетъ (вѣдѣт)
 и мн да сѣ не сѣмнѣаетъ и воаше
 ннкто да сѣ не валлетъ на ннхъ и нколнже прѣд
 (прѣд) снмъ лнстомъ господства мн.

Такъ да знаеш.

Да сѣ (сѣ) знаетъ.

Снѣ (тоѣ) пишмъ и сѣдѣнтѣ сѣ снмъ наш
 запнѣ.

Пнѣ (пнсѣа) ѣ (вѣ) градъ (трѣгъ)
 въ дѣто (дѣто) мѣсѣца (мѣсѣца, мѣсѣца)
 дѣнн (дѣнѣ, дѣнн).

† Сѣаа господннѣ велѣа (рѣче).

Иѡ воєвода.
 вел логофетъ сѣн и сѣ нскѣахъ (нсѣаа).

† Язъ (дѣжкс, срднкар) нскѣа, самъ нс-
 кѣа, пнсѣа(пнсѣахъ, пнсѣахмо, пнсѣа) рѣкон
 пнсѣана и печѣт.

..... (mare) vistiernic (clucer etc.)
 și vornic de gloată și alți mulți
 boieri și oșteni de frunte de la curtea
 milostivirii sale domnul; șoltuz cu
 12 pîrgari și negustori și mulți
 oameni buni, tirgoveți din tirgul;
 și mulți oameni buni megieși dimprejur.

= Adică eu
 cu cneaghina mea fiica
 fiul , am făcut acest zapis de bună-
 voie, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci
 să fie de bunăvoia mea

= Smeritul ieromonah și tot soborul
 de la sfinta mănăstire

= Aceasta vă scriem domnia mea, altfel să
 nu faceți, să nu fie
 și altul să nu se amestece și mai
 mult nimeni să nu-i învăluiască
 niciodată înaintea acestei cărți a domniei
 mele.

= Așa să știi.

= Să se știe.

= Astfel (aceasta) scriem și mărturisim cu
 acest zapis al nostru.

= Scris (a scris) la (în)
 cetatea (tirgul) în anul
 luna zile.

= † Însuși domnul a poruncit (a zis).

= Io voievod.

= mare logofăt a învățat
 și m-am iscălit (a iscălit).

= † Eu (diac, uricar) am iscălit,
 însumi m-am iscălit, am scris
 am scris cu mina proprie și <mi-am pus>
 pecetea.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ

Nr. doc.	Datarea din volum	EDIȚII	Data rectificată
3	<1632–1633> ianuarie 11.	Erbiceanu, <i>Mitropolia Moldovei</i> , p. 21 (rezumat).	„ianuarie 17“.
53	1632 (7140) mai 1, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 186, nr. 19 (rezumat).	„mai 30“.
149	<Cca. 1632> iulie 9, Iași.	Ghibănescu, <i>Surele</i> , II, p. 113–114 (orig.).	„cca. 7141 <1633> iulie 9“.
156	1632 (7140) iulie 20, Iași.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 94–95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 84 (orig.).	„1632 (7140) iulie 5“.
179	<1632> august 20	Antonovici, <i>Doc. birlădene</i> , IV, p. 79–80 (orig.).	„probabil 1638 aprilie 20“.
264	<1632> decembrie 30, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , VI, p. 19 (regist).	„1632 decembrie 31“.
332	<1633> mai 25, Cristești.	Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 1, p. 72 (orig.).	„cătore 1650 mai 25“
333	<1633> (714<1>) iunie <în. de 22>.	<Istrate (?)>, <i>Testamentul prințului Miron I</i> (orig.), p. 410–413. Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 2, p. 187–190 (copie). Stănescu, <i>Viața religioasă la români</i> , (copie), p. 124–135.	7140 iunie „1628“. „1628“.
336	<Cca. 1633 iulie 5>.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat).	„cca. 1623“.
388	1633 (7142) septembrie 8, Zărnești.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 85 (orig.).	„1632 (7140) septembrie 8“.

DOCUMENTE ROMĂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

Doc. nr. 4

† Идикъ нон, (ечорѣи лѣи Нѣдѣлко че лѣ фост корник, Сргмѣл ши Демитрашко ши Тодосѣл ши фечорѣи ши фрацѣи ноц[т]ри тоци мѣртѣриси м кѣ ачест запис ал нострѣ кѣм нон ам авст доав вадѣри де мори фпѣрците де аци фраци ла Пѣтна, фн грѣла де цос, ла сат ла Кѣлечий; дѣчи нон, де вѣнѣ кое а нострѣ, нѣм скѣлат ши нѣм токмит кѣ пѣринтеѣ Партенѣе ши кѣ аци пѣринци де ла скѣнта мѣнѣстире де ла Бесерекани ши лѣм вѣндѣт ачѣле доав вадѣри, дѣрѣтѣ ѡ сѣтѣ ши доавѣч де тлѣри, бани вѣни. Ши нѣс скрис пѣринциѣи ла помѣник ши лѣс фѣкѣт кѣте три сѣте де лѣтѣрѣи; пѣнтр-ачѣ ман вѣтѣс нѣм вѣкѣрат ши нон ши нѣс дат бани тоци, ѡ сѣтѣ ши доавѣч де тлѣри плаѣа депѣни ши бани ши ѡи ши лѣм фѣкѣт ши запис домнѣскѣ. сѣ хѣе помѣнѣ ши пѣринциѣлѣр ноц[т]ри; парѣ локѣла ла кѣмпѣ нѣ л-ам вѣндѣт, че-а ком вѣнде ши локѣла, кѣ ачѣсте вадѣри, кѣндѣ нѣм фпѣрци<т>¹ ѡчинеѣ кѣ аци фраци ан ноц[т]ри, с-аѣ вѣнит ноав. Ишѣ мѣртѣриси м нон кѣтрѣ ачѣши пѣринци.

Ирѣ де сѣ кор скѣла чинеѣа ди фн фрацѣи ноц[т]ри сѣѣ непоци пѣнтрѣ ачѣсте вадѣри кѣ пѣрѣ спре ачѣши пѣринци, нон не ком пѣрѣ кѣ д[ѣ]фши; дѣчи еде не кор рѣмѣнѣ, нон лѣ ком да лѣр лок пѣнтрѣ лок ѣорѣ ди фнтр-алте мошѣи а ностре:

Ишѣ мѣртѣриси м нон кѣ ачестѣ запис ал нострѣ ка сѣ сѣ цѣе ши сѣ сѣ крѣсѣ.

¹ Omis in orig.

Шн аз фост Ївнашко Павс шн Прокопѣ дѣцкѣ шн Неница дн ꙗ Бѣмотиц
кѣндѣ аз фѣкѣт ачѣстѣ токмаалѣ шн Партинѣ дѣ Тазалѣ шн Тохла шн Пилѣк
Чирш н Дософтин н Митрофан.

† Брѹма Нѣдѣбанкѣ искал <т. р.>.

Дѣмитрашко Нѣдѣбанкѣ искал <т. р.>.

† Еѣ лѣтѣ хѣрѣ генарѣ сѣ дѣни.

Doc. nr. 12

† Дѣсѣл Прѣжескѣл постѣлник мѣртѣрнскѣс кѣ ацѣстѣ скрисѣаре а лѣк кѣмѣ
нѣ<м>¹ токмит дѣ бѣнѣкоѣ нѣстрѣ сѣ² пѣринтѣле игѣменѣл дѣ Сннтн<л>³ѣ,
кѣ Никѣлан шн кѣ пѣринтѣле Гѣласнѣ шн Ивнѣкнѣ шн Настаснѣ шн Гнднѣн шн
Спирдон шн кѣ тот сѣборѣл дѣ ла сѣлѣтѣ³ мѣнѣстнѣрѣ карѣ ман сѣс скрнѣ,
прнѣтрѣ шн сѣтѣ, анѣлнѣ Рѣзѣоѣнннн, чѣ-н ꙗн цннѣтѣл Нѣлѣцѣлшн, прѣ Балѣ Пѣлѣ,
карѣ сѣтѣ аз фѣстѣ ман дѣнтѣ вѣрѣнѣ а мошнлѣорѣ ноштрѣ.

Дѣлѣ ачѣк, тѣлѣплѣтѣс-с-аз пѣрнцнлѣор нѣстрн шнрѣ ꙗн Цѣра Пѣшѣскѣ
кѣ Кѣстѣнтнн вѣдѣ. Пѣсѣт-аз Шѣфан вѣдѣ Толшѣк ачѣл сѣтѣ чѣ ман сѣл⁴ скрнѣ,
шн л-аз дат лѣстор пѣрнцн дѣ ла Сннтнлнѣ шн лѣс фѣкѣт шн днрѣсѣ.

Прнѣтр-ачѣк, нѣн амѣ сокѣтнт, ѣна, [сѣ нѣ ман лѣкѣмѣ гѣлѣчѣкѣ кѣ нѣшн,
лѣтѣ, сѣ фнѣ шн прнѣтрѣ сѣфлѣтѣл пѣрнцнлѣор ноштрн шн лл нѣстрѣ шн амѣ
токмнт сѣ лѣ дѣлѣмѣ трѣн сѣтѣ дѣ тѣлѣрн бѣнн прѣшн шн шпѣт ꙗпѣ шн ѣн армѣсарѣ
шн патѣрѣ бѣн лѣнѣѣцѣнн шн дѣн тнѣнрн трѣтннн. Бѣннн лѣлѣс дат тоцн лѣлѣс,
ачѣлѣ тѣ дѣ тѣлѣрн, шн чѣн дѣ бѣн лѣнѣѣцѣнн, ꙗр ꙗпѣлѣ шн чѣн ѣ бѣн тнѣнрн
амѣ токмнт сѣ лѣ дѣлѣ ла Нѣпѣс шн сѣ нѣ дѣк шн ѣн атѣнчн днрѣсѣлѣ чѣ вѣр
лѣкѣ прѣ ачѣл сѣт, чѣ ман сѣс скрнѣ.

Прѣ ман мѣрѣ крѣдннцѣ ѣс лѣсѣлн амѣ скрнѣ шн мѣлѣмѣ нѣс шн пѣчѣтѣкѣ.

Пнѣ ѣ Сѣчѣкѣ, вѣ лѣтѣ хѣрѣм мѣрт ѣн.

† Шн-ннѣлѣстѣ токмаалѣ а нѣстрѣ с-аз прнлѣжѣт прѣстѣлѣ нѣпа Шѣфѣ<н>⁵ шн
нѣпа Ннѣкннѣ шн Гнлѣгорнѣ Кѣрѣскѣл шн Нрнмнѣ Юлѣш шн Гнѣвргнѣ бѣрѣннѣрѣл
шн шѣсѣ нѣс тоцн пѣчнцнлѣ.

Ѣз Дѣсѣл Прѣжескѣл <т. р.>.

† Нѣп Їѣакнм <т. р.>.

¹ Loc rupt in orig.

² Slavonește, pentru кѣ.

³ Greșit, în loc de сѣлѣтѣ.

⁴ Greșit, pentru сѣс.

⁵ Omis in orig.

† Нѣпа Шѣфан <т. р.>.

Нрѣмѣлѣ Юлѣш <т. р.>.

Гнлѣгорѣ Кѣрѣскѣл <т. р.>.

Гѣвргѣ бѣрѣннѣрѣл <т. р.>.

Гнлѣсѣр <т. р.>.

Doc. nr. 58

Ѣто аз, Гѣнѣгѣ вѣл лѣгѣфѣт н Кѣжѣлѣ вѣл дѣврѣнѣк Гѣрнѣкн З<л>¹ман скрѣлѣм
кѣм аз кннт лѣннѣнтѣк нѣострѣ Мѣрѣѣ, фѣлѣнѣл Гнлѣгорѣчн крѣнтѣрѣл, чѣлѣ фѣстѣ
шн фѣчѣрѣл сѣс, кѣ Ннѣнѣшкѣ дѣ трѣлѣ дѣ Пѣш, днн Шѣнцѣ Стрѣнѣлѣ. Дѣч с-аз
токмнт днннѣнтѣк нѣострѣ шн аз кѣндѣт ѣ фѣлѣчѣ шн ѣн фѣртѣю дѣ вѣѣ днн
дѣлѣлѣ Кѣпѣлѣлшн Пѣтрѣн лѣшн Бѣлѣтѣлѣ ч-аз фѣстѣ пѣрѣкѣлѣлѣ ла Сѣрѣхѣо шн ѣлѣпѣнѣсн
дѣлѣсѣлѣ, Ѣнѣлннѣнн шн фѣчѣрнлѣор сѣн, дѣрѣптѣ чннѣсѣч дѣ злѣцн бѣтѣшн, кѣ сѣ
лѣ хѣѣ лѣр днрѣлѣптѣ мошѣѣ шн кѣмпѣрѣтѣсѣрѣ.

Дѣрѣптѣ лѣчѣл, нѣн вѣлннѣл кѣ фѣкѣ токмаалѣ дѣ бѣнѣлѣ<л>¹ѣ лѣр, дѣ ннѣлѣнѣ
лѣспрнцн ннч лѣнпрѣсѣрѣцн, нѣн лѣнѣкѣ лѣ-лн фѣкѣт ачѣстѣ зѣпнѣ сѣ хѣѣ дѣ мѣрѣ-
тѣрѣѣ дѣлѣсѣлн Пѣтрѣн шн ѣлѣпѣнн дѣлѣсѣлн Ѣнѣлннннн шн фѣчѣрнлѣор сѣн, кѣ
сѣ-ш фѣкѣ прѣ ачѣстѣ мѣртѣсѣрѣѣ шн лѣтѣкѣ днрѣсѣкѣ дѣ ла мѣрѣѣ [сѣ, дѣ ла вѣдѣлѣ
Ѣчѣстѣ кѣрѣлѣл, кѣ сѣ сѣ ѣѣѣ.

Шн ман прѣ мѣрѣ крѣдннцѣ нѣн лн шн нѣкѣлнт лѣнтр-лѣчѣстѣ зѣпнѣ.

Ѣ Пѣш, лѣтѣ хѣрѣм ман дѣ.

Ѣз Гнлѣгѣ вѣл лѣгѣфѣт т. р.

Ѣз Кѣжѣлѣ вѣл дѣврннѣк <т. р.>.

Doc. nr. 70

† Пѣлѣкѣ ѣс, Тѣдѣр Пѣтрнмѣлѣ шн ѣс, Ннѣн Грѣсѣл шн ѣс, Нѣфтѣмн Хѣндѣлѣс,
дат-лн зѣпнѣсѣл нѣстрѣ лѣ чннѣстнтѣлѣ мѣлѣнѣ дѣлѣннѣсѣлѣ ѣлѣпѣнѣлѣлн, прѣкѣлн н-лн
лѣлѣкѣтѣлѣ кнѣлѣш пѣнтрѣ Ннѣн снн Нѣфтѣднѣ Цнѣлѣрѣкѣлн нѣ карѣ-н пѣшн дѣлѣннѣлнн
кнчннн днн Дрѣлѣгѣшѣнн, кѣм дѣ лѣстѣлн, ман дѣ днн, пѣн-лн долѣлѣ сѣлѣтѣлѣннн
сѣ сѣ лѣфлѣ ѣл лѣнпрѣлѣнѣлѣ кѣ тѣтѣ-сѣс Нѣфтѣдѣ лѣ Ѣш, сѣ стѣ лѣ днѣлн кѣ дѣлѣ-
нѣлннн ѣлѣпѣнѣлѣ, сѣ н сѣ лѣлѣлѣгѣ дѣ ѣстѣ кнчнн, дѣ нѣ ѣстѣ; арѣ дѣ н-ар кннн лѣ
сѣлѣ лѣнѣлѣмнѣтѣлѣ шн арѣ дѣ дѣс, сѣ фнлн нѣн кнчннн лѣн лѣкѣлѣ лѣш.

¹ Omis in orig.

Ши пентрѡс кредница н-ам пѡс ши децители.

Лет хзрм маи аѹ.

Ѣс Тоадер Петриман кизаш.

Ѣс Иви Гросса кизаш.

Ѣс Ифтели Хандъс кизаш.

Ши 18, Васнае даскал, ам скрис записса.

Doc. nr. 121

† Ядикъ Зъпъаче ут Пелеточ ши Цинцар ут там ши Гекита ут там де Къцелешци ши Ывн[н]ашкѡс ут там ши Прексп ут Ите[ш]ци, нон мърторисна кѡс софлетеле ностре кѡм аѡ перит попи лѡи Яндонїе ут Пелеточ а бѡс ши w вакъ пентрѡс Шефан ут там. Япѡн Шефан с-аѡ токмит кѡс попа де ш-аѡ пѡс а са парте де шчин[н]ж ден сат де Пелеточ ла попа Яндонїе зелог, пънъ-и ва-и да вителе саѡ бѹ талери вѡтѡци.

Де паста мърторисна кон кѡс истъ скрисор[р]е ка се фїи де марж кредницж ши не-м пос ши печцелє.

Ши с-аѡ токмит ден каса лѡи Прексп ут Ите[ш]ци.

Де паста мърторисна ка сѡ сѡ цїе.

Въ лѡто хзрм юнїе бѹ.

Янтѡн ут Пелеточ писса.

Doc. nr. 136

† Ив Ялѡандрѡс Ялїаш воивода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскон. Дат-ам картѡ домнїи мѡле рѡгъторнаор ноцри, егъменѡши ши а тот съборѡ де ла свѡнта мънъстире де ла Гълата лѡи Пътрѡс кодъ, ден Дѡл, спрѡкѡ сѡ Хїе тари ши пѡтѡрнич кѡ картѡ домнїи мѡле а лѡа а сѡчл ден сатѡ свинтен мънъстири, ден Шивице, чине ва хи араг аколѡ, ден пѡїне ши ден фън ши ден пѡше ден бѡаци ши ден кїн, сѡ м а сѡче ден вин ши ден гръдани ден легѡми, ден че вор хи ши дентр-алтъ ден тот фїе чине ва хи араг аколѡ саѡ ва хи косит, вери хїе кълъраш вери къртѡн вери хїе чине ва хи, де пре ла тоци ка сѡ анбъ а лѡа а сѡчл рѡгъторїи ноцри кълъгърїи че маи сѡс скрїем.

Ши пентр-ачѡи нима сѡ нѡ кѡтѡсї а цинѡ саѡ а шпри анантѡ кърѡцен домнїи мѡли. Иръ кѡи сѡ ва пѡрк кѡ стрънѡса, сѡ вїе сѡ стѡ ди фѡцъ. И нак не бѡдет.

Ѣс Иѡ, въ лѡто хзрм юнїе бѹ.

† Сам господинѡ велѡл.

Ив Ялѡандрѡс воивода <т. р.>.

† Брълѡдѡнѡ <писса>.

Doc. nr. 215

† Ив Ялѡандрѡ Ялїаш воивода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскон. Дат-ам картѡ домнїи мѡле рѡгъторнаор ноц[т]ри де ла свѡтан мънъстири де ла Бистрицъ спри ачѡи сѡ хїе тари ши <пѡ>¹тѡрнич кѡ картѡ домнїи мѡле, а лѡа а сѡчл ден кїн де ла Бакъс, де пре Балѡ кълъгърѡши, че-и датъ де Шефан кодъ, кѡ присакъ, свѡтїи мънъстири Бистрицїи, чл сѡ вор гъш аколо при ачѡ вале, кѡм маи сѡс скрїе.

Ши дѡрент ачѡи, нима сѡ нѡ кѡтѡсї а цинѡ саѡ а шпри анантѡ кърѡци домнїи мѡле.

Яшиждѡреле ши кон пѡхарнич де Бакъс трѡбъ сѡ н-акци а лѡа а сѡчл ден вин ч-а хи при докол свѡтїи мънъстири а Бистрицїи.

Ир кон ва пѡрк кѡ стрънѡса сѡ вїе сѡ <с>¹тѡ де фѡцъ анантѡ домнїи мѡле.

Ѣс Иѡ, въ лѡто хзрм септѡмврїе бѹ.

† Господинѡ велѡл.

† Сѡлотѡнѡ <писса>.

Doc. nr. 231

† Ядикъ 18, Юрашко, скрїю ши мърторѡкѡско ко чѡсто запис ал мѡс ком 18 дѡ бѡнъвола мѡ, дѡ нѡмѡ нѡконт, ничѡ асвприт, нѡчѡ фрѡкѡшат, чѡ 18 дѡ бѡнъво<а>¹ мѡ ам вѡндѡт а мѡ дрѡптъ шчинъ ши мошїе чѡ сѡ ва алѡце партѡ Яркасиан, фикъ Кътълнїи, дин сат ден Роси, дѡ ватра сатѡши ши ко паз изит ши ден кънѡ ши ден царинѡ ши ден дѡл ши ден вале ши дѡн пѡдѡре, ко тот винтол. Ячаста шѡнъ w-и вѡндѡт 18 дѡписале цѡпънѡкъши Пѡскълнїи

¹ Omis in orig.

ши Хиюлзи дѣмисале, лѣни Дѣмитраке, ка съ-и фини дѣмилиорсале дрептѣ шчинѣ
ши мошини а нѣпоцилор дѣмилиорсале, ш-м вѣндѣт дрепто патрѣсничѣ дѣ талери
бѣтоц.

Ши ꙗ токмаала дѣмилиорсале аѣ фѣсто пона Ивнашко ден Кѣтѣшѣни ши
попа Яврам дѣ Питичѣни ши Пѣтре хотногол ѡт там ши Баснани дѣ Мѣсѣхѣ
нѣштѣ ши Цѣфан ѡт там ши Костѣн дѣ Роси ши Тоадер дѣ Нѣгошени ши
мошци шмѣни бѣни бѣтрѣни ши тѣнѣ<ри>¹ аѣ фѣста ꙗтр-аѣа токмаала. Пѣ ма
ларе кредѣнци нѣмо пос пѣчѣциалѣ ши искѣлиторнае.

† Дѣсъ аѣста партѣ ш-м компѣрат еѣ Юрашко Гоншор дѣ л<а>¹ Яркаси,
фита и Кѣтѣлинѣ.

† Лѣто <ѣрма> октомвриѣ ѣ.

† Яз поп Яврам <т. р.>.

† Яз Ювращко пѣркѣлаб ам скрес <т. р.>.

Doc. nr. 245

† Ядекѣ Іѡн Карапотона шолтѣсса кѣ кѣ прѣгари ши прѣстѣ Цѣфан чеа
домнѣскѣ ши Мафѣтѣ Рошка ши Накѣа кѣпѣц ши Динга дѣ тѣргѣ дѣ Брѣлад
ши мѣлци шамени бѣни ши бѣтрѣни ши Максим дѣ Кѣлимѣнише ши Дѣмитрѣ
дѣ аколѣ ши Захарѣцѣа дѣпак<с>¹ аѣ дѣ Минѣци скрѣ<м>¹ ши мѣртѣрѣсим кѣм
аѣ кѣнит ꙗнантѣ ноастрѣ Докѣа, фата лѣни ѣрес питарѣа ч-аѣ фѣст ши фѣчорѣи
еи, Бѣлан ши Цѣфан ши Могадѣ ши кѣ сѣрорнае лор, ден сат дин Грѣдѣци,
дѣ бѣнѣвоа лор, дѣ нимѣне кѣмаци, нич некѣнци ш-аѣ вѣндѣт еѣ тоатѣ партѣ
лор, кѣт аѣ авѣт еѣ дѣ ла сат дѣ ла Драксин, дин ѡсмѣтатѣ дѣ сат а патра
партѣ, мошѣе дрѣптѣ. кѣ тот кѣнитѣа, кѣ лок дѣ фѣнац ши кѣ лок <дѣ>¹ присакѣ
ши кѣ лок дѣ царинѣ ши кѣ лок дѣ моарѣ ꙗтр-аѣа Стѣдениѣаши. Ши аѣѣ
шчинѣ ши мошѣе а лор дирѣптѣ, еи ш аѣ вѣндѣт лѣни Япѣстѣла нѣгѣцѣторѣа
дѣ Брѣлад ши фѣчорѣаши сѣа Кѣстантин, пѣнтрѣ доиспрѣѣкѣе гаабени дѣ аѣр, ка
сѣ лѣ хѣе лор мошѣе нѣвинѣватѣ ꙗ вѣчи.

Дѣч нѣн, вѣсѣндѣ дѣ бѣнѣвоа лор токмаала бѣнѣ ꙗтрѣ еи ши пѣатѣ
дѣланѣ, нѣн ꙗкѣ лѣм фѣкѣт лор аѣастѣ мѣртѣрѣе дѣ ла нѣн, ка сѣ хѣе дѣ
кредѣницѣ пѣнѣ че-ш ка фѣче ши дирѣсе долинѣе.

Ши пѣнтрѣ кредѣница с-аѣ пѣс ши пѣчѣтѣ врашѣаши ꙗтр-аѣаста мѣртѣрѣе.

И ни да [с]ѣа нѣ гмишают.

Вѣ лѣто <ѣрма> мѣсѣца нѣмвриѣ ѣ.

¹ Omis in orig.

Doc. nr. 284

† Ядек еѣ, Пѣтре дворник дѣ глоатѣ, мѣртѣрѣсим кѣ честѣ запис аѣ мѣс
кѣм аѣ кѣнит ꙗнантѣ ноастрѣ Бежан, фѣчорѣа лѣни Стан ден тѣргѣ дѣ Яѣа дѣ
ш-аѣ дат а сѣ дерѣптѣ мошѣе ден сат ден Конѣци че сѣ ка аѣѣѣе партѣ мѣне-сѣ
Гѣрѣдикѣн, фата лѣни Драгоман вѣтакѣа, че сѣ ка аѣѣѣе партѣ еи ден мошѣе
ши ден кѣмпѣртѣсрѣ. кѣ тѣт кѣнитѣа, Пѣтрѣи лѣни Мѣтѣс, пѣнтрѣ кѣчи иѣс
фѣст фѣрат нѣѣе кан ши с-аѣ гѣсѣнт дѣ фѣцѣ ла Бежан ши ла аѣте соѣци а
сале. Дѣч ш-аѣ пѣтѣнт канѣа дѣ-нѣисѣварѣе кѣ аѣастѣ мошѣе, денантѣ Пѣтрѣи
лѣни Мѣтѣс, пѣнтрѣ аѣен кан.

Кѣм аѣ фѣст ꙗтр-аѣаста па<че>¹ ши токмаала мѣлци ѣамени бѣни дѣ
пѣнтрѣѣср мѣциаш, Гангорѣе Гѣсанѣа дѣ Торѣѣци ши Фѣтѣа дѣ Минѣѣци ши Нѣне
дѣ Минѣѣци ши Гѣворѣе дѣ колѣ ши Баснаѣе дѣ Гѣлѣшѣци ши Юрашкѣ дѣ Мѣцѣкани
ши Прѣкопѣе дѣ Бѣрѣѣци ши аѣци мѣлци шамени бѣни ден пѣнтрѣѣср мѣциаш, ка
сѣ-и хѣи мошѣе дерѣптѣ лѣни Мѣтѣс ꙗн вѣчи.

† Пис ѣ Яс, вѣ лѣто <ѣрма> фѣврѣарѣе ѣ.

Doc. nr. 291

† Еѣ, Дѣмитрѣшко Минѣа, даѣ ширѣ кѣ частѣ скрѣсѣарѣе а мѣ дѣ рѣндаѣа
шчинѣаѣр ши мошѣиаѣр мѣле че мѣ-кѣ присѣсѣнт дѣ пѣринѣи мѣи, Дѣмнѣѣѣс
сѣ-и поменѣскѣ. кѣ сѣѣтѣ тоатѣ шчинѣе мѣле дѣѣсѣбѣнт дѣ аѣци фѣаѣи аи мѣн
ши дѣ аѣте рѣдѣ аи мѣле ши нимѣ н-аѣе ничѣ ш трѣбѣ ла пѣрѣцила мѣле че ам
ши дѣ ла тѣтѣа мѣс, Дѣмнѣѣѣс-а поменѣскѣ, ши дѣ ла ꙗнма мѣ ши ничѣ
сѣѣтѣ датѣр нѣмѣрѣи ничѣ кѣ шн бѣа. Яр принтр-аѣѣѣа, еѣ лѣс, дѣпѣ датѣа
сѣфѣлетѣаши мѣс, кѣтѣ шчинѣ ам еѣ ши кѣтѣ аѣо<ни>² сѣнтѣ ам еѣ ши бѣкатѣ,
тоатѣ сѣ фѣе ѣѣпѣѣѣсѣн мѣле, Янтѣмѣи. Ши нимѣ сѣ н-анѣѣ ничѣ ш трѣбѣ а
траѣе сѣа а лѣа чеѣа дѣ ла дѣнѣа, кѣѣе сѣѣтѣ аѣе мѣле дирѣптѣ, дѣѣсѣбѣн дѣ
тоѣци фѣаѣи, кѣм ши ман сѣс скрѣс. Яшѣ мѣртѣрѣсѣск¹ аѣѣстѣе кѣѣнтѣ
ла бѣтрѣнѣѣци, ла моарѣтѣ мѣ. Яр дѣ сѣ ка тѣмпѣла моарѣтѣ мантѣ ѣѣпѣнѣсѣн
мѣле дѣѣѣт ноаѣ, лорѣш сѣ н-анѣѣ нимѣ ничѣ ш трѣбѣ кѣ шчинѣе еи, че сѣ
аѣем нѣн а нѣ комѣнда гнѣа прѣ аѣт.

Яр чинѣе ка вѣрѣ сѣ стрѣнѣе³ токмаала ноастрѣ сѣ фѣе нѣертѣт дѣ Дѣмнѣѣѣс
ши дѣ Прѣѣѣста ши дѣ тѣи ѣтѣци ши дѣ тоѣци сѣнѣи.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ Loc sters in orig.

Шн ла ачасть нѣкое шн болаъ шн моарте а мѣ фост-ас дѣховникѣ мѣс
чел вътрѣн, попа Шефан шн ла долге дѣховник, попа Петра де Гръмици шн
попа Михѣла де трѣг ден Сирѣт шн попа Тома де аколо шн попа Блашко
вт Бѣланици шн попа Касиле шн попа Гевргѣ де Рѣгъшици шн Дамитрос Понич
шн Грѣсѣла ден Сирѣт шн Шефан де аколо шн аци шамени бѣни.

Де ачаства мѣртѣрисиѣсѣ ла датѣла свѣдетѣлѣ мѣс шн пре ман маре кре-
дичѣ нѣм пѣс гон, преѣци, пичициѣ ноастре ла ачаствѣ адѣвѣратѣ скѣноаре,
към ам асѣнт мѣртѣрисиѣсѣ.

Шн ис Никоарж Брахъ ам скрис ачѣст запис.

† Пис въ лѣто хрѣма фекрѣарѣ иѣ.

† Из Дамитрашкѣ Михѣла <т. р.>.

† Поп Шефан <т. р.>.

† Поп Петра вт Гръмици дѣховник <т. р.>.

† Попа Касиле вт Бѣланици <т. р.>.

† Рѣка поп Михѣла <т. р.>.

† Поп Тома вт Сирѣт <т. р.>.

† Поп Касиле вт Бѣланици <т. р.>.

† Попа Гевргѣ вт Рѣгъшици <т. р.>.

† Ис Понич <т. р.>.

Дос. nr. 315

† Ив Ялѣандрос Илѣаш ковода, божію милостію, господарь Земли Мол-
давскон. Скрѣем домиѣа мѣ тетѣрор салѣиор домиѣи мѣле, къци вѣци аѣла къ
салѣвеле домиѣи мѣле ла цинѣтѣла Бакѣвѣлѣи. Дѣмѣ-въ цирѣ, дѣка вѣци вѣдѣ
картѣ домиѣи мѣле, тар кон съ авѣци а лѣса фодрте а пачи де тоате анѣриѣле
сатѣла Бѣраци, нѣман съ анѣъ ги а-ши пѣти числа лор, кът кор хи скриши
ла катастикѣ а вистѣрѣол домиѣи мѣле; ници нѣши съ нѣ дѣ, ници салѣс, ници
ѣнт, ници чарѣ, ници лѣп, ници в анѣрѣе къте синѣт пре аци мишеѣ а домиѣи
мѣле, пентрос къци домиѣа мѣ там лѣсат съ цѣе стражѣ пре апа Тазѣвѣлѣи
челѣи Мѣри към цин шн ате стрѣжи. Шн де тоате съ ли се цѣе а с.мѣ. де
къте съ цин шн атор стрѣжи.

Шн нѣме анѣрос нѣмикъ съ нѣ-и аѣкѣвѣсѣскѣ прѣсте картѣ домиѣи мѣле.
Инак не бѣдет.

Х Ис, лѣто хрѣма мартѣе иѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

Ив Ялѣандрос ковода <т. р.>.

† Понанѣ <писал>.

† Ив Ялѣандрос Илѣаш ковода, божію милостію, господарь Земли Мол-
давскон. Идѣкъ аѣжѣнит анѣнантѣ домиѣи мѣла попа Тимофѣи шн тот съкорѣл
де ла мѣчѣстиѣ де ла Гекѣтин Саѣа <ши>¹ с-ас жеѣзит пре Манѣлаки камѣ-
шол съкъѣд к-ас лѣсат в сѣтѣ де галѣни, банн бѣни, шн аз пѣс зѣлог чинчи
фѣлчи де вѣл ден Иш, де ла Копѣс, ден дѣлаѣа де миѣлок, към аз арѣтат шн
запис. Шн аз фост ачаствѣ токѣмѣлѣ в вѣеме де дѣмѣлат, ман анѣнантѣ де то-
ате датѣриѣле, че аз фѣкѣст ел шн де <ла>¹ Калѣанѣлѣ.

Пентрос ачаства, въсъѣд домиѣа мѣ записѣла лзи Манѣлаки към скрѣе прѣ
ачаствѣ датѣриѣе, към пѣсти в вѣеми де дѣмѣлат, домиѣа мѣ лѣм дат съ-ш цѣ
вѣилѣ, към шн пѣнѣ акѣс лѣс цѣнѣт, пентрос банѣи лор.

Ичаства скрѣем, анѣр-дат кип съ нѣ хѣе.

Х Ис, въ лѣто хрѣма мартѣе кѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

Ив Ялѣандрос ковода <т. р.>.

† Кѣзѣкѣла <писал>.

Дос. nr. 340

† Из Пачѣ стѣланѣк скрѣем ла прѣкъѣлѣѣи де Нѣнѣсѣ шн ла шѣлѣсѣ шн
ла прѣгарѣи шн ла тѣци шрѣшѣнѣи де аѣоѣкѣ. Дѣмѣ-въ цирѣ де рѣнѣла оѣнѣи
лѣк де фѣлѣц ч-ас фост дѣмѣнѣскѣ, дин цѣс де хѣтарѣла свѣнтѣи мѣчѣстиѣри а
Гѣкѣлѣи, че ачѣл лѣк де фѣлѣц с-ас милѣстивѣит мѣрѣи са Моѣси водѣж, а
чѣкѣ дѣмѣнѣе динѣтѣн, съ фѣе а свѣнтѣи мѣчѣстѣри а Гѣкѣлѣи шн аз фѣкѣст шн
запис де ла мѣрѣи са пре ачѣл лѣк.

Прѣнѣр-ачѣ, шн нѣн, дакъ ам вѣзѣт запис мѣрѣи салѣ, ам фѣкѣст ачаствѣ
картѣ а ноастрѣ ла вѣн съ аѣци а лѣса ачѣл лѣк де фѣлѣц а пач съ-л косѣскѣ
къѣвѣрѣѣи де ла Гѣкѣла, към скрѣе шн а записѣла [мѣ]мѣрѣи салѣ лѣи водѣ.
Ман лѣлат съ нѣ лѣзѣвѣнѣц, ч-аз дат мѣрѣеа са свѣнтѣи мѣчѣстѣри, тѣт пѣсти дат.

Дѣч въ скрѣем шн съ фѣи сънѣтош.

Пис оѣ Иш, лѣто хрѣма август ѣ.

Из Пачѣ вѣл стѣланѣк нѣкал.

¹ Omis in orig.

† 68, Сиргѣе кълитанѣа, скрием литанѣи ши фкинѣчѣне молитвѣи таа,
пъринте Ниле, ши а тот съборѣа де ла скънта мѣнѣстире де ла Пѣнѣгъраци,
идеже ест храм Свѣти Димитре. Илатъ, дѣм шире молитвѣлор коастре де рѣнда
лѣи Зосин кълѣгърашѣлѣи де ла прѣсѣаа молитвѣлор коастре де ла Сѣничѣи;
кинѣт Негъръ аколо ла молитвѣле коастре де аѣ грѣнт ниѣе кѣкинѣте фъръ лѣкѣ
ши фъръ исправѣж кѣтрѣж молитвѣнае коастре, кѣръ молитвѣнае коастре в-аѣ
противѣт ачѣлѣи шѣ мѣнѣчѣнос ши ачѣи тѣлѣаницѣ, де аѣи трѣмѣс картѣ ла
непоѣи а кълѣгърашѣи. Дѣчѣи сѣ нѣ вѣ противѣнѣи, молитвѣле коастре, ачѣлѣи шѣ
мѣнѣчѣнос, кѣ нѣн шѣи, кѣ сѣфѣлетѣле коастре, кѣ аѣте ѣн пъринте бѣи ши приѣлѣ
молитвѣлор коастре.

Дѣласта скрием ши сѣ фиѣи сѣнѣтоши ш Христѣе, амин.

Мѣи мѣкѣла молѣнт<кѣ>¹ле вѣрѣсте,² Сиргѣе кълитанѣа искаа <т. р.>.

FOTOCOPII

† Идѣкѣ еѣ, Тѣдѣора, фѣага и Драгиѣе, непоата Настѣи, фѣсѣмѣи прѣ мѣи
мрѣтѣрѣисѣкѣс кѣ честѣ запис аа мѣѣс кѣм де бѣнѣвоѣ мѣи м-ам пакѣт ши м-ам
лѣсѣат непѣтѣ-мѣѣс Некѣтѣи шѣ Бѣртѣп ши шѣм дат тотѣ партѣ мѣи де шѣнѣи
дѣн сѣт дѣн Бѣртѣпѣ ши дѣн Лѣѣтѣишѣи кѣ сѣ-и фѣѣ лѣи шѣнѣи кѣтѣ сѣ вѣ аѣлѣ
партѣ мѣи ши мошѣе. Дѣсѣ ел фѣкѣ сѣ аѣвѣ а мѣ гриѣи ш-а мѣ колѣнда.

Иѣр чѣне вѣ стрѣка аѣстѣ де бѣнѣвоѣ токмѣлѣ а мѣ сѣ фѣѣ неѣртѣт дѣ
Дѣмѣнѣѣѣ ши де скънта Прѣчѣста ши де тоѣ скѣнѣи ши де тоѣ апѣстѣлѣи ши
де трѣи сѣтѣ ши шѣпѣсѣрѣѣѣкѣе шѣтѣи чѣ сѣмѣтѣ фѣн<вѣ> Нѣк<ѣа>¹.

Шѣаѣстѣ токмѣлѣ шѣ аѣ фѣѣкѣт дѣнѣнѣтѣа фѣрѣѣнѣ-мѣѣс, лѣѣ Бѣсѣлѣѣ
ши поѣа Иѣдрѣшѣко шѣ Бѣртѣп ши поѣа Иѣшѣ шѣ там ши Заѣарѣѣа дѣѣакѣн шѣ тѣа
ши Бѣсѣлѣѣе вѣнѣт<иѣрѣнѣчѣл> шѣтѣ там ши Гѣѣѣрѣѣе шѣтѣ там ши мѣлѣи шѣмѣнѣи бѣѣ
ши Бѣдѣѣѣа шѣтѣ Тѣтѣрашѣи.

Дѣста мрѣтѣрѣишѣи нѣн дѣпѣ лѣкѣрѣс чѣм вѣѣѣт токмѣлѣ де бѣнѣвоѣ
ши фѣнѣнѣѣ нѣн аколо фѣн токмѣлѣ.

Шѣи прѣ мѣи мѣрѣ мрѣтѣрѣи н<ѣм>¹ пѣс пѣчѣнѣлѣ.

Шѣе ѣ Бѣртѣп шѣтѣмѣрѣѣе ѣ.

¹ Omis în orig.

² Pentru voastre.

14

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Spanish, covering the upper half of the page. The text is dense and somewhat difficult to decipher due to the cursive style. It appears to be a formal document or letter.

Large, stylized handwritten signature or scribble at the bottom of the page, written in the same cursive script as the main body of text.

1140
[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a medieval document. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be crossed out or heavily scribbled over. There are several large dark circular marks, possibly from wax seals or ink blots, obscuring parts of the text. A circular stamp is visible in the upper right corner.]

Pl. II = Doc. nr. 31

714
[Illegible handwritten text in a cursive script, similar to the document on the left. The text is arranged in several lines, with some parts appearing to be crossed out or heavily scribbled over. There are several large dark circular marks, possibly from wax seals or ink blots, obscuring parts of the text. A circular stamp is visible in the upper right corner.]

Pl. III = Doc. nr. 33

11 20192
Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. There are some large, stylized initials or signatures at the bottom left.

Large, stylized handwritten signature or initials in Cyrillic script, possibly reading "Иван" or similar.

Pl. IV = Doc. nr. 57

Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. There are several circular stamps or seals, some of which are partially obscured by the text. The text is written in a cursive style.

Pl. V = Doc. nr. 80

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page. A circular stamp is visible in the upper right corner. There are several dark circular marks (possibly holes or ink blots) along the bottom edge of the page.

228
P. 349/15

Pl. VIII = Doc. nr. 110

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page. A circular stamp is visible in the upper right corner. There are several dark circular marks (possibly holes or ink blots) along the bottom edge of the page.

CCCL

Pl. IX = Doc. nr. 111

32
XXXIX

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. A circular stamp is visible in the upper right corner, containing the text "МАДГАРИ" and "1894". Another circular stamp is located in the lower left quadrant of the page.

Pl. X = Doc. nr. 114

Handwritten text in Cyrillic script, continuing the document from the previous page. The text is dense and covers most of the page. A circular stamp is visible in the lower right quadrant, containing the text "МАДГАРИ" and "1894". The handwriting is consistent with the previous page, suggesting a continuous record or document.

Pl. XI = Doc. nr. 116

5.
11
Dec III

Kiri va
Karadja.

[Handwritten text in Ottoman Turkish script, including a large initial 'H' and several lines of dense cursive.]

[Handwritten text or signature below the large seal.]

[Handwritten signature or text at the bottom right of the page.]

71
XLII

7150. 1642

[Handwritten text in Ottoman Turkish script, including a large initial 'H' and several lines of dense cursive.]

[Large, stylized handwritten signature or text in the lower-left quadrant.]

[Small handwritten text or signature on the right side.]

[Handwritten signature or text at the bottom right of the page.]

Pl. XIV = Doc. nr. 156

Pl. XV = Doc. nr. 160

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and fills most of the page. At the bottom, there is a large, stylized signature or seal, possibly a coat of arms or a personal emblem, followed by some additional markings.

Pl. XVI = Doc. nr. 162

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and fills most of the page. At the bottom, there is a large, stylized signature or seal, possibly a coat of arms or a personal emblem, followed by some additional markings. There are also two circular stamps or seals on the right side of the page.

Pl. XVII = Doc. nr. 165

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page. There are three large, dark circular marks or seals at the bottom of the page. A circular stamp is visible at the bottom center, containing the word "BIBLIOTECA" and other illegible text. The document is numbered "Pl. XVIII = Doc. nr. 178".

Pl. XVIII = Doc. nr. 178

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page. There are several circular stamps or seals scattered across the bottom half of the page. A circular stamp is visible at the top right, containing the word "BIBLIOTECA" and other illegible text. The document is numbered "Pl. XIX = Doc. nr. 197".

Pl. XIX = Doc. nr. 197

Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or administrative document. The text is arranged in several columns. At the top right, there is a circular stamp with the word "ПРАВИ" (Pravil) visible. At the bottom left, there is a circular stamp with the number "1234". At the bottom center, there is a dark, circular stamp. At the bottom right, there is another circular stamp with some illegible text. The document is signed at the bottom with the name "Свѣтаѣръ" (Svetair).

Pl. XX = Doc. nr. 199

Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or administrative document. The text is arranged in several columns. At the top left, there is a circular stamp with the word "ПРАВИ" (Pravil) visible. At the top right, there is a circular stamp with the word "ПРАВИ" (Pravil) visible. At the bottom left, there is a circular stamp with the number "69" and the Roman numeral "LXX". At the bottom right, there is a circular stamp with the word "ПРАВИ" (Pravil) visible. The document is signed at the bottom with the name "Свѣтаѣръ" (Svetair).

Pl. XXI = Doc. nr. 201

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page. The text is dense and includes several large initials and decorative flourishes. At the bottom, there is a signature and a date: "1273".

Pl. XXII = Doc. nr. 204

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page. The text is dense and includes several large initials and decorative flourishes. At the bottom, there is a signature and a date: "1273".

Pl. XXIII = Doc. nr. 217

183
LXXIX

AD
MSSC
ROMAN

[Faint handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Italian, covering most of the page. The text is difficult to decipher due to fading and bleed-through.]

26

Pl. XXIV = Doc. nr. 227

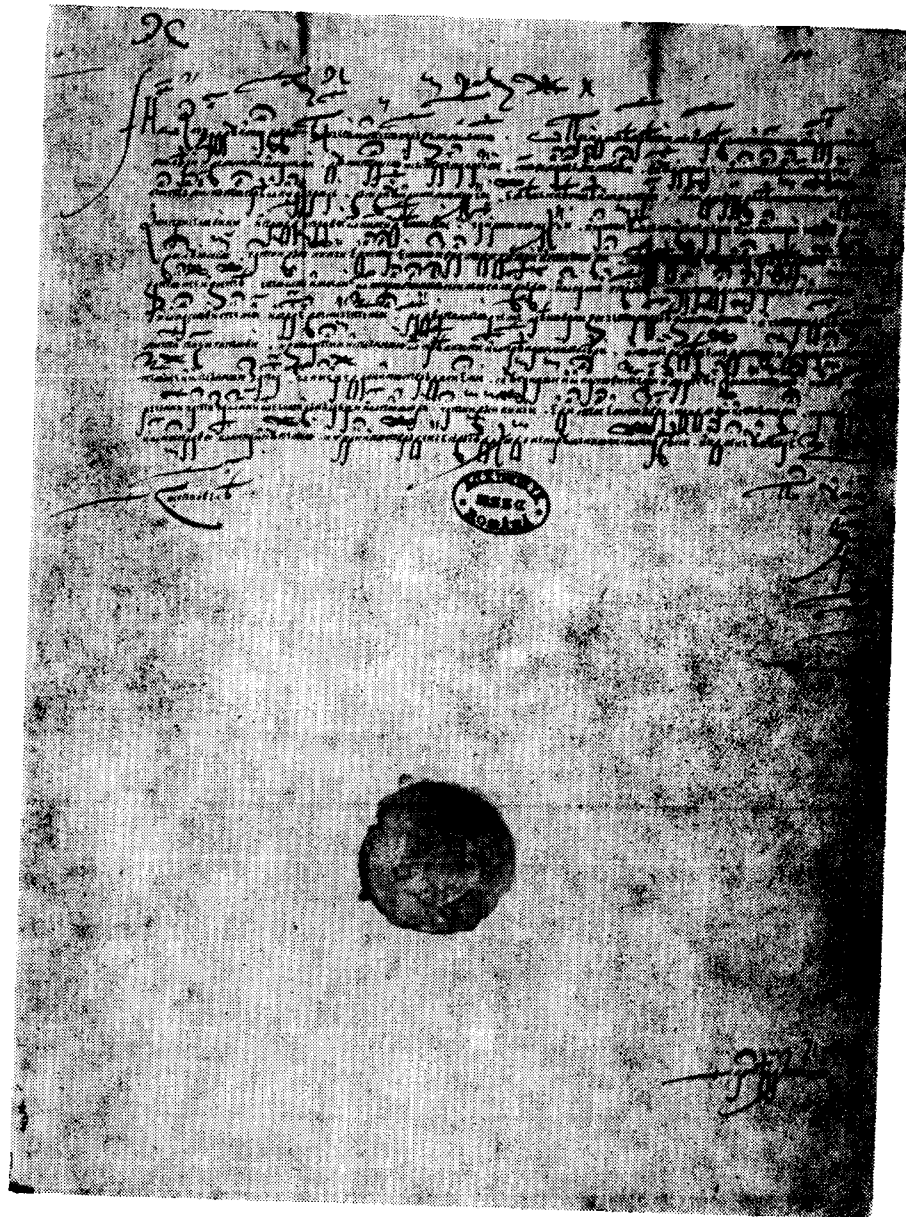
186
LXXXVI

[Faint handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Italian, covering the top portion of the page. The text is difficult to decipher due to fading and bleed-through.]

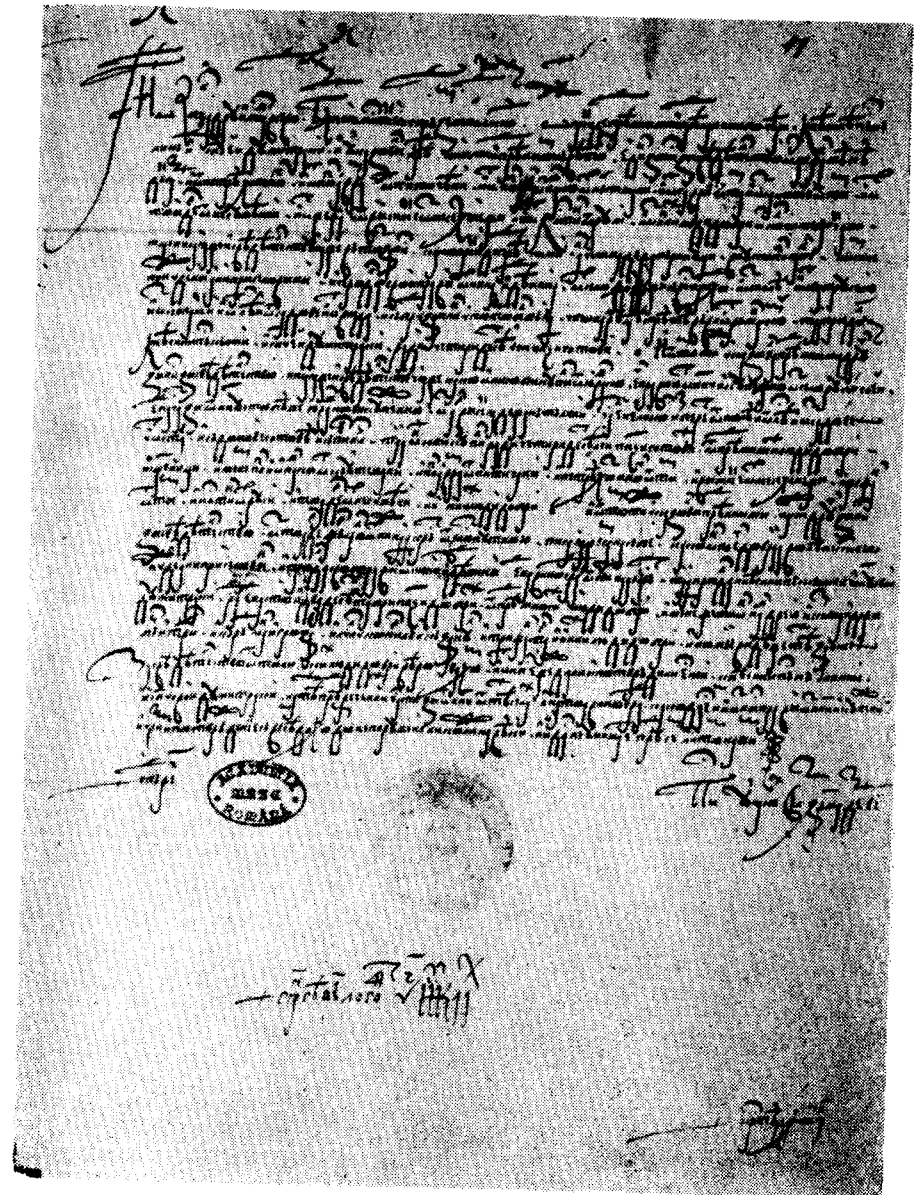
AD
MSSC
ROMAN

[Large, dark, illegible scribbles or signatures in the center of the page.]

Pl. XXV = Doc. nr. 239

Pl. XXVI = Doc. nr. 253

Pl. XXVII = Doc. nr. 257

3022
[Circular stamp]
[Handwritten text in Cyrillic script, including a large signature at the bottom left and a smaller one at the bottom right.]

Pl. XXVIII = Doc. nr. 262

[Circular stamp]
[Handwritten text in Cyrillic script, including a large signature at the bottom right and several circular stamps at the bottom.]

Pl. XXIX = Doc. nr. 288

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and covers most of the page. At the bottom, there are several dark circular marks, possibly seals or stamps.

Pl. XXX = Doc. nr. 303

141
CXVI

Handwritten text in a cursive script, similar to the previous page. The text is dense and covers most of the page. At the bottom, there are several dark circular marks, possibly seals or stamps.

Pl. XXXI = Doc. nr. 323

16
XVII

REPUBLICA STATUORUM
ROMANORUM

ASS-SBP

Handwritten Latin text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. There are several circular holes or marks on the paper, possibly from a binder or punch. A rectangular stamp is visible in the upper right corner, and a circular stamp is in the upper left corner.

Pl. XXXII = Doc. nr. 340

16
XVII

REPUBLICA STATUORUM
ROMANORUM

Handwritten Latin text in a cursive script, similar to the document on the left. The text is dense and covers most of the page. There are several circular holes or marks on the paper, possibly from a binder or punch. A rectangular stamp is visible in the upper right corner, and a circular stamp is in the upper left corner.

Pl. XXXIII = Doc. nr. 342

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and fading.

Handwritten signature or scribble at the bottom left of the page.

723

Pl. XXXIV = Doc. nr. 355

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and fading.

Pl. XXXV = Doc. nr. 365

[Faded handwritten text, likely a list or account, with some legible words like "LXXXVI" and "LXXXVII" visible.]

[A large, dark, illegible scribble or signature in the lower half of the page.]

Pl. XXXVI = Doc. nr. 385

[Handwritten text in a cursive script, possibly a letter or a list, with some words like "LXXXVII" visible.]

[A large, dark, illegible scribble or signature in the lower half of the page.]

Pl. XXXVII = Doc. nr. 426

Handwritten musical score on a single page, featuring a single staff with a treble clef. The notation is dense and includes various rhythmic values and accidentals. The text is written in a cursive script, likely a historical form of Latin or Italian. The page shows signs of age and wear, with some ink bleed-through from the reverse side.

Pl. XXXVIII = Doc. nr. 428

Handwritten musical score on a single page, featuring a single staff with a treble clef. The notation is dense and includes various rhythmic values and accidentals. The text is written in a cursive script, likely a historical form of Latin or Italian. The page shows signs of age and wear, with some ink bleed-through from the reverse side.

At the bottom of the page, there is a circular stamp on the left and a diamond-shaped stamp in the center. To the right of the diamond stamp, there is a handwritten signature and the date "1735". Below the diamond stamp, there is a handwritten fraction $\frac{203}{2/18}$ and the word "Credis" with a plus sign.

Pl. XXXIX = Doc. nr. 434

Pl. XL = Doc. nr. 436

CUPRINS

	<u>Pag.</u>
Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	XI
Résumés des documents	XXXVII
Documente	1
Documente false	553
Addenda	559
Indice de nume	567
Indice de materii	661
Listă de cuvinte și expresii slave din documentele de limbă română	675
Lista documentelor cu data rectificată	679
Documente românești în transcriere chirilică	681
Fotocopii... ..	693

Redactor : AL. D. VASILE
Tehnoredactor : VICTORIA UNGUREANU

*Bun de tipar 31.08.1971. Hîrtie scris I A de 80 gr /m²,
format 16/70×100. Coli de tipar 50,25. C.Z. pentru
bibliotecile mari : 9 (498.3) «1632 : 1633 (00—12)»
C.Z. pentru bibliotecile mici : 9 (498.3) «1632 : 1633».*

Intreprinderea poligrafică

„13 Decembrie 1918”

Str. Grigore Alexandrescu, nr. 89—97,

București,

Republica Socialistă România.

Comanda nr. 1016

